

MEMO.

The Preface to this work including a brief sketch, of the Author's life, and some notice of his History will appear in the end of 2nd part.

غیر مشهور و ریزه منصبداران نا محصور که از اندازه شمار پذیرفته
فائده لب بشکوئی بی جاگیری و نیافتن نقدی کشودن معلوم مگر
آنکه پا بدامن صبر پیچیده بنام منصب بی ثمر قانع باشند •
القصة چون ذکر خاتمه و قلع سلطنت فردوس آشدانی شاه جهان
پادشاه بتحریر مقدمه آغاز جلوس خلد مکان موقوف است الحال
سخنان کمیت خامه تیز رفتار را بتدکار سلطنت خلد آرامگاه محمد
اورنگ زیب عالمگیر معطوف می سازد •

تمام شد

حصه اول منتخب اللباب

ففرکه بمذنب هفت هزارى بتفصيل ذيل مرابرازى داشتند
 همه مرحله پيمائى سفر آخرت گزیده بودند و هيج يک از امراي
 مقرب عوض آنها پدايک هفت هزارى نرسیده بود - جمله الملک
 سعد الله خان و علميران خان سپه سالار و سعيد خان بهادر و اسلم
 خان - و شش هزارى از شش نفر زياده نبودند رستم خان بهادر
 خان جهان و اعظم خان و معظم خان و مير جملة و خسرو خان واد
 نذر محمد خان و مهاراجه جسونت - و هفده نفر پدايک پنج هزارى
 رسیده بودند شاه نواز خان صفوى و مکرمت خان صفوى و قاييچ
 خان بهادر و جعفرخان و خليل الله خان و مهابت خان و اعتقاد خان
 و بهادر خان روهيله و نجابت خان و اله وردى خان و بهرام خان
 واد نذر محمد خان و ميرزا راجه جيسنگه و راجه جگت سنگه
 و رانا راجسنگه و مالوجى بينوسله و راجه بيتبل داس و راجه
 رام سنگه - و چهار هزارى از چهارده نفر زياده نبودند و - ۵ هزارى
 و پانصدى يک نفر بود - و ۵ هزارى چهل و هفت نفر بودند
 و هزار و پانصدى بيست نفر و هزارى پنججا و نه نفر بودند که بتفصيل
 تفصيل آن نمي پردازد *

درينصورت عثماني دانش بزرگ و سنيان گنج معاني
 نظر بر بندوبست سلطنت سابق در رويد اخلاص نسق حال
 که تعداد بونا يعني جوان هفت هزارى و شش هزارى مراتب
 نوريسان حضور و سواران پيشيان عظام اطلاع دادند تا بدينگون
 چه رسد انصاف نمايند که شوناه بود ميل خا صر مراد و غو پاي
 باقى يافته مي شود و در رز در خواند قوايم مي آيد پس مفصل

رفته در آمده بیست و چهار کرور روپیه و از جنس اشرفی سوای طلا و نقره غیر مسکوک و ظروف طلائی و نقرئی و جواهر که تخمیناً تا پانزده شانزده کروران نیز می شد مانده بود - و در رعیت پروری و عدم تعدی حکام تعقیب تمام داشت *

و آنچه در شاه جهان نامه از تفصیل منصب پادشاه زادهای والا گهر و امرای عظیم الشان درج است وقره چند بزبان قلم میدهد * دارا شکوه بنایه چهل هزارى و بیست و پنج هزار دواچه و سه اسبه رسیده بود *

پادشاه زاده محمد اورنگ زیب و شجاع هر دو بمنصب بیست هزارى پانزده هزار سوار سرائزى داشتند *

و مراد بخش از پایه پانزده هزارى تجارز نهموده بود * و پادشاه زاده را تا خدمت نمی فرمودند یومیه مقرر می داشتند بعده که بمهمی مامور می گردیدند بمنصب سرائزى می یافتند مگر دارا شکوه که از بسیاری صحبت شاه جهان پادشاه اورا از خود جدا نمی نمودند بعد از آنکه محمد شجاع بهم دکن مامور گردیده تسلیم منصب نمود در عالم همچشمی که کلان تر از همه برادران بود وقت کنان از سردیوان برخاست لهذا ناچار بدین آنکه بخدمتی مامور گردد منصب عطا نمودند - و از جمله امرای بیش منصب زیاده از چهار نفر شاه جهان پادشاه هفت هزارى نمی نمودند بعده که یکی ازین چهار و دیعت حیات می نمود دیگری را بدین منصب سرائزى میدادند چنانچه که در ایامی که عارضه حبس بول و شورش سلطنت اردان چهار

بود و بعد عارضه بدني پادشاه زمام نسق سلطنت ده پنجه
اقتدار او در آمد طلب حضور گردیدند لهذا بعادل شاه بدجاپور
يقبول پيشکش مذکور دار و مدار نموده از پای قلعه بدجاپور برخاسته
متوجه خجسته بنديک اورنگ آباد گردیدند *

ديگر مخفی نماید که فرقه گرز بردار سابق جدا نبود از نوکران
روشناس که در جلد روی و تیز روی شهرت داشتند برای طلب امرای
سرکش و زمینداران مفسد و رساندن فرامین تعیین می گردیدند مگر
در عهد جهانگیر پادشاه برای روز شکار سه چهار گرز بردار که گرزهای
فولاد هشت پهلو داشتند در رکاب حاضر می بودند از اوایل عهد
صاحبقران فرقه گرز بردار بتفريق گرز طه و نقره مقرر گشتند و
نرمودند که سوای مردم توران از قوم دیگر داخل گرز بردار ننمایند -
خر بزه مرده که در هندستان اصلا نمي کاشتند در عهد سلف پانزدهم
جلوس اعالی حضرت ابتداء محمد رضای خوارانني در نواح
شاه جهان آباد تخم خربزه کشت و زمین موافق آمد و از عطای
خلعت و دیگر عنایات پادشاهي مفتخر گردید *

بر عقلا ظاهر است که اگر چه در ملک گدیری احتیال
به از محمد اکبر پادشاه رونق انزای سلطنت هندوستان در تیسویزه
نبوده اما در بلاد و بخت و نسق دولتم آوردن خزانه و آبان کاری
ملک و قدر دانی پاد و رماه اشکریه از شاه جهان پادشاه در عرصه
پروست هندوستان فرمان فرمای نگردیدند سوای شرح ازم و ملزوم
سلطنت و آنچه بشرح عبارات و قاعده و سعادتمند شاه جهان
و دیگر بلاد و ازماعم انچه پادشاهان و ستم انداز و پادشاه که

نخان جهان معروف شایسته خان بمرانجام و تهید مهتم پرداخته بده
که بعضی امرای کومکى پادشاه زاده پیوستند پادشاه زاده با
مرانجام توپخانه برآمده برای تسخیر قلعه کلیدانی و دیگر قلاع توابع
ریجپور کمر بسته در اندک مدت بتسخیر در آورد بعد ازان بعزم
تسخیر ریجپور متوجه شدند چون از کلیدانی عبور نمودند فوجهای
ریجپور از هر طرف بدستور قراقان نمودار شده بعد از زد و خوردی
که بمیان می آمد فرار می نمودند تا پهای حصار رسیدند جا بجا
را امرای رزم دیدند کار طلب برای نقب زدن و مورچال بدش بردن
مقرر شدند و محصوران با استحکام برج و باره پرداخته بزدن توپ
و تفنگ و انداختن بان و سنگ و دیگر آلات آتشباری پرداختند و
هر روز جمعی از هندو طرف پدم تیغ و بنان می آمدند و مردم
قلعه برآمده بر مورچال می ریختند آدم و چاره اضائع می ساختند
و آنچه دران محاصره ازان پادشاه زاده با مرهنگ و امرای با نام
و فنک تردنات نمایان بعرصه ظهور آمده بتحریر تفصیل آن قلم
را بجهة داشتن بطول کلام منجر می گردند - حاصل کلام بعد ازان که
کار بر محصوران تنگ گردید پیغام اظهار عجز و پندار امان بمیان
آوردند و قبول مبلغ کرور روپیه بطریق حکمرانه سفح جرائم کرده
و بیا کردند خود ساختند - درین ضمن اخبار موحش از عارضه حبس
بول پادشاه و برهم خوردن نسق حضور و طلب بعضی امرادر
دار السلطنه انتشار یافت ناچار کار یصلح انجامید تا آنکه از
نوشتهات وکیل باثبوت پیوست که امرای همراه پادشاه زاده محمد
و ادیب زریب بتیج و نزد دار السلطنه که از سابق هم واجب عهد صاحب اختیار

همراه پادشاه زاده تعیین فرمودند - محمد امین خان را از اصل و اضافه سه هزار سوار نمودند و خان جهان را فرمودند که تا مراجعت پادشاه زاده از مهم اینجا دور در اورنگ آباد باشد - بهمه امرا وقت رخصت خلعت و اسب و جیغه و شمشیر عنایت نمودند و معظم خان را از روز ملازمت تا تاریخ رخصت پنچ لک روپیه نقد - وای جوهر و اسب و فیل مرحمت فرمودند چون در دارالخلعت اثر و با و طاعون ظاهر شد و روز بروز شدت او می افزود و درباب برآمدن از فضلا که احتفسار فرمودند بروایت مختلف عرض نمودند آخر مصلحت بران قرار یافت که بطریق قصد شکار کلنگ کنار گدگ تشریف برده چندگاه تفرج گدان و داد دهان و شکار افغان بهر بردند •

ذکر سوانح سال سی و یکم از جلوس صاحبقران ثانی

مطابق سنه هزار و شصت و هفت هجری

چشم آغاز سال سی و یکم مطابق سنه هزار و شصت و هفت هجری اول ماه جمادی الاولی زیب و زینت یافت و از امرا و صلحا و شعرا هر یکی فراخور پایه و مراتب قسمت کامروا و فیض یاب گردیدند و ارباب طوب دامن دامن زر مرغ و - غنیمت ذخیره انداختند - پنجاه و هفت فیل پیشکش قطب شاه با تسف دیگر از نظر گذشت سه لک و هشتاد هزار روپیه بقیامت در آمد - پنچ کرور دام در انعام پادشاه زاده دارا شکوه مقرر نمودند جمله از حایق و تحقیق شصت کرور دام تقاضا گردید - صوبه بنبل از تغیر بهادر خان برستم خان مقرر فرموده اضافه هزار - واز مرحمت نمودند - بعد و حایق حکم مهم اینجا پادشاه زاده محمد اورنگ زیب تا رسیدن

عطا فرمودند از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزارى دوازده هزار سوار دو اچيه و سه اچيه معزز ساختند .

چون بعد تيدارى قلعه و حصار دار الخلافت امر بساختن مسجد عالى كه چنان مسجد در ممالك محروسه هندوستان از ابتدائى اسلام بنا نيافته و صنعت آن بتحرير آوردن تحصيل حاصل است هر كه در آن مكان با فيض رسيده ميدانند كه معماران هنرمند چه كار كرده اند فموده بودند بسرकारी و اهتمام سه چهار امير مقل خليل الله خان و جعفر خان و سعد الله خان و روح الله خان در مدت شش سال بخرچ ده لك روپيه با تمام رساند . ع .

قبله حاجات آمد مسجد شاه جهان

تاريخ انعام آن يافته اند .

چون بعرض رسيد كه عالى عادل شاه بيجاپورى از بن سرامى فائى انتقال و ارتحال بدار البقا نموده و از وزارت ملك نمانده مگر سكندر نام مجهول النسب كه او را بيجامى پسر پرورش نموده و امرامى بيجاپور او را بمطاعت برداشته اند و بعضى با او موافقت ندارند به پادشاه زاده محمد اورنگ زيب حكم صادر شد كه خون را به بيجاپور رسانده ملك و قلعه آجا را بتصرف خود آورد . و معظم شان را از حضور براى معاونت آن مهم مرخص ساخته فرمودند كه مهر وزارت حواله محمد امين خان پسر خود نمايد كه برفاقت راى رايان در اجراى كار ملكى و مالى پردازد . و مهابت خان و خان جهان و نجابت خان و شاه نواز خان و غيره از حضور و موبيات زنده از صد اميرنامى و روشناس كم منصب

شاه جهان در شاهنشاهی

خطاب خان سرافراز را در دست . معظم خان قطعه الساس بوزن دو صد و شانزده سوز بقیمت دو لک و شانزده هزار روپیه و شصت و نعل مرغ براق پیشکش نمود و جمله نذر و پیشکش سابق و حال باندازه یک روپیه بقیمت در آمد .

چون از دختر شد نواز خان که در خانه پادشاه زاده می شد همراه پیشکش بود فرزندان مذکور همی شد دختر امیر خان را برای پادشاه زاده نصبت مقرر نموده یک روپیه چهار از سرکار داد و روانه احمد آباد ساختند و پادشاه زاده را در یک روپیه انعام از خزانه بگذر صورت

که اگر چه در مکه جهان بدبختی ظاهر شد که التماس شفقت نماید اول سزاوار عقوبت اوست اما چون مدافع خطیب حق و نمایا که بر نالیش دارند بر فرقه او تظلم است و جمیعها مطالبه بادشاهی از بازار یافت باید نمود بدون رصال زر مظلومان و انان مطالبه سرکار در کشتن او تا اهل قزم است حکم شود که بعد از اهل - اخذ حق ستم رسیدن او و زردشاهی او را بدادش اعمال او و مدام التماس او در حرم قبول در آمد و فرمودند که بسزای می صحت شدیده و راجه رگه فتنه و معاویه که بغیر تیسری حق رعایا رسیده بآنها رسانند در این صورت فی الحال باعث فزونی آتش غضب پادشاه و جهان پیشمی آن بدکردار مردم آزار گردید و دیگرانرا عبرت حاصل شد از این مقواد حکم سیاست و تودمی که در برداشت حال رعایا و آگاهی ملک از ان پادشاه رعیت نواز بنظر آور شده بسیار مسخوم گردیده بودند که سیر به راه معظم خان پیشخور رسیده اند .

نزدیک بحضور رسید دانشمند خان بخشی را فرمودند که باستقبال
رفته بحضور بدارد و بعده که ملازمت نمود یک خوان اشرفی
و دو خوان حواهر و دیگر اجناس نذر گذرانند و از اصل اضافه
شش هزاری شش هزار سوار نموده خطاب معظم خان مع وزارت و
قلمدان مرصع و شمشیر و دو نیل و دو اسب خاصه با ساز و براق
طلا و نقره و پنج لک روبیه عطا فرمودند - و آمد خان را از اصل و
اضافه دو هزار و هشت صد سوار نمودند - و محمد امین پسر
میر جماله که از عقب رسیده ملازمت نمود بمنصب دو هزار و

ناخشنودی خدا خواهد گردید بعده که نواب قدسیه برین بیداد
آن برگشته طالع اطلاع یافت زبان از شفاعت او باز داشت - آری
بادشاهان عادل را چنین بحال رعایای ستم رسیده باید پرداخت

* بیت *

مده رخصت ظلم در هیچ حال * که خورشید ملکوت نیابد زوال
خرابی زبیداد بیند جهان * چو بستان خورم زباده خزان
بازار مظلوم مایل مباش * زدود دل حلق غافل مباش
روز دیگر که بادشاه عدالت اساس رعیت پروردیوان فرمود حکم
باحضار آن نامه تباد و مارگیر نمودند درینضمن راجه رکهنات
که نیابت وزارت داشت و کلای آن بدعا قبت از طرف نواد
بادشاه بیگم نیز مایوس شده بدو رجوع آورده با هزاران محزون و زاری
برای رفع بلائی آن مبتلا بانواع بلا سماجت از حد گذرانده بودند
بخدمت بادشاه دادگر عدالت گستر بر قابوی وقت بعرض رسد

تعیین نمودند و روشن ضمیر واقعه نگار را که بکمال صوری و معنوی آراسته بود متصدی سورت مقرر فرمودند (۱۲۴) چون میر جمعه

(۱۲۴) از ابتدای سطر ۱۹ صفحه ۷۵۰ تا انجاء عبارتی که

مذکور است بعوض آن در یک نسخه این عبارت است •

چون حقیقت تعدی و ظلم محمد امین متصدی بندر سورت در تشخیص جمع مال و دیگر ابواب بعرض رسید از منصب و جایگزین بر طرف فرموده گرز بردار تعیین نموده طلب حضور نمودند بعده که ملازمت نمود حکم شد که هر دیوان مار در آستین او حر دهند آنروز رگلاهی او هر چند که اطراف برای نجات او دویزند فایده نه بخشید تا آنکه بمتصدیان بادشاه بیگم که بندر سورت در تنخواه او بود رجوع آورده بهزاران عجز و الحاح رقعہ ختمی جان او بظام بادشاه حاصل کردند بعده که رقعہ بیگم بمطالعہ خاص در آمد او را حکم حبس فرموده بیدماغ داخل محمل شده بادشاه بیگم را نزد خود طلبیده فرمودند که باوجود بندر سورت در اقطاع آنچشم و چراغ سلطنت مقرر است و رعیت را گذار که باعث آبادی ملک و مزید خزانه و افزونی لشکر بادشاه است آن فرزند چگونه باین بدنامی ظلم آن ذاباک راضی می شود که برای اظهار حسن تردد اضافه آوردن بمرتبه در تشخیص مال مستحق نموده که رعایا ناچار گشته فرزندان خود را بمصروفات فرستاده ادای مستحق نمودند بندر سورت جای تراء مردم هفت نام است که خبر که بدشاهان اطراف رود برای ما بدنامی آن عتوه

با دیگر امرا و زمینداران که از اطراف و صوبجات برای کمک رسیده بودند بعطای خلعت و جواهر و انپ و فیل معزز ساخته بمکانهای آنها مرخص ساختند - و شاه بیگ خان را با سه هزار سوار برای وصول زرپیشکش و محافظت ملک از دست اندازی لشکریان و مفسدان واقعه طلب در سرحد نگاهداشتند - درین ضمن فرمان حضور مشتمل بر عنایت منصب پنج هزاری چهار هزار سوار و خطاب معظم خان و خلعت خاصه مع جمدهر مرصع و پهل کتاره و علم و نهاره مع حکم طلب حضور بنام میر جمله همراه گزر بردار رسید - و معظم خان آداب بجا آورده در رکاب پادشاه زاده همراه گردید همه جا شکار کنان قلعه قندهار و اورگیر را ملاحظه نموده اوائل شعبان داخل خجسته بنیاد شدند و بعد عرض تردد پادشاه زاده اضافه پنج هزاری دو هزار سوار دو احمده و سه احمده که از اصل و اضافه شش هزاری پنج هزار سوار باشد مرحمت نمودند - و شایسته خان را بخطاب خان جهان بهادر و از اصل و اضافه شش هزاری پنج هزار سوار مفتخر ساختند - چون عرضه داشت قطب شاه متضمن بر اظهار فدویت و پریشانی بعرض رسید بدست لک رویه بابت تفاوت نرخ و غیره از جمله پیشکش سابق منجمه پیشکش حال محسوب نموده معاف فرمودند .

چون حقیقت ظلم و تعدی محمد امین متصدی بندر صورت بعرض رسید از منصب و جاگیر و خدمت برطرف فرموده حکم مع گزر بردار برای محبوس ساختن و بحضور آوردن او صادر فرمودند - در برای ادای زر و حق جتم رسیده ها منازول شدید

پادشاه زاده را ملازمت نموده سه هزار ابراهیمی طلا با دیگر تصف
نثار و نذر گزرانند - خلعت و جیغه و جود مهر مرصع و در اسب با ساز
طلا و دو فیل مع ساز نقره عطا نمودند و حکم نشستن فرمودند و
بانواع لطف امیدوار ساخته بخلوت برده کلمه و کلام مصلحت
بمیان آورده مرخص نمودند - روز دیگر حکم فرمودند که مور چال
از پای حصار قلعه بردارند - و قاضی میر عادل را همراه شایخ
نظام برای عقد بقلعه فرستاده جیغه و تسبیح مرزاید و دو فیل
بایراق و جل زربفت برای قطب الملک حواله شایخ نظام نمودند
و قطب الملک تا دروازه استقبال نموده فرستادگان را در مکان خوب
فرود آورده آنچه رسمیات شادی عروسی بود بجا آورد - روز دیگر
بود فراغ عقد قاضی را مع همراهان مرخص نموده چهارده لک
روپیه جواهر همراه عروس با لوازم دیگر نموده مع - رنار رام گیر که
بسرحد برار و بیدر پیوسته است نیز در جهاز دختر دادند - و اواخر
جمادی الاولی که معرکه ارائی رزم بمجلس بزم مبدل گردید بعد
فراغ شادی و انعام امرای همراکب فرمان عطوفت آمیز پادشاه
برای قطب الملک فرستادند و او استقبال نموده شرط آداب بجا
آورده گرفت بعده پادشاه زاده بشان میر جملة تشریف بردند و
یک قطعه الماس فاتراشیده و دو لعل و نه زمرد و شصت دانه
مرزاید و یک زیام و پنج فیل نرو یک زنجیر سار و پانزده طه و
یراق نقره و پنج اسب برای پادشاه زاده سوای آنچه که بساطان
مسجد و سلطان معظم گذرانند پادشاه نمود - اوایل رجب بهار
و فیروزیه طرف خپستانه بنیان کوچ فرمودند و شایسته خان را

بر مردم کهی دراز نمودند و پناه همراه بدفع مضرت آنها پرداختند و
 فائز قتل و جدال بلند گردید و کار بجائی رسید که تمام لشکر
 شایسته خان و دیگر امرا بی آنکه به پادشاه زاده و سرداران خبر شود
 قریب شش هفت هزار سوار و پیادهای بی شمار بقصد پیکار و
 مدد مردم کهی رسیدند و هرساعت شعله دار و گیر اشتعال
 می گروست هر چند سرداران هر دو طرف در منع و دفع آن فساد
 می کوشیدند مائده نمی بخشید و تا آخر روز جمع کثیر از هر دو
 طرف نقد جان بباد فنا شدند و تمام شب بر اسپان و فیلان مستعد
 کارزار بوده از دور تفنگ برهم دیگر می زدند صبح نا شده باز بازار
 پیکار گرم گردید و مکرر پیهم مردم عمده و شتر سوار و اسپ سوار
 از طرف فطب الملک برای دفع فتنه می رحیدند اما ممنوع
 نمیگردیدند و هر بار دکنیهای جاهل مغلوب می گردیدند باز
 فراهم آمده مستعد کارزار می گشتند تا شب دویم مردم بسیار
 از مردم پادشاهی بکار آمدند و آدم زیان دکنیهها کشته و زخمی
 گردیدند و جنگ قائم بود بعده جابجا متفرق شدند درین حالت
 خبر رسیدن میر جملہ همراه میر عبد اللطیف که برای طلب از
 رفته بود نزدیک گلکنده رسید قاضی عارف بموجب امر پادشاه زاده
 فرمان و خلعت که از حضور برای میر جملہ آمده بود برده برای
 آداب تسلیمات و ملازمت پادشاه زاده راه نمونی نمود و میر جملہ
 استقبال کرده موافق دستور هندوستان و قاعده دانان هند فرمان گرفته
 و خلعت پوشیده بخیمه خود مراجعت نمود بعد تعیین ساعت و
 رسیدن نصیر خان و مهر شمس الدین و مالوجی باستقبال آمده

به بنیت منصب سلطان محمد با دو فیل و چهار اسب مع ساز طلا و
نقره بنام شاهزاده رسید و درخواست مازون فرمودن و آمدن والد قطب
شاه مع اوزار نسبت بار دیگر بمیان آوردند - و شایسته خان را مامور
فرمودند که استمالات نامه از زبان سلطان محمد و خود بنویسند -
و قبل از رسیدن استمالات نامه والد قطب شاه روانه شد همین که
خبر از دروازه برآمدن رسید میر ابو الفصل معموری را همراه
میرزا احمد داده باستقبال فرستاده اول بذریع شایسته خان فرو
آوردند و روز دیگر بخانه سلطان محمد آمده بواسطت بیگمان شاه
زاده را ملاقات نموده دو فیل و دو اسب با ساز مرصع و طلا گذراند -
بعده که بخدمت پادشاه زاده کامگار آوردند هزار مهر و پنچ اسب
و پنچ فیل نرو ماده مع ساز طلا و نقره پیشکش قبول افتاد -
و برای عفو جرائم و تعیین کمیت وجه پیشکش برای پادشاه و قبول
وصلت گفتگو بمیان آورده یک کرور روپیه نقد و جنس پیشکش
حال که باقی پیشکش سابق در مدت دو حال با قسط ادا نماید و تعیین
تاریخ نسبت مقرر نموده بقلعه مراجعت نمود - و از شهرت مصالحه
مردم مورچال از مکان خودها برآمده بخاطر جمعی تردد می نمودند -
در بناوا میر اسد الله خان بخاری عرف میر میران خالی از وسواس
بجای ضرر میرفت گواهی زنبورک از بالای قلعه ناگهانی بمیر
اسد الله رسید و در آن واحد کار او تمام شد و عفو جمعی کثیر از
دکه بنی جامل که از اطراف با مصالح جاگ برای مدتی رسیده
بودند از مصلح خبر نداشتند بسرگروهی کوتوال گلکنده که برای طلب
آن جماعه رفته بود ده گروهی رحیده تحت تعدی و غارت و تزل

و سد راه آنها مردم کاری گذاشته خود بتدبیر تشریف برند - و روز دیگر زمیدار چانده بمده رسید - و روز دوم آن مبارزا احمد داماد قطب شاه بخدست سلطان محمد آمد و برای عفو تقصیرات ملتجی گردید اما از جواهر و فیل که همراه آورده بود قبول ننموده تا انفصال معامله موقوف داشتند - درین فرصت شایسته خان و افتخار خان و نصیر خان رسیده بانواج پادشاهی ملحق گشتند و مورچه‌های سابق را تغیر داده از مرزواججا امیران کار دیده مقرر نمودند - درین ضمن از حضور حضرت اعلی منشور نوازش گنجور مع خلعت و جمدهر و شمشیر مرصع برای پادشاه زاده والا گوهر و منصب هفت هزاری ده هزار سوار برای سلطان محمد و فرمان عنایت عنوان مشتمل بر عفو تقصیرات و خطا بخشی بنام قطب شاه در جواب عرضه داشت او رسید پادشاه زاده فرمان قطب شاه را تا انفصال مقدمه پنهان داشت و در انشای آن مصلحت ندانست - و بندگان حان نثار کار طلب روز بروز در پیش بردن مورچال شرط تردد بجا آورده کار بر محصوران تنگ آوردند - و هر روز جمعی از نوکران قطب شاه - بامید نندگی درگاه پادشاه رسیده شرف اندوز ملازمت می گردیدند - و تفرقه تمام بحال قطب الملک راه یامت و میر احمد و میر فصیح را بوسیله اظهار ندانست و عذر باز گشت از اطوار ناهنجار سابق و اطاعت آینده و ادای پیشکش باقی سابق و حال هرچه بفرمایند و التماس بدعام وصلت صبیغه خود با سلطان محمد - بار دیگر فرمودند و ده فیل و دیگر اسباب و ظروف طلا و نقره بابت میرجمعه مع عرضه داشت متضمن

نداده اشیای موصوله را قبول نفرمودند - و روز سیوم آن جمع کثیر
 همراه جبار بیگ خراسانی و دیگر نوکران جاعل پبشه قطب شاه
 طرف سورچال میرزا خان نمودار گشتند مردم این طرف خبردار
 شده بسرکاری مالوجی دکهنی بمرد میرزا خان خود را رساندند
 و زد و خورد نمایان از طرفین بظهور آمد و جمعی از هر دو طرف
 کشته و زخمی و اسیر گردیدند و یک زنجیر فیل با چند اسیر که
 دستگیر مردم پادشاهی شده بود نزد پادشاه زاده آوردند - میر
 عبد اللطیف را برای آوردن میر جمله که در کرنا تک بود با جمعی
 تعیین نمودند - درین ضمن بعرض رسید که هفت هشت هزار سوار
 و بیست هزار برهنه از کرنا تکی طرف جنوب رو معرکه آرا گشته اند
 خود بدولت سوار شده بمقابل آن فوج متوجه شدند و ازان طرف
 بزدن بندوق و بان از بالای قلعه و بهر دامن توپ و تفنگ رانداختن
 سنگ و بان و دیگر آتشبازی پرداختند و از طرفین صدای داروگیر
 بلند گردید و جوانان نبرد خو و پر دلاان جنگ جو از باریدن تیر بلا
 اندیشه نمودند مقابل گوله و بان حملهای مردانه آورده طریقه
 جان نذاری را کار فرمودند - خصوص شیخ میر و محمد بیگ
 میر آتش داد مردانگی دادند و دکهنیها را از مقابل برداشتند و
 جمع کثیر از طرفین نفع هستی بیاد ندادند و زخمی گشتند و مکرر
 مردم قلعه مغلوب گشته باز اقدام بمقابله و مقاتله می نمودند تا
 آنکه سر لشکر آن جماعه سید مظفر و جبار بیگ و شرزه خان رو
 بفرار آوردند و بشیخ میر و محمد بیگ که از سرداران ناسی پادشاه
 زاده بودند زخم تیر و تفنگ رسید - و پادشاه زاده برای سورچال

محمد اورنگ زیب هشت گروهی گلگنده در هند میرجمعه
 رحیمده روز دیگر سوار شده باطراف قلعه برای تعیین مورچال
 و تعیین خیمه دولت خانه متوجه شدند - درین آوان خبر رحید
 که هفت هشت هزار سوار و ده دوازده هزار پیاده برقداز
 بمرداری موسی خان اطراف لشکر بشوخی تمام رسیده اند و ار
 بالای قلعه گولگ توپ و تفنگ و بار متصل هم می آید سلطان
 محمد را پیغام فرمودند که با نوج سوار شده طرف چپ مستعد
 باشد و بدفع مفسدان آن طرف پردازد و از هر جانب بهادران
 قلعه کشا در مقابل حمله دکنیها ترسد نمایان بظهور می آردند
 و تا شام شعله جنگ زبانه می کشید و جمعی از مردم بادشاهزاده
 بکار آمدند و زخم برداشتند و برخی از مردم کاری قطب شاه کشته
 در زخمی گردیدند و بادشاهزاده نماز عشا بخیمه خود آمده ادا
 نموده به تیمار و مرهم داری بعضی نوکران نامی که به خروج
 گشته بودند پرداخته روز دیگر مورچال اطراف بامرای کارزار
 دیدد رزم آزا ما سپردند - مبرز خان و گار طلب خان و کدھر سنگه
 و دیگر بهادران کار طلب به تدبیر کردن نقب و دواندن مورچال
 پرداختند درینوقت قطب شاه میرفصیح نام را با چهار هندوچقا
 جواهر و مرصع آلات و سه زنجیر نیک نامی کلان و چند اسم
 باماز طلا و غیره اشیا فرستاده معروض داشت که برای معذره
 و التماس عفو جرائم مادر خود را مع پیشکش نفع میفرستد
 اگرچه بعد از التجای قطب الملک مردم پادشاهی را از دواند
 مورچال و زن توپ سموز ساختند اما میرفصیح را بار ملازم

پروا ختنند صدای دار و گیر بلند گردید و مردم قطب شاه مغلوب و مقتول
و زخمی گشتند - از آنکه خیمه سلطان محمد بر سر تالاب حسین ساغر
(ساگر) بود و صدای زد و خورد بگوش سلطان میرسید حکم مقید
ساختن محمد ناصر مع همراهان نمود و برای ضبط اموال قطب شاه
و محافظت مال رعایا تاکید فرموده محمد بیگ نام را باجمعی
برای منع آتش زدن و تاکید غارتگران مقرر نمودند - اگرچه بعد
از سوختن بعضی محلهها باقی شهر محفوظ ماند اما دست
تاراجیان از مال و غارت کوتاه نگردید - درین مابین میر عبد الطیف
حاجب پادشاه زاده که در گلکنده می بود بافیلان موسی محملدار
و دیگر اسباب آمده برفاقت حکیم نظام الدین ملازم عبد الله شاه
ملازمت نمود و صندوقچه جواهر با دو فیل و دو اسب با ساز طلا
و نقره از طرف خود گذراند - سلطان محمد بمحمد امین پسر میر
جمله امر نمود که باجمعی از مردم ضابط خون و پادشاهی رفته
اسهان و دیگر چارپا مع امپان قطب شاه که در حوبلی است
بضبط قید و قلم در آورده مردم معتمد برای چوکی و محافظت
بگذارند - و فرمودند که تا مسترد ساختن مال و اسباب میر جمله حکیم
نظم الدین را نیز با محمد ناصر در قید آورده نگذارند - بعده
قطب شاه باز دو فیل و شصت اسب و قدری جواهر و دیگر اشیای
میر جمله فرستاده پیغام اظهار ندامت و عذر خجالت بمیدان آورد -
و نیز از زبان بعضی ظاهر شد که عبد الله شاه برای طلب کوسک
و امداد و معاونت بعادل شاه و زمینداران عمده نواح نوشته مردم - و
نماید دوانده و باستحکام برج و باره می پردازد تا آنکه پادشاه زاده

بفکر تهیه ضیافت پرداخت بعد که از نزدیک رسیدن هراولان با مصالح و استعداد جنگ آن مست باد، غفلت هشیار گردید سراسیمه کار و بار خود گشته هوای اطاعت امر فائده مآل کار ندانسته محمد امین را با والده او و بعضی اجناس نزد سلطان محمد مرستاد و در جواب فرمان پادشاه و نشان پادشاه زاده کامگار و بخدست شاه زاده نامدار عذرهایی نا معصوم دور از رویه کارنوشت محمد امین که نزد پادشاه زاده رسید نالش زیاده نمود و خبر پایمال شدن اکثر پرگنات مرحوم از دست اندازی لشکر و تسلط رسیدن حیلای انواع پادشاهی در اطراف بقطب شاه رسید و نزول سلطان محمد سه گروهی گلکنده واقع شد تزلزل تمام دران مرز و يوم افتاد پای ثبات عبد الله شاه از جا رفت و شهر حیدرآباد را گذاشته با فرزندان و عیال و مال و خزانه و جواهر هر چه توانست در یک روز برداشته خود را بقلعه گولکنده رساند و اما از اجناس منگین مثل قالین و چینی آلات و دیگر اقمشه قطب شاه و امرا و قبیجار آن قدر در شهر و حویلیها ماند که از اندازه حساب بیرون بود اگرچه پنج هزار هزار و چند هزار پیاده برقندار همراه موسی محمدار بر سر حویلیها گذاشته بودند اما آخر کار همه بتاراج رفت و در ابتدای زد و خورد تاراجیان محمد ناصر نام که ماده فساد مضرت حال میرجمله همان بود با صندوق جواهر و نامه عذر آمیز بخدست پادشاه زاده رسیده التماس منع تاراج نمود درین ضمن چون مردم سلطان محمد بدست اندازی اطراف پرداخته بودند و حواریان و برقنداران عبد الله شاه برای ممانعت بشوخی

نمودن میرجمله مع پسر بحضور بزم قطب شاه صادر فرموده بودند قطب شاه بخلاف آن بعمل آورده پسر میرجمله را معقید ساخت و باز حکم خلاصی او روانه نمودند و فائده بر عکس بخشید و بر محمد امین پسر او زیاده تعقید گردید و اسپان و اموال آنها را بضبط در آورد و پادشاه زاده محمد اورنگ زیب نیز درین ماده احکام تهدید آمیز نوشتند آخر کار که فائده نداد میرجمله بحضور معروض داشت بعد عرض بار دیگر فرمان نصائح آمیز مصحوب جبار بیگ و عزیز بیگ گرز برداران صادر شد و پادشاه زاده در فرمان درج فرمودند که اگر چه اغلب آن کوته اندیش قبل از رسیدن گرز برداران از راه خطا باز گشت نموده از خلاصی پسر میرجمله و روانه نمودن آنها بحضور استوفضای ما حاصل کرده باشد و الا بعد ورود حکم جدید و تاکید شدید اطاعت امر خواهد نمود اما در صورت مصر بودن بران طریق ناصواب باید که آن فرزند تعین فوج نموده بل خود عازم تنبیه او گشته بجزای کردار رساند و احکام رفاقت شاهزاده بزم شایسته خان ناظم ملوا و افتخار خان و دیگر راجهای اطراف صادر شد - چون قطب سیاه باوجود ورود فرامین و نشان پیهم تن بطاعت نداد و دست از معقیدان برنداشت پادشاه زاده محمد اورنگ زیب اوائل ربیع الاول - سال بیست و نهم جلوس سلطان محمد را با بسیاری از بندهای درگاه آسمان جاه بروایتی بشهرت که خدائی با صبیله شیاع که در بنامه بود روانه فرمودند و خود پادشاه زاده نیز بشهرت شکار طرف قندهار متوجه شد - بعد رسیدن سلطان محمد که غافل نزدیک بولایت گلکنده رسید ابتدا عبد الله خان قطب شاه

چون سطر غلط و ورق قلم خورده از صفحه روزگار حک ساخته اند و باندک گردش لیل و نهار خود شان نیز از گم نامان عالم می گردند همه اثر دعای مستمندان ستم رسیده است که در درگاه منتقم حقیقی دعای سحر خیزان بدرجه اجابت می رسد و تیر آه دل های پر خون کار می سازد •

رای رگهفات را که بدشکاری خالصه و تن سرانجام میداد و خالی از جوهر رشد نبود و اثر تربیت سعد الله خان از کار گذاری او ظاهر میگردد مامور درموندند که تا تعیین دیوان کل مقدمات وزارت را سرانجام دهد و از اصل و اضافه هزاری چهار صد سوار و خطاب رای رایان سرافرازی یافت - چندر بهان که درمطلب نویسی بی نظیر تربیت کرده افضل خان بوده و چندگاه دارا شکوه بخدمت پادشاه التماس نموده با خود گرفته رفته بود باز ارشاد زانکه بلند انبال گرفته بخدمت دارالاسا و خطاب رانی چندر بهان بر دیگر مدتیان هندو امتیاز بخشیدند - محمد صفی خان بخشی واقعه نگار دکن را از کمی منصب و گرفتن خطاب و عزل خدمت معاتب ساخته بجای او میرجعفر استرآبادی را مقرر ساختند و محمد صفی حکم شد که سی لک روپیه منجمه بدشکس قطب شاه که مجملی تفصیل آن بزبان فلم داده خواهد شد در دروات آباد گذاشته باقی بحضور بیارد - و چون حقیقت تعدی که از طرف قطب شاه بحال میرجمه و محمد امین پسر او که از نوکران عمده و کار طلبان معتبر او بودند عائد گردیده بعرض حضرت اعلی رسیده بود و حکم عالی در باب عدم مضرت و روانه

برضعفا و مظلومان می‌رسد و هر احسان و خیر که عائد حال مستمندان می‌گردد دعا و نفرین موافق کردار آن بفرزندان او می‌نمایند از آن است که از زمان قدیم لغایت حال از روی تواریخ آنچه بمطالعه درآمده و در مدت پنجاه و دو سال که مسود اوراق بسجده تمیز آمده مشاهده می‌نمایند هیچ ظالم خود عاقبت بخیر نگشته و فرزندان او از طرف رزق و آبرو بمراک دل نرسیدند بل نام و نشان آن جماعه در ده بیست سال بر صفحه روزگار نماند - و اوّل سعد الله خان لغایت حال که هفتاد و چهار سال از زمان وفات اوست همه عاقبت محمود و فراح روزی و نیکنام زیست نمودند و می‌نمایند - خصوص درین دور که انسانیت و کمال مروت معدوم الوجود گشته و امیرزادها که معلمان متعدد و اتالیقهای مستعد مدتها صرف اوقات در تربیت آنها می‌نمایند بمرتبه از طریق آدمیت بیگانه واقع می‌شوند که سواي جوشیدن در صحبت بی‌کمالان مادر آزار و پدر بیزار و اوداش و شعاع ضائع روزگار اصلاً بمصاحبت صاحب کمالان با وقار و دانشمندان صبح شعار راغبی نمی‌شوند چه استعداد و کمالات فن ایشان سرود خوانی و نواختن طنبوره و فهمیدن دهریت و کیمت و دهره است و کسب دیگر کمالات را در سر محض میدانند و باوجود بهر رساندن خط و سواد که پدران شان مبالغهای خطی بخرج ملایان در آورده صاحب سواد نموده اند همین که سواد خط بر چهار شان نمودار گردید کتاب بدست گرفتن و مطالعه تفسیر و حدیث و کتب لغت و تاریخ و مشق خط و مربوط نویسی را از جمله فعلیهای لغو و حامل می‌شمارند و نام جد و آبایی خود را

رعایا باعث گرد آوری خزانة و مادة نیکنامی وزرا می گردید - و داریا
 شکوه که با سعد الله خان سوی مزاج داشت روزی بعرض رسانید
 که سعد الله خان برگزات ویران کم حاصل در تیول ما داده و محال
 جید برای خود گرفته چون سعد الله خان برین معنی اطلاع یافت
 وکیل پادشاه زاده را طلبیده هر چه دیهائی آفتی که بسبب عمال
 ظالم پادشاه زاده رو بویرانی گذاشته بود نوشته گرفته بجاگیر
 خود گرفت و عوض او جایگزین خود را بتجویز وکیل در تاختخواه
 پادشاه زاده تن نمود و در یک دو سال دیگر همان محال زیاده
 از سابق خراب و کم حاصل گردید - از جمله دستخطهایی که
 سعد الله خان بر فرد های بدر نویسی مستوفی نموده دو دفعه را
 بقید قلم می آورد - راجه تودرمل در زمان اکبر پادشاه مقرر کرده
 بود که اگر از صد کمتر فاضل عامل و کوریان باشد مستوفیان مجبرا
 ندهند و از صد بالا فاضل کوریان و عمال محسوب گردد در عهد
 شاه جهان پادشاه مستوفیهای شرارت سرشت یلث قلم در مجرا دادن
 فاضل عاملان وقت می نمودند عده که فرد محاسبه بمعد الله خان
 رجوع شد دستخط نمود که ای مستوفی مثل هندی مشهور است
 لینا لینا دینا دینا هرگاه ضابطه سرکار چنان قرار یافته باشد که از صد
 بالا فاضل مجراست چرا به بدعت و دعای بدعاقبتی برای خود و ما
 راضی میشوی - دیگر بر فرد یاز یافت در نویسی کوریان محال خالصه
 دستخط نموده که این مناره برف را پیش آفتاب بداند هر چه
 بعد تموز آن باقی ماند باز یافت نمایند - دیگر بر عقلای جهان دیده
 ظاهر است که هر ظالم و حیف و میلایی که از حکام و ارباب ریاست

صاحبمدار جاگیر اورا هزاری نمودند - و بآکثر نوکران روشناس
 سعد الله خان فرا خور حالت منصب مقرر شد - سعد الله خان
 غفره الله که سواي کمالات صوري و معنوي صفات ذاتي بسيار داشت
 و بهترين صفت او باعتقاد محرر اوراق بل همه نصعت پيشگان
 با هموش آن بود که بکمال ديانت و امانت قسمي مهمات ملکي را
 سرانجام داد که در مدت وزارت او هرگز قلم او بر بنياد بدعت و
 مردم آزاری که لعنت و بدنامي آن تا روزحشر بر باني آن مي ماند
 جاري نگردید بلکه در دفع و رفع مقدمات و محاسبات که در آن نقصان
 عامل و رعایا و مساکين نباشد میکوشید - گویند روزي وقت
 محاسبه يکي از عمال چون سابق ضابطه بود که وجه حق التخصیص
 کفنی صد بعمل و تخصیصدار مجرا مي دادند منجمه صد روپيه
 محسوب مي نمودند بخاطر سعد الله خان رسید که بدستور
 هندوان عرافان وجه حق التخصیص را بالای صد روپيه جمع نموده
 در خرچ محسوب نمایند مثلا سابق عامل را از جمله صد روپيه
 تخصیص که پنجم روپيه تخصیصان سند مي دادند پنجم روپيه
 مجرا گرفته بود و پنجم روپيه واصل سرکار مي ساخت سعد الله
 خان نظر بر کفایت سرکار دستخط مقرر نمود که بعده که صد و پنجم
 روپيه کز زبان تخصیص نمایند پنجم روپيه مجرا گرفته صد روپيه در سرکار
 واصل سازند از بنای این بدعت مدتها فایده بود و مي گفت
 کاشکي آن روز دستم خشک مي شد و بقلم گیرانمي گردید - آری
 بر عقلا ظاهر و مبهرهن است که کفایت در اجرای بدعت و مردم
 آزی نمی باشد بلکه در پرداخت ملک و جذب قلوب و دلدهی

احاطه شرح و بیان بیرون ست - بعرض رسید که عزیز بیگ بدخشی که از بندهای روشناس پادشاهی بود با هفتاد نفر نامی برای کدخدائی طرف پیشاور که جاگیر داشت می رفت یکی از مفسدان آن ضلع که با او عداوت داشت بلباس دوستی و ادعای مهمانداری سر راه او آمده سخانه خود برده فرود آورده اطراف را مسدود ساخته بر سر او ریخته با پانزده نفر منصبدار و سی چهل نوکر خود او بقتل رساند - به بهادر خان ناظم پیشاور حکم تنبیه او و دیگر مفسدان آن نواح صادر شد و بهادر خان برای استیصال آن جماعه دو هزار سوار تعیین نمود تا چون که مفسدان درهای قلب را پناه خود ساخته چهار پنج روز ناگزیر قتال گرم داشتند و بسبب یرف و راه قلب مردم بسیار پادشاهی بکار آمدند قریب پانصد نفر مفسدان که اکثر از الوس مشهور بودند بقتل رسیدند و شتر و گوسفند فراوان بدست مردم بهادر خان آمد و خانههای آنها را سوختند و بعضی با سیرتی درآوردند *

و سعد الله خان که از وزارت و کار و بار ملک هندوستان رونق گرفته بود بسبب عارضه قولنج که بچهار پنج ماه کشیده و خود پادشاه مکرر بعیادت او تشریف بردند او آخر جمادی الاخرای این سال ازین سوای فانی بررضه جاردانی انتقال نمود - لطف الله پسر کلان او پانزده سال عمر داشت بمنصب هفت صدی صد سوار مر افرانی یافت - باقی فرزندان او را با دیگر وابستهها یومیه مقرر نمودند - و یار محمد همشیره زاده او را سه صدی شصت سوار منصب عطا فرمودند - و عبد النبی نوکر عمده

سرکار و پرداخت خال رعایا کوشید چنانچه سابق هم بزبان قلم داده تا بقای آبادی ملک دکن دستور العمل عمال و زمینداران مانده از

بیگه که بایمه داران از طرف پادشاهی در فرامین درج میگردد و آنرا بیگه الهی خوانند پنج هزار و چهار صد درعه کسری بالا میشود و هر بیگه را بیست حصه نموده هر حصه آنرا بسوه خوانند و تمام مدار کشت کار و حساب سرزمین اطراف صوبه جات توابع شاه جهان آباك بر بیگه است و در دکن مختلف است هر چند که در صوبه جات دکن نیز آخر حساب بیگه بعمل می آید اما بیشتر بر آوت در دفاتر ثبت میگردد و حساب آن چنین است که در خاندیس چهار بیگه رعیتی را که مراد از هر بیگه سه هزار و شش صد درع مقرر باشد و در آن ملک ازین خورد تر بیگه نمی باشد یک پرتن نامند و بیست پرتن را که هشتاد بیگه باشد یک آوت گویند و در صوبه برار و اطراف آن هشت بیگه را یک نیتن خوانند و ده نیتن را یک آوت گویند باز لفظ آوت اطلاق نمایند بر اسم قلبه مطلق و هر مزارعی که یک جفت گاو داشته باشد و هر چه تواند بدان جفت گاو قلبه رازی نماید آن را نیز آوت گویند دیگر باصطلاح دهاقین دکن که دفتر پرگنات نیز ثبت میگردد مقابل محصول زراعت محصول باغات می نامند یعنی هم قطعه زمین که حاصل آنجا از آب چاه بهم رسد خواه جنس غله باشد و خواه نیشکر یا غیره جنس اعلی باشد آن را باغات می خوانند - باز عنان کمیت خامه را شرف تسمیه طلب معطوف میسازند - بعرض سید که عزیز بیگ الخ

و ترکاری از باغات یعنی از آب چاه و کاریز و آب باران بهم میرسید
ربع همه را از روی جزر سی و غور که بر احدی میل و حیف نرود
گرفته دستور العمل نقدی و بتائی قرار داده در افزونی محصول و مال

رسیدن آنجنس مختلف از نهم حصه گرفته تا چهارم برای سرکار باقی
برای رعیت قرار داد سیوم آنچه از آب کاریز و نهرها که از دریاها
بریده آورده بزرگ آب میدهند برای تقسم آن برخلاف جنس جایی
بکم زیاد مختلف داخل دستور العمل نمود و عمل سیوم در مقابل
تشخیص سر بسته و تفریق بتائی جریب مقرر فرمود یعنی ربع
هر جنس از حبوبات و بقولات و جنس اعلی گرفته نظر بر نرخ
و کمیت به رسیدن حاصل مزروع نموده فی بیگه دستور نمود که بعد
پیمودن زمین از هر جنس بقرار مختلف بازیافت نمایند این وجه
مقرری که فی بیگه از هر جنسی بگیرند در سه چهار صوبه ملک
دکن بدهاره مرشد قلیخان شهرت دارد گویند بسیار میشد که مرشد
قلیخان وقت جریب نمودند نظر بر اینکه بر رعایا حیف و میل
بعمل نیاید و در ربع و تخمینا گرفتن غبن فاحش نشود خود
سر ریسمان یکطرف جریب میگرفت ازین جزر سی و پرداخت
روز بروز افزونی آبادی ملک و محصول مال می افزود دیگر
دانست که اطراف ملک دهلی و اکبر آباد مراد ازینکه خورد که
رعایای برگذات میان همدیگر و با حکام و عمال داد و ستد دارند هزار
و در صد دره شاه جهانی امت و بیگه دفتری سه هزار و ششصد دره
مکسر می باشد که مراد از سه بیگه رعیتی یک بیگه باشد و باز

دکن تردد و سعی در پرداخت و استمالت رعایا و آبادی ملک آنچه بکار برده و تمام اراضی بنجر و سرزوع کل محاللات به پیمایش در آورده از سر نو نظر بر محصولات جنسی که از غله و فواکه

رعایای متفرق گشته کوشیده جا بجا امینان فهمیده کار خدا ترس و عمال کاردان متدین تعیین نموده ابتداء اراضی اکثر پرگنات را به پیمودن در آورد که نام آن رقبه خوانند بعده تفریق قابل زراعت و کوه و ناله که بکار قلبه رانی نیاید نمود و هر جا مقدم نداشت و وارثان مقدم قدیم آنجا از صدمات حوادث لیل و نهار مفقود الاثر بودند مقدم می آنجا را بمردمی که جوهر استعداد آبادی و پرداخت حال رعایا داشته باشد مقرر نموده خلعت داده سرگرم کشت کار ساخت و برای خرید کار و دیگر مایحتاج زراعت مبلغ از سرکار بطریق تغاری بمقدمان حواله نموده فرمود که سر فصل باقسط بوصول در آرد و سه عمل قرار داد اول سر بسته تشخیص که در زمان قدیم بوده دوم بنائی یعنی تقسیم غله نموده گرفتن و آنرا باز منقسم ساخت بسه قسم اول آنکه هر چه از آب باران تا هنگام درو بمراست رسد هر جنس که باشد بالمناصفه مقرر نمود یعنی نصف سالم برعایا برسد و نصفه در سرکار بضبط در آید دیگر هر جنسی که از آب چاه بمراست رسد اگر جنس غله خورق و ربیع باشد سیوم حصه از سرکار و دو حصه که در ان اخذ می و ظلم را دخل نباشد برای رعایا مقرر نمود و سوای غله هر چه از جنس اعلی مثل انگور و نیشکر و کیکه و خشخاش و زرد چوب و زبره و مینول و غیره بهم رسد نظر بر خرچ آبکشی و امتداد ایام بمراست

مستقل چهار صوبه دکن ساخته برای پرداخت و آبادی ملک
مفتوحه حال و محال ویران گشته سابق نظر بر جوهر و وقف
گاردانی او تاکید زیاد فرمودند (۱۲۳) مرشد قلی خان بعد رسیدن

(۱۲۳) از لفظ مرشد قلی خان قائلند بیرون است که در سطر اول
صفحه ۷۳۶ چاپ شده بعرض آن در یک نسخه عبارت ذیل بوده
است *

بر طالبان اخبار چگونگی وضع روزگار مخفی نماد که ولایت
پروست شش صوبه دکن از قدیم ملک بود زر خیز سیر حاصل که
دستور تشخیص جمع مال بر سربیکه شمار و پیمودن زمین بجزیب
و تقسیم غله نموده گزین درمیان نبود چنان مقرر بود که هر یکی از
دهاقین و مزارعان که بیلک قلمه و یکجفت گاو آنچه می توانست
کشت کار می نمود و هر جنسی از حبوبات و بقولات که میخواست
میکاشت بر سر قلمه قلی با اختلاف بلاد و برگذات در سرکار میداد
باز پرس کمیت بهم رسیدن غله و غیره درمیان نمی آمد بعده که
بمرور ایام بتصرف چغتا در آمد از آفات غیر مکرر روزگار برگذات و
دیہات رو بویرانی گذاشت و روز بروز ویران قومی گردید و رعایای
مال گذار از ملاحظه در آمدن ملک بقبضه اقتدار مغلان متفرق
گشته رو باوطان نمی آوردند - مرشد قلی خان که از ترکان متصدی
پیشه سیاق دان فهمیده کار بادیانست باکتر اوصاف حمیده موصوف
بود بدستور تودرمل که در عهد فردوس آشیانی اکبر پادشاه دستور
العمل ملک هندوستان گردیده بود پرداخت ملک و گرد آوری

نصفه بی بها داشت و همیشه در داری پادشاه می بود با ارمغان دیگر ضم ساختند - مجموع تا لغایت رخصت ذوالفقار آقا سه لك روپیه بهمه جهت رعایت بعمل آمد و دو لك و پنجاه هزار روپیه سوای جنس و تسبیح مهر مهره برای قیصر روم ارسال داشتند - و قائم بیگ را وقت رخصت بعنایت مبلغی از نقد و جنس معزز ساختند و همراه همان هر دو ایلچی خواجه خان (۱۲۲) را با لك روپیه جنس خریده احمد آباد و بذل رسورت روانه مكه متبركه ساخته ثلث آن جنس را برای شریف و باقی برای مستحقین و فضالی آن مكن شریف مقرر کردند - و گلیم خوش باف طرح جانماز کار ملتان موافق طول و عرض مسجد مدینه منوره كه فرمایش نمود تیار ساخته بودند خواله خواجه خان نمودند - چون از جمله پدشكشهای عادل شاه فیدل كلان كوه شكوه بقیامت شصت هزار روپیه با ساز طلا از نظر گذشت كمر مرصع بقیامت سی هزار روپیه برای عادل شاه روانه فرمودند - و همچنان چهار فیل نرو و دو فیل ماده با ساز طلا و جواهر آلات پدشكش قطب الملك معرفت عبد الصمد خان از نظر گذشت و بعطای خلعت و پانزده هزار روپیه و دیگر عنایات سرافراز گردید و فرمودند - فرمان لطف آمیز بقطب الملك برگازند •

ذكر سوانح سال سی ام از جلوس مطابق سنة

هزار و شصت و شش هجری

مرشد قلی خان را كه سابق دیوان بالاكهاك دكن بود دیوان

لشکرخان بخشی و طاهرخان باستقبال رفته آورده ملازمت فرمایند -
و نامه قیصر را با در اسب مع ساز طلاو زین مروارید دوز و گور مرصع
که از اسلحه خاص سلاطین آن ملک منی باشد و کمر و خنجر مرصع
با نه اسب از طرف خود گذراند - حضرت اعلیٰ باعزاز تمام نامه را
گرفته ذو الفقار آقا را خلعت و خنجر مرصع و می هزار روپیه نقد
و سه پیداله ارگجه مع پاندان طلا عطا نموده در خانه از منازل سرکار
که در آن همه از ما بختاج موجود ساخته بودند فرود آوردند - چون
در همان ایام جشن طوی سلیمان شکوه با صبیحه پسر راجه گجسنگ بمیدان
آمد در آن جشن مبلغ سی هزار روپیه از سرکار و بیست و پنج هزار
از طرف شاه زاده و پانزده هزار روپیه از طرف ملکه دوران نواب
قدسیه جمله هفتاد هزار روپیه مع دیگر جواهر آلات که مجموع لک
روپیه نقد و جفس باشد ذو الفقار آقا مرحمت نمودند - و قائم بیگ
نام از بندهای زبان دان و سخن فهم که بزان ترکی و عربی
بفصاحت تام آشنا بود همراه ذو الفقار آقا ایلچی مقرر نمودند
یک خنجر مرصع مع علاقه مروارید بیش بها و زمره آبدار ک
لک روپیه قیمت داشت و کمر مرصع بقیمت چهل هزار روپیه و د
هزار پارچه زری و ساده نحفه و نگاله و احمد آباد و برهانپور بقیمت
لک روپیه و شیشه پر از پنجاه توله عطر جهانگیری که از چهار هزار
روپیه زیاده ارزش آن ایام داشت و تحف دیگر و نامه عربی انشاء
وزیر بی نظیر سعد الله خان حواله قائم بیگ نمودند - چون وقت
رخصت از زبانی ذو الفقار آقا خبر شدت و طغیان آفت طاعون و د
در استنبول معلوم شد تسبیح صد دانگ جواهر که امام آن زهرمه

پادشاه زاده دارا شکوه که از قندهار مراجعت نموده بحضور رسیده بود بموجب حکم سعد الله خان و اسد خان استقبال نموده ملازمت فرمودند مورد الطاف بیغایات گردید - از عریضه متصدی بذکر سورت بعرض رسید که سلطان محمد خان قیصر روم ذو الفقار آقا نام را که مع نامه و تحف بدرگاه والا روانه نموده بود به بذکر سورت رسیده فرمان مع حکم دوازده هزار روپیه مدد خرج مصحوب گرز بودار بنام ذو الفقار و متصدی سورت صادر فرمودند و پنج هزار روپیه از نزد سرافراز خان فوجدار ندر بار و سلطان پور و دوازده هزار روپیه از دیوان برهانپور و از آجین پنج هزار و از خزانه اکبر آباد دوازده هزار روپیه تنخواه نمودند و حکم فرمودند که سواهی آن صوبه داران از خود رعایت نمایند - محمد جعفر را که در محاصره قندهار تردد نمایان از بظهور آمده بود بالتماس پادشاه زاده دارا شکوه مخاطب به برق انداز خان ساختند - پادشاه زاده محمد مراد بخش از صوبه مالوه بحضور رسیده بصوبه داری احمد آباد و اضافه سه هزار و سه هزار سوار که از اصل و اضافه پانزده هزار و ده هزار سوار پنج هزار دو اسبه و سه اسبه باشد و یک کروز دام انعام مفتخر ساخته چهار لک روپیه نقد مرحمت فرمود، مرخص ساختند *

ذکر سوانح سال بیست و نهم از جلوس مطابق

سنه هزار و شصت و پنج هجری

شرع جمادی الاخری جشن سال بیست و نهم بدستور هرسال زیارت دانست و هریک از امرا و صلحا فراخور قسمت کامیاب گردید - بعد از که ذو الفقار آقا انلیپی روم نزدیک رسید حکم شد که

بسیار بحال مردم عقب و اطراف فوج میرسید تا آنکه بملتان رسیدند
و در آنجا چند روز آرام گرفته اوائل محرم الحرام داخل دار السلطنت
لاهور شدند *

التمال بگذارش احوال حضور می پردازد که محمد صالح پسر
خاله شاه عباس را هزاری دوصد سوار منصب عطا نمودند *
ذکر سوانح سال بیست و هشتم از جلوس مطابق
سنه هزار و ششت و چهار هجری

از عرضه داشت محمد اورنگ زیب بر مرزده تولد فرزند مبشر
گشته مسمی بمحمد اعظم ساختند - محمد ابراهیم آخته بیگی را
بخطاب اسد خان سر فرازی بخشیدند - و اعتقاد خان را که بسبب
مرض دائمی استعفا می منصب نموده بود سالیانه مقرر کرده بودند
بعد حصول صحت از دار السلطنت بحضور رسیده منصب چهار
هزاری و پانصد سوار و خدمت بخشی گری بدستور سابق مفتخر
گشت - بعرض رسید که مسجد قلعه اکبر آباد که از سنگ سرخ حکم
شده بود در مدت هفت سال بنحویچه سه لک روپیه اواخر سال بیست
و هشتم جلوس بتمام رسیده لهذا اواخر ذی حجه متوجه مستقر الخلاف
شده شانزدهم محرم داخل قلعه گشته روز جمعه نماز ادا نموده ده
هزار روپیه بمستحقان آنجا رساندند - اواخر محرم بعد زیارت مقابر
شهد علیا و بزرگان دیگر دار الخلافت مراجعت فرمودند - بعرض
رسید که غریب داس برادر رانا جگت سنگه که در حضور بود بیکه
برخاسته بوطن رفت فرمودند که از منصب و جاگیر برطرف
نمایند - چهاردهم صفر داخل ولتخانه دار الخلافت شدند

جوف زیر کوه که گوله آنجا نمی رسید رسانیدند محصوران مطلع شده روغن نفت بسیار در خیکها پر نموده برابر و محاذی آن تختها فرود آوردند بعد آن بزن تیر آن خیکها را چنان سوراخ نمودند که روغنها بران چوبها پاشیده شد و لحاف و پارچههای کهنه را چرب نموده آتش زده بر سر چوبهای در از بسته بران تخته و چوبها رسانده تختها را با ریسمانها بل با راکبان می سوختند و نقبها از کنار خندق تا زیر دمدمه رسانده خاکهای دمدمه را چنان می دزدیدند که تا خبردار می شدند دمدمه بصورت چاه مبدل می گردید - در تاریخ ایران مذکور است که محراب خان در مدت ایام محاصره دروازه قلعه را هرگز نه بست *

حاصل کلام بعده که مدت محاصره از پنج ماه گذشت و مصالح سرب و باروت و گوله بآخر رسید و در لشکر و صحرا غله و علف نایاب گردید و از آسمان برف باریدن آغاز نمود و زمینها تخته یخ بست و آدم بسیار و چارپایه بیدشمار از گرسنگی و سرما تلف شدند حقیقت بحضرت اعلی رسید فرمان بدستخط خاص صادر گردید که برخاسته آیند - لهذا رستم خان قلعه بست را که بتصرف در آمده بود ویران و مسمار ساخته ذخیره ماکولات آنجا را بمردم قسمت نموده مصالح توپخانه را با خود گرفت - اواخر ذی قعدة پادشاه زاده از پای حصار کوچ نموده چون ملاحظه تعاقب قزلباش و شوخی افغانان بود توپخانه را با مردم زیاد بهیتر با غیرت خان بدستقر بغزین روانه ساخته خود چند مقام نمودند و بعد کوچ در شهر مغول از شوخی قزلباش و دیگر مفسدان آن نواح مضرت

و آتش گرفته و سنگهای خورد و گلان چون تگرگ آسمان باریدن گرفت و فرصت سربو داشتن و تردن نمودن نمی دادند و جمعی کثیر از سادات باره و مغلان و راجپوتان و افغانان دلاور نشان فسانه هدف تیراجل گردیدند و جمعی زخمی گشته افتاد و خیزان راهی که با شکل تمام رفته بودند بسرعت تمام طی نموده مراجعت نمودند و سواي مردم غیر مشهور چندین از روشناسان مثل خواجه خان و ضیاءالدین خان بخشی احدیان و محمد شریف عرب و تیمور بیگ و لعل بیگ و محمد حسین پسر میر یوسف و محمد سعید کاشغری و دولت خان و راجه مانسنگه و غیره بیست و پنج امیر و راجپوت با نام و نشان بکار آمدند و احدي بسیار جان نثار گشتند و همچنان در خندقها که نقبها از انجا سر برآورده بود و درین روز بامید افتتاح کار بقصد پیکار تهور پیدشگان کار طلب بامید یافتن اضافه خود را بدان رساده بودند غرق دریای غیبت و مرحله پیمای راه عدم گشتند آن روز زیاده از ده هزار کس ره نورد بادیغ فنا گردیدند پادشاه زاده رستم خان را با دیگر امرا طلبیده از روی اعتراض فرمودند که ما مکرر می فرمائیم که ما را به برادر اورنگ زیب نسبت ندهند که بی تسخیر قلعه روی باز گشت داشته باشیم همه در جواب باطاعت امر حاضر جواب گشته از سرفرو در نقب درازان و دهممه ساختن و مورچال بدش بردن پرداختند و هر روز چندینی تن نام داران از هر دو طرف بی سر می گردیدند خصوص از مردم پادشاهی بسیار ضائع و تلف می شدند و هزارمندان عرب و عجم و هند تختها و چوبها تعبیه نموده بر پسمانهای تدبیر بسته بران نشسته خون را به پناه و

قلعه دار با همراهان اسیر پنجه قهر بهادران خواهد گشت باید که
 ترحم بحال آن طائفه بدستال نذموده حواله من نمایند که بانواع زجر
 سیاست تمام نمایم و بجزای کردار رسانم پادشاه زاده منی فرمودند
 که ما پادشاهانیم ما را لذت عفو جرائم زیاده از انتقام و مکافات
 اعمال مجرمان می باشد *

القصة یورش دفعه پنجم نهم شوال اواخر شب مقرر فرمودند
 نردبانهای آسمان پایه و زینهای گردون رفعت تیار نموده و دیگر
 تعبیه و مصالح یورش موجود ساخته جویای قابو بود یکپاس شب
 مانده جوانان کار آزما و بهادران قلعه کشا آنچه شرط جد و جهد
 بود بکار برده بکمند همت خود را بالای دیوار قلعه رساندند
 رستم خان و لشکر خان و ایرج خان و محمد جعفر با جمعی
 از راجپوتان مصدر تردد جان بازی گشته از بالای دمدما و
 پائین حصار از زدن بانهای آتش فشان و انداختن گولهای
 خانه بر انداز جان ستان غوغای حشر انگیز برانگیختند و از هر
 طرف چندین هزار گوله توپ و تفنگ و زنبورک بکومک یورش
 بهادران برای سراسیمه ساختن محصوران اندرون قلعه میزدند و
 دیوارهایی که هر روز بضرب گوله توپ می انداختند شب محصوران
 بر می داشتند آن شب فرصت برداشتن آن نیافتند - و عبدالله
 بیگ و محمد جعفر هر دو برادر چندان فریاد برای ترغیب پریشان
 نمودند که از بستگی صدا قادر بر حرف زدن نبودند تا آنکه صبح
 بوده از روی تار برداشت و از بالا نسبت بشب زیاده گوله توپ
 و تفنگ و ساچه و پارچه آهن و پل سیاه و چادر و زغن نقط زده

تسخیر جن و فن تکهیر دست تمام دارد التماس مینماید که اگر یک
لویی که بچنین و چنان شکل و شمائل موصوف باشد با قدری
شراب در آتش سه ساله و بعضی مصالح مطلوبه دیگر عنایت
فرمایند از خون بدن آن لویی و شراب چند هزار نقش نوشته
بعضی جنها را که محکوم منند با لشکر آنها بتسخیر در آورده برای
مغلوب و مغلوب ساختن محصوران مامور می سازم درین مابین
ایام که بچهل روز نخواهد کشید لشکر قاهره در یورش سعی موفوره
بکار برد که جنیان نیز بمدد پردازند پادشاه زاده برای سرانجام دادن
مصالح مطلوبه محمد جعفر را مامور ساختند - از شهرت این خبر
لولیان لشکر رو پوش شدند تا آنکه بسعی تمام آنچه مطلوب و
مرغوب او بود موجود نمودند تا انقضای ایام موعود که امید مفتوح
شدن قلعه بزرگ سر بنجه مبارزان قلعه کشا داشت در خلوتخانه
خاص تعیش می نمود بعهده که ایام وعده بسر آمد و دانست که از
یوزشها فائده مرتب نمی شود و بخیه بر روی کار می افتد از ملاحظه
سرزنش و انفعال از لشکر قرار نموده خود را بیای حصار قلعه نزدیک
دروازه رسانده زو مال امان گردانده مامون گردیده بقلعه در آمد و نزد
قلعه دار بودند بعد استفسار احرا وجه خورائی او مقرر نمودند چون
اجل آن صحیل مکار سرگشته روزگار رسیده بود گاه گاه بر سر دیوار و
کنار برج و حصار آمده تفرج می نمود و با مردم لشکر پادشاهی
اتکلم میکرد و قزلباشان که از شنیدن اوصاف او متوهم بودند بر
وسواس آنها افزود و او را از پشت بآلای قلعه بزیرانداختند و بسزای
اعمال رسید - و مکرر میزد چنانچه عرض می رسد که (امروز فردا

نموده بعده بشغف تمام یورش نمودند و تا رسیدن بهادران قلعه
کشا پای برج حصار ندا و غذا از قلعه بر نیامد بعده که کار بکنند
بستن و بالای حصار برآمدن رسید یکبار توپخانه باقسام آلات آتشبازی
بغرش درآمد و چند هزار گوله و سنگ کوه ربا از بالا باریدن گرفت
و آن قدر سوار و پیاده دران یورش پای حصار بکار آمدند که تا
چند روز وازان آنها از ملاحظه باریدن تگرگ بلا از بالا قادر بر برداشتن
لاش مردها نبودند و راجپوتان بتلاش بسیار شبها هیمها بر
مردهای خود از دور انداخته همانجا آتش می دادند •

دیگر از ساده لوحی پادشاه زاده و بعضی هوا خواهان نوشته
که روزی محمد جعفر دو دعوتی ریش سفید پشمینه پوش را
بر دوش را نزد پادشاه زاده با هوش آوردند و عرض نمودند که اینها
بمراقبه رفته از احوال عالم خبر میدهند و پادشاه زاده هر دو را
باعزاز تمام نزد خود نشانده اقسام بوی خوش حاضر ساختند
آن هر دو غواص بستر معرفت سر بمراقبه فرو برده یکی از آنها
بعد از مدت سراز جیب تفکر بر آورده گفت که من سیرکنان
وقتی بصفاهان وارد شدم که صدای واویلائی واقعه شاه ایران
بلند شده بود - درین ضمن دیگری سر بالا نموده بر زبان آورد که مرا
در حالتی گذر بر اصفهان اتفاق افتاد که شاه عباس را بشاک
می سپردند چون از زبان الهام بیان هر دو صاحب حال آن مرده
بگوش سامعان رسید محمد جعفر و دیگر امرا بشکر این نوید گویا
شدند - و از غرائب دیگر بتحریر آورده که محمد جعفر یکی از ریاضی
دان صاحب کمال مسیله را آورده بعرض رساند که این مرد در

جمعی که دران کارخانه بودند با سقف خانه پریدند و جان سپاران
 تهر پیشه که چند بار در مقابل گولهای آتش بار بورش نموده
 آنچه شرط انتهای جان نزاری و جلالت بود بجا آوردند و آخر کار
 کاری نساختند بتحریر تفصیل آن عذاب کمیت خامه را معطوف
 داشتن تحصیل حاصل است اما رشید خان عرف محمد بدیع که
 دران مهم در خدمت پادشاه زاده همراه مهابت خان تعلقه
 دیوانی داشت بطریق وقائع رویداد محاصره می نوشت و بعرض
 پادشاه زاده رسانده انعام گرفت و آن تاریخ را مسمی بتاریخ قندهار
 ساخته و آنچه از بعضی وقائع دران درج نموده اگرچه زبان خامه
 را جرأت بیان آن نیست اما اصلاً قریب ذکر آن نمودن خلاف
 طریق مورخان صداقت بیان دانسته کلمه چند می نگرد - گویند
 سلطان سلیمان شکوه بدستور اطفال شجاعت پیشه بازی بازی قلعه
 از ریگ ساخته برج و باره دران قرار داده از چوب توپها بران برج
 و حصار چیده جمعی را بجای قزلباش درانجا محصور قرار داده
 یورش نموده بعد بلند ساختن صدای داروگیر و سردادن تفنگهای
 خالی قلعه فتح نموده حکم بنواختن شادیانه فرمودند و امرا نذر
 گذرانده تسلیمات مبارک باد بجا آوردند - بعد که بعرض پادشاه زاده
 رسید خود سلیمان شکوه را طلبیده زبان بمبارک باد کشوده
 خلعت عنایت نمودند و همه امرا آداب تهنیت بتقدیم رساندند -
 محمد جعفر روزی بعرض رساند که چند روز است صدای آدم و
 آثار تردد از قلعه ظاهر نمی شود و بوی گند مردها می آید
 ظاهراً بسبب طاعون و وبا فلندار با اکثر رفقا و سپاه و دیعت حیات

بپایکار و نزدیک بخندق و حصار می رسید بضراب گولۀ توپهای
بی در پی ضائع و باطل میگردد خصوص محمد جعفر دمدمة
عالی که بخرچ یک لک روپیه بارتفاع بیست و هفت درعه و
طول هفتاد و پنج درعه تیار ساخته ده توپ عالم آشوب بالای آن
آورده شروع بزدن گولها طوی حصار نمود و از دمدمهای دیگر
نیز گولهای توپ هوائی و بان اندرون قلعه میرسید و خرابی بسیار
از جان و مال بمحصوران میرسید - از جمله ضائع و کار نامه که یکی
از گوله اندازهای حکم انداز پادشاهی نمود آنکه روبروی دولت خانه
پادشاه زاده از بالای قلعه توپی را مجرا بسته پدیم آتش میدادند
و مکرر گولۀ آن نزدیک کارخانجات متصل خیمه افتاده آدم و اسب
ضائع می ساخت تا آنکه از توپ اندازان بیخطای هندوستان در مقابل
آن توپی را چنان مجرا بسته آتش داد که دهن آن توپ قلعه را
شکست و چند روز از آن توپ اثر صدا ظاهر نشد بعده از همان مکان
ناگهان گوله می آمد و نشان توپ سوای برخاستن دود آن ظاهر
نمی گردید آخر از زبانی یکی از محصوران که بقید آمده بود
معلوم گردید که سر آن توپ را بریده قسمی بر دمدمة نواحیات
گذاشته بودند که وقت آتش دادن سوای دود و صدا اصلاً سر او مرئی
نمیشد و اول روز و آخر روز از آن ده دوازده گوله سر میدادند
اتصال چه جانفشانیهای نمایان که از بهادران عقیدت نشان بظهور
نیامده و چه تعبیه و تدبیرهای جان بازان که در آن محاصره جاوید
نگر نکرده تا آنکه آبهای خندق را به توده تمام دزدیدند و از افتادن
گولۀ هوائی در یکی از انبار باروت خانه قلعه آتش در گرفت و

ایران نوشته بود جواب آن بدست جاسوسان پادشاهی افتاد خاندان
 او را بضبط در آورده بی منصب ساخته محبوس نمودند و تسطیر
 باقی سوانح که از رستم خان برای تسخیر دیگر قلعبات و تنبیه
 مفسدان آن ضلع بظهور آمد و آخر فائده برای علت غائی
 آن ذاک قلم را رنجه نداشته بتسیر چند فقره که در محاصره
 قندهار بظهور آمده می پردازد - بعد رسیدن خبر تسخیر قلعبات
 و رفتن رستم خان بدون خاطر جمعی از تسخیر باقی قلعبات
 برای تنبیه مفسدان نواح بحضرت اعلیٰ خلاف مرضی دانسته
 ناکید بیای بی برای تسخیر قندهار صادر فرمودند راجه راجوب
 و محمد جعفر میر آتش و اکثر بزرگواران عقیدت نشان بساختن
 دسمه فلک اساس و دراندن نقب پرداختند و پادشاه زاده داراشکوه
 امرا را طلبیده باظهار وعده و وعید تهدید آمیز می فرمودند که
 مرا محمد اورنگ زیب تصور ننمائید که دوبار از پای این حصار
 فتح ناموده برخاست تا آنکه قلعه را بتسخیر نیارید یکی از شما را
 زنده نخواهم گذاشت که روی زن و فرزند خود به بینید و محمد
 جعفر در تردد بکمال اظهار فدویت و عقیدت بیشتر از آنکه در حوصله
 بشریت گنجد سعی بود و التماس می نمود که بعد تصرف
 آمدن قلعه بهر صورتی که باشد یک نفس واحد محصوران را زنده
 نخواهم گذاشت چنان نشود که بعد رجوع و الحاح آن جماعه
 طریقه ترحم را کار فرمایند و جان بخشی نمایند - پادشاه زاده
 می فرمودند که ما پادشاهان را دریای رحمت گفته اند در صورت
 رجوع خصم ترحم نمودن ضرور است و هر چند کار نقب و مورچال

پایکار و نزدیک بخندق و حصار می رسید بضراب گولۀ توپهای
 بی در پی ضائع و باطل میگرددید خصوص محکم جعفر دمدمد
 عالی که بخرچ یک لک روپیه بارتفاع بیست و هفت درجه و
 طول هفتاد و پنج درجه تیار ساخته ده توپ عالم آشوب بالای آن
 آورده شروع بزدن گولها طوی حصار نمود و از دمدمدهای دیگر
 نیز گولهای توپ هوائی و بان اندرون قلعه میرسید و خرابی بسیار
 از جان و مال بمحصوران میرسید - از جمله ضائع و کارنامه که یکی
 از گولۀ اندازهای حکم انداز پادشاهی نمود آنکه روزی دولت خانۀ
 پادشاه زاده از بالای قلعه توپی را مجرا بسته پیهم آتش میدادند
 و مکرر گولۀ آن نزدیک کارخانجات متصل خیمه افتاده آدم و اسب
 ضائع می ساخت تا آنکه از توپ اندازان بیخطای هندوستان در مقابل
 آن توپی را چنان مجرا بسته آتش داد که دهن آن توپ قلعه را
 شکست و چند روز از آن توپ اثر صدا ظاهر نشد بعده از همان مکان
 ناگهان گولۀ می آمد و نشان توپ سوای برخاستن دود آن ظاهر
 نمی گردید آخر از زبانی یکی از محصوران که دقید آمده بود
 معلوم گردید که سر آن توپ را بریده قسمی بر دمدمدۀ نوادرات
 گذاشته بودند که وقت آتش دادن سوای دود و صدا اصلاً سر و سرئی
 نمیکشت و اول روز و آخر روز از آن دوازده گولۀ سرمیدادند
 استیصال چه جانفشانیهای نمایان که از بهادران عقیدت نشان بظهور
 نیامده و چه تعبیه و تدبیرهای جان بازان که در آن محاصره جلوه
 نمیکردند و تا آنکه آبهای خندق را به توده تمام نزدیکند و از افتادن
 گولۀ هوائی از انداز باروت خانۀ قلعه آتش در گرفت و

ایران پوشیده بود جواب آن بدست جاسوسان پادشاهی افتاد خاوند
 او را بضبط در آورده بی منصب ساخته محبوس نمودند و تسطیر
 باقی سوانح که از رستم خان برای تسخیر دیگر قلعبات و تذبیه
 مفسدان آن ضلع بظهور آمد و آخر فائده برای علت غائی
 آن ذکاء قلم را رنجه نداشته بتحریر چند فقره که در محاصره
 قندهار بظهور آمده می پردازد - بعد رسیدن خبر تسخیر قلعبات
 و رفتن رستم خان بدین خاطر جمعی از تسخیر باقی قلعبات
 برای تذبیه مفسدان نواح بحضرت اعلیٰ خلاف مرضی دانسته
 ناکید پیاپی برای تسخیر قندهار صادر فرمودند راجه راجه راجه
 و محمد جعفر میرانش و اکثر بزرگواران عقیدت نسان بساختن
 دمدمد ملک اساس و دواستن نقب پرداختند و پادشاهزاده داراشکوه
 امرا را طلبیده باظهار وعده و وعید تهدید آمیز می فرمودند که
 مرا محمد اوزنگ زیب تصور نمائید که دوبار از پای این حصار
 فتح ناموده برخاست تا آنکه قلعه را بتسخیر نیارید یکی از شما را
 زنده نخواهم گذاشت که روی زن و فرزند خود به بیدید و محمد
 جعفر در تردد بکمال اظهار فدویت و عقیدت بیشتر از آنکه در حوصله
 بشریت گنجد سعی بود و التماس می نمود که بعد تصرف
 آمدن قلعه بهر صورتی که باشد یک نفس واحد محصوران را زنده
 نخواهم گذاشت چنان نشود که بعد رجوع و الحاح آن جماعه
 طریقه ترحم را کار فرمایند و جان بخشی نمایند - پادشاهزاده
 می فرمودند که ما پادشاهان را دریای رحمت گفته اند در صورت
 رجوع خصم ترحم نمودن ضرور است و هر چند کار نقب و موزاج

سنه ۱۰۹۳

(۷۱۹)

شاه جهان بادشاه

چند کلمه از تدبیر جانبداران و سعی الحاصل کوه کنان بتذکار خواهد
آورد چون حکم اعلی حضرت بود که اول خاطر از تسخیر قلعبات
تعلقه قندهار جمع باید ساخت تا توکل تمام در دل مستصواب باد
یابد رستم خان را با نجابت خان و راجه بای کار طلب جمله بیست
امیر و پانزده هزار سوار و احدی و بر قندار بسیار برای تسخیر قلعه
بست تعیین فرمودند چون لشکر بیای قلعه رسید از هر طرف توده
نمایان بظهور آمد و گولهای توپ و تفنگ و زنبورک آتش بار
گردید از زمین و آسمان رعد هیبت قلعه دار ثبات حوصله بنگار بود بوده که
در آورده تا ده روز مهدی قلعه دار ثبات حوصله بنگار بود بوده که
توپ کمان قلعه کشا رو بروی برج دروازه برده چند کوه خانه بر انداز
بر در دیوار قلعه زدند قلعه دار بزنبهار و التماس آمان در آمده کاید
قلعه را گرفته نزد رستم خان آمد و مردم بادشاهی بضبط اصول و
اذوقه تعیین شدند و رستم خان تفقد بسیار بستان مهدی قلی خان
قلعه دار مبدول داشت چون پسر مهدی قلی خان که حارس قلعه
گرسنگ بود با وجود که رستم خان نوشته بودند و دار چند تنه من قاده
الستال مستصواب بودن و جنگ نهون نوشته بودند و دار چند تنه من قاده
را حوائج نهون مامون گردیدم تو هم اطاعت دارا منممل گردید فرستاده
بامید وادها نزد خود طلب نمود او ایستاد قبول نمود و بعد جنگ
چند روز قلعه را خنثی گذاشته قوار نمود امیر سید دروکی را
قاده در آنجا ساخته مهدی قلی را مع مال و عیش نزد بادشاه
قدراقبال برده نمودند و درین اوان چون سید دروکی ملک حسن باد
برای از اهلان که منافع سرشوار سفارده امان و خوشی

نمودند و خود نمائینها بروی کار آوردند و قزلباش نیربی باکانه از قلعه برآمده با هم آمیخته مصافحه پیکار نموده خواجه خان را باجمعی از اربکان مقتول و زخمی ساختند و چند نفر نیز از مردم قلعه کشته شدند و آن روز رستم خان و بروی دروازه قلعه درتر از گوله رس فرود آمد و روز دیگر سوار شده با فوج آراسته برای ملاحظه اطراف قلعه و تجویز مورچال و دواندن نقب تا سه روز جلوه گر بود و پادشاه زاده بعد طی منازل دشوار گذار و عبور کتلهای تنگ و نا هموار نزدیک بقلعه رسیده برای ساعت هفت روز از قلعه دور فرود آمده برای ملاحظه و تجویز اسباب قلعه کشائی موار می شد بعده که نزدیک باغ میرزا کامران فرود آمدند و رستم خان را با دیگر امرای کار طلب جایجا تعیین نموده مورچال قسمت نمودند و همراه هر یک از توپخانه و غیره مصالح قلعه گیری بتقسیم درآمد و هر یکی در تردد کردن و دواندن مورچال بنور بازوی خود و مدد بیلداران چابک دست سعی موفور بظهور می آورد خصوص محمد جعفر میر آتش که نسبت همه امیران صاحب داعیه پیش قدم و زیاده از همه سعی بود پر کلان بر سر میزد روزی یکی از همدمان گستاخ ازو پرسید که چنین پر کلان بر سر زدن چه لطف دارد در جواب باظهار فدویت گفت که روز یورش بهمین پر پریده خود را بقلعه خواهم رساند - آنچه تردد در پیش بودن مورچال و کردن نقب از بهادران کوه کن و جوانان قلعه شکن بظهور آمد و جانفشانیها که بعرضه کارزار آوردند اگر بتحریر تفصیل آن پردازد از راه اختصار کلام دور می افتد چنانچه بعد ذکر تسخیر قلعه بسمت و غیره از توابع تذکره

جنگي مست انتخابي سواحي فیتان پادشاه زند و امیر که چو
صد و عقداک فیل بشمار آمدند و دیگر از بلان انداز و کوندا و غیره
سر انجام قلعه کیری که تعداد آن تحصیل حاصل است با یک کور
روپیه خزانه که در رکاب موجود بود همراه دادند و علایم و خان را
مع محمد ابراهیم نام پسر که بخطاب ابراهیم خان سوارباری یافته بود و
هفت هزار سوار تعیین و مقرر ساختند و فرمودند که تکلیف را
تا انفصال مهم در آمدن و معاوضت ارسال رسد و دیگر لازم نامه
گویی کوشد *

ذکر سوانح سال بیست و ششم از جلوس صاحبزادان

تاری مطابق سنه هزار و شصت و سه شمسی
میر احمد ولد سیادت خان را بخطاب میر احمد خان و
فوجداری نصیر آباد و غیره انواع خاندیس و سیف که جوت را
باعتند فوجداری مصطفی آباد عرف چوبه و موه مذکور سید
ساختند پادشاه زاده را برای علقان و توپها را برای یک سوار با یک
هزار بیلدار و غیره و فدان کور بیکور بران ساختند خواهر پادشاه در
بیست روز بمالکان رسیدن و چندی روز برای سرانجام غمخیزان اوقات
در آنجا نموده و خدمتگی را در مالکان گذاشته و سواران را
کابل کردیدند و تمام خان که بطریق شراری با مصالح و موی و
دوازده هزار سوار و چندان سوار بپوش قدم بود تمام چنانچه
موفق تعیین ساعت از حضور خود را برای حضور خود حاضر
بقتصد مستامره سوار را طرف خندق و مرج و سایر امور و
و چو آن بیکور ناز و از آن طرف موفق آمدن و سواران را برای

اینکه میگوئی فراموشش مکن در وقت مرگ

من که می میروم برایش چون فراموشش کنم

خسرو داد ندر محمد خان را از منصب برطرف ساخته لک روبه
سالیانه مقرر فرمودند - بخانه علیمردان خان تشریف بردند دو لک
و بیست هزار روبه از جمله پيسکس قبول نمودند - دارا شکوه
التماس نمود که امیدوار است که مهم تسخیر قندهار بعهده غلام
مقرر شود قبول نموده سه ماه و نه روز در لاهور توقف فرموده اکثر
مصالح قلعه گیری که از انجماء ده توپ کلان و سی و هفت توپ
هوائی خورد و سی هزار گولۀ خورد و کلان و چهارده هزاران و سرب
و باروت و غیره برین قیاس قبار و موجود ساختند و بنجاره را برای
رسانیدن رسد استمالت نمودند از آخر ربیع الاول که اوائل اسفندار
باشد ساعت کوچ و هفتم جمادی الاخری تاریخ محاصره مقرر
فرموده از خلعت و شمشیر و خنجر مرصع و دیگر مرصع آلات و اسبان
و فیلان با سار طلا و مینا و نقره بقیمت چهارلک روبه وقت رخصت
عدایت فرمودند و سوای آن بیست لک روبه از نقد و جنس
مساعدت مرحمت شد و از امرای نامدار و راجهای جلالت آثار
و بهادران رزم آرما و دلوران معرکه آرا از حضور و متعینۀ کابل و
دیگر اطراف صوبجات که اکثر در محاصره سابق رفته بودند مجموع
هفتاد هزار سوار منصبدار و تابین و پنج هزار برفنداز و سه هزار
احدی تیرانداز و ده هزار پیاده بندوچی و شش هزار بیلدار
و تبردار و پانصد سنگ تراش و نقب کن و پانصد سقا و هفت
توپ کلان و هفده توپ هوائی و سی توپ خورد و شصت فیل

جنس اقسام غله و بقولات آنچه از بازار بهم رسید و هرچه از آب چاه و کاریز پیدا شود نظربرقیمت هرجنس و دستور بذای پدمون اراضی که بیکه و پرتن و سین و بسوه باشد نوعی نموده که تاجایی روزگار دستور العمل عمل و زمینداران خواهند ماند - پانزدهم فی قوه در باغ فیض بخشش آشور فروز آمدند میوزا رستم قندشاهی را بسبب ضعف پدری و اعتدال بیماری هزار روید، سانه مقبر کردند - میرزا ابراهیم ادهم خواهرزاده تقرب خان از ایران آمده شرف اندوز ملازمت گردید گویند میرزا ادهم که در نجابت و شرافت ذاتی و تحصیل علم و دیگر کمالات عمری و معذوب و طبع موزن از مشهوران اعیان ایران گفته می شد در آغاز جوانی بهندوستان آمده بعد ملازمت چون مرکز خاطر پادشاه بود که او را بهمهربی یکی از صبیهای خود سرافرازی بخشند تقرب خان را که خالوی او می شد برای تربیت او مامور ساختند اما میرزا که از اصل ساد سواد در دماغ او جا گرفته بود نمی خواست که با بزد تامل گردد و او نمودن از پاس ادب دور میدانست زیاده خود را بدر جفون زده کلمات لغو و مطایدهای شوخی آمیز با خالو و دیگر امیران بهمان آورده بمرتبه خویش با در شوزا کوئی و امرود برسنی مشهور ساخت که مکرر پادشاه فرمودند افسوس داین کمال میوزا است خود نموده - از اشعار ربکیس او سفیدها برسات از زبان زادی نده سفید شده که در حالت سگرات که اشک ندامت برانک شدن عمر از چشم او جاری بود حضار مجلس گفتند میرزا خدا را یاد کن دران وقت بدید این شعر از زبان او می آمد • است •

دارد که غلام رضا نامی ملازم اله وردی خان اسپانی چند برای او می برد احدی مزاحم نشود و دستک مذکور بجنس بحضور فرستادند بعد عرض حضرت اعلی را مظنه آن شد که اله وردی خان با پادشاه ایران و منسوبان آن خاندان رسل و رسائل دارد برای او بدین وسیله اسپان آمده اند حکم شد که غلام رضا را مقید ساخته اسپان و آنچه دارد ازو گرفته روانه حضور سازند و اله وردی خان را که در حضور بود از منصب برطرف ساخته از کابل اخراج فرموده بدارالخلافه که خانه او بود روانه ساختند - هرچند که اله وردی خان قسمهای شدید را شفیع ساخت فائده نه بخشید - و فاضل خان را که برای تحقیق امر نمودند بعرض رساند که غلام رضا نام وقتی از جمله نوکران او بود بعد برطرف شدن بایران رفته باظهار دروغ خود شاید دستک حاصل نموده باشد اما این عذر مسموع نگردید *

ذکر سوانح سال بیست و ششم مطابق سنه هزار

و شصت و دو هجری

بعد رسیدن سعدالله خان از قندهار وسط ماه مبارک رمضان روانه دارالخلافه شدند مرشد قلی خان را بدیوانی کل دکن و محمد صفی پسر اسلام خان را به بخشیشگری و واقع نگاری دکن مامور و مرخص ساختند اگرچه هر دو نام برده بانواع خوبی و صفات موصوف بودند اما در تعلقه دکن محمد صفی در اکثر مقامات بر مناصب ازان سختی نموده بغای بعضی بدعتها گذاشت و مرشد قلی خان بندوبست دیوانی را بدستوری که در عهد اکبر پادشاه تودرمل بنای دستور امور ملکی گذاشته بود در دکن سرشته و هزاره تشخیص جمع مال بتعین تفریق

شاه جهان بادشاه

بادشاهی ترکیدند و در مقابل توپ اندازان بیستطای فاعل که هم بر می
و قزلباش حکم انداز بودند توپ اندازان هند گاهی نمیتوانستند
ساخت - و تسخیر قلعه بست و زمین داور نیز بسبب اختلاف رای
سرداران با وجود تردیدی که می بایست بظهور نیامد و دیگر تودعات
که از قلعه دار پخته کار بر روی کار آمد اگر بتسویه تفصیل آن پرداخت
بطول کلام منتهی میگردد - حاصل کلام چون این اخبار مراتب اثر دسمع
پادشاه رسید و ایام مستحضره باعتداد کشید و مصالح توشخانه بر
باتمام آورد و در همین اوان معروض گردید که از بیکان کم فرمت و وفاء
طلبان نا هنجار از کیه اطراف غزنین راجعت و تاراج می نمایند
و جان و مال رعایا بمعرض تلف می آرند فرمان بدستخط خاص
مشتعل بر طالب پادشاهزاده و موقوف داشتن این مهم بوقت دیگر
صادر گردید - بعد رسیدن پادشاهزاده محمد اوزنگ زبیب بمشور اختیار
چهار صوبه دکن داده مرخص ساختند - و صوبه احمد آباد بسایست
خان عطا نمودند - و بپادشاهزاده داراشکوه از اعمل و اضافه سی هزار
بیست هزار سوار خدیمه دو کروز دم انعام و صوبه کابل مرحمت
نمودند - فیایت کابل بنام - امدهان شکوه مقور کرده از اعمل ششت
هزاری چهار هزار سوار نموده خدیمه سوخ که لغایت آن روز بساطان
کها حکم نبود عطا نمودند - و از طرف دارا شکوه فیایت ملکان
محمد علی خان مقور گردید - پادشاهزاده محمد شجاع را بدو
مرخص ساختند .

از وقایع بدو سورت مرخص رسید که غلام رضا نامی از اهل
چاند سورت عرقی رسد - مسائل - و در این اوان بدین

مہتاب روش ساخته باقسام آلات آدم کشی بر سر آن بزرگه تاخته
چندان توپ و تفنگ و بان سردادند و حقہ آتش و سنگ و روغن
جوشان و انواع مصالح مرد ربا از بالا ریختند کہ آن جماعه بر سر
برج رسیده و با رسیده جان باخته بہ تبدیل هئیت بیازان خود
بی منت مدد قدم و کمند پیوستند و مسلمانان و راجپوتان بسیار
بکار آمدند کہ تعرفه نمودن دشوار می نمود و هرکہ آن طرف دیوار
و کنار برج خود را رسانده خبرش باز نیامد و هر طرف از کسها
پستہا پدید آمد و آن قدر آدم کشته و زخمی گردیدند کہ بشمار در
نیامدند و ازان روز تا دوماہ و هشت روز بازار بکار نالا و بانیں بمرتبہ
گرم بود کہ هرکہ سر از مورچال بر می داشت در همان دم جان
می باخت و قزلباشان شبہا بر آمده بر مورچال می ریختند آدم
و چارپا ضائع می نمودند و از هر دو طرف آدم کشی و مردم کسی
در میان بود روزی از گولہ توپ کلان طرف سعد اللہ خان چہار پنج نفر
نامی محصوران کہ با محمد بیگ توپچی باشی نشسته تردد می
نمودند یکجا خوابیدند شبی بر مورچال رستم خان و سعد اللہ خان
جمع کثیر قزلباش ریخته کسکش زیاد و شوخی بسیار نموده بعضی توپها
را ناقص ساخته و جمعی را اسیر کردہ باز راہ فلعه گرفتند و هر چند
کہ از اطراف خبردار شدہ تعاقب نمودند چون از بالای فلعه ازان
آتش می بارید در تلافی کاری نساختند - و چندانکہ بہادران جانباز
و جان فزاران یکہ تاز شرط تردد بجا می آوردند و مورچال نزدیک
می رساندند فائدہ نمی بخشید و از ضرب توپہای کوبہ ربا کہ پیہم
می رسید مسفت و تردد سرداران ضائع می گردید - درین ضمن و توپ کلان

امیدواران کارزار دید که زیاده شو ط تردد و جلالت و تدبیر بکار بوده
 باتفاق راجپوتان تهور نشان بگرد آوی میصالح نقب زدن و مورچال
 دراندن کوشیده نشانه گوله توپ و تفنگ و سنگ خود را ساختند -
 بعد دار و گیر و محاصره چند روز قلعه دار تعامل نموده چنان
 بند و بست نمود که اصلا صدای آدم و تردد محصوران ظاهر نمی
 گردید هر چند که لشکر هندوستان در پای حصار آمده باظهار تهوری
 ترددات رستمانه می نمودن ناشنیده و ندیده انگاشته از قلعه صدا
 بلند نمی ساختند تا آنکه مردم مورچال رستم خان و وزیر اعظم
 و دیگر امرا بپای حصار و نزدیک خندق رسید روزی راجه راجپوت
 که از صاحب ترددان مشهور بود آمده ظاهر ساخت که مدتی
 در مابین حصار و نزدیک خندق و بوجی بنظر آمده و مورچال
 بآنجا رسیده که قابوی یورش و بنا بر آمدن دارد و باسدیان بروج
 غافل و بیخبر معلوم می شوند اگر ماندن سازند با جمعی از شهرآنان
 جانبدار و مدد زنند و کمند خود را همراه کوناچی بنا برسانیم لشکر
 مسامح و مکمل چشم بر راه و گوش بر آواز کونا باشد و بروقت یورش
 نمایند و زنند بسیار تیار نگاه دارند بعد که از پادشاه زاده و سودا
 خان اذن حاصل شد راجه وقت شب با چند نفر یکی تاز جانبدار
 که در فن قلعه گیری از کار آزمایان مشهور بودند بانواع تدبیر قدم
 جرات گذاشت و پیش قدمان جان فکار عازر عفت بانی حصار
 برآمده باشاره مقبری لشکر جانبدار را بیدار و بیدار می تاباند
 بکمند جانبداری بیکت در آمدند و مدتی کونا بلند گردید محصوران
 که از چند گاه چشم بر راه و گوش بر آواز چاهین قابو بودند از طرف

ساختن دهمه و پیش بردن مورچال ارشاد فرموده تا کین نمودند که در ساعت مقرری که مذکور شد خود را رسانده محاصره نماید - و جمله فوج هفتاد هزار سوار سائر سوای توپخانه که شش صد امیر و منصبدار نامی و روشناس باشند مقرر و تعیین شدند و برستم خان و همه امیران اضافه و خلعت و اسپ و فیل و جواهر مرحمت نموده مرخص ساختند و حکم فرمودند که قریب کرور روپیه در طلب و سه ماهه بدسکی بمنصبداران و تاینان امرا و توپخانه در کابل بدهند و ارشاد نمودند که اول در تسخیر قلعه بست و زمین داور و غیره کوشند که باعث تزلزل دل مردم قلعه گردد - و پادشاه خود کوچ کنان منزل بمنزل طی مسافت نموده در دو ماه و چهار روز که روز چهارم جمادی الاولی باشد شرف نزول در کابل نمودند - و سعد الله خان کوچ بکوچ طی منازل می نمود تا آنکه اول جمادی الاولی بموجب حکم و تعیین تاریخ نزدیک بقندهار بخدمت پادشاهزاده رسیده باتفاق بمحاصره قلعه پرداختند - عبد الرحمن پسر ذر محمد خان را از روی کم توجهی تعینات ننگاله نمودند - امام قلی یوز باشی از لشکر ایران جدا شده نزد سعد الله خان آمده روانه حضور گردیده ملازمت نمود پنج هزار روپیه مع اسپ و خلعت و انعام مرحمت نموده در جرگه بندهای پادشاهی در آوردند *

اکنون کلمه چند از ترداد بمحاصره قندهار و پیش بردن مورچال و ساختن کار بتذکار می آرد - بهادران کار طلب از چار طرف در مکانی که گوله رس نبود فرود آمدند و شروع بدواندن نقب و نمون مورچال نمودند خصوص سعد الله خان نسبت بهمه

خان را از اصل و اضافہ پنجہزاری نمودہ بخطاب مہابت خان و عطای صوبہ کابل معزز ساختند و نجابت خان با یک کرور روپیہ از خزائنہ اکبرآباد بموجب حکم رسیدہ ملازمت نمود - پادشاه زادہ محمد اورنگ زیب مطابق حکمی کہ بتعین ساعت از حضور مقرر شدہ برای مہم قندھار شانزدہم ربیع الاول از ملتان پر آمدہ بود بعد عرض پنجہلت روپیہ نقد و پنجہزار ہزار روپیہ را جواہر و دواسپ و دو فیل با ساز طبل و نقرہ مع خلعت و جیغہ پیش بہا مصبوب محمد عقی نیز پادشاه زادہ روانہ فرمودند - و سوی امرای کہ ہمراہ آن درۃ التاج تعینات بودند بیست و یک امیر عقیدت گزین فدویت آئیں کہ ہر یکی شیز بیدہ رزم گفتہ می شد از حضور با خزائنہ ناسعدود و مصالح زیب از قیاس قلعہ گیری روانہ ساختہ مامور فرمودند کہ از راہ ملتان خود را بقندھار رساندہ روز یکشنبہ سویم چمادی الاخری کہ اواخر اردی بہشت باشد ساعت بتجویز اختر شناسان رگاب مقرر ساختہ خود را بہائیں قلعہ رساندہ بمصامرہ پردازد - و نیز مقرر شد کہ سعد اللہ خان خود را براہ کابل در زمان تاریخ رساندہ با پادشاه زادہ ملحق گردد و شانزدہم ربیع الاول مطابق اوائل اسفندار خود متوجہ کابل شدند - و زمان روز کہ ساعت مسعود بود سعد اللہ خان را با پنجہزار سوار و دہ ہزار پیادہ بر قندھار و چند ہزار بان و بیست توپ کمان قاعہ شکن و بیست توپ میدانہ و بیست شغال و دہ فیل جنگی مست و حد شتر قتل و دو کرور روپیہ خزائنہ و دیگر لوازم قلعہ گیری با بیادار بدستار روانہ ساختند و آئینہ باید برای دواندن نقب و

با سار طلا و مرصع و مروارید و عباي مروارید بآف و پنچ اسپ
از طرف خود بگذراند پانزده هزار روپيه مع خلعت و اسپ
و خنجر و جیغه بار مرحمت نمودند - بعرض رسید که نذر محمد
خان که عازم بیت الله گردیده بود در راه ودیعت حیات نمود
پسران او را خلعت ماتمی عنایت فرمودند - نامه عربی در جواب
فیض روم که بدست یاری فلم سعد الله خان نوشته شد باجیغه و
شمشیر و پرتله مرصع بقیه مت لك روپيه حواله سید محي الدين
نموده دوازده هزار روپيه نقد و اسپ مع ساز طلا وقت رخصت
دادند - قاضی احمد سعد را با دولك روپيه نقد و جنس برای
شریف و مستحقان کعبه الله همراه سید محي الدين مرخص
ساختند - بعرض رسید که راجه بیگملاس رخت هستی ارین
سرا بر بست ده لك روپيه نقد و پنچ لك روپيه را جواهر و فیضان
و دیگر اموال که ازو مانده بود پسران او معاف فرمودند - شیورام
پسر کلان او را اضافه و خطاب راجگی و اسپ و فیل عنایت نمودند -
رستم خان بهادر بموجب حکم که از جاگیر خود مع یک کرور روپيه
از خزانه سرکار برای مهم فدهار روانه شده بود بحضور رسیده ملازم
نمود - لطف الله و عنایت الله پسران سعد الله خان که تا حال
شرف اندوز ملازمت نگشته بودند همراه محله لشکر سعد الله خان
ملازمت نمودند - لطف الله را تسبیح مروارید و عنایت الله را سرپیچ
مرصع عنایت فرمودند - چهار هزار سوار و هزار بر قنداز و پانصد بیلدار
و تبردار آرنوکران سعد الله خان نذر محله بشمار در آمدند مورد
آفرین گردید - صد و یک اسپ بر رستم خان مرحمت شد و لهراسپ

کبت بنام پادشاه گفته گذرانند فیل ماده و دو هزار روپیه مرحمت نمودند - چون درین سال ابتدا از امساک باران و آخر از شدت باریدن آن اکثر مکانهای گل و سبزه از طرارت و رونق اصلی افتاده بود و اشجارا ثمار کمبار و خشک گشته بودند سیر کشه میر دلپذیر پادشاه بی نظیر نگردید و فرمودند که من بعد چنان باغات و مکن با صفای دارالشلافت و دارالسلطنت گذاشته با این همه خدمات که به بندهای خدا میرسد این مسامت بعیده برای حظ نفس خود طی نمودن و بایذای خلق راضی شدن از طریق خدا پرستی دور است - و بعد از فراغ و انقضای دو ماه غره رمضان او اخر مرداد از کشمیر کوچ فرموده متوجه دارالشلافت شدند - و سعد الله خان مامور گردید که چند روز برای انتظام مقدمات مالی و ملکی در کشمیر مانده زود خود را بدارالسلطنت رساند - در منزل آصف آباد وقت عبور از بانای پل آب دریا که کهنه بسیار شده بود از سبب ازدحام مردم شکست و قریب دو صد و پنجاه آدم و جانور و مال بسیار در آب افتاد و از انجمله قریب صد نفر غرق بسرفنا گردید - بعد رسیدن نزدیک دارالسلطنت که سعد الله خان نیز بحضور رسیده حکم شد که رستم خان و دیگر امرای دور و نزدیک و راجهای نامدار با مصالح توپخانه برای مهم قندهار بحضور برسند و بنام نامی پادشاه زاده محمد مراد بخش نیز درین باب فرمان بدستخط خاص صادر گردید پادشاه زاده دارا شکوه و خسرو و عبد الرحمن پسران نذر محمد خان ملازمت نمودند - بلاشور که شرف نزول واقع شد سید محیی الدین ایلچی بزم رسیده نامه قیصر را مع دو اسب

بهشت نشان را رونق تازه روئی دیوالا بخشیدند و هر شب و هر هفته همراه خدمه محل بر کشتیهایی مزین بانواع پردهای زریفت و ستونهای منقش از لاجورد و قبهایی طلا و مرصع سوار شده سیر و تفرج روی آب تالاب دل و اقسام گل باغات و دشت و کوه و در و بام آن مکن فیض بخش که همه یک لخت گل و سبزه زمرد قام بود می نمودند دامن دامن زر بانعام باغبانان و ملاحان مرحمت می شد و مستحقّی نمانده که در کشمیر صاحب نصاب نگردید.

حسب التماس امیر الامرا علی مردان خان بسیر باغ و عمارات ساخته او تشریف بردند از جمله بای انداز و پیشکش علی مردان خان یک لک و سی هزار روپیه نقد و جنس بدرجه قبول در آمد.

ملا شاه بدخشی که ذکرار سابق بتحریر در آمده و از حق آگاهان وقت و زبان زد خاص و عام کشمیر بود بدیدن پادشاه آمد و روز دیگر پادشاه درویش نواز از روی نیار مع ملکه زمان پادشاه بیگم که بشرح مبلغ چهل هزار روپیه مکن انزوای آن واصل بالله ساخته بود و بیست هزار روپیه دیگر خرچ کرده عمارات دیگر متصل آن برای دیگر فقرا تیار نموده بودند تشریف بردند و پانزده هزار روپیه نذر برای بزم درویشان گذرانده زمانی در خدمت آن درویش حق پرست صحبت دالته سخنان پند گوش هوش شنیده برخاستند.

ملفت خان را دیوانی صوبه خیاندیس و برار عنایت فرمودند •

ذکر سوانح سال بیست و پنجم از جلوس شاه جهان

مطابق سنه هزار و شصت و یک هجری

شاعر هندی که از صاحب طبعان مشهور و مقربان حضور بود

شاه جهان پادشاه

تا چند روز آنقدر بارید که يك هفته توقف و مقام نمودن ضرور گردید
 عسرت حال مردم بفرحت مبدل شد بل از وفور رحمت الهي
 آخر بسبب آنکه رعایا فرصت گشت کار ربيع نیاقتند و آنچه کاشتنند
 از شدت باران سبز نگردید رعایای پرکنت خالصه پادشاهی در وقت
 تشخیص جمع باستغاثه آمده امین متدین خدا ترس طلب نمودند
 و به سعد الله خان حکم شد که چند روز متوجه شده خود بفریاد و
 رانمود رعایا و احوال مالگذاران پردازد - مستمد صفی پسر اسلم
 خان که نزد عادل خان برای وصول باقی پیشکش سنوآت و دیگر
 بعضی مطالب رفته بود در تقدیم حسن خدمت کوشیده از نزد
 عادل شاه جواهر آلات و زر نقد پیشکش و چهل فیل مع ساز طه که
 جمله چهل لک روپیه نقد و جنس برای پادشاه باشد و پنج لک
 روپیه نقد و جنس برای ملکه جهان پادشاه بیگم و پانزده لک روپیه
 جواهر آلات و نقد و فیل برای دارا شکوه آورده بایک لک و پنجاه
 هزار روپیه نقد و پنج فیل و قدری جواهر که بمستمد صفی تواضع
 نموده بود از نظر عالی گذرانده مورد عنایات گردید و شش لک
 روپیه نقد و جنس که بسید باقر ملازم پادشاه زاده ولیعهد که همراه
 مستمد صفی رفته بود داده بود نیز از نظر گذشت - پادشاه زاده
 مستمد اوانگ زیب را صوبه دار مانوا ساخته مرخص نمودند و
 خود تفرج گدان و شکار افکنان منازل و مراحل صعب پراز برف
 شیب را بصعوبت تمام طی نموده گاه آخر روز و گاه بهر شب رفته
 خدمت مستمل بمنزل میرسیدند تا آنکه آخر جمادی انخوری
 وای کسائی بگذار شهر کسید رسیدند و در پادشاه آن سر نهادند

نمانده با سپاه عاقبت تباہ برسر پدر و بلخ آمد و نذر محمد خان
مستور گردیده بدفع شریسر نابرخورد از پرداخت بعده عرصه
بر نذر محمد خان تنگ آورد ناچار نذر محمد خان عبد الرحمن
را از راه برگردانده روز خود طلبید - بعده که عبد الرحمن بموجب
امر پدر برگردید ابراهیم بیگ نام منصوب کرده سبحان قلی
خان سر راه او گرفته مانع و بچنگ پیش آمد و ابراهیم بیگ
در مقابل اول کشته گردید و همراهان او بر عبد الرحمن غالب
آمدند - لشکر نذر محمد خان با یادگار بیگ فرار اختیار نمود
عبد الرحمن بدست قلمافان سبحان قلی گرفتار گردید او را نذر
سبحان قلی آوردند و او برادر را مستور ساخت - عبد الرحمن
بتقاضای مصلحت با نگاهبانان خود ساخته و عهد و پیمان رفاقت
و شریک دولت بودن بمیان آورده باتفاق آنها فرار نموده خود
بخدمت اعلیٰ حضرت رساند حضرت بادشاه متوجه احوال
همراهان او گردیده عبد الرحمن را منصب چهار هزار پی پانصد
و بیست هزار روبیه نقد مع اسب و فیل و مرصع آلات مرحمه
نمودند و همراهان او را نیز موافق تجویز عبد الرحمن - در راه
بند های سرکار در آوردند - وقت توجه از دار السلطنت طرف کش
پسران نذر محمد خان را در لاهور گذاشتند - چون دران سئ گرا
غله و امساک بازار عالمی را بفالش آورده بود - و شب و
چندین هزار دستهای مستمندان سوی آسمان بر داشته میشد و نا
بجائی خرید و فروخت میگردد روز کوچ از لاهور از اثر
ضعفای ناان دریای کرم الهی بتلاطم و ابر رحمت بجنبش در

مستمر الحرام [۱۰۶۰] داخل دولتیخانه دارالتفاوت شدند و همان روز پادشاه زاده محمد مراد بخشش از دکن بسبب نا موافقت هوا و صورت نگرفتن بند و بست بحضور رسیده ملازمت نمود و از اصل و اضافه دوازده هزار و ده هزار سوار دو اسبه و سه اسبه مرحمت فرمودند - و جمله الملك سعد الله خان که از ابتدای نوکری بمدد جوهر ذاتی و موافقت طالع هر ماه و سال برعایت اضافه و دیگر عنایات سربانندی می یافت بمرتب هفت هزار و هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه و سه اسبه و یازده کور دام انعام دوازده ماهه که بعد از آصف خان خانانان هیچ امید بدین پایه نرسیده بود و سواى پادشاه زاده دوازده ماهه عطا نمی شد معزز و مفتخر گردید *

ذکر سوانح سال بیست و چهارم از جلوس مطابق

سنه هزار و شصت و شصتی

روز جشن حافظ مومن که از حافظان موسیقی دان مشهور شاه ایران گفته می شد بحضور رسیده تصنیف بنام حضرت اعلی درست نموده خواند خلعت و ده هزار روپیه نقد مرحمت نموده در زمرة بندهای پادشاهی درآوردند - چون خبر تهر و مفسدی میواتیان متواتر بعرض رسید کيسري سنگه ولد راجه جی سنگه را برای تنبیه آن جماعه بدستال مقرر فرموده پرگنه کامان پهای را بطریق وطن عنایت نمودند - رگه ناهه داس بيشمار سعد الله خان که بجهت استعداد کار دانی منظور نظر پادشاه قدر شناس گردیده بود بعطای وامدان طلا و خلعت بيشماري باستقلال دیوانی تن مفتخر ساختند - راجه

تا رسیدن خبر پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بغزنین در کابل
توقف نماید و خود اوّل رمضان المبارک متوجه دارالسلطنت
لاهور شدند همینکه منزل اول شرف نزول واقع شد خیز هزیمت
یافتن قزلباش بعد مغلوب گردیدن افواج پادشاهی که زیاده از حد
تشریفات خاطر داشتند رسید باعث تفریح طبع مبارک گردید و
حکم نواحتن شادمانه تا سه روز نمودند و بسعد الله خان و رستم
خان و قلیچ خان و همه امرا اضافه مرحمت فرمودند و پادشاه زاده
بعد از محاصره چهار ماه که قریب دویسه هزار آدم و چهار پنج هزار جانور
بمعرض تلف در آمدند از پای قلعه برخاسته روانه حضور شدند -
و حضرت پادشاه هیچدم شوال داخل سواد لاهور گردیدند - و اوایل
ذی القعدة دارا شکوه و جملة الملک بحضور رسیدند و وسط ماه مذکور
پادشاه زاده محمد اورنگ زیب رسیده ملازمت نمود و رستم خان با
چند توپ و نشان و اسبان قزلباش رسیده شرف اندوز ملازمت گردیده
موزن آفرین و نسیین گشت و بجایگزین مرخص فرمودند *
از واقعه دارالخلافه عرض رسید که مکرمت خان خارش
بمرحمت حق پیوست بجای او جعفر خان را مقرر فرموده مرخص
ساختند خلیل الله خان را از تغیر جعفر خان میر بخشین نمودند
پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را بصوبه داری تهته ضمیمه صوبه ملتان
مقرر فرموده مرخص ساختند - درازدم ذی الحجّه از دارالسلطنت
متوجه دارالخلافه شدند علی مردان خان را که از کابل آمده ملازمت
بموده بود بصوبه داری کشمیر سرافرازی بخشیدند و فرمودند که
بخود بکابل رفته عبد الغنی را نیابت کشمیر مقرر نمایند و یازدهم

قدم ثبات قزلباش از جا لغزید و راه فرار اختیار نمودند و اسب و استر بسیار غنیمت بدست آورده بخدمت پادشاه زاده مراجعت نمودند - و قبل از رسیدن عرضه داشت فتح جنگ از طرف پادشاه زاده بانام و رنگ شاه وردی بیگ را که نامش شاه ایران آورده بار نیافته در جلال آباد مغضوب گردیده در رکاب پادشاه همراه بود بار دیگر زبانی در جواب نامش ناخوانده پیغام دادند که شاه غفران پناه شاه عباس کلاں که قدر دان و اخلاصمند ما بود و از سی سال رشته اتساک را بر عی می داشت از دنیا رحلت نموده هر آنچه از ان خاندان عالی چشم داشتیم از راه تقاضای سال خلاف آن بعمل آمد و طریقه بزرگان خود را مراعات نه نمودند التماس هر چه خدا خواهد و از ما برآید بظهور خواهد آمد و ده هزار روپیه دیگر بشاه وردی بیگ عنایت نموده مرخص ساخته سزاول همراه داده بقندهار نزد پادشاه زاده مسعود اوزنگ زیب روانه نمودند و حکم نوشتند که از قندهار نیز گوز بردار همراه کرده نزد شاه روانه سازند - آنچه از معویت و مکروهات و گزانی و کمیابی غله و کاه بر لشکر در ایام مسافرت قندهار گذشته و آخر فائده آن بظهور نیامده بتقریر تفصیل آن پرداختن بطول کلام ملائت انجام منبیر میگردد - و چون خبر شداد مذکوره بدیم بمحضرت اعلی رسید و دانستند که در امداد مسافرت جز تلف شدن سپاه فائده مترتب نشواید گردید پادشاه زاده حکم صادر نمودند که بتقاضای مصیبت وقت همت تسخیر قلعه را بر مهمل و وقت دیگر موقوف داشته از بانی قلعه برخاسته بیاورد - و پادشاه زاده دلا شکر فرمودند که

اسپان بچولان در آوردند و سرداران ایران با معرکه کارزار گذاشتند
 اول بواسطه گوله و توپ و بان جان متان. فائز زد و خورد اشغال
 گرفت و هر سه فوج قزلباش اسپان تاخته و شمشیرهای آبدار
 آخته از اطراف فوج هند در آمده بازار دار و گیر را گرم ساختند
 و حملهای مرد ربا بروی کار آوردند و از گرد و غبار سم اسپان هر دو
 طرف جهان در چشم دلباختگان سیاه و تیره گردید و مردان رزم
 آزمای جان نثار آن غبار را کحل الجواهر دیده خویش و سرمه دیده
 خویان تصور نموده توتیای چشم ساخته شرط جان سپاری بجا
 می آوردند • بیت •

در آمد چنان در فغان کوس کین • که چون نبض می جست از جارمین
 ز باریدن تیغ آتش فشان • نمی شد برون از تن کشته جان
 و فوج قزلباش از چپقلشهای نمایان کار بر لشکر هندوستان تنگ
 آورده چند بار فوج مقابل خود را برداشته نزدیک بود که چشم
 زخم صعب و شکست عظیم بفوج بادشاهی رسانند درینضمن
 رستم خان که اسم با مسمی درستم زمان بود باتفاق ولیع خان و
 راجهای تهور نشان فیلان مست را پیش رو گذاشته زنجیر برپای
 ویلان سواری خود انداخته دلدادهی مردم دل باخته پرتاخته مستانه
 وارندم پیش نهاد شرط ترددی که لائی فدویان جان نثار می باشد
 بجا آورد و بعد بباد فنا رفتن سرهای بی شمار و گوشش و کتش
 بسیار که مبارزان زره پوش خود را بر قلب خصم زدند و مثل
 محمد معید پسر سادات خان و خواجه خان و غیره سرداران نامی
 نثار آمدند و جبهه کثیر از مردم غدر مشهور کشته و زخمی گردیدند

از یمن و یسار و از انجمله دوسه هزار سوار جدا شدن بقصد
 تاخت کهی آگاهی داد درین ضمن خبر رسیدن قزلباش و ریشتن
 بر سر کهی پیشبر و مقتول و زخمی ساختن جمعی کثیر و بتاراج
 بردن و اسیر نمودن چارپا و آدم بسیار انتشار یافت و معا شتربانان
 و فیلبانان و استربانان فریاد کنان رسیدند که فیل و شتر و دیگر
 چارپا قطار قطار بدش انداخته بردند - رستم خان که از بهادران یکه تاز
 و رستم زمان گفته می شد برین خبر اطلاع یافته بی آنکه مأمور
 گردد سوار شده تعاقب قزلباش نمود چهار پنج کوره جریبی تاخته
 بخصم رسیده بعد مقابل شدن اول جنگ گونه تفنگ و بان و تیر
 بمیان آمد بعده کار بنهارب، یراق کوتاه رسید از هر دو طرف نبرد های
 صعب رو داد و مکرر بر یکدیگر غالب و مغلوب گردیده طرفین داد
 زدند و مردانگی بظهور آوردند و مردم بسیار از هر دو طرف کشته و
 زخمی شدند - آخر کار فیلان و چند قطار شتر و گاو و اسب خود و
 آنها را هرچه بتوانستند بدست آورده مراجعت نموده نزد پادشاه زاده
 آورده مورد آفرین گردید - و صبح آن بتواتر خبر رسید که سی هزار
 سوار قزلباش بسوداری چند امیر نامی که از انجمله نظر علی خان
 حاکم اردبیل و علی قلی خان و مرتضی قلی خان از سپه سالاران
 مشهور ایران رسیده اند ازین طرف بار دیگر رستم خان و قلیچ خان
 با جمعی دیگر از امرا و راجها و فیلان صف ربا فریب ده هزار
 سوار و توپخانه بیدشمار مقابل آنها تاختند بعده که علامت سپاه
 و گرد سیاه لشکر قزلباش نمودار گردید سادات زره پوش و
 اقله ازان سدهوش و مغلان یکه تاز و راجپوتان زرم طلب شدند و

مورچال و نقبها را تا کنار خندق و نزدیك دروازهها رساندند اما چون محراب خان در جنگهای روم جنگ و قلعه داری بسیار نموده کار آزما و آزموده کار بود از پای قلعه شب و روز چنان تگرگ گولۀ تفنگ و گولهای زمین کوب توپ و حقههای آتش بار و بانهای شرر فشان می بارید که بعد رسیدن مورچال پای قلعه فرصت نداشت و کار دیگر نمی دادند بلکه اکثر زمین نقب را از ضرب گولهای کوه ربا ضائع و نابود می ساختند و در هر یورش چندین هزار سربازان باتفاهی لشکریان مصالح پر کردن خندق می گردید - و فائده نداشت بر روی کار نمی آمد - و هر دفعه که قزلباش بر آمده مقابل طلایه لشکر شده بر مورچال می ریخت از طرفین قتل و اسیر می گردیدند و نبردهای عظیم رومی داد گاه از مردم لشکر بدست قزلباش می افتادند و بقلعه می بردند و گاه قضیه بر عکس خود رو می داد درین ضمن روزی جمعی که از مردم قزلباش گرفتار شده آمده بودند از زبان آنها مسموع گردید که شاه عباس بعد از رسیدن هرات چند امیر کارطلب رزم جوی خود را بسرداری مرتضی قلی خان قورچی باشی که از جمله بیست امیر و سی هزار سوار می شوند برای کومک محراب خان و مقابلۀ لشکر هندوستان تعیین نموده از آنجمله سه چهار هزار سوار بطریق قراولان هزارول نزدیک رسیده اند - درین اوان یکی از نندهای قدیم بادشاهی که در لشکر ایران گرفتار آمده خود را پابند نوکری ساخته بود بطریق جاسوسی از آنطرف تعیین شده داخل فوج گشته نزد قلیچ خان که سابق از تابینان او بود آمده از رسیدن دو فوج قزلباش

مرمع آلات مع اسپ خامه با ساز طلا و سی هزار روبیه نقد مرحمت نمودند و یک لک روبیه مع فیل روز رخصت متعلقان برای نذر محمد خان بموجب طلب او فرستادند و یک لک روبیه سابق همراه عبد الرحمن و محمد مراد ایلیچی بدذر محمد خان روانه ساخته بودند و خسرو پسر نذر محمد خان بسبب انبندگی لذات هذ برفتن نزد پدر باضی نشده در جرگه بزرگهای پادشاهی در آمد جمله بمتعلقان نذر محمد خان سه لک روبیه مدد خرج سوای زیور و آنچه بیگمها رعایت نموده بودند لغایت رخصت مرحمت شد •

از واقعه فوج قندهار بعرض رسید که بهادر خان روئیده که از سر فوجان تهور پیشه بود مرحله پیمای منزل آخرت گردید و نوکران بیدش قرار و معتمد او را پادشاه زاده و سعد الله خان در جرگه بزرگهای پادشاهی و خود منسلک ساختند و شفقت پسر او را مانده بودند ازان میان دلیل خان نام پسر کلان را که بانزده سال عمر داشت هزارمی پادشاه سوار نمودند بای پسران را منصب و یومعده در خور عمر آنها مرحمت فرمودند - شفقه فقر از عموهایان مستوف خان خود را نزد پادشاه زاده رسانده بعطای منصب و خلعت و دود سرواژه ای یافتند •

التماس بتقریر بآقای احوال لشکر پادشاه زاده و حقیقت محاسبه می بود از بلک طرف جهانه انداک سعد الله خان بعد تردد نمایان و کشیده شدن مردم بسیار سوارچیل و متبهارا تا زیر خندق رسانده رستم خان و قاسم خان و دیگر کار خلیل جهانه را از طرف مستقیم

بنابران حکم نمودند که شاه قای را در لاهور نگاه دارند فی الواقع هرگاه
 رشته محبب و الفت از غبار کدورت آلوده گشته باشد دیگر در
 فرستادن نامه و رسول و گرفتن آن چه لطف دارد باظهار یکرنگی
 دوزخی مغابی رویه اخلاص کیدشان سلف است بعد فرمودند که
 شاه وردی بیگ در جلال آباد رفته توقف ورزد بعد رسیدن کابل
 هر دو فرستاده او را باعزاز رخصت خواهم نمود درین ضمن
 پریشانی شاه وردی بیگ بعرض رسید ده هزار روبیه مرحمت
 نمودند - اوائل جمادی الاولی داخل دارالملک کابل شده روز چهارم
 بحانه علیمردان خان تشریف بردند از جمله بدستکش یک لک
 روبیه جنس قبول نمودند *

ذکر سوانح سال بیست و سیوم جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و نه هجری -

عمره جمادی الاخری جشن آغاز سال بیست و سیوم موافق
 سور انجام سفر صورت اتمام یافت - چون باقی ذکر فساد که میان
 نذر محمد خان و عبد العزیز خان و سبحان قلی خان رو داده و بعد
 هنگامه داروگیر تمام نذر محمد خان بسطنت خود جا گرفت بتفصیل
 بتحریر در آوردن در فرصت وقت نمی گنجد ماحصل ضروری بزبان
 خامه میدهد - بعده که حضرت اعلی خواستند فرزندان و متعلقان
 نذر محمد خان را نزد او روانه نمایند نوشتجات نذر محمد خان نیز
 مکرر برای طلب فرزندان و وابستگان مع مدد خرچ باظهار پریشانی
 رسیده بود عبد الرحمن را با دیگر همراهان که دو سال و ده ماه در
 خدمت پادشاه مانده بودند خلعت و خنجر و شمشیر و دیگر

رستخیز عظیم و نائزگ دار و کثیر پریم بلند گردید - سود الله خان
 برین معنی اطلاع یافته بواجبه پیغام داد که اگرچه چنین جرات
 بتحکم نمودن بیجا واقع شد اما التماس از آنجا حرکت نمودن
 و برخاسته آمدن باعث شوخی مردم قلعه خواهند گردید باید که
 دل را قوی داشته از چوبهای اشجار چنگل پند ساخته استقامت
 ورزند و ما را از اطراف مستعد کومک دهند و در آنجا رود
 مشقت و تردد بسیار و ضائع شدن آدم بی شمار موزچال قائم نموندند •
 التماس چند کلامه از رویداد حضور بتقدیر می آید که
 بعد از کوچ پادشاه از حسن ابدال بعرض رسید که شاه زردی بگ
 فرستاده شاه عباس با نامه بکابل رسیده حکم شد که گوز بدین طرفه
 اودا بحضور بیارند در منزل باغ فرج که خبر آمدن شاه زردی رسیده
 چون در همان روزها شایسته خان و جعفر خان از احمد آباد
 بود حکم فرمودند که اودا نزد شایسته خان و جعفر خان که جوار هم
 فرود می آمدند بودا در مجلس واحد حاضر سازند و امر نمودند
 که نامه اودا نگرفته از زبان ما بگویند که چون ما را نظیر بر سر است
 دیرینه و موزونی شاه بود یکی از خواهران حضور را قلعه دار فرستاد
 ساخته بودیم اگر میدادستیم که از ایشان چنان حرمت منظور نموده
 آمد یکی از امرای رزم بدو تیر و تار آموخته با قاصد دار می نمودیم
 که تا جان باقی داشت در محبت انظمت قاصد خود را معاف نمیداشت
 چون خلاف توقع بعمل آمد شریجه عرض داد که نگارنده و خیر
 روانه شدن شاه قایم با نامه چون فعل از رسیدن خبر می نمودند
 رسیده بود و در همان روزی خبر رسیدن شاه بانی حضور قلعه رسید

طلبی نمی باشد بهر وجه خود را بقندهار رسانده قزلباش
 بدمعاش را فرصت فراهم آوردن ذخیره قلعه و استقامت ندهند
 و غله حوالی قندهار را که قابل درو شده نگذارند که بدست مردم
 قلعه در آید و بتصرف خود در آرند - لهذا در لشکر منادی نمودند
 که از غزنین آذوقه مابین راه بردارند و بعد - مقام پانزده روز کوچ
 کرده بقرتیب فوج پرداخته هفت فوج قرار دادند و هر اول و
 دومغار و جرنقار و چنداول مقرر کرده در سه کوچ بقلعه رسیدند
 که از گل ساخته اند و در سرحد واقع است و قزلباش بتصرف خود
 در آورده باز از شنیدن رسیدن افواج قلعه را خالی گذاشته رفته بودند -
 درین اوان ملک حسن نام زمیندار نواح قندهار که بحسب ضرورت
 بمسترات خان ملاقات نموده بود از قلعه گریخته خود را نزد سعد الله
 خان رسانده ملازمت پادشاه زده نمود خلعت و خنجر مرصع و ده
 هزار روپیه نقد بافت - و چهاردهم جمادی الاولی نزدیک باغ گنجم علی
 مقابل قلعه قندهار رسیده فرود آمده بتهدیه فراهم آوردن آلات و
 اسباب مورچال باندی و نقیب کندن پرداختند - و روز سیوم راجه
 بهار سنگه و شیر جمعی از بندهای کار طلب طرفی از اطراف
 قلعه را خالی دیده بی اطلاع سردار بازنیهای جلالت و کمند
 جرأت بطریق فدویان جانبازی که تار در فرز و نشیب دامن کوه
 و پناه حصار خود را رسانده ملجایی خود ساختند مردم - قلعه دار که
 خبردار شدند از سر دادن تفنگ و انداختن حقه آتش و سنگ و
 اقسام آتشباری آن قدر گول بندوق و انواع آلات جان ستان باریدن
 گومت که جمع کثیر از بندهای پادشاهی ضائع شدند و آوازه

بتسخیر شاه در آمدن مع احکام تاکید تهدید آمیز زرد خود را
 رساندن از حضور رسید تا آنکه از معاودت شاه بعد حصول مطلب
 اطلاع یافتند ناچار راه منظور نظر را گذاشته از راه باقی کوههای
 آسمان شکوه که دو هزار و هفتاد و پنج ارتفاع آن به پیدموان آمد -
 همه سپاه پیاده گشته اسباب محتاج ضروری و غیر ضروری را
 گذاشته روانه شدند وقت عبور از آن کتلای هوش ربا که شاه و گدا
 افتان و خیزان به هزار دشواری طی مسافت می نمودند عجب
 هنگامه شرج بر خلق الله گذشت و بار برداری که داشتند اکثر
 ز جانهای صعب افتادند که از آنها نام و نشان یافتند و بسیاری از
 شدت سرما از پا در آمدند که برنخاستند و نوک و غلام و باجیهایی
 نمک بسرام هر که خالی میگردشت منت عظیم بر آنها میداشت
 و غله و گاو همه جنس ماکولات بهر تبه کم یاب گردید که دانی بسیاری
 ارزان بود - بدین حال بکابل رسیدند - در آنجا که وفاداریت شد بیک
 روید شمع آدم و چار پا بحد قوت برق شم سوزنی شد و چاند نیز
 در کابل برای خرید اسب و بار بردار و اکثر پیاده و خاد
 بدوش بودند توقف نمودن ضرور گردید - بعد از آنکه در ربيع الثاني
 از کابل کوچ نموده بغزنین رسیدند عطف احمد بادشاه که در سرزمین
 مردم خاص غله رویده را بیک آزار و کلاه یک و نیم آزار و تهنیت
 تمام بهم می رسید کار بر لشکر تنگ گردید - و خبر رسید که لشکر
 تا قندهار بسبب تسلط قزلباش جناس خورده انسانی و جانوری
 مطابق زیادت است - جملة الملک سعد الله خان حاکم قندهار
 معروض داشت - در جواب حکم رسید که در مالک گریب روانه است

اختیار نمودند سپردن اسلحه تن نداده شرط جان سپاری بظهور آوردند و بقیه السیف را مقید ساخته با سردار وصال و عیال نزد شاه روانه ساخت - و شاه بسبب عسرت غله و آلف و تلف شدن اسبان و بار بردار از شدت سرما اواخر صفر المظفر ده هزار سوار تفنگچی با محراب خان قلعه دار در آنجا گذاشته خود روانه غره و هرات شد - از ابتدای محاصره لغایت برخاستن شاه بعد از تسخیر قلعه بدو و نهم ماه نکشید *

الحال چند کاهه از لشکر پادشاه راده و وزیر اعظم بقصد تحریر می آمد که چون وقت راده شدن پادشاه زاده و سعد الله خان حکم شده بود که تا مقدور خود را نزد بقعه هرات رسانند و اغلب که قبل از رسیدن امواج شاه از ملاحظه صدمات موبک گواکب شمار از پای حصار برخاسته بود و اگر خدا نکرده تا رسیدن شما قلعه بتصرف قزلباش در آمده باشد باید که خود را گرم و چسبان رسانده فرصت گرم نمودن جا و فراهم آمدن ذخیره تازه نداده بمحاصره قلعه پردازند اما چون پادشاه زاده را در ملتان برای گرد آوری لشکر و سرانجام ضروری و سعد الله خان را در راه بسبب انتظار رسیدن پادشاه زاده و بارش غیر هنگام توقف چند روزه زودان در وسط صفر چون هر دو موج نزدیک هم رسیدند نوشته خلیل بیگ که برای صفا و پاک نمودن راهها از برف و قطع اشجار رفته بود رسید مشتمل بر اینکه برف آن قدر سرازیر و درها را گرفته که اگر دیگر نیازد بعد یک ماه اقل ازین راه تردد بدشواری توان نمود - درین ضمن مکرر خبرهای وحشت افزای محاصره قندهار و

رساندن از خبرکازی و بندوبست لشکر ایران تقواست آنچه
 حقیقت برپارچه کاغذ نوشت که از طرف قلع ناد و داد و
 فرسیدن رسد و شدت برف و سرما حال قزلباش بیستگنی میداد
 در اسپان بجز پوست و استخوان و جان نمادند و لشکر بادشاهی
 کوچ بکوچ متوجه فندشار است و لشکر قزلباش در فکر درخشان
 است و آن کاغذ را بر تیری بسته در احاطه حصار قلعه گذاشت
 باوجود اطلاع بر مضمون آن آن قدر مردم قلعه دل پاخته و برانگیز
 بودند که هیچ فائده نداد - تا پانزده روز گفتگوی بیام و علاج و عیب
 در میان بود آخر کار نهم صفر قلعه دار برآمد در روز دهمست
 بر آوردن مال و فرزندان خواست روز سویم ستیاب خان و مادر
 شاه داخل گردید و قلعه دار سابق که شرط عدم قبول بیعت
 خلعت وقت ملازمت و رخصت بر روی عیب پوشی و باز
 آورده بود در اتفاق کاکر خان و ابو الحسن و دیگر همراهان رفت - از آن
 شاه نموده است و در آن بعد استخسار بعضی احوال رخصت خواست
 روایت حضور شد - بعد که در آنست باز آمد خطه حسن حرم و
 رسید سر خجالت پیش افکند و نظرات شک بهر دوید و
 که بیچرخ زبان عذر سینه بر روی حرم خواند - گوید که در وقت
 بر روی قلعیات بست و در میان روز و شب و توابع و در آن
 ستیاب خان با سایر و در آنست که در آنست که در آنست
 در عید سوار متصوران مردم و در آنست که در آنست
 که در آنست که در آنست که در آنست که در آنست
 و حکم برف کوفتی که در آنست که در آنست که در آنست

عمور لسكر واقع مي شد هنوز پادشاه از آب نگذشته بودند كه
 گرز سردار از فندهار بطريق يلغار در كمال اضطراب بشانه جعفر خان
 ميربختي رسیده زباني ظاهر نمود كه بعد روانگي من خبر دست
 یافتن قزلباش سر فندهار انتشار یافته بود و مطابق آن بلا فاصله
 نوشتجات مصحوب قاصدان و جلداران سرح السیر از غزین
 رسیدند - و جعفر خان بخدمت پادشاه آمده در خلوت حقیقت
 بعرض رساند - اگر ذكر محاصره و نقب دواندن و تردد قزلباش و
 سعی و جانفشانی مصصوران كه در ابتدا نمودن و آخر كار تاب
 صدمات لشكر خصم نیاوردند مفصل برنگارند بطول كلام منجر
 میگردد - مجمل بزبان قلم میدهد كه يك ماه در تردد مورچال
 پیش بردن و نقب دواندن و یورشهای با جلالت نمودن و شب و
 روز از اندرون قلعه تگرگ گولّه توب و تغنگ و حقه آتشی و بان
 شرر باریدن و از قلمه بر آمده بر مورچال ریختن گذشت چنانچه
 قریب دو هزار آدم و چار پای بسیار از لشكر شاه كشته و تلف
 گردید و چهار صد و پانصد نفر از مصصوران نیز نقد حیات بید فنا
 دادند آخر از دل باختن شادی بیگ نام از بك و حوصله باختن
 قلعه دار كه انتظار كرمك نكسید و صدمات جان ربا از طرف قزلباش
 به مصصوران رسیده مغلوب هراس گشته با سرداران شاه رجوع
 نموده بای صلح دمیان آورده قلعه را داد - گویند یکی از جاسوسان
 پخته كار آرموده از قلعه بلسكر شاه رفته بر حقیق شب سختی و کمی
 ذخیره غله و گاه فوج خصم و تزلزل رسیدن كرمك هندوستان
 مطلع گردیده هر چند سعی نموده باران لشكر آمدن و خود را بقلعه

سادات نبرو از ما و از بنگان پادیه پدما و اعدان صف ریا و زچوبوتان
جان فدا که جماعه از سایر و نوشته شده هفتاد هزار سوار بودند مریض
شدند - و احکام بنام صوبه داران و فوجداران و جاگیرداران مع کفر
بودن آنان برای طالب حضور صادر گردید - و پادشاه زاده را بسبب
احتیاط ساعت و عدم فرصت بی آنکه لازم بخصت مدتی است
پیشتر برادر ملتان مریض ساخته اند که خود را به ملتان رسانده
بگردد آردی سپاه و سواران تمام مهم بودند - و خلعت و اسب و جوهر
و نایل برای پادشاه زاده از عتب همراه - عدالت خان بودند فرستاده
و دیگر امرا مأمور گردیدند که براه نزدیک به پیش بود خود را بنگان و
فاندشار برسانند و حکم شد که پادشاهی قدیم بتدبیر از سوانی طالب
لغایت حال فی نفر مد روید - مع تالیفان برسانند و چه می دانند
نو ملازم اند و سند تیار نشده و مامورداران قدیم و جدید که جایگزین
ندارند سه ماه نقد دهند و سواران برای دانی مستور شدند و گویا
بودن آنان تعیین شدند که اسکوفا معتد بر رعایت سرما و برف و باران
و تشییب و فراز اندوده گردیده از عائق غلبه غریب رسیده کوهها و بیابان
مرحله پدماي منازل مقصود گردید - در سواران مسیری بود که توانایی
قورچی باشی شاه ایران از قورچی جدا شده خود را مقصود پادشاه
رسانده بود به طایفه خلعت و اسب و خنجر طلا و چهار سوار
نقد و مامور شکاری پادشاه سوار سواران دولت سواران برای
نذر ستمد خان را از پادشاه و دهانی است که رسیده بود سواران
و اسب و دوازده هزار روید سواران رسیده و سواران
در پنج نوبتی سواران را مأمور مأموریت تمام شده و در آنجا

لشکر کشی است بعمل نخواهد آمد - لهذا فسخ اراده کابل نموده
 ترار بران یافت که ایام برف و شدت زمستان در لاهور بسر برون و
 نیز انتظار رسیدن امرگي اطراف که حکم و گرز برداران برای طلب
 آنها رفته بودند و انتظار خبر تحقیق حرکت نمودن شاه عباس
 از پای مزار شاه خراسان می کشیدند - هنوز خبر کوچ و مقام در السنه
 مختلف شهرت داشت و یاران فراغت طلب در تردد سرانجام
 چهارونی مذذب خاطر بودند و عزیزان بی بضاعت در خیمه
 گذراندن غنیمت از تصدیع سفر ایام زمستان دانسته شکر حرج و
 مرج و کوچ و مقام بجا می آوردند که بغتتا خبر رسیدن شاه عباس
 بپای حصار قندهار از عرضه داشت قلعه دار انجا بعرض رسید -
 معروض داشته بود که شاه عقل تباه بغرور افزونی سپاه سخت
 جانی را کار فرموده بطریق یلغار با پنجاه هزار سوار قزلباش
 بدمعاش و ترکان هزار خو و تاجیکان ستیزه جو و توبشانه جهان
 آشوب رسیده اوائل ذی الحجه دی ماه الهی که زمین و
 آسمان تشنه لشت برف و یخ گردیده و عالمی در زیر لحاف برف
 جان ستان بیاسبانی جان در مانده بود و از وقور باریدن برف و
 باران جهان چون لشکر کفر و اسلام سفید و تاریک می نمودند از
 ملاحظه رسیدن کوملک و مرکب همایون پروای برف و یخ بند راه
 ننموده خود را رسانده قلعه را محاصره نموده هر چند که زود تر
 بفریاد مستحضران رسند صلاح دولت است - بعد عرض پادشاه زاده
 ظفر بیکر محمد اوزنگ زیب بهمراه و اتالیق سعد الله خان و صد

دارا شکوه که در لاهور بود حکم رفت که مراد شاه قلی انجلی پور
 آنجا رسد نگذارند که پیش بیدند - درین ضمن بعرض رسید که تاجی
 مردان خان بموجب نوشته قلعه دار قندهار پنج هزار سوار و هزار
 برقنداز بسرداری کاکرخان و راجه امورسنگه و نورالسنن پیشانی
 احدیان کومک روانه نموده و پنج لک روپیه خزانه همراه آنها
 بی آنکه مأمور کرده روانه ساخت - سویم فی قندهار بادشاه زاده
 محمد اورنگ زیب را با همراهان با انواع عنایات مختص و موخص
 ساخته خود دینار متوجه لاهور شدند •

خبر واقعه اعظم خان که صوبه دار جوانپور بود بعرض رسید
 ملقب خان و میر خلیل و میر استیاق بسمران اورا خدمت
 ماتم و اضافه مرحمت نمودند و صوبه دار جوانپور به مقامه خان
 مقرر فرمودند - ابتدا بشناظر گذشته بود که بادشاه زاده محمد
 اورنگ زیب را از دارالتلکات بمشقر روانه سازند بازچالی
 مقرر گردید که تا لاهور بی تا کابل بطریق استمبیل بمشقر طی
 منازل نموده ملاحظه تصدیع ایام زمستان را از میان بردارند -
 امرای آرام طالب نا آرموده کار بشناظر بخبرخواهی خانی
 بعرض رسانند که سه ماه آذر و شب و بهمن فوایدش زکات شهر و
 مهم ندارد و شهرت اراده رسیدن شاه عدل درین ایام بقندهار
 خلاف عقل است - و خبر کم یابی نلکه و کاه آن شایع بود و این
 رسید بشناظر بادشاه این مصالحت رسد بقندهار که می آید و این سه
 چهار ماه که بوقت و سرمای مستطویش دارد تا فرستادن آنجا
 نه اند و برای سفر است مراد قندهار لاهور نشانی آنجا است

روزینه عطا فرمودند *

از عرضه داشت خواص خان قلعه دار قندهار و زبانی منهدیان
 بعرض رسید که شاه عباس چهارم ربیع الاولی سال بیست و یکم
 از جلوس با لشکر بسیار بعزم تسخیر قندهار از صفاهان برآمده
 هفتم شعبان بمشهد مقدس رسیده یکی از امرای خود را پدشتر
 بهرات (۱۲۱) روانه نمود که آنجا رسیده ده هزار سوار بر قنداز
 که موافق معمول از تاجبگان خراسان که وقت مهم پیس قدم
 می باشند و بیعلوفه رفاقت و جانفشانی می نمایند و پنج هزار
 بیلدار و دیگر مصالح قلعه گیری موجود سازد و شنیده می شود
 که شاه اراده دارد که چون در ماه دی و بهمن فوج هندوستان
 از وفور برف و بند بودن راه بکومک قندهار نمی تواند رسید خود را
 در ایام مذکور بپای قلعه برساند - و نیز ظاهر شد که شاه قلی
 نام را که با نامه بخدمت حضرت اعلی روانه ساخته بود بقندهار
 رسیده روانه حضور گردید - حضرت جهانبانی بعد از استماع این خبر
 سعد الله خان را که صاحب السیف و القلم گفته می شد بایک
 صد و سی و پنج امیرنامی روشناس بسرداری پادشاه زاده با
 فرهنگ رستم جنگ محمد اردگ زیب برای رخصت کومک
 قندهار مقرر نموده حکم نمود که شصت هزار سوار و ده هزار بر قنداز
 طومار فوج تیار نمایند که اکثر آن از سادات بارهه و ازبکيه و افغانان
 و راجپوتیه باشند از مردم ایران که مقرر داخل فوج هندی نمایند - و بنایب

نذر محمد خان روانه شوند - زای رابیان که از مدت قریب علاقه روزگار
گشته در بذایس مغزوی بود باز به جاذبه الفت آلودگی دنیا که
ریشه محبت او در دل و جگر انسان جا گرفته گردیدان گیرد او گشته
بمختصر آورد و بمنصب هزاره ذات دو عد و پنجاه سوار و خدمت
دیوانی کل دکن ضمیمه فوجداره بدو مقرر گردید .

ذکر سوانح سال بیست و دوم از جلوس سنة هزار

و پنجاه و هشت هجری

جشن آغاز سال بیست و دوم جلوس مطابق سنة هزار و
پنجاه و هشت بدستور هر سال رونق افزای شهر و عمارات تازه و
فیض زیاده از انداز صالح و طالح مقرر و گردید - پادشاه زاده
محمد مراد بخش را که از تغیر شایسته خان صوبه دار دکن ساخته
بودند و بعد از فراغ هر دو جشن بالنوع لطف و عنایات مقرر گردید
مرخص گشت بمنصب بیست و هزاری پانزده هزار سوار و سوار
بشمردند - و شده نواز خان که از حالت بطریق عزیمت بدکن رونق بود
اذلیق پادشاه زاده محمد مراد بخش مقرر گردید و پنج هزار
سوار دو هزار سوار دو اسبه و سه اسبه عمل و افتاده سوار و سوار
چون خبر مصالحت عبد العزیز خان بدو محمد خان بدو سوار
خان را که مع فوج مرخص فرموده بودند موقوف نمودند و محمد
مندان بار خدمت نموده بدو نواز خان فرمودند که چون مرخص
مدت پنجایه گیر بوده طلب مرخصی اینم از تو منی مطابق محسوب
نمایند شایع فرید بسو قطب الدین که بعد از سامور شدن حکومت
کابل از حکم السرف رزیده بود بی منصب و بی جایگزین بود

صاحب طبعان این تاریخ پسند افتاد * ع *

شد شاه جهان آباد از شاه جهان آباد

البتق تا چشم گردون نظر لطف برگهواره نشینان ارض این کهنه

سرای انداخته چنان شهر و چنین عمارات عالی ندیده * بیت *

تعالی الله چه شهر است اینکه از شان

گذشته هر بنای او ز کیوان

ز طرحش هند زیب و فر گرفته

جوانی را جهان از سر گرفته

جهان را گر به از خود یک باشد

همین شاه جهان آباد باشد

به مصر از وسعت او تا خبر شد

ز رشک از شام غم باریک تر شد

جگر از غیرتس خون شد یمن را

عقیق او گواه است این سخن را

ز خوبی های او هر که کند یک

رود صد دجله اشک از چشم بغداد

ز خاکش مشک چین بومی کند وام

خطا باشد دران بردن ز چین نام

درینولا از عرضه داشت علیمردان خان بعرض رسید که عبد العزیز

خان باز لشکر کشی بر سر نذر محمد خان نموده بلخ را محاصره

کرده حکم شد که بهادر خان و راجه بیتلدا س و غیره بیست امپر

خود را نزد علیمردان خان رسانند که موافق تجویز او بماند

بیدست دریم شهر مذکور نزدیک قلعه رسیدند چون در
مدت هشت سال بشوچ مبلغ شصت لک روپیه ابتدا بادقام
غیرت خان بعده بدورنگی اله وردی خان که اتمام آن به مکرمت
خان تعلق گرفت عمارت قلعه کردن اساس و مکانهایی آسمان برادر
اندرون محلی و بیرون خاص و عام و حمام در سنة بیدست جارس
که پادشاه در نابل تشریف داشتند صورت اتمام گرفته بود بیدست
و چهارم ربیع الاول سنة هزار و پنجاه و هشت مطابق بیدستم قورودی
سنة بیست و یک جارس بعد انقضای شش ساعت اسلامی در
نیو اصغر پتو افروز برج ثور بنظر سعد صاحب خانه و قوری مشهوری
و طالع اسد بود در قلعه شرف نزول واقع شد - چهار لک روپیه نقد و
لک روپیه را مروج آلات به بیم صاحب قدسید عذابت نمودند -
به همین دستور بهمه بوده گیان حرم و پادشاه زاده ها و امرا خاقت و نقد
و جواهر عطا فرمودند - و دارا شکوه را سی شزاری سی هزار سوار
نمودند - سعد الله خان و غیره صد امیر در آن روز حاضرند و عمارت
دیگر مختصر گردیدند - و تا بیست روز دامن آزادی امیران و امرا و
علما و شعرا و ارباب طریق از انواع اقام و عطای آن و گوهر مبالغه
بود از حاضران و نغمه بر آواز ایوان و نواز و کسمیر و آفتاب
چاندون عالم آشوب ذکور و انثا شد طبعی طبع از و نور بافت
و اکثر اهل حیرت به هر یکی از گذراندن کلی از این صانع نمود
بادام دامن دامن در سوخ و سواد نمیداد گردیدند - و ذخیره ها
اندوختند و ذخیره های که در شاهی یورپی او مشهور بود و
نقد نقد و نقد در جامع سیرت در آن خانه اندوختند و در جامع

روپيه نصف نقد و نافي خريد جنس از احمد آباد باب مکه
متبرکه و مدینه منوره که در آنجا مضاعف ارزند مصحوب سید احمد
سعید که سابق نذر بمکه معظمه برده بود روانه آن مکان شریف
نموده فرمودند پنجاه هزار روپيه را نقد و جنس بشريف مکه دهند
باقی به بیچاره و مساکین و مستحقین آنجا رسانند و نقد را
در روضه منوره بیاورزند - پادشاه زاده محمد شجاع را یک قطعه لعل
و غیره بقیمت یک لک روپيه عطا نموده بصوبه بنگاله مرخص
فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش را از کشمیر طلبیده صوبه
دار دکن ساختند - حسن بیگ خویش علیمردان خان را که بیایه
هزار و پانصدی رسیده بود صوبه کشمیر مقرر فرمودند •

روزی فیل مستی در مقابل راجه بدن سنگه که رو بروی پادشاه
ایستاده بود حمل نموده راجه را بایکی از همراهان او که بقصد خلاصی
راجه خود را بمدد رسانده بود زیر دندان کشید راجه زیر دندان آن بلای
سیاه چمد هر کشیده بشرطرم او زد درین ضمن چرخي بان چرخي
هارا آتش دادند راجه با رفیق خود از میان هر دو دندان فیل بلا
آمت بر آمده مورد آفرین گردید خلعت و پنجاه هزار روپيه منجمله
مطالبه ذمه واجب الادای او انعام مرحمت نمودند - پادشاه زاده
محمد اورنگ زیب که بدریای اتک رسیده بموجب حکم توقف
وزیده بود حکم شد که بصوبه ملتان که در اقطاع او مرحمت نموده
بودند برود و سی لک روپيه در همان صوبه عنایت نمودند - قلعه داری
اکبر آباد ببافی خان فرموده و او زدهم ربیع الاول براه دریا متوجه
شاه جهان آنک که مسمی بدار الخلافت ساخته بودند شدند •

بیدست و یکم داخل اکبر آباد شدند - از جمله دریافته صفای باطن پادشاه روشن دل باتفاق آنکه روزی صد فیل نر و ماده از نظر میگذشتند تقرب خان بر یک ماده فیل نظر خواهر انداخت و آهسته بگوش علاء الملک بطریق اظهار آرزوی دل اشاره بهمان ماده فیل نموده گفت که اگر حضرت این ماده فیل را بمن عنایت فرمایند زهی مراد دل من خواهد بود - هنوز سرگوشی تمام نشده بود که پادشاه طرف تقرب خان متوجه شده فرمودند که این ماده فیل را بقر بخشیدم - بعرض رسید که ایک الماس تراشیده بوزن صد و هشتاد رتی از کان تعلقه قطب الملت برآمده - حکم شد که باو فرو بزنند که الماس مذکور را بقیامت در آورده دروجه بدشکس مقوری بحضور ارسال دارد - چون قبل از رسیدن حکم میداد قطب الملت الماس را حواله الماس ترش نموده ده رتی ازو تراشیده بود همان روز که حکم رسید آن سنگ را تراشیده بیش بها را همان قسم از راه اطاعت امر بحضور ارسال داشت - بعد رسیدن حضور که مقدار رتی دیگر ازو تراشیده شد صد رتی بی جرم شفاف خالصی از عیب برآمد بیک لک و پنجصد هزار روپیه بقیامت در آمد - و بدست هزار روپیه ریزه تراشیده او نیز بقیامت رسید - قضا را همان روز شمامه مذکور بصورت قندیل بوزن هشتصد توله بقیامت پنجصد هزار روپیه از نظر گذشت و بشاطر خیر اثر رسید که آن شمامه را در طایفه مستبک گرفته بانواع جواهر و ریزه آن الماس مریع نموده آن الماس صد رتی را باقی آن نصب نموده که جمادیه الملت و پنجصد هزار روپیه بقیامت آن قندیل بی تبدیل گردید - بایک لک و پنجصد هزار

هزاره سر راه نمودار گشته پای زه و خورد بمیان آورد - و بهادر خان و ذوالفقار خان بجان بازی تمام بعد سعی و کوشش و کشش تمام خزانه را با جانیهای خود سالم ازان درها برآورده بکابل رساندند •

الحال بتسریب وقایع حضور می بردارد - بعده که پادشاه بقصبه کرنال پنجاه کروهی دهلی رسیدند جعفر خان را با دیگر کارپردازان برای سرانجام ضروری رخصت دهلی نمودند - مکرمت خان با جمعی از بندهای پادشاهی باستقبال آمده ملازمت نمود - اوائل ذی الحجه حوالی دهلی شرف نزل واقع شد - و روز دیگر سوار شده برای ملاحظه و تجویز مکانهای فاعه نو'احداث شاه جهان آباد که از سنه دوازده جلوس برای ساختن آن غیرت خان عرف کامگار را مقور فرموده بودند و نهم محرم الحرام سنه هزار و چهل و هشت بنای عمارت ریخته شده بود و آخر اتمام آن با اتمام مکرمت خان قرار گرفت تشریف آوردند - بعد ملاحظه تاکید برای بعضی عمارت ضروری که تا رسیدن نو روز جشن سال آینده قابل فرش نمودن شود نمودند - و عاقل خان خوانی و یوسف خان را برای سرانجام و مدد اتمام عمارت گذاشته متوجه اکبر آباد شدند - از واقعه بندر سورت بعرض رسید که علی اکبر اعظمی حاکم بندر سورت و کهنابیت را هندوئی در اثنای گفتگوی «یعنی بجمدهز گشت لهذا معز الملک دیوان مالوا را که سابق هم تعلقه بندر مذکور داشت از انتقال او مقرر فرمودند - از واقعه مالوا بعرض رسید که جان نثار خان تیول دار سرکار مندر سور از زخم جمدهز زمیندار مفسد پیشه که او را دستگیر کرده آورده بودند وقت روبرو آوردن کشته شد •

درین تهلکه هزاره با فوج سنگین آمده بر سر خزانه و مردم پادشاهی
 ریشت و عجب هنگامه قتل و جدال بمیان آمد و مال و اسباب
 و عیال و ناموس کمتر کسی ازان آفت محفوظ ماند و آشوب
 قیامت بر پا گردید - و قریب چهار پنجم هزار اسپ و آدم بسیار
 مع چهار پای بار بار که باقی مانده بود بقاراج و غارت بودند و
 جانور بی شمار زیر برف آمدند - و کار بجائی رسید که همه نبود
 آزمایشان و بهادران کارزار دیده از بربخت سخت جانی بر سر خزانه
 پیاده فراهم آمده جنگ رستمانه و تردد مردانه نمودند - و دست از
 همه ما بحتاج برداشته جان خود و خزانه را از چنگ آن جماعه
 سالم بر آوردن غنیمت دانستند تا آنکه هزاره غنیمت بسیار سنگین
 بار کرده فرار نمودند - چون خبر به بهادر خان رسید فرمود که بار بردار
 هرگاه یابند کشیده گرفته نزد ذوالفقار خان رسانند و افغانان در
 دادن بار بردار مضایقه نمودند و میدان هم کار بچنگ منجر گردید -
 و بهادر خان باشتوان خاصه خود و بار بردار پسران و خوبشان خود
 را به ذوالفقار خان رساند و تا رسیدن بهادر خان آدم بسیار که
 قریب پنجم شش هزار کس باشند از برف ناپدید شدند و باقی
 که ماندند پدر بستانال پسر نبرد اخذ، هریکی جان خود بیرون آوردن
 غنیمت میدادند - بهادر خان که با سپاه خود را میتوانست رساند
 چون بار بردار که از سرما و برف نیم جان و پوست و استخوان
 بر جانوران مانده بود برای خواندن برداشتن و باقی نمود تا بار
 فرمود خزانه را متفرق ساخته خوبه شمار حواله چستمدان
 نمود که بر اسبان بار نمودار شده - درین ضمن بار

هزاره هزاران بر لشکر بادشاهزاده ریخته عجب نایره قتل و جدال بر
 افراختند مال و اسباب بسیار هر چه بدست آمد تاراج نمودند و حال
 بر تمام قوچ و سرداران تنگ گردید و کار بجائی رسید که بر خزانه
 ریختند و بهادر خان خود را رساند و مردم زیاد پادشاهی کشته و زخمی
 گردیدند - و تا یکپاس شب صدای دار و گیر بلند بود و امبد نجات
 محال می نمود - ذوالفقار خان و نور الحسن (۱۲۰) که همراه خزانه
 بودند چپقلشهایی رستمانه نمودند - و با وجود زخمی شدن هر دو سردار
 داد مرئی دادند آخر بمدد اقبال پادشاهی از آفت دست برد
 آن جماعه خزانه محفوظ ماند - بکوتل هندوکش که رسیدند از تنگی
 راه و برف و یخ سر راهها بار بردار بسیار تلف شدند و هر جانور که
 افتاد لکدکوب آدم و چهار پا گردید و هر سوار و پیاده که از پا در
 آمد باز فرصت برخاستن نیافت - بهر حال اگر چه بادشاه زاده
 اوائل شوال بکابل رسید اما چون بهادر خان روهیله و ذوالفقار خان
 و خواجه حسن با خزانه عقب مانده بودند بر لشکر آنها برف
 بسیار چنان پیهم بارید که فرصت چسب برهم زدن نمیداد چار پا
 و آدم بی شمار تلف شدند - و بهادر خان از ذوالفقار خان
 بی اختیار جدا افتاد و از نصف زیاد بار بردار خزانه تلف گردید -
 ذوالفقار خان هر چه توانست خزانه بر شتران بقیة الهلاک بار
 کرده نزد پادشاه زاده فرستاد - و چون دیگر اصلا بار بردار نمانده بود
 با باقی خزانه مقام نمود و برف و باران شب و روز می بارید

(نذر محمد خان) بسبب وسواسهای بیجا نسخ اراده حضور نمود؛ عریضه مشتمل بر عذر عارضه بدنی نوشته همراه او ارسال داشته بود رسیده ملازمت نمود - از آنکه خرج صوبه بلخ زیاده از مداخل مکرر بعرض رسیده بود و نظر بر فساد ازبکان که هر سال چندین هزار مسلمانان طرفین بقتل می رسیدند ترحم بسال نذر محمد خان نموده بلخ (۱۱۹) را بدستور سابق باو بخشیدند - و احکام مشتمل بر برخاسته آمدن پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب و دیگر قلعه داران صادر فرمودند - گویند چهار کرور روبیه بخریج مهم بلخ و بدخشان آمده بود و آنچه مردم از شر دو طرف کشته شدند و مال رعایا مع ناموس بیاد فنا رفت حساب آن خدا بهتر میداند - پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب چهار دهم شعبان از بلخ کوچ فرموده وسط رمضان چون بیکی از دهفهای دبه رسیده منزل نمودند شمشیرخان که به کهی رفته بود هفت هشت هزار سوار از بلک چهار طرف شمشیرخان فور گرفته هدای داروگیر بلند ساخته شتر و گاو بسیار متصرف شدند و جمعی کشته و زخمی گردیدند - بهادر خان بمردن شمشیرخان رسیده از آن تهاکه نجات داد - و تا رسیدن غور بند سه دفعه بآن طائفه مقابله و مقتله صعب رو داد و هزار جمع گذر از طرفین کشته و زخمی شدند - بعد رسیدن بغور بند تهاکه آنجا قائم نموده ده لک روبیه خزانه که آنجا موجود بود همراه گرفته روانه شدند - و روز گذشتن از دره غور از قوم

دار الخلافت کوچ فرمودند - تودرمل امین و قوجدار سهرزد را بر حسن خدمت بانصدي اضافه و خطاب راجه مرحمت نمودند که از اصل اضافه دو هزاري دو هزار سوار باشد - نجات خان که در رسیدن حضور بموجب حکم درنگ نموده بود بعد رسیدن حضور مامور گردید که ملازمت ننموده بکابل برود - بعد عبور از آب انک پادشاه زاده دارا شکوه از لاهور آمده ملازمت نمود - یک قطعه الماس بوزن صد رتبی قیمتی لک روپیه مع خلعت و اسپان عنایت فرمودند - عبد الرحمان و دیگر فرزندان نذر محمد خان همراه پادشاه زاده ملازمت نموده مورد عنایات گردیدند - نوزدهم شوال بلاهور رسیده زیاده از دوسه مقام ننموده متوجه دار الخلافت شدند - چون بسهرزد رسیدند از واقعه دکن بعرض رسید که اسلام خان صوبه دار دکن ودیعت حیات نمود - بسادات خان برادر او که قلعه دار دولت آباد بود محمد اشرف که نیابت برهانپور داشت و محمد غیاث (118) و دیگر فرزندان موافق رتبه و پایه اضافها مرحمت فرمودند و اموال نقد و جنس بوارثان معاف نمودند - و شش نواز خان صوبه دار مالوا حکم وقت که تا رسیدن صوبه دار خود را بدولت آباد رسانده از بندوبست آنجا خبردار باشد - از عریضه نذر محمد خان بعرض رسید که قبل از رسیدن حضور قلعه میمنه بار عطا شود - فرمودند که بعد حصول شرف ملازمت رعایت خاطر خواه نه از درخواست او نموده خواهد شد - درین اوان محمد قاسم نبیره نذر محمد خان که

صوبه کابل - شانزده کروز دام

صوبه کشمیر پانزده کروز دام

صوبه تهم - هشت کروز دام

صوبه بلخ - هشت کروز دام

صوبه قندشار - شش کروز دام

صوبه بدخشان - چهار کروز دام

ولایت بگلانه دو کروز دام

ذکر سوانح سال بیست و یکم از جلوس مطابق

سده هزار و پنجاه و هفت شمسی

در آغاز سال بیست و یکم غرق جمادی التخری و سنبله

سال بزم جلوس منعقد گردید و ثانی از امرای و اعلی و ادنی ذکور

و اناث بغیض رسید - از شنیدن اخباری اعتدالی از بنگال که در آنجا

فاسد در طرفی از اطراف بلخ و دیگر بلاد آن خراج چون مورد و مناج

فرارم آمده در خراسانی مملکت و رعایا میگوشتان بنجیم شهر مذکور

پادشاه زاده مسعود مراد بخش را بطریق کومک برای نایب آن قوم

مردی فرستاد از عطای خلعت و دیگر عطاوات مستحقان

درین ضمن بهمن رسید که اقوام از بنگال از راه خراسان و از راه

باز آمدند و در مسعود خان عزیمت نمودند - به آنجا رسیدند و

مشتعل بر التماس مغواقتضیات و طالب مساعدت

پادشاه شهر مذکور بنشینان و مسعود مراد بخش را از آنجا

مردی فرستاد حکام مراجعت بکار کردند و صورت

ساختن و از خود از کابل کسب و استعانت

دویستی منصبدار تانہ ہزاری جاگیردار ہشت ہزار منصبدار از سائر
جاگیرداران و نقدی بودند سوای آن نقدی تبربخانہ واحدی ہفت
ہزار سوار کہ جملہ پانزدہ ہزار باشد و یک لک و ہشتاد و پنج ہزار
نابین کہ تمام بدولت سوار می رسید - آنچه از روی دفتر ثبت گردیدہ
جمع دایمی بیست و یک صوبہ ہندوستان لغایت سنہ بیست
جلوس صاحبقران کہ بار کم و زیاد شدہ باشد بدین تفصیل *

صوبہ دارا الملک دہلی - یک ارب دام

صوبہ دار الخلافۃ اکبر آباد - نوہ کروڑ دام

صوبہ دار السلطنت لاہور - نوہ کروڑ دام

صوبہ اجمیر - شست کروڑ دام

صوبہ دولت آباد - پنجہا و پنج کروڑ دام

صوبہ ہوار - پنجہا و پدج کروڑ دام

صوبہ احمد آباد - پنجہا و سہ کروڑ دام

صوبہ بنگالا - پنجہا کروڑ دام

صوبہ الہ آباد - چہل کروڑ دام

صوبہ بہار - چہل کروڑ دام

صوبہ مالوا - چہل کروڑ دام

صوبہ خاندیس - چہل کروڑ دام

صوبہ اڑدہ - سی کروڑ دام

صوبہ تلفگانہ - سی کروڑ دام

صوبہ ملتان - بیست و ہشت کروڑ دام

صوبہ اودیسہ - بیست کروڑ دام

ناچار عبدالعزیز خان از حوالی بلخ برخاسته بعضی جاها را تاراج و تاخت کذا من منزل اول روز از ملاحظه شبستون فوج هندوستان بیست کره طی نموده از آب آمون گذشت *

اگرچه در شاه جهان نامه بتعین تعداد افواج از بکیمه و اتمانیل نوکر و غیر نوکر که از اطراف بازمید تاراج و غارت نمودن لشکر هندوستان زیاده از شمار فراهم آمده تا روزی که پای مصالحه در میان آمد در افزایش بودند و لشکر پادشاهی واقعی نبودند اما در واقعات بابری درج است که در میان عدد نامه خان والی توران و شاه طهماسب رو داده بود سپاه توان از یک تلت و پنجاه هزار سوار کم نبود و فوج فرزندان پهلوی هزار سوار فرمودند و مردم کهن سال کار زار دیده که در حدود فوج بودند می گفتند که لشکر همراه عبد العزیز خان زیاده از آن فوج بنظر می آمد بهرحال آنچه تصدیق شده بزیان خاوه میدهد که از یک تلت و بیست هزار سوار کم نبودند و فوج پادشاهی آنچه همراه میداد سوار بخش زمین شده بودند پنجاه هزار سوار بودند و همراه میداد از یک تلت و بیست هزار سوار که زیاده از پنجاه هزار سوار متور شده بودند اما دست آورد رسیدن پادشاه زاده و دیور رسیدن بعضی را جیوتان در دست همراه پادشاه زاده بعضی و پنج هزار سوار موجودی فرمودند *

چون در خاتمه جلد ثانی تاریخ شاه جهان نامه آمد مرگ ابراهیم سل دیستم از جاووش باشد در لشکر جمیست مامور از آنجا که مرگ و نماند و تأیید آن و جمع دایمی صورتیات بزرگ نامه داده و جمعیت آن نامه چند از آن بر عیبت بزرگ می آید لغات سل سل

است و نسبت به پدر رعیت پرور و آباد کار واقع شده و من هم او را فرزند خوانده بخطاب قلیخ خان مخاطب ساخته ام امید وارم که این ولایت بدو مرحمت شود و پای نزاع و خونریزی مسلمانان از میان برطرف گردد - پادشاه زاده در جواب گفت که بدون حکم پادشاه من جواب این نمیتوانم داد - بار دیگر که سواد بلخ نزدیک رسیده بود عبدالعزیز خان پیغام داد اگر پادشاه زاده اینجا فرود آمده بیاسایند می خواهم که بیگ او غلی خان و یلنگ توش را بخجست پادشاه زاده برای بعضی پیغام بفرستم پادشاه زاده جواب داد که شهر نزدیک رسیده در اینجا که نزول واقع شود هر کرا دانید بفرستید - ازین آمد و رفت پیغام آوازه مصالحه نمودن در لشکر انتشار یافت - و لشکر هیچدهم جمادی الاولی در ظاهر سواد بلخ نزول فرموده سه مقام نمودند - و ارسکر عبدالعزیز خان اربکیه و المانیان اسپان و مادیان برای فروختن در اردوی پادشاهی می آوردند پادشاه زاده آنها را خالی از ماده غدر نمیدادست لهذا کوتوال اردو را فرمود که ازبکیه را از آمدن در اردو و خرید و فروخت مانع آید تا بر اسرار لشکر اطلاع نیابند - و قرار بر آن یافت که شاه زاده محمد سلطان را با بعضی امرا و مردم زخمی در بلخ گذاشته جریده گشته بالشکر عدو مال بگوشمال ازبکان بدسگال پردازند - از شهرت این خبر المانیان و اکثر ازبکیه که مواجب و وجه قوت حلال و کسب مال آنجماعه یغمان نمودن ست و درین حنگ هیچ چیز از وجه تاراج عائد آنها نگردید بلکه اکثر اسباب و مال اندرخته سابق بباد فنا و تاراج دادند از عبدالعزیز خان جدا و متفرق گشتند و فوج فوج در باند جان و بخارا آوردند -

طعام بآنی فیدان پخته، به مردم خاص و بهرکه می رسید فراخور
قسمت می رساندند و نانی بیک روید و دو روید و آب بشرح
ایشا بفروخت می رسید و بکسی نمی رسید در هیچ تاریخ و
داستان مبارکات پادشاهان سلف چنین کار زاری که باین
اعتقاد کشد و دران اغراق و مبالغه سخن را دخل نباشد به نظر
نیامده و آنچه شرط سرداری و برد باری و کار فرمائی و خود
بنفس نفیس متوجه رزم گشتن از پادشاه زاده و امیرالامرا
عالی مردان خان برفاقت بعضی امیران جان نثار بظهور
آمده عقل در احاطه غور آن متردد است و به ثبوت پیوسته
که از یک لک و بیست هزار سوار از بلک و المانین کم نبودند و
سرداران ازبکیده بشیباغت و جلالت و حوصله نیاختن در غلبه خصم
که از پادشاه زاده ملاحظه نمودند انصاف داده می یافتند که اگر با این
لشکر و چنین سردار و فاقه نماید تا بوم و شام بدستور امیران و سواران
به تسخیر می توان آورد - القصه اگرچه عبدالعزیز خان و سواران دیگر
عاجز آمده دست از جنگ کشیده بودند اما بطرف فوج
هنگوستان را داشتند و فی الحقیقت اسبان و سواران هر دو طرف
فوج را طاق حریکت نموده بود - و چون درین مابین شهرت یافت
که پادشاه اراد بختیدن تقصیر و مالک و من به اندر خود
دارند عبدالعزیز خان یکی از نوکران عمده را نزد پادشاه زاده فرستاد
پیغام داد که شنیده می شود که مرکب بطور پادشاه حق تعالی
عدالت احساس آن است که ولایت نام را عازم اندر می دانند تا تمام
نمایند درین صورت سبب آن فانی خانی که دستور بشود بطور متعادل

آن روز غلبه از بکیه بجائی رسید که سه چهار هزار سوار جلو ریز داخل
 اردو شده چون سیل دمان خود را بکار خانجات رسانده چندین
 قطار شتر پر از بار سرکار پادشاهی و بعضی امرا و صرافه بارار پیش
 انداخته روانه شدند و زن و فرزند بسیار مردم لشکر بدست آوردند -
 امیر الامرا خبر یافته از عقب شتافته بذات خود آن روز تردد جانبازی
 که انتهای شرط جلدات و تهوریست بکار برده بعد کشته شدن جمع
 کثیر از طرفین چند قطار شتر کارخانجات پادشاهی و اکثر امرا را
 برگرداند اما نقصان و خرابی بسیار بمردم بازار و سپاه رسید *

دیگر از جمله منصوبه سازی پادشاه زاده که در وقت غلبه
 جنگ بکار برده شده می نگارد که روزی در عین گرمی کارزار و
 هنگامه داروگیر خبر رسید که شادمان بیگ و محمد طاهر خراسانی
 که آخر صف شکن خان شده بود از تعلقه تپانگ خود بکومک می
 آمدند قریب دو هزار سوار از بکیه سر راه آنها در مکان قاب گرفته
 محاصره نموده کار بر آنها تنگ آورده اند و سوازی در مد بند و قچی
 و کماندار که استقامت ورزیده مانده اند دیگر امید مدد و کومک
 نمائند و اغلب که آنها کشته شوند پادشاه زاده از شنیدن این خبر
 جمعی از فوج خاصه خود و امیر الامرا که صد دوسد سوار
 نمی رسیدند با علامات و نشان سواری خاصه بمدد آن جان باختگان
 روانه ساخت از بکن از دیدن و شنیدن آوازه رسیدن سواری خاصه
 پادشاه زاده رو بگریز آوردند و شادمان بیگ و محمد طاهر نزد
 پادشاه زاده جان سلامت رسیدند - کوتاهی سخن آنکه تاهفده
 هیجده روز آدم و اسب از نبرد نیاسود و حکم شده بود که نان و

علامت سرفوجی با خود نگاه ندارند - بعد رسیدن عبد العزیز خان
تعداد لشکر از بکیده از اندازه شمار و قیاس گذشت و چون مور و ملخ
در دشت و صحرا پراکنده گردید و جنگ و محاربات که در هر منزل و
هر روز رو میداد اگر بتحریر آن قلم را رنج دادم باعث مثل مستمعان
و مطالعه کنندگان خواهد گردید - حاصل کلام هر روز جمعی از هر دو
فریق کشته و زخمی میگردیدند و هرگاه بر فوج پادشاهی از بکن
زور می آوردند پادشاه زاده بفریاد و کومک میرسید - روزی
عبد العزیز خان هفت فوج با سرداران کارزار دیده مقرر کرده از
هر طرف بر افواج پادشاهی هجوم آوردند از آن جمله یادگار بیگ
که میر توزک و میر شمشیر قدیم الت خدمت نذر مسعود خان بود از
شیاعان یکی بهادر گفته می شد با دوسه هزار سوار یکی تار اسپ
تاختم شمشیر آخته برابر امیر الامرا رسید و هیچ نمانده بود که
باعث قطع شجر حیات آن سپه سالار گردد امیر الامرا برابر او شمشیر
از نیام بر آورده حمله آور گردید و بمدد طالع دود مان تیموری حریف
را زخمی و دستگیر ساخت - بعد که نزد پادشاه زاده حاضر آوردند
پادشاه زاده بر امیر الامرا آفرین گفته در بغل گرفته یادگار بیگ را
بشعاعت امیر الامرا تسلیم عفو و تقصیرات فرموده اسید در عذایات و
بزدگی پادشاهی ساخت - روز دیگر از بکیده بهیئت سپه و عی سوار
شدند - و محاربه جهان آشوب و کارزار عظیم بمیان آمد و دو دریای
خون بهم پیوستند •

• بیت •

چو شد در دور عمر دو قلب سپاه • کشیدند شمشیر در رزم نگاه
دو لشکر در آمیخت با تیغ و نیز • بگردون در آمد مدد نفیر

تقریب دِل بهادران نبرد جو و مبارزان پلنگ خو گردید و در طرفه
 العین جمع کثیر از بکیه را طمع گولہ تفنگ و تیغ و سنان ساختند
 و تفرقه تمام در جمعیت آنها راه یافت - و دران وقت پادشاه زاده
 از راه منصوبه بازی جمعی از سرداران را چپوتیه را بر سر بنگاه از بکیه
 تعیین و روانه نمود - چون آن جماعه بران اطلاع یافتند تزلزل تمام در
 تفرقه خاطر آنها افزود و کارزاری که بهیئت مجموعی می نمودند
 بجنگ بگریز مبدل گردید و برخی بنگاهبانی بنگاه از عرصه
 کارزار رو تافتند و افواج پادشاهی تعاقب تاختند و هزیمت عظیم
 بر فوج از بکیه روداد و اسباب و خیمه بسیار بدست سپاه
 هندوستان افتاد و چند هزار نفر از رعایا و مردم لشکر که بدست
 و اسیری آنها در آمده بودند خلاص گردیدند - روز دیگر خبر رسید که
 قبل از هزیمت یافتن از بکان عبد العزیز خان فوج گران بسرداری
 سبحان قلی برای تاخت بلخ تعیین نموده بود قتل محمد و دیگر
 سرداران هزیمت خورده خود را بآنها رسانده اراده تاخت بلخ دارند -
 پادشاه زاده از استماع این خبر توجه بلخ گردید و مابین راه دونه
 جا بآن گروه مقابله و نبرد واقع شد و جنگ و رستخیز عظیم رو داد
 و هرگاه کار و عرصه کارزار بر فوج پادشاهی تنگ میگردید پادشاه
 زاده و امیرالامرا خود را بکومنت می رساندند - و مکرر کار بجائی رسید
 که پادشاه زاده و علیمردان خان بذات خود بکارزار پرداختند و بسعی
 بسیار لشکر و اردو از شرجوم آن گروه شوم محفوظ ماند - درینولا خبر رسید
 که عبد العزیز خان خود با باقی فوج رسید، بلشکر خود بدوست و قرار
 داده که در لشکر او نقاره نوازند و خود در قول نباشد و نشان و

۱۰۵۶
 (۹۹۵)
 برچپوتان شباعت نشان سپرده بر بنگاه و مقابله متخالفان روانه شدند - نزدیک بنگاه فرسیده که فوج فوج از یکبه بآراستگی تمام اسپ تازان در برابر فوج پادشاه زاده جلو کمان رسیده بشوخی پیش آمدند و بضرب گوله و بان و تیر و شمشیر بهادران جانباز جان بباغ فدا داده باز حمله می آوردند و آدم بسیار از مردم پادشاهی نیز از صدمات تیرباران آنها بکاز آمدند - درین ضمن لشکر از یکبه سه فوج شده در فوج مقابل سرداران یمین و یسار پادشاه زاده آمده صدای داروگیر بلند ساخته طرف خود مشغول نمودند - و فوج ساکنین سوم خائف بر سر شوال تاخت و آن هر دو فوج نیز با هم اتفاق کرده ده دوازده هزار کمان دار یکبار بختانی کمان در آمده آن واحد امان نداده در برابران عجب نمودند و جمع کثیر را کشته و زخمی ساختند دروغ تو بختان و دیگر بهادران شیر شکار به پیکار آن جماعه خونخوار در آورشته و آن تیرازی داده سینه را سپر بلا و هدف تیر آنها ساخته بیهوشی پدایی آن جماعه را از مقابل برداشتند - درین آوان بیک از غایبی سردار دیگر با فوج تازه رسیده آن کبری هزیمت یافته را نیز بر گردانده و از سر نو بازار کارزار گرم ساختند و فوجی نو سر راه پهلوان گذاشته باقی فوج نو بدوی امیر الامرا رسید؛ چند هزار تیر بکبار از خاندان کمان نداشت آوردند امیر الامرا با همراشان مقابل بیست و تیرباران آن قوم شوم بعد از اینقتار حیدر کواری ثبات قدم ورزیده کوشش و کوشش بسیار نمود اما نزدات بود که از آن وقت آن در چشم انجم بفوج امیر الامرا رسد - درین حالت پادشاه زمانه نامدار را فغان شیرین و فوج شده مرل بهد رسید بهامت

بلند گردید *

* بیت *

شد آن لحظه هول قیامت عیان * نگردون برآمد نفیر و فغان
 سپاهی چو در بای جوشان جنگ * همه تیز کرده به بیدار جنگ
 همه جنگ را تنگ بسته میان * بگردون بر آورده گرز گران
 بادشاه زاده که همیشه در معرکه رزم آئین سر رشته بزم را از دست
 نداده هر وقت رای سلیم را کار میفرمود فرمود که دو قیل مست
 کوه شکوه شیر صولت را پهبش قدم فوج ساخته بهمقدمی بهادران
 صف شکن بران گروه درانند و از اطراف مبارزان بکه تاز تاخته از
 بلند ساختن شلیک توپخانه غلغلۀ عظیم و شورش سراپا بیم در دل
 و جان از بکان عاقبت و خیم اندازند و بعد کشته شدن و زخمی
 گردیدن بسیاری از بکان رو بفرار آوردند درین ضمن نوکران عده سعید
 خان فرصت یافته خود را رسانده سعید خان را با هردو پسر از
 میدان کار زار برداشتند خانزاد خان که هنوز رمقی درو باقی بود
 باشارۀ و لگنت زبان از احوال بدر استفسار نموده بتفاوت یک پهر
 به نورد سفر آخرت گردید - حاصل کلام از اول روز تا شام بهادران
 با نام و تنگ دران جنگ داد جلالت دادند و بسعی بادشاه زاده
 فتح نصیب آخر روز آن جماعه رو بفرار آوردند اما بسبب آنکه مابین
 هردو فوج چندان مسافتی نبود از ملاحظۀ بازگشت و شبخون
 آوردن بسیاری از سرداران بالای قیل و اسپان طلایه کنان شب را
 بصبح رساندند و رز دیگر امیرالامرا معروض داشت که صلاح دولت
 درین است که خصم را فرصت نداده بر دنگاه آن جماعه تاخته
 گوشمال واقعی داده آید و از سرنو ترتیب فوج نموده بهیر خود را

لطف الله خان و خانه زاد خان هر دو پسر خود را بکومک تعیین نمود هر دو مبارز پدیده داد شجاعت داده بعد بکار آمدن بعضی از جان بازان زخمهای تیر برداشته از پدر کومک طلبیدند - سعید خان چون شیر غران نعره زنان خود را رسانده با کمال ضعف و فاقه چند از یک اجل رسیده را که بران جوانان زخم رسیده هجوم آورده بودند بذات خود بشمشیر جان ستان از پای در آورد و رستخیز عظیم و زد خورد عجیب بمیان آمد - درین حال پای اسپ سواری سعید خان بر مغاک فرو رفت و زخمی بسعید خان رسید که از زمین بر زمین میل نمود و با وجود که دو سه زخم دیگر بآن بهادر دل شیر نبود رسید باز برخاسته سه چهار حریف مقابل را از پا در آورد و در همان آن که لطف الله خان متوجه مدد پدر گردید از رسیدن تیرهای جان ستان که پیاپی بسرو سینه او می رسید از پشت اسپ بزمین نا رسیده بعالم دیگر واصل گردید خانزاد خان نیز بعد تردد نمایان بزخمهایی بیکران از اسپ افتاد بعده که خبر تسلط ازبکیه بپادشاه زاده تهمتن نژاد رسید •

• بیت •

تهمتن بشوید زین اگهی • بچنداند دیبیم شاهنشاهی
 بتعجیل تمام رخ فیل سواری خود را بآن طرف گردانده با سوار و
 پادشاهان توپخانه جهان آشوب و فوج جاوی خاص بقصد تاختن اسپ
 شواری بران ازبکان چغا پدیده و برهمنان بساط هجوم آن مدبران بمدد
 خان مغلوب متوجه گردید و شاغل کوس و کوفتا بر چرخ برین
 پیچید - فوج ازبکیه بسوختی تمام جلو ریز بهشتابله پادشاه زاده و
 من رسید و نعره صف ربائی مبارزان جانباز از هر طرف

و روز دیگر وقت سوار شدن که بهادر خان و امیرالامرا براه افتاده بودند از هرطرف فوج ازبکيه و المانيدان نمودار گشته يکبارگي خود را تا اردو رسانده شوخي از حد گذرانده از اطراف هجوم آوردند و بهادران رزم جو و ديگر مبارزان از هرطرف خبردار گرديده گرم يکبار گشتند و اميرالامرا و بهادر خان را در راه بآن گروه اتفاق نبرد عظيم افتاد و خبر ببادشاه زاده رسيد راجه ستر سال و اله وردی خان بمدد مامور گرديدند و ازبکيه اطراف سعيد خان را که بسبب عارضه بدني در خيمه خود بود فرو گرفتند و سعيد خان با ضعف بدن بمقابله و مقاتله آنها پرداخت و هرطرف آتش قتال و شعله جدال زبانه برکشيد و بزبان توپ و تفنگ و غريدن بان آتش فسان خبر مرگ بگوش هوش باختگان ميرسيد و هر بار که از يمين و يسار سه چهار هزار سوار ازبکيه و المانيدان خونخوار چون سيل دمان رسیده حمله مي آوردند بعد ازان که جمعي طعمه تير پيران و تفنگ سوزان ميگرديدند رو بفرار آورده باز بشوخي نمودار مي شدند و بچستي و چالاکي باعث هلاک بعضی بندهاي پادشاهي ميگرديدند بهادر خان اربکان مقابل خود را از پيش رو برداشت و بهادران فوج اميرالامرا قبل از رسيدن کومل چپشلشهای مردانه بکار بردند و بسياري از بکان بي باک را مقتول و زخمي ساختند و هزيمت داده تا ديرگ سواران رساندند و چند اسب با اسب خاصه قتلقت محمد بدست آورده برگشتند چون سعيد خان بعلمت ضعف بدن خود بر اسب سوار نتوانست شد بخشي او با چهار صد پانصد سوار مقابل آن جماعه شده بعد از کشته شدن جمعي از همراهان مغلوب گشته باحاطه آنها در آمد سعيد خان

بادشاهی فوج گران شایسته با مصالح کارزار بسرداری بیگ اوغلی خان که از سرداران نامی توران بود برای مقابلۀ پادشاه زاده محمد اورنگ نریب بطریق هراول ساخته روانه ساخت و تاکید برای گذشتن از آب آمون نمود و خود نیز به تهبیه برآمدن بالشکروگران پرداخت بهادرخان برین خبر اطلاع یافته رام سنگه را در بلخ گذاشته خود بانوج شایسته بشدد استقبال و سر راه غنیمت گرفتن که هر کدام اول اتفاق افتد برآمدن و گذار پل نذر محمد خان بی آنکه با ازبکيه ملاقات روددد ملازمت پادشاه زاده نمود و غره جمادی الاولی پادشاه زاده ببلخ رسیده اندرون و بیرون قلعه را که به پنج کوه دورۀ قلعه به پیمودن در آمد ملاحظه نمود؛ بیرون شهر فروغ آمدند - درین اوان خبر رسیدن دو فوج گران عبد العزیز خان بسرداری قتل محمد و بیگ اوغلی خان بسردار باخ انتشار یافت پادشاه زاده بعد از بذوبست ضروری که اکثر شرفا و اعیان بلخ که بشاندان عبد العزیز خان رشتۀ قرابت داشتند و اولاد خواجه پارسا و دیگر نجیب اراک بودند بانواع لطف و انعام نواخته بعضی را که کسان نفاق بآنها بود بتسین تدبیر با خود گرفته مدهو سنگه و زارتین را با شمشیر خان برای حراست قلعه باخ گذاشته تفتواه سه ماده مردم را تقسیم نموده در سه روز از همه کار و بار فوارج حاصل کرد؛ باقیمانده فوج بنادی پرداخته بهادر خان را مع همراهان هراول امیر الامرا را بفرغار و سعید خان را جرفغار نموده کوچ فرمودند و برای احیای راهها و بستان پل بوسر معبرها مردم کار داده نموی ساختند بدو که بدو جمع تیمور آهک رسیدند از شنیدن آوازه نایب خود بدو است قریب فروغ آمدند سواد لشکر به ترتیب فرود آمد

مالی بلخ باو واگذاشته بودند. بعرض رسید. بسیاری افسوس نمودند و بر جوانی و کاردانی او تاسف زیاد بر زبان آوردند و خلیل الله خان برادر اعالت خان از شنیدن حادثه جانگاہ برادر عنان طاقت از دست داده التماس استعفاي منصب و ترک علائق دنیوی بدین آورد هرچند در تسلی او کوشیدند فائده نه بخشید و منزوی گردید این معنی نیز بر ملال خاطر پادشاه حق شناس و بادشاه زاده والانزاد افزون و دیگر واماندگان او را بانواع عنایات معزز ساختند *

سلخ ربیع الاول حضرت اعلی داخل دارالملک کابل گردیدند درین سال سعد الله خان و اسلام خان صوبه دار دکن بانتهای ترقی دولت رسیده هریک بنایه هفت هزاره هفت هزار سوار که برآوردی دوازده هزار سوار باشد رسیدند و مورد دیگر عنایات گردیدند - ذوالقدر خان را که دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار بود پانصدی پانصد سوار اضافه داده پانزده لک روپیه خزانه همراه او روانه بلخ ساختند - پادشاه زاده محمد شجاع از بنگالا رسیده ملازمت نمود پادشاه زاده محمد مراد بخش که با وجود بحالی منصب لغایت حال از مجرا مملوع بود بموجب حکم باستقبال برادر رفته همراه محمد شجاع تسلیمات عفو تقصیرات نمود - از واقعه دارالسلطنه بعرض رسید که سید جلال بخاری صدرالصدور بروضه جنان شتافت - راجه جیسنگه را اضافه هزاره سوار و خلعت و جامه دهر عطا نموده بیست لک روپیه بجهت مقیمه بلخ همراه داده جمعی از راجپوتان با نام و نشان بار تعیین نموده روانه ساختند - چون عبد العزیز خان از شنیدن ورود مرکب افواج

باشد و آن روز هر جا که نشان از بکیه پیدا می شد نشانه گول و تفنگ و تیر می گردید و مقابل قائم نتوانستند شد روز دیگر که از تنگنای دره گذشتند جوق جوق از یک از هر طرف نمودار شده آغاز شوخی نمودند و جمعی از مردم پیش و اطراف لشکر را زخمی ساختند و تمام منزل جنگ کزان میرفتند از هر طرف که بر آنها حمله می آوردند فرار نموده باز از طرف دیگر نمودار می شدند وقت رسیدن بمنزل و فرود آمدن نیز دست و پای بسیار زده آخر روز مفقود الاثر شدند وقت شب بامیرالامرا خبر رسید که قتل محمد با ده هزار سوار از یک فرس مقابل لشکر پادشاهی خواهد شد و دو فوج پنج پنج هزار سوار از یک طرف او دارند امیرالامرا از شنیدن این خبر با سرداران مصلحت نموده جمعی از بهادران رزم طلب را با سرداران کارزار دیده و فیضان هوش و کوس و کرنای خروش افزا همراه داده چهار پنج فوج مقابل آنها مقرر و تعیین نمودند و فوجها هر طرف گروه گروه با دبدبه و شکوه بستانهای کمان در آمده شمشیر کشان جوشان و خروشان از یک جویان و نعره زنان اسبها بجوان در آوردند و هر طرف که اثر سیاهی آن گروه ظاهر میگردد هدف تیر و سنان مبارزان معرکه رزم و جلالت میگذشتند و مردم جوق جوق فوج پادشاهی با تیغهای آخته اسب تاخته به ده ده دیگر میرسیدند و از یک بدشمار قلیل و اسیر گردید آخر روز بهر زیمت آوردند و چند گروه فوج پادشاهی تعاقب نمود و تردد سرداران در آن روز نزد پادشاه زده بسیار مستحسن افتاد و آفرین نمودند •

چون خبر واقعه احوالت خان که اختیار مقدمات ملکی و

دوازده هزار سوار المانیان بسرداری محمد بیگ قلماق بقتل محمد
در خورده ظاهر ساختند که عبد العزیز خان فوج عظیم برای طلب
شما که هر جا یابند و بهر صورت که دانند بخوشی و ناخوشی شمارا
نزد او به برون تعیین نموده و ما هم بهمین خدمت ماموریم رفیق او
گشته باعزاز و احترام تمام نزد عبد العزیز خان تحفه بردند و
عبد العزیز خان استقبال نموده بکمال برادر نوازی سلوک مرعی
داشته گرد غربت از روی او رفت - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب
بعد رسیدن پیشاور موافق حکم سه ماهه بهمه بندهای پادشاهی
نقدی و جاگیر دار بدستور سابق رسیده از آنجا کوچ نموده اوائل
اردی بهشت داخل کابل شده سه روز آنجا توقف نموده مردم آنجا را
نیز از رساندن مساعدت فارغ ساخته باخود گرفت و باتفاق
امیر الامرا پیشتر مرحله پیمای گردید بعده که داخل دره شدند خلیل
بیگ از کمرد خود را رسانده حقیقت را ظاهر ساخته باز برای تحقیق
وپاک نمودن راه مرخص گردید باوجود پانصد سوار با او پیش
نبودند و فوج ازبکیه که در اطراف غارها هزارها در کمین انتظار
شکار بودند ناگهان بروتاختند و او مردانه و با آنها مقابله نمود
عجیب زد و خورد بمیان آمد و جمعی از هر دو طرف گشته شدند
و باوجود غالب آمدن ازبکیه آن قدر استقامت ورزید که بعد رسیدن
خبر بهادشاهراده فوج کومک باو رسید و ازبکان فرار نمودند روز
دویم مابین راه خبر رسید که ازبکیه و المانیان بسیار دو سه فوج
نموده در اطراف کمین گاهی قلب دارند پادشاهزاده بامیر الامرا پیغام
نموده که باهتمام فوج هر اهل پرداخته از دست برد مفسدان خبردار

شاه جهان بادشاه

نمایند و تسخیر بلخ با آسانی میسر آید - نذر محمد خان ابتداء گوشه
 باین مصلحت خام نداد آخر کار قرار بر آن یافت که قتل محمد
 پسر خود را با فوج و جمیع سرداران هم مصلحت بطریق یاغاربازار
 تسخیر بلخ روانه سازد - اگر قتل محمد بمردن و کومک هوا خواهان
 اندازن و بیرون مستطهر گشته نذر محمد خان را بطلبد خود را
 بپرساند و قتل محمد را با مردم کار طلب روانه ساخت بعد
 روانه شدن باز راپها برگشت و همدان گفتند درینوقت
 پسر خود را با جمعیت بامید از بکن مذاق پیشه از خود جدا
 ساختن از آئین خود دورست اغلب که قتل محمد را همان
 همراهان از راه پیش برده وسیله پیش آمد ترقی خود دانسته او را
 بشوشی و ناخوشی تسفه راه آورد نزد عبد العزیز خان ببرند یا نزد
 پادشاه محمد اوردنگ زیب رجوع آرند - نذر محمد خان نیز ازین کلمات
 هوش افزا نظر بر مال کار نموده خواست پسر خود را برگرداند و
 خواجه عابد نام را که همدان و همراز پدر و پسر بود برای برگرداندن
 قتل محمد روانه نمود بعد که خواجه عابد بقتل محمد رسید و
 همراهان از برین معنی اطلاع یافتند گفتند که چون دولت از
 محمد خان رو تافته از برگشتگی طالع شرم و سواس و هراس
 در دل او راه می یابد و هر لحظه فکر اندیشه باطل در خاطر
 دارد علاج دولت درین است که خود را نزد برادر کتن رسانده
 ک دولت و گنج بی رنج از باشند قتل محمد این
 دست را بشوش باد زبوش شنیده همراهان را در مراجعت
 متفق ساختن

بشما خطوط غدر آمیز مشتمل بر طلبیدن شما و اطاعت خود
 نوشته اند و دیگر ندانست افعال گذشته و التماس قبول التماس
 حال بسیار نموده اند زنها حرف و نوشته آنها را مقررین بصدق ندانسته
 فهمیده قدم پیشتر باید گذاشت و فکر احتیصال آن طائفه بدست
 واقعی باید نمود که آنها در تمهید و تدبیر دستگیر و هلاک ساختن
 شما از شما ساعیتروند - خان هم تصدیق قول او نموده قرار یافت
 که از الوس قلماق جمعیت طلبیده خود را بقلعه میمنه رسانده
 اول بتسخیر آن پردازند پس اول پسر خود را با فوج فرستاده دو ماه
 محاصره نمودند کاری نکشود و بار خود را رسانده کدر جهد تمام بکار
 برده یکماه دیگر صرف اوقات نمود - باوجود رساندن چهار نقب زیر
 حصار که سه نقب را محصوران پی برده فقیله باروت را دزدیدند
 و یک نقب را آتش دادند و بیست و پنج درعه دیوار پرید - چون
 در همان اوان فوج پادشاهی تعیین نموده بهادر خان بمدد قلعه دار
 رسید شادمان بیگ قلعه دار نیز با مردم دیگر از قلعه برآمده وقت
 یورش بر آنها تاخت و حملهای نمایان آوردند کاری نتوانستند ساخت
 بلکه نذر محمد خان باجمعی زخمی گردید - درین ضمن خبر
 رسیدن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب با مواکب کواکب شمار انتشار
 یافت و نذر محمد خان برگشته طالع دل و حوصله باخته بناکامی
 از پای قلعه برخاست - و متصل خبر شنید که بهادر خان باستقبال
 پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از بلخ برآمده و مزاج گویان
 مضحکت دادند که اگر درین وقت خود را بطریق یلغار بیای تخت
 بلخ برسانند اغلب که مردم اندرون شهر و هواخواهان اطراف معارفت

نومان زیاده قیدم داشت تواضع نمود و سارو خان (۱۱۵) را با جمعیت شایسته همراه مقرر کرده حکم بنام حاکم خراسان برای مدد و کومک مقرر بی آن سرزمین نوشته داده مرخص ساخت - نذر محمد خان بسارو خان گفت که بسبب عارضه بدنی مزاج من سرمای این ملک را بر نمیدارد بنابراین برای ماژندران که گرم سیراست خودم خواهم رفت - شما قتل محمد پسر مرا با خود گرفته با اسباب زیادتی بمشهد رفته انتظار مرا بکشید که با هم آنجا ملاقات خواهم نمود - ناسم نبیره خود را همراه گرفته جریده برای استر آباد از بسطام سر بر آورد بمشهد رسیده بسارو خان که قبل از و رسیده بود در خورده گفت من برای مرور میروم بسبب کمی آب عبور ما و شما با لشکریان راه خالی از تصدیع نخواهد بود - شما لشکر خود را باقی (۱۱۶) خراسان فراهم آورده انتظار نوشته من کشیده هر جا بفرستم خود را برسانید - و بعد توقف پنجروز در مشهد باتفاق پسر و نبیره برآمده چون بهمر رسید از راه بدخاقي و سودا مزاجی با علی قلی خان حاکم موصیبت موافقت ننموده او را از خود آزاده ساخت و بهر داخل نشده بدلا به راه روانه گردیده چهار فرسخی مرود فرود آمد - و چندی مقام نمودن ضرور گردید - درین ضمن کفش قایمخان (۱۱۷) که از امرای نامی و هواخواه او گرفته میشد باعد دو صد سوار رسیده گفت که رئیس ازبکان

(۱۱۵) ن - سارو خان •

(۱۱۶) در بادشاهنامه هرات نوشته •

(۱۱۷) در بادشاهنامه کفش قلمی نوشته •

علی بیگ مهماندار را طلبیده پیغام شکوه آمیز بمیان آورده گفت من برای خوردن طعام و میر چراغان نمودن نیامده ام چشم اعانت و مدد تنبیه پسر غدار و از بکن ناهنجار و بر آوردن فوج هندوستان داشتم حالا که شاه بحال من نمی پردازد اراده بیت الله دارم و میخواهم که شاه مرا ماذون سازد که مشیت استخوان خود را بآن مکان متبرک برسانم شاه در جواب گفت که هنوز از شما گرد راه تکل نیافته و انحراف مزاج راه یافته چند روز در سیر باغات و تفرج عمارات و کشتار طبع را بحال آرزد و باهم صحبت بداریم بعده موافق ادعای خاطر شما بعمل خواهد آمد نذر محمد خان در جواب گفت که زیاده برین صبر نمیتوانم نمود و چاره کار بجز اختیار نمودن سفر حجاز ندارم - پادشاه خلیفه سلطان را برای تسلی و دلداري خان ساجت نشان فرستاد و نذر محمد خان همان جوابهای درشت داد - و بار دیگر خلیفه سلطان فهماند که شمارا رضامندی شاه ضرور است در صورت اراده سفر بیت الله نیز برخصت شاه روانه شوید خان در جواب بید ماغانه گفت که من در بند رضای کسی نیستم فردا روانه می شوم - و روز دیگر که زیاده از دو هفته از رسیدن نذر محمد خان نگذشته بود از شهر برآمده در باغی که وقت آمدن نذر محمد خان و شاه هم نمک گشته بودند فرود آمد - دویم آن روز شاه خلیفه سلطان را بادیکر ارکان سلطنت خود نزد خان سودائی مزاج فرستاده دلداريها نمود و روز دیگر خود تشریف آورده آنچه شرط دلداري و سلوک بود بجا آورده درازده هزار تومان که چهار لک روپیه باشد نقد و قدری جنس مرادین و زربفت و غیره که از هزار

شاه جهان بادشاه

روز دیگر باز شاه بدیدنش رفت و بعد استفسار احوال و اظهار تفتقد
بدولتخانه خود مراجعت نمود روز سویم نذر محمد خان بدیدن شاه
آمد و سه ساعت نجومی نشستند طعام خورده مراجعت نمود - بعده
شاه نذر محمد خان را مدعو - اخذ طلبیده بعده که استفسار احوال
بمیان آورد نذر محمد خان از بیوفائی و شرارت نوکران و از بنگان نمک
بصرام و شکوه پسر بد انجام و سرگذشت خود ظاهر ساخت و خواهش
کمک بمیان آورد - شاه در جواب بتسلی پیش آمد - درین ضمن خلیفه
سلطان گفت هرگاه از بکیه با پسر شما اتفاق و با شما اتفاق ورزیده
ملک بشویش آورده باشد و ملک از دست رفته باشد کمک
بردن چه سود خواهد بخشید - نذر محمد خان جواب داد که از شما
کومک و نصرت از باری تعالی مطلوب است بعده شاه چو نشان
نموده نذر محمد خان را باز بضیافت طلبید - نذر محمد خان بادل
گرفته رفته چون خار خار جواب خلیفه سلطان بیای پیدان تیر در
دل او جا گرفته بود بشاطر آشفته و لب شکوه آورد سیر چو نشان
نموده بشاد خود رفته بدمارض یا عارضه واقعی خانه نسیم شد - بعده
که شاه بعیدات او رفت بددمارش و بی ادبانه با شاه سلوک نمود
و وقت آمدن و برآمدن شرط استقبالش و مرشده می که باید بظهور
نیامد شاه رنجیده خاطر برآمده با همراهان گفت چو کفم مهملان
فاخوانده شدید خداست و تا این مورد سوئی مزاج چنان سلوک
مرتبی میدارد که باندازی من در خانه او با خلیف رفته ام - باز خود
از وضع نا مسعود او که روز بیرون خاطر شاه بگویی می نمود در توجیه
و در وقت مهملاندازی شاه تصور راه نیامست تا آنکه نذر محمد خان رسید

یازده روز مقام نموده چون دید که موافق چشمداشت از طرف شاه ایران طریقه استقبال و مهمان پرستی که با برادر کلان او نموده بودند در باره او بظهور نیامد خواست برگردد - مرتضی قلی خان ناظم مشهد اطلاع یافته جمعی از قزلباش را فرستاده درخانه او کشک نشانند لهذا خجل زده و ناچار گشته راه صفاهان اختیار نموده چون به بسطام تعلقه عراق رسید شاه عباس محمد علی بیگ را که سابق بسفارت هندوستان آمده بود بمهمان داری او مع نقد و جنس روانه نمود - بعد رسیدن محمد علی بیگ از راه کاشان نزدیک اصفهان رسید شاه خلیفه سلطان را که از پادشاه زادهای مائزندان و وزیر و داماد شاه می شد باستقبال فرستاد و فرمود که موافق رویه مهمان نوازی یکتا کرده پالانداز اول پارچه رنگین و چپینت بعده قطنی و دارائی و نیلک و مشجور و زربفت فرش نمودند - اگر چه در هندوستان ضابطه است پارچههای پای انداز را بطریق قنات بهم درخته از نظر گذرانده بتوشک خانه حواله می نمایند اما در ایران پای انداز را بطریق واقعی نموده بشاطر باشی و عمله و فعله سواری انعام میفرمایند - نذر محمد خان فرمود که در سرکار او ضبط نمودند بعده که نزدیک دروازه شهر رسید شاه خود استقبال نموده با عزیزی که مخصوص خاندان آن درویشان و برگزیده سلسله صفویه است و با مهمان موافق و مخالف طریقه مبالغه پرستی بجا می آرنه در خورده بباغ متصل شهر که برای او قرار نموده بودند برده فرود آوردند و بعد فراغ خوردن ماحضر باز همراه از سوار شده چون داخل شهر شدند شاه بشانگ خود رفت و نذر محمد خان را مکتبی که برای او مقور کرده شده بود فرود آوردند

حاصل سخن تا دو هفته سپاه اندرون و بیدین فرمت دم آب آشامید
نداشتند و هر روز جمعی از هر دو طرف کشته می شدند تا آنکه
سرداران آن جماعه از راه حیل و غدر از ملاحظه رسیدن فوج دیگر
بمدد بلایه و مداحی پیش آمده پیغام صلح بمیان آوردند - درین
ضمن بآنان بشدت پازیدن گرفت و نرد و توپ و تفنگ در میان
نماید و آنها خیره شده به پیکار زور آوردند و آبی که بشهر می آمد
بریدند و کار بر محصوران بسیار تنگ گردید - اما بهادان رزم آزموده
کارزار دیده دل از دست نداده دست از کارزار و نرد باز نداشتند -
تا آنکه از اطراف کومک پادشاهی رسید و مغاندان بدمال در بفرار
آوردند •

دیگر از جمله سوانی که در غور بر شاه بیگ خان دوباره
رو داده و بتسریک خواجه کلان و قاضی تیمور که از اعیان غور بودند
و با مخالفان بانامه و پیغام عهد استان شده فوج بر سر شاه بیگ خان
طلبیدند و بخیه آنها بر روی کار افتاد و آخر همه آنها بمکانات
رو بکار خود رسیدند - و دیگر مکروهات که بقوچها و بندهای پادشاهی
رسیده اگر بذكر آن پردازد از سر رشته سخن دور می افتد لهذا بتسریع
باقی احوال نذر محمد خان عنان خامه را معطوف میسازد •

چون نذر محمد خان همراه قلع بسمروچندی از ازبک و غلامان
رو بایران آورد قاسم بسمروچند و نبیره نذر محمد خان با چند امیر
مثل یاکار قلی و عاشور قلی و غیره روانه قفقاز و سمرقند
سوار در راه بدو بدوستند بهمرامی آنها به بلاد حاکم نشین مرو رسیده
هفته آنها توقف ورزیده از آنجا خود را مشهد مقدس رسانده

شاه جهان پادشاه (۴۵۰) سنه ۱۰۵۶
مبارزان شیر شکار مقابل کارزار خصم بدکردار پا قائم نموده
پروانه وار خود را بران گروه نابکار زدند و شرط جانبازی بر روی کار
آوردند و جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی شدند - آخر کار
المانیان ره نورق قرار گشتند - بعده که چادر سیاه حجاب شب از
میان برداشته گردید از جمله کشتگان آن قوم ظاهر شد که نظربیک
از سرگروهان معتبر آن گروه که در خدمت پادشاه زاده آمده در
جرگه بندهای پادشاهی داخل شده بود باتر وقت قابو بقوم خود
پیوسته باصل کار خود می پرداخت در آن میان کشته گردید و سر
اورا بریده آورده بدروازه بلخ آرستند - همچنان در حوالی بدخشان
جمعی از المانیان خود را رسانده مواشی و چارپای بسیار رعایا
و سپاه از چراگاه گرفته راهی گشته بودند خنجر خان حارس
بدخشان خود را رسانده بعد داروگیر مردانه و تردد رستمانه
بران گروه غالب آمده بسیاری را بقتل رسانده مواشی را برگرداند
دیگر از سوانح قابل تحریر جنگ قلیچ خان قلعه دار بدخشان
است که با دوازده هزار سوار المانیان رو داده و چند روز فائز کارزار
اشتعال داشت و کار بجائی رسید که نزدیک بود که قلعه بدخشان
بتصرف آنها در آید ابو الحسن و راجه راجروپ از قندز بمدد رسیده
با همراهان قلیچ خان داد جانبازی دادند و جمع کثیر همراه
محمد مراد داروغه و محمد زمان مشرف توپخانه و بعضی راجپوتیه
بکار آمدند - و اسپان قلیچ خان که برای خرید بیرون قلعه بسته بودند
و فرصت اندرون بردن نیافتند بدست تاراجیان افتاد و ایام محاصره
بامقداد کشید - تفصیل آن خالی از طول کلام ملائت اثر نیست

احادیه رفاهت نتوانست نمود در لاهور گذاشتند - بعرض رسید که حکیم
تقرب خان نوک سل از مرحله عمر طی نموده جان بجان آمون
سپرد - حکیم داود را خطاب تقرب خان عذابت فرمودند - سعید خان
ظفر جنگ را بعذایات مقرر ساخته مع پسران و توابعان نزد شاهزاده
محمد اوزنگ زیب بدادید رخصت فرمودند - از سوانح تازه بلخ
فساد المانیان معروض گردید که چند هزار نفر بر سر اوگر سین
کمپواشه تپانه دار نواح آن ضلع آذربایب رسیدند اوگر سین بنهید
سامان جنگ کمر بسته آدم جلد پدش ناظم بلخ روانه نمود و تا رسیدن
کومک بمقابله و مقابله آن جماعه پرداخت و تاسه روز کارزار مع
روزی داک و جمعی از راجپوتان و بغدادی بادشاهی انار آمدند و از
آنها نیز مردم بسیار کشته گردیدند درین ضمن فوج فرستاده بهادر
خان بکومک رسید و المانیان رو بفرار گذاشته خود را بفواج بلخ
رسانده تا خبردار شدن و فوج تعیین نمود بهادر خان اسب و شتر
و گوسفند بسیار فراهم آورده روانه شدند - بعد تفاوت چهار و نیم روز
فوج تعیین کرد بهادر خان بسرداری دولت نام خان آمد تا در هرات
سوار تعاقب نمود بود رسیدن بعد مقابله جمعی ازان کشته شدند
قیق و تیر و سنان گشته باقی رو بفرار آوردند - دولت نام خان که
غذا هم بسیار از آنها بدست آورده بود بسبب مرگ شدن اسب و
چهارپایان که از تفاوت بدست آمده بود و جان شش المانیان
شب بعد شربت دادن آن جماعه در آن منزل درید آمدند - المانیان
اطلاع یافتند چون زحمت رخصت نمود و با دست برانگشتند
یک و نیم روز شب گذشته بود کرد در سر یک نام خان رسیدند

و مال است و همیشه شیوه این طائفه ضلالت پدیده خونریزی و فتنه انگیزی و راه یداد سپردن و اندوخته هر که بدست آید بطریق سفای و بیباکی بدستور فطاع الطریق بدست آوردن و وجه معاش مخصوص ازان کسب حلال بهمرساندن است - و برای یغمای یابوی نیم مرده چندین بهادر خون آشام برهمدیگر سبقت نموده برقتل یکدیگر مجادرت نمودن سرمایه اعتبار و فخر خود میدانند در جنگ صف باندک غلبه پست بتاریف داده کار بتیر باز گشت زدن رسانده رو بگردن آوردن از جمله صفات شیاعست می شمارند و در سفرها که بقصد غارت مسافت بعیده را در یک دو روز طی می نمایند محتاج خیمه و دیگر مایحتاج سفر نیستند زیر چادر کهنه چندین نفر اعیان شان گذر فراغت می توانند نمود - بهترین غذای شان خون اسب و قمیز ترش و تلقان جو است اگر پارچه گوشت بو گرفته یا چار پای نیم مرده بدست آید بدان تنعم می نمایند و اسپان آنها مثل خود شان سخت جانند که گاه گاه بخوردن گاه و خور که بغنیمت یابند قناعت نموده چهل و پنجاه گره می دوند و از آب آمو که دریای خون خوار آدم ریاست بسرعت هرچه تمام تر گذشتن کار باریچه سرسری دانند - بسیار شده که روز ده بار ازان آب عبور نموده تاخت آورده اند - باقی اوصاف شان در شاه جهان نامه مفصل درج است - حاصل کلام پادشاه اواخر مفر المظفر بهمعنائی ظفر و نصرت دفعه سیوم از دارالسلطنت متوجه دارالملک کابل شدند - سید منصور پسر سید خان جهان را قلعه دار دارالسلطنت ساختند و پسران و وابستگان نذر مستعد خان را با دارا شکوه که بسبب عارضه

افاده دادند - سعد الله خان دو لک روپيه را جواهر و نك روپيه را
ديگر اجناس گذرانند از جمله آن جواهرات روپيه قبول افتاد -
ميرزا محمد مهدي را منصب هزار پانصدي چهارم سوار
عنايت فرمودند •

مسار باتي که ميان منصوبان پادشاهي و ازبکيه گذشته چون
شرح آن طول کلام دارد مجملې بتسوير آن مي بردازد - مکرر
حقيقت نساء عبد العزيز خان پسر نذر محمد خان بعرض رسيد
که براي تسخير بلخ از مور و ملخ زياد لشکر فراهم آورده و ازبکيه
و المانديان که سيوم و چهارم حصه آن علوفه دار باقي لوت (۱۱۴)
خونشوار مردم آزار از اطراف جمع نموده قابو طلب است و المانديان
ده سیرت بر سر قلعه داران تازه به تسخير درآمده وقت بيدوت تاخته
و غائل ريشته جمع کثير را بقتل آورده نزديک بود که قلعه را باز
بصرف در آرند - سعادت خان خبر يافته بگوشه مل آن جماعه بدست
خود را رسانده و ديگر آنچه از تعدي و ضرر جاني و مالي آن گروه
شقاوت پزده بسمل دعايا بل باصراي آن ضاع رسیده از ملاحظه اطراف
سخن بتسوير آن نمي بردازد - اما کلمه چند از حسب و نسب و
افعال و اطوار آن قوم بدستل مي نگارد - گویند المانديان فوجی اند از
قزاقان از بکيه که خوراک و پوشاک و زیست و کردار آن طائفه
و اشخاص باطوار آدم ندیده اند جمعی اند از سندس مورخان حق
داشتاس که نام کار آن جماعه ده هزار اندوهان اندوختن من و ناز و

خمسرو عفايت فرمودند - پادشاهزاده محمد مراد بخش را که از منصب
دوازده هزارى ده هزار سوار معزول فرموده بودند بكمي هفت
هزار سوار بحال نمودند - شکر النساء بيگم عمه حضرت از اکبرآباد براي
تهنيت فتح بلخ رسیده لعل قيمت چهل هزار روپيه گذرانده لک روپيه باو
انعام نمودند - پادشاهزاده محمد اورنگ زیب از احمدآباد رسیده ملازمت
فرد و بعطاي ولایت بلخ و بدخشان از اصل و اضافت بمصوب دوازده
هزارى ده هزار سوار که هشت هزار سوار دو اسپه سه اسپه باشد
و خلعت و دو تسبیح مرواريد و لعل و زمرد و شمشير خاصه و دو
اسب از طوبه خاص نازين طلا و مينا مع دو يست اسب از
طوبه دويم و دو فيل با ساز نقره و پنج لک روپيه نقد مفتخر ساخته -
وسط محرم مبرخص نموده فرمودند که به پيشاور رفته ایام نوروز
بگذارند و در ماه اردی بهشت از آنجا روانه بلخ گردند - بعرض رسيد
که راجه رای سنگه و غيره جمعي ليکنم از بلخ ترخاسته آمده اند
حکم شد که بگذارند که از آب اتک فرود آیند - و پادشاهزاده ناخود
ببرد - سيد منصور ولد سيد خان جهان را که مغضوب و متبوس بود
بالتماس پادشاهزاده محمد اورنگ زیب خلاص نموده فرمودند
که پادشاهزاده در سرکار خود نگهدارد - مبلغ پنجاه لک روپيه براي
مدد خرج سپاه بلخ روانه پيشاور نموده تاکيد فرمودند که قبل از
رسیدن پادشاهزاده با جمعيت شايسته از کتله بگذارند - تعداد
امرائي که همراه پادشاهزاده بعد یافتن اضافه و انعامات مقرر شدند
نبردخته بتحرير ديگر مدعامي پردازد - سي هزار روپيه بمستحقان
تسليم ديده رسانند - پادشاهزاده محمد شجاع را نا رسیده هزار سوار

و اطفال و مال و مزال قد و خفته مدقه العوم گذاشته و سبب تنگي و
 قتل و پسون را که در آن وقت حاضر بودند همراه گرفته دیگران
 بجهت عدم حضور گذاشته و اطلاع نداده سراسیمه وار با معنود چند
 از بلخ برآمده رو بدان آستان آوردند - بدداست که آن تقاضا دود میان
 اصحاب طیبین و سلاطه اسلاف طامعین چنانچه همین برادرش را
 با عازار رخصت حرمین شریفین نموده بودند خان مشقت دود و تعب
 کشیده را نیز که خواهان این سعادت است با احترام تمام دستوری طوف
 اما کن متبرکه خواشند داد - هزار شکر کار ساز بده نواز که تدبیرات
 این نیازمند درگاه را بقصد برات خویش موافقت بخشید - الله تعالی
 چنانچه این فتح نمایان را که کار نامه پادشاهان روزگار است همین
 نیازمند مبارک گردانید فتح سرافراز و بشمارا را نیز نصیب گردان
 آمین رب العالمین •

بعد رخصت ابدان ایک کوچ بکوچ متوجه دارالاساطات
 شدند - مبلغ ده لک روپیه روانه غور بفرستادند - اوایل برضای
 از آب قیلاب عبور واقع شد - مستند متعین گرمایی که از میان راهان رود
 جایی خان قواچی ناشی بولان بود بعد از قتل جایی خان قواچی
 آمده ملازمت نمود - به طایفه شش هزار روپیه و خلعت و اسب
 سرافروزی بادت - مبلغ بدست ملت روپیه روانه کارل ساختند - ابدان
 بخان که بموجب حکم در کسور مراد بود آمده و بدست دود و دست
 شول سیمانی دارالاساطات قبول واقع شد بطرف غور روپیه و دست
 و بدست و به پوز روپیه و دیگر پسون اشر متعین خان مرید است
 نمودند - و ملت قبول را ازین فقره و ده هزار روپیه مستند مشایخ و

اندازان چالاک و چست مع مبارزان نصرت شعار جلالت کیش
و مجاهدان فیروزی آثار سبقت اندیش که جانبازی در راه خدیو
حقیقی و خداوند مجازی سرمایه حصول سعادت نشأتین دانند و
معرکه رزم را در تقدیم خدمت ولی نعمت محفل بزم شناسند
راهی را که چون صراط باریک بنیاد و دقیق بود خبر نکرده و انتظار نبرده
برف را بجمده هر و خنجر گذریدند و بدست و سپر و دامن برداشتند و
داخل ملک ولایت بدخشان گشتند - و خسرو سلطان خلف نذر محمد
خان التجا باین درگاه آسمان جاه که پناه عالمیان است آورد - چنانچه
امروز درین حضرت بانواع عنایات و خصوصیات کامیاب است - و
لشکر ظفر اثر قلعه قندز را که حاکم نشین بود و قلعه که مرقد را سر
سواری مفتوح ساختند و قلعه داران اسیر گردیدند - و دیگر قلاع و
بقاع مملکت مسطور نیز بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد
پادشاه زاده عالیقدر بعد از فتح ولایت بدخشان بسرعت تمام متوجه
بلخ گردید از بکبه تاب صدمات شیران بیدشت و غا نیاروده از جهنم
اطراف ره سپرد وادی فوار گشته آنروزی آب آمون رفتند - نذر محمد
خان که نه رای ستیز و نه طاقت محصور گردیدن داشت درخینی
که پادشاه زاده با عساکر فیروزی اثر بنواحی بلخ رسید پسران خود
را برسم پذیرد آن نو باو بوستان سلطنت با مکتوب مشتمل بر خواهش
طواف حرمین شریفین فرستاده و آن والا گهر بآئین پسندیده سلوک
نموده به تسلی و دلدهی و دلداری کوشیده آنها را رخصت
انصراف پیش پدر داد - اما فردای آن که حوالی شهر بلخ مضرب
خیام نصرت گردید خان از استیلاي وهم و توهمات اینجا تمام عیال

قوة العین رسانند و بضعه بنول زهر و فلذا بطیبا نه مسیت
اینان اجر تبلیغ اوامر و نواهی و مژده ابلاغ احکام الهی است جمعی
کثیر و غفیر بقتل رسانیدند تا بدیگران چه رسد - از اینجا که با اقتضای
حمیت دین مبین و حمایت ملت منین و ترحم بقتل مسامحین
نصاب مملکت و شکر نعمت قدرت که ایند بیهوش و دانا را بیدار
بفضل کامل و لطف شامل باین مشغول عبادت خود آرزانی
داشته و داد دینی مظلومان و فریاد رسی ستم رسیدگان در دما
همت والا فطرت علیا لازم و مستقیم است عذای قیمت حق طوبت
و عزیمت حقیقت سریرت شپید هم شهر عفو ختم الله بالخییر و
الظفر از نوزدهم سال جلوس میهنست سائوس نه مملکتی ظفر
هموگابی نصرت از دار السلطنت ظهور بصورت مشرق دوات و تقدیر
دار الملک سید و اجتناب کامل معطوف و مصروف گشت و تراخیر
ربیع الثانی بمبارکی و بصرت قرین فتح و فیروزی گردیده دار الملک
مستطورا از بر تو ماشیپه اعلام لامعه فروغ دار یافت - از اینجا که
بیکران در خور این دوات روز افزون خدا دان و سوانحیم فرا خور
این شوکت اید بدوند ازل بنیدان از توبتانه سبکین و حرارت خارج
از قباس و قشعین بسودای فرزند سعادت محمد کامیار سوانح منصور
بتقدیر قرآ باصرا دولت غرا نامیده حسمت نور حدیده شوکت
نعمه دوحه جلالت پادشاه زنده مستمد مراد بخش تعین فرمودیم
بنا آنکه راهها از کثرت انشعب و قرار جبهات و شرعهای بودا و
مسایب گردیده و معائب دشوار گذار بود در گذار طول توقف امر و نه
ظفر اندک در عبور آن کفای می نمود رسیدن چنانک دست و آوند

خان را از تغیر شایسته خان صوفی عطا فرمودند - بعد الله خان از
 شہ نواز خان بمیرزا حسن صفوی عطا فرمودند - بعد الله خان از
 بلخ یلغار نموده آمده ملازمت نموده باضافه هزار سوار که از اصل و
 اضافه شش هزاری بنح هزار سوار باشد مفتخر گردید *

نهم شعبان از دارالملک کابل بدارالسلطنت لاهور متوجه
 شده پسران و متوسلان نذر محمد خان را پیشتر روانه ساختند -
 به سعد الله خان فرمودند که نامه اتحاد بیان مبنی بر ذکر فتح بلخ
 و بدخشان بشاه عباس برنگارد - و یک قبضه شمشیر مرصع مع پرتله
 گران بها و خنجر مرصع بابت ضبط اموال نذر محمد خان که از جمله
 مرصع آلات و جواهرخانه او همان ضرورت قابل ارسال بود و آنهم اصل از جمله
 فرستادهای شاه جهان بوده بطریق شگون نشان ولایت تاره مفتوح
 گشته مصحوب ارسال بیک روانه ایران ساختند - فقره چند منجمه
 مضمون آن نامه بدکارش می آید *

چون درین هنگام سعادت انجام بمسامع حقائق میجامع رسید
 که فرقه طاغیة خاطیة ازبکيه در بلخ و بدخشان سر از گردیدان
 عصیان بر آورده چشم از باتر پرس روز معاد و سطوت رب العباد
 پوشیده دست باطل پرست از آستین جور و جفا بر آورده با از جاد
 ادقیاک وائی خود بیرون نهاده کار برو تدک ساخته مصدر اداهاي
 ناهنجار و بی اعتدالی دور از کار گشته اند - وضعفای آن اماکن
 و غربای آن مساکن با مل حوادث و دستخوش وقائع گردیده
 و عرض و ناموس مسلمین بباد فتنه رفته و امن و امان بالکل
 منعدم گشته و کار بجای رسیده که از سادات اهل بیت نبوت که

[illegible]

بعده عرض رسید که نذر محمد خان بایران رو آورده میرو عزیز نام را که سابق نزد نذر محمد خان بسفارت رفته بود مع نامه شفقت آمیز مملو از نصائح انشا کرده سعد الله خان نزد آن ره نورد نادیه ناکامی روانه ساختند حاصل مضمون آنکه اگر چه اراده لشکر فرستادن ما بآن دیار بجز آن نبود که از بکل فتنه جو و المانیان زشت خو را که در همه اکناف و اطراف بلاد عالم از روی ناهنجاری و جور و خون خواری و ظلم و بیداد آن گروه پناه بجبار حقیقی می جویند تنبیه نموده آن دیار موروثی آن فرزند مسند عزو تمکین را با وجود ظهور نقصیرات بروی بحال داشته فوجی برای امداد و اعانت او در بدخشان گذاشته پای تخت خود را مراجعت نمائیم - اما آن عقل و هوش باخته برهنمائی بدخواهان و محض وهم مرحله پیدمائی آن سمت گشته و فرزندان و عیال و ناموس خود را اینجا گذاشته اگر یکی از معتمدان خود را روانه نماید آن حجله نسینان سراچه عصمت را با احتیاط سرانجام راه نموده همراه او روانه سازد - و الا وجه معاش در خور حالت هر یکی مقرر نماید - و در ظل عاطفت خود نگاه دارد - بعد از آنکه میرو عزیز از راه فرات داخل سرحد عراق گردید و شنید که او باصفهان رسید خود را مع مکتوب جان نثار خان ایلیچی که نزد شاه میرفت باصفهان رساند - آنجا رسیده خبر شنید که نذر محمد خان از سودا مزاجی چون بخت خود باز بطرف خراسان براه فرات برگشته - میرو عزیز خواست او بیز مراجعت نماید - شاه عباس اطلاع یافته مانع آمده فرمود که اغلب نذر محمد خان از راه جنون و آشفته دماغی که علاوه حال او گشته با او سلوک معقول ننماید - بهتر آنست که

حکم کار فرما گردید . و در اجرائی سکه روپیه و اشرفی و برانداختن
 رواج خانی که از مس مغشوش مسکوک می یافتند و چون نقد
 داد و ستد می نمودند بموجب حکم تکیه نمودند امیر بسیار بکار
 برد . و همگی بیست و پنج روز در انجا ماندند آنچه از آن سپردند
 کمالات و کاردانی موافق ارشاد حضور پرداخت ملک و کرد آردی
 رعایای متفوقه بظهور آمده بتفصیل آن قام را زنجیر داشتن بطول قام
 منبج میگرد . و راجه روپ سکه را که پاک شاهزاده در قاضی گذاشته بود
 و جمعی از قوم ازبک که بامالیان زبان اند بودند باز آن گذاشتن از آب
 آمون که سدره آن طائفه بدو عیش و طمان آف است بر راجه فرمود
 آوردند و راجه در مقابل آنها داد و مایان نمود و باوجود این امر
 مردم بسیار و مکرر غالب و مغلوب گردیدن بطوریکه که صدقات
 صعب اتفاق افتاد هر بار آنچه با خود داشتند و از دست دادند و از دست
 الامرا که بموجب حکم خود را رسیده بتقاضای آن افراد بدو وقت
 پرداخت کارزارهای رسامان از راجه بظهور آمد . و در وقتها در
 خطبه بنام شاه جهان صاحبقران قادی خواندند . و شرف بسیار
 فساد المالدان خون خوار مردم آرزو ملک گردید . و آب شده بود
 بهکدان ازم جوهر و انست . آنچه در این شهر و سلاطین و امرا
 بدینک دون نژاد دران شاع بودند در شاه جهان آمده درج است .
 اگر بتجربو عشره عشر آن بودند سربازان که اعمار از انست
 می افتد . حاکمین و اشراف و اشراف و اشراف و اشراف و اشراف
 آمده و چنانچه شورش و اشراف و اشراف و اشراف و اشراف
 خون را از این قادی نمودند و در انست و اشراف و اشراف و اشراف

زیر دستان مامون سازد - و بهادر خان داور زُئی را برای تادیب
 زیر دستان و حراست مال گذاران و اصالت خان را برای پرداخت
 و نسق مالی در بلخ مستقل ساخته بمبالغه از زبان ما ارشاد نماید
 که نظر بر آباد ساختن ملک و پرداخت رعایا هر دو باتفاق
 بی نفاق در سرانجام کارها کوشند و اگر نجات خان که فی الحقیقت
 وارث ملک است خواهش حکومت و دادن آن ولایت داشته
 باشد باختیار او واگذارند - و رستم خان را باند جو - (۱۱۳) و قلیچ را
 بددخشان مقرر سازد و از بندهای معتبر برکان لعل برگمارد -
 و رعایا آنچه تقایب مطلوب باشد داده در آبادی ملک ویران
 کوشد - و سه ماهه بمنصبداران و احدیان پیشگی رسانده سرگرم
 جان فساد سازد - و دیگر بصالح و ارشاد برای جاری ساختن سکه روپیه
 و برانداختن رواج شاهی و غیره نمودند - و فرمودند که حقیقت را بدیم
 برنگارند - و منصور حاجی همان روز که آمده ملازمت نمود بمنصب
 دو هزاره هزار سوار و به صدارت بلخ سواران گردید - بامیرالامرا حکم
 رفت که بعد رسیدن علامی سعدالله خان ببلخ خود را بقدر برای
 تعبیه از بکن رسانده بعد گوشمال دادن آن بدسکالان بکابل تعلقه صوبه خود
 مراجعت نماید - و بدست و پنج لک روپیه برای سپاه متعینه بلخ
 روانه نمودند - و سعد الله خان خود را به پانزده روزه بلخ رساند - اول
 پادشاه زاده را پیغام نصیحت آمیز رسانید چون مفید نیفتاد بامرا
 حکم رساند که بشانده و بمچرامی پادشاه زاده نروند - و در همه باب موافق

و از این ملک نو مفتوح و فوج بدیگری مقرر شود بنده را طلب
 حضور نمایند - بعد عرض بر خاطر پادشاه گرانیه نمود - در جواب فرمان
 صادر شد که قبل از فتح بوزیان ما گذشته بود که هرگاه از فضل
 و احسان بی منت ملک بلخ و بدخشان بتسلی در آید بآن نور
 چشم عنایت خواهم نمود - الحال که از عنایت اینک متعال آرزوی
 دیرینه این خاندان برآمده هنوز که نسق قلعبات و آبادی ملک
 ویران گشته و تسلی رعایای دل شکسته و تعیین حکام و اهتمام
 تهیه بندهای صورت نگرفته این ازاد بیجا باعث زیاده افسوسه ساختن
 دایمی تبه رعایا و سپاه و همه سکنه آنجا خواهد گردید - خصوص
 چنگه اخلاص آثار که از مدت قرونها بدعا از خدا این آرزوی دل می
 خواستند نهایت ملول خاطر خواهند گشت صلاح دولت درین است
 که چندی ناه بعیش و عشرت در آنجا فرمان فرمائی نماید - باوجود
 رسیدن این جواب عنایت آمیز عتاب اثر پادشاهزاده راضی بماندن
 آنجا نگذاشته مکرر استعفا نوشت - بلکه قبل از رسیدن جواب استعفا
 خلیل الله خان را بانج سپرده بدستشاده را بیرون زند فرمود - از ظهور
 این نافرمانی نهایت بیاعت مجاز گرانیه خاطر پادشاه گردید - و
 پادشاه زاده را بتغییر منصب و جایگزین معاتب ساختند - و سعد الله
 خان را فرمودند که بتعمیل تمام خود را رسانیده اگر نواد پادشاه زاده
 را در بدعالم نصیحت آمیز معقول ساختند از باد خطا بشاهزاده هدایت
 سازند - و در صورتیکه داند حرف شمر نیست احلا بدیدن او فرود
 آمدن را اختیار میبوی او موقوف سازد - و در تسامی و جند و قتل
 او را که میباید بنیای استقامت نمود از دست بردارند

و بسیاری زخمی گشته و نگشته ترک رفاتت نمودند - و آن سرگشته
 بادیه حیرت با چند نفر که رفیق شفیق روز بیگسی او مانده بودند مع
 غلامان که مجموع به هزار کس نمی رسیدند عیان مراجعت طرف اند جان
 معطوف داشت - و بعضی مفسده پیشگان واقعه طلب در چنان
 وقت آشوب سبحانقلی خان را از نذر محمد خان جدا ساخته
 با خود گرفته بجانب بخارا گریختند و فوج پادشاهی تا آخر روز تعاقب
 نموده شب در هشترخان (۱۱۲) فرود آمدند و اسب و شتر و گوسفند
 بسیار مع اقمشه که از نکان تاراج نموده در وقت فرار با خود گرفته
 بودند و باز در راهها که عرصه بر آنها تنگ میگردید می انداختند
 فراهم آوردند - آن شب از طرف شیر و گوشت و رخت خواب تنعم
 نمودند و از آنجا جرأت پیش رفتن در خود نیافته حقیقت را
 معروض داشتند - بعد عرض رسیدن مورد عنایات گردیده مامور
 بمراجعت نمودن گشتند - درین آران چون پادشاه زاده خلیل الله خان
 را نیز با فوج گران بسرداری کل افواج سابق و حال پادشاهی برای
 تعاقب نذر محمد خان تعیین نموده بود از شنیدن هزیمت یافتن
 نذر محمد خان و اراده معاودت فوج سابق که درین ضمن از تسلط
 و اختیار زیاد علیمردان خان و ناخوش آمدن وضع و آب و هوای
 آن ملک و رهنمونی بعضی هوا خواهان نا عاقبت اندیش دل
 بادشاه زاده از ماندن آن ولایت کشید حکم برای مراجعت خلیل الله
 خان فرستاده بحضور عرضداشت نمود که این غلام امیدوار است که

دیگر هم چند افکه راه رفتند نشان از جاده آب نیاقتند اسپان مانده شدند و سواران را طاقت نه نوردی نماد و راجپوتان که از آمدن خود در دل پشیمان گشته بودند در ظاهر بقیه ضای غیرت قدم از همراهان عقب نمی گذاشتند و از ملاحظه انتشار و نمودار گردیدن از بیکه شب و روز آرام خورد و خواب بر آنها حرام گشته بود و از شدت گرما که آتش از آسمان می بارید و آب نایاب بود بکمال حرج و تصدیع دست از تعاقب بر نمی داشتند - و بهیئت مجموعی بادیه نوردی می نمودند - تا آنکه با اثر آبادی رسیده خبر شنیدند که قریب ده هزار از بک با نذر محمد خان فراهم آمده بودند چون از جمله صحرا نشینان اکثر از ملاحظه تاراج رفتن مال و عیال که همراه گرفته رفاقت نموده بودند آخر از شنیدن نزدیک رسیدن فوج هندوستان با مال و عیال که با خود برداشته بودند از نذر محمد خان جدا شده رو بغارها و کوههای قلب گذاشتند - الحال قریب چهار هزار سوار بوقت دیوان بیگی و تالیق و ابراهیم بکاول و محمد امین کتاف دار با مانده اند و از شنیدن رسیدن فوج مستعد کارزار گشته اند - و در آن که مبدانان صحرا نورد و بادیه نوردان شیر نبرد نزدیک بفوج نذر محمد خان رسیدند - از بیکه یکدیگر می نمودار شده بستانه گمان در آمدند - و از این طرف نیز مدعی داور گیر بلند گردید - و شروع بحر دامن این و تشنگ نمودند - و از فروش پانتهای آتش فشان و باریدن گونه جان ستان آواران تمام در فوج از بیکه راه یافت - و بعد گشته شدین جمعیتی از شرق و طرف نذر محمد خان در دست خورد - بعضی از آن که در تشنگ و کمبود و زمین تیره از گشت جرات می نمودند قاتل را می گردیدند -

و در همان ایام بزم جهان افروز شمس الدین بذبی مختار از نژاد پادشاهزاده محمد مراد بخشش با کلید و مزد و فتح بلخ و فرار نمودن نذر محمد خان بطریق ایلغار رسیده باعث عیش دوبالا گردید - منصور حاجی که سابق از طرف نذر محمد خان نژاد حضرت اعلی مورد عنایات گردیده مرخص شده بود و درینولا حراست یکی از قلعهائی سرحد باو تعلق داشت عرضداشت مبارکباد باظهار سوخت و طلب قلعه دار و اراده ملازمت خود نوشته بخد مت پادشاهزاده ارسال داشت در جواب فرشتند که تا رسیدن قلعه دار خبر دار باشد بعده حراست آنجا را بسعادات خان نام مقرر ساختند - و منصور حاجی بمشور رسید خلعت مع مرصع آلات و فرمان آفرین و تحسین بنام پادشاهزاده و امیر الامرا صادر فرمودند - سعد الله خان را هزار سوار اضافه مہممت نمودند - ملا علاء الملک که از علم اختر شناسی بہرہ داشت و فتح بلخ را بقید ماه و سال نوشته داده بود باضافہ پانصدی مفتخر گردید •

کلمہ چند از حادثات آوارگی نذر محمد خان و جمعی کہ تعاقب آن نمودہ بودند بزبان قلم میدہد - بعده کہ بہادر خان و اصالت خان مع جمعی از سادات و افغانان و راجپوتیہ کہ برای ظاہر ساختن جوہر جلالت خود بی اذن رفاقت نمودہ بودند در تعاقب نذر محمد خان ہمہ جا نشان جوانان و پاشندہ کوان طی مسافت دشت پروحشت می نمودند - اما از آنکہ روزی کہ بر آمدند ہفدہ ہیجده کرہ زمین ریک بوم طی نمودہ جائی افتادند کہ در شب تاریاہ گم کردند و اسپان را علف و جو میسر نیامد و روز

ملک خود و ولایت نواح او رسیده مکافات آنرا دید و کشید • ع •

آنرا که چنان کند چنین آید بدش

گویند محصول ولایت سارراء الذهر که سمرقند و بخارا و تاشکند و اورکند و غیره باشد بتقسیم امام قلی خان برادر کلان نذر محمد خان آمده بود باوجود وسعت زیاده با حاصل توران برابر بود اگرچه در ابتدا نذر محمد خان پرداخت و سعی در آبادی ملک نموده در افزونی محصول نسبت بهما و زاء الذهر آنچه بایست کوشید اما آخر موافق رویه سلطان محمد تغلق که تمام مماتک میریسه هندوستان را بتصرف آورده از ظلم و بیاد زرد بیداد فدا در داد بعمل آورد

• بیت •

اگر بایست شوکت سوری • دل زیر دست آوری
اگر بایست دوست و عز و ناز • باحسان دل دوستان جمع ساز
وجه تسمیه سارراء الذهر که از توران جدا می نویسند آنست که ما بهین هر دو ولایت آب کلان باسم جلیسون که آمون نیز نامند در میان است در امیر محمد آن ملک که دیوان بدیگی یعنی وزیر و اقلیدق که بهایی وکیل مطلق باشد میباشند موجب آنها از سادات خانی که همراه از حاکمان دولت بریده باشد ریاده می رسد و نوکران محمد دیگر برین قیاس •

ذکر سوانح سل ایسم از جلاوس مطابق

سنة هزار و پنجاه و شش شیخی

چون آمد سل ایسم جلاوس مطابق سنة هزار و پنجاه و شش
دکتران تواریخ است تاریخ موافق سوانح سارراء الذهر و ولایت

دریم که مردم معتمد برای گرد آوری مال و زجر و توبیخ مردم لوت مال تعیین شدند. و خزانه و جواهر آلات و غیره بتعداد ضبط در آمد جمله دوازده لک روپیه را مرصع آلات و غیره و دو هزار و پانصد اسب نر و مادیان و سه صد شتر برآمد. غرض جمادی الاخری که روز جشن جلوس سال بیستم بود سکه و خطبه بنام نامی شاه جهان در بلخ زده و خوانده شد *

. در شاه جهان نامه درج شده که از امساک و دزاین طبع نذر محمد خان گدا سرشت موافق ضابطه سر رشته دار جواهرخانه و توشک خانه و کارخانجات و مکالید صنادیق نزد خود نگاه میداشت و بصحت پیوسته که در ایام استقلال زیاده از هفتاد لک روپیه نقد و مرصع آلات نداشت که از آن جمله پانزده لک روپیه در حادثات سابق بتاراج رفت و قدری که توانست با خود برد *

القصة بهرام و عبدالرحمن پسران نذر محمد خان را با رستم خان نبیره ولد خسرو که نزد عیال مانده بودند دستگیر ساخته مردم معتبر بر سر از واج و دیگر واستهای او تعیین نمودند. مجموع محصول آن دیار در ایام امنیت یک کرور شاهي که بشانی نیز زبان زد است و روپیه را چهار شاهي داد و ستمی شود بضبط می آمد از انجمله شصت لک شاهي حاصل بلخ باقی از بدخشان بوده و آخر از نقاق از بکیه و تعدی پسران نذر محمد خان بجای رسیده بود که از قلعه بلخ برآمدن متعذر می نمود. تا بضبط ملک و لشکر کشی چه رسد اما آنچه از تعدی و ظلم او بحال رعایای

نمودن - پادشاه زاده با خود گرفته و در خلوت رفته نزد و جامه
مکلف بران پوشیده سبحان قلی و قتل محمد پسران را با چندی
از بکن و غلامان بسته کار با خود قسمی که شهرت نیداد گرفته وقت
ظهر از خانه برآمده بباغ مراد نرسیده بنامرادی راه فرار اختیار
نمود چون پادشاه زاده در نوشتن عریضه مبارک داد و روانه نمودن
بخدمت پادشاه مصحوب شمس الدین بنی مختار مشغول گردید
و همه امرا و لشکر در فرح و شادی آنکه بی استعمال تیغ و سنان
بای تخت باخ مفتوح گردید مستغرق بودند - و بستم خان و قایم
خان به نسق ضروری شهر مشغول گردیدند و نذر محمد خان بامردم
جز و متفرقه بدان شهرت با سرانجام ضیافت برآمد - و قتی که مردم
پادشاهی خبردار شدند و بعرض پادشاه زاده رسیدن از یک پور
زیاده فاصله گذشته بود پادشاه زاده بعد از اطلاع بو غفلت امرا و
خود تاسف بسیار خورده بسبب آشوب شهر تازه بدستشور درآمده
سوار شدن خود و تعیین امرای کلان مصالحت ندانسته بهادر خان
را با اصالت خان و گروهی از نوکران بر شش خود بطریق
استعجال بقا کرد تمام برای تعاقب او بخصت نمودند - و زاجه روبا
سعد و غیره سه سوار را چوبوت از راه کارخانگی و اظهار فدویت بی آنکه
مأمور گردند بدش قدم بهادر خان و بهادران دیگر گردیدند - درین
آشوب و هتکمه داد که امرای پادشاهی بضمایم اصول آیین سرگشته
بنابجای حیات چنانچه مباحثت نتوانستند برپا داشت - بارها صل
بامش خداند و قزاق دست چپ از قزاقه بدش لشکر و چپ از لشکر بدش
آشام شهر تا شام هر چه توانستند و تقیید یافتند به عزت و جلال

و خلعت و خنجر مرصع و اسپان با زین طلا بهر دو برادر و خلعت
 بهمراهان داده رخصت فرمودند روز دیگر که بیست و هشتم شهر
 جمادی الاخره سنه هزار و پنجاه و شش باشد پادشاه زاده با امیرالامرا
 و دیگر امیران لشکر بکمال استقلال و جاه و جلال سوار شد، رستم
 خان را با قلیص خان مامور نمود که بقلعه بلخ رفته متعرض حال و
 احوال نذر محمد خان نشده بضبط مداخل و مخارج و تیمارداری
 زیر دستان و پرداخت حال پرمال رعایا پردازند - و خود از کذا شهر
 گذشته بیرون شهر نزول نموده به نذر محمد خان پیغام دادند که
 مشتاق صحبت گرامی دانسته هرگاه و هرجا دماغ وفا نماید و بهتر
 دانند آگاهی دهند که استقبال ملاقات نموده مهمان ده دیگر باشیم و صحبت
 داریم - نذر محمد خان دل و حوصله باخته که از عدم قبول مهلت
 زیاده متوهم و بیدماغ شده بود معذرا چشم آن داشت که پادشاه
 زاده یکسر بخانه او رفته فروز آید و از باختر عقل استقبال نموده
 تهیئه ضیافت گرفته بود - از رسیدن پادشاه زاده بدان استعجال و برون
 فروز آمدن و تعیین نمودن امر ابرای بند و بست زیاده از سابق بر
 ملال خاطر پرمال او افزود از روی افسرده خاطر جواب عذر آمیز داد -
 از آنکه طاعت مقابله نداشت عنان حوصله از دست داده قرار عار
 قرار و گذاشتن مال و عیال بدست خصم برخود داده زن و فرزند
 را در قلعه باک و پسر باسم بهرام و عبدالرحمن و سه چهار دختر
 گذاشته شهرت بر آمدن خود بباغ مراد بقصد سرانجام ضیافت داده
 راز دل با همدان ظاهر نساخته کمر مرصع که از لعل گران بهداشت
 بر کمر بسته قدری جواهر و موعع آلات و اشرافی باظهار پیشکش

را معروض داشت اما در باطن ترسان بود که مبادا از قدر ترسیدن
خونشوار غرور جانی و مالی باورسد - و مکرر در عرصه داشت پادشاه
زاده القلماس نژاد رسیدن نمود - بعد از که پادشاه زاده نژاد بک آستانه
شاه مردان (۱۱۱) رسید نذر محمد خان جوچک بیگ نام الیک معتمد
را نزد پادشاه زاده فرستاد القلماس دوست روز مهلت در میدان آورد چون
پادشاه زاده و امیرالامرا آنرا خدعه و دفعه فراهم آوردن لشکر دانستند
آن روز بالزده کرده راه طی نمودند دو کوهی بالغ رسیده نژاد آمدند
و اسحاق بیگ با استقبال آمده آنچه شنیده و دیده بود معروض
داشت و بهرم خان و سبستان قلمیشان برسان نژاد خان را به می
از امرای خود برآمده وقت نماز مغرب بطریق استقبال بی آوردن
آمدن خود اطلاع دهند داخل اردو شدند - بعد از که نژاد بک خبر
امانت خان رسیدند پادشاه زاده خبر رسید - چون هنوز سبب فتح
مسافت دور در رسیدن سوار بی چیده بطریق کواکاز فرستادند
خبرده شده بود باران در منزل امانت خان توقف و از آن عبور کردند
بعد از که پادشاه زاده طالب بود امیرالامرا تا بدو دولت خوار و پیشوا رفتند
آندرون آوردن و سوار بی که متصل مسافت انداخته بودند
نشان فرمودند و بعد از آنکه در جدول آمده و وقت شصت افرو
بوزان آوردند که آنجا که بزم و کباب و نوشیدنی و حال شکر و
مثل سوار بی امداد و امانت آن قدر اقبال و خوشی بی که از خراسان
آل اعظم شده بود و هر گاه امداد بی از سوار بی شد و سوار بی

که نزد شاه ایران بطریق یرغمال بود نوشتیم بلا توقف روانه نمود * ع *

ببین تفاوت ره از کجا ست تا بکجا

معهدنا بخاطر ما رسیده بود که اگر آن شوریده طالع رو باین جذاب
آرد باعانت او کوشیده دست شرطالمان و شریک دولتان او از و
کو تاه نموده فوج شایسته برای محافظت بدخشان نزد او فرستیم -
الحال هم هیچ نرفته اگر برهمنونی طالع قدر غذایات سابق و لاحق
ما دانسته رجوع باین درگاه آرد زیاده برین ندامت نخواهد کشید
و ملک بر و مسلم خواهد ماند والسلام *

امیرالامرا نامه را مصحوب اسحاق بیگ بخشی کابل نزد
نذر محمد خان روانه ساخت - چون لشکر بمکان ریگ بوم که سه
منزلی سرزمین بلخ است و دوازده کوه نام آب و علف پیدا نیست
رسید اکثر چهار پای لاغر و آدمهایی کم بضاعت شکم پرور هلاک
شدند - و نذر محمد خان بعد رسیدن نامه از راه حیل و چاپلوسی
باحترام تمام گرفته بعد مطالعه باظهار بشاشت شکر غذایات پادشاه
مقابل تقصیرات عظیم خود بزبان آرد و گفت که الحال دانستم که
از دست جور پیشگان حق ناشناس ناسپاس رهایی خواهم یافت و
تمام ملک را باشد رضا تسلیم پادشاه زاده و الا قدر نموده خود را بخدمت
پادشاه خطا بخش جرم پذیر خواهم رساند - و بدستگیری آن کعبه
و قبله مقصود زاد و راحله کعبه الله حامل نموده روانه بیت الله
گردم - و جواب نامه را موقوف باظهار زبانی بالمشافه پادشاه زاده
داشت - و محمد اسحاق در ظاهر بر جواب باصواب نذر محمد خان
مشغوف گشته چون او را تا رسیدن پادشاه زاده نگاه داشته حقیقت

غفلت در خرابی ملک و ملل و رعایای سرحد کابل منظور آمدن
تا دور آخرت بر صفت روزگار ثبوت خواهد ماند - بعده که از خواب
غفلت بیهوش آمده خواست که از ارسال رهن و رسائل عذر آمیز
التماس عفو جرائم بعیان آرد چون زمین و ملل او با هم موافق نبود
با وجود این همه اظهار ندامت و خجالت و ادعای اطاعت و آنچه
اعلام نمودیم در اجرای آن اغماص مریض نمود - چنانچه در باب وقاص
حاجی که پناه بتضرع ما آرد در جرگه بندهای بنده شاهی در آمده
بود بعد رسیدن حاجی منظور سفیر بزرگانی بیغام نمودیم که نامزدان
و ناموس وقاص حاجی را بلا آفت جانی و مالی روانه حضور
سازد و آن بد عاقبت برخلاف آن بعمل آید چنان که کار و ترمه
نزدانی بر تیل او تنگ نمود که منکره که او با دختر خود را مسدود
ساخت - و وقاص حاجی از شنیدن آن بدمار گشته بر بستر نیمه
نخسته شد درش مرگ گردید - سبب آن الله از بزرگی و نصیحت ذاتی
و بزرگ خردمندان تا طریقه گمراهان دور ال این غارت دارد که در
انامی که میرخلیل الله یزدی با پسر خود میرمیران از شاه عباس
آزاده گشته بطریق فرار نزد جغت مکنی آمد و سرش ملک
امانت خان و خلیل الله خان بیدروانی خود - ملل - سبب هموس
و تفرقه روزگار را خود توانست آرد جغت مکنی متعجب خان
شاه و شاه عباس اوشست آن را در دربار مصطفوی بر گشت
خاندان مراحموس آنها را با سرانجام خبری و اخبار اسلام روانه ساختند -
و این معنی نامست مزید الذیام مودت و در آن اثر شد و معجزان بعد
رو آوردن علی میران خان را پس از آنکه که سرش - عودت شاهی و پسر الله

دو قیل و پنجاه هزار اوریه عطا فرمودند و در حویلی خان نوزان کل
ماستحتاج کار خانجیات از فرش و ظرفیت مهیا ساخته فروه آوردند =
حاصل کلام فرج پادشاهی کوچ بکوچ طی مراحل می نمودند تا از
مکانهای دشوار گذار گذشته بقاعه کهمر رسیدند بعضی قلاع آن حدوده
را بلا تردد تیغ و سنان بتصرف در آوردند و بخارنان یکا دو مکان
حرکت مذهبوحی نموده آخر قرار برقرار دادند - خلیل بیگ را در
قاعه کهمر گذاشتند و قباد نام قلعہ دار حصار بعد دست و پا زدن
بسیار با پانصد ازبلک امان طلبیده باطاعت در آمد - خلیل الله
خان و قلیچ خان بعد بتصرف در آوردن قلعها حقیقت بحضور
معروض داشتند و ازبکانی که بعد از شنیدن قرار نمودن خسروخان
خو را بقندرز رسانده انواع تعدی بخل مال و عیال رعایای مالگذار
باقی مانده می رساندند - از دبدبه رسیدن مواکب کواکب شمار
قطار قطار راه فرار اختیار نمودند و بعد از مفتوح شدن قندرز چندین
هزار رعایای برهنه ستم کشیده که پارچه ستر هم بر بدن بعضی
نگذاشته بودند شکر مقدم گویان نزد پادشاه زاده آمدند از راه ترحم
یلک لک خانجی و چهار صد درعه پارچه نیمه نقد بآن جماعه
مرحمت فرمودند - درین ضمن نامه حضرت اعالی که بطریق بند
و نصائح و اثبات تقصیرات به نذر محمد خان نوشته نقل آن
نزد پادشاه زاده فرستاده درج نموده بودند که بعد دریافت مضمون
نزد نذر محمد خان روانه نماید رسید - مضمون نامه آنکه منتهی
نماید اولاً ابتداء تقصیر عمده که از سر زده آنست که در ایام شورش
سلطنت جغتای مکانی تعدی و بیوحمی که از ان مست باد

مردم همواره و رعایا را آنجا گذاشته خسرو خان را با محمد بدیع پسر
و مخصوصان او برای ملازمت بیدار بعد نزدیک رسیدن امیران
پیش رفته بالای اسب ملاقات نمود بعد که بحضور پادشاه نماند
رسید محمد مراد بخش دوسه قدم استقبال کرده در بغل شفت
آمیز گرفت و دست او را گرفته برکنار مسند خود جای داد و بظاهر التواضع
لطاف و دلجوئی و خوش خوئی اشک ملائت و ترقی گریست از
چشم و جبین او پاک نمود و یک قبضه جمدهر مرصع و یک
نفوز پارچه و نه اسب و یک فیل با حوضه نقره از طرف خود و پانجاه
هزار روپیه از طرف پادشاه تواضع نمود و امیران هم شفت اسب و
هفت نفوز پارچه ارسال داشت و بعد تقدیم غنایم و سهمان
پروستی روانه حضور سلطنت - چون نزدیک حضرت انلی رسید موصحت
خان را برای مهمانداری و آرایش او زمین مرسود داد و شوره او مراد
تفاوت مفلان با چهار اسب خامه مع زمین طلا و نقره و یک بانه
و چهار دولی با ساز طلا و نقره و پوست نفوز پارچه بدار و سلطنت و
موصحت خان بود خسرو خان رسیده روی رساند بر مقامی که تفاوت
آمیران و ملازمت و ملاقات را اعلام و انلی بود و بعد از آن
دولت بخانه شد و ملازمت انلی ملازمت انلی شد و ملازمت انلی شد
خسرو بعد از تقدیم انلی ملازمت انلی شد و ملازمت انلی شد
پروستی او که شوره و شوره مرصع و نقره و طلا و نقره
نماند او را ملازمت مرصع انلی و نقره و طلا و نقره
و شوره و شوره مرصع و نقره و طلا و نقره و طلا و نقره
مرصع انلی ملازمت انلی و نقره و طلا و نقره و طلا و نقره

اصالت خان که همواره هراول بودند از اسپان فرود آمده بدرة در آمده
مردم خود را فرمودند که راهها را چنانچه باید صاف نمایند و هر لحظه
بدادن انعام ترغیب نموده بکمال خوشدلي از آنها کار گرفته در پاك
و صاف نمودن راهها میکوشیدند و خود ها نسبت بنوکران کم قرار
برای دلدهي دیگران در برداشتن برف از سپرو دامن زیاده کار
میکردند و کار میگرفتند و تا سه پهر در اهتمام صاف نمودن برف
اوقات صرف نموده هر دو سردار ها آخر روز از کتل گذشتند. روز دیگر
بهادر خان مع راجها و جمعی دیگر از بهادران ازان کردیه فرود آمدند
و بتفاوت هفته تمام فوجها مع پادشاه زاده عبوز نمودند - از غرة جمادی
الاولی لغایت هشتم شهر مذکور که آخر ماه خورداد آن سال باشند
زیر کتل همه سرداران فوج و مردم اردو بهم پیوستند اما کار خنجات
دران هفته نتوانست گذشت - درین اوان خبر مسرت افزا رسید که
خسرو خان پسر دویم نذر محمد خان که در بدخشان و قندرز می بود
بسبب تاخت و تاراج از بکيه که بعد از دست برد اسپ و شتر
و گوسفند و غله و تمام ما يعرف خانه بر عرض و ناموس مردم آنجا
دست تعدی دراز نموده جامع مسجد را سوخته و جمعی از سادات
نامی را بقتل آوردند و نذر محمد خان که بسال خود درمانده بود خبر
خسرو نتوانست گرفت ناچار بطریق فرار وایلغار با دوسه هزار خانه دار
برآمده که خود را نزد پادشاه زاده رساند درین ضمن محمد صدیق
نام نوکر عمده خسرو خان مع عریضه که مشتمل بر اراده ملازمت خود
فرستاده بود رسید و پادشاه زاده اصالت خان را فرمود که باستقبال
رفته بر حقیقت مطلع شده در صورتی که ادعای او واقعی باشد

و مکرر بدو آمد الکنه خان فرمودند که اگر احدی از بندگان
پادشاهی بعلمت عدم خیرج و بیار بودار عتب بداد سازخواست
روز جزا و این زمان بعد از آن واپرسی نظایر خوانند بود و سزاوار
بهم دوی آوردن مردم و بستادن از قتلخواه از خوانده تعویض نمودند
و باخبار نویسان تاکید فرمودند که بزرگ بی تم و راست
می نوشتند باشند - میدوایا میداد مشاهدی که از سادات مشهور و خاندان
فراحت و مقولین اعلم رضا علیه السلام بود شرف اندوز ملاقات
گردیده بودند تالیفات گردید - تکالیف شرف قبول نموده چنان روز در
حویلی امیدوارا تشریف داشتند بود تمام تعویض دولت خاندان
تشریف آوردند *

البتل عذبان که دست نیز چاو خاندان را مذکور است بهر پادشاهی
موقوف من سازد که چون شوال بکفلی - معنی بطول تا از کالها
قالب آن سرزمین است رسید ماهیان خبر آوردند که یک
کوره باین کفلی بعضی جا بازتفاح چهار فراج و در بعضی جا
نامکمر برف دارند سه هزار دینار و تیرداز و سقاوش مع محتاج
شدید محتاج دیده تعویض نمودند و چندین روز مدت نظر از مریدان
مردع آوردند و سپاه را برای آسایش نمود خور و نامی و شاورانه
نور حمت برای شرف روی و نور آوی سقا و درک ساق و خاندان
نظر شایک کار کشاد در دیوار و سنگ شایک در شب و روز
چندانی از حیدر بود و در فراج و شایک را نام تواند رست کوچه است
بناست و در راهی شرف را آوردند که از آنجا که شایک را نام
نمودند اما در آنرا شایک و بزرگ را تعویض نمود و در شایک را نام

ازدور ملازمت گردید پنجهزار روپيه و خلعت و اسب و فيل و منصب هزارى دوصد سوار عطا فرمودند - و حکم شد که امرا تا يساق بلخ پنجم حصه تابين بداغ رسانند - و بسعد الله خان امر نمودند که بمنصبداران نقدى توپخانه و احدىان و پيادهها سه ماهه پيشکي از سرکار بدهند و جمعي که جاگير دارند بآنها نيز نظر بر چهارم حصه تفخواه نموده نقد برسانند و اگر احيانا منصبدار جاگير نيافته باشد چهار ماهه موافق جاگير از تاريخ داغ پيشکي باو بدهند - و تاکيد فرمودند که سعد الله خان پيشتر رفته تا رسيدن ما زر نقد مساعدت به بندهاي بادشاهي رسانده فارغ سار *

متلا شيان جاه و منصب غور نمايند که دران عهد چه خير و برکت بود اگر درين عصر خدا نکرده از طرف مهم ايران و توران و هجوم غنيم هفت اقليم خلل عظيم برخيزد بسيچاره منصبداران و جاگير داران که بنام بي نشان گفته مى شوند و از صد نفر يک دو صاحب طالع شازد پارچه نان از منصب و جاگير مى يافته باشند کار باقى همه بفقير و فاقه و گدائي و خفت مي گذرد و آنها که نام نقدى برانها اطلاق شده و يکساله و دوساله طلب دارند بالفرض که پادشاه بر حقيقت حال و فقر و فاقه آنها اطلاع واقعي يافته و نظر بر چنان مهم نموده خواهد سه ماهه و چهار ماهه منجمله طلب آنجماعه برسانند و وزراى خدا ترس حق پرست خود متوجه شوند از عدم خزانه و سرانجام نيافتن زر و کثرت منصبداران محال و خيال فاسد است که از عهده بر آرند تمنای چندين ساله سوخته دلان گدا پيشه که نام منصبداري بر خود گذاشته اند توانند برآمد *

قلیچ خان و خلیل الله خان را فوجهای خود پیش آهنگ شده نخست حصار شادمان را بعد ازان حصن غور بند را بتصرف در آوزد - بعده بتسخیر قندز و دیگر بلاد بدخشان باتفاق بی نفاق پردازند بعد از مفتوح گردیدن بدخشان فتح بلخ را وجه همت سازند . چون بعرض رسید که در ملک پنجاب از کمی آب و گرد آمدن افواج گرانی غله بمرتب شده که مردم فرزندان خود را می فروشند بلکه ذبح نموده میخورند حکم شد دو صد روپیه را لنگرخام و پخته در ده جا یعنی دوهزار روپیه را روز مره مقرر نمایند و پنجاه هزار روپیه نقد بدر ماندگان بی بضاعت رسانند و هرکه هر جا فرزند خود فروخته باشد و پیدا نماید زر از سرکار داده فرزند مسلمان را بمادر و پدر او بدها نند *

اگرچه میان پادشاه و شاه ایران وقت وفات شاه صفی رشته محبت گسیخته گردیده بود اما حضرت اعلی برای بقای استحکام اخلاص جان نثار خان را با نامه تهنیت و تعزیت و قندزی جواهر و مرصع بقیمت یک لک و پنجاه هزار روپیه و پنجاه هزار پارچه کشمیر و بنگالا و احمد آباد و غیره بقیمت دو لک روپیه نزد زبده دودمان مصطفوی شاه عباس روانه ساختند و در نامه معذرت این معنی که رو آوردن علی مردان خان بدین درگاه برای حب دولت و جاه نبود بلکه بسبب حسد پیشگان شرارت سرشت غرض پرست بود و تکلیف مرخص ساختن مستعد علی پسر گلان علیمردان خان که در ابتدای شروع تهمت حامدان حسب الطلب شاه صفی فرستاده بود درج نمودند *

مشهر بارهه بود ازین جهان بروضه جنان انتقال نمود - باعث ملال
 خاطر پادشاه گردید فرزندان او را مورد عنایات ساختند مگر سید منصور
 نبیره سید خان جهان که بسبب نزاعی که با بنی اعمام داشت
 متوهم گشته بی حکم راه فرار اختیار نمود و این معنی خلاف مرضی
 پادشاه گردید حکم شد که قوچ عقب او رفته پیدا نموده بیازند *

غره ذی قعدۀ این سال نور جهان بیگم که دو لک روپیه سالیانه
 می یافت ازین تنگنا سرای پر وحشت بروضه جاردانی رخت
 فرمود گویند بعد از واقعه جهانگیر سوای رخت سفید بلباس دیگر
 رغبت نه نمود و در مجالس شادی با اختیار خود هرگز حاضر نگردید مگر
 باکراه خاطر و در مدت باقی حیات در غم و الم جدائی رفیق آخرت
 بسر برد در مقبره که در لاهور پهلوی جنت مکانی برای خویش
 ساخته بودند مدفون گردید - در خانه پادشاه زاده محمد شجاع فرزند
 متولد شد مسمی بزین العابدین ساختند - سعد الله خان را از
 اصل و اضافه شش هزاری دوهزار سوار سرافراری دادند - شایسته خان
 الماس صد و شانزده سرخ (۱۰۹) فرستاده بود از نظر گذشت شانزده سرخ
 معیوب را تراشیده صد سرخ بی عیب که مانند دو لک روپیه قیمت
 آن نمودند - بایلچی نذر محمد خان با نامه و قطعۀ لعل و سی
 اسپ و بیست شتر که قیمت جمله سی هزار روپیه شد رسیده
 ملازمت نمود بیست هزار روپیه بایلچی مرحمت فرمودند *

دربین آوان بعرض رسید که راجه جگت سنگه مرحله عمر به پایان

شاه جهان بادشاه

به اکت - رسید فاجار راجه آن روز و شب را مع شهورانی در
سخت جانی بسر برده طی مسافت می نمود - درینوقت فرمودن نام
امیرالامرا با جمعیت خود بدین رسید و بوقت انقضا دل پی
بستند راجپوتان گوید - درین ضمن از پیشان که از شاهان مومنانست و
کشیدن سختی راجه فراهم آمده اندراند قدم بشد بیکار پاش گشته
بودند شبوم آوردند و درگاه فدا و چندان اندک آواز ساختند و باز
بسر خود را با فرودین شاول - الحقه با تمام فرمود آید به خدمت
و گوشش بود بظهور آوردن داد سردگانی داد - و بعد از آن دل از جانی
از راجپوتان بکار آمدن از پادشاه شست داد از منافی سرداشت
و خود را بملکه چوبی خواش ساخته و بی آرام گویان بخت
اتفاق نشکر کوسک آید بپشت فرمود .

اولی شاه جهان پادشاه جهان سالی از کشمیر - دست از فرود
فرموده در جای سیرکشی و شکر انگاری و در آن روز
نوب و تصدیع درف و در آن که نام و ملوک را نام و نام
برسد کشمیر است و در آن روزی در آن روزی در آن روزی
مغزل فرمود و وسط بعضی در آن روزی در آن روزی
فرمودی را بر خدای خدمت روز و پادشاهان در دست
اصلی و اندک فرمود و در آن روزی در آن روزی
ساختند .

ز و در آن روزی در آن روزی در آن روزی در آن روزی
در آن روزی در آن روزی در آن روزی در آن روزی
در آن روزی در آن روزی در آن روزی در آن روزی

دو هزار سوار برقنداز و تیرانداز درانجا نگاهداشته می خواست پیستر روانه شود - درین ضمن خبر رسیدن فوج ازبکیه بسرداری کفش قلندخان تعیین کرده نذر محمد خان انتشار یافت که سه فوج از سه طرف جلو رزمی آیند - راجه نیز لشکر خود را سه فوج قرار داده مستعد کار زار ازبکان خون خوار گردید - بعد مقابل شدن زود خوردنی که جای مد تحسین و هزار آفرین داشت از طرفین بعرضه ظهور آمد آخر کار بعد کوشش و کشش بسیار ازبکان فرار نمودند - بعده که راجه تعاقب نمود از بکیه فوج راجه را طرف دره قلب کشیده برگشته بزدن تیر بار کشتی پا استوار نمودند - راجه هم پای استوار کم نیاورده باقی فوج خود را طلبیده هم نبرد ازبکان گردید بمرتبه نائره کار زار اشتعال گرفت که جمع کثیر از هردو طرف کشته و زخمی گردیدند - باوجود نسبت نار بکان را چپوتیه بسیار بکار آمدند آخر کار از بکیه را از مقابل برداشته هزیمت دادند و راجه خون را بفتح و نصرت بقلعه نواحیات رسانده حقیقت بامیرالامرا نوشته مدد کوملک طلبید - و سه چهار هزار سوار با سرب و باروت بسیار از نزد امیرالامرا بسرداری علی بیگ و اسحاق بیگ منصبدار و فریدون غلام امیرالامرا رسیدند - درین اوان از بکیه برتهانم که راجه برده نه کوتل گذاشته بود شبشون عجیب آوردند که کمتر کسی مازد که کشته و زخمی نگردیدند - و راجه زود خبر یافته چون برق پران خود را رسانده تلاقی شوخی آنجماعه کنار آنها گذاشت - اما وقت مراجعت چندان برف بارید و باد سرد وزید که اسب و آدم را قدم پیش گذاشتن مشکل گردید - و کار چهار پا و آدم

که عرض لشکر از ازبکی تقدیر بقید اسم نویسی بطریق موجودات
 بگذراند بعد ملاحظه موجودات هزار و پانصد سوار و دو هزار
 بنذوقچی زیاد آمد موجب آن از راه قدر دانی نقد از خورده
 سوار دهانند - خوشا باد شاهان قدر شناس و خوشا نوکری
 جان نثار کار طلب آن عهد - بهرحال راجه خدمت صاحبزاده
 گردیده چون از کتل گذرانش گذشت فوج خود را در چون
 ساخته جماعت نصف همراه بهار سده بسرخود داده برآید بود -
 چون بهنگام خواست که در سرحد واقع است رسید آن توان
 کدخدایان آن سرزمین که سرخند دیدند از رفتن خود سوار چنان
 مردم آزار بودند برآمدن فوج مطلع شده استایل بودند و در
 به راجه صانع دادند که اگر قلعه بطریق حصار درین سرحد
 شود از مایان چنان خدمت بظاهر آید که نامت میرای راجه
 و مایان گردند - و بهمنوی آنچه مایه در دل راجه نقش پذیر گردید - از راه
 راجه از شیخان صاحبزاده گفتند می شد نیست که در
 حصار خشت و سنگ فوریت از آن مطالب است و چون آن
 دران کوهها بسیار هم میرسد و درون گویا حصار دست سازند
 و زمین از آن خلع آید مصالح مطلوب بود خوب بود و به
 با سرب و گدازان باقی حصار قلعه جدیدی گذاشتند و در
 سنگ و گل قرار داده اول خورده شربت میرایند و سلطان
 راجه و تمام لشکر آمد و خدمت دادند و دست گردان
 فیر و لشکر گدازان حصار را در پیش آن و آن و خدمت
 در صورت یک ماه در قرار داد و چون در حصار

خود و اسپان توانند بر داشت بر اسپان تیز چاق باد رفتار
سوار شده بطریق قزاقان از کتله و معجزه ها گذشته بنواح بدخشان
تاخت آورده بر احوال ملک مطلع شده مراجعت نمایند -
درین صورت اغلب که بعضی الوسهای آن ولایت نیز رجوع
آورده رفیق گردند و سرداری آنها اصالت خان از راه کار طلبی بعهده
خود گرفت - فرمود که لذت هفت هشت روزه که در صورت ضرورت
بکار دو هفته آید برداشتند و براه کوه هندو کش گذشته در هفت
و هشت روز بمنزل پنجستیر و گل بهار رسیدند و آن قدر اسپ و گاو و گوسفند
غنیمت بدست آوردند که همان شیر و گوشت وافر غذای لشکر
گردید - و بهادران یکه تاز جان بار و مبارزان رزم جوهر طرف تاخته
خرابی بسیار دران ملک نموده تا خبردار شدن و نمودار گشتن از بکیه
مراجعت نمودند - بعده که حقیقت گرفتن قلعه و باز از دست دادن
و چنان یلغار و تاخت نمودن اصالت خان بعرض رسید خلاف مرضی
پادشاه بظهور آمد - درین ماده پاره نصیحت شفقت آمیز بامیرالامرا
و اصالت خان نوشتند - و در فرمان درج گردید که امسال سنگ
تراش و میل داران و تبرداران برای هموار ساختن راههای قلب و دره
روانه سازند و فحابت خان و دیگر امرا پیش قدم گشته بهوشیاری
تمام بامصالح توپخانه دران نواح و درها بسربورده سر راه از بکیه
داشته باشند - چون راجه جگت سنگه باطهار تهوری و کار طلبی بعرض
رساند که باین مهم مامور گردیده جوهر تردد خود بعرضه ظهور آرد
و بامید قبول این التماس جمعیت زیاد از وطن طلبیده درخواست
محل نمودند بمیان حضرت ادعای اورا پسند نمودند حکم فرمودند

بحال خود در مازده و از شامت پسران و نوکران بکومک قلعه نخواهد پرداخت و از نا کرده کاری و عدم تجربه در استحکام برج و باره و گرد آوری ذخیره قلعه تازه بتسخیر درآمده نپرداخته و مردم کار آزما در آنجا نگذاشته سرمست نام نبیره مبارز خان را با پنجاه سوار تفنگ انداز قلعه دار نموده خود متوجه تاخت و تاراج اطراف و گرد آوری ذخیره گردید - امیرالامرا که در انتظار امرای کومکی روز میشمرد بعد رسیدن خبر تسخیر قلعه از راه دور بینی اصالت خان را بیشتر روانه ساخت که خود را مغربند رسانده از آمدن ازبکینه برای خلاصی قلعه گوش بر آواز باشد اگر تواند خود را بمدد رساند والا حقیقت برنگارد - و بعد از روانه ساختن اصالت خان خود نیز از غلبه و سواست نخام کاری خلیل بیگ و فرهاد انتظار کومک نکشیده روانه شده بطریق ابلغار باصالت خان پیوست - همان روز خبر رسید که فوج ازبکینه آخر شب غافل داخل قلعه کهمرد شدند چون سرمست قلعه دار که مست خواب غفلت بود از آوازه رسیدن از بکان از خواب برجسته خود را به پناه چاه خالی غله رساند جمع کثیر را کشته و زخمی ساخته باز راه صحرا گرفتند - امیرالامرا از شنیدن این خبر اصالت خان را با فوج شایسته بمدد قلعه بتعجیل تمام روانه ساخت و خود نیز پاشنه کوب روانه شد - دوسه منزل قطع نانموده خبر شنید که قلعه بتصرف ازبکینه در آمد و قلعه دار زخمی گشته با بعضی همراهان عربان و پیاده بحال تباه خود را بفوج پادشاهی رساند امیرالامرا خواست که فوجها بدرها تعیین و روانه نماید - درین ضمن خبر رسیدن فوجهای

کشمیری نو مصام که وقت شب باورسند بساط حیات در نورید
 پنج پهر بعد زخمی شدن زنده مانده نقد و جنس که داشت مع
 وصیت نامه بخط خود در ماده فرزندان بخد مت بادشاه نوشت - اگر چه
 خان دوران از طرف سلوک با خلق بمرتبه سخت و ناهموار بود که
 آخرتیر آه مظلومان کار او را ساخت اما چون در کار پادشاهی
 و تسخیر قلاع امیر کار طلب مبارر پیشه گفته می شد پادشاه از
 خبر واقعه او ملول گشته پسران او را موافق وصیت سرافراز تقسیم
 ترکه و عطای منصب ساختند - سواي رزي که بفرزندان تقسیم
 نمودند شصت لک روپيه در سرکار بضبط در آمد - سید محمد و
 سید محمود هر دو پسر گلان را هزاري هزار سوار و عبد الغني پسر
 خرد را به پانصدي سرافرازي دادند - و شایسته خان را از اله آباد
 تغییر نموده بصوبه داري مالوا مقرر فرمودند *

ذکر سوانح سال نوزدهم از جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و پنج هجری

جشن آغاز سال نوزدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و
 پنج هجری زینت افزای گلشن و باغات کشمیر بهشت نظیر گردید -
 اسلام خان را صوبه دار دکن نموده بعذایات خاص مفتخر ساخته
 مرخص نمودند و از اصل و اضافه بمنصب شش هزاري پنجهزار سوار
 دو اسپه و سه اسپه سرافرازي یامت سیادت خان برادر او را باو
 تعیین نمودند - سعد الله خان را که رسوخیت باطنی و استعداد
 ظاهری او دلنشین پادشاه جوهر شناس قدر دان گردیده بود از تغییر
 اسلام خان بیایه وزارت کل و عطای خلعت و جمدهر و قلمدان مرصع

مطلبه مطالبه نامه او معاف فرمودند هر روز و هر هفته در بافی و مکنی که مرغوب طبع بود تشریف می بردند مغایر که در قبول پادشاه بیگم متور و اسم بامسمی بود بیگم تهیه خدمت گرفته چراغان نمود - بعد تشریف بردن مبالغ کلی نقد و جواهر پوشش گذاردن - مسود مرنشش را اضافه دو هزاره از اصل و اضافه دوازده هزاره از هزاره ساله ساختن - خان دوزن را به عذابات معتبر ساخته باز بدکن مرخص فرمودند - درینا از عرصه داشت علیهمردان خان که مهم بدخشان معقظ شهادت طالب کومک قدسار ساسو گشته بود خبر حرارت تولیدات اشعار بافت - راجه جکت ملکه و بهادر خان و قلیچ خان و نجات خان و راجه رابی سکه و راجه بهار سکه و سزا خان نبدرا عبدالرحیم خان خلیل و شمس الدین بانی مختار را باجمعی دیگر امر مرخص ساختند - و دوازده هزار نقد و قبی همرا دانده مبالغ دوست ملک فرود آمدن و دارالسلطنت حکام فرمودند دو دو اندشای پادشاهی بطرفی مساعدت رسانند - گذار آتاف دلی را که پستای مبالغ افکار بود چندشب بیرون فرودان و در محله و قضا بر دیگر سدره که فریبی دانده - بعد از آن وقت

• • •
 درین دریاچه ان جوش سید است • • • و هر روز در این دریاچه است
 و در این دریاچه است • • • و در این دریاچه است • • •
 و در این دریاچه است • • • و در این دریاچه است • • •
 و در این دریاچه است • • • و در این دریاچه است • • •
 و در این دریاچه است • • • و در این دریاچه است • • •

شادی غسل پادشاه بیگم ساختند - اوائل صفر در باغ فیض بخشش لاهور نزل فرموده بعد سیر و تفرج عمارات قلعه و باغات ششم شهر مذکور از اینجا سمت کشمیر کوچ فرمودند - خان دوران از دکن آمده ملازمت نمود - چون مکور حقیقت برهم خوردن سلطنت بلخ و بدخشان و ظلم و تعدی از بکان و اختلال تمام راه یاقتی میان پدر و پسران و بغارت رفتن عبدالعزیز خان و خرابی نذر محمد خان بعرض رسید علیمردان خان را بکابل مرخص نموده ارشاد نمودند که چون مهم و تسخیر بلخ و بدخشان منظور و مرکوز خاطر است و عفریست پادشاه زاده را بدانصوب مرخص خواهیم نمود باید که تا رسیدن توره سرانجام آن مهم بعهده خود دانسته بگرد آوری مصالح و مردم کار آرموده واقف کار آن سر زمین کوشد - و از عقب او اصالت خان میر بخشی را برای معاونت و سزاوایی آن کار نزن علیمردان خان مرخص ساختند •

در نقولا بعرض رسید که صفدر خان قلعه دار قندهار ازین حصار ناپایدار رخت هستی بربست - پسران او را بغایت اضافه خلعت ماتمی نواختند - منازل پرتعب راه کشمیر را که از بسیاری برف دست و پای اکثر مردم برباد فنا رفت طی می نمودند چنانچه طغرای مشهدی گفته • بیت •

ز بیم برف آن کوه خطرناک • رمیده مردمک از چشم افلاک
چنان درزی برودت پافشوده • که آتش در درون سنگ مرده
غره ربیع الاول داخل دولتشانه کشمیر گردیدند - چون از زبانی سکنه آن دیار حرم سلوک ظفر خان بعرض رسید لک روپیه

بعد غمل هزار اشرفی و پنج هزار روپیه بمستحقان رساندند - و عارف چيله را که مرهم او مفید افتاده بود بنقره بوزن در آورده خلعت و اسب بدو بخشیدند - بعده که آن ملکه دران برای تسلیم بحضور آمد حضرت اعلیٰ طبق پراز لعل و مروارید و زر سرخ و سفید بقیمت لک روپیه بدست خود گرفته بر فرق پادشاه بیگم نثار فرمودند - بعده از طرف پادشاه راده و دیگر بیگمان طبق طبق گل طلا و جواهر نثار نمودند - و صدای رود و سرود بر فلک برین رسید - و سمرنی صد و سی دانه مروارید بقیمت پنج لک روپیه از دست خود بدست بیگم بستند و روز دیگر گوشواره که دو گوهر آبدار و دو الماس بقیمت لک روپیه داشت عذایت فرمودند - یک هفته جشن بزم افروز بود و هر روز عذایت تاره و لطف زیاده از اندازه مبدول میگردد - سواي آن یازده لک روپیه محصول بندرسورت که در جاگیر بیگم مقرر بود انعام مرحمت نمودند - جمله دران جشن بزم افروز مع آنچه پادشاه زاده‌ها و امرا بصرف آمد و سواي آنچه بانعام حکما در آمد و بمکه و مدینه منوره و اطراف روانه نمودند بیست لک روپیه بانعام در آمد - و بموجب التماس نواب قدسیه تقصیر پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر بعفو و انواع لطف مبدل گردید - و منصب پانزده هزار و ده هزار سوار بدستور سابق جاگیر بحال فرموده بدیگر عذایات معزز ساختند - و حکیم داود را منصب دو هزار و صد سوار و اسب و فیل و یک مهر و یک روپیه هر یک بوزن پانصد توله مع خلعت در انعام معالجه بیگم مرحمت نمودند حکیم مومناکه سی هزار روپیه سالیانه داشت بمنصب هزار و صد سوار و عذایات دیگر سرافرازی یافت دیگر همه مقریان و امرا

ذکر موانع سال هیجدهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه و چهار هجری

جشن آغاز سال هیجدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و چهار موافق هر سال سرمایه فیض خاص و عام گردیده بعرض رسید که بخانه دارا شکوه فرزند بعرض وجود در آمده مسهلی بسپهر شکوه ساختند دو لک روپیه روزمائی عنایت فرمودند - از واقعه ملتان معروض گردید که بر سر مبارز خان روهیله خانه فرود آمد و از تنگنا سرای فانی نجات یافت - خان دوران را از دکر برای مصلحت ضرور بحضور طالب داشته بنام راجه جیسنگه حکم صادر شد که تا مراجعت خان دوران خود را از وطن ندکن رسانده از بند و بست آنجا خبردار باشد - چون بعرض رسیده بود که امام قلیخان از غلبه و تعدی نذر محمد خان برادر که ملک و مال بعد از پایمال حوادث رفتن بتصرف او در آمده بکمال پریشانی و بی سامانی راه بیت الله اختیار نموده یک لک روپیه برای مدد خرچ راه کعبه نزد امام قلیخان روانه ساخته بودند - از آنکه قبل از رسیدن زر مذکور امام قلیخان در مدینه منوره مرحله پیمائی سفر آخرت گردید از جمله لک روپیه یکدانه مروراید امروپی بوزن چهل و سه سرح بقیمت سی هزار روپیه مع اسپان برای پادشاه آوردند - قیمت آن مروراید پنجاه هزار روپیه بقیاس جوهریان در آمد و بعرض رساندند که اگر هموزن آن مروراید به پنجاه هزار روپیه خواهند بهم رسیدن متعذر - و تا حال چنین مروراید که بچراهر خانه سرکار پادشاهان سلف آمده باشد از روی سیاهه دفتر ظاهر نمی شود - آنرا داخل

شاه جهان در سال

برایها نامزد نمودن ساله مزید فساد دانسته یکدو راجپوت مصالح
کار را نزد آنجماعه فرستاده بدغام نصیحت آمیز دادند که امر شده
و جمعی که مرتکب فساد شده بودند بعزا رسیدند و شما که بی
تقصیرید چرا خود را طعمه تیغ و سنان می سازید آن جهات بدست
شیعاعت نشان که در عالم یاس و ملک خواری بود و آنگاه قوا جنگ
ای سوار نمودن خالی از طریقه آرام برستان ایست در جوانی آن سال
شمشیر و جعد شربی انداخته بدش آمدند و باز یکبار از جهات آشوب
کشید سید خان جهان را رشید خان انصاری و سید عید الرسول را در
و دیگر بندهای بادشاهی با آویخته نهم شدند و در آنرا جنگ و جدل
اشغال گرفت و سید عید الرسول خان که از جوانان توانا بود
باجه می از سادات باره و دیگر بنده را که آمده و سید غلام محمد از
از سواران و شیعاعان مشهور گفته می شد را چهار راجه و غیر این
منصب پوشش داده شده بودند و سیدان نموده و سایرین در آن
زخمها بیکوته بران کار بران کشته اند بران نام آورده و نافرمانی
که آنوقت بران سوخته اخگران شریف درنده و دود راجپوتان ملک
آید و بداف تیغ و سنان و گلوله نامک آورده جنگ فتنه داد و
نورم جنگ سید غلام سید و سایر سواران دیگر از زخم بران
بوده بودند و در آن روز و اسفند جوانان شجاعه در سواران مخصوص
خاکل انداختن و ایمن و دهر حق رسول عادت حسن را از میان
بران و خامت و اسب و خواهر مرحمت در آن روز

فرمان بیگنی از امرای مقرب بدستخط خاص مشغول بودند امرسنگه
 خود را بجلدی بصلابت خان رسانده غافل جمدهر بسینه اش رساند
 که تا قبضه فرو رفت و صلابت خان آه نکشیده جان بجان آفرین سپرد -
 خلیل الله خان و ارچن ولد راجه بیگمهل داس که نزدیک بودند خود را
 بامرسنگه رسانده برو حمله آوردند و امرسنگه بمقابله آنها پافائم نموده
 داد مردانگی داده باوجود زخمی شدن بجای خود قائم ماند تا
 آنکه گرز برداران و دیگر بندگان های پادشاهی رسیده بمدد همدیگر کار
 آن راجپوت جاهل ساختند - و ارچن و غیره چند نفر زخمی گردیدند -
 بعد وقوع این حادثه میرخان میرترک و ملوک چند مشرف
 دولخانه لاش امرسنگه را برداشته بیرون آوردند - درین ضمن قریب
 پانزده نفر راجپوت از جمله خدمتگاران و مشعلچی امرسنگه
 خود را رسانده بشمشیر و جمدهر بر میرخان و ملوک چند و هر
 که مقابل آنها آمد بپیک در پیوستند باوجود گرز بردار و منصبدار
 بسیار بمقابله و دفع شر آنجماعه پرداختند و تردد نمایان از آنها بظهور
 آمد ملوک چند با چند گرز بردار و پنج شش منصبدار روشناس
 کشته شدند و میرخان با جمعی زخمی گردید گویند تا کار آن چند
 نفر راجپوت ساخته شود رستخیز عظیم اندرون و بیرون در بار برپاشد
 و از مشعلچی تنها چند بنده کار آمدنی پادشاهی ضائع گردیدند
 چون صدای این هنگامه وحشت افزا بلند گردید بعضی راجپوتان
 حوصله باخته همان وقت شب راه گریز اختیار نمودند و بسیاری از
 نوکران هواخواه امرسنگه صبح ناشده بر سر خانه ارچن هجوم آورده
 آواز داروگیر بلند ساختند و کار بجائی رسید که حضرت ابتداء فوج

آتش سوزان نکند با سپند * آنچه کند دود دل درد مند
 گیرند پادشاه محبت با فراطی که با دارا شکوه و با پادشاه بیگم داشت
 با هیچ فرزند دیگر نداشت - در ایام مرض بیگم دو پیر شب با دل
 سوزان و چشم گریان بر سجاده نشسته بدرگاه شافی برحق برای
 حصول صحت بیگم راز راز می نالید و در مدت پنج شش ماه که
 علاج نمودند از دوا و مرهم حکما فائده که می بایست حاصل نگردید
 آخر عارف نام غلام سرکار بیگم مرهمی ساخته مالید بسیار مفید
 گردید و حق سبحانه پاره صحت و امید حیات بخشید - و با وجود
 موقوف داشتن جشن صحت کامل برآینده بمجرد علم آنکه از زبان
 حکما امید شفا ظاهر گردید جشن عالی که از آن عالمی بفیض
 رسید و حکما و صلحا و فضلا و مستحقین و ارباب طرف ذخیرها
 اندوختند نمودند - چون پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از شنیدن
 عارضه بیگم سبکبار بطریق ایلغار خود را بمصور رساند و پادشاهزاده
 محمد مراد بنش نیز از ملتان برای عیادت همشیره رسید هر دو
 پادشاهزاده مورد عنایات گردیدند - شایسته خان نیز خود را برای احوال
 پرسی آن ملکه دوران رسانیده ملازمت نمود - چون از پادشاه زاده
 محمد اورنگ زیب براهنمائی بدراهان از عقل معذور بعضی اداهای
 خلاف مرضی سرزده بود آثار قهر و کم توجهی و غضب ولی نعمت را
 که بعد از غضب الهی هیچ غضبی بآن نمیرسد در حق خود
 مشاهده و ملاحظه نموده از راه غیرت و پدش بینی قبل از آنکه
 از طرف پدر اثر کم لطفی بعرضه ظهور آید خود اراده انزوا نموده
 شمشیر از کمر آورده چند روز منزوی گردید و جاگیر بضبط

و با او طعام نمی خوردند و داخل غلام میسوف می نمایند لهذا وطن او را بدیوی سدگ نبیره عم او مزحمت نموده بنشاط راجگی و منصب هزاری هزار سوار مفتخر گردانند - و عبدالله خان فیروز جنگ را که سالیانه مقرر نموده بودند باز بمنصب شش هزاری شش هزار سوار بحال فرمودند - صفی فلی خان سپاه منصور که در جرگه امرای ایران بود از ایران آمده ملازمت نمود - بمنصب هزاری پانصد سوار و عطای خلعت و اسب و فیل و پانزده هزار روپیه سرافرازی یافت - چون در دارالخلافه اثر طغیان تپ و وبا و طاعون ظاهر شد اوائل ذی حجه طرف فتح پور عنان توجه معطوف داشتند - بعد از چند گاه بطریق سیر و شکار آن طرفها بسر برده بدار الخلافه مراجعت نمودند - و بسبب شدت وبا بعد توقف هفته در دارالخلافه باز متوجه سموگده گشتند و بعد انقضای محرم بدار الخلافه رسیدند •

ذکر سوختن پادشاه بیگم

چون روز جشن سال گره نواب جهان آرا بیگم مخاطب پادشاه بیگم از شعله آتش شمع دامن نواب قدسیه پادشاه بیگم و هر دو دست و شکم و سینه را سوزاند و چهار کنیز خاصه که برای خاموش نمودن پروانه وار خود را بران آتش زدند بآنها نیز آتش در گرفت و اکثر اعضای هر چهار خواص سوخت و جع بسیار از اثر جراحت در ذات قدسیه بهم رسید و الم آن بر ذات حضرت اعلی که مسبب زیاده آن قدسیه صفات داشتند موثر گردید - از آنکه سرانجام شادی سال گره نواب قدسیه تیار شده بود و ارباب طرب جمع آمده بودند بزم غنا معنا و کدورت غم و الم مبدل گردید. و حکیم مومنا و دیگر حکما

صدارت کل از تغییر موسوی خان مقرر فرمودند *

هیچدهم شهر شعبان این سال از دار السلطنت لاهور بدار الخلافت اکبر آباد توجه نمودند - سعید خان بهادر ظفر جنگ را صوبه دار لاهور فرمودند - التفات خان ولد میرزا رستم صفوی را چهل هزار روپیه سالیانه حکم نمودند - تودرمی را بر حسن تردد خدمت دیوانی سپردند هزار سوار سرفرانی بخشیدند - و اواخر رمضان المبارک داخل دار الخلافت اکبر آباد شدند - علیمردان خان را صوبه دار کابل نموده مورد عنایات ساخته مرخص فرمودند - عبدالصمد عمودی سفیر شریف مکه بالتوقف و کلید بیت الله که بطریق شگون روانه ساخته بود رسیده ملازمت نمود - چهل هزار روپیه مع خلعت و اسب و فیل انعام یافت - عبدالله خان را از منصب برطرف ساخته یک لک روپیه سالیانه مقرر نمودند - سعد الله خان را باضافه پانصدی صد سوار که از اصل و اضافه هزار و پانصدی سه صد سوار باشد و عنایت خلعت و اسب و فیل از حلقه خاصه معزز ساختند - عمارت مزار ممتاز محل باهتمام مکرمت خان در مدت دوازده سال بخرج مبلغ پنجاه لک روپیه باتمام رسید - و چند دیه بجمع چهل لک دام سوای آنچه از دکانین اطراف عمارت مذکور بهم میرسید که جمله محصول و کرایه از دولک روپیه زیاد می شد برای خرج روضه آن مغفوره مقرر فرمودند - از خوبی نضا و عفانی این عمارت چه بزبان قلم دهد هر که دیده میداند *

پادشاه زاد: خلف نایب ملک خواران بعرض رسیده بود که لهذا سی
 منصب فرمودند و بزرگه شکرپور مجمع سی و چهار ملک دام برای
 و جمعه معاش او مقصور کردند - رخصتی و دعوت خلاق و طوبیانه خطا بخشی
 و جرم پوشی خاندان امیر تیمور که با وجود ظهور چاهن اقتصدوان
 که نزد پادشاهان هشت اعلیم سولای فانی عظیمی فرمودند که شان
 چاهن و فانی بیدارند - از درجه داشت ظاهر خانی نظام آهوی
 بعرض رسید که از مغایرت یک ملک و پاینده شود و بزرگه شکرپور
 حضرت که نور دنیا و سنگه کشته پور رسیدن اثر امر ایام فقط در حجاب
 نیده و نوروز مبدل گردید اما اگر سی هزار بزرگه شکرپور
 بخیرد کار و تقسیم ریزوی بزرگه شکرپور حال اکثر مریضه شود و سلامت
 استقامت و آبکی پیش و برون خوانده شد و بزرگه شکرپور دوست
 برای مکه اصف خانی را خدمت بدو تائی حضور مشاهده
 ساختند و خدمت بدو تائی از امیر او بزرگه شکرپور کرد *

اگر چه بزرگه شکرپور کرد که طوبیانه خانی است و بزرگه شکرپور
 در آمد و سلامت ابیرونی طوبیانه خانی و سر سامان و خیر
 بیانات پادشاهی و سلامت و طوبیانه و فانی نام و بزرگه شکرپور
 مار که سر مشی که بزرگه شکرپور جمع مریضه و بزرگه شکرپور
 نشان فرموده که بزرگه شکرپور و بزرگه شکرپور و بزرگه شکرپور
 شهر که بزرگه شکرپور بزرگه شکرپور و بزرگه شکرپور و بزرگه شکرپور
 و بزرگه شکرپور و بزرگه شکرپور و بزرگه شکرپور و بزرگه شکرپور
 بزرگه شکرپور *

بود که بزرگه شکرپور بزرگه شکرپور و بزرگه شکرپور و بزرگه شکرپور

مقرری میداند شادی می نمائیم - مدعیان ما را متهم باین می سازند که خم در زمین مدفون ساخته آرد پر نموده بدان فعل قبیله که شهرت داده اند مرتکب میگردیم - بهر حال سر رشته سنین بطور انجامید - حاصل کلام ازین مقال شرعا سیادت خضر خان ثابت نمیگردد - و بهادر شاه بن عالمگیر که بتجویز فضلی مزاج گو سیادت خود داخل خطبه نمود بر عالمی هویدا است که عالمگیر پادشا بسیادت خود قائل نبود - و برجهانیان ظاهر است که از طرف والده که دختر راجه کشتوار است نیز سیادت ثابت نمی شود العلم عند الله - اما وجهی موجه که برای سیادت طرف جد مادری بهادر شاه شهرت یافته و در ذکر سلطنت بهادر شاه اذنا الله تعالی بزبان قا خواهد داد سیادت دیگر هیچ پادشاه هندوستان باثبات نرسیده •

ذکر سوانح سال شانزدهم از جلوس مطابق سنه هزار

و پنجاه و دو هجری

جشن آغاز سال شانزدهم اوائل جمادی الاخری موافق سنه هزار و پنجاه و دو بدستور زیب و زینت هر سال ترتیب یافت و از ادب و اعلی هریکی فراخور قسمت و حالت فیض یاب گردید و پادشاه زارا دارا شکوه و محمد مراد بخشش از کابل و غزنین مراجعت نموده آمد ملازمت نمودند - دارا شکوه را بخطاب شاه بلند اقبال که خود در ادب شاه زادگی داشتند بلند آوازه ساختند - و محمد مراد بخشش را صو ملتان در اقطاع و صوبه داری مقرر کرده مرخص فرمودند - الهوردی خ که در هرزه گوئی ضرب المثل بود بلکه تاحال فرزندان و سلسله بدین صفت موصوفند - از وقت کلام و کلام در خدمت و رکا

مهر بستند و از آرایش چندین هزار چمن گل و چراغان و اتشبازی تمام شهر و بازارها بجلوه و رونق درآمد *

برستن رسان با هوش ظاهر باد که عجب حکمت کارخانه پادشاه حقیقی است که از ابتدای سلطنت شهاب الدین سام عرف معزالدین غوری که بانی رواج اسلام و تسخیر هندوستان گردید لغایت آخر فرمانروائی محمد شاه عرف معزالدین که چند هزار (؟) پادشاه در تمام ممالک محروسه و بیست و دویست هندوستان صاحب سکه و خطبه شدند در صورتیکه اکثر تاریخ معتبر پادشاهان هند بنظر غور بمطالعه در آید و بدقت طبع ملاحظه نمایند هیچ پادشاه سید صحیح الاصل نشده و نگذشته با وجود که دو صبیحه شد نواز خان صفوی در خانه عالمگیر پادشاه و محمد مراد بخش آمدند و از بطن آنها اولاد مثل اعظم شاه و اکبر شاه بهم رسید و دیگر هم در زمان سابق دختر سادات در خاندان تیموریه آمده بود و از آنها تفاسل و توالد حاصل شد اما هیچ یک سربر آرای ملک پرست هندوستان نگردید که باختلاف روایت هم از طرف مادر سیادت او سکه زد گردیده باشد - مگر در ذکر پادشاهان سلف دهلی خضر خان بن ملک داود که فی الحقیقت بحسب ظاهر موافق رسم آبا و اجداد از قوم افغانان چنانچه بذکر در آمده افغان ثابت می شود - بعضی مورخان به حجت آنکه روز هیانت برگزیده خاندان نبی ولی سید جلال بخاری که مهمان پدر خضر خان وارد گردید طشت و آفتابه بدست خضر خان که خورد ساله بود داده مامور بدست شستن مهمانان نموده بود از زبان آن سید برحق برآمد

شد که سر صد سوار نابین موافق موجودات ده هزار روپیه نقد سوای
 تفخواه جاگیر که دارند برای سرانجام سفر بطریق مساعدت با مرا و بند های
 پادشاهی عموماً رسانند - و با حیدیان توپخانه که نقدی اند سه ماهه
 پیشگی دهند - و پادشاه زاده محمد مراد بخش ران نیز همراه برادر کلان
 مرخص ساخته سفارش نمودند که اگر نظر بر شورش قزلباش
 بد معاش فوج بلخ و بخارا بحرکت آید برای تنبیه ازبکيه موافق
 صلاح دارا شکوه محمد مراد بخش خود را رساند و اگر بتقاضای
 وقت محمد مراد بخش را پادشاه زاده کلان نزد خود نگاهدارد
 علی مردان خان را برای دفع فوج توران از کابل رخصت نمایند -
 و کومگیان کابل همراه پادشاه زاده رفاقت نمایند - خان دوران بهادر
 نصرت جنگ که از مالوا خود را رسانده بود نیز همراه پادشاه زاده
 تعیین فرمودند - و حکم صادر شد که هر دو پادشاه زاده بغزنین رسیده
 توقف ورزیده سی هزار سوار مع توپخانه پیشتر همراه خان دوران و
 سعید خان بهادر ظفر جنگ و غیره روانه سازند - در صورتی که از طرف
 شاه ایران رستم خان بر سر قندهار آید همان فوج برای مقابل
 او کافیست و در صورت آنکه خبر رسیدن شاه بخراسان و گذشتن
 از سرحد هرات تحقیق برسد پادشاه زاده خود را بقندهار رسانند •
 درین ضمن خبر واقعه شاه بطریق افراہ بعرض رسید و بتفاوت
 هفته خبر مذکور بثبوت پیوست که بعد انقضای مدت چهارده سال
 فرمان فرمائی ایران نزدیک مشهد مقدس جان بجان آفرین سپرد -
 و بجای او شاه عباس ثانی جلوس نمود - و معا عرضه داشت
 دارا شکوه مشتمل بر خبر واقعه شاه و اظهار آنکه اگ حکم شود با

بیست هزار روپیه دیگر بمستحقان کشمیر عنایت نمودند •

بار دیگر که افواج پادشاهی بسوداری سید خان جهان و همراهان پادشاه زاده بمحاصره دیگر مکانهایی قلب جگت سنگه پرداختند از سرنو متاربهایی عظیم بمیان آمد و جمعی از بهادران همراه خسرو بیگ جماعه دار عمده یمین الدوله که تاره در جرکه بندهای پادشاهی در آمده بود و غیره زیاده از پانصد نفر بدرجه شهادت رسیدند و جان بازي و تردد های مردانه و یورشهای رستمانه از هر دو طرف بکار رفت آخر کار از هراس غلبه اسلام پیغام اطاعت و ندامت از طرف آن کافر بدنام بسید خان جهان رسید و بسفاعت سید خان جهان قلم عفو بر جرائم او کشیدند و بمزده جان بخشی و امان بیتال ماندن عرض و ناموس مبشر گشته طلب حضور گردید و حکم شد که حصار گدپها را مسمار و به زمین هموار نمایند - رای مکند را که دیوان مستقل آصف خان بود بمنصب پانصدی صد سوار و خدمت دفترتن از تغییر جسونت رای مرفرازي دادند و همه جا شکار و تفرج کنان طی منازل راه کشمیر نموده اواخر شوال نزدیک دار السلطنت لاهور رسیدند پادشاه زاده محمد شجاع را بموجب درخواست او صوبه اودیسه ضمیمه بنگالا و شهنواز خان را عوض اودیسه سرکار جونپور مقرر فرمودند و محمد زمان طهرانی را نائب اودیسه از طرف پادشاه زاده نموده مرخص نمودند پادشاه زاده محمد مراد بخش مع همراهان از مهم جگت سنگه فارغ شده بمحضر رسید و جگت سنگه را مع فرزندان فرطه در گردن انداخته آورده ملازمت کنانید - از راه خطا بخشی و جرم پوشی از سر

رسانده از باروت پر ساختند و آتش داده يك برج با قدري دیوار
 پرانند اما چون عقب آن دیوار دیگر برای احتیاط همین روز
 برداشته بودند و مصالح توپخانه بسیار داشتند وقت یورش سرای
 آنکه جمع کثیر از مردم پادشاهی بکار آمدند فائده مترتب نشد
 و همچنان بر قلعه دیگر که ملجای دوم آن کافر بود تردهای نمایان
 از مبارزان کار طلب بعرضه ظهور آمد بغیر از آنکه جمعی از
 مسلمانان بدرجه شهادت رسیدند کاری نداشتند و بعده که مهم
 و محاصره بامتداد کشید آن غدار بدکردار ملاحظه نمود که چند
 هزار کفار بدارالبوار پیوستند پیغام صلح باظهار عجز بمیان آورده
 پسر خود را نزد پادشاهزاده برای قبول عفو جرائم گذشته و اظهار
 اطاعت آینده فرستاد و چند روز بدین شهرت دست بهادران
 قلعه کشا را از تردد کوتاه ساخته درین فرصت ذخیره و مصالح تازه
 فراهم آورده باز بوسیله زیاده طلبی و درخواست مطالب بیجا
 پادشاه زاده را بیدماغ ساخت و از سرنو صدای دار و گیر بقصد
 تسخیر و استیصال حصار آن بدکردار بلند گردید و مجددا یورشهای
 رستمانه و سعیهای زیاده از اندازه بیان بظهور آوردند - اگر بتصور
 تفصیل امتداد آن مهم پردازد بطول کلام ملالت انجام منجر می
 گردد - از جمله ایام محاصره پنجروز چنان جنگ صعب بمیان آمد
 که گوله توپ و تفنگ و تیر تگرگوار بلا فرصت از آسمان می
 بارید و از زمین شعله آتش می جوشید و قزلب دو سه هزار کس
 سرای مردم آن فاکس بدرجه شهادت رسیدند و زخمی گردیدند
 کفار بیشمار بجز تیغ بیدریغ در آمدند آخر مغلوب هراس گشته

بسته کدین گاه ساخته سد راه گردیده بودند شده جای بودن اودان
 شد و مثل بادشاه اسقام سید خان جهان مع همواران جنگ نفس
 کافر انگذان اشجار بری نموده میگذشت تا بدای حصار آن
 تیره دوزخار رعید و افواج قاشرد بری نداشت و نازاج هر طرف
 نمود وزن و مرد بسیار و مواشی بیستدار بسیاری و غلات در آن
 و بگذران نقب و بدش بودن موچین هر آنکه در آن
 دیگر سعید خان بهادر ظفر جنگ خود را بدامش توان آورد شده
 رسدند و از جانب دیگر فوج سادات محلات خان مع اجدهایی شده بود
 آوردن نمایان در در آمدند و فوج سادات خان حاضر گردیدند و در میان
 جنگل و تراکم اشجار خار دار و ناله موایی بود و بای هر شکاف
 دشوار گذار که بدواز موغ و هم از اینجا آمده در می نمودند و از آن
 بیستطانی آن خطا کردند راه گردیدند در بیدار در بگذران خیال که در میان
 کرده بودند و دانات قطع تیر و حیات و شهادت اشهر ابراهیم گردیدند
 حیات و رسیدن قومک و مصالح جنگلی بری گردیدند و از آن
 خان و سام خان و آید و در می خان و برادر خان در آن وقت رسدند
 هر سه فوج هموار را شکست داده و قتل شده بودند و از آن
 و بای و سار و سنگ فروش رسدند و جنگلی بری رسدند و از آن
 بدای حیات آن رسدند و برادر و از آن گردیدند و از آن
 چون موچین و مواج در آن را برانگیزد شده و از آن
 بدای شادها بودند و دانات آن شکست خوردان بری بودند و از آن
 از آن رسدند و از آن رسدند و از آن رسدند و از آن
 مواج رسدند و از آن رسدند و از آن رسدند و از آن

ذکر سوانح سال پانزدهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه و یک هجری قمری

غره جمادی الاخری جشن آغاز سال پانزدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و یک سرانجام پذیرفت - هفدهم شعبان سال حال یمین الدوله مرحله پیمایی سفر آخرت گردید و از نقد و جنس سوای حویلی که بران هم بیست لک روپیه بخرچ درآمده بود دوکرور و پنجاه هزار روپیه که از انجمله سی لک روپیه جواهر محسوب گردید بضبط و قید تعداد در آمد فرد تفصیل نقد و جنس مذکور را روز عیادت که حضرت تشریف برده بودند خود یمین الدوله فرشته گذرانده التماس ضبط آن نمود - بیست و پنج لک روپیه بفرزدان او از انجمله بخشیدند و حویلیها را بدارا شکوه عنایت فرمودند و در عطا نمودن خلعت و دیگر رعایت کوشیدند - خصوص بختلف الصدق شایسته خان زیاده عنایت مبدول گردید - و تا مدت در صوبه بهار ایام بهار جوانی بعیش و کامرانی در زمان حیات پدر و بعد آن بانصرام رساند •

و الحال ذکر باقی مهم جگت سنگه بدکردار بتذکار می آرد - بعد از آنکه فوجها از اطراف حصار آن تبه کار در آمده بمحاصره پرداختند خصوص سیده خان جهان که پسر کلان آن نابکار سر راه او از تنگ نای کوتل گرفته کار بر مردم پاکشاهی تنگ آورده بود آخر کار از ضرب دست و سعی بهادران راه هزیمت اختیار نموده و باز بعد از بدست آمدن قتل چون تا مکان آن محیل مکار چند هزار بندوقچی در هر گوشه و کنار و پناه غار و اشجار دشوار گذار مورچال

بدینان آمد باطاعت در آمده سه لک روپیه و احمد نسب پیشکش
قبول کرده تعهد بر ظرف نمودن سه لک نوشانه داد . معاهده خانی
صوبه دار از پس آمد ملازمت نمود هزار مهر و شصت تیکه مع خواجه
و دیگر کسب که جمله چهار لک روپیه بقیه است در آمد پیشکش
گذرازد - چون حکمران عرض رسید که راجه جات سه لک داد و راجه
تدبیر باراجه روپا بسو خود که بخود جاری دهمی گوید که خود مقرب و
راز و بعضی تصدیقات سر میزند و اظهار شهرت و نامشایی مدتی
گشته بشده است بادشاه التماس نمود که اگر بخود این کارها
مستور شود تعهد می نمایم که هم چهار لک روپیه دسوقار در سال سوار
جمع مقربانی ده لک زمیندار و حمل سازم و هم راجه روپیه را ده لک مقربان
رسانم بعده که ملتمس او بدینجه قبول در آمد و سال مکنی سوار
را ده کوته اندیشی روپ سوزکشی اختیار نمود و سالها و سالها
کردند - و قاعه تارکده را که از قاعه های مسلمان بود آن قلع به
کرده ملجیا و صوابی خود ساخت - شویانه که در آن قلع
و آسام تپید عیب پوشی خود مسخرانه کرد و آن سالها
و اندوخته ضروری بود ساخت اما از آن که در آن قلع
بناطل آن بود و آن - بالغ شده و از آن که در آن قلع
چهاران چهار و سه لک خالی چهار و سه لک خالی در آن قلع
چهاران چهار و سه لک خالی چهار و سه لک خالی در آن قلع
و در آن قلع چهار و سه لک خالی چهار و سه لک خالی در آن قلع
چهاران چهار و سه لک خالی چهار و سه لک خالی در آن قلع
چهاران چهار و سه لک خالی چهار و سه لک خالی در آن قلع

دارا شکوه گردید و بدان قرب ولیدهدی و اختیار سلطنت برو حسد
برده کارشهای بیجا نموده ضرر بحال او نتوانست رساند و از حسن
نیت و فطرت برخلاف او همه امرای صاحب مدار دهلوی و دکن را که
آخر از برهم زنی هم چشمان رخنه در مراتب آنها راه یافت و بسیاری
را کار بباد دادن جان و مال و بی آب روئی عیال منجر گردید و
تادم بافی حیات که در سنه هزار و شصت و پنج مرحله پیمای سفر
آخرت با هزاران توشه نیکفامی گشت ضرر جانی و چشم زخم آبرو
فرسید - چنانچه بافی احوال او در ذکر سال بیستم جلوس بعد از
ارتحال او بروضه جنان بزبان قلم داده خواهد شد *

چون نشیمن خلوت بامرای خاص که دران وقت بارداشتند
در عهد عرش آشیانی نزدیک حمام واقع شده بود بغسل خانه زبان
زن خاص و عام گردید - و درین سال فرمودند بدیوان خاص موسوم
نمایند - علیمردان خان را صوبه داری کابل از تغیر سعید خان و سعید
خان را صوبه کشمیر بجای علیمردان خان مقرر فرمودند از جعفر
خان چون تقصیر خلاف مرضی بظهور آمده بود از منصب
برطرف ساخته از مجرا ممنوع فرمودند - بعرض رسید که شاه قلیخان
بکشمیر نا رسیده مرحله پیمای سفر آخرت گردید لهذا بجای او
تربیت خان را مقرر و مرخص فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش
را بکابل رخصت نموده فرمودند که بکابل رسیده بدانچه مامور گردد
بعمل آرد - از واقع احمد آباد بعرض رسید که زمیدار جام که سر با طاعت
صوبه دار و احکام پادشاهی فرود نمی آرد و سکه مستمودی میزد
بعده اعظم خان برو لشکر کشی نموده و آدم کشی از طرفین

دو مقام برای آرام و رسیدن مردم نمودند و باز باران فرصت نمیداد و خرابی بسیار بمردم رساند - گویند از سیلاب و طغیان آن سال چهار هزار خانه کناره دل و دیهات کنار کشمیر و چهار صد و سی و هشت ديه و برگذات بممبر و غيره از بيض و بن كنده و بي نام و نشان گرديد و اثر زراعت خريف آن فصل نماند و بائر قسط منجر گشت و عمارات بسيار در شهر از پا در آمد و چند روز توده بازار و انمودن دكانها ميسر نيامد پيران كهن سال آنجا بعرض رسانيدند كه چنان طغيان و آفت آب ياد نداريم و از بزرگان خود نشنيده ايم *

درين ضمن از واقعه كابل معروض گرديد كه جمعي از افغانان يوسف زئي بر سر سيد دلاور خان فوجدار ريشته مع سه پسران و جماعه داران و جمع كثير مقتول ساختند - و هرچه يافتند بتاراج مردزد بغيران مرحمت خاطر پادشاه بكدورت مبدل گرديد - تودمل افضل خاني را خلعت ديواني و اميني و فوجداري سركار سپردند و خطاب راي مرحمت نمودند و حكم تهيه كوچ لاهور فرمودند *

ذكر سوانح و جشن سال چهاردهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه هجوي نبوي

عرق جمادي الاخرى جشن آغاز سال چهاردهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه منعقد گرديد و جمع كثير از بندهاي حضور و ارباب طرب و سكه آنجا كامياب فيض گرديدند و بعد توقف شش ماه محقق شهر مذكور كوچ سمت دارالسلطنه لاهور واقع شد - عرق شعبان المعظم در دولتخانه لاهور داخل شدند يعني الدوله كه بحسب عارضه بدني در لاهور مانده بود شرف اندوز ملازمت گشت -

فرستاد و قیصر روم را بدانرا شکوه عطا نمودند. درین ایام چین محنت بهار
و سیر اوراق مشهور بسنگ سفید که بسید را در دشتوار گذرانید و او را سه
مذربی کشید و واقع شده مکرر سامعه امروز گردید تا وجود کمال انوارها
در تکیهات راه از طرف عدم برف و باران که انوار در آن سوزمین
هنگام و غیر هنگام می باران منوجه آن طرف شدند. و از ساحتها
تکلی راه حکم شد که مردم اسباب غیر غریبی سوزانند و برده ان
یک مقام اراده نبود بذببران انوار مردم از سینه و اهل کسب خیره
و سایه برانداشتند و آذوقه خوردنی نیز زیاده از دیواره را خود
نگرفتند. بعده که سانی کمال بر آمدند انوار باران بر رویه شد و
بک زهره بر آسا وزیدن گرفت که اسباب مع سوزان انوارین گرفتند و
آنچه آذوقه خام و پخته باشد در آنجا داشتند از فرست صرف نمودن آن
یافتند و نه احتیاطی که بایست در آنجا داشتند از نمودن آمد و سه
چهار روز فاصل هم بسدت ببارید و از آنکه از دانی اسباب
و کودها فرود می آمد و از زیر دریاچه سنگ آب میخورد و از آنها
در نظرها از بسیاری آب قیاس گوید و بر باد سیم که برده اند
بر آنحضرت اقتدای خود و خانی آنکه سوزانست می نمودند و از آنکه
در راه گل و مایه آن آب میزدند کمال بود اسباب و انوار از انوار
سوزان و کمال فریب سوزانست و از موی که چهار روز بعد سوزانست
و از آنکه زهره بر سر می آمد و کمال فریب سوزانست و از آنکه
نداشتند انوار آب سوزانست و از آنکه سوزانست و از آنکه
در شش بر سر سوزانست و از آنکه سوزانست و از آنکه
و از آنکه سوزانست و از آنکه سوزانست و از آنکه سوزانست

فرحت افزا شنیده و دیده می شد چنانچه ملا طغرا گورد • بیت •
 سرود و حسن اینجا همعنانند • گل و مل هر دو جنس یک دکانند
 توئم ریز هر سو خوش خرامی • بپای نغمه در هر مقامی
 بمطرب نی چنان دل بسته دارد • که یک دم بی لب او بر نیارد
 نداند مرغ این گلشن رمیدن • نگردد سبزه اش سیر از دمیدن
 زمین گل آسمان گل بجزو برگل • نمانده در عدم گوئی دگر گل
 درین ایام فرحت افزا خبر نشاط فزایی دستگیر شدن پرتویی راج
 ولد جبجبار بد کردار و فرار شدن چنپت و بقتل رسیدن اکثری از
 کفار فجبار آن دیار از حسن تردد جانفسانی باقی خان متعین
 عبد الله خان بعرض رسید حکم شد پرتویی راج را بقلعه گوالیار
 محبوس سازند - اما چون عبدالله خان چنانچه بایست خود دران
 مهم سعی نمود و از کوتاهی او چنپت زنده بدر رفت و بهادر خان
 انصرام باقی استیصال آن طائفه بد سگال بعهده خود از روی تعهد
 گرفت عبدالله خان را بحضور طلب فرمودند - چون بعرض رسید که ملکه
 بانو همشیره حقیقی مغفوره مرحومه ممتاز محل اهلیه سیف خان
 ازین جهان رحلت نمود برای تسلی فرزندان او بخانه سیف خان
 تشریف برده بهر سه پسر محمد یحیی و محمد شافی و ابوالقاسم
 خلعت عنایت نمودند - چون که حضرت پادشاه دیوار های باغ و بام
 عمارات و کنار های نهر و تالاب را چراغان نموده ایلچی را
 با ایلچیان دیگر جهت تماشا طلبیدند - روز دیگر علیمردان خان
 عمارات میان تالاب دل را چنان چراغان نمود که تماشاگران از مشاهده
 آن در حیرت افتادند و پسند طبع پادشاه مشکل پسند گردید - اسپ

موصل نگذاشته بود که خبر و عمل لشکر تازه ایران به بغداد شنید - بعده که سلطان محمد مراد بپای قلعه بغداد رسید بعد از ارسال نامه و پیام نصیحت آمیز که مفید ندید بمحاصره پرداخت و هنگامه داروگیر گرم گردید - در ابتدا قزلباش جنگهای نمایان و تردد مردانه نموده مکرر از قلعه برآمده بر لشکر سلطان محمد مراد تاخته کوشش و کشش بسیار نموده بمرتبہ دست و پا زدند که بآن کثرت لشکر ورم محمد پاشا نام وزیر اعظم قیصر با چند امیر جمع کثیر کشته گردید - و از مردم ایران نیز بسیار زیر تیغ آمدند - قیصر ورم که دشت و بوم اطراف بغداد را لشکر فرو گرفته بود و توپخانه که در اصل احداث کرده همان ست از حد حساب و تعداد زیاد داشت بعد از کشته شدن وزیر اعظم با امرای نامی خود بغضب درآمده حکم یورش نمود - چون خبر یورش شهرت یافت بعضی از مسطوران همراه یکتاش خان که سابق بقید رومی درآمده شکفته عذاب آنها کشیده جان برگردیده بودند همت باخته سردار را بصلح و سپردن قلعه راه نمونی نمودند - چون با دیگران مصلحت بمیان آمد آنها تن بقبول این ننگ که خلاف رویه قزلباش عقیدت آئین است ندادند - و گفتند عار فرار برگشته شدن اختیار نمیتوان نمود - اما از بسکه بکتاش خان را همراهان او از قتل بغداد و اسیر شدن ترساندند هوش باخته گردید و وقت شب بی اطلاع خلیفه سلطان و دیگر امرا از قلعه برآمده بمطاعت مصطفی پاشا وزیر حال قیصر را ملازمت نمود - از انتشار این خبر با وجود نقیض خلیفه سلطان دل باختگان دیگر از هر طرف

اورنگ زیب بر مرزده تولد فرزند که ما بین راه در متهرا فونهای
گلش ساطنت بوجود آمد مطلع شده مسمی به محمد سلطان
ساختند - و متصل آن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از دکن
رسیده ملازمت نمود هزار اشرفی و پنجاه فیل و دیگر جنس جواهر
و غیره بقیامت شش لک روپیه گذراند و دو لک روپیه جنس
به علیمردان خان و دیگر امرا تواضع نمود *

ذکر حادثه سوختن خانه پادشاه زاده محمد شیجاع

ار واقعه بنگاه بعرض رسید که از آفات بلیه ناگهانی اندرون
قلعه ارک آتش در گرفت و از صرصر قهر الهی که از عذاب عاد
خبر میداد تمام عمارات و خانههای احاطه قلعه سوخته آتش
به بدکلهای محل خاص پادشاه زاده محمد شیجاع رسید با وجود
چندین هزار سقا و آدم جلد دست برای خاموش نمودن دست
و پا زدند و در فرو نشانیدن آن سعی تمام بکار بردند فائده نداد -
و بمرتبه نشان غضب الهی شعله ور گردید که اطراف غسل خانه
و خاص و عام را فرو گرفت و فرصت برآوردن خدمه محل و جواهر
خانه و دیگر کار خانجات نداد - و هر ساعت فریاد و وایلی عورات
بهم زبانی شعلهای آتش جان سوز بپرخ برین میرسید - و پادشاه زاده
مثل هوش باختگان سراسیمه وار برای چاره کار برآوردن خادمان
محل هر طرف میدوید - چون آتش سر راه دروازه گرفته بود -
از هیچ راه و طرف تدبیر نیات مستورات میسر نمی آمد
آخر کار بعد سوختن عورات بسیار از یلک جانب بام زینها گذاشته
عقیقه ها را بر قعه و چادر پوشانده ریسمانها بر کمر بسته فرود

شاه جهان

چون چو اقبال شب برون بطرح قزاق نقیون نگار بود از آن عظیم
خاک که از چوب مشک نمدان نموده بودند چنان آتوز گرد
پادشاه سپهر که بر آمده تماشا نموده بسند فرمودند و حیل
اوقاف نداشتند گریه علی مردان خان عرض نمود که بعضی
و افسه بزرگ و مصالح کردن کار نزد قذات ایران مانده داریم اگر حکم
شود از آب زاری نهری سر آورد و بشهر و ازادان و دانات آورد شود
تا بامت رونق دو داری شهر و مهند میبوسد از نهری نواح آورد .
آن عطا نموده و نانی معین ایاری از معتقدان و افسان خود را
نهری ناز چه شد که خبر چنان مقرر ساخت و از چهل و ده کوه چو نهری
و تا آتوز مسافت داشت شروع ساختن نهر نمودند . باقی دیگر
آب نام آن نهر صحن بعد تمام ناز مذکور خوانند در آمد .
از نهر آب سوانح آن سن آتوز چنان شد که نانی ایاری که
در ده خاوی نعل به بود و بعد از چهل و ده نانی ایاری که
مانده در ده بود و بعد از چهل و ده نانی ایاری که
چند نانی ایاری که در ده بود و بعد از چهل و ده نانی ایاری که
شهرت داد و بعد از چهل و ده نانی ایاری که
نهر صحران را به نانی ایاری که در ده بود و بعد از چهل و ده نانی ایاری که
نهر صحران را به نانی ایاری که در ده بود و بعد از چهل و ده نانی ایاری که
و در دانت شرف مذمت مسافت و مسافت نام نهری که در ده بود
نهر صحران را به نانی ایاری که در ده بود و بعد از چهل و ده نانی ایاری که
نهر صحران را به نانی ایاری که در ده بود و بعد از چهل و ده نانی ایاری که

گردیدند و جمعی باطاعت و انقیاد در آمده احرام حضور بسته اند -
حکم شد خان دوران از همانجا روانه مالوا تعلقه صوبه خود گردد و
سعید خان آن جماعه افغانه را همراه گرفته بحضور بیاید - سعید خان
با بیست و هفت نفر هزاره که از اعیان آن قوم بودند بحضور رسید
و ۵۰۰ مورد عنایات گردیدند - و آخر ربیع الثانی متوجه لاهور شدند •

ذکر احوال سال سیزدهم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و نه هجری متضمن بر اوردن

نهر لاهور بتیپونز علی مردان خان

عمر جمادی الاولی جشن آغاز سال سیزدهم از جلوس مطابق
سنه هزار و چهل و نه موافق تهیه سفر منعقد گردید - و بیست و یکم
شهر مذکور در دار السلطنت لاهور شرف نزول واقع شد - علیمردان
خان از کشمیر رسیده ملازمت نمود اضافه هزاری هزار سوار یافته
از اصل و اضافه بمنصب هفت هزاری هفت هزار سوار سرافرازی
یافت - اسم خان از بنگال رسیده بعد ملازمت بعنایت خلعت وزارت
و عطای قلمدان مرصع مفتخر گردید - سه لک روپیه نقد و جنس
که بیست و پنج فیل با ساز نقره سوای آن بود پیشکش اسلام خان
از نظر گذشت - اهلیه یمین الدوله ازین جهان بروضه جنان رحلت
نمود بمنزل آصف خان تشریف برده به پرسش احوال وابستگان او
پرداخته ازانجا برخاسته بدیدن علیمردان خان قدم رنجه فرمودند -
لک روپیه نقد و جنس گذراند - خلعت و اسب و فیل و خنجر مرصع
با شدهای مرورید بیش بها عنایت نمودند - خبر تولد فرزند
بخانه مسمد شجاع بعرض رسید مسمی بزین العابدین ساختند •

نمودار سوار باشد مع دولک بریده خنجر سلیق مرصعت نمودند - و بادشاه
زاده محمد اورنگ زیب را نیزه منصب محمد شیخ فرمودند - چون
خبر حرکت شاه ایران بقصد تسخیر قندهار از افغانان بعرض رسید حکم
بودن بزرگان بدشتانه طرف کابل نمودند - و در آنجا شکوه را با سپاه دریا موج
و غباران کوه شکوه و آتشخانه جهان آشوب بدشتان روانه ساختند فرمودند
که از ایلات گذشته تا رسیدن خبر تسخیر شاه صفی توقف نمایند - وقت
بخصت دولک بریده و در دست اسب و بک ملک بریده را مرمع
آلات و دیگ و سرنیام اندام نمودند - و خان دوران بهادر نصرت جنگ
و غنای خان و ذوقشمار خان و راجه دای سنگه و راجه جنت سنگه
و نیر و امرای مملکت فوج را خدمت و اسب و قیل و مرمع آلات
و اسلحه و تحفه مرصعت نمودند - همرازه بادشاه زاده مشهور ساختند و بخود
شرف دای قعدا را بست نظیر آیت بصورت کابل برافراختند - و نایب دای
خان را مع دیو و سرباز و خدمت فرمودند - و او را همراه مذکور از آب
دست گذشته و وسط دای حرم نوروزک باغ حرم ایوان قبول نمودند -
اولیل محرم (۱۰۴۳) در بدشاور رسیدند - آنجا گذشتند در موضع غای
مسجد چاه حاتم دوده او را همراه شهر من گون در باغ آشور خان کابل
شرف قبول فرمودند - چون قوم افغانان هزاره قوام کابل رسوخی
و نایب دای شهربان برآمد بود که امرای افغانان قیام نمودند - و دای خان
را از خان دایان به نام مامور ساختند - بادشاه زاده را فرمودند که
با جمعی از امرای و اویزه ام بفرستد از غزنیان توقف نمایند - از امرای
سعدی خان به نام و خانان دایان فرستادند - رسیدند که از غزنیان همراه
روانده و دایان رسیدند - حضرت علی و امیر علی و دایان و غزنیان

طلب بنام اسلام خان صوبه دار بنگالا برای وزارت صادر نمودند - و حکم شد که تا رسیدن اسلام خان دیانت رای که پیشکاری دفتر خالصه و تن بار مقوض بود کار وزارت جاری سازد - و جعفر خان سیاهه تنشواه ارباب طلب و مناصب از نظر گذراند که دستخط و مهر نماید محمد مراد بخش را که پانصد روپیه روزانه داشت بمنصب ده هزاری ده هزار سوار مع مراتب دیگر سرافرازی دادند - پادشاه زاده محمد شجاع از کابل آمده مع راجه جگت سنگه ملازمت نمود - و پادشاه بمنزل خان دوران تشریف بردند - و سولک روپیه را جواهر و دیگر جنس پیشکش گذراند - بعرض رسید که بعد استیصال چهار مع اولاد چنپت بدنهاد پرتیراج نام کودک را که از فرزندان گم نام مفقود الاثران بدنام بود قائم مقام او ساخته دست تعدی بمال مسافران و رعایای پرگنات دراز نموده - و باقی خان فوجدار آن سرزمین باوجود تردد نمایان که در تنبیه و گوشمال او بکار برده از عهده او نتوانست برآمد - حکم شد که عبدالله خان صوبه دار پنده برای استیصال آن ماده فساد خود را برساند - و تیول عبدالله خان را در سرکار اسلام آباد مقرر نموده صوبه پنده را بشایسته خان مرحمت فرمودند - چون صبیله میرزا رستم قندهاری صفوی که در عقد پادشاه زاده محمد شجاع بود برحمت حق پیوست نسبت صبیله اعظم خان بمحمد شجاع مقرر کرده بحضور خود نکاح خوانده پادشاه زاده را بطریق استعجال روانه بنگالا فرمودند - و از عتب صبیله را با پسران اعظم خان روانه بنگالا ساختند که آنجا رفته لوازم جشن بعمل آرند - پادشاه زاده محمد شجاع را وقت رخصت امانت سه هزاری که از امل و اضافت پانزده هزاری

ب رسیدن علیمردان خان بعرض رسید معتمد خان و تربیت خان
نیشی و تن نیشی را حکم فرمودند که تا دیوانه دولتشانه رفته
مهر آورند . هزار مهر نثار گذارند و بعطای خلعت و خنجر و
مشیر مومع و جیفه و دو فیل و دو اسب مع سارطه و میله و نقاره
با چهار قب طاقه قیمت جمله تک بریده می شد و اخانه هزار
سوار معزز ساختند . و حوایی از سوار برای ماندن مرحمت نمودند .
و ده نفر معتمد علیمردان خان را بیست هزار بریده نقد و خلعت
واسب و منصب در خور حالت شریک عطا فرمودند . یانکار
دیگ که از ایران آمده رخصت شده در لشکر توقف ورزیده بود
ملاحت نمود از سوار بیست هزار بریده برای شاه صفی حواله
و نصف جمله دولت و پنججاه هزار بریده برای شاه صفی حواله
یانکار دیگ نمودند . علیمردان خان را صدیک کشمیر بطریق اقطاع و
مردمانی مرحمت نمودند و بعطای خلعت و مومع آت و پنججاه
هزار بریده را اوداده نرساخت و نیمه کار احمد آباک و کشمیر و بنگاله
مع یانکاران و سواران و سلف دین طه تداویت کرده فرمودند که بآن
از ده تمانی مقرر شده درستان است بمردان آن تداوت نمایند . و روز
دیگر بایم تک بریده نقد و ده نفر را بچهار نفیس ساختند مرحمت
نمودند . و نیشی دیگ سلطان را ده فرات بریده با علیمردان خان
نرساخت و مومع و مشیر مومع و مومع و مومع و مومع و مومع
در ده مومع ساختند . و مومع خان که از بایان آباک بود معتمد
نیشی بود که سال از مومع و مومع و مومع و مومع و مومع
نوار مومع و مومع و مومع و مومع و مومع و مومع و مومع

چهار دیواری کشیده خود را مغلوب و محصور آن کافر ساخته
 یک شب بشهرت شکار در دست برفاقت همراهان شیر شکار رونقه
 مفقود الاثر گردید کامای مفسد اطلاع یافته خود را با جمعی
 بقصد تسخیر و تاراج باقی محصوران آن حصار فواحدات رساند هنوز
 کاری نساخته بودند که خبر رسیدن آن قلعه کشای رزم خو که خود را
 با مبارزان جنگ جو بگدھی کاما رسانده بکمند جرأت بالا برآمده
 مفتوح ساخت رسید *

بیست و چهارم صفر المظفر رابت ظفر آیت طرف لاهور
 برافراشتند - سیف خان را برای حراست اکبر اباد مقرر کردند -
 اوائل ربیع الاول متصل دهلی شرف نزول فرمودند یک هفته
 مقام نموده کوچ فرمودند *

ذکر سوانح سال دوازدهم از جلوس مطابق سنه هزار و

چهل و هشت هجری

عمر جمادی الاخری مابین راه جشن سال دوازدهم جلوس
 موافق سرانجام سفر ترتیب یافت - پانزدهم جمادی الاخری داخل
 قلعه لاهور شدند - صفدر خان که حجابست ایران با آئین شایسته نموده
 بود چنانچه شاه صفی بدیدن او بختانه اش آمده و صفدر خان
 لک رویه پیشکش گذرانده و نه هزار تومان و هشتاد اسپ با ساز
 طلا و فیروزه تا روز رخصت باو رعایت نموده از ایران مراجعت نموده
 شرف ملازمت دریافت - و پانصد اسپ عربی و عراقی مع
 دیگر نصف ایران فرستاد شاه که قیمت جمله پنجم لک رویه
 می شد پیشکش گذراند - از انجمله چند اسپ باو بخشیدند - و خبر

مطلب آن گذار می بود و قبل از آنکه در کوه داخل شود وقت شب
 بود و نفایس سیاه پوش شده با بدامن کوه میگذشت و خود را بلباس
 چرمینان قاسمانی که آن منفسد کوه نشین با شمشیر خود در
 خواب نجات بود رسانده بصدای بسیار مهیب بدستور شدان
 برهان او را خنده دار و بیدار می ساخت و او سراسیمه وار از خواب
 جسته از خانه بیرون آمده در بی تحقیق حریف خود می شد
 سید محمد انوشاه را و بزمی سازم بکلام در آمده چون ملقب بسید
 محمد انوشاه بدائی در آن شام زنمان زد بود می گفت بشود قوس را زده
 شده محمد انوشاه بدائی ندیدن او آمده مرا و ترا با هم سروکار میسازد
 است هر دو ما و تو چرا بدو عرض آلف در آباد و شه شیر خود داران
 میسازد از غاف بر آورد و بر تو گردانید بدست او می داد و می گفت
 در این کار کینه است و آن سرگردان شده ان سوامی آنکه خود را در
 زنی آن سید انداخته معجز و نورانی پیش آید چرا که دیگر نتوانست
 در سوامی آنکه طاعت قبول نماید گویند کاما نام سوزان گذشتی
 کاما ساهور که او خجسته میزد که مایل سوزان است و نزدیک هزار سال
 بدائی زنی آن گذاشته شده و هیچ حصار بیفتد و استقام او نمی رسد -
 از اندامی به حضوره ادلی قطعه الظرفی می نمود چنان از جمله
 سوزانی مشهور بود که از آمدن او را فریاد میزد و چون آمد و چندی در امرای
 پیش منصب او ایستادند او همین شده کاری ساخته اند - بعد از آن
 شده بود و او را میزدند که بدست او بدو خود گرفته مدتی صبر
 نمود چون از خانه بیرون شد و به خانه آمد و بدست او می توان به وقت
 شاه اندامی و مصیبت از یک همه صبر نمود و بدست او می توان چندی

درآمد و محمد طاهر را قلعه دار ملهیر ساختند - مگر قلعه دار بساول که تعلق به رودمانام بغی عم بهرجی داشت چند گاه دیگر حرکت مذبح نموده دستگیر گردید - و چون پرگنات بکلانه بسبب آفت قحط و افواج کشی و مردم کشی علی الاتصال چند سال پایمال آفات گردیده بود بجمع چهار لک روپیه مقرر کرده فرمودند آنرا ملک می نوشته باشند - و چند گاه پرگنه سلطان پور در انعام بهرجی مقرر بود بعده که او فوت شد بیوم نام پسر او را بشرف سلام در آورده عوض پرگنه سلطان پور پرگنه پونار در انعام او مرحمت نموده بخطاب دولتمند خان و منصب هزار و پادصدی سرفرازی بخشیدند - بعد عرض عبد الوهاب را مورد عنایات ساختند و خواستند که بخطاب دلار خان بلند آوازه سازند قبول نمود - گویند سید عبد الوهاب از سادات رسول دار که بزرگان او چند گاه در مشهد مقدس جاور کشی مزار حضرت امام رضا علیه السلام نموده بعده در صوبه خاندیس بحسب قسمت و آب خورد آمده پرگنه بیارل و رانویر را وطن اختیار نمودند - بعد از آنکه سید عبد الوهاب بقصد جهاد با کافران بد نهاد کوه متصل پرگنات مذکور در جرکه نوکران پادشاهی در آمد توندهای نمایان که ازو بظهور آمده از رستم زمان محسوب میتوان نمود - کارنامهها که ازو بروایت ثقه از پیران کهن سال راست گفتار مسموع گشته اگر برنگارد محمول بر اغراق است اما کلمه چند از احوال او نگاشته می آید - در ایامیکه فوجداری محال بیارل و رانویر باز مقرر بود و با بهیلان و سرکشان کوه نشین مبارزه و فرج کشی بمیان می آمد آن شیر نبرد کوه نور خیمه زیر دامن کوه بقصد

بر خلاف دستور که پیش برین مورچال و درآوردن نقب و آنچه لازم
 ماندیم قلعه گیریم است اعلان نموداخته مطعون زبانها گردید - بعده که
 ایام مستحضره بعد ماه کشید شبی سید عبدالوهاب با چهار پنج سید
 نواز نود چنانکه در یک نشان برآرد و نظیری نواز و یک سقا از لشکر
 سی قطع دیگر سواران برآمده با کینه همت براههای دشوار گذار
 در شبی تاریک روز سه شب دران غارها بسر برد روز چهارم
 تا کلهای بر فراز کوه با نشان اثر فتح نمایان گشته از صدای غیر غلغل
 وحشت افرا و زلزله هوش ربا درگوش و دل مستحضران انداخت و
 بهادران قاعه کس از مسافت آن دایره قدم باقی کوه گذاشته فوج فوج
 بدین رسید عبدالوهاب پیوسته خود را بدروازه قلعه رساندند -
 از آنکه حاکم نشین آن قاعه در کمر کوه که قریب دو کوه مسافت رفعت
 دارد که با اصطلاح هند بازی گویند واقع شده و اصل قلعه باز فراز آن
 طاقی نیم کوه است - بهرجی راجه آنجا حوصله باخته با متابعان
 و همراهان خود را باقی قلعه دویم رساند و باندک تردد جان بازان
 حصار بازی را بر تسمیه در آورده شروع بنواختن شادمانه فتح نمودند -
 بعد از حصار سه روز دیگر سواران مع دیگر مستحضران تنگ آمده
 و انداخته را برای التماس امان و درخواست برگشت سلطان بوز
 افریق و امان و خروج وجهه معاش نود سواران فرستاد - بعد عرض
 بادشاه امان محمد ابریک زب نواز برینکه برگشت سلطان بوز دران ایام
 مستحضره درانی در آن گزینی است قیضا بسیار کم حاصل شده بود
 التماس نواز بجزیه قبول در آمد - و قاعه در آن خورشول است مذکور
 در انوار ابریک - و در اندک فرصت سواران و نواز هشت قاعه تا سینه

مسمول باغراق میگردد اما مسود اوراق که دو سال در آنجا بود خوشه
 انگور فشری هشت اثار و ترنج نیز همین وزن و انبه یلک نیم اثار بوزن
 در آورده و برنج کمود اینجا در تمام صوبجات دکن بتحقیق شهرت
 دارد و انبه آنجا در وفور و گلانی و امتداد کشیدن فصل زبان زد
 خاص و عام دکن است *

حاصل کلام پادشاهزاده بعد رسیدن دکن پنجاه هزار سوار و پیاده
 بیست و سه هزار مع مصالح قلعه گیری بسرداری سید طاهر که بشطاب
 وزیر خان و صوبه داری برهانپور سرفرازی یافت و مالوجی تعیین
 نمود - در همان روزها چون سید عبدالوهاب خاندیسی که از شجاعان
 مشهور و رستم آن عهد گفته میشد در برهان پور با خان دوران بر سر
 ملاقات که دست بر سر نگذاشته سلام علیک گفته در خوردن برهم خوردگی
 تمام بمیان آمد و گفتگو بطول کشید و نقاره زنان از مجاس خان دوران
 سوار شده راه حضور گرفته خود را جریده بطریق یلغار بدار السلطنت
 رساند - از آنکه حقیقت او از روی واقعه برهان پور و نوشته خان دوران
 معروض گردیده بود و پادشاه رعایت خاطر خان دوران بسبب
 سرداری و طرف داری سید عبدالوهاب از راه خانه زاد پروری
 و قدر دانی منظور داشته وقت ملازمت ابتداء فرمودند که چرا
 با خان دوران بدسلوکی نموده بی رخصت سردار آمده باز از راه
 لطف مامور نمودند که در تلاشی آن خود را باستعجال به بکلانه
 رسانده باتفاق فوج پادشاه زاده در تسخیر قلعه ملهیر کوشد و
 خلعت داده مرخص ساختند - و میر مورچالی آن مهم از تغیر محمد
 طاهر از حضور بنام او مقرر گردید - و سید عبدالوهاب بر سرکار رسیده

ساخته بود حوالی دارالشعائر رسید میرخان میر ترک را باستقبال فرستاده تطایف داد بعد ملازمت نامه شاه مشتمل بر قطع قلعه ایروان را خواند و سوار و سه چهار تخدک کشان که وقت دوزش باقی همه لشکر از پیش کوته اجل جان و حوصله اقامت را التواج گفته بودند - و خود شاه با وجود آن حسدشورانه سیاه دوزش نمود و مخلوق ساخت نوشته بود با تحسین و هدیه های شاه ایران گذارد - و دفعه هفتم جمع نوک هزار بود و نقد جمع خلیج مرمر و دیگر غذایات مرحمت نمودند - خبر موت راجه گیسو شد از راجه های هندستان بود و قربت مسی به دربار شاه داشت بعرض رسید - پسر او جسونت را خلعت ساتمی مرحمت نمود از حمل و انعام چهار هزاره چهار هزار سوار ساختند - خبر نواد مراد در خانه را شکوه عرض گویید مسمی در صحر شکوه فرمودند - خبر قطع ملک بهانه که بادشاهزاده مستعد کوته است برای تسخیر آن سامور شده بود از واقعه کن بعرض رسید و این بنامه چاه سپید بشکری آمد و ملکیت مستعمر مستعمل بر سر راه برکنده و در راه مراد از دست داده و قاعده های مسکوز سر بنگار کشید آن سرزمین است - و از مدت هزار و چهار صد سن در معروف جز و اندکی بهرین مراد آن ولایت بود و مبالغه ایوانک و دو محصل داشت و در میان سابق صاحب شده بودند و در اوقات و احوال آب و هوا و مراد های شهر و افروزی اشجار مسوول مخصوص شده و در امور کشور و ولایت سوار و قسم گاه و فواقد و مسوولان بودند گوید و آنچه از زبان خودشان کشور و اشجار و احوال مسوولان مردم اندک شده و از این طایفه را تاجیه و اشجار

اما از آنکه دران ملک پنج ماه بارش بشدت تمام می باشد و در اواخر
 برشکل باشکل تمام تردد پیداهای آن ضلع که چون وحوش آن سرزمین
 در آب و خشکی تردد نمودن مساری میدانند میسر نمی آید تا
 بسواران و پیداهای غیر واقف چه رسد - و سحر و جادو و اثر سمیات
 آب و هوا و غذایی آن ولایت باعث هلاک مسافران تازه رسیده آن
 دیار میگردد خصوص اواخر برسات که در همه سر زمین کوهها از شست
 و شوی یافتن اشجار زهر دار و هوای مسموم موجب آفت جان
 مسافرین و متردین میگردد اگر همه عبور از یک دو روزه راه باشد میشود -
 باوجود مفتوح ساختن و به تسخیر در آوردن قلاع و بلاد آن حدود فوج
 اسلام خان استقامت نتوانست ورزید - القصه آنچه ترددات نمایان
 از سرداران و افواج پادشاهی دران دیار خون خوار بظهور آمد اگر
 بتفصیل شرح آن پردازد بطول کلام ملالت انجام منجر میگردد - کوتاهی
 سخن بعد تنبیه یافتن و بگوشتال رسیدن کوچ بهار و بهیم نراین و
 دیگر مرزبانان آن مرز و بوم شوم که چندین هزار سوار و پیاده
 پادشاهی و آدم بی شمار آن وحشی نژادان که زیاده از یاجوج
 و ماجوج دران سرزمین منتشرند کشته و شهید شدند و اسلام خان
 مع همراهان مورد عنایات گردید - آخر کار در آنجا استقامت نتوانست
 ورزید - و طلبیدن اسلام خان برای وزارت چنانچه بتقدیر خواهد آمد
 علاوه بر هم خوردن بندوبست آن دیار گردید - فرمان عنایت عنوان
 مشتمل بر عطای منصب پنج هزاره ی پنج هزار سوار مع لوازم نقاره و
 دیگر مراقب بنام علیمردان خان عنایت فرمودند - چون یادگار بیگ
 ایلچی ایران که شاه صفی قبل از برهم خوردن رابطه و داد و دانه

شده مخصوص در پوشش قلمی است که مستوی خان قلمدار نام شده
 اینجی نودت نمایی نمودن قویب مد فخر را نشانه و مد مدد کس را
 زمانی ساخته مشاوح نموده اند و در قلمدار جنگ قلم نموده را قلمدار
 اختیار نموده اند اگر ملاحظه کنید ایام سیامه و کارایی که از بهانه این
 هر دو طرف بهمان آمده بود از مدد قلمی اختصار نویسی
 است حاصل نام در مدت چهار ماه مدد قلمدار به تصرف نموده اند
 و در شاهیه در آمد و مستوی خان قلمدار است که بعد از آمدن و نام
 در شاهیه این خواستار قلمدار سپرد و با قلمدار خان مملکت نمود
 هر چند که او را از روضه دینی در است مملکت نمود و در هر دو طرف
 اسماءت نمودند بعد از قلمدار این امر است که در مملکت این امر
 کردند و دیگر شباهت آنها را گذاشتند و در مملکت ساختند

الحمد لله الذي جعل العلم نوراً يضيء القلب ويهدي السبيل
والعلم نوراً يضيء القلب ويهدي السبيل •

[illegible]

و دیگر امرا و راجهای کومکي و فوج علیمردان خان باستقبال فوج قزلباش شتافت - و بعد زد و خورد و زخمی و کشته شدن جمعی از هر دو طرف شکست بر قزلباش افتاد - و سیاروش توشک خانه و خیمه خود را آتش زده باقی همه را گذاشته راه فرار اختیار نمود - سعید خان علیمردان خان را همراه خانه زاد خان پسر خود روانه درگاه معلی ساخت و خود همراه قلیچ خان و دیگر بندهای پادشاهی برای تسخیر قلعبات بست و غیره تواج قندهار توقف ورزیده قلعه را حواله قلیچ خان بموجب حکم نمود - اگرچه خبر رسیدن دیگر افواج قزلباش که شاه صفی بعد از شنیدن خبر هزیمت سیارش تعیین نموده انتشار یافت و سعید خان به پادشاه زاده محمد شجاع نوشته کومک درخواست نمود اما آخر ظاهر شد که سواي فوجي که سیارش وقت فرار برای کومک قلعه داران دیگر اطراف قندهار تعیین نموده بود شهرت مذکور اصل نداشت - و علیمردان خان بعد رسیدن بکابل که پادشاه زاده محمد شجاع خان دران خان را مع دیگر امرا باستقبال فرستاده بکمال اغزاز و استقلال طلبید براهمنوی خانه زاد خان موافق اداب هندوستان پادشاهزاده را ملازمت نمود - خلعت چهار قب مع مرصع آلات و اسبان مع ساز طلا و مینا و دو فیل باساز نقره مطابق ارشاد حضور عنایت نمودند - و سعید خان و قلیچ خان برای تسخیر قلعه بست و زمین دار و گرشک و غیره افواج تعیین نمودند - و بحسن تردد راجه جگت سنگه و منصوران قلیچ خان و ملازمان عمده سعید خان که یک دو قلعه در بورش سرسواری و بعضی در محاصره سه چهار ماه که جمع کثیر از هر دو طرف کشته و زخمی

قندهار رساند و خفیه پیغام نمود که بعد رسیدن بعلي مردان خان پیام
 نماید که بعضي مذکورات زباني ارشاد رفته و خود را بقلعه رسانده
 از راه مقید ساخته مع مال و عيال روانه حضور سازد یا سراو را بریده
 بصفاهان ارسال دارد - بعده که سیاروش از مشهد روانه قندهار شده
 بموافق ارشاد شاه بعلي مردان خان از رسیدن خود بطریق کرمک و
 رساندن پیغام زبانی نوشت علیمردان خان از شنیدن اخبار وحشت
 افزا متوهم گشته بدنامی رجوع آوردن بحضرت اغلي برخود گوارا
 ساخت - بسیاروش نوشت که آمدن تو بقندهار بوجوه موافق مصلحت
 نیست و مکرر نوشته و پیام بمیان آمد تا آنکه طشت این گفتگو
 از بام افتاد و جواب درشت و صاف بسیاروش نوشت - و سیاروش
 حقیقت را بشاه معروض داشت - و علیمردان خان بسعید خان
 صوبه دار کابل و عوض خان قاقشال که در غزنین بود و قلیچ خان
 حاکم ملتان نوشتجات مشتمل بر اظهار رجوع و عقیدت خود و طامع
 کرمک فرستاده بخدمت پادشاه نیز عرضه داشت نموده همراه
 خط سعید خان ارسال داشت - و صوبه داران و فوجداران بعد رسیدن
 نوشتجات علیمردان خان بجنس حضور روانه ساخته انتظار جواب
 نکشیده هر یکی برای اظهار مجرای خود مع جمعیت روانه قندهار
 شدند - عوض خان که از غزنین بسبب قرب جوار قبل از همه امیران
 رسیده بود علیمردان خان باعزاز بقلعه در آورده اواخر شوال سنه
 هزار و چهل و هشت سکه و خطبه بنام نامی شاه جهان نموده
 نه اشرفی و نه روپیه مسکوک اسم صاحب قران ثانی مع
 عرضه داشت و کلید طلا همراه احمد بیگ ملازم خود روانه بارگاه

[illegible]

اعلی که دفعه ثانی بدکن رفته بودند رویداد بمیان آمد قلعه را به شاه عباس داده برآمده ملازمت نموده مرخص گردید - و شاه درسنه هفده جلوس جنبت مکانی مطابق سال هزار و سی و درهچری گنجعلی خان را بحراست قلعه قندهار مقرر نموده بصفاهان مراجعت نمود بعد ودیعت حیات گنجعلی خان علی مردان خان خراف او قلعه دار و ناظم آن ولایت گردیده - بعده که حضرت اعلی سرور آرای هندوستان بشدند خاخبار تسخیر قندهار در دل آن پادشاه ذی وقار خطور می نمود - و بسبب پیش آمدن مهم بذنبله و خان جهان لودی و مکرر تشریف بردن بدکن کمر عزیمت بدان صوبه نتوانستند بست - بعد مراجعت از دکن دفعه ثانی بسعید خان صوبه دار کابل حکم صادر شد که چون اراده روانه نمودن یکی از پادشاه زادها برای تسخیر قلعه قندهار مرکوز خاطر است باید که یکی از بندهای پادشاهی را که کار آزموده سخن فهم باشد بدست آویز ضروری آن ضلع سمت قندهار روانه نماید که خفیه خود را نزد عای مردان خان رسانده تا مقدر او را بر جوع آوردن باین درگاه بامیدهای ترقی مرتبه و جاه رهبری و استمالت نماید - سعید خان ذوالقدر خان را بدین کار مامور نموده بقندهار روانه ساخت - و مومی الیه خود را بعلی مردان خان رسانده بپندین وجه فهمانیده از فیض بیدبار وعده ورعید بسیار استمالت بمیان آورد - علیمردان خان بعد تقدیم ضیافت بجواب رعایت پاس نملک و حق بندگی مروری آن طرف را زبانی عذر خواسته ذوالقدر خان را مرخص نموده جواب نامه را موقوف بر فرستادن همراه یکی از معتمدان خود نموده - و علی بیگ نام را با نامه و سوغات نزد ظفر

شیخ ناصر که اصل اسمش ناصر محمد است پیر ایشان مسمی بشیخ ناصر ساخت - از اصحاب وجد و حال و ارباب دانش و کمال بوده در کجرات اقامت داشتند - در سیاحت مدت سیر نموده در ایام پادشاهزادگی چند گاه در رکاب بعمر برده اند - در آن روز ها هم در صیف و شتا جبه و جامه پنبه دار با نیمه آستین پشمین که آن نیز خالی از پنبه نبود می پوشیدند - و مدام اسلحه پوش می بودند - بعده که منزوی گردیدند با وجود امداد یومیه و اسب و نیل که از پادشاه بایشان میرسید همه را صرف فقرا و محتاجان نموده خود بصحرا رفته گاه و هیمه آورده فروخته وجه قوت خود مینمودند - و گاه بود که بخوردن بیخ گاه و برگ اشجار قناعت می نمودند - امور عجیبه و غریبه یسمیار ازان برگزیده اطوار مشاهده می شد مثل ساختن ماهی از چوب و در آب بشنا آوردن و مروارید از قطره آب ساختن و اشرفی و روپیه از سفال بجلوه نمودن دادن اغلب که در جفرو تکسیر و تسخیر و علم ریاضی ضمیمه ولایت دست تام داشت - روزی در مجلس جشن که ارباب طرب در نغمه سرائی بودند در آمده در آن حالت آب برای خوردن طلبیده می خوردند بدیگران دادند هر که ازان تبرکات یک دو قرت خورد عمل وآب نبات گلاب آمیز بذائقه او معلوم گردید - از غرائب دیگر آنکه راجه بکر ماجیت با وجود بیگانه بودن از آئین دین بعرض رساند که من روزی شیخ را در ایام جوانی که اصلا موی سفید در ریش نبود غافل مشغول نماز دیدم که موی سیاه ریش ایشان بسفیدی مبدل شده و سر از تن جدا گشته ایستاده نماز ادامه می نمودند - درین ضمن دارا شکوه و قاضی محمد اسلم بعرض رساندند

[illegible]

و سبب استوار شدن
تا بقای عمر زاهد و تعالی اخوان در انوار
دوم هفت آدم که نزد جبرئیل نبوت • زاهدان رنگ تعلق پذیر از دست
دو دولت پادشاه مدبران آن زاهد پادشاه شریف دولت و مدبران مدبر
دولت متوجه انظار و تدبیر که معشای فقر و مدایح را صادق دولت و
سازمان می دهند تا در دولت و انوار معشای مدبران تعلق بخوار
مشرف نبوت دولت •

[illegible][illegible]

من و دست و امان آل رسول

و میفرمودند که من بدین تاریخ مبشر شده ام *

شیده جلال گرامی خلف سید محمد مذکور است با حسن خلاق و حسن سیرت آراسته بود و بر اکثر علوم عقلی و نقلی استحضار تمام داشت و بموزنی طبع که گاه گاه مضامین رنگین و معانی دلنشین بر زبان معرفت بیان شان جاری میکردید

موصوف بود چنانچه این شعر از زاده طبع ایشان است * شعر *

در نخوت و کبر لا علاجم چکنم * با آنکه اسیر احتیاجم چکنم

میروم ز نیاز و ناز دلبر نکشم * من عاشق معشوق مزاجم چکنم

تاریخ ولادت شان (وارث رسول) یافته اند ابتدا در هند که نشو و نما

این طبقه عالیه شد سید جلال ملقب بمخدوم جهانیاست که پرتو

ظهور شان در سده آچه از آفتاب زیاده اشتها دارد و سید برهان الدین

معروف بقطب عالم که نبیره مخدوم جهانیا باشد بسبب ناموافقیت

پادشاه آن عهد در گجرات آمده در قصبه تیوه سه کرهیی احمد آباد

سکونت اختیار نمودند و همانجا آسوده اند *

دیگر سید محمد مشتهر بشاه عالمند که بیرون شهر احمد آباد

مزار ایشان است و اوصاف سلحله او در ذکر سلاطین احمد آباد

مستور خواهد گردید *

میان میر که شنادر بحر حقیقت و غواص لجه معرفت بود

وطن گرامی ایشان سیهوان از تعلقه ملتان است - در ایام شرع شباب

بدار السلطنت لاهور آمده چهل سال چنان انزوا اختیار نمودند که

هیچ احدی را بر احوال ایشان اطلاع حاصل نبود بعده که بمروزر ایام

رحمت خلق الله برحمت و فرحت مبدل گردید - میرجمله میربخشی که در عهد جنت مکانی از نزد قطب الملک بایران رفته باز مراجعت نموده بعد از ملازمت خاندان امیر تیمور در زمره امرای عظام درآمده بود و از سادات و اعیان ایران گفته میشد ازین جهان بآن جهان انتقال نمود - و معتمد خان را که بخشی دریم بود بجای او مقرر فرمودند *

ولایت بکلانه که مشتمل است بر سی و دو پراگنده سیر حاصل و در اعتدال هوا و وفور اشجار سایه دار پراز اثمار کنار انهار و اقسام فواکه که بکشمیر باج نمیدهد و مابین بندر سورت و دولت آباد بتفاوت شصت کوه عرفی واقع شده و زمیندار آنجا بهرجی نام از پنجاه و دو واسطه متعلق بود (؟) پاکشاهزاده نامدار محمد اورنگ زیب وقت رخصت دکن برای تسخیر آن که مله پرو غیره نه قلعه نامی پای نام اوست بحسب التماس خود مامور گردید و بانواع عذایب معزز ساخته مرخص فرمودند *

تبت ولایتی است مشتمل بر بیست و یک پراگنده کم حاصل که در طول و عرض بصوبهای سیر حاصل باج نمیدهد و متصل سرحد کشمیر واقع است و سی و هفت قلعه باو تعلق دارد و از لک روپیه چیزی زیاده محصول دران ایام ازان مرز دریم بهم نمی رسید و اکثر زمین آنجا سنگ لاج و ناکاره واقع شده و جوی آب دارد که از ریگ آن بدستور ملک آشام قریب دو هزار توله طلای کم عیار سواهی محصول مذکور واصل خزانة حاکم آنجا میکردید و از انگور و خربزه شیرین و زرد آلو و شفتالو و دیگر فواکه وفور دارد -

بعبارت آرائي نگردد. پادشاه خود براه دريا بر کشتي نشسته بمنزل شاه نواز خان آمده آن بزم نشاط را زيب و روشني دو بالا بنشيندند و عقد آن دو گوهر بصر سلطنت بکابين چهار لک روپيه بسته گرديد. و از صداي نغمه سريان سحر پرداز و دست افشائي رقاصان خوش آواز که دران بزم دلکش سامعه افروز عالمي گرديد جهان جهان نسيم فرحت و نشاط بر دل جهانيان وزيد * بيت *

دل افروز جشني شد آراسته * درون و برون هر دو پيراسته
سرا پردهاي مکمل کلاه * کشيدند بر دروازه جشن گاه
بزرگان درگاه بر خاستند * عروسانه جشني بر آراستند
و همه بندهاي قديم و جديد خلعتهاي فاخره از هر دو طرف يافته
تسليمات مبارکباد و عطاي خلعت و ديگر عنايات بجا آوردند *
چون بعرض رسيد که پرتوي راج نام طفلي از اولاد جه چار
نکوهيده کردار که در معرکه کارزار وقت فرار گريزانده بودند ساد فساد
گرديده جمعيت فراهم آورده آواره نواح وطن گشته دست تعدي در خرابي
بعضي دهات و آزار زير دستان دراز نموده - خان دوران را فرمودند که
به تنبيه و قطع شجر حيات و قلع ريشه فساد آن بد نهاک پرداخته
بصوبه داري خود بمالوا برود - و شايسته خان را از انتقال خان زمان
بصوبه داري دکهن و تعلقه نظام الملکي مقرر نموده فرمودند که خود را
تا رسيدن پادشاه زاده محمد اورنگ زيب رسانده بنسق آن ضلع
پردازد *

ديگر از وقائع اين سال بگوشمال رسيدن پرتاب سنگه زميندار طرف
شرقي است که از اطاعت سر پيچيده در جرگه راهزنان خسرون

نظر نمایند جایی ابراه ندارد والا رفتی سگندر نزد نوشابه که بصورت
ایلمچی رفته بود کمال خطا ازو بظهور آمد نزد دانشمندان فعلی که
اگر نقش واژگون آرد و ندامت تمام بنشده بلا ضرور اختیار نمودن
از آئین خرد مندی دور است - دیگر آنکه در نامه بدارا نوشت * ع *
شد آن مرغ کو خایه زرین نهاد

پدران خود را بمرغ نسبت دادن خلاف داب بزرگان است - همچنان
در همان روزها روزی بتقریب ذکر یکی از دیوانیان صوبجات که
حقیقت سختی اودر حق خلق الله باظهار امانت و جزرسی بعرض
رسید فرمودند که کار و بار روزگار بل بعضی مقدمات دینی بی
مسامحه و مصالحه پیش بردن متعذر است چنانچه در زمان
خلافت حضرت امیر المومنین شاه مردان علی مرتضی علیه السلام
که نظر حق بین ایشان متض در اجرای احکام شرع متین
بود در بعضی امور که نظر برفساد زمان اغماض نمودن ضرور بود
نفرمودند این معنی ماده شورش گردید و کار بمقابله و شهادت رسیدن
چندین هزار اصحاب سید مختار کشید - درین ضمن دیگر مذكورات
آنچه بمیان آمد درین مختصر زبان خامه را جرات تحریر آن نیست
مفصل در شاه جهان نامه درج است *

غره ذی الحجه پادشاه زاده محمد اورزنگ زیب برای کدخدائی
از دکن آمده ملازمت نمود - و نظام الملك لباسی که مقید
گشته بمقتضی رسیده بود همراه نظام الملك سابق ملبوس گردید *
از واقعه دکن بعرض رسید که خان زمان ازین سرای فانی بآن
جهان رخت اقامت کشید *

خان زمان خود را نزد بادشاه رساند خان دوران بعد از فراغ تسخیر قلعه اودگیر و اوسه چون بگوش او رسید که قطب الملک فیل نامی با سم گیموتی دارد که در اخفای آن وقت بودن عبد اللطیف کوشیده بحضور نوشته حکم گرفتن فیل مذکور طلبیده آن فیل را بسعی و تجسس تمام مع مبلغ بیست و پنج هزار هن در دیگر بدست آورده بر سرزمیندار دیوگه آمده در خراسی ملک او و بتصرف در آوردن مکانهای قلب و تسخیر قلعه حاکم نشین آن ضاع کوشیده با رجوع رسیدن مرزبان چانده بمدد گوشمال واقعی بهر دو داده قلعه را بتسخیر در آورد و بعد گرفتن یک لک نوبیه نقد و صد و هفتاد فیل با قیاف دیگر و مقرر نمودن چهار لک روپیه پیشکش هر ساله قلعه او را با سپرده طرف کالی بپیخته که کنار دریای نریدا تعلقه صوبه خاندیس واقع است آمده از زمیندار اینجا نیز مبلغ نقد و جنس و فیل گرفته بحضور معروض داشت *

هیچکدام شعبان داخل قلعه اکبر آباد گردیده حکم جشن فتوحات ضمیمه جشن وزن شمسی سال چهل و ششم فرمودند و اکثر امرای رکاب و بندهای دور و نزدیک باضافهای نمایان سرافرازی حاصل نمودند و صلحا و فضلا و شعرا و ارباب طرب خرمین خرمین زر ذخیره اندوختند و مغنیان حور مثال و رامشگران پری رخسار به ترنم و جلوه در آمدند - چون بعد ممنوع ساختن سجده بزمین بوس و چهار تسلیم مامور فرموده بودند درین جشن زمین بوس را که بسجده شبیه بود نیز منع نموده همان چهار تسلیم مقرر فرمودند *

اکابر دین و صریحا در آن مذکور شود مزین نظام نامی و لقب گرامی
 بندگان حضرت خاقانی در جمیع ایام جمعه و عیدین لایق قطع میشوند
 باشد و هرگز پیروان و روشی که سابق میشوند نگرند و پیوسته بر زر
 سرخ و سفید سکه مبارک که از درگاه عالم پناه کننده فرستاده اند
 میزدند باشد و نیز قبول نمودم که دو لک هون را که هشت لک
 روپیه می شود از جمله چهار لک هون بابت نظام الملک
 سال بسال بلا عذر و اهمال بسرکار خالصه شریفه واصل سازم و
 هشت لک روپیه از جمله سی و دو لک روپیه که تا آخر سنه
 هشت بطریق بالمقطع برین نیازمند درگاه بمنقطع شده بود و باقی
 مانده نیز با دو لک هون سالیانه بدرگاه معلی بفرستم و بعد
 ازین همیشه با اولیای دولت عظمی از صمیم قلب بکرنک و
 بامخالفان از ته دل دشمن و مخالف باشم و در حضور مولانا شیخ
 عبد اللطیف بر قرآن مجید دست گذاشتم و قسم یاد کردم که خلاف
 آنچه تعهد کرده ام از من سر نزنند اگر خدا نکرده مصدر خلاف آن
 کردم اولیای دولت قاهره در انتزاع ملک من متیق خواهند بود و
 طریقه عهد اولیای دولت که صوبه داری دکن باشد آنکه چون همپشمان
 بسبب پیش قدمی این نیارمند در قبول اطاعت و بندگی درگاه
 جهان مطاع بامن کمر عداوت بسته اند اگر احیانا بعد از معارفت
 رایات عالیات بمستقر الخلافت از ناعاقبت بینی دست تطاول
 بملک نیارمند دراز نمایند ایشان در دفع شر آنها مدد و معاون
 من باشند و اگر بسبب اغماض صوبه دار عادل خانیه بتعدی ازین
 عاجز مبلغی بگیرند آن مبلغ درین هشت لک روپیه پیشکش

کلیه قبیله و نواحی قلمر میدادند

• شیل •

چون سیر قبیله حدائق درازم • یعنی قلمر ششم و سوگانه انکسورم

شیرخدا که از مدد بخت کارساز • نامی که بخوانم از خدا شد میسر

نورین نام شاه جهان چو از جانی من • در این خیمه ساقی نام بر اندام مناسرم

شاه من از بر عرش سلطنت میروم • معلوک این جهان و مسکن این دهرم

کبریا بخت نمی شود از داد این حدیث • از کفایت کمال لذایذ بدویم

هر من قند اسایه خورشید سلطنت • کافور فراغت است خوردن بدویم

نامم ز ناز خندان عشاق • چو ز ناز • کوی جزو صیانت تو بود شغلی تویم

ای شاه شیراز چو بزم کردی باز شود • در سایه او ملک قذات میسوم

بهدر است من بعد نام تو شاه بود • در شاهزاده دهر از این شهر دهرم

فرا عمار این شل نبود القاطب را چنان تک • برادر بقدر و

دیوانه و سرجمع آفت و عید قبل و اسیران رسیده و برخیزد آفت و عید

نامم قاطب انالک از انور گذشت •

نعم دایمک بود الله خانی

تو بدایمک • مرید صوفی دولت عارف و متخلص و شاعر و دانشمند

دوره الله قاطب انالک آید چون الله خانی کانی حدیث و حدیثی

سعدی نامی از نواحی سلطنتی صاحب قول زبانی از عارفان

حالی از عارفی حدیثی نام صاحبی از حدیث و حدیثی از عارفان

حدیثی از حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی

حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی

حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی

حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی حدیثی

فیز هیچ بنده این درگاه را در ملک خود راه ندهد و نوکر ننماید - و
 ظاهر است که چون ساهو جایی دیگر راه ندارد بآن عدالت مرتبت
 رجوع خواهد آورد ما هم ماذون میسازیم که نوکر نماید اما باین شرط
 که قلاع ترک و غیره که در تصرف او مانده حواله بندهای
 پادشاهی نماید - درین صورت سوای مصالح تویشانه مزاحم حال و
 مال و احوال عیال ساهو و همراهان او نخواهیم گردید. و اگر ساهو از
 راه برگشته طالعی بسر کسی پیش آید تا مقدور سعی نموده بسزا
 رساند یا از تعلقه حدود خود اخراج نماید و هیچ یلک از نوکران
 نظام الملک را نزد خود راه ندهد و اگر نوکر نمودن ضرور داند نام نظام
 الملکی بر آنها اطلاق ننماید و زود مکرمات خان را مع عهد نامه
 و پیشکش روانه درگاه سازد ما هم خدا را شاهد ساخته عهد کردیم که
 این قرار همچو سد سکندر بحال ماند و عهد نامه را بدستخط پنجه
 خاص مزین ساختیم و فرمودیم که خلاصه این امان نامه را بر لوح
 طلا که در ثبات حکم لوح محفوظ خواهد داشت کنده منقش
 گردانیده نزد آن عدالت پناه روانه سازند باید که بحکم آیه لَنْ شَکَّرَکُمْ
 لَا زَیْدُکُمْ وَ لَنْ کَفَّرَکُمْ اَنْ عَذَابِی لَشَدِیْدٌ * شکر این عطیه را بدل و
 زبان بجا آورد *

عرضه داشت عادل شاه

عرضه داشتی که عادل شاه در جواب ارسال داشته اگرچه مضمون
 آن قابل تحریر نیست اما غزلی که در آخر آن درج نموده
 پنداری که عندلیب گلشن شیراز حافظ قبل ازین بسه صد و چند
 سال این غزل را محض برای عادل شاه گفته بود و خالی از

[illegible]

در آمدیم اگرچه پیش ازین هم ما بدولت و اقبال بواسطه اخلاص
 و خدمات عادل خان مرحوم نمی خواستیم که از ما نسبت بآن امارت
 و ایالت دستگاه اصلا بی عنایتی بظهور آید و خیرانی بملک آن
 حشمت مآب راه یابد اما چون مردم کوه اندیش که بداندیش
 آن امارت مرتبت بودند براهنمایی که ندامت انتهای آن باشد
 باعث شدند لازم شد که بدین قدر بخیرانی ملک و مال آن
 عدالت پناه راضی شویم بهر حال چون ازان راه خطا بشاهراه
 هدایت برگشت و در هر باب هرچه فرمودیم قبول کرد مابدولت
 نیز تمام ملکی که از عادل خان مرحوم بان عدالت مرتبت
 رسیده بدان زبده مختصان مرحمت فرمودیم و از ملک نظام الملک
 هم قلعه شولاپور و غیوه محال مع متعلقه آن که ما از عادل خان
 مرحوم گرفته به نظام الملک و ملک عنبر دانه بودیم و قلعه پرینده
 و پرگنات نواح آن و بعضی محال کوکن که بنظام الملک متعلق
 بود باقلعجات آن حدود و پرگنه چاکنه که مجموع پنجاه پرگنه بجمع
 بیست لک هون می شود بآن شوکت پناه مرحمت فرمودیم
 و مقرر نمودیم که تا وقتی که آن عدالت پناه و اولاد و احفاد آن
 حشمت دستگاه بشروطی که در ذیل این فرمان عنایت عنوان
 که بمذکره عهد نامه است مرقوم گشته عمل نمایند انشاء الله تعالی
 هرگز ضری از ما و فرزندان برخوردار کامکار نامدار عالی مقدار و
 از اولیای دولت قاهره مامملک آن عدالت پناه نخواهد رسید
 و این معنی نسل بعد نسل و بطنا بعد بطن و قرنا بعد قرن برقرار و
 پایدار خواهد بود و بیست لک روپیه پیشکش که نقد و جنس بعد

درین ضمن خبر رسید که جمعی در نشیب و فراز کوه
جوار آن ضلع فراهم آمده اند مال و عیال و مواشی بسیار دارند
بجه می را بر آنها تعیین نموده که همه را بقاراج در آورده اسیر و دستگیر
ساختند - چنانچه ازان جمله دو هزار مرد و زن صغیر و کبیر
بفروخت رسید - بعده تهاه در کولپور گذاشته متوجه بیجاپور گردیده
بکنار دریای کشنا گنگا رسید - ساهوی مفسد پیشه بافوح خود
و بیجاپور بغلبه تمام نمایان گشته تا آخر روز جنگ بگریز می نمود -
خان زمان شاه بیگ خان را با جمعی از راجپوتیه بر بهیر خود جای
مستوفی گذاشته بر بهیری جاسوسان نصف شب سوار شده بر سر بهیر
دکھنیا روانه شد - ساهو خبر یافته بهیر را بار نموده بمکانهای
قلب روانه ساخته خود سر راه فوج خان زمان گرفت و عجب
دار و گیر و ستیخیز عظیم بمیان آمد - آخر دکھنیا فرار نمودند
و پاره اسباب بدست مردم خان زمان آمد همچنان تا سرچ جنگ
کنان که هر روز فوج بیجاپور بر سر راه آمده شوخی می نمود رسیده
بتاخت و تاراج آن قصبه آباد پرداخت - بعده معموره را باغ
را بیچراغ ساخت و سواي نام باغ آبادی دران ضلع نگذاشت
و همه جا مقابله و مقاتله نموده بکنار آب بهنوره رسیده چند روز
توقف نمود - درین اوان حکم رسید که چون عادل خان برشته
اطاعت در آمده دست از خرابی ملک او برداشته خود را
ببصور رساند •

درینولا بعرض رسید که قلعه انکی تنکی و غیره چهار قلعه سر
بفلک کشیده توابع دولت آباد از سعی فوج منصوب کرده خان

محصوران را علف تیغ گردانیده مال بسیار مع ذخیره و توپ خانه بدست آورده، قصبه دیوکانو را نیز بتصرف در آورد - چون از اینجا کوچ نمود فوج بیجا، پور بمقابل رسید و محاربه معصب بمیان آمد و بر چندارل و بهیر عقب زور آوردند و بازار دارو گیر گرم گردید و از صدمه سم ستوران و نعرهای زهره شکاف بهادران زمین بر خود بلرزید دران روز از شه نواز خان که بمذد چندارل رسید تردد رستمانه بظهور آمد

* بیت *

دلیران جنگی دران رستخیز * سنان بهر خون ریز کردند تیز
تمام روز جنگ مغلوبه بود که غالب از مغلوب جدا نمی گردید وقت غروب آفتاب از هم جدا شدند دران جنگ رندوله خان که سردار بانام و ننگ دکنیها بود زخم کاری برداشته بر زمین افتاد و همراهان او دست بدست برداشته بردند و مردم بسیار از هر دو طرف بکار آمدند و جمعی از مبارزان بگلگونه زخم سرخ روئی حاصل نمودند گویند تا ده کروه آدم کشته و زخمی افتاده بود و بعد آنکه سید خان جهان بدهاراسیون رسیده برای تیمار زخمیان چند مقام نمود خبر رسید که رندوله خان باوجود التیام نگرستن زخم باز مقابل لشکر پادشاهی نمودار گشته - سید خان جهان با همراهان بمقابله شتافت تمام روز معرکه کارار گرم بود و پدر رندوله خان چپقلشهای نمایان نمود جمعی از طرفین کشته و زخمی شدند آخر هر دو لشکر از هم جدا گشتند - سید خان جهان ناز بدهارا سیون مراجعت نموده بعد توقف چند روز که زخم سپاه التیام گرفته بهیر را جای محفوظ نگاهداشته طرف گلبرگه بتاخت و تاراج

برای شاهی آفتاب نمود؛ تاج گذاشت و در آن روز که در بیابان پیران بود
 درین زمین خوشه کمر بست خالی بود که اینجا بودین خاکست شده بود را
 که برای شکر بودین همان آب بود شکافتند و سرودم بدین را اندین
 گوشت بدست است روح و بازه بدین شکافتند تا جفا کرد بدین پیران خیر
 تا و نذر و آب نجات کردند؛ خان دوران از شاهان این خیر و نعم
 از آن طرف بدین پیران بود؛ اطراف دیگر را بعمل شکافتند و روح
 کلا بود و شوره بود را مع شرد و قصبه شکافتند و اسباب شکافتند
 بدست آورد؛ تا سریده ملک قطب ملک ویران و شیرازی شکافتند
 درین توان حکم حضور رسانید که چون شالی خان بود خراسانی حضور در
 بغدادی این شالی برای او و فرزندانش از خیرات شکافت بودند
 میروانشین و فاضلی از او بود را با شکافتند و در آن وقت که حضور
 از آن شکافتند فاضلی حضور پیران بود؛ دست از شکافت و تاج
 ملک او بود؛

در پیران دانا که شکافتند؛ ملک * ملک بغداد و فعلی پیران
 خان دوران از او صاحب حکم بعمل آورد؛ حضور بدین حضور و ملک
 و از دیگر از ساری از او شکافتند ملک فاضلی شکافتند *
 و در آن جفا کردند شکافتند شاه جهان می دانند

چون پیران خلی پیران شکافتند سواد پیران که در سواد پیران
 بود پیران و ملک پیران و ملک پیران و ملک پیران و ملک پیران
 بود و ملک پیران پیران شکافتند ملک پیران شکافتند ملک پیران
 در دست ملک و ملک و ملک و ملک و ملک و ملک و ملک و ملک
 پیران شکافتند ملک پیران شکافتند ملک پیران شکافتند ملک پیران شکافتند

برداشتند و بعد از زرد خورد بسیار دکهنیها راه فرار اختیار نمودند و لشکر پادشاهی از آنجا کوچ نموده اسباب غارت و اسیران را با بهیرو جمعی از مردم کارآزمایان روانه ناندپور ساخته بعزم تاخت و تاراج نواح بیجا پور با فوج جهان آشوب سواری نمودند هر جا میرسیدند معموری را آنجا بوبرائی مبدل می ساختند و فوج غنیمت گاه گاه سر راه جلوریز رسیده شوخی نموده اسب و آدم ضائع ساخته جمعی از مردم خود را بدم تیغ و سنان داده برق کژدار فرار می نمودند تا آنکه لشکر پادشاهی از گلبرگه گذشته بقصبه هیرا پور که از معمرهای پراز مال تجارت بود رسیده در طرفه العین بشتاب سیها برابر ساختند و جنس افمشه و طلا و نقره و زر مسکوک مع اسیر بسیار بدست آوردند روز دریم که در کنار آب بهنوره متصل هیرا پور ورود آمدند دسته دسته فوج دکهن نمودار شده از هر طرف آغار جولان دادن اسپان مقابل مبارزان جنگ جو نمودند ازین جانب نیز بهادران یکه تاز جان باز مقابل برآمدند و از طرفین دادمردانگی دادند و هر ساعت فوج غنیمت زیاده می شد و کار بمباریه صعب کشید و سرهای سران بسیار بشتاب و خون آغشته گردید و هر لحظه عرصه دار و گیر گرم تر میشد و نعره های و هوی مردان با صدای کوس غلغله افکن سطح زمین و زمان گشت و رستخیز عظیم روداد و از طرفین توده نمایان و کار زار رستمانه بعرضه ظهر آمد

• بیت •

چو لشکر بلشکر در آمیختند • قیامت ز گیتی بر انگیزند
نفیر از دلیران بر آمد بارج • ز هر گوشه میرفت خون موج موج
آخر بعد از کوشش و کشش بسیار فوج دکهن راه فرار اختیار نمود و فوج

و کهنتر و راجدهیرو هفونست و دهراب و غیره بیست و پنج قلعه که از قلعههای قاسب و ملجایی خودیشان و منسوبان نظام الملک بود بعد از تردد نمایان و ضرب شمشیر قلعه کشایان بتصرف بندهای پادشاهی در آمد و شایسته خان بجهت ضبط محصول و مصالح تعلقه آن قلعبات خود مترجه شد و مبلغ دو کرور و شصت لک دام سیر حاصل مثل پرگنه سنگنیر و گلشن آباد و چاندور و انگوله و غیره هفده پرگنه بقبض دیوانیان سرکار در آورده و پسر و قبائل ساهو با جمعی دیگر از وابستهای نظام الملکیه اسیر و دستگیر شدند و یک پسر ساهو سیوا نام خود را با جمعی بقلعه قاسب میان دریا رساند شایسته خان را طالب حضور نموده مورد عنایات بنی پایان ساختند و نرددی که از خان دوران بهادر و همراهان او بظهور آمده آنکه بعد رسیدن بقندهار کمر همت به تسخیر قلعه اوسه و اردگیر که قلعه سرحد منازع فیه بود بست - درین ضمن حکم رسید که تاخت و تاراج نمودن ملک بیجاپور را برتسخیر نمودن قلعبات مقدم دارد و نیز خبر تعیین شدن و رسیدن سید خان جهان و خان زمان برین کار انتشار یافت - خان درزان مطابق حکم بهیرو اسباب زیادتیی را گذار آب بهنورا گذاشته بامردم خوش اسپه یک تاز غافل بطریق ایلغار جلوریز بر قصبه کلیدایی که از بلاد آباد مشهور بود تاخت - و قریب در هزار آدم صغیر و کبیر آنها را طعمه تیغ و تیرو سنان ساخت و زن و مرد خورد و کژان زیاده ار شمار اسیر نمود - آنچه از اموال و اقسام اقمشه تجارت و اثاث البیت خانه هندوان و مسلمانان و مواشی بدست سپاه در آمد و بجا نده غارت رفت قلم را

بسیار از برای خانی گردیده است حضور رسیدن فرستاده دیو را بشرف سلام در آوردند و بهانه را با بقتل رسانداد *

حقیقت مشورت خانی که قوت خانی سرخس گردید
بوده اند و در رسیدن پنجابور حکام آنجا استقبال فرموده
مشورت خانی با مأمور مشهور در آورده اگر چه در ظاهر آنچه در
ظاهر اظهار اطاعت و تقدیم خدمت گویند اما از مأمور او چنان ظاهر
گزارد که در خفا در پیوسته اند که مخالفان مخالف ظاهر از دست
ندارند مشورت خانی حقیقت را بشهر مشهور مدعیان داشت
و چنانچه در پیوسته در آمده فوج سرای پادشاه و خیرات شاهین
سلطنت پنجابور آید فرمودند و آنچه در پیوسته کار او کشیده بود
خاموش خوانند *

در کمال از سلوک قطب الملک در کمال می آورده که بعد
رسیدن بهد از اطراف پیوسته آمدن در میان اظهار ازات و عقودت
سازگار و از آنجا خواران استقبال فرموده و در پیوسته از آنجا
درام و شهر در آورده و در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا
خوار و پیوسته پیوسته درام و در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا
سازگار و در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا
در آنجا در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا
شاه جهان در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا
در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا
در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا
در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا در پیوسته از آنجا

اطاعت بیجاپوری بعرض رسید سید خان جهان را با سپه دار
 خان و رستم خان و غیره بندهای جان نثار پادشاهی با فوج ده
 هزار سوار برای خرابی و تاخت و تاراج ملک بیجاپور بکومک
 خان دوران مرخص ساختند و بخان زمان و همه سرفوجان احکام
 صادر شد که از هر طرف تاخت و تاراج کنان داخل سرحد ملک
 بیجاپور شوند و اول به تنبیه رندوله خان که از سرداران نامی عادل
 خان گفته می شد پردازند - و نیز خفیه حکم صادر نمودند که در
 صورتی که عادل خان از خواب غفلت بحال آمده باظهار اطاعت
 رجوع آرد دست از تاخت و تاراج کشیده بحضور برنگارند - از
 عرضه داشت شایسته خان بعرض رسید که قلعه نلدرک به تسخیر و
 پرگنات نواح آن بتصرف بندهای پادشاهی در آمد - ملا تقی فرستاده
 حیدرآبادی مطابق حکم روز جشن نوروز با قدری جواهر و پنج
 فیل کوه شکوه و دیگر تحف که قیمت جمله یک لک و شصت
 هزار روپیه می شد مع عرضه داشت تهنیت سال نوروز رسیده
 ملازمت نمود - مجموع در جشن نوروز بیست لک روپیه پیشکش
 پادشاه زاده‌ها و امرا و قطب الملک و راجه چانده از نظر گذشت •
 چهارم فی قعدہ میرابوالحسن وقاضی ابوسعید از نزد عادل خان
 مع قدری جواهر و مرصع آلات و عرضه داشت مشتمل بر اظهار کمال
 عجز و ندامت و خجالت افعال گذشته و قبول اطاعت آینده رسیده
 ملازمت نمودند - نرسنگه دیو پسر بکر ماجیت از بقیه السیف همراهان
 چهار که بامید جان بدر بردن براهنمایی و وفانت بهادر نام
 افغان از راه چانده نزد بهلول بیجاپوری می رفت هر دو دستگیر

ساخته داخل پرستاران مشکوی گردانیدند - و خان دوران را خطاب بهادری مع خلعت و چار قمب طلا دوزی و شمشیر و خنجر مرصع و اضافه دو هزار سوار که اصل و اضافه پنج هزار پی پی هزار سوار باشد عزایت فرمودند - و همپنان عبد الله خان و همه همراهان به عزایات بادشاهانه و اضافهای نمایان سرفرازی یافتند و بعد نزدیک رسیدن برهان پور داخل شهر نشده در کراره که از مکانهای با صفا و شکار گاه مشهور دار السرور است نزول اجلال فرمودند دو روز سیر و شکار آنجا نموده بیست و دویم شعبان متوجه دولت آباد شدند - در مدت بیست و هشت روز بدولت آباد رسیده بتفارت دو کرره کنار حوض قتلو شرف نزول فرمودند خان زمان صوبه دار بالا گهاٹ آمده شرف ملازمت حاصل نمود چون ساهوی خلالت آئین بوجود مقید بودن نظام الملک در گوالیار برای هنگامه فساد و شورش واقعه طلبان طفل مجهول النسب را از قبیلہ نظام الملک بهمرسانده دستاریز معرکه آرائی ساخته لسکر فراهم آورده بعضی از مساللات و قلاع دور و نزدیک آن ولایت را در هنگام فرصت که بزبان خامه داده شده بتصرف در آورده ماده شوریدگی ملک و تفرقه مال و حال رعایا گشته بود خان دوران بهادر و بهادر خان و خان زمان و شایسته خان را مع بیعت و چهار امیر روشناس کار طلب با چهل و هشت هزار سوار آن عهد که اکثر موجودی بودند برای تادیب و تنبیه مفسد مذکور مقرر و مرخص نمودند وقت رخصت ارشاد فرمودند که اگر عادل خان بمده طالع باعانت فرج پادشاهی و گوشمال آن تیره بخت پردازد ضرر بملک او نرساند و الا ولایت بیجاپور را نیز بتاخت و تاراج آورند و از

که بنام قطب الملک صادر گردید بزبان قلم میدهد - ایالت و امارت
 پناه - ارادت و عقیت دستگاه - خلاصه اماجد کرام - سلاله اکرام عظام - نقاوه
 خاندان عز و علا - عضاده دردمان مجده و اعتلا - زنده مخلصان صلاح اندیش -
 خلاصه متخصسان سعادت کیش - مورد الطاف شاهنشاهی - مصدر
 آداب خیرخواهی - جوهر مرآت صفا و صفوت - فروغ ناصیه دولت
 و رفعت - سزوار عاطفت بیکران - المختصرون بعنایه الملک المنان -
 قطب الملک بشمول عنایات پادشاهانه مستظهر بوده بداند - که
 چون ما بدولت و اقبال پادشاه اسلام و مروج دین مبین حضرت
 سید انام صلی الله علیه و علی آله و اصحابه و سلم و مرید و مروج
 مذهب اعل سنت و جماعتیم بر ما واجب است که هر جا حکم
 اشرف ما جاری باشد احکام شریعت غرا و ضوابط ملت بیضا را
 جاری سازیم و آثار بدعت و ضلالت را مسو فرمائیم و بعرض ما رسیده
 که در ملک آن قطب فلک شوکت سبب اصحاب کبار که آیات
 قرآن مجید دلالت صریح بر فضل ایشان میکند و اخبار و آثار
 صحیح شهادت میدهد بر علو درجات آنها و معینا قرابت قریبه
 با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم دارند مینمایند و آن
 ایالت پناه در منع آن نمی کوشد و بسزای اعمال نمیرساند - بخواهران
 از روی ارشاد حکم میفرمائیم که از ملک خویش این امر قبیح و
 فعل شنیع را برطرف گردانند و اگر بدبختی از بی سعادتیه مرتکب
 این امر شود بحیاست رسانند و الا بر ما لازم است که در تسخیر آن
 ملک سعی نمائیم و مل و اهل آن ولایت را بر خود حلال دانیم
 و خون آنها را هدر شناسیم و بعرض رسیده که خطبه بنام فرمانروای

مدفون چهارست - اسحاق بیگ را برای تحقیق آن تعیین فرمودند
هرجا که خانه سنگ بنظر می آمد باشاره چشم تمام چشم دست بدست
مسمار می ساختند - عمارات آن سرزمین را بی آنکه احتیاج بگل و
چونه افتد از سنگهای مربع و طولانی که پنداری که سنگ تراشان
بمدد تیشه ساخته اند از محض قدرت الهی بیشمار در آن سرزمین
افتاده می سازند - اگرچه از آفت باد و باران و سیلاب و آتش
محفوظ می باشد اما وقت خراب و مسمار ساختن محتاج بکلنگ
و بیل نمیکردند - از جمله تعلقه چهار یلک پرگنه چپره که نهصد دیم
و هشت لک روپیه جمع داشت بضبط در آورده خالصه مقوری
ساختند - و بند های پادشاهی که برای تقصص خزانه مدفون رفته
بودند از چاهها و جابهای غیر معلوم دیگر مبلغ شصت لک روپیه از
سعی مردم پادشاهی و پادشاه زاده محمد اوردنگ زیب سواي زری
که سید خان جهان بر آورده زیاده از کرور روپیه واصل - سرکار نموده
بود بر آمد - و روانه قلعه اکبر آباد ساختند - و پادشاه زاده محمد
اوردنگ زیب بحضور رسیده ملازمت نمود - و باتفاق از راه سرونج
متوجه دکن گردیدند - چون از اداهای خارج عادل شاه غبار ملال بر
خاطر خاطر پادشاه بود و امداد نظام الملک علاوه آن گردید و
نیز مکرر بعرض رسید که در حیدر آباد خطبه بدستور ایران خوانده
می شود و نام شاه ایران در خطبه داخل مینمایند - فرمودند که اول
برای اثبات حجت یکی از بندهای پادشاهی زبان دان سنن فهم برای
ارشاد و نصیحت آن هر دو مغرور باد غفلت روانه ساخته از فرمان
و پیغام وعده وعید آمیز خبر دار سازند - لهذا مکرمت خان را با فرمان

می دانستید که شایسته ای نام آن که سائل آن بوده که آنرا را مستحق ساختند
 بود و نسب داده و برخص ساخت و سرها را مرغ می نموداشت و قلم
 مستحیوب نهاد و یک نام توانک حضور گردانید • • •

چو بد کردی بهش ایمن از آفات

در واپس شد طبیعت را • • •

در ساری شهرها اتفاق می افتد که چهار نفری واقع شده بود که سرها
 مع می نمود داشت از قلم داشت و فرمودند که سر درازا ساری
 بیان کرد و آنچه بر اند و ملا و قدر آنست مع چو شعر از چو شعر اند
 و بعد از آن در آنها وقت قرار چو شعر بدست نداشتی بدست نمی آمد
 سویی آنچه ناک شده و باغ یک دور بود و ناک خوراک سرور کردیت
 و سویی آن عهد ناک خان وقت سرانجامت بنام ناک بود و ناک
 ناک بود و با چو شعر و دیگر جنس مع نورانی نامی از ناک بود
 ناک ناک حضور • • • و هر سال یک ناک بود و ایست
 و ناک ناک و ناک ناک • • • و ناک ناک ناک ناک ناک ناک
 ناک ناک ناک ناک • • •

نادر حضور و واقعات سال مهم از چو شعر • • •

شماره چو شعر و ناک ناک • • •

نورانی حضور و ناک ناک سال مهم از چو شعر • • •
 و چو شعر و ناک ناک سرور ناک ناک ناک ناک ناک ناک
 ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک
 ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک
 ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک ناک

تا آنکه کار بمشت و گریبان رسید - جبجبار را فرصت ونا نمود که بدستور کفار غیرت شعار بجهرنمودن زن و فرزند پردازد در عالم اضطراب دو جمدهر بزن کلان رانی پارینی نام زده و یگان یگان شمشیر بدیگر زنان و عیال و اطفال خود و همراهان رسانده در راه انداخت و همه با پسر خورد سال بکر ماجیت بدست مردم پادشاهی آمدند - و جبجبار یک دو مقابله بانوج نموده جنگ ناگزیر از ننگ نام نموده عم بهادر خان را با چند نفر کشته و زخمی ساخته و از خود جمعی بکشتن داده فیلان و شتران بسیار پر از بار گذاشته خواست جان خود را با چند فیل که از عیال خورد سال و مرصع آلات و اشرفی دران بودند بتعلقه گلکنده رساند - خان دوران محمود بیگ خوانی را برای گرد آوری فیلان و مال و عیال که مابین راه گذاشته میرفت گذاشته خود دست از تعاقب برنداشته تا آنکه باقی فیلان مع جواهر آلات و عورات بدست مردم پادشاهی آمد و اثری از جبجبار و بکر ماجیت پسر او نیافتند ناچار بر سر تالابی رسیده چون جان در اسپان نمانده بود و آدمها جان بلب رسیده طاقت حرکت نداشتند آنجا فرود آمده خواستند تا خبر تحقیق رسیدن جبجبار آرام گیرند - درین ضمن خبر کشته شدن جبجبار مع بکر ماجیت رسید و در همان آن گوندهای آن سرزمین که در جنگل وقت فرار با جبجبار و بکر ماجیت دو چارگشته بر احوال پرمال آنها اطلاع یافته با هر دو هم نبرد گشته کشتند - و سردای پدر و پسر را بطریق نذر و پیشکش نزد سرداران پادشاهی آوردند - و بروایتی خبر کشته شدن هر دو آورده خان دوران را در آن مکن بردند و خان دوران سر هر دو

آوردند که چاه پراز زر مسکوک و ظروف نقره و غیره در جنگل یافته شد و خان دوران از شنیدن آن خود را بر سر چاه رساند و برای پیدا کردن چاههایی دیگر بیست و جو پرداخت در سه چاه دیگر که برای غله می سازند زر مدفون یافتند - بعد از تفرقه شدن و بغارت رفتن زر بسیار دولت و پنجاه هزار روپیه مع بیست من ظروف نقره واصل سوکار گردید و معلوم شد که در چاههایی دیگر نیز زر مدفون ساخته باشند بعد عرض حکم شد که سید خان جهان در اینجا مازده به بند و بست آنجا و تحقیق خزانه چاههایی دیگر پردازد - و خان دوران و عبد الله خان با باقی امرا بتعاقب چهار خود را رسانده قتل و اسیر سازند - و نیز ظاهر گردید که چهار خود را شاه پور که گدھی قائم بود و سابق همان مکان حاکم نشین بود رسانده در فکر برآمدن طرف گوندوانه و دیو گده که از برارست بنایران هر دو سردار متوجه شاه پور شدند - و در همان زودی خبر فوت زمیدار گوندوانه و رسیدن فوج پادشاهی معا به چهار رسید و دل و حوصله باخته توپهای قلعه را شکسته و نابود ساخته عمارات را از باروت پرانده تمام اثاث البیت را که در همراه گرفتن آن عاجز بودند آتش زده هرچه توانست از جواهر و زر نقد و ظروف طلا و نقره و عیال و اطفال برانیدال و اسپان راهوار بار و سوار نموده مع دوهزار سوار طرف دیو گده وقت شب برآمد عبد الله خان و خان دوران خبر یافته خود را اندرون قلعه شاه پور و جورا گده که متصل هم بودند رسانده بقیة النار را بضبط خود در آورده اذان محمدی خوانده بتخانه هارا مسمار ساخته آن قلعه را حواله مردم معتبر نموده جمعی از راجپوتیه در آنجا گذاشت -

یکی از راجپوتان آنجا گذاشته طرف قلعه دهامونی که مکان بسیار
قلب و بنا کرده پدر او بود روانه گردید - بهادران قلعه کشا بران اطلاع
یافته شادمانه آثار فتح فواخته تزلزل تمام بگوش دل باختگان آن
مرز و بوم انداختند - و به تردد دوسه شبان روز قلعه را مفتوح ساختند و
هزار پای صدای اذان دین مستمندی بگوش کافران آن دیار رساندند
و بموجب اشارت پادشاه آن قلعه را به راجه دیپی سنگه سپرده کلید
قلعه را بحضور ارسال داشتند - و با سرانجام جنگل بری طرف دهامونی
روانه گشتند - و در مرصت در روز بآن مکان رسیده شروع به پیش
بردن موزچال و کندن نقب نمودند - هرچند که سنگ لاج آن سرزمین
بمرتبه صلب واقع شده که سوابی آهن فولاد دران سنگ ناخن گیر
نمیگردید - اما بهادران کوه کن چنان کمر همت بستند که در اندک
فرست کار بر مصوران تنگ آوردند - و مع هذا مخدولان در تردد
از داختن گوله توپ و تفنگ و حقه آتش و بان و سنگ مد من
و دو صد من کمی بنموده مردم بسیار شهید شدند و شب و روز
باران آتش برفوج پادشاهی میبارید - آخر شبی بدست یاری
زین - آسمان پایه و کمندهای هوش رنا مبارزان جان بار قرار بر
یورش دادند - چهار دل باخته بهوش آمده برای طلب زندهار
میانجی فرستاد - هنوز گفتگوی بنای صلح بگوش سرداران نرسیده
بود که بهادران رعیل و نظر بهادر بهادری را کار فرموده از طرف
جنوبی بکمند جانبازی خود را بقلعه رساندند و دروازه قلعه را
آتش زدند - چهار سنگه سراسیمه وار از حصار برآمده در شب تاریک
ادبار پیش گرفته خود را به پناه اشجار جنگل انبوه رسانید - اگرچه

(۵۰۹)
 شاه جهان شاه
 غلامی با معاون سفارت با تحف فرستاد یک سیرک و دو هزار
 نقد و دو سیرک خالص و دو سیرک ساخنه نقد و تاریخ توبه شد
 و صاحب قمران غلامی بدکن معوض رسید
 پناه شاه جوان این سفر میگردید
 و در این سفر در صومعه و در صومعه

[illegible]

و ارشاد فرمودند که اگر محال سرکار ساتوا را (۱۰۷) که سی لکه روپيه جمع دارد بعهده بذهباي پادشاهي نمايد و بکرماجيت پسر خود را بحضور فرستاده خود نزد خان زمان بدکهن بدستور سابق برود قلم عفو بر جريده اعمال او کشيده گردد - سندر کب راي که نزد آن تبه کار رسيد بعد از سوال و جواب غدر آميز آن فتنه انگيز دانست که مطلب او تا سر انجام يافتن استحکام مکانهاي قلاب دفعيه است - بغرور جنگل پراز تراکم اشجار خاردار و گذر هاي دشوار گذار قدم براه اطاعت نمي گذارد - بي حصول مطلب برخاسته بحضور آمد - و پادشاه از راه مزود احتياط با رجوع تعين امراي نامدار صاحب فوج پادشاه زاده محمد اورنگ زيب را که براي دکهن مستعد ساخته بودند بسرداري تمام فوج بهمم آن کافر فاجر مقرر فرموده بتايد مرخص ساختند و هزار سوار اضافه مع ديگر عنايات عطا فرمودند و شايسته خان و رستم خان دکهني و ديگر امرا همرا پادشاه زاده تعين شدند - دوازده لک روپيه نقد و جنس پيشکش زمينداران بنگالا فرستاده صوبه دار آن ضلع از نظر گذشت - حکيم مسيح الزمان عرف حکيم مظفر که از کعبه الله معاودت نموده بود متصدي بذر سورت به نيابت بيگم صاحب که بذر سورت مع مال و سائر در جاگير و انعام بواب قدسيه عطا فرموده بودند مقرر فرمودند و سه هزار پانصد سوار منصب سابق بحال نمودند - وسط شهر ربيع الثاني سنه هزار و چهل و پنج هجري متوجه دکهن گرديدند - ميرک حسين

[illegible]

بعرضه داشتگاهی سراپا غدر گذرانده دام و درم دیگر نرساند و کار و عرصه بر مردم مرتبه تنگ گردید که گردانان بقرص آفتاب ایام بر شکل و زمستان دم همپشیمی میزد - و شب و روز بازاران فرصت چشم و نمودن نمی داد - و از هر طرف سیلاب دوان برای وبال جانوران و آدمهای فاقه کشیده میرسید و هر جا که تهاغه بادشاهی گذاشته شده بود مخدولان گاه بیدگاه چون بلای ناگهان ریخته دمار از دماغ روزگار آن جماعه برمی آوردند - تا آنکه نجابت خان باهم مصلحتان جان خود بسلامت از انجا برآوردن غایمت دانسته بفکر تدبیر برآمدن ازان تهلکه افتاد - درین ضمن خبر رسید که گوجر نام را که در قلعه گذاشته پیش آمده بود با جمع کثیر کشته گردید و سوار و پیاده بشمار همه جا سواران را بند نموده اند - حاصل کلام ملالت انجام نجابت خان تمام لشکر و توپخانه و اسباب ترک و کارخانجات بیداد فغا داده خود دهاز دشواری و تغییر وضع با معدود چند جان بر گردیده از انجا نجات یافته - و عیال و ناموس مردم که از ملاحظه تیغ خونفشان مفسدان رو بغار و انبوهی اشجار گذاشته بودند بدست تبه کاران آن دیار افتادند - بعد از عرض نجابت خان را بی منصب نمودند و از تغیر او میرزا خان بن شاه نواز خان مقرر گردید و حکم شد که وجه پیشکش مقرری را از نجابت خان باز یافت نمایند •

ذکر مهم چهار سنگه بندیده

چون چهار سنگه بندیده را بعد وقوع تقصیرات قلم عقوبت جرائم او کشیده همراه خان خانان روانه دکن نموده بودند و آن بد بندگان بعد از چند گاه از خان خانان رخصت وطن در خواسته بکرماجیت نام

رساند گرفتار خود را بپایش • دهد خورشید و مه را رو نمایش
 دهد شاه جهان را بوسه برپای • ازان شد پاینده قدرش فلک سای
 چو تازیشش زبان پرسید از دل • بگفت (اوزنگ شاهنشاه عادل)
 چون پادشاه خورشید منزلت بران تخت فلک رفعت جلوس نمود
 از اطراف نغمه پردازان حوز مثل و رامشگران پری تمثال باصول
 گوناگون برقص در آمدند و سلاطین و امرا بهزاران زبان شکر گویان
 تسلیمات تهنیت بتقدیم رساندند و جیب و دامن مراد عالمی
 مالا مال گردید شعرا و صلیبا و ارباب طرب خرمن خرمن زر ذخیره
 اندوختند و مهر و ماه برای نظاره جشن آن خسرو خورشید کلاه
 سراز درپشه مشرق بر آورده در مجمر فلک سپند اختران سوختند
 و بدین ترانه مترنم گردیدند • بیت •

جشنی بهزار دل فروزی • اختر همه در سپند موزی

ایام بدل نشاط افروز • همچون شب عید و صبح نو روز

و فلک بهزاران زبان میگفت • بیت •

همین بس بصفای فردوس آئین • که باشد جلوه گاه خسرو دین

بذوق جشن نو روزی نقاره • گلو از صوت بلبل گشت پاره

نفیر و کرنا گشتند دمساز • سرود زیر و بم شد هر طرف ساز

آنچه پادشاه زاده و زمین الدوله و دیگر اسرا با نعم درآمد و هر آنچه

نثار و نثار از نظر گشت در تشریف تفصیل آن قلم را رنجیده نداشته

بدین اکتفا می نماید که از ساعت تحویل تا روز شرف نورده روز

دست و دل آن پادشاه دریا دل در ایثار زد و گوهر حکم بسروکان

داشت و فقیری نماد که صاحب نصاب نگردید و غنی نبود که

موافق پایه و نصیبه خود بقیض رسیده - پنجم جمادی الاخری داخل دارالسلطنت لاهور شدند سرکار بیجاگده و ندر بار و بعضی مسائل سرکار هاندیه که متصل سرحد مالوا و احمد آباد کنار آب نرپدا و تپتی بود حکم شد که داخل صوبه خاندیس نمایند و سابق برای صوبه خاندیس و برار یلک صوبه دار مقرر می شد فرمودند دو صوبه دار نمایند و صوبه بالا کبات نظام الملکی تازه مفتوح گشته را که تا سرحد کنار دریا و ساحل کوکن بجمع یک ارب و بیست کرور دام بود سرخان زمان پسر خان خابان مقرر فرمودند و صوبه برهان پور را که بعضی از سال پایان کبات برار داخل نمودند بعهد خان دوزان مقرر ساختند پادشاه زاده محمد شجاع از دکن آمده ملازمت نمود پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را که پانصد روپیه یومیه داشت بمنصب ده هزاری چهار هزار سوار مع لدمه منصب عزایت فرمودند - چون فساد ساعو در ملک تازه مفتوح گشته دکن متواتر بعرض میرسید تجویز فرستادن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بدکن بمیان آوردند بخان دوزان و خان زمان احکام صادر شد که خود را تا رسیدن پادشاه زاده بصوبه دکن رسانده در تغذیه و استیصال نظام شاعیه گوشزد چنانچه بعد از عرض رسیدن استیلای دکنیان بلا فاصله خبر رسیدن خان دوزان از مالوا به برهانپور تعیین نمودن افواج برای گوشمال نظام شاعیه و بعد محاربات صعب مغلوب و مغلوب ساختن و از پای قلعه سرخیزانیدن آن گروه معروض گردیده هفتم شعبان المعظم از تهموز کوچ سمت دارالملک دهلی فرمودند و سروسواری بدیدن زنده حق آگاهان روشن ضمیر میان محمد میر

را آتش زده خود مستعد گاززار گشتند و بعد رسیدن فوجها جنگ
 صعب بمیان آمد اگرچه از طرفین مردم بسیار کشته شدند اما از
 طرف مخالفان جمع کثیر اسیر و قتل گردیدند و مراری پندت زخمی
 شده از اسب افتاد باز دکهنیها از معرکه بدر بردند بادشاهزاده به
 بنگاه خود مراجعت نمود از آنکه میان خان خانان و خان دوران که
 هر دو سردار صاحب داعیه بودند نفاق بمیان آمده بود و خان دوران
 اکثر حرفهای سبک اینکه من خان خانان را از چنگ اجل
 رهایی داده جان و آبروی بیک رفته او را بخشیدم بر زبان می آورد
 و روز بروز زیاده ماده نزاع میگردد و سپاه نیز از سختی سلوک
 خان خانان شاکی بودند هر تدبیر و منصوبه که خان خانان می نمود
 خبر بمخالفان می رسید و آنها در مدافعه میکوشیدند و سعی
 در تسخیر قلعه فائده نمی بخشید هر چند کوچه سلامت و نقب
 پیش می بردند محصوران بران اطلاع یافته از اندرون در خرابی آن
 میکوشیدند با وجود پراندن یک طرف باره برج که باره باروت از
 اندرون قلعه دزدیده بودند فائده مترتب نشد و از کمی گاه و هیمه کار
 بر لشکر تنگ گردید چار پای سواری و بار بردار از بی علفی
 و تاخت غنیم بسیار تلف شدند لهذا پادشاه زاده بمصلحت
 خان خانان از پای قلعه برخاسته متوجه برهان پور شد - در مدت
 سیاه هفت ماه که اراذل ماه ذی حجه دست از محاصره
 برداشتند آدم و جانور بيشمار ضائع گشتند و تا نزدیک رسیدن
 برهان پور دو بار غنیم نزدیک قصبه بیر نمودار گردید و دست و
 پای نمایان زده بعد که جمع کثیر از هر دو طرف کشته شدند

بر داشته بر اسپان بسته بمده، خان خانان عزان قافست و خان خانان
تقریب یافته ازان تهلکه جان مر گردید و از دست برد مبارزان
صف شکن و حمله شیردلان فیل افکن خصم رو بقوار آورد درین
ضمن که پادشاه زاده از شنیدن آن جنگ مغلوبه سوار فیل شده
رو بمعرکه آورده بود خان دوران و خان خانان رسیده خبر هزیمت
مخالقان رسانده مانع آمدند و پادشاه زاده بر حقیقت اطلاع یافته
زبان بآفرین خان دوران کشاد و هر روز فوج دکهنی بشوخی تمام
پیش آمده بر موچال و کهی پیریشند و مردم پادشاهی بکار می
آمدند و کهی گاه سالم و گاه نصف بلشکر میرسید روزی از روزها که کهی
بار کرده رو بلشکر روانه شده بودند و فوج غنیم اطراف کهی را محاصره
نموده از هر دو طرف جنگ گزان می آمدند یکبار بان آتش بار
بر شتر پراز گاه رسیده بمدد باد رو برودر گرفت و از شعله آن بشترا
دیگر رسید تا خبردار شدن اکثر از فیلان و شتران سراپا شعله آتش
گشته سوختند و شور و غاغله عظیم بر خاست غنیم فرصت غنیمت
دانسته بر باقی جانور و آدم کهی دست یافت و غالب آمده
نگذشتند که پرگاه به لشکر برسد خان خانان خبر شنیده سوار گردید
و کار بجائی رسید که پادشاه زاده نیز سوار شد خان خانان شنیده
متصل هم مردم دوانده مانع آمده پیغام داد که هر جا رسیده اذه
فیل سواره استاده باشند تا خبر مابندهای جان فشان برسد غنیم
از شنیدن سواری پادشاه زاده و خان خانان و نمودار شدن نشانها
پراز شتران را کشته و بعضی را ریسمانهای بار آنها بریده با خود
گرفته فرار نمود چند فیل و شترهای هیمة و جانوران نیم سوختند را

بدست آورده با جمعی از واقعه طلبان ماده فساد ساخته نواح ظفر
نگر را تاخته خواص خان را با سه هزار سوار برای تنبیه او تعیین نموده
فرمودند که بعد از اخراج از ملک چمار کرده را که وطن بهوسله
گفته می شود تاخت و غارت نماید درین اوان شهرت یافت که
زندولہ خان بامراری و غیره چهار سردار عمده و فوج سنگین از طرف
شاه بمده قلعه پرینده رسیدند و خان زمان که نزدیک قلعه رسیده
بود از شنیدن خبر فوج دکهنیها یک گروهی قلعه کنار ناله کم آب
لگراقامت نموده به ستن مور چال و کندن نقب مردم تعیین
فرموده خود فوج بندی برای مقابله پرداخت و قبل از رسیدن
کومک بیجاپوری مردم قلعه گاه بیگاه برآمده بر مور چال ریشه دست
برد نمایان می نمودند درین ضمن رزوی گولی تفنگ برچشم
سیدی فرجام بد سر انجام قلعه دار در وقت نگاه کردن از سوراخهای
حصار رسید کار او را تمام ساخت و قلعه دار لاحق دیگر فرستاده عادل
شاه نارسیده قلعه دار سابق پیوست - بعده که پادشاهزاده بدرگنه بدر
رسید خان دوران از مالوا ده دد رسیده با جمعیت شایسته رفیق و هم
مصلحت کار گردید اوائل رمضان پادشاهزاده سه گروهی قلعه رسیده
دائره نمود هنوز خیمها برپا نه نموده بودند که فوج غنیم از
اطراف نمودار شده بشوخی و رن کپی پیش آمدند و نیز دیگر
که غلبه فوج خصم برکپی رسید خان خانان از شنیدن مغلوب
گردیدن لهراسپ پسر خود با حکیم خوشحال که همراه کپی بودند
مع خان زمان مستعد کار زار گردیده چون میدان رسید جمعیت
غنیم بمقابل آمد و بعد ترده سرداران فوج پادشاهی دکهنیها جنگ

میر بخشی نمودند - بشان دوران حکم صادر شد که نائب در صوبه مالوه گذاشته خود در رکاب پادشاهزاده مستمد شجاع رفاقت نماید و بنام زمینداران برار و بالاگهات حکم رساندن مصالح قلعه گیری صادر فرمودند *

ذکر سال هفتم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و دو هجری

جشن آغاز سال هفتم بدستور هر سال ترتیب یافت محلدار خان دهکني نظر بر حسن تردد او چنانچه گذشت بمنصب چهار هزارى دوهزار سوار و عطاي اسب و فيل و شمشير مرصع و بيست هزار روپيه سرفرازي يافت اول ماه شعبان مطابق وسط بهمن ماه الهی متوجه کشمير بهشت نظير گردیدند و هر منزل سيرکنان و شکار امکنان و داد دهان نزول نموده قدغن چنان مقرر کردند که اگر بوته زراعت بدست تاراجيان يابند دست آنها را قطع نمايند و صاحب مال از وجه قيمت او مضاعف بدهانند و براي تحقيق و جريب نمودن زراعت که بتسبب ضرور بسبب عبور لسکر و افواج و بهير از تنگي راهها پايمال واقع شود امين خدا ترس جزرس ضابط مقرر کردند که اراضي پيموده وجه نقصان از سرکار برعايا عائد سازند و دران عهد مطابق حکم بعمل مي آمد بتصرف و صوت نمي گذشت بيست و سوم شهر مذکور بدارالملک دهلي رسیده بعد زيارت بزرگان بلا توقف طرف لاهور مرحله پدما گشتند چون ششم رجب بدارالسلطنه لاهور شرف نزول فرمودند و يمین الدوله آصفخان که بخرچ بیست لک روپيه عمارت عالي طيار ساخته بود بالتماس

ذخیره کاری توانند ساخت و هنوز که مردم پادشاهی از راه و بیراه واقف نشده اند ترون تزیین آمیز آنها پیش رود جلو ریز تا نظام پور رسیدند و مورچالها بسته بمصافه پرداختند خان خان از شنیدن این خبر با رسد غله باستعجال تمام طرف قلعیان مرحله پیمای گردید و خان دوران انتظار کومک خان خانان نکشیده و نظر بر قلت جمعیت خود نه نموده از قلعه برآمده مقابله نمود و حملهای رستمانه و تردهای مردانه بکار برده خصم را از گرد قلعه برداشت اما دکنیها باز اطراف قلعه انتشار نموده گاهگاه شوخی می نمودند تا آنکه خان خانان باز رسد غله رسید و ده هزار گاو ذخیره همه اشیا باقی قلعه فرستاده خود متوجه برهان پور گردید و خان دوران نیز بموجب رسیدن حکم مرتضی خان را قلعه دار مستقل ساخته خود را بصورت داری خویش بمالوا رساند - درین ایام بعرض رسید که بعضی قلاع تعلقه بکلانه و کنار ساحل که فرنگیان داشتند از ملاحظه آمد آمد قلعه کشایان دست و پا باخته قلعه را خالی نمودند و سیدی فولاد و سیدی مفتاح نظام الملکی که با سه هزار سوار و پیاده در آن ضلع بودند راه قرار اختیار نمودند و راجه بهاری که حارس نواح بکلانه از طرف پادشاهی بود تعاقب نموده فیل و عیدل سیدی فولاد را با چهار صد زن و مرد فرنگی با تصویرهای اصنام که در کلیسهای نصایی می باشد بدست آورده بحضور ارسال داشت و فرنگیان بعضی بشرف اسلام درآمدند و باقی علف تیغ گردیدند فتح خان مع نظام الملک و اموال و انیال که از قلعه دولت آباد همراه محبوسان رسیده بود حکم شد که اموال دروکار ب ضبط درآرند و

فتح خان بود مع دیگر وابسته‌ها بتید بندشاهی پادشاهی در آمد -
 گویند از جمله نه قلعه دولت آباد پنج قلعه بر روی زمین نمودار
 و چهار دیگر مدور از سنگ مصفا بر سر کوه است پنجهزار و پانصد
 دره شاه جهانی که مراد از یلک کوه و عشر جریبی باشد دوره
 دارد و ارتفاع آن صد و چهل دزعه است - در ایام سابق بنام دهراگیر
 و دیوگیر زبان زد بود بعده که سلطان محمد تغلق چنانچه بذکر
 در آمده قلعه را با اکثر توابع آن ضلع و دهکن به تسخیر در آورد
 ساکنان دهلی آباد کرده خود را ویران مطلق نموده به پای این
 قلعه آورده آباد ساخته مسمی بدولت آباد ساخت - از آنکه شهر
 و عمارتی که سبیر و ظلم آباد و تیار شود عاقبت بخیر نمی باشد
 و از زود ویران و خراب میگردد در اندک مدت رخنه و فساد در
 ملک نو بتسخیر آمده سلطان محمد تغلق افتد - بلکه شهر و ملکه‌هایی
 قدیم موروثی از ظلم و سفاکی او از دست رفت جمعی را که
 از دهلی به تکلیف و جور آورده آباد ساخته بود همه بپا ذبح
 حب وطن مالوف برخاسته رفتند سلطان علاءالدین بهمنی نیز
 بعد از جلوس خود آن مکان آباد شده تظلم را قابل سکناي خود
 ندانسته گلبرگه را موسوم باحسن آباد ساخته پای نشست خود نمود
 و شهر دولت آباد ویرانه میض گردید و سوای قصبه کهرکی آبادی
 نمائد و دولت آباد اسم قلعه بزبانها جاری گشت و بهمان نام
 در دفتر سلاطین دهکن موسوم گردید - تا آنکه در عهد سلطنت
 حضرت اعلی بعد تسخیر در آمدن در ایام موبه داری پادشاه زاده
 محمد اوزنگ زیب باعتمام زین العابدین خوانی بقفارت مسامت

[illegible]

بهادران رزم پرست سامعه افروز مبارزان آن دشت و بوم بود بعده.
از هم جدا شده لشکر پادشاهی از ملاحظه غدر فوج دکن جلوی
اسپان بدست گرفته باقی شب را بصبح امید آخر نمودند - چون
خسرو زرین کلاه غلغله افکن انهدام فوج اختران گردید آن بد اختران
باز از هر طرف نمودار گشته دست و پا زده راه فرار اختیار نمودند -
و خان زمان پاره تعاقب نموده اسب و آدم و اسلحه بسیار بدست
آورد و خان خانان بفتح و فیروزی داخل حصار مفتوحه گردید - چون
فتنها ربر حصار قلعه دریم تیار و پیرار باروت شده بود میخواستند
آتش دحدد باوجود بعضی مردم احشام که بدام عبرت گرفتار
بودند باتفاق فتح خان پیرامان جان بمهلت یک شب بمیان
آوردند - خان خانان قبول ندهوده نقب را آتش داد یک برج مع
پانزده درعه دیوار پرید فدربان جان نثار پروانه وار خود را مقابل
بارش گوله توپ و تفنگ و حقه بان که از بالای مهاکوت میزدند زده
ببصار درآمدند - و خان خانان نیز با بهادران دیگر داخل احاطه قلعه
دریم شده حکم بستن مورچال و ترداد تسخیر قلعه سیوم همان روز
نمود - از انتشار خبر وحشت امزای فتح حصار درم مراری پندت
و دیگر سرداران عادل شاه و نظام الملکی و دیگر بقصد پیکار سوار شده
فوج فوج نمودار گشتند همیکه خان زمان با بهادران خون آشام برای مقابله
آنها - عریکه آرا گردید حرکت مذبح برای دفع بدنامی نموده
بده که دانستند که کار قلعه از دست رفته بدل افسردگی تمام لجام
اسپان برگردانیدند - درین ضمن میل دار خان قلعه دار ترمک نظام
الملکی که از بیداد فتح خان دل آزرده می بود پیغام سپردن قلعه

مبگردید - و از هر دو طرف مردم بسیار بکار می آمدند - بعده که خان زمان بخزانة و ذخیره نزدیک رسید از اتفاقات همان روز قریب پانزده هزار سوار سیجا پوری و نظام الملکی دیگر با فوج دکن ملحق گردیدند و از هر طرف مدد برای غنیمت می رسید و لشکر عظیم مثل مور و ملخ که تعداد آن نزدیک یک سوار و پیکه می شد فراهم آمدند و اطراف فوج پادشاهی را فرا گرفتند و بکار زار در آمده صدای دار و گیر بفلک برین رساندند و ولولہ و ستخیز عجیب بر پا گردید - خان خاتان از شنیدن غلبه دکنیها فوج دیگر برای مدد تعیین نمود و از هر طرف عرصه کارزار بر یکدیگر تنگ ساختند و سرهای بیشمار بر زمین غلطان گردید و زمینهای آن دشت از خون مبارزان رزم پرست لاله زار گشت

• بیت •
 در لشکر بهم در خورش آمدند • دو دریای خونی پیش آمدند
 تو گفتی هوا لاله بارد همی • ز پولاد ها ژاله بارد همی
 اگر چه بعد اقبال شاهدشاهی خزانة و ذخیره بلا آفت بلشکر رسید
 اما نقصان مالی و ضرر جانی بسیار بستان مردم تاند گردید •

درین اران خبر رساندند که مرابی پندت که از نوکران عمده و وزیر صاحب السیف و القلم عامل خان است با فوج سنگین رسیده با لشکر سابق ملحق گردیده چند گروه زمین را سوار و پیاده زیر پا آورده متابل رسیده - خان زمان با فوج گران و قویخانه دشمن سوز در برابر فوج دکن برآمده از سردادن بان و تفنگ و انداختن تیر بازار کارزار گرم ساختند - و دکنیها با هیئت مجبومی از هر طرف با بهاییهای جان ستان فوج فوج نعره زنان جلوان رسیده چپقلشهای مردانه و

دیگر بمرتبه استقامت مرج و باره داشت که کمند و هم بر اطراف او
بزد گردد خیال میال می نمود اما چون از عدم ذخیره خوردنی و
مستحق دیگر بمرتبه کار بر قلعه نشینان تنگ بود که اکثری پوست
بی گوشت و استخوان چار پایان حلال و حرام را قوت لا یموت خود
می ساختند - خان خندان بمدد اقبال پادشاه کمر همت بر تسخیر آن
بسته بود القصه درین هنگامه دار و گیر سیاهی سه چهار هزار
سوار غنیم برای شورش انداختن و فوج پاشاهی را بشود مشغول
ساختن نمودار گردید - و هزار سرباره (106) غله مع دوسه هزار پیاده
برقنداز و تیرانداز با لباس سیاه در شب تار بر شیر حاجی رسیده
خلها را نزدیک درپشه متصل خندق انداخته چون برق و باد رو
بگریز آوردند و مردم قلعه هجوم آورده جمعی را حائل آب و آتش
و تیروسفل ساخته و بعضی را مقابل فوج اندرون حصار داشته خود
را برای آوردن غله رساندند - و خان خندان که پیشتر برین تدبیر و اراده
دکهنها مطلع شده جمعی از سوار و پیاده را بیرون خندق تعیین
نموده در کمین داشته بود میدان شرد و گروه نائز قتل و بیکار شعله ور
گردید و مردم پادشاهی غالب آمده ذخیره مفت بدست آوردند -
و بعده که بهادران جان نثار از سرنو بفکر رواندن نقب و فراهم آوردن
اسباب قلعه گیری پرداختند و از عسرت و کسالت فاته حل بر
احشامیان قلعه تنگ گردید رعب و هراس تمام در دل فتح خان
راه یانت و اعل و عیش خود را با احمال و انقل بالای قلعه سپرد

بهلول رو بفرار آورد و شادبانه نصرت طرف خان خانان بنوازش
درآمد و اسب و آدم بسیار دکنیها قتل و اسیر گردیدند و فوج
پادشاهی بلا فرصت بر سر مهیدر متعلقان تاختند و در آنجا نیز
میساریه صعب بمیدان آمد و غنیمت وافر مع انبار غله که برای
رساندن بالایی قلعه فراهم آورده بودند بدست لشکریان افتاد و آنچه
نتوانستند برداشت آتشها زدند - درین وقت فتح خان که مورچال
لشکر را از فوج خالی شنیده فرصت وقت را از دست نداده از
قلعه برآمده بر مورچالی که نقب آن تا پای حصار قلعه رسانده
بودند روخت و شور و شغل عظیم پریدم بلند گردید و خان خانان
از شنیدن آن مع بهادران جان باز یکه تار خود را رساند و از
شر جانب مبارزان رزم جوی آتش خوی جلوریز رسیدند و از صدای
نعیر و گویای رهرو گذار و آواز سم ستوران تیز رفتار و های و هوی
جوانان جان نثار انسون فرار بران دکنیهای حیل ساز دمیدند
و فتح خان افغان و خیزان خود را بقلعه توانست رساند و پاره اسباب
مورچال بغارت رفت - چون چند روز کمی بر لشکر فرسوده بود بل از
جنگ شب و روز لشکریان را فرصت زیر از پشت اسب فرود آوردن
نمیدادند تا با آوردن کلاه و هیله چه رسد خان خانان خان زمان را با فوج
گران بجهت آوردن کهی روانه ساخت و دو هزار سوار برای قراولی
ما بین راه که از رسیدن فوج ناگهان خبردار باشند براه داشت - لشکر
بیچا پوز از شنیدن این خبر چون گرد باد بر فوج پادشاهی تاختند
و با فوج قراولان جنگ در گرفت و بعد رسیدن مدد و کشش چندی
از هر طرف کهی بلشکر رسید چون نقب طرف خان زمان از

خان خانان نیز با فوج برای بند نمودن راه رسد غله و ذخیره قلعه مقرر کرده خان زمان را با پنج هزار سوار برای مقابله فوج بلجاپور تعیین نمود و دیگر سرداران را برای درآوردن نقب و پیش بردن مورچال جایجا قرار داده به سرانجام دیگر مصالح قلعه گیری کار فرما گردید اگرچه قلعه گردون اساس دولت آباد که نه قلعه پایه بدایه از سنگ خارا مدور یک لنت تراشیده و سرب فلک برین کشیده نه آنچنان قلعه ایست که وصف او بزبان خامه و بیان درآید با از آوردن مصالح مساعره قلعه و زینه و یورش و نقب رساندن تسخیر آن باحاطه قبول عقل در آید اما از آنکه خالی شدن قلعه از ذخیره بمدد طالع و اقبال پادشاه عدد مال قلعه کسا باعث امید مغرور گردیدن و تقویت دل‌های بهادران قلعه گیر گردیده بود امرای جان نثار دران مساعره مصدر تردد نمایان گردیدند و علی‌الرحم همدیگر کوشیده در تسخیر آن می خواستند که بر معارفت چرخ خونسوار سبقت جویند و یاقوت حبشی که اول غلام نظام الملک بود بعد بقصد نوکری پادشاهی رجوع آزرده در زمره بندمای این درگاه در آمده خدمت می نمود خواست که سیاه روی خود را بر عایت بازگشت جانب حق نعمت قدیم بعرض رویی مبدل گرداند اول بفکر رساندن ذخیره بقلعه از طرف مورچال خود اعتدال و نتیجه او بر روی کار آمد از آنکه گفته اند که سیاهی روز ازل بشتن آب تدبیر زائل نگردد از شهرت اینکه باعث مزید سیاه رویی او گردید ثبات قدم نتوانست ورزید و مثل غلامان گردید با از لشکر برآمده خود را نزد مالکان خویش رسانید و جنگ‌های

ساخت حضرت اعلیٰ بعضی مسائل نظام الملک را که بساھو نظر بر تقاضای وقت عطا فرموده بودند باز بار بدستور سابق مرحمت و بجا نمودند - و ساھوی راژ گون بخت آزاده خاطر گشته نزد عادل خان به بیجا پور رفته باعث فتنه و فساد تازه گردیده درخواست مدد برای تسخیر دولت آباد نمود و لشکر گران و مصالح قلعه گیری از عادل شاه گرفته روانه دولت آباد گردید - از آنکه در آن ایام بسبب انقضای سالهای قیط و اختلاف وضع روزگار فدیہ در قلعه نمائده بود و فتح خان میدانست که امرای نظام الملک بسبب خونریزی و سختی سلوک او با او وقت مساعره وفاتت بلا نفاق نخواهند نمود از شنیدن خبر رسیدن لشکر بیجا پور متوهم خاطر گشته عریضه بخدمت خان خانان مہابت خان مشتمل بر خبر روانه شدن فوج بیجا پور بسلسلہ جنبانی ساھوی سیاه رو و اراده سپردن قلعه دولت آباد به ہندوهای پادشاهی و طلب نمودن خان خانان نوشته روانه نمود - خان خانان برین مزده خاطر خواه خود مطلع گشته اول خان زمان را با جمعی از ہندوهای درگاه روانه دولت آباد ساخت و از عقب خود نیز مرحلہ پیما گردید - خان زمان چون در منزل دولت آباد رسید خبر رسیدن فوج ساھو بر سر راه بازاده باطل حائل گردیدن شنید لہر اسپ برادر خورہ خود را با دلیر ہمت و دیگر ہمواران برای مقابل شدن سرداران بیجا پور تعیین نمود - و خود ہم ترتیب فوج نموده برای پیکار آن فوج مستعد گردید بقصبہ ہنوامری (105) نارسیده

[illegible][illegible]

زاده فیل افکن و شیرشکار محمد اورنگ زیب اسپ خود را
 نزد یکتربغیان آورده از مستی باد جوانی و شجاعت از هر دو فیل
 مست که باهم آمیخته بودند اعلا توهم و اندیشه بخاطر راه نداده هر
 ساعت اسپ را پیشتر میبرد تا آنکه یکی از آن هر دو فیل کوه را
 بر پادشاه زاده حمله آور گردید چون نزدیک رسید آن کوه وقار
 با حوصله از جای خود کنجید و به مقابل آن بلای سیاه استاد
 • بیت •

بمردی ز جایک سرمو نشد • ز پیش چنان پیل یک سونشد
 ز تمکین سرشته زبس پیکرش • نه جنبید جز نبض از پیکرش
 با وجود آنکه هنوز مرحله عمر او بعد تکلیف شرعی نرسیده بود
 بتأیید فضل حافظ حقیقی بازوی جلالت موزوئی را کار فرموده
 بضرب مرچهی فیل شکار به پیکار آن کوه تمثال پرداخته پیدایشی آن
 دیو دزدانک شیکل را مچروح ساخت • بیت •

تکلیف فطرت دلیری نمود • به سنی که تکلیف بر روی نبود
 دیرین سن اگر بودی انرا سیاه • همی گشتی از دیدن فیل آب
 از مشاهده آن حال نظار گیدن ملکوت مهر از لب سکوت برداشته
 بهزاران آفرین زبان کشدند و از چهار طرف چهار قل برای دفع چشم
 زخم او خوانده بر دمیدند - و آن عفریت نژاد دندان از خوردن
 زخم زبانه خشمناک گشته با وجود سردان چرخي و دیگر آتشبازی
 و انداختن گرز و زدن کجک و دیگر اقسام حرب پادشاه زاده را مع
 اسپ بیدریغ زبردندان در آورد و آن فونهل گلشن کامرانی بمدد
 همت تهریزی و شجاعت موزوئی از اسپ جدا شده باز همان لحظه

در آمد هفت لک روپيه چهار آورد و از آرایش بزم نشاط و چراغان
و آتش بازی و جوش و خروش اهل نغمه و رامشگران حور تمثال چه
شرح دهد - اعتماد خان ترکمان از عادل شاه رنجیده خاطر گشته
بمقتور رسیده بعطای منصب و خطاب قزلباش خان و بیست
هزار روپيه نقد سرافرازی یافت - محمد معصوم کابلی بمنصب
هزار و پانصدی و خطاب اسد خان مفتخر گردید *

از واقعه صوبه بهار بعرض رسید که هفتاد و شش بتخانه نواحدا
معمار و مصالح بناد مساجد شد *

چون در ایام تشریش انتقال سلطنت جنت مکانی نذر
محمد خان چغاچه بذکر درآمده با از بکن بیدک بقاومت و تاراج
کابل و اطراف آمده در استیصال و خرابی ملک و مال و رعایا
تقصیر نموده بود حضرت اعلی باوجود قادر بودن بر تلافی و انتقام
سوی لطف و مدارا و تدارک برعکس بعمل نیارزاند - بعده که
نذر محمد خان وقاص حاجی را مع نامه عذر آمیز بامید عفو
ارسال داشته بود وقت رخصت او تربیت خان را با نامه سراپا
لطف و یاد بود لک روپيه و تحفه هندوستان همراه دادند - کدخدائی
پادشاه زاده محمد شجاع با صبیحه رستم میرزا صفوی بمیان آمد و
لکها باز داد طرب و مستحکان بی بضاعت رسید - و از خروج
مبلغها که بصرف چراغان و آرایش بذبی تمام شهر و آتش بازی
درآمد چه شرح دهد که تحصیل حاصل است *

درین سالی محمد علی بیگ که از نزد شرفان پناه شاه عباس
با سوغات قدیم سه لک روپيه آمده بود رخصت فرموده جمله یک

بی اعتدالی آن جماعه بعرض رسید قاسم خان را صوبه دار بنگاله مقرر فرمودند - وقت بخصت خفیه برای استیصال آن قوم و تسخیر آن قلعه مامور فرموده بودند قاسم خان بعد رسیدن آنجا بمردر ایام و تدبیرات صائب بمقامه و تسخیر آن پرداخته بعد سعی بسیار که بتسیر تفصیل آن قلم را رنجه داشتن بطول کلام منجر میگردد بدست یاری نواره و لشکر کشی از راه خشکی و دریا به پیکار آن مدبران پرداخته در مساعره سه ماه بنای هستی غرور آن جماعه را با قلعه از پا در آورده و قریب پنجاه هزار نفر از رعایای آنجا پناه بقاسم خان آورده از آفت هر دو طرف مامون گردیدند - و ده هزار نفر از فرنگیها و رعایا بمعرض تلف در آمدند - هزار و چهار صد فرنگی اصیل و جمعی که بپیر نصرانی گردیده بودند به اسیری در آمدند - و قریب ده هزار کس از رعایای بیگناه و مسکینان آن جماعه آزاد گردیدند - و زیاده از هزار مسلمانان از لشکر پادشاهی دران مساعره و کارزار بدرجه شهادت رسیدند *

لشکر پشان از صوبه کابل آمده ملازمت نمود - چهار هزار اشرفی و لک روپیه مع چند اسب پیشکش گذراند - و صوبه داری دهلی مقرر گردید *

دیگر از فتوحات غیبی عهد آن شهنشاہ کشور کشا تسخیر قلعه کاندہ است که ما هفت برگنه نظام الملکی که شش لک روپیه بمصول آنوقت داشت و الحال بمسکین کاندہ صوبه خاندیس در دست نوشته می شود بتدریج و سنان بتصرف در آمد - مصلحتی از تفصیل آن می نماند که بعد ظهور ظلم و تعدی فقہ خان

الدوله مقرر نمودند - چون بسبب اختیار نمودن جدائی از رکاب قبول نمود مهابت خان را طلب حضور و بصره داری دکن مامور فرمودند - و بنام آصف خان حکم رفت که خان زمان را در دکن بر سرکار گذاشته خود را قبل از رسیدن مهابت خان بحضور رساند - نصیر خان را صوبه مالوا مقرر نمودند و به پنجاب کوچ و هشت مقام کنار اکبر باد رسیدند - بمین الدوله از دکن آنجا رسید با پسران و همراهان ملازمت نمود - برای ساعت هشت مقام نموده غرق فی السجده داخل دارالخلافت شدند - عبد الله خان ولد خان جهان را که بسبب کبر سن التماس صوبه داری بهار نموده بود مقرر فرمودند - مهابت خان از دهلی رسیده بعد ملازمت روانه دکن گردید - در مجلس فائده انقضای سال مهمل تلیا لک رزیده بمستحقان ذکور و اناث بطریق بالمذاعفه رساندند و هر سال همین مبلغ را برای ارباب استحقاق بنام آن موقوفه مرحومه مقرر فرمودند •

دینولا مرده فتح هوگلی بندر شرقی که از تصرف فرنگیان مضبوط بندهای پادشاهی در آمد بعرض رسید - تفصیل این اجمال بطریق اختصار آنکه فرنگیان در هوگلی که از راج محل بنگاله بیست کره واقع است بسبیل تجارت مسکنی داشتند - در ایام سابق پارچه زمین برای نگهداشتن اقمشه بودن خود التماس نمود - در آنجا حصار بسته با برج و باره ساخته آلات توپخانه فراهم آورده معبد خانه که کلیسا گویند بنا نهاده بمروار ایام قدم از جائه اطاعت بدین گذاشته بمصرت حل مسلمانان آن دیار و ایذای مستقران برداختند - و روز بروز در استقام آن مکان میکوشیدند - از جمله

ناتره قتل و جدال و تروند یورش روز بروز زیاده می گردید و ایام محاصره مامتداد کشید • و در مدت ایام تروند چهار جنگ نمایان که دکنیها از اندرون و بیرون قلعه هجوم آورده گاه غافل و گاه خبردار ساخته بوسر لشکر ریخته داد شجاعت می دادند رو داد - چون رسد غله نمی رسید و اثر گرانی باقی بود و هر جا که در آن نواح غله و خرمن گاه سرکار عادل شاه و فریختنی بود هر چه توانستند بقلعه برده بودند - باقی را پاک سوخته اثری از آذوقه جان دار نگذاشته بودند و گاه گاه مشقت گاه که برای اسپان میسر می آمد اسپان از ملاحظه آنکه اگر تمام شود باز میسر نخواهد آمد بنهائ آن قانع می شدند همه اسپان از لاغری قادر بر حرکت یلک قدم اگر همه براه عدم باشد نبودند - لهذا دستور اعظم صلاح دران دید که دران سال خود را طرف ضلع آبک بیجا پور رسانده هم چارپا و آدمیان را از عذاب برآرد و هم بخوابی و غارت ملک پرداخته در تلافی حیلۀ تاری دکنیها پردازد - لهذا از انجا کوچ نموده راه کنار دریا اختیار نمود - و طرف رای باغ که اصل بمنرضی آبک موسوم گشته و بسیار سبز و خرم آبک بود خراب و قاراج کنان مرحله پیدا گشتند - هر جا زمین کشته و زراعت بنظر می آمد در چشم برهم زدن صورت نا کشته می ساختند و بسم اسپان از سرفو بتلبه رانی آن می پرداخته و خانها و قصبه و بازار آباد را بمنرتبه و بران می نمودند که قابل نکشت و کار می گردید - و در اسیر نمودن زن و مرد صغیر و کبیر رعایا و درانه ساختن آنها بدشت عدم و ناکامی تصدیق نمی نمودند - بهر حال بدین حال مهمل آبک تعالیه بیجا پور را

دادند - چون آصف خان به پای قلعه بلجپور رسید و بتردد قلعه گیری پرداخت اخست افواج عائل شاهی از اطراف بطریق قزاقان گریز پا نمودار شده خود را بر فوج پادشاهی می زدند - هرگاه بهادران قلعه کشا بر آنها حمله می آوردند رو بفرار می نهادند .

درین ضمن مصطفی خان ولد ملا محمد لاری که از امرای معتبر محیل بلجپور بود خفیه پیغام اظهار اخلاص و فدویت خود نسبت به بندهای پادشاهی و تسلی آنکه درین زودی قابوی یافته یکی از دروازه ها را نموده لشکر اندرون خواهم گروست بمیان آورد بعد از چند روز محمد رضا نام فرزند خود را شب جریده فرستاد که نزد یمن الدوله آمده قسم های مغالطه حورده عهد موافقت روا نمودن دروازه بر قابوی وقت نموده رفت و هر روز هفته بعدرهای مختلف می گذاردند و بوی صدق ان مقال و راستی آن پیام بهشام منتظران موعود نمی رسید - و سواي آن مصحوب شیخ دبیرنام که از دبیران رازدار عادل شاه بود پیغام صلح بمیان آمد و مدت در دفعیه گذشت آخر معلوم شد که همه تدبیر و تزویر عادل شاه است و آصف خان در تنگ آوردن محصوران و در اندن نقب ها و مورچال بیشتر از سابق کوشیده - بعده مصطفی خان علانیه نزد یمن الدوله آمده پیغام اظهار ندامت و قبول پیشکش بقدر استطاعت نظر بر خورایی و برانی ملک که از دست اندازی و پایمالی و غارت لشکر ظفر بیکر بقی در ملک و مال رعایا نمائده نمود - آصف خان باتفاق بی نفق همه امرا کنکاش بمیان آورد بقبول چهل لک روپیه که

ادرا دخیل مصلحت ساخته و سید خلیفه قلعه دار و سادات خان و سیدی بلال مشاطب بشمشیرخان و اعتماد را و دیانت را و غیره دوازده نفر را همراه آن مظلوم هم سفر ساخت و جمعی را محبوس نمود و حقیقت را به تمهید آنکه ارتکاب اختیار این عذاب برای رغا جرئی آن جناب بامید نتیجه آن نموده ام بحضور معروض داشت و درج نمود که پسر ده ساله ادرا برای مصلحت قائم مقام پدر تا رسیدن حکم ساخته ام بعد عرض اگرچه در باطن از نمک حرامی آن ظالم بد مال بسیار بخاطر نگرانی نموده اما بتقاضای امور ملکی که از نظام الملک نیز پذیرد بیدماغی داشتند در جواب نوشتند که ما هم باقی ملک نزدیک تسخیر رسیده را نظر بریتیمی و مظلومی پسر او بسال دیشتم اما جواهریش قیمت و فیلان نامی نظام الملک را با پسر خود روانه حضور سار و خلعت معه که پسر مرصع که اسلحه مخصوص کهنی هاست و یازده اسب برای او روانه نمودند و مکرر احکام معه سزاوارن شدید رو شناس برای اوزان جواهر و فیلان نظام الملک تعیین فرمودند *

ذکر تعیین افواج برای خرابی ملک بیجا پور و فتوح قلعیات

چون عاقل شاه از راه ناعاقبت اندیشی با نظام الملک بر ملعه شروپور مصاحبه نموده خلاف مرضی پادشاه عهد و پیمان را یکسو گذاشته بود آصف خان را با امرا و راجهای نامدار که به تبه بر تفصیل آن پرداختن تحصیل حاصل است برای تنبیه او مرخص ساختند - خبر از تال آمد خان در کشور و جهنگیر

پرفم همانوقت مراجعت می نمودند و میفرمودند که دیدن روی
 احدی خوش نمی آید - زهی سعادت مند زنی و خوشحال مردی
 که در ایام حیات با هم چنان فرد مسبت بازند که ایام فراق وجدائی
 بر آنها چنین کار نماید - فی الواقع هیچ نعمت دنیا به از همدم و
 رفیق صاحب غم خصوص چنان غمگساری که در آخرت نیز مسرت
 افزای همدیگر خواهند بود نیست - در خانه داری بیست و یکسال
 چهارده فرزند تولد شد از انجمله هفت گل گلشن سلطنت باقی
 ماندند چهار پسر و سه دختر یک کرور روپیه در خزانه مغفوره برآمد
 آنرا با اجناس دیگر دو حصه کرده نصف به پادشاه بیگم و نصف
 بچهار پادشاه زاده تقسیم نمودند •

اعظم خان و تقرب خان از بالا گهات آمده شرف اندوز ملازمت
 گردیدند - درینوقت عرض رسید که فتح خان پسر عقیق بعد از خلاص
 شدن و سپه سالار نظام الملک گشتن در تلافی میبوس گردیدن
 خود موافق دستور ملک حرامان دکن نظام الملک را غافل ساخته
 از روی دغا و تدبیر گرفته میبوس خود ساخت و حقیقت این
 حسن خدمت بخدمت حضرت اعلیٰ معروض داشت و خود
 را یکی از بندهای مطیع عقیدت کیش و غلامان خیراندیش
 آن درگاه وانمود - درین اوان معروض گردید که خواجه ابوالحسن
 با لشکر پادشاهی برای انقضای ایام برشکل در دامی کوهی
 نزدیک ناله که آب بمیار کم داشت چنانچه نتوانست لشکر و را
 نمی نمود فرود آمده بود - نهم شهر یوز ماه الهی از بارش سه روزه
 که بهم واقع شد بمرتبک آب ناله طغیان نمود که لشکر را مرعت

همه در خور پایه منصب و خلعت یافتند - بعده که اعظم خان بقصد
 بصر بردن ایام برسات طرف بدر و دریافت اراده عادلخان روانه گردید
 با وجود پیغام مصالحه بمیان آمدن از طرف زندوله خان و دیگر امرای
 بیجا پور همینکه سه چهار منزل قطع نموده شد روزی بر سر کوهی که
 بر سر دیهی رفته بودند میان راجپوتان و مقدمان دبه جنگ در گرفت
 و هر ساعت شعله آتش فساد بلند شدن گرومت و کومک از هر دو
 طرف میرسید و نایب جدال و قتل افروخته تر میکردند جمع کثیر
 از طرفین کشته و زخمی گردیدند درین ضمن قریب هفت هزار سوار غنیم
 سرداری زندوله خان و غیره سه چهار امیر نامی ناگهانی رسیدند
 و مردم ثقیه السیف کوهی را در میان گرفته نزد و خورد پرداختند و
 بموتد غلبه دکنی ها ظاهر شد که شهباز خان با پسر خود از اسپان
 پیاده شده داد مردانگی داده نقد جان را با شصت نفر دیگر در راه
 ولینعمت نثار نمودند و رشید خان و بهادر خان و یوسف خان
 با جمعی از راجپوتان بعد جنگهای رستمانه زخم کاری برداشته علم
 جان افشانی در معرکه کارزار برافراشته بیهوش گشته افتادند - و جمع
 کثیر دیگر از منصبداران و احدیان و برق اندازان کشته و زخمی
 گردیدند حامل کلام احدی ازان و رطه سالم نجات نیامست و اکثر مردم
 زخمی دمی را که دکنی ها می شناختند برداشته دست بدست
 بطریق تحفه و هدیه نزد سرداران خود بردند - اعظم خان از شنیدن
 این عذمانه جلو ریز خود را رساند و فوج دکنی ها راه خود گرفتند
 اعظم خان را که نظر بر کشتن و زخمیدن افتاد انوسوس گنان برای
 تیمارداری و مستانظت زخمیان دمی مانده امر نموده مراجعت کرد -

تزلزل عظیم در لشکر افتاد • بیت •

ز تیر دلیران پیکار تیز • زمین لاله خیز آسمان لاله ریز
 نصیر خان دل از دست نداده و دست از کارزار برنداشته باوجود
 هجوم چنان خصم و بازیدن ترک گوله آتش که از بالا و
 پائین میرسید حملهای صف ربا و نبرد های مرد ازما نموده
 مخالفان را از پیش رو بر داشته و مصیبت کار دران دید
 که دران گرمی هنگامه کارزار که غرش رعد توپ و بارش گوله
 آتشین هوش تهمتنان روز کار میبرد از جمله نقب های ناروت
 فروش شده که سه نقب مصالح آتش زمین آن موجود شده بود
 آتش دهده - درین ضمن اعظم خان که از شنیدن خبر رسیدن فوج
 زندوک خان یلمار نموده بود رسید و تصور اعظم خان نقب هارا
 آتش زدند و جمعی زیر دیوار آمدند و برخی همراه برج
 با مصالح آن پریدند - باوجود تزلزل پراندن یک برج و دیوار و تیر
 یوزش بهادران لشکر نصیر خان باتفاق فوج تازه رسیده اعظم خان
 محصوران بمرتبه سدره گردیدند و ممانعت دنع حمله یوزش
 پیش آمده چنان شرط قلعداری بجا آوردند که جای تحسین
 و آفرین خویش و میخانه داشت و آن روز قلعه مفتوح نگردید و
 در تردد طرفین ظلمت شب حایل یوزش گردیده و تمام شب مردم
 قلعه در برداشتن دیوار از مصالح چونه و سنگ که موجود داشتند
 و مردم پادشاهی در بر نمودن نقب های دیگر از بازت بروز آوردند
 صبح که تیغ دودمه افتاد جهان تاب برای تحسین ربع مسکون
 یوز افشان گردیده سراز برج مشرق بر آورد و مردم قلعه باهم

چنان تازه به رسیدن گرفت - محمد علی رسول ایران با نامه شاه صفی ملازمت نموده ملعت و تاج قزلباشی و جیفه مرصع و خنجر الماس و درخشان طلا و پاندان مرصع معه نه پیدائیه ارگجه که قیمت جمله بیست هزار روپیه باشد عطا فرمودند و ارمغان شاه ایران سه تفوز اسب معه دیگر تیسف آن بک بقیمت سه لک روپیه از نظر گذشت - و همان روز پنج لک روپیه با جواهر و انور و فیلان کوه پیکر فرستاده قطب الملک بعرض رسید •

از وقایع عریه اله باد معروض گردید که ابدال نام کافر بد فرجام که قلعه و حصار متعدد در جنگل پراز اشجار احداث نموده علم طغیان بر افراشته مردم آزاری و قطاع الطریق می نمود یسعی و تردد قلیح خان بعد امتداد کشیدن محاصره و بدرجه شهادت رسیدن جمعی از بندهای پادشاهی قلعه مفتوح گردیدند و قریب هزار کافر زیر تیغ غاریان اسلام درآمده راه دارالبوار پیمودند - و زیاده از هزار نفر صغیر و کبیر زن و مرد را آن شقی جوهر نموده خود قاسم یافته اداره دشت ناکامی گردید - و مال و اسباب زیاد متاراج لشکر اسلام درآمد و جاهای قلب تواع آن را آتش زدند و آن کفر آباد را باسلام آباد موسوم گردانند و بتتها را مسجد ساختند •

دیگر از فتوحات آن سل تحسیر قلعه ستونده است که از سعی سپه دار خان بعد تردد نمایان مفتوح گردید و مقدم مفسد پیشه آنجا خود را سید میگرفت امان خواسته بتجویز سپه دار خان بمنصب سه هزاره هزار سوار سرانرازی یاقوت - نصیر خان

برای مدافعه لشکر پادشاهی هم عهد و پیمان گردیدند - بعده که بر مقرب خان و بهلول خان نظام شاهیه از صدمات افواج قاهره عرصه تنگ گردید بقصد فرار خطی بودند و خان مشتمل بر اظهار اتحاد سابق و لاحق بچاپلوسی نوشتند - درین ضمن نوشته اعظم خان نیز رسید مبنی برین که مخالفان اراده آوارگی به بالاکهاست دارند طریق هواخواهی درین است که مطابق قرار سر راه بر آنها گرفته امید وار نقایح باشند - زندوله خان که از سیب صلح و صلاح هردو عمده دکن بر قرار خود بجال بود در جواب عذر دفعیه آمیز نوشت و در معارفت نظام الملک کوشیدن گرفت عازم خان حقیقت را بحضور معروض داشت - بعد عرض سردار خان را با سه هزار سوار سید دلیر خان را با سائر احدیان که همراه خواجه ابوالحسن بودند و خواص خان و رشید خان نزد اعظم خان روانه ساختند و اعظم خان بعد رسیدن کومک بتاخت و بازار قصبه پریند و تعلقه عادل شاه پرداخت و بازارها را آتش داده عمارت ها را سوخته بتسخیر قلعه متوجه گردید و در اندک فرصت دیوار حصار از ضرب گوله و صدمه فیلان کوه هیکل بتزلزل در آورده کار بر محصوران تنگ آورد و احاطه اول قلعه را مفتوح ساخت درین ضمن محصوران توب کلانرا بر آرز آهن باره و پل سیاه نموده جانب لشکر آتش دادند و چند نفر کار آمدنی و چار پا ازان هلاک شدند و برای باقی مردم لشکر که از گرسنگی فانه و لاغری چار پایان بجان آمده بودند و فی الحقیقت قوه حرکت و تروند درازها نموده بود و از کهی سوای دام و شاتی پیدا نبود دستاویز پس پا شدن بدست آمد و محصوران

بنصف قیمت به بیع و شری رسید. بعده که خبر تاراج شدن و بدست مردم آمدن از جواهر و اقرباعظم خان رساندند فرمود که از جنس جواهر و مصالح ثوب خانه و چارپای قیمتی و چاهای غله هر جا که باشد بضبط سرکار در آورند باقی را به سپاه و تاجریان واگذارند و جدی مادی نظام الملک با جمعی از خویشان آن خاندان و جمع کثیر اسیر گردیدند از آن جمله چند مرد و زن با نام و نشان را نداشتند با عریضه فتح نامه بحضور روانه ساخت باقی اسیران را ازاد نمود بعد عرض اعظم خان با همراهان بغایات پادشاهی معزز و مفتخر گشته برای تنبیه دیگر مخالفان و امداد لشکر پادشاهی که قلعه قندهارک را محاصره داشتند روانه گردید.

درین ضمن خبر رسید که زندوله خان که از امرای با نام و نشست باشاره عادل شاه برای رسالت و پیغام مصالحت و درخواست قلعه قندهارک نزدیک رسیده اعظم خان مقام نموده خلف صدق خود ملققت خان را با یاقوت خان حبشی باستقبال او فرستاده باعزاز نزد خود طلبیده بعد ملاقات و ادای پیمان محبت التیام از کلمه و کلام او ظاهر شد که چون زندوله خان داده هزار سوار همراه فرزند خان پدر خود برای حراست ملک عادل شاهی متبرر است و سابق با عادل شاه صلح مابین شرط شده بود که بعد اعانت قوچ پادشاهی که در استیصال نظام الملک کوشد از جمله قلاع نظام الملک پنج قلعه با بعضی تعلقه طرف کوکن باو عنایت نمایند مع هذا عادل شاهی در بطن نمی خواستند که استیصال نظام الملک تکمیل شود و در معزیت قوچ

مرد خشک شده آدمی بدست شرکت افتاد بآب تر نموده بروغن
 بیه چشم و شعله آتش دل خود کباب ساخته تناول می نمود - اهل
 بازار با خادمان مزار و قبرستان همدستان شده بر سریع و شراء
 گوشت مرده تازه و سال خورده گفتگو بکوتول و ارباب عدالت
 می رساندند و تنبیه می یافتند گویند - روزی ضعیفه مرده کفان و
 موکفان قضیه نزد قاضی آورد که فرزند و جگر پاره خویش را از
 غلبه آتش جوع خود بملاحظه شدت اضطراب هسایه که همیشه
 همکاسه بودیم خود بذبح و اکل آن راضی نشده بهمسایه تواضع
 نموده امذبح ساختن و پختن آن ماذون ساخته گفتم مرا هم بقدر
 فرو نشاندن آتش جوع لقمه خواهی داد ان بدمروت دور از انصاف
 مرا از پارچه استخوان و ریزه گوشت جگر گوشه ام متمتع نساخت
 و از ملت کم دمی گاه انسال چه، فریسم که اگر بوی خلال ریزه گاه
 مطلوب میگردید بوزن شمع طلا بتلاش بهم می رسید - چنانچه
 شاعری گرانی و کمیایی شاف راندین حسن ادا بیان نموده بیت •
 بهوش باش که زندان که فروش ترا • بجای گاه مبادا که زعفران است دهند
 و از جنس بقولات چه شرح نمایم که غم وزن زمرد و زبرجد بجد و
 که تمام دست بهم میداد - شهرها از بیرون رفتن متوطنان مورثی
 و بهنگ شمس هزارها که هر روز از هر مسله و بازار خائمی میگردید
 بوبرانه منجر گردیدند - و در هر کجوه و مسله بجای اب نار ان غم
 می دزد - و بسال غم چندینچه تاریخ قسط ان سال بذكر آمد
 موسوم گردید - پادشاه حق ادا برای جایی نمودن لشکر در هر شهر
 و مقصد های مشهور مخصوص بر شاهپور مامور فرمودند که چه از سرکار

دکان خبازان و طببله عطاران بجز گازبان از خوردنی و دوا که گاه گاه
اصل دوا را میسر می آمد دیگر چیزی که آرایش تخته نان بایان
تواند شد دیده و شنیده نمی شد • • بیت •

نشان از ابرو باران آنچنان رفت • که گفتی بهج آبی ز آسمان رفت
شوا گر قطره ابری جلوه میداد • بدی بی آب همچون کاغذی باد
اگر يك قطره آبی آتشین بود • چو آب آبله پرده نشین بود
بجز زبان خشك که بکام گرسنه چشمان چسبیده بود سوخته نانی
در تفریافت نمیگردید و غیر از چشمه چشم گرسنه چشمان که از
آتش جوع در جوش بود یکی در باز نمودار نبود - الحاصل آفت
قسط سالی بکمال شدت منجر گردید - و فرياد و فغان بی فوایان و
جوش و خروش بی بضاعتان بفلک برین رسید و شمار موتی از
احاطه حصر و عدد در گذشت - و طریقه کفن و دفن از انکه دکن
مرفوع القلم گردید - و عزا و نوحه بمزده نبات یافتن از بلیه جوع
بشادی و مبارک باد مبدل گشت و ساکنان آن دیار را عزم غارت
چون احرام کعبه بستن واجب شد - و فوج فوج از مستمندان بی
بضاعت و جوق جوق از صاحب ثروتان حوصله باخته روبه دیار
شرقی و شمالی گذاشتند اما از کم قوتی و بی مایگی سواي کچکول
گدائی ترش را که و راحله بر نمیداشتند و اکثری از ضعف و ناتوانی
بمنزل اول نا رسیده بخدا میرسیدند - و در هر گوشه و کنار شهر و صیرا
مولی کله و استخوان آدم بجای قشم غله و دیگر حبوبات کاشته
نمی یافتند • • بیت •

ز بس در کوچه فرش مرده افتاد • نشان از کوچه نابوت میداد

پدیده و تفاوت سهل از نظر گذشت طالبا این قطعه تهنیت
بدیده گفته بنظر گذراند

این مرده فتح از پی هم زیبا بود

این کیف دوبالا چه نشاط افزا بود

از رفتن دریا سر پیرا هم رفت

گویا سر او حباب دریا بود

و پسند طبع دشوار پسند افتاد فاعتبروا ابا اولی الابصار ورد زبان
و سامعه افروز صاحب سروران پند نیوش گردد *

ذکر قسط سال دکن که بسال غم موسوم گردید

چون رزاق عبان بعد از ظهور کمال بی اعتدالی در وفور عصیان ورزیدن
و لقسم قبایح که انسان صورتان ابلیس صفت در درگاه خطایش
جرم نیوش می نمایند و مردم و هر لحظه در عالم جوانی بعد از
ایام جهالت آنچه ازین عاصیان نامه سیاه افعال قبیه بظهور می آید
و از بیسوان سیاه نامه هرچه نافرمانی و زشتی اعمال سر می زند
اگر مخلوقات روی زمین را روزی ده بار بانواع سیداست و بلیات
مبتلا ساخته باتش جلالت بسوزاند و احیا سازد و بار جزای
کردار او را درین دیر مکافات بگذار او گذارد از صد یکی تلافی بظهور
آمدن سال سیال سیال - اما هرگاه نافرمانی از حد گذشت چنانکه
قهر الهی بوسیله نازل بالای قسط و وبا و دیگر عقوبات خبردار می
سازد چنانچه ابتدا در سال هزار و سی و نه از وفور رحمت که
بزحمت روان نعمت بند های عامی مبدل گردید آفت آب
زدگی برگ سبز زراعت و بیخ نباتات را چنان تباہ ساخت که

دیگر که پیاپی رسید باز بعد از افتادن خود داری نموده نشسته تا دم واپسین از دوست و دشمن آفرین شنیده در جواب مبارزه حریف کوتاهی و پهلوی خالی نموده تا رسیدن سید مظفرخان بدست یاری حریف جان ستان بعلم بقا شتافت - گویند شاه قلبی نام گز بردار سر او را از تن جدا ساخت - از جمله افغانان که همراهی او از اکبر آباد کرده بودند دیگر جمعی که آمده باو ملتحق شدند سوای چند افغانان که در راه بسبب رفقت عیال دستگیر شدند سی نفر دیگر زنده مانده بعد فراغ کار او جان بسلامت بدر بردند دیگر همه طمع تیغ و تیور و سنان و گول و تفنگ سوزان گردیدند و تا دم واپسین بلکه بعد از ارتحال و انتقال خان جهان از تنگنای سرای بیرونا بتقدیم وفاداری شرط جان سپاری بجا آوردند • بیت •

فیا سود لشکر زخون ریختن • ز دشمن بدشمن در او ریختن

سر سروان زیر گرز گران • چو سندان نزدیک امیران

و دران روز نبیره سید مظفرخان با بیست و هفت نفر جان باز شرط جان نثاری بجا آوردند و چندی از سادات و راجپوتان بشال و خط زخم میان گلگونگی غیرت آرایش چهره ساخته علم شهرت بر افراشتند - عبدالله خان که بعد از اتمام کار گفتگو سر تقسیم سرها و تصرف نمودن اسپان و یراق مقتولان میان گرز برداران و بعضی سادات کشیده بود رسید - و لشکر فراغ این هرج و کساله زبان را آشنا ساخت و سرخان جهان با همراهان و پسر او همراه گرز برداران و خواجه کامران مؤلف جهانگیرنامه روانه بارگاه آسمان جاد ساخت و جان جهان نام پسرخان جهان که زنده خود را گذار کشیده نزد زن

چو برق از رگ ابر بهر مصاف • درون گشت شمشیر خود از غلاف
چنان گشت دست و بغل کارزار • که شد تیغ ها جفت مقراض وار
شیرزاد خورش خان عالم دران گرمی هنگامه رسیده تسفه جانرا نثار
راه کار ولی نعمت نمود و دانا داس را جپوت نیز بهم چشمی او
بعد دست و پا ردن بهادرانه رخت هستی بباک فنا داد بعده که
خانجهان اکثر همراهان را زخمي و پای برکاف سفر آخرت دیده خصوص
محمود خان پسر او که بعد غیبت افغانی و جانبازی حرکت
مذروح مینمود نفس او چون دم آه ستر خیزان چشم بر راه دم
واپسیر اجل بود طعمه تیغ سادات گردید - پسر دریم خانجهان ار
گویی تفنگ زخمي شد و از تودد کارزار مانده و خود و خانجهان
نیز زخم نمایان برداشت ناچار ثبات قدم ورزیده برعایت پاس
ناموس اعمه بهیچ چیز مقید نگشته فیلان و اسپان و هموعان زخمي
که تاب سواری نداشتند در ابتدا گذاشته مرحله پدمای بادیه حیرانی
گردید بلکه بعضی اسباب کار آمدنی و چارپایه معیوب عمدا
میکداشت که بهادران غنیمت درست برای بدست آوردن آن
دمی و نفسی مشغول گردند - و افغانان اجل رسیده آن تفرقه را
غنیمت و فضل الهی میدانستند که جان سالم بدر توانند برد - دست
زنجهیر فیل بدست شیران فیل گیر و باقی فیلان و اسپان خوب و
توب و علم بتصرف امر سنگ زمیندار بهاندون آمده با فیلان دیگر
بتصور رسیده - خانجهان که با مردم بقیة السیف و شوممان چند
بتصه کالنجیر رسید قلعه داران انجا سر راه بدو گرفته اکثر رفتاری او را
بر تیغ آورد - و حسن خان پسر خانجهان با جمعی اسیر گردید و

عزیمت خان جهان از حضور بدکهن عبور بتعلقه بکرماجیت پسر
 چهار بندیده واقع شد بکرماجیت شرط ضیانت و امانت و بدرقه
 همراه دادن بجا آورده مغضوب بارگاه آسمان جاه گشته بود - این
 دفعه که باز بامید دستور سابق بآن سرحد رسید بکرماجیت که در
 تلافی تقصیر گذشته انتظار مید چستنه سابق میکشید بعد شنیدی
 خبر نزدیک رسیدن آن سرگشته وادی حیرانی که هیچکس را چاین
 روز مداومت نصیب مباد با فوج خود سوار شده بقصد شکار تاخت
 و تاراج و دستگیر ساختن آن امید افکار خود را نزدیک آن برگشته
 روزگار رساند قضا را خان جهان از شنیدن اراده او ازان سرحد تند و
 جلد معه عیدل که پانند و بل جان او بود گذشت و دریا خان که
 نیم کوه عقب خان جهان بطریق چنداول میرفت مقابل بهم شدند
 و هر دو گرم دار و گیر گردیدند بعد کشته شدن افغانان و راجپوت
 طرفین گوشت تغنگ قضا بر پیشانی دریا خان خورد و کشتی حیات
 دریا را حباب وار غرق بستر فنا ساخت - راجپوتان که از پیش رفتن
 سردار خبر نیافته بودند دریا خان را خانبهان تصور نموده بودند سر
 او را بریده بتاراج مل و عیدل و قتال همراهان او پرداختند - خانبهان
 آبریز فرصت یافته جان بسلامت بلا تردد آفت بدر برد - همراهان
 دریا خان شرط غیرت و جانبازی را کار فرموده بعضی ناموس خود
 کشته قریب چهار صد افغان با پسر دریا خان غرق دریای خون و
 خاک گردیدند و قریب دو صد بندیده کشته شدند و بکرماجیت سر
 دریا خان را با پسر او بحضور ارسال داشت و در جلدی ان بعطای
 خلعت و جامه و شمشیر مرصع و نقاره بلند آوازه گردیده - و خانبهان

نتوانستند ورزید و باز بدولت آباء بامید پناه نظام الملک روانه
 گردیدند اعظم خان از شنیدن آن که سابق اراده تسخیر و تصرف ملک
 نظام الملک در خاطر او بود باوجود گرانی غله و کم یابی کاه از
 کمی باران آن سال که تفصیل قصه پرمال آن بزبان خامه
 سوخته زبان داده خواهد شد متوجه دولت آباء گردیدند - نظام الملک
 مال و عیال خود و سپاه و رعایا را اندرون قلعه دولت آباء جا داده
 فوج سنگین برای مقابله فوج پادشاهی تعیین نمود و بر سر کتل
 که جای قلب و برای دکنی ها مورچال خاطر خواه بود مقابله و
 مقاتله رو داد بعد از زد و خورد بسیار و کشته شدن آدم بیشمار
 هر دو طرف دکنی ها هزینه مت خوردند و جمعی قتل و اسیر
 گردیدند - بعده که فوج پادشاهی داخل ملوک نظام الملک شد
 اعظم خان شروع به تنخواه نمودن پیگنات و مسالالت با امرای نموده
 گماشتهای جاگیرداران و منصوبان دکنی را از هر جا خارج نمودن
 فرمود - و قلعه منصور گده که احداث کرده منصور نام یکی از غلامان
 نظام الملک بود و دیگر قلاع را که اگر بذکر تفصیل میامرد و تردد
 قلعه کشانی و جانبازی بندهای پادشاهی باوجود ظهور آمدن
 شرط قلعهداری مستصواب مفتوح گردیدند پردازد از سر رشته انتظام
 اختصار نویسی گسسته می گردد - و بضرب گلوله توپ و تفنگ و
 قوت سر پنجه اقبال تیموریه بتسخیر در آوردند و مستصوابان بعضی
 مقتول و مغلول جمعی بقول "امان خواستن و قلعه سپردن مامون
 کردند - خانجهان لودی از ملاحظه مغلوب گردیدن نظام الملک
 و مدمات فوج دریا موج پادشاهی و اثر بلائی قسط و بیکاه

کرده راه اسپان نعل انداختند و سم ستوران فرسودند و سواران را از پیشروی و بی خوابی و کسل شب و روز راه رفتن طاقت حرکت ندادند برای آرام گرفتن فرود آمدند - خان جهان این توقف فوج بادشاهی را غنیمت و از مدد طالع خود دانسته معه عیال و ناموس پیشتر مرحله پیمای گردید قریب سه صد نفر افغانان درین مابین مقتول و زخمی گردیده از خان جهان جدا شدند و اعظم خان درویش محمد نام را با جمعی برای تعاقب خانجهان تعیین نموده خود هم بلا فاصله از عقب روانه گردید و کار بر خانجهان بدین مرتبه تنگ شد که فیلی که روان عیال او سوار بود راه نمی رفت عوزات را فرود آورده برقع پوش نموده بر اسپان نشانده فیل سواری ناموس او با عیال و ناموس دیگر افغانان و جمعی از افغانان که پابند قبیله عقب ماندند بدست مردم پادشاهی افتادند و اسیر گشتند و بعد حایل شدن شب تا روز و آوردن افغانان بجایای قلب و تشنگی غار هر دو لشکر مانده و عاجز گردیده گرسنه و تشنه هرجا که رسیدند مثل بیپوشان افتادند - گویند اگرچه اعظم خان را کنار رود خانه برای فرود آمدن جا میسر آمد اما چندان ماندگی و کسل خورد بر سپاه اثر کرده بود که بعضی درز تر آب لنگر اقامت انداختند از تعب کوفت راه تا کنار آب رفتن و دم آبی آشامیدن بر آنها شاق گردید و تشنه شب را بصبح آوردند و چندی از تشنگی و کسل شدند - و بعد صبح دست از تعاقب برداشته طرف مدینه مراجعت نموده به بهیر رسیدند - چون همه حقیقت بعرض پادشاه حق شناس رسید نسبت بقتال همه رعایت و عنایت انعامه و

چیتل‌سهای رستم‌انه و تردنات بهادرانه نمودن خان جهان دید که سیلاب
 بلای آسمانی از سر کوه نیزگذشت فیل سواری میل خورد را از روی
 اضطراب باجمعی از افغانان طرف سیوگانو که فراز کوه در راه واقع
 است روانه ساخت و خود در غول ایستاد، بهادر خان برادر زاده
 خود را که اشجع روزگار گفته می شد و در شجاعت با بهادر خان
 همسنگ زور بود بمقابل او فرستاد و بهادر خان که افغانان همراهی
 و بغارت پرداخته بودند و با معدود چند رسیده بود نظر بر قلت
 جمعیت از اسب پیاده شده بدستور مبارزان جان باز بهم نبردنی
 هم اسم کمر همت بست و بکار آتش بار پرداخت و زد و خوردی
 که در آن هنگام از بهادر خان و دیگر همراهان او بظهور آمد اگر
 بتحریر تفصیل آن پردازد محضر ابطال داستان رستم داستان
 می تواند گردید. آخر بکوشش بسیار که چندین راکب و مرکوب را
 از شد بگر جدا نمودند دو زخم تیر و یک زخم شمشیر بر رو و پهلو
 خورده محضر سرخروئی را بهم رساند و نر هرسنگ جهانه و غیره
 بلا فاعله رسیده داد مبارزت داده با جمعی از راجپوتان نند جانرا
 نثار کار ولی نعمت نموده گوی نیکنامی از میدان جلاوت ربودند و بعد
 کشته شدن راجپوتان که عجب آشوبی در عرصه کارزار بظهور آمد
 بر سر دیگر بهادران رزم جو افغانان هجوم و زور آورده حشر و قیامت
 آشکار ساختند

بسا زهره شیر مردان گذاشت • مدد بر لب کوهساران نواخت
 عرصه کارزار برامیران پادشاهی تنگ آمد سپه دار خان و خواص خان
 و مرحمت خان پشتگور را بناد ساخته بضرب تیر بمداخت خصم

کرده سی کره رفته در گرد اوی غله کوشند - درین تردد غله فراوان
 با دیگر ماکولات و اجناس بدست مردم لشکر افتاد - درین ضمن
 خبر رسیدن فوج نظام الملک انتشار یافت - خواجه ابوالحسن
 با بهادران یکه تاز و مبارزان جانباز مقابل فوج دکنیان که محل دار
 خان و غیره هفت هزار سوار بودند رفته کارزار صعب نموده بعد
 بکار آمدن و کشته شدن جمع کثیر از هر دو طرف فوج دکن را
 هزیمت داده غنیمت بسیار آوردند - چون خبر ناموفقیت سرداران
 که هر کدام نظر بر پایه مراتب و اعتبار بهم دیگر سر فرود نمی
 آوردند بآتش برهم خوردن انتظام لشکر و شوخی خصم می گردید
 بعرض رسید - یمین الدوله آصف خان را سر لشکری هرسه فوج دکن
 فرمودند و عبد الله خان را که سابق سر فوج مقرر نموده مرخص
 ساختند - بودند بفرداپور نا رسیده بسبب عارضه بدنی با اتفاق سید
 مظفر خان بحضور مراجعت نمود - درین ضمن بعرض رسید که از
 اعظم خان و دیگر امرا تردد نمایان در تنبیه خان جهان لودی
 بظهور آمد مجملی از تفصیل آن بتحریر می آرد - گریزد اعظم خان
 که در ایام برشکل در پرگنه بیرو مقرب خان دکنی در جالنه بسر
 برده در انتظار قابو و فرصت وقت بودند از شنیدن مقرر شدن سر
 فوجی یمین الدوله رک غیرت اعظم خان بمرکت آمده و از جای
 خود با فوج دریا مرج بقصد گوشمال عدو بد سکال روانه شده
 بطریق ابلغار شب و روز طی مسافت نموده وقت صبح غافل
 در حالتی که خان جهان لودی و دریا خان در موضع راجوزی
 اسباب تجارت غارت کرده آورده بسپاه قسمت می نمودند رسید

گذاشتند و آتش داده باستقلال تمام نقاره زنان روانه سند کهپر که
 وطن و جاگیر قدیم و جدید پدر و شوهر او بود گردید و هرچند متصل
 تسلی نامه نظام الملک برای معذرت او رسید اعتماد بران نموده
 از سر نو سرانجام در جاگیر نموده روانه درگاه والا گردید و بواسطت
 اعظم خان جگدیو بمنصب چهار هزاره سی هزار سوار و پتنگ راو
 نبیره او سه هزاره هزار و پانصد سوار و عطای یک لک و سی هزار
 روپیه و بتالی جاگیر وطن سوارفاری یافت - خان جهان لودی
 از راه تدبیر سرا پا خطا بامید نیجات خود که پادشاه را سراسیمه اخبار
 موحش اطراف نماید نوشتجات فساد افزا بافغانان و راس الروس آن
 جماعه که در کوهستان و جبال کابل و حسن ابدال همیشه سرکشی می
 نمودند فرستاده اشاره بر بر افراشتن علم بغی نمود و ندانست کوه از
 وزیدن تند باد بمرکت نیاید و نهنگ از تموج موج ترک دریا
 نغزاید - چون نوشتجات فساد آمیز او بسرگروهان آن قوم رسید افغانان
 خلیلی و مهمندی و داود زئی و یوسف زئی و لودی و رحیل و غیره
 از عرطرف چون مور و ملخ فراغ آمده ما بین پیدشاور و اطراف آن
 شیوه بغی و سرکشی و طریقه غارت و آدم کشی که جوهر ذاتی آن
 بد نهادان دون نژاد است اختیار نموده بقصد تسخیر قلاع پیدشاور و
 دیگر بلاد مائه فساد گردیدند - بندهای عقیدت سرشت پادشاهی
 کمر همت بردفع آن قوم فتنه بپزه بسته چند گاه بسبب غلبه آن
 تبه کاران مصور گردیده در دفعیه مضرت آنها کوشیده آخر نظر بر
 شوخی زبک آن ستم کاران تیره روزگار ناچار بقصد بیکار و متاثره آن
 سفاس صورتان بد مآل برآمده از میمنت اقبال لایزال پادشاه عدو

عطا فرمودند - خواجه ابوالحسن را با شاه نواز خان و غیره برای تسخیر قلعه و اطراف خاسک ترمک مرخص نمودند و بنام شیرخان ناظم احمد آباد حکم رفت که نایب در احمد آباد گذاشته خود را ببدن ابوالحسن برساند - و راجه بکلانه نیز مامور برفاقت لشکر بتسخیر آن ضلع گردید - عبد الله خان بهادر از کابل رسیده شرف اندوز ملازمت گشت چون اعظم خان را با شایسته خان صحبت موافق نیفتاد عبد الله خان بجای شایسته خان بسرداری مقرر گردید و شایسته خان طلب حضور شد - درین آوان بعرض رسید که قریب دوازده هزار سوار کهنی ها با فوج شایسته خان و خان اعظم بطریق قزاقی یک دو بار مقابل شده شوی نمودند بعضی مردم کار طلب بکار آمدند و بیشتر زخمی گردیدند چون بهادران لشکر پادشاهی نیز تردد نمایان بظهور آورده جمع کثیر آنها را زیر تیغ آوردند آخر کار راه فرار اختیار نمودند و از مردم نامی پادشاهی امام قلی خان پسر جان سپار خان و پسر شجاعت خان و راجه سترسال [100] برادر زاده راجه مان سنگه با دو پسر او و جمعی منصبداران و خانه زادان کم منصب بعد تردد مریدانه داخل پیش قدمان جان نثار گردیدند و راجه گرد هرداس و غیره پنجم نفر راجپوت زخم کاری برداشته از خانه زمین به زمین میل نموده صفحه کارزار را گلگون ساختند بعد عرض مراتب بندهای جان نثار را طلبیده فرزندان و خویشان آنها را اعانه و خلعت و اسب عنایت فرمودند و زخمهایی فدویان کار طلب

آن بدعتهای بدنام از میان آن انام کم شد اما کم نشد - چنانچه تا حال آثار آن بدعتهای مذموم دران قوم باقیست •

چون بعرض مقدس رسید که خان جهان لودی خود را نزد نظام الملک بدو است آباد رسانده و خواجه ابوالحسن و دیگر امرا که تعاقب او نموده بودند بسرحد بکلان رسیدند باعانت زمینداران آنجا استقامت ورزیده هرچند بنامه و پیام نصایح آمیز خود و احکام جهان مطاع دکهنی های معذور العقل که همیشه تیشه ندامت و بد مالی پریای فتل خیال محل اندیشی خویش زده نموده ناکامی چیده اند برای بدر ساختن آن مغضوب بارگاه سلطانی آگاهی میدهند فائده مترتب نمیکردند - و با وجود ذخیره سرکشیهای سابق از گوشمال روزگار حریف آزار که همه وقت نقش مراد نمی آید غافل گردیده بذخیره چند روز قلع مغرور اند و اطاعت امر و نهی چنانچه باید نمی نمایند - از شنیدن آن آتش غضب سلطانی شعله افروز گردید و در ساعت مسموم و طالع مسعود یعنی غره ربیع الاخری سنه هزار و سی و نه با عالم عالم سپاه رایت ظفر آیت جانب سرزمین جنوبی برافراشتند و کوچ کوچ از آب نردا گذشته همینکه داخل سرحد خاندیس شدند سه فوج بسوداری ارادت خان و شایسته خان معه اعظم خان و راجه گچسنگه که مجموع باهر سه سردار پنجاه هزار سوار می شد تعیین فرمودند و باز ارادت خان را برکن لشکر و امیران هر سه فوج حاکم ساختند - و اوایل ماه جمادی الاخری داخل برهانپور گردیده آن شهر را بدو السور موسوم کردند خواجه ابوالحسن که بدست آوردن خانبهان لودی مامور بود

و حضرت سکندر شوکت جنت مکاني بمنزله برادر ميدانستند
 اين نيازمند درگاه الهي آن رضوان دستگاه را عم بزرگوار
 ميشواند بمقتضاي اين نسبتها آن نور حديقه دودمان صفوي را
 بمنزله فرزند ارجمند دانسته آن مراتب دوستي را که در خاطر
 دوستي گزین مرکز داشت که در ایام سلطنت و خلافت نسبت
 بآن عم سلیمان جاه از قوه بفعل آورد انشاء الله تعالی نسبت بآن
 فرزند کامگار نامدار بظهور خواهد آمد - چون عم غفران مآل
 ببری بیگ را از روی استعجال بجهت اطلاع اوضاع و استعلام
 احوال فرستاده بودند او را بزوردي رخصت نموده ما نیز سید
 صمیم النسب و معتمد پسندیده حسب میربرکه را برسبیل
 استعجال برای استفسار احوال خیر مآل آن صفوه دودمان صفوي
 باتفاق روانه آن صوب فرمودیم که بعد از ادای مراسم تهنیت
 و تعزیت و اظهار مراتب محبت و مودت آن معتمد را از احوال
 خجسته مال خود کماینی آگاه سازند. و هر گونه امری که باعث
 مزید اقتدار و هر نوع کاری که بموجب زیادتى استقرار شاه را
 جاه در امور سلطنت آن دیار باشد این نيازمند را اشاره نمایند
 که از قوه بفعل آورده بعالمیان نسبت دوستي بآن فرزند ظاهر
 سازد - آن معتمد را زود مرخص نموده بازجاء مهمات و اعلام
 مرغوبات که درین بلاد بهم میرسند گلشن محبت و چمن مودت
 را نصرت و حضرت بخشند ایام سلطنت قرین کامرانی و موجب
 سعادت دوجاهانی باد •

از واقعۀ صوبه کلل و عرغداشت لشکرخان ناظم بعرض رسید

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

این نعمت عظمی الهی زبید هیچ زبانی و عنوانی بیان نمیتوان نمود - که بعد از غروب آفتاب عمر و دولت و انقضای ایام حیات و سلطنت عم جم جاه خلد آرام گاه جعل الجنة مثواه مثل آن کوکب عالم افروزی از افق دولت طالع و لایح گشته و مانند آن سزاوار تاج و تخت و سرور دولت صفوت نشسته امید از کرم و احب بی منت آن است که این جلوس میمنت لزوم را بران صفوة دودمان صفوی و ثمره شجره مصطفوی و درستان آن دودمان رفیع الشان مبارک گرداناد - چون از قدیم الایام الی الان بمقتضای تعارف ازلی که مدد و معان رابطه لم یزلیست میان خواقین این دودمان خلافت نشان و سلاطین آن خانواده عظیم الشان پیوسته رابطه مودت مستحکم و همواره علاقه محبت محکم بوده بمودای السب یقوارث از سلف بخلف این عطیه گرایی از سابق بلاحق این موانست عظمی بارث می رسید لهذا میانه اعلی حضرت سلیمان حشمت جنت مکانی انارالله برهانه و آن شاه جمیعا رابطه دوستی بهد برادری بود - و میان این نیازمند هرگاه اله و آن پادشاه والا جاه خلد آرمگاه در ایام خجسته فرجام پادشاه زادگی نسبت محبت بمرتبه انجایمیده بود که آن جنت بازگاه را بمنزله عم بزرگوار خود می دانست و آثار محبت و علامات مودت موزنی که رشک علاقه اخوت و ابوت تواند شد از طرفین مشاهده عالمیان می گشت - و پیوسته در خاطر دوستی گزین مهر آگین این معنی مرکوز بود که هرگاه راحب العطا یا نوبت این خلافت کبری و سلطنت عظمی را باین نیازمند درگاه الهی رساند بآن زغوان دستگاه دقیقه از دقایق

چنبیل عبور نموده تخته هائی کشتی را که قبل از رسیدن لشکر پادشاهی آن طرف آب برده بودند شکسته راه راست گذاشته مرحله پیمای دشت حیرانی گردید باقی همه بهیر صغیر و کبیر معه مال و عیال بزوال و بال تاراج و اسیر گشتن و کشته گردیدن درآمدند - بعد اتمام جنگ و کشته شدن جوانان با نام و فنگ و گذشتن خان جهان از آب فدائی خان و خواجه ابوالحسن و معتمد خان و رای راز و خان زمان و راجه جی سنگه و غیره امرا و فوج عقب مانده پیهم رسیده باهم ملحق شدند چون بیدار خوابی شب و ماندگی راه و ضرور گردیدن فکر تکفین و تدفین بندهای پیش قدم جان نثار و خبر گرفتن راهی که خان جهان اختیار نمود و موحود نیافتن کشتی همه علاوه سبب توقف ورزیدن کنار آب گردید و جمعی که زخمهایی کاری داشتند نیز مانع قصد عبور گردیدند ناچار باقی روز و تمام شب کنار آب صد هراس و دل پرتاب بسر برده در تلاش کشتیها و مدفون ساختن کشته ها و تداری زخم سپاه نیم جان شب را بیایان رساندند روز دیگر بعد از پیر عبور میسر آمد و میان خان جهان و امیران پادشاهی که از آب گذشته تعاقب نمودند هفت پیر تفارت حایل گردید و همه جا سراغ جویان از راه گوالیار و چندیری تعاقب کنان مرحله پیمای گردیدند تا آنکه از گوندوانه برار و دو فوج سربر آوردند چون خان جهان از راه بندیل کهند گذشته بود راجه و راجپوتان آنجا در همه باب شرط خدمت و رفاقت روز یکمی بجا آورده تا گوندوانه رساندند و بعد رسیدن سرحد گوندوانه راه تعلقه نظام الملک که خان جهان

و مرحمت خان بخشی اعدیان و سید مظفر خان باره ابتدا دست و بارو به تیراندازی کشودند و از هر دو طرف باران نیرین تیر به بارش درآمد و دلاوران جنگ جو و مبارزان رزم خویکه تازیهای مردم مردانه و جانبازی رستمانه بهم چشمی همدیگر بعرضه ظهور آوردند و خدمت پرستخان که تیرروی ترکش و از بندهای جان نثار مقرب بود، بزخم تیری که بر پیدشانی او رسید باوجود سرخوئی حاصل نمودن از جوی خونی که بر چهره عقیدت آئین اودان گردید و زخم کاری بود تا دم واپسین تردد های نمایان بظهور آورده نقد جان را نثار راه مرشد و قبله برحق نمود چون شعله پیکار دران بزم کارزار بلند گردید و از افغانان رزم جو چپقلشهای مرد را بر روی کار آمد و هریکی از مبارزان هر دو طرف مرگ را بپشم خود مشاهده نمودند بلکه سر را بیداد فنا دادن مطاع بی اعتبار زیر پا افتاده دیدند راجه بیتبداس و پرتیراج با جمعی از راجپوتان و دیگر تهور پیشکن بدستور فدویت کیشان هندوستان از اسپان فرود آمده توان کوه اندیشان شجاعت نشان حمله های نمایان آورده زخمی گشتند و خواص خان بهیمی و مرحمت خان شرط تهوری سپا آورده باعث قطع شجر حیات چند نفر افغانان با نام و نشان گردیدند آخر کار زخمهای کاری برداشته در معرکه افتاده صفیه زمین را گلزار ساختند و سید محمد نبیر سید مظفر خان اره که جوان نرفهال گلشن شجاعت بود بانورده سید باره که هریکی خود را از بهادران جلالت نشان میگرفت در نظر جد نامدار مدد هستی در راه و لیکن، مت بداندیختی در داد و اظهار شجاعت

نمود فرمودند که تعیین چوکی بدون تحقیق و ثبوت تصدیر باعث خفت ارست درین ضمن آنچه که فیلان و اسپان و جواهر داشت نوشته بطریق نذر و پیشکش که در سرکار ضبط نمایند فرستاده و چند فیل و جواهر قبول نموده باقی را معاف فرمودند اما آخر از توهم غضب سلطانی که نمونه قهرانی است و خطاهای او زیاده از اندازه قبول عقل در عالم خطا بخشی و جرم پوشی بود شبی از شبها بعد انقضای دو ساعت نجومی با سایر متعلقان صغیر و کبیر که بعضی را برفیلان و برخی را بر اسپان برقع پوش سوار نموده جریده خانه بدوش گشته معه دوهزار سوار افغان جرار که اکثر آن از خویش و تبار و یکجان و دو قالب بودند و دوازده نفر فرزندان و داماد و دود و سمد پیداد و شاگرد پدشاه هوا خواہ قدیمی از آگره نذاره و طبل زنان برآمده مرحله پیمای تیه حیرانی گردید پهر شب بعرض اعلیٰ حضرت رسید پادشاه همان ساعت خواجه ابوالحسن و خدمت پرست خان عرف رضا بهادر و سید مظفر خان باره و نصیر خان و غیره قریب بیست امیرنای و راجهای دمدار برای تعاقب او خلعت داده مرخص فرموده سزاولهای شدید برای برادرین تعیین نموده از دیوان برخواستند بعد که عمل وارد گهی شب که مراد از فرصت چهار گهری از ابتدای وقت عرض رسیدن تا رساندن خبر و برآمدن امیران از دروازه شهر باشد برآمدن محمد رضا بهادر میرانش و غیره هفت هشت امیر و دوسه راجه معروض گردید و برای برآمدن دیگران تاکید و تهدید و وعده وعید آمیز نموده اندرون میل تشریف بردند •

دکهن بدار الخلافه که فرمان طالب مشتعل بر اظهار عنایات و عفو
 تقصیرات مضروب جان نثار خان بدستخط خاص صادر گردید و
 تکلیف وفات از روی لطف نمودند در جواب کلمات لا یعنی و لغو
 بر زبان آورد و در تقدیم آداب فرمان گرفتن نیز مقصر گردید و علاوه
 آن تنگ ظرفی دیگر کار فرموده از برهانپور بمالوه آمده بعضی
 محال را تاخذت و تاراج نموده بمصاصه ماند و پرداخت بعد
 رسیدن خبر و مرده جلوس حضرت اعلیٰ بر تخت دار الخلافه که
 بهلول و غیره امرا همراه او نظر بر مال اندیشی متفرق شدند دست
 از محاصره برداشته به برهانپور شتافت و بعد این همه تقصیرات
 عریضه متضمن بر تهنیت جلوس و ندامت افعال ایام گذشته که
 از راه تیره بختی و ضلالت ابرو صادر شده بود بحضور ارسال داشت
 هرچند که حضرت صاحب قوانین می دانستند که از راه ناچارایی
 که زبان و دل او با هم اتفاق ندارند عذر خواه گردیده باز از راه خطا
 بخشی و جرم پوشی صوبه برهانپور و برار بر او چندگاه بماند داشته
 بعد که مهابت خان را بصوبه دکهن مامور فرمودند او را بصوبداری
 مالوا سرفرازی بخشیدند چون بکوملت مهم چهار سکه بندوق مامور
 گردید بعد از فراغ فتح بحضور رسید اصلاً حرف کم التفافی بر زبان
 نیاوردند بلکه چندان لطف بر حال او مبذول فرمودند که نزد ظاهر
 بینان کینه خواه این معنی بسیار غریب نمود اما از آنکه گفته اند
 الشاين خايف مدام نظر بر تقصیرات زیاده از اندازه تحمل سابق
 ترسان و لرزان می بود و لشکری نام بر سر مختلص خان که با پسران
 آن در سرانجام همدم و هم بزم گردیده گاه تا بطریق مطایبه بل

ذکر جشن سال سیوم از جلوس مطابق سنه هزار و سی و نه
جشن آغاز جلوس سال بهجت افروز عالمی از خاص و عام
ارباب حاجت کامیاد مقاصد گردیدند و در عیش و نشاط بر روی
صغیر و کبیر آن سرزمین کشودند •
• بیت •

دشان شیشه می باز کردند • بقلقل عیش را آغاز کردند
چون مهابت خان خان خاتان که صوبه دکن باو مقرر و مودد بصوبه داری
دارالملک دهلی مامور گردید - ارادت خان وزیر را بصوبه داری
دکن مقرر فرمودند و قلمدان مرصع وزارت را بافضل خان خاناسامان
مرحمت نمودند و خاناسامانی بمیر جمله مقرر شد چنگیز ولد عبیر
حبشی که بحضور رسیده بود بمنصب در هزار و پانصدی هزار سوار
و خطاب منصورخان سرفرازی یافت •

از سوانح کابل بعرض رسید که بامیان نام قلعه که میان بلخ و
کابل واقع است و بتصرف ازبکان درآمده بود بنده های
پادشاهی آن سرزمین از تصرف آنها بر آورده بتقاضای مصلحت
مسمار نمودند - بتری بیگ ایلیچی ایران که با نامه تهنیت
جلوس بطریق استعجال از نزد شاه ایران بدین هدیه رسیده بود بعد
ملازمت بسخت هزار روپیه و جیفه و خلعت مرحمت نمودند - چون
اکثر پادشاهان سلف هند خصوص محمد اکبر پادشاه غازی که
تاشش هزار فیل فراهم آورده بود در آرزوی بهمرساندن فیل سپید
که از آن بجز نام نشان نمی دادند عمر بپایان رساندند و نیافتند درین
ایام بددت طالع صاحب قرانی خواجه نظام نام تاجر که طرف بذا در
بیلگو و آچمی رفته بود آنجا چهار فیل که هنوز رنگ آن مایل

آبروی دوبلا بشنید • • نظم •

از دولت وزن شاه فرخنده سیر • زر گشت عزیز و آبرو یافت گهر
در پله میزان چو در آمد گوئی • خورشید نشست در افق تا بکمر
آنچه از زینت و آرایش محفل فردوس مشاکل و پیرایش بزم داد
و دهش در ماده امرا و ارباب استیفاق و اعل طرب بظهور آمده
خامه مقطوع اللسان در تشریر تفصیل آن قاصر است - بعد فراغ
متوجه سیر و شکار سمت قلعه گوالیار گشته چون حوالی قلعه شرف
نزول رایات ظفر آیات گردید اندرون قلعه تشریف برده تفرج
مکانهای آنجا نمودند - همین که بر مکان محبوسان عبور واقع شد بر احوال
زندانیان ترحم نموده چند نفری که حبس دائمی آنها شرعا و عرفا
واجب و لازم بود نگاهداشته باقی جمع کثیر که از مدت مدید
دران عذاب شدید گرفتار بودند حکم خلاص آن جماعه فرموده آزاد
ساختند •

از واقعه کشمیر بعرض رسید که از جمله غرائب مخلوقات
لیل و نهار روزگار بسکم خالق ارض و سما در خانه حسن محمد نام
محبیه تولد یافت روز هفتم بزبان آمده بفصاحت بیان بوالدین
خود بطریق پند و اندرز گفت که بلیه عظیم بر مردم این شهر
نازل شدنی است مردم شهر را از روی تاکید بگویند که براه خدا خیر
و تصدق بعمیر نمایند - دویم آنکه در خانه باقر نام کشمیری فرزندی
متولد شده که املا راه ملی و غایت ندارد •

و فوجهای صحرای نورد شیر نبرد که برای استیصال جهنم
مد سگی تعیین شده بودند بعد رسیدن نزدیک قلعه احداث

محمد صادق (97) پسر خواجه عبد الرحیم مغفور روانه ساختند و بیست هزار روپیه برای میبادوران روضه حضرت صاحبشوران فرستادند •

ذکر فراری شدن و بغی ورزیدن نرسنگه دیو

بندیده از حضور و مهم نمودن بر او

چون نرسنگه دیو پدر چهار سگه (98) بندیده از ایام شاهزادگی حضرت جنت مکانی تا زمان حال در جرگه ملازمان رکاب سعادت اندوز بود و چهار سگه در آخر عمر جنت مکانی بسبب برهم خوردن بعضی نسق سلطنت رویه بغی اختیار نموده در ملک پادشاهی دست درازی کرده بقاقت و تاراج مسافران اقدام می نمود و خزانه و افراد درخته رعایای خود را نیز پایمال ظلم و تعدی می ساخت درین ایام که در فکر استیصال آن بدمال بودند خبر بجهنم واصل گردیدن او رسید - نرسنگه دیو از شنیدن این خبر بیمک آنکه •

بد گهر با کسی وفا نند • اصل بد در خطا خطا نکند

نظر بر رویه بزرگان بد کردار خود و ملجا و مازای پراز اشجار خاردار و جنگلهای دشوار گذار و پشت گرمی خزانه بشمار در اواخر سال جلوس نیم شب معه همراهان دستل از دار الخلافت اکبر آباد بر آمده راه دبار اختیار نمود - و بمبیت فرار نمودن طریقه مفسدان مردم آزار را شعار نکبت دثار خود ساخته بدست اندازی ملک

(97) در پادشاهنامه محمد عدیق نوشته •

(98) ن - ن - چهار •

اند - و بعد آن لغایت زمان حال که عهد مبارک محمد شاه پادشاه باشد قریب سه ارب دام از صوبه بیجاپور و حیدر آباد بضبط درآمد - و جزیه که جمع کمال او به پنجاه و دولک روپیه رسیده بود باز در عهد خلد منزل رو به تفرل گذاشته مزید بران شده - اگر در دفاتر که مطابق آن تفخواه می شود و دیگر هم بر دامهای سیر حاصل و برگذات ویران صوبه احمد آباد و دیگر صوبتات افزوده شده اما آنچه بسبب ویران و خراب شدن ملک برصول در می آید بتقریر آن زبان خامه را آشنا نمودن اولی - مگر انشا الله تعالی در ذکر سلطنت خلد منزل شاه عالم بتقریب بعضی رویداد شمه از احوال ملوک و مال و حال رعایا و سپاه و تیار ناچار بزبان قلم خواهد داد • چون در ازمنه سابق که پادشاهان سلف دیوان عام می نمودند برای استادن بندهای پادشاهی سایه سر که مانع آفتاب و باران تواند شد نبود حکم شد که عمارت عالی مشتمل بر چهل ستون که وقت نشستن دیوان عام برای تابش آفتاب و رحمت نزول رحمت بکار امیران آید در قلعه دار الخلافت آگه و در دارالسلطنت لاهور و دار السورور برهاتپور بسازند و موسوم بخاص و عام گردانیدند - بعد تیار شدن چتر کراس عرش اساس خاص و عوام حضور طالبای کلیم در صفت آن گفته • بیت •

این تازه بنا که عرش همسایه اوست

رفعت حرفی ز زین (95) پایه اوست

جماعه كوشیده گاه غالب و گاه مغلوب می گردیدند - آنچه از تعدی آن جماعه بر مسلمانان روداده اگر بتفصیل آن پردازد باعث ملال مطالعه کنندگان خواهد گردید بعده که حضرت اعلیٰ به تعدی آن جفاکاران اطلاع یافته خواجه ابوالحسن مشهدی مخاطب بلشکر خان را برای تنبیه آن جماعه روانه کابل فرمودند - و از عقب خان خانان مهابت خان را با دیگر امرا نامزد نمودند - بسرهند نارسیده خبر فرار ازبکان مردم آزار رسید حکم شد که در سرهند توقف نموده با باقی منصوبان پادشاه زاده ها و خدمه میل که از لاهور بحضور طلب گشته اند همراه شده مراجعت نمایند •

بر دانشمندان نکته سنج ظاهر بآ که سهند را سابق سرهند می نوشتند و فی الواقع تا سهند در سلطنت غزنویه بود یعنی بتصرف سلاطین غزنوی بود اسم سرهند اسم با مسمی گفته می شد بعده که فرما رویان ممالک محروسه هندوستان سر اطاعت و فرمان بری درگاه آسمان توأمان نهادند بلکه نام و نشان دیگر فرمان فرما نمانده و تا آن طرف کابل و قندهار در قلمرو لا یزال سلطنت هند درآمد حضرت اعلیٰ فرمودند که سهند می نوشته باشند - و لشکر خان که بعد رخصت هیچ جا توقف نورزیده شاتزدهم محرم بمکمل رسیدن بعد عرض رسیدن لشکر خان و خبر فتح و فرار ازبکان یک لک روپیه مصحوب ناصی زاهد روانه کابل ساختند که بمصادات و شرفا و صلیبای غارت زده برمانند - و با وجود مزده فتح و فرار ازبکان ناهنجار از شنیدن تعدی که بر مسلمانان آن دیار رفته بود بحیار انرمثل بر چهره پادشاه حق آگاه ظاهر گردید - گویند دوسه برابر

کشدند - و رامشگران ماه سیما از صدای چنگ و مردنگ بهم آوازی
بزم بر ربط و تال و بهم آهنگی رباب و موسیقار گوش زهره چنگی را
چون تار طنبور گوشمال دادند

• بیت •

ز رقص شاعدان لاله رخسار • نم از بهر اصول آمد بگلزار

ز آتش گاه میفا شعله سرزد • خرد چون درد از مسفل بدرزد

از بیستی تا هفت هزاری بعطای خلعت و اضافه و اسپ و فیل
و جواهر سرازری یافتند - و فضلا و فقرا و شعرا و ارباب طرب درخور
قسمت کامیاب گشتند و لشکرخان را صوبه دار کابل فرمودند -
پنجاه لک روپیه بمهد علیا و بیست لک روپیه نقد و جواهر
زیوریه بیگم صاحب یعنی جهان آرا بیگم و پنج لک روپیه بشاه
زاده مرحمت شد - جمله درین جشن عالم افروز یک کرور و شصت
لک روپیه ازان جمله سی لک بامرا باقی بشدمه میل و شاه زاده
بعطا در آمد - خواجه عبد الرحیم که از سادات و خاندان مشهور
گفته می شد از جانب امام قلی خان والی توران آمده پنجاه هزار
روپیه سوای عنایات دیگر یافت - چون عبد الله خان فیروز جنگ
در مکاتبات اعمال نکرهیده آخر کار از مدت گرفتار زندان کم عنایتی
گشته بود خواجه مذکور شفیع جرائم او گردید و از سرنو مورد عنایات
سی پان گشت و منصب پنج هزاری و پنج هزار سوار و پنجاه
هزار روپیه نقد مرحمت فرمودند - یاقوت حبشی دکن که خود را
شم چشم عنبرند مآل می گرفت چون رو بدین درگاه آورده شرف
اندوز ملازمت گردید بعطای منصب سه هزاری و خلعت و
اسپ و فیل و تازیانه سرازری یافت - مهلت خان خان خابان از

سخن بطول کلام منجبر میگردد لهذا هر جا ضرورت داند بتحریر و اظهار اسم امرای ذوالاقتدار خامه را رطب اللسان خواهد گردانید - و نام نامی را به اعلیٰ حضرت و صاحب قران ثانی و آنچه بزران خامه فصاحت بیان بی اختیار جاری گردد بتسطیر آن قلم را شاداب رقم خواهد ساخت - قاسم خان بصوبه داری بنگاله مقرر گردید و صوبه بهار از تغیر میرزا رستم صفوی بستان عالم و صوبه کابل باشکر خان مفوض فرمودند - و صوبه پنجاب و ملتان بزام منصوبان یمین الدوله آصف خان مسلم داشتند و صوبه برهانپور بتقاضای مصلحت بستان جهان لودی مغضوب بحال فرمودند و صوبه مالوا بمظفر خان و کشمیر باعتماد خان و صوبه اوده به باقر خان و اله باد بیجهانگیر قلی خان بدستور سابق برقرار داشته تغییر و تبدیل راه ندادند و دیگر خدمات صوبه داری و قلعه داری و فوجداری و عمل جا بجا هر که بودند برای بحالی و استقلال او حکم صادر گردید - هر سه پادشاه زاده که در لامور بودند بموجب حکم با یمین الدوله بحضور رسیدند و محمد مراد بخشش مع بیگمان و پردگیان حرم باستقبال رفته بشخدمت حضرت اعلیٰ آوردند - و اعلیٰ حضرت از راه شفقت بی اختیار برخاسته هر یکی را در بغل مرحمت گرفتند و تا مدت در آغوش لطف داشتند و هر کدام نذر و نثار گذراندند - و یمین الدوله که بعد از گذراندن بیعت هزار اشرفی و یک خوان جواهر و در هزار روبیه قدمبوس حاصل نمود - سرار را برداشته بهردو دست به سینۀ مبارک ضم ساخته باغوش نوازش در برگرفتند و بعطای خلعت و اسب و فیل و جواهر آلات که از آن جمله یک پرتله

زهره مثال و نغمه پردازی مغنیان حور تمثال که چون طاووسان
بهشت عنبور سرشت بجلوه خرامیدن در آمدند زمین و زمان
لبریز عیش و نشاط گردید *

وزان جشن فرح بخش و طرب خیز
همانان شد زمین از عیش لب ریز
نه قنیا ساز عشرت شد طرب ساز
که برگ عیش عالم شد خدا ساز
جهان امروز داد خور می داد
ز مادر گوئی آن دم خور می زاد

بعد تقدیم اداب تسلیم و نثار امیران بشیستان محل خورمی
تشریف بردند - ابتداء نواب قدسیه ارجمند بانو بیگم مخاطب به
ممتاز محل خوانهای سیم و زر و طبقهای پراز لعل و گوهر برسم
مبارک باد بر فرق همایون افشاده عالمی را از نزول و نثار آن کامیاب
ساخت - بعده جهان آرا بیگم و همه پردگیان سرادقات سلطنت شرط
نثار و تهنیت بجا آورده صفحۀ ایوان فلک وسعت را بسرو کان زر و
گوهر ساختند دولک اشرفی و در (شش) لک روپیه بمهد علیا ممتاز
میل و یک لک روپیه بغواب قدسیه جهان آرا بیگم و برشن آرا
بیگم و ثریا بانو بیگم مرحمت فرمودند - و سالیانه مهد علیا دو (ده)
لک روپیه و در ماه جهان آرا بیگم صبیحۀ کلان هفتاد هزار روپیه حکم نموده
مخاطب به پادشاه بیگم ساختند و دیگر حجله آرایان گلشن سلطنت
را پنججاه پنججاه هزار روپیه مقرر فرمودند - و چهار (چهار و نیم) لک
روپیه برای پادشاه زاهد های جوان بخت دارا شکوه و شجاع و اورنگ

و سلطنت خواهد بود فرستادند • بیت •

سرواژ ملک قاهر بن اسف • ترن ملک را فتنه بر آهش است
بعد رسیدن فرمان قضا جریان بلاهور آصف خان مطابق حکم بعمل
آورده به بیست و دویم جمادی الاولی نام بردن را آواره صحرای عدم
ساخته ریشه حیات مخالفان دولت را بر انداخته خطبه نام نامی
صاحب قران ثانی شاه جهان زینت بخش مذابر ساخت - بعده
که رایت ظفر توام نزدیک سرحد رانا رسید رانا کرن که در ایام شاه
زادگی در رکاب عالی شرط جان فشانیها بجا آورده بود بسعادت
زمین بوس رسیده مورد عنایات گردید و بعد رسیدن مرکب جاه
و جلال ظفر اقبال باجمیر پیداده بر مزار حضرت خواجه معین الدین
چشتی قدس الله سره العزیز تشریف آرزائی فرموده مبلغ خطیر
بنیادمان و مستحقان آن درگاه رسانده فرمودند که مسجد سنگین
آنجا بنا نمایند و نثار پردازان امر شد که بنایان چابک دست و
معماران نازقوف مع مصالح حاضر و موجود سازند و محلات
صوبه اجمیر بموجب درخواست مهلبت خان بجا گیرار مرحمت
و مقرر فرمودند و جا بجا برای محافظت و نگهبانی نزاعت و
حفظ مال و ناموس رعایا و زبردستان و تنبیه زبردستان قدغن
خدا ترس حق شناس تعیین فرمودند •

اواخر جمادی الاخری سنه مذکور بدار الخلافت آگره بفرخی
و فیروزی شرف نزول واقع شد و عالمی از مشاهد جمال کامیاب
گردید •

2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841.

1991

100

[illegible][illegible]

رهیل و آقا افضل دیوان دکن که برادر او دیوان شهریار بود و بر
احوال شهریار برگشته طالع و نور جهان بیگم اطلاع نیافته بود بجواب
ناصرآباد پرداخته در جواب فرمان عرضه داشت نیز ناتموده جان
نثارخان را آزرده خاطر ساخته رفته نمود .

چو تیره شود مرد را روزگار

همان او کند کش نیاید بکار

و بدان نافرمانی و عدم اطاعت فرمان اکتفا نذموده فرزندان خود را
در برهان پور همراه سکندر خان لوهانی گذاشته با جمعیت خود
و بندگان پادشاهی مثل راجه گج سنگه و غیره که در رفاقت آن بی
سعادت مجبور و معذور بودند طرف ماند و آمده اکثر قصبه و مسالط
مالوا را بذاخت و تاج آورده بعضی جا عاملان و منصوبان خود
گذاشته طبل مخالفت و بغی را بلند آوازه ساخته به برهانپور
مراجعت نمود - و حضرت صاحب قران چون بمنزل و معبر گذر بابا
پداری رسیدند عرضه داشت شیر خان عرف ناهرخان مشتمل بر
اظهار اطاعت و فدویت خود و اراده ناسد سیف خان بنابر ملاحظه
تقصیر سابق و از راه خجالت سلوکی که با عبد الله خان نموده
بود رسید لهذا فرمان سعادت عنوان مشتمل بر تفریض صوبه داری
احمد آباد بنام او که بعد نائب گذاشتن و بنسق آنجا پرداختن
سیف خان را نظر بند ساخته، بمشور بیار صادر فرمودند - و خود
بگنربابا پداری از آب نربدا عبور نموده در منزل سنور شرف نزل
فرموده برای جشن وزن مبارک حکم مقام نمودند و چون همشیره
کلان نواب قدسیه ممتاز میل در خانه سیف خان بود و خاطر

در خانه صادق خان بود شوهر او نیز با نور جهان همراز گفته می شد اصف
 خان چوکی بدر خانه هردو همشیره فرستاده راه آمد و رفت امر و نامه
 و قاصد بفرستاده بود - شهریار غافل از نازی روزگار بوده در لاهور بعد
 از شنیدن خبر واقعه جنت مکانی خود را چون سلطنت باری
 میرو و وزیر اطفال پادشاه موسوم ساخته از نامرافقت تقدیر غافل
 گردیده بقصر خزانه لاهور دست سخاوت و بخشش دراز نموده
 از جمله ثروت که موجود بود هفتاد لک روپیه برای جذب
 قلوب امرای بصدقه انعام و علوفه پیدگی نوملازمان و مساعدت در هفتاد اول که
 بدو هفته ایام فرمانروائی او نکشید بخشید - پسر دانیال را که با او بود
 برای مقابل فوج داور بخش و اصف خان سر فوج ساخته تعیین نمود - و
 از آن طرف اصف خان داور بخش را با کوکبه و دبدبه شاهی و تاج
 پادشاهی بر فیل نشاند خواجه ابوالحسن را و مخلص خان را با
 سادات بازه هراول نمود و از آب لاهور گذشته مقابل و مقابل رو داد -
 هنوز صدای داور و گیر بلند نگردد که موج شهریار فرار اختیار نمود - بعضی
 خود را بقلعه لاهور رساندند و جمعی بفوج داور بخش پیوستند و
 شهریار نزدیک در قلعه ایستاده چشم بر راه مرده فتح بود برخبر
 برگشتگی طالع خود مطلع شد - از سراسیمگی سراز پای خویش
 نشناخته راه قلعه ارت اختیار نموده محصور گردید - و فوج داور بخش
 بگرد حصار آمده بمصاره پرداختند و روز دیگر همین که علم زرافشان
 خاور از مطلع مشرق باتیغ فتح و نصرت نمایان گردید اکثر مردم دیون
 و بیرون قلعه از دور و نزدیک امان طلبیده نزد اصف خان آمده
 ملتحق شدند - اخصار کلام آنکه شهریار را چون مرغ پرو بیل کند

ده لک رو پید پیدشکس و نذر که هر سال در سرکار پادشاه و نور میل
می رسانده باشد صوبه دار بنکانه مقرر فرمودند - بعد رسیدن بکشمیر
مرض دائمی رو بشدت آورد و صیت بدن بانصراف مزاج - بدل
گردید روز بروز برکسل طبع می افزود و علاج حکملی حاذق سود نمی
بخشید و مرض بامتداد کشید و از سواری قیل و اسب که بسیار
رغبت داشتند ماندند و اثر رجوع در هر بن مظاهر گردید - همچون
که خون را بسیر سبزه و گل مشغول می نمودند دل رغبت نمی
نمود - و از همه ماکولات و مشروبات حتی انیرون که رفیق - آله بود
طبع نفرت کشید و سواي چند پیداله شراب هیچ چیز خواهش نمی
شد - و علامات سفر آخرت ظاهر گردید - درین ضمن شهریار بی عیار
که بدو سه مرض مبتلا گردیده موی ریش و برت بپاک داده بود
بتقاضای مصلحت ظاهر هوا خواهان بدخواه باوجود منع نور جهان
بیگم برای رفتن لاهور بقصد علاج سماجت زیاده نموده مرخص
گردید - و داور بخش پسر خسرو را که نور محل حواله شهریار نموده
بود و از بی شدی و بی جوهری بار سنگین دانسته از خون جدا
نموده در حضور گذشت بازداشت خان سپردند - و از کشمیر کوچ طرف
لاهور فرمودند - بمفزل راجور که نزول واقع شد در راه پیداله شراب
خواستند بر لب نهاده که از گلو فرو نرفته برگردانند - تا رسیدن
بدولت خانه کار بنزع کشید - وقت چاشت اواخر ماه صفر
سنه هزار و سی و هفت [۱۰۳۷] هجری بسفر آخرت پرداختند

چرخ را جام نگون دان کز می عشرت نهی ست

یاده از جام نگون جستن نشان ابلهی ست

بکازاز و آراستن صفوف نموده هر ساعت با امرای یمن و یسار
 دلبری و ترغیب نموده تهری می نمود و از هر که اثر شجاعت و
 جلالت و ترده ظاهر می گردید کز مرصع و طلا فراخور زیاده از رتبه
 بدو رسانده موقوف بر امید نسبه نمی گذاشت. و همراه از شیرینیا
 سبدها پر کرده داشت که باگوهای نقره موافق دستور دکن
 برای جذب قلوب پیدان های توپ خاذه پهنم می رساند و باعث
 دلگرمی سپاه میگردد تا آنکه فوج عادل شاه را از پیش رو برداشت
 و بستمهای مردانه آن زن مرد امکن چند هزار مرد مقتول
 و اسیر گردیدند. و زن صف شکن بقتل و نصرت بخدست
 نظام الملک رسیده بیشتر از پیشتر معزز و محبوب گشت. - الحامل
 نخان جهان لودی از زنی بازی می خورده چنان ملکی را
 بتقلیلی که بشروح انعام یکرورزا پادشاهان هندوستان وفا نماید
 از دست داده خود را نزد ولی نعمت و عالمی مطعون ساخت .
 درین آران ابو طالب پسر آصف خان را بخطاب شایسته خان
 مخاطب ساختند. درین سال خان خاتان ولد بیروم خان که از
 فامداران بی همتای روزگار بود بعد انقضای هفتاد و دو سال
 از مرحله عمر و دیعت حیات نمود و باعث ملال خاطر عاظر گردید .
 ساق مقور بود که پادشاه صورت خود را بر پارچه طلائی مدور بوزن
 یک توله مسکوک ساخته طرف دیگر شبیه شیری که بران آفتاب
 سوار باشد مکه زده با امرای مقرب خاص می بخشیدند که بر
 چیره بسته باعث افتخار خود و زیب دستار می داشتند . و
 بعضی در گردن انداخته بر روی سینه بجای حیر جان نگاه میداشتند .

بود بعد رسیدن مقابل حمید خان حبشی که یکی از نوکران عمده نظام الملکی بود و زنی داشت مکاره که بعاشقی بعقد درآورد، در استرضای او بمرتبه می کوشید که کار او بدبوسی کشید - و آن فاجعه بانظام الملک بمرتبه رشته الفت را استحکام داده بود که بیرون شوهر او و اذرن خود صاحب اختیار گردید - و باقی ذکر رشادت او بزبان خامه خواهد داد - آن ملعونه باخان جهان برفات شوهر ساخته دراز سال هدایا و تحف و نامه و پیام مودت التیام چنان بغای دوستی و پدرخواندگی قائم نمود که از اثر انسانی و افسون بازار رزم و فوج کشی به بزم ریجتهی تبدیل یافت - و چهارپنج لک هون و دو سه لک روبه جواهر بخان جهان داده ملک از دست رفته نظام الملکی که بعد از کشته شدن چندین هزار آدم و خرچ کوردها بتصرف عرش آشیانی و جنت مکانی آمده بود خورد - و آن افغان نمک حرام نظر بر فساد ایام طمع نموده فروخت - و عوض محصول یک درمحل مسنت چندین سال دو بادشاه و دو سه شاعران هائے نامدار و امرای ذواتقدار و کوردها که در تسخیر آن دیار صرف گشته بود را بکن از دست داد - همه حکام حکم خان جهان را در سپردن ملک بفرستدهای نظام الملک قبول نمودند و اطاعت ورزیدند الا خنجر خان قلعه دار احمد نگر حکم و نوشته خان جهان را رد نموده جواب داد که بدن حکم بادشاه کلید قلعه بمرمن وابسته است اما برگذات تعلقه مال محل نواح احمد نگر بتصرف منصوبان نظام الملک درآمده - گویند آن مکاره تباہ کارچون زلفای مردم عمده را که بحسن صورت و زشتی سیرت شهرت داشتند برنی تسخیر دل نظام الملک

نگاربان بعرض رسید - بعد داخل شدن لاهور خلعت صوبه داری لاهور
 بآصف خان و وزارت بدستور سابق بشواجه ابو الحسن عنایت
 فرمودند - و افضل خان را خانسامان مقرر نمودند - و میرجمه را
 بخدمت میربخشی سرافرازی بخشیدند درین ضمن بعرض رسید
 که مهابت خان از طرف شرقی متوجه جنوبی گشته تا از کجا
 مر بر آرد - چون خبر رساندند که بیست لک روپیه از محصول
 جاکیر مع فیلان و دیگر اموال مهابت خان از طرف بنکالا می آید
 نزدیک دهلی رسیده صفدر خان را با دیگر جمعی از امرا و هزار
 احدی برای آردن زر مذکور تعیین فرمودند - در منزل شاه آباد مردم
 پادشاهی بخزانہ رسیدند - مردم مهابت خان خزانہ را بشاه آباد در
 آوردند - و بچنگ استقبال نمودند - صفدر خان سرای را سوخته جمعی
 را کشته و زخمی ساخته خزانہ را بدست آورده روانه حضور نمود
 بعد عرض صفدر خان را با همان قوح و جمعی دیگر برای تنبیه
 و تادیب مهابت خان مامور و تعیین فرمودند •

درین سال مثل مآل بعرض رسید که سلطان پرویز که تعاقب
 شاه جهان می نمود ازین کلفت سرای فانی بدار القوار جاردانی
 رحلت نمود - و عرضه داشت خان خانان مشتمل بر قبول
 تعاقب و تنبیه مهابت خان رسید و بعرض پذیرائی درآمد -
 درین ضمن عرضه داشت مهابت خان مبنی بر التماس عفو
 تقصیرات و تعاقب نمودن شاه جهان بعرض رسید - از واقعه
 دکن نیز معروض گردید که یاقوت حبشی که بعد از واقعه غنبر
 علم شهرت برافراخته بود بامنصوبان پادشاهی شرط اطاعت و دولت

و جنت مکنی را از ملاحظہ شرآنها مامور نمودند - و در همان
گپمی و جللی فیلبانی کہ همراه آن سپاہ معام و مکمل چشم ہرآہ قابو
بہ خود را بگے فیل رساند تا مہابت خان و مردم او ازین فتنہ
خبردار شدہ منوجہ طرف چپ گشتہ خواستند در تلافی کوشند
مہندہ قدیم طرف راست اطراف فیل آمدہ باتفاق جانبازان جدید
تحت پناہ با حلقہ راہ فرو گرفتہ دست و بازو بدفع اعدا کشادند -
مہمت خٹہ بہ اجربی کار و تبدیل وضع روزگار خبردار گشتہ دافست
تہ تحریر و تہمت و تہمت رفتہ و جان در بی تلافی برداد دامن شرط عقل
تہست بہ تہمت و تہمتی عام امرای دیگر نیز در رکاب بادشاہ جلو
تہمت و تہمت آمدہ تہمتی تہمتی - مہابت خان دران حالت
تہمت و تہمت تہمت کشیدہ چنان بدرزد کہ سایہ او ہم خبردار
تہمت و تہمت تہمت مہابت خان متفرق گشتہ فرار اختیار
تہمت و تہمت تہمت و جدل بمیان آید بادشاہ گردون بارگاہ از
حالت چنان تہمت تہمت تہمت - دران حالت جنت مکنی از مریم
تہمت و تہمت تہمت تہمت و مصلحت پرسیدند و نور محل
تہمت و تہمت تہمت تہمت تہمت تہمت ہرجا خواہد رود بلکہ
تہمت و تہمت تہمت تہمت تہمت خیمہ باظہار لطف و اخلاص
تہمت و تہمت تہمت تہمت تہمت و بجا گردید کہ خود را
تہمت و تہمت تہمت تہمت تہمت شاہ پیشتر از آب بگذرید -
تہمت و تہمت تہمت تہمت تہمت تہمت و خیمہ پادشاہی
تہمت و تہمت تہمت تہمت تہمت تہمت تہمت شاد گامی
تہمت و تہمت تہمت تہمت تہمت تہمت تہمت تہمت مہابت خان

[illegible]

رسانده بقلای کوشد درین حین دیگر مردم پادشاهی چوق چوق و فوج
فوج خود را بکومک احدیان و قراران رساندند و افاغنه هنگامه جو
زیاده از شمار فراهم آمده رفیق ملازمان پادشاهی گردیدند - بعضی
از هراخوانان مهابت خان نظر برآنکه قلوبی وقت از دست رفته
و منصوبه بازی برگشته جلوی اسب مهابت خان را گرفته باظهار
خیخروااهی مانع آمدند - مهابت خان نیز نیرنگ باری روز کار و روی
گرمی بازار کارزار قسم دیگر دیده از شنیدن خبرهای موحش رنگ
رو باخته، صرفه در مقابل شدن از دحام ندانسته تقاضای وقت را از
دست نداده مراجعت نمود - و خود را به پناه دولت خانه پادشاهی
رساند و کوتوال خان و خلیل الله خان و جمال محمد خواص را با
جمعی از مردم بیگم برای دفع و منع نائره فساد تعیین نمود - و روز
دیگر سردیوان ظاهر ساخت که ماده فساد قاسم خان برادر خواجه
ابوالحسن و بدیع الزمان خویش او بوده اند و وقت اشتعال نائره
جدال مردم خود را بکومک فرستاده اند هر دو را بشفت تمام
سروپا برهنه از خانه طلبیده متعید ساخته خاتهای آنها ضبط و تاراج
در آرد اما در تسلط او خلل پذیرفت و هرچند خواست از
احدیان تلافی و تدارک آن واکشد بعمل نتوانست آورد - مگر آنکه
در یک دو ماه رساله آنها را بر طرف فرمودند •

درین روز واقعه دهم بعرض رسید که عیبر صاحب اختیار
نظام الملک در سن هشتاد سالگی درگذشت - شاه جهان از شنیدن
واقعه او رنساک مهابت خان و غلبه سلطان پریز به حضور از
بی تقصیری خود و التماس عفو جرم کرده ناکرده مریض

پیش و عقب حوضه که از بوی عرق انگوزه و گندادهاں کافران مزاح
عنبر سرشت جنت مکانی منقص میگردد کاه کاه برای تبدیل و
تشیف بودن هردو بدسرشت می فرمودند - تا آنکه بیک نفر
راچپوت که عقب حوضه بنشیند منبجر گردید و کوچ بکوچ متوجه
کابل گردیدند و بشکار و مزار بزرگان کاه کاهی تشریف می بردند و همه جا
و همه وقت سایه وار از قدم آن ظل الله جدائی اختیار نمی نمود
تا آنکه ارائل خورداد داخل حویلی کابل شدند و همراه آن بدنمل
بفاتحه فردوس مکانی و بنی اعمام و تفرج باغات و عمارات و
شکار سواری می فرمودند - درین اوان ایلچی توران با نامه و
هدایای نذر مسجد خان رسید و قیمت تسفه که آورده بود پنجاه
هزار روبیه بعرض رساندند •

درین ضمن بمدد روح پرفروغ صاحب قرانی و تمهید
نور محل عیب اختلال در استقلال مهابت خان رو داد - تفصیل
این اجمال آنکه چون در همان نزدیکی ایام رساله نواحداث احدیان
بتجویز نورجهان بعرض آمده بود مردم جلالت پیشه انتقاسی
تاره نگاه داشته ازان جمله جمعی را تعینات قراولن برای مراقبت
شکارگاه از دست اندازی افغانان بدسکال نموده بودند - روزی بعضی
از راجپوتان نامموار که از غرور مهابت خان احادی را وجود نمی
دانستند در چارگاه شکار اسپان و جاربایان بار بردار خون سرداده
بودند - احدیان و قراولن مانع آمدند - آنها ممنوع نگردیدند - گفتگو
بنزاع فسادآمیز منبجر گردید - یک در احادی کشته و زخمی گردیدند
و همه احدیان و قراولن انضام نموده بر دیوان استغاثه نمودند -

فوج راجپوتیه برای محاصره بطریق ایلغار روانه ساخته بعده خود از بندر بست حضور که نور محل را بموجب خواهش پادشاه همدم و رفیق شبهای الم ساخت نصف جمعیت را در خدمت جنت مکانی نگه داشته با باقی فوج خود را باصف خان رساند و باندک تردیدی جمعی که آصف خان با اعتماد آنها پناه بدانجا برده بود با مهابت خان رفیق گشتند - و آصف خان را با ابرطالب پسر ابروخلیل الله پسر میر میوان بدست آورده به بیستمی تمام پیش آمده مقید ساخته با خود بحضور آورد و در همان اوان عبدالخالق خوانی را با محمد تقی بخشی شاه جهان که در برهان پور بدست آورده با خود داشت و خواجه عبدالصمد و ملا محمد که هر دو فاضل و مصاحب آصف خان و صلاح شعار بودند حواله راجپوتان نمود که بتبع بیدریغ شهید ساختند - از انجمله ملا محمد که از فضلا و صلحای مشهور و حافظ قرآن بود و اگر بدر میرفت کسی را بار کاری نبود اما از آنکه او را مظلوم از جهان رفتن و آن ظالم را شربلک خون او گشتن سرنوشت بود بگمان آنکه مهابت خان را بآن مرد ملا چه کار قرار اختیار ننموده گرفتار پنجه اجل گردید - گویند اول در فکر کشتن او نبود فرمود که زنجیر دریایی او اندازند و وقت زنجیر نمودن طوق و زنجیر دوبار خود بشود بار جوید خوب قائم نمودن از پای او برآمد و چون مدام آن بزرگ در تلاوت قرآن و خواندن اوزان مشغول بود و در آن حالت نیز لبهای او در حرکت یافت آخوند را بدعوت و دعای سحر و افسون خواندن معاتب ساخته حکم قتل نمود - هرچند قاضی زکاب و بعضی

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

[illegible]

عمیق افتاد و چند غوطه خورد؛ بزور شناری از آب برآمد و از آن تهلکه نجات یافت و از عماري مدا و فرياد وويل بلندگريد - و خواجه ابوالحسن که اسير از تيرباران رو برو در آب بيدايي مي نمود و دو سه زخم بدو رسیده بود بآب عمیق افتاد و اختيار علفان از دست او رفت از زين سرنگون گرديد چون دران حالت قاش زين را گرفته بود آفت بدو نرسيد و از مدد ملاح نورمسل ازان گرهاب بلا بر آمده بساحل نجات رسيد - و فدائي خان بتفاوت دو تيربريات از آصف خان و خواجه ابوالحسن بترسد و پامردي تمام برآمد - و ابو طالب پسر آصف خان و اله يار و شير خواجه و بهياري از جان بزان پائين تر از فدائي خان عبور نمودند - و فدائي خان با جمعي دلاوران و ملازمان پادشاهي و نوکران جلالت پيشه خود مقابل فوج خصم برداخته چندي را بضرب شمشير و تير و سنان انداخته زخمي ساخته بقي را جبروتان را از پيش رو برداشته تردد بستمانيه نگار برده جنگ کزان خود را تاخيمه بادشاه رساند - فوج مهابت خان بمقابله و مقاتله پيش آمدند و صدای دار و گير بلند گرديد - همراهان فدائي خان دست و بازو به تيراندازی کشادند و چپقلشها در دفع اعدا بکار بردند - چون تيرهاي فدائي خان اندرون خيمه رسيد نشيمن پادشاه مي رسيد مشامر خان خود را حائل مقابل و بلاگردان جنت مکاني ساخته بود - درينوا مهابت خان بعرض رساند که جرأت و بي ادبي پاجي را مشاهده نمايند که رو بروي ولي نعمت تير ميزند و ملاحظه مال اندوشي اهل ندارد - بعده پادشاه مکرر بيقام سعي جنگ نکردن بفدائي خان فرستادند و او ناشنیده انداخته

فدویانه شناری کرده مقابل دولخانه برآمدند - و جمعی که اجل آنها دامن گیر گردید بآب فرود رفتند - و بعضی را که صدمه نلاطم دریا بپایان برد با نیم جان برآمده بفوج نتوانستند پیوست - از جمله فوج قریب هفتاد نفر جلالت پیشه پیش قدمی نموده خود را مقابل فوج مهابت خان رسانده چندی را انداخته ازان میان بعضی کشته و زخمی گردیده بارجود بکار بردن حمله رستمانه استقامت نتوانستند ورزید - و تا پیوستن فدائی خان برگردیدند فدائی خان هم چون دانست که کاری پیش نمی رود - رفتن همان بود و برگشتن همان روز دیگر که اواخر جمادی الاخری آن سال باشد آصف خان باتفاق همه امیران مهد علیا را بر نیل سوار نموده و نور جهان دو ترکش و دو کمان و بندوق با نقیله روشن نزد خود گذاشته بدلاسا و رغبت همراهان پرداخته از راه پایابی که تحقیق نموده بودند و بعضی جا کودالها داشت داخل دریا شدند - و همه جان نثاران مستعد کارزار گردیده نقد های جان را بر کف اخلاص گذاشته از سرو جان گذشته در رکاب بیگم خود را بآب زدند - وقت عبور بسبب آنکه راه قلب بود و دوسه غار و آب عمیق داشت عجب حرج و مرج بر لشکر گذشت و سلسله انتظام فوج از هم گسیخت - و هر فرجی طرفی و هر امیری جایی بعد تصدیقه صدمات زیاد از آب سر بر آوردند - آصف خان و خواجه ابو الحسن و ارادت خان که از عمارتی نور محل جدا شدند همین که گذر دریا رسیدند فوج مهابت خان و راجپوتان جهالت نشان با نیلان جنگی مقابل آمده سد راه گردیده بآب درآمده شروع بتیر باران و

مصلحت و سراسیمگی که نمی دانست چه کند و مال کار بکجا
منفی خواهد گردید بادشاه را باز سوار نموده از آنکه خیمه پادشاهی
بتاراج برده بودند و خیمه شهر یار برپا بود همان جا برده باعزاز
فروغ آورد به تسلی و دلبری تمام کوشیده دست بسته استاد - و
مردم او اطراف فرو گرفتند - درین وقت شباع خان که از راه ندریت
با عدم تعلقه به چپقلش و سعی تمام خود را نزد جنت مکانی
رسانده بود باشاره آن مست باد فاکامی از دست کافران شهید
گردید - اگرچه آن خدار مکار بآن همه کاردانی و کامیابی سر رشته
هوش از دست داده بود و چون حوصله باختن هر دم و هر لحظه
همدم فکر و خیال تازه می گردید - اما جنت مکانی را چنان دل و حوصله
تدبیر بجا بود که هر چه می گفتند و می فرمودند خالی از رای
صواب نبود - و بالهام غیبی و فکر صائب خود را موافق کردار و اطوار
آن بد کردار و تقاضای روزگار را می نمودند - و فرمودند که خوش گردی
مرا از دست آن رافضی بد کیش باختیار خویش گرفتی - و دست
آن بد خواه دولت را کوتاه ساختی - و او هم هر دم باظهار عقیدت و
ندریت دم میزد و معذرت می خواست و تخت طلبیده بدستور
مقرری بران نشاند شراب معنک حاضر آورده خود برسم بند دای
عقیدت کیش خدمت می نمود - نور محل بعد رسیدن نزد برادر
و امیران بعد از آنکه قیل و قل و سرزنش بعد آمد قرار مصلحت
چنان یافت که فردا همین که خورشید از افق برآرد مهد دنیا
نوز جهان بیگم را بر نیل سوار نموده همه اتفاق کرده شمشیر انتقام از
نیام بر آورده بران بدنام ناکام ناخنه دلی نعمت را خلاص نمایم -

پرداختند - چون راجپوتان اندرون و بیرون فرورگرفته بودند و هر ساعت می افزودند دست خواصان و عهده داران از تردد خدمتاتی که بدان مامور بودند کشیده می گردید - و آن غدار به چارپاوسی و تملق زبانی بانظار رسوخیت زیاد می پرداخت - و عرض نمود که وقت سواری و شکار شده - طشت و آفتابه برای روی شستن بیازند و پوشاک خاص حاضر سازند - بعد فراغ روشستن قصد نمودند که خود را بوسیله تبدیل رخت خواب تزد نور محل رسانند و با او مشورت تدبیرکار نمایند - آن بی سعادت مانع آمده القماس نمود که بیرون رخت عوض نمایند و زود سوار شده غلام را در رکاب بگیرند که بمردم واقعه طلب قسم دیگر ظاهر نشود - ناچار بتکلیف و ساجت او رخت و جواهر پوشیده متوجه سواری گردیدند - و نور محل از نیرنگی روزگار خبردار گشته رنگ رو و هوش باخته افوس گنان دست حیرت بر سر و زانو زنان تردد دیگر بمخاطرات نرسیده سوای آنکه به تغییر رضع و تبدیل رخت و سواری که جواهر خان ناظر و دیگر خواجه سرایان را فرمود همراه سواری نباشند بهر وجه خود را آن طرف پل که بموجب ارشاد بانی قساک راجپوتان مانع رفتن آن روی آب باحدی نمی شدند رساند - و بآصف خان و دیگر امرای هوش و عقل بیداد شروع به تشفیغ و تقلید و زجر نمود - برادر بی خبر از زیاد سرزنش نمود و گفت - روی بر عقل و نمک خوردن شما که چنان روی نعمت را چنین تنها و غافل گذاشته و بدشمن سپرده ببايید - و بفکر تدارک و تدبیر کار افتد - بعده که مهلبت خاں دست پادشاه را گرفته تسلی

خدمت بادشاه سواى نورمحل و صادق خان بخشی و میر منصور
بدخشی و شجاع خان و مقرب خان و معدود چند از عهده داران
و خواجه سربان و خواصان مثل خدمت پرست خان و جواهر
خان و عرب دست غیب و فصیح خان دیگری نماند - و آصف خان
که با همه دانائی با چنان مار زهردار پنجه گرفته با زهر مار را
تکر نمود مار بازی را بازیچه سرسری دانسته ولی نعمت را تنها
گذاشته از آب گذشته در عالم آب به شرت مسجونان پرداخت غرائب
داشت - مهابت خان که چشم بر راه و گوش بر آواز چنین قابو بود بر
بی خبری میر وزیر و خطای تدبیر مطلع گشته لشکر را خفیه
آخر شب اشاره فرمود که بی صدا و ندای شهرت مسلح و آماده
شوند و جمع باشند با هفت هشت هزار سوار که با خود داشت
سوار شده قریب دو هزار سوار برپل تعیین نموده فرمود که از آن طرف
نگذارند که سوار و پیاده بپایند - و ازین طرف هر که رود مانع نگردد
و خود با چهار پنجم هزار سوار بشیعه بادشاه روانه گردید و نشان
اسباب قیمل را همراه فوجی که بر سر پل تعیین نموده بود به شهرت
عبور از آب روانه ساخت - و بجماعه داران تاکید نمود که در صورت
بیزش فوج ازان طرف پل را آتش دهند و نگذارند که کومک
تواند رسیده - و خود نزدیک دولتخانه رسیده فرمود که اطراف خیمه
را فرو گیرند - و خود با جمعی از خواصان قدم جرأت اندرون بازگاه
گذاشت - خواصان و خواجه سربان بازی دار خبردار گشته سرا سیمه
دار روز بشوابگاه پادشاهی آرند - و جنت مکانی را که اکثر از خمار
شب اول روز در آرام خواب می بودند بمائش با بیدار ساختن -

رسیدن مهابت خان با فیلان بحضور رسیده حقیقت را آنچه در یافته آمده بود بعرض رساند - بتفاوت یلک دو ماه مهابت خان نیز با لشکر آراسته بارور رسید - درین ضمن چندین هزار داد خواه از ستم رسیدگان آن دیار و دلای جاگیر داران و امرای نامدار گروه گروه و قوچ قوچ بحضور رسیده باغرای آصف خان بفریاد داد داد وقت سواری و معتاد آرام پادشاه را بی آرام می ساختند - بعد عرض رسیدن بمهابت خان حکم شد که اول بدلائی و ادائی حق ستم رسیدگان و مظلومان پرداخته و ادائی مطالبه پادشاهی نموده بعد از آن ملازمت نماید - اگرچه نور محل که همه آتش افروخته او بود میخواست در همواری و اصلاح مقدمه گوشه اما چون جنت مکانی بمرتبه در عدالت گستری و غور فریاد ستم رسیدگان تقید داشتند که با همه تعلق سرشار که با نور محل هم رسیده بود و هیچ مقدمه امور ملکی و مالی بی صلاح او صورت نمی گرفت همین که ذکر استغاثه ستم رسید بعیان می آمد نور جهان را یزایی طرف داری احدی نبود - و مکرر فرموده بودند که تمام مدار سلطنت از تو او در مقدمه غور مظلومان مرا معذور دار - و در همان اران خواجه برخیزد از نقشبندی امام مهابت خان که دختر خود را خلاف ضابطه آن عهد بی عرض و اذن پادشاه بدو نسبت نموده بود آصف خان قبضه غرور او را درین ماده بعرض رسانده بدان تقصیر برخوردار نا برخوردار را گرفته بحضور آورده گروه خازن فرموده بخفت و خواری تمام با برهنه زندان فرستادند و فرمودند - که از جواهر و فیل و دیگر اسباب چهار شریعه بار داد تحقیق نموده بضبط در آرند - و مستعان شدید

درین روز شاه میرزا دکنی پسر میرزا رستم صفوی را مخاطب بشاه
نواز خان ساخته بر مراتب منصب افزوده عذایات دیگر پادشاهی
مبذیل حال او فرمودند - درین اوان طهمورث و هوشنگ پسران شاه
زاده دانیال از شاه جهان جدا شده بحضور رسیدند - بعد ظهور عذایات
دیگر نسبت همسری بهار بانو بیگم صبیح خود به طهمورث و هوشمند
بانو صبیح خسرو با هوشنگ مقرر نموده سر بلندی بخشیدند - چون
فساد انگیزان طرف کابل خصوص سرکشی و مفسدی حداد بد
نهاد مکرر بعرض می رسید و خواجهش دریانت آب و هوای آن طرف
داشتند در وسط اسفندار بقصد سیر و شکار و گوشمال مفسدان آن
کوه سار عنان توجه بآن طرف معطوف فرمودند - در کوچ دریم و سیوم
افتخار خان با احمد بیک پسر حداد بد نهاد که سرمایه فساد و
شورش کابل گشته بود و اگر بالتفصیل ابتدای بغی ورزیدن و انتهای
قتل رسیدن او که مآل کار باغی پستان بد عاقبت است پردازد
از سر رشته سخن دور می افتد رسید - و شکر ابن عطیه آلهی بجا
آوردند و سر او را با کوه فرستاده حکم فرمودند که همه جا تشهیر کنان
برده بر سر دروازه شهر بیارینند •

ذکر سوانح سال بیست و یکم از جلوس جهانگیری مطابق
بیست و دوم جمادی الاخری سنه هزار و سی و پنج هجری
سید کیمت خامه تیز رفتار بقذکار فتنه تازه که درین سال
بعرض ظهور آمده و در قریبای مدید چنان ماجرای شگرف بر
سلاطین سلف نگذاشته بچگونگی می آرد - چون بعرض رسید که
مہبت خان از سلطان بروین جدا شده صاحب صوبه بنده گشته

القصه بعد تفرج سیر و شکار و فیض رساندن بمردم مستحق و
بصاحب کمال آنجا عنان مراجعت طرف پنجاب معطوف
داشتند - چون بمنزل بهمبر رسیدند آدم بسیار از برف و سرمای
بی هنگام و وزیدن باد گزنده که حکم زمهریر بهم رسانده بود تلف
شدند - از اختلاف هوای بالای کوه و پائین آن مکن منزل بهمبر
عجیب نقل می نمایند - که در عین تیر ماه الهی که زمین و
آسمان کوراً آلودگی می گردد و پائین کوتل گرمی و شدت حدت هوا
موافق موسم تابستان است که مسافرا برهنه خوابیدن در عذاب
گرما میدارد و همین که بالای کوه برآمدند از سرمای لیباف خواب
نمی توان نمود - چنانچه در تعریف آن منزل طغرا می نویسند - تا
بمنزل بهمبر نرسیده معنی آیت لا یستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة
نفهمیده - بعد وزود رایت ظفر آیات به لامور از نوشته واقعه نگار
برهانپور بظهور پیوست که از انتشار خبر مراجعت شاه جهان از
سمت بنگاله بعد هزیمت و نزدیک رسیدن بسرحد برار یاقوت
حبشی و ملک عنبر بتصد اعانت شاه جهان با لشکر گران رسیدند
و برهانپور را محاصره نمود - و سر بلند رای بقتال و جدال و
دفع شر آن جماعه بدستال پرداخت - و بعد رسیدن شاه جهان که
جاء و ریز رسیده باتفاق فوج نظام الملکی سه دفعه بتصد تسخیر قلعه
ارگ برهانپور یورش نمود و هر بار با صوبدار و دیگر مردم پادشاهی
مقابله و مقاتله عظیم بزی داد - و بعد که نزدیک میدان قلعه
ارگ عدای دار و گیر بلند گردید از شاه قلی خان و سر بلند
رای و غیره تردد نمایان بظهور آمد و شیر انداز خان و شاه بیگ

گردید و باقی سپاه دل بکار زار میداد بلکه سرداران عمده نیز تن بطرح جنگ انداختن نداده می خواستند بصلح و مدارات پیش آیند - راجه بهیم و شیرخان تهوری را کار فرموده مقابل فوج شاه زاده پرویز برآمده خود را به توپ خانه آتش بار پررانه وار زده جنگ مرده و زنده رستمی که بشرح و بیان نیاید نمودند - خلاصه راجه بهیم بدست خود شمشیر زنان مع همراهان جانباز یک تاز صف فوج را از هم دریده خود را تاغول سلطان پرویز رساند - و درین مابین هر که مقابل او آمد به شمشیر و سنان از پا در آورده تاز سیدن مقابل سلطان پرویز چندین امیر و مبارز نامی را از خانه زین بزمین سرنگون ساخت - و نزدیک بود که فوج چهل هزار سرار بادشاهی درهم خورد - مهابت خان فرمود که فیل مست مقابل او آورند راجه بهیم و شیرخان با جمعی از راجپوتان بران بلای - یاه حمله آورده بضرب شای شمشیر و برجی خرطوم او را انداختند و فیل را خوابانند - و هر بار که بر قلب گاه لشکر حمله رستمی می آورد بی اختیار صدای آفرین از هر دو لشکر بلند آوازه می گردید - تا آخر کار مهابت خان خود با چندی از بهادران نامدار مقابل او آمد - راجه بهیم با وجود برداشتن زخمهای کاری شم نبرد مهابت خان گردیده بعدتر در بهادرانه از اسب افتاد - بعده که بقصد بریدن سر او نزدیک او رسیدند باز بمدد جوهر شیدیت برخاسته حریف خود را در رتقه کار او ساخته تادم واپسین شمشیر از دست نینداخت - و شیرخان نیز با جمعی از راجپوتان دیگر شرط فدویت و جان با بی بتقدیم رساند - بار بار از کارزار چنان گرم گردید که دو سه تیر میبید

زین آوردند شاء بی بود لطیفه گو پانصدی منصب داشت همین
که خواستند او را کپور زنند بفریاد آمده گفت که شنیده بودم ملک
عبر عدالت پیشه و منصف است اما غلط بوده والا کجا شرط
عدالت است جمعی که دولت دوهزاری سه هزاره داشته باشند
جرماته آنها صد کپور باشد منکه پانصدی باشم بهمان جرماته
معاتب گردم - عبور را این سخن خوش آمد و کپور زن موافق نمود -
بعده نناخت و تاراج ملک عادل خان برداخته قلعه شعله پور
(شوآپور) که از ابتدا همان قلعه مایه نزاع ملکی گردیده بود تاراج نموده
احشام آنجا را زیر تیغ آورده از بندرست آن طرف خاطر جمعی حاصل
کرده متوجه ناخت ملک پادشاهی گشته و تا ملکه پور و نواح پره پور
آثار آبادی نگذاشت - چون این خبر ملال اثر بعرض خدیو زمان رسید
باءت کمال کدورت خاطر عاظر گردید - بعد از فراغ سیرالک زار
کشیر عنان توجه طرف لغور معطوف فرمودند •

باز بدو سلطان پرویز و مهابت خان عنان خامه را معطوف
میسازد - بعده که شاعرزاده پرویز روانه بفکاله می شد چون
از طرف خان خانان مسبب بودن فرزندان او در خدمت
شاه جهان خاطر جمع نبود و صبیحه بدو او که در عقد شاه زاده
دانیال آمده بود و در مقدمات مالی و ملکی از جمله نسبی
صاحب زایی و با تدبیر گفته می شد فرمود که خان خاتان را
با همه تبعه و لجنه ذوالقدر او نزدیک خیمه خاص نظر اند
نگه دارند - از آن میدان میان فهم غلام صاحب مدار خان خاتان که
در شپامت و زنی میامت و اخذ کار و بار زین خاص و عام بود

بدست ازان جا هم بستانده تاراج رفت چنانچه عنقریب بلحاظ تحریر خواهد در آمد - و نیز معروض گردید که داراب خان پسر شاه جهان خندان که لغایت آن روز در قید بود شاه جهان او را از قید برآورده بعد قسمهای شدید که ازو گرفت صوبه دار بنگاله ساختن زن و فرزندان او را و خان خاندان را نزد خود نگاه داشت - و راجه بهیم را طرف پهنه برای بند و بست روانه ساخت و خود نیز بعد از فراغ نسق اطراف مترجه پهنه شد - مخلصان و غیره از طرف سلطان پرویز در پهنه بودند قبل از رسیدن راجه بهیم استقامت نورزیده بی آنکه کار بکارزار افتد ملک و خزانه را حواله راجه بهیم نمودند - بعده که شاه جهان وارد پهنه گردید و مضمحلان و حکام آنطرف رجوع آورده مطیع و منقاد گردیدند و سید مبارک قلعه دار رهناس هراس خورده کلید قلعه را با خود گرفته آمده ملازمت نمود .

کلمه چند از وسعت و خصوصیات قلعه مذکور موافق نگاشته میر محمد امین عرف میرزا امینا مولف ده ساله شاه جهان نامه بزبان قلم می دهد - قلعه رهناس سمت غربی بهار پد بر فراز کوهی که سر به بنگاله کشیده واقع شده درش از پائین شانزده گره و محیط قلعه درازده گره جریبی است چهارده دروازه دارد که بعد تسخیر شیر شاه چهار دروازه مفتوح می باشد و مابقی در دروازه قریه آباد است و سه چشمه سرشار دران قلعه مدام جاری - سه تا آن چشمه خیز دارد که همیشه ماکمل از آب زلال سر - از چشمه - و ذاعت مدام اندوز قلعه خندان غله خانه

رسانده عادل خان را زباده از سابق مطیع و منقاد ساخت - و قرار یافت که ملا محمد لاری که مدار علیه و فهمیده کار و شجاع نامدار بیجا پور گفته می شد با پنج هزار سوار آمده مهابت خان را دیده تا خاطر جمعی از فساد شاه جهان در برهانپور مقرری بماند - و نوشته ملک عنبر مصحوب علی شیر نام مشتمل برین مضمون رسید که اگر تا رفع فساد بند و بست دکن حواله غلام نمایند تعهد میدهم که اگر فتور در مقدمه ملکی رو دهد جواب آن بعد از خود لازم دادم - مهابت خان بحق دکن با اختیار ملک عنبر گذاشتن صلاح کار ندانست و به بند و بست اطراف پرداخته جا بجا تهانه نشاند - چون سلطان پرویز از شنیدن رسیدن ملا محمد لاری بیرونها مقام نموده بود بعد آمدن ملا محمد که مبلغها از نقد و جواهر و جنس اقمشه و غیره بملا محمد از طرف مهابت خان رعایه بعمل آمد همراه برده ملازمت شاه زاده پرویز فرموده پنجاه هزار روبه و فیل و شمشیر و خلعت از طرف شاه زاده دهان و حکومت برهانپور به پسر مکندرایی مقرر نموده جادو رای را با آدی رام و جمعی دیگر کومک همراه پسر مکندرایی تعیین نموده بعد همراه گرفتن پسر ملا محمد لاری و پسر جادو رای و برادر آدی رام را بطریق یرغمال که به هندوی اول گویند پسر مکندرایی را به تبیعت ملا محمد شفاش نمود - نام بردها را در برهانپور گذاشته حقیقت بحضور معروض داشته مرحله پیمایی سمت ملک شرقی گردید - بالجمله بعد ریزد مرکب شاه جهان بملک بنگاله جنگهایی که با ابراهیم خان صوبه دار که خالوی نور میل می شد و مرد معتبر

سده ۱۰۳۳

(۳۴۳)

محمد جهانگیر بادشاه

گنجداده رسید قطب المملک خدمتکاری در فرستادن هدایا و تحف و
گزارندن از سرحد خود بجا آورد - و نیز معروض گردید که از جمله
مرگ عمده که ترک رفاقت شاه جهان نموده بودند محمد جعفر
پسر افضل خان دیوان بعد رسیدن نزدیک تعلقه تلنگانه مع فرزندان
جدا شد و برای تسلی نمودن و برگرداندن او سید جعفر نام را با
جمعی تعیین نمود بعده که هر دو بهم دیگر رسیدند و افسون سید
جعفر برای برگرداندن محمد جعفر موثر نگردید میان هر دو کار
بقتال انجامید و از هر کدام تود بهادرانه بظهور آمد و هر دو از دست
همدیگر کشته گردیدند *

ذکر سال نوزدهم از جلوس جهانگیری مطابق بیست
و نهم جمادی الاولی سنه هزار و سی و سه هجری
بعده که خبر رفتن شاه جهان بسمت بنگاله بتحقیق پیوست
بنام پرویز حکم صادر فرمودند که بعد فراغ بند و بست دکن خود را
بتعاقب شاه جهان به بنگاله رساند و خان جهان لودی را در آگره
گذاشتند و فرمودند هر طرف که کار افتد گوش بر آواز و چشم بر راه
حکم باشد - سلطان پرویز بعد رسیدن فرمان بتعاقب شاه جهان به
تهیه روانه شدن سمت شرقی پرداخته وقت کوچ مقرر نمودند که
مهابت خان چند روز برای نسق دکن در برهان پور مانده زود
خود را در مقامات مابین سرحد حیدر آباد برساند - مهابت خان
قاضی عبدالعزیز شاهي را که در قید داشت مرد کار دانسته از قید
برآورده مستمال ساخته نزد عادل خان روانه نمود - و قاضی حجابیت
را بسیار بآئین شایسته بجا آورده پیغامهای عنایت آمیز مشفقانه

را بآن طرف کسند و از جانب دیگر چهار پنج هزار سوار جانباز بر اسپان دریا تاز موار شده از دوسه جا که آب کم تحقیق کرده بود خود را بآب زنند و تا مردم بیرم بیگ بر خود جنبیدن و بقصد مقابل و سد راه گردیدن فراهم آمدن دوسه فوج مهابت خان از آب گذشته خود را بخان خاتان رساندند - و سر رشته اختیار تردد بدست بیرم بیگ نهادند - و راه برهان پور اختیار نمود - و خان خاتان نظر بر قاپویی وقت قسم کلام الله را از خوردنی هر روزه تصور نموده ناخورده انکاشته با فوج مهابت خان ملحق گشت - شاه دریا دل ازین خبر آگاهی یافته در توقف برهان پور مصلحت ندانسته سراسیمه وار راه گلکنده بقصد ملک بدگاله اختیار نموده از شدت باران و طغیان آبها کوچ بکوچ روانه شد - اکثر ار نوکران شاهي و پادشاهي ترک رفاقت نموده به مهابت خان و لسكر سلطان پرویز پیوستند - و سلطان پرویز خبر شنیده بطریق استعجال از آب گذشته کارخانجات را گذاشته خود را برهان پور رسانده چند منزل دیگر تا سرحد برار تعاقب نموده به برهانپور مراجعت نمود - جنّت ملکی برهزمّت شاه جهان اطلاع یافته پاره مطمئن خاطر گشته چون از گرمای دار الخلافت و نا موافقت هوای اطراف دهلی خاطر نفرت داشت و بمزاج آب و هوای کشمیر موافقت نموده بود با وجود تفرقه خاطر اوائل آذر ماه الهی عذرا توجه اطراف کشمیر بهشت نظیر معطوف داشتند - و درین وقت بودن آصف خان سبب هوا خواهی شاه جهان در بدگاله خلاف مصلحت دانسته طلب حضور نمودند - و بعرض رسید که شاه جهان بعده که بسرحد

سده ۱۰۳۳

(۳۴۳)

محمد جهانگیر بادشاه

گلکنده رسید قطب الملك خدمتگاری در فرستادن هدایا و تحف و
گزارندن از سرحد خود بجا آورد - و نیز معروض گردید که از جمله
مرثیه عمده که ترك رفاقت شاه جهان نموده بودند محمد جعفر
پسر افضل خان دیوان بعد رسیدن نزدیک تعلقه تلنگانه مع فرزندان
جدا شد و برای تسلی نمودن و برگرداندن او سید جعفر نام را با
جمعی تعیین نمود بعده که هر دو بهم دیگر رسیدند و افسون سید
جعفر برای برگرداندن محمد جعفر موثر نگردید میان هر دو کار
بقتال انجامید و از هر کدام ترو بهادرانه بظهور آمد و هر دو از دست
همدیگر کشته گردیدند *

ذکر سال نوزدهم از جلاوس جهانگیری مطابق بیست
ونهم جمادی الاولی سنه هزار و سی و سه هجری
بعده که خبر رفتن شاه جهان بسمت بنگاله بتحقیق پیوست
بنام پرویز حکم صادر فرمودند که بعد فراع بند و بست دکن خود را
بتعاقب شاه جهان به بنگاله رساند و خان جهان لودی را در آگره
گذاشتند و فرمودند هر طرف که کار افتد گوش بر آواز و چشم بر راه
حکم باشد - سلطان پرویز بعد رسیدن فرمان بتعاقب شاه جهان به
تهید روانه شدن سمت شرقی پرداخته وقت کوچ مقرر نمودند که
مهابت خان چند روز برای نسق دکن در برهان پور مانده زود
خود را در مقامات مابین سرحد حیدر آباد برساند - مهابت خان
قاضی عبدالعزیز شاهي را که در قید داشت مردکار دانسته از قید
برآورده مستمال ساخته نزد عادل خان روانه نمود - و قاضی حجابت
را بسیار بآئین شایسته بجا آورده پیغامهای عنایت آمیز مشفقانه

را بآن طرف کشند و از جانب دیگر چهار پنجم هزار سوار جانباز بر
اسپان دریا تاز موار شده از دوسه جا که آب کم تحقیق کرده بود
خود را بآب زنند و تا مردم بیرم بیگ بر خود جنبدین و بقصد
مقابل و سد راه گردیدن فراهم آمدن دوسه فوج مهابت خان از
آب گذشته خود را بخان خاتان رساندند - و سر رشته اختیار تردد
بدست بیرم بیگ نهادند - و راه برهان پور اختیار نمود - و خان خاتان
نظر بر قابوی رقت قسم کلام الله را از خوردنی هر روزه تصور
نموده ناخورده انکاشته با فوج مهابت خان ملحق گشت - شاه دریا
دل ازین خبر اکامی یافته در توقف برهان پور مصلحت ندانسته
سراسیمه وار راه گلکنده بقصد ملک بنگاله اختیار نموده از شدت
بازان و طغیان آبها کوچ بکوچ روانه شد - اکثر از نوکران شاهی و
پادشاهی ترک رفقت نموده به مهابت خان و لشکر سلطان پرویز
پیوستند - و سلطان پرویز خبر شنیده بطریق استعجال از آب گذشته
کارخانجات را گذاشته خود را برهان پور رسانده چند منزل دیگر تا
سرحد برار تعاقب نموده به برهانپور مراجعت نمود - جنبت مکنی
بر هزیمت شاه جهان اطلاع یافته پاره مطمئن خاطر گشته چون از
گرمای دار الخلافت و نا موافقت هوای اطراف دهملی خاطر
نفرت داشت و بمزاج آب و هوای کشمیر موافقت نموده بود با جود
تفرقه خاطر اوائل آذر ماه الهی عنان توجه اطراف کشمیر
بهشت نظیر معطوف داشتند - و درین وقت بودن آصف خان
بسبب هوا خواهی شاه جهان در بنگاله خلاف مصلحت دانسته
طلب حضور نمودند - و بعرض رسید که شاه جهان بعد از که بسرحد

سنه ۱۰۳۲

(۳۴۱)

محمد جهانگیر بادشاه

باعث امنیت خلق الله باشد کوشیدن بر خوف و همه مسلمانان
واجب میدانم - اگر خاطر نشان شاهزاده بلند اقبال نموده یکی از
معتقدان هواخواه معامله فهم را بفرستند که بعضی مذکورات
بایهم در میان آورده در دفع نائز و فساد و عناد که پای قتال و جدال
از میان برخیزد فیما بین پدر و پسر زیاده از سابق آمیزش بمیان
آید و نور محل هم نادم گشته راضی گردد و جاگیرات شاه جوان
بخش باضافه آن بحال نمایند بهتر خواهد بود - و ازین معنی کلمات
صلح آمیز بکفالت قسم و پیمان کلام ایند عذر بسیار دران بذکر
در آورد - و چنان تدبیر و تدویر بکار برد که آن خط بدست شاه جهان
افتاد و بمطالعۀ خاص در آمد - شاه جهان که خواهان اصلاح کار و رفع
فتنه بود ادعای مهابت خان را موافق خواهش خود دانسته
برای حجاب و وکالت این کار به از خان خانان دیگری را ندانسته
او را استمالت نموده قسم کلام الهی را کفیل بمیان آورده هر دو پسر
او را نزد خود نگهداشته نزد مهابت خان روانه نموده مقرر فرمودند
که خان خانان این طرف آب مانده بنای عهد و قرار استوار سازد - بعده
که خان خانان نزدیک بآب گذر اکبر پور رسید و میان مردم خبر صلح
انتشار یافت مردم بیرم بیگ که بر معبرها برای محافظت مقرر
بودند از شنیدن خبر مصالح خاطر جمعی حاصل نموده در بند و بست
گذرها سهل انکاری نمودند - و بعد فرود آمدن خان خانان و بمیان
آمدن رسل و رسائل صلح مهابت خان وقت آخر شب فرمود که
یک طرف آب جمعی از مردم بازار و سواران ناکه بامشعل و صدای
تفنگ و آواز دار و گیسو آثار تردد عبور بظهور آرند - و فوج بیرم بیگ

راجہ گوبال سنگہ را بقلعہ داری آنجا مقرر ساختند - درینولا نوشتہ خان خانان کہ بمہابت خان نوشتہ در آن ابن بیت درج نمود، بود • بیت •

• مدد کس بنظر نگاہ میدارند • و نہ بپیریدمی زنی آرامی بدست یکی از ملازمان شاہی افتادہ از نظر شاہان گذشت - بعد مطالعہ خان خانان را طلبیدہ بدست او دادند - چون سوای عرق خجالت کہ بر چہرہٴ حال او پیدا گشت جواب دیگر نہ داشت فرمودند کہ با پسران متصل دولتخانہ نظربند باشند و موافق فال قل او کہ گفتہ اند • ع •

مزن فال بد کار بد حال بد

ہمان مد نفیر برو نگہبان مقرر ساختند - و بعضی خدمتہ میل را باسباب زیادتی در قلعہ آسیر گذاشته در سد حوالی برہان پور دائرہ فرمودند - چون سلطان پرویز و مہابت خان گذار آب رسیدہ کشتی موجود نیافتند و دریا در طغیان و گذرہا بند بنظر آمدند مہابت خان بہ سحر فکر و تدبیر فرو رفته از راہ منصوبہ بازی بخان خانان باوجود اطلاع بدنام و نظربند گشتن او خطی نوشت کہ از ان سویی ساختگی نیاید - و منجر بظن بد نسبت بخان خانان نگردد - و دران درج نمود کہ بر عالمی ظاہر و ہریداست کہ شاہزادہ جہان و جہانیان را سوای اطاعت پدر و رفع فساد مطلب دیگر منظور نیست و مدعیان دولت کہ بر ہمکار گشتہ گرمی ہنگامہ بازار خود درس در ہم اندازی دانستہ اند بجزای اعمال خواهند رسید من اگرچہ در آمدن مجبورم اما در اصلاح حال ملک کہ

سنه ۱۰۳۲

(۳۳۹)

محمد جهانگیر بادشاه

خان حقیقت بحضور معروض داشت - بعد عرض صفی خان را
که هفت صدی بود سه هزاری نموده مخاطب بسیف خان
فرمودند - و ناهر خان را نیز از نهصدی سه هزاری نمودند - زهی
خواهش الهی که عبدالله خان بآن شهرت شجاعت که از آوزة
نام او شیر در بیشه آرام نمی گرفت - از صفی خان که چندان
سرو سامان نداشت و عدم وجود او نزد عبدالله خان مساوی
بود چنان هزیمت فاحش یابد و باعث مزید آبرو و ترقی
صفی خان گردد - و اغلب که این اثر شامت آن باشد که
با وجود از نملک پروردها و پیش آوردهای جنت مکانی بودن و
بر وقت کارزار بفوج شاه جهان پیوستن چنین نتیجه بخشید -
القصة بعده که شاه جهان از ماند و گذشته خبر تعین شدن و روانه
گردیدن سلطان پرویز و کشته شدن بکرماجیت شنید رستم خان را
که از نملک پروردهای قدیم شاه جهان گفته می شد - و از سه
بیستی بپایه پنجهزاری رسانده بود با جمعی از امرا سد راه
هراول فوج پادهی تعین نمود - رستم خان قبل از رسیدن افواج
سلطان پرویز در نامه و پیام با مهابت خان ساخته بدو پیوست -
باقی فوج و سرداران خود را نزد شاه جهان رساندند - و شاه جهان
از گذر اکبر پور عبور نموده کشتیها جمع ساخته پرازگاه و همیشه
نموده سوخت - و سرداران ملاح را مقید ساخته با خود گرفت - و
بیرم بیگ بخشی را بر سر آب که ایام برشکال رسیده بود با جمعی
از فوج نگاه داشت - و خود را به برهان پور رساند - نزدیک برهان پور
که رسیدند قلعه آسیر را بتدبیر و منصوبه سلطانی بتصرف آورده

خود در خدمت ولی نعمت ناهر خان نام و دیگر مردم نامی
متعینه احمد آباد خفیه با خون رفیق و همراه ساخته بشهرت روانه
شدن نزد شاه زاده از احمد آباد برآمده بفراهم آوردن جمیعت
پرداخت مسجد صالح نام که صاحب فوج و از فدویان شاه جهان
بود برین اراده مطاع گشته کهتر داس را اطلاع داده با هم اتفاق
نموده خزانه ده لک روپیه اشرافی و پرتله مرصع با خود گرفته قادر
بر همراه گرفتن تخت نگشته تا خبر یافتن صفی خان نزد شاه جهان
روانه گردید - صفی خان بعد تدبیر و دیگر امرا غافل بشهر درآمده
وفادار نائب عبد الله خان را بدست آورده تخت مرصع را شکسته
طلای آن را با زر خزانه که داشت و توانست بهم رسانده بسپاه
داده به نسق شهر از طرف پادشاه پرداخت عبد الله خان خبر
یافته از شاه جهان رخصت خواسته از غرور شجاعت و بنظر نیازدن
صفی خان محتاج بکوملک و فراهم آوردن لشکر نگشته بطریق
ایلغار تاخته خود را تا برده چهل گروهی احمد آباد رساند و
ندانست که خمار غرور ندامت است و گفته اند • ع •

دشمن نقوان حقیر و بیچاره شمر

صفی خان باتفاق ناهر خان با جمعی که داشت از احمد آباد
برآمده تا برده باستقبال عبد الله خان شناخت - و بعد
شناسست که مرفوج عبد الله خان افتاد و دو دفعه باهم کارزار
نمودند و هر بار عبد الله خان هزیمت یافت - صفی خان تا
سلطان پور تعاقب نموده بخفت تمام لشکر خصم را بتاراج در آورد -
و عبد الله خان خود را بحال تباه نزد شاه جهان رساند - و صفی

در احمد آباد بر سر جاگیر بود برادران غافل بزو تاخته بقتل رسانیدند - فرمودند قاتلان را بی جاگیر ساخته محبوس سازند - و حکم نمودند که شاه زاده پرویز را به هراولی و اتالیقی مهابت خان و جمعی دیگر از امرا بتعاقب شاه جهان تعیین نمایند بدست لک روپیه برای سپاه مع عنایات دیگر مرحمت نموده مرخص ساختند - داور بخش پسر خسرو را از تغییر شاه جهان صوبه احمد آباد باتالیقی خان اعظم مقرر و مرخص فرمودند - و آصف خان را صوبه دار بنگاله نمودند - اعتبار خان که در اهتمام برج و باره قلعه آگره پرداخته بود بوسیله نور محل از اصل و اضافه شش هزاره نمودند - درین سال والده ماجده جنت مکانی ازین تنگنای سرای فانی بروضة جاودانی شتافت - درینولا بعرض رسید که میان عبدالله خان و صفی خان دیوان احمد آباد مباربه غریب روداد و عبد الله خان هزیمت یافت تفصیل این اجمال آنکه چون شاه جهان نیابت صوبه داری احمد آباد از انتقال راجه بکرماجیت بنام عبد الله خان مقرر نمود بعد رسیدن وفادار نام خواجه سرا نائب عبد الله خان با احمد آباد که حکم روانه نمودن کهتر داس منصوب کرده بکرماجیت مع خزانة احمد آباد و تخت مرصع و پرتله الماس که حسب فرموده شاه جهان برای ارسال حضور تیار نموده بودند نزد شاه جهان با خود آورده بود و صفی خان دیوان احمد آباد منصوب کرده پادشاه که همزلف شاه جهان می شد و بنام او بر شاه جهان در باب روانه نمودن تخت و پرتله مع خزانة حکم فرستاده بودند نظر بر بغی ورزیدن شاه جهان و فدویت

پدوست - بکرماجیت که هراول بود بشوشوختی آنکه این مرده را
 خود بدازاب خان رساند عفا را معطوف داشته عبد الله خان را
 بجای خود قائم نمود - درین آن گویی تفنگ از غیب بدو رسید و
 از اسب افتاد - باوجود آنکه بسبب کشته شدن راجه بکرماجیت
 و پدوستن عبد الله خان بشکر شاه جهان انتظام هر دو فوج از هم
 کسبیت باز از سرداران طرف شاه جهان ترون نمایان درحمله اول
 بظهور آمد - و از مردم لشکر پادشاهی زبردست خان شیر حمله
 باجمعی از سادات بکار آمدند - و سید هاشم باره زخم برداشته دستگیر
 گردید - و زود هر دو لشکر از هم جدا گشته متفرق گردیدند - چون
 مهابت خان قبل از رسیدن خبر مراجعت شاه جهان از راه تدبیر
 و تدویر از قاضی عبد العزیز بشاه جهان نویسانیده بود مشتمل
 برینکه پادشاه می فرمودند که مهابت خان را مقرر نموده همین که
 خبر معارفت شاه زاده بدکهن برسد محال جاگیر دستور سابق
 بمحال می نمائیم - و شقه مهر خاص فرمان دستور نیز بدین مضمون
 صادر گردید - شاه جهان که اصلا دل نهاد فساد نبود و پیش از ورود
 نوشتجات متوجه دکهن گردیده بود - هر چند اعتماد بر گفته و نوشته
 مدعیان دولت نداشت و مقابله و مقاتله با پدر کفر می دانست
 برای اثبات حجت و طریق استعجال در طی مسافت مراجعت
 کوشیده در جواب اظهار اطاعت امر معروض داشت - و بموجب
 تکلیف نور محل و هنگامه طلبان دیگر پادشاه بعد رسیدن دهلی
 متوجه اجمیر گردیدند - و درین اوان شاه زاده پرویز بحضور رسید -
 درینوقت معروض گردید که میرزا بدیع الزمان پسر میرزا شاه رخ که

سنه ۱۰۳۲

ولای عهد تغییر نموده بشهر یاز و دیگران تنخواه نمایند - و عبدالله خان
 نیز با جمعی از سادات بارهه از نزد شاه زاده برخاسته بموجب حکم
 بحضور رسید - و فوج برای مقابله شاه باغی بسرداری عبدالله خان
 بطریق هراول سلطان پرویز تعیین فرمودند - و تا رسیدن پادشاه
 بدلهلی آصف خان و نوازش خان پسر سعید خان با راجه‌های
 نامدار و امرای ذو الاقدار دیگر از اطراف رسیده ملازمت نمودند -
 بعده خبر تعیین فوج به شاه جهان رسید خواست از فوج جدا شده
 جریده خود را بخدمت پدر رسانده عذر تهمت خواسته پرد؛ حجاب
 از میان بردارد - باز بسبب برخاستن غبار فساد زیاد چند هزار
 سوار بسرداری داراب خان و راجه بکرماجیت و راجه بهیم برای
 احتیاط سر راه عبدالله خان گذاشته خود متوجه دکن گردیدند •
 ذکر سال هیجدهم از جلوس و جشن نوروز جهان افروز
 مطابق بیستم جمادی الاولی سنه هزار سی و دو هجری
 چون تمیّه بزم جشن سال هیجدهم جلوس سنه هزار و سی و
 دو [۱۰۳۲] هجری بزم مبدل گشت و بعرض رسید که شاه جهان
 از شنیدن مقید گردیدن قاضی عبد العزیز و تعیین افواج فوج برای
 مقابل عبدالله خان گذاشته خود براه غیر شارع روانه دکن گردید -
 به تجوین بیگم عبدالله خان را با خواجه ابو الحسن و لشکر خان و
 و نوازش خان و دیگر امرا که مجموع بیست و پنج هزار سوار طومار
 فوج بندی شد تعیین فرمودند - بعده که فوجها در سرحد مالوا مقابل
 بهم رسیدند همین که صف کارزار بپاراست هنوز صدای داروگیر بلند
 نشده بود که عبدالله خان با فوج خود برآمده بلسکر شاه جهان

گذشته و نوشته آصف خان نیز با عریضه داروغه خزانه و دیوان
معروض گردید - که درین هنگامه اخبار فساد افزا برآوردن خزانه
از قلعه آگره مصلحت نیست - و ذکر بغی وزیرین شاه جهان که
در گوشه و کنار بایما و اشاره بود در هر کوچه و بازار و محافل
آشکارا انتشار یافت - و بعد رسیدن موسوی خان نزد شاه جهان
باتفاق قاضی عبدالعزیز در جواب آورد و زبانی التماس نمود
مضمون آنکه آرزوی غلام بی تقصیر همین است که غیار ملای
که بسعی و اتعش طلبان فتنه جو و کم توجهی بیگم برخاطر عاطر
جا گرفته بآب اظهار عقیدت شسته گردد - و برده ادب و آرم از میان
برداشته نگردد - و جاگیرهای مرا بحال فرمایند - و الا یکبار بحضور
رسیده بعد حصول سعادت قدمبوس عرض حال و بی تقصیری
بخود نمایم مطلب دیگر ندارم - فائده نه بخشید - و قاضی عبدالعزیز
فرستاده شاه جهان را بار عرض نداده حواله مهابت خان نمودند -
درین هنگامه ارباب غرض بوساطت مهابت خان بعرض رساندند
که محرم خواجه سرا و خلیل بیگ و فدائی خان میرتزک و
ذوالقدر خان معروف معتقد خان وکیل با شاه جهان مراسلات
درمیان دارند - اگرچه مهابت خان برای قتل هر پنج نفر مصلحت
داد اما فدائی خان و ذوالقدر خان قسم کلام الله را شفیع
بی تقصیری خود ساخته از قتل نجات یافته مسموم گردیدند -
دیگران را حکم کشتن فرمودند - و جنّت مکانی کوچ بکوچ متوجه
دارالخلافت گردیدند - و خان جهان و دیگر امیران جا بجا بموجب
طلب بحضور رسیدند - حکم شد که باقی محال جاگیر از شاه زاده

ساختگی برای استیصال من باشد در قبول این مهم دور از عقل تعقل
می نمود - و در جواب نوشت که اگر برای برشم زدن دولت و آبروی
ماه جهان که احتمال خلل عظیم در سلطنت میبرد کمر بسته اند
باید که آصف خان را از حضور خود جدا نمایند تا من جرات
در آمدن نه ایم - این معنی را نیز قبول نموده آصف خان را فرمودند
که با گره رفته آنچه از خزانه طلا و نقره غیر مسکوک باشد و جنس
جواهر تفریق نموده بحضور بیاید - و بمهابت خان حکم ناطق بنماید
پیهم صادر شد که پسر را در کابل گذاشته بحضور بیاید - و سلطان
پرویز را بسزاولی محمد شریف وکیل برای مقابله شاه جهان فرستادن
طلب حضور نمودند - و درین ایام که مزاج پادشاه از غلبه آزار
ضیق النفس بحال نبود مکرر حکم برای مراجعت شاه جهان
بدکهن رفت - بعد از التماس آنکه بدون رسیدن حضور و دیدن قدم
مبارک خفتی که مدعیان صاحب غرض بمن رسانده اند برخورد گوار
نمی توانم نمود معاودت نهی نمود - و نور محل باتفاق واقعه طلبان
هنگامه جو دلیل اثبات بغی و سرکشی شاه جهان بعرض می رساند -
و ملال بر ملال خاطر پادشاه می افزود - لهذا موسوی خان را که در سخن
شناسی و زبان فهمی بی نظیر بود نزد آن گوهر درج سلطنت
روانه ساختند و پیغامهای مشفقانه نصیحت آمیز نمودند و فرمودند -
اراده ظاهری و باطنی شاه زاده را واقف گشته زود مراجعت نماید -
درین ضمن مهابت خان بحضور رسیده ملازمت نمود - در همین
اوان عرضه داشت اعتبار خان که از منصوبان نور محل در آگه
بود رسید - مشتعل برینکه شاه جهان با مصالح بغی از ماندن

شهریار بی عیار و بیگم بودند اینکه در پیش آوردن رتبه جاه و اعتبار
 شهریار در ارتفاع غبار ملال و نزاع کوشند - چون آصف خان را
 بسبب دامادی شاهزاده ذوالقادر طرفدار شاه جهان پنداشتند
 در افرختن فائده فساد از آتش زنه عناد اهل غرض میان خواهر
 و برادر نیز ماده ملال خاطر بهم رسید - و آصف خان از راه عقل و
 دانائی مهر سکوت بر لب و زبان زده گوش بحرف هرزه درایان
 نداده وقت تذکار این کلمات خود را کنار می کشید - و افضل خان
 بعد رسیدن حضور و رساندن عرضه داشت و پیغام هر چند سعی نمود
 فائده مرتب نگردید - و بدون نیل مقصود برگردید - و ازینکه حکم
 مراجعت دکن بنام شاهزاده صادر شده بود او در جواب التماس
 نمود که یک بار بحضور رسیده تعرض حال و بی تقصیری خود
 پرداخته بار بدانچه مامور گردد بعمل خواهد آورد - این معنی نیز
 بر بغی و عدم اطاعت خاطر نشان پادشاه نمودند - و بعضی مفسدان
 هنگامه طلب مصلحت کار درین دانستند که چون مهابت خان
 و آصف خان را با هم سویی مزاج است و دشمن دانا و سپاهی
 مزاج گرفته صاحب فوج است بحضور طلبیده همراه شاه زاده پرور
 مقرر نموده برای مقابله شاه جهان تعیین باید نمود - و فرمان و نشان
 بیگم بجهت طلب مهابت خان پیغم صادر گردید - و مهابت خان را
 پایه عناد از عقل و دانائی نور محل تعجب بر تعجب می افزود که
 چگونه با این همه جوهر شعور و غور در امور ملکی سرشته عاقبت
 اندیشی را از دست داده باعث انتشار فساد در سواد هند گردیده
 میشود عالمی را بشورش آرد - بلکه بگمان آنکه شاید این همه تمهید و

خود خلاف دستور ادب به اندرز نوشتن خویش را خسراالدنیا
وآخرة سازد اما بران پادشاه جهان و جهانیان و همه عقلا و حکما
ظاهر است که پای غرض و حسه که بمیان آمد پای مردان افلاطون
منش میلغزد تا بزنان که بحکم خدا از حلیه عقل معری و بزیور
ریشک و غرض آراسته اند چه رسد * * بیت *

چراغ کذب را کافروزدش زن * بیجراشک دروغش نیست روغن
ازان روغن چراغی چون فروزد * بیک ساعت جهانی را بسوزد
خصوص در مقدمات ملکی و مالی جزئی و کلی برزای زنان
عمل نمودن نزد عقلا مذموم و شوم است خاصه در حق غلام که
ملک رفته پرفتنه دکن را دو بار بشه مشیر اقبال جهانگیری بتسخیر
در آورده خود را گوسفند قربانی تصور نموده در هیچ کار سر از
فرمان نه پیچیده ام و باز سواي فدویت و اطاعت منظور نیست
در پاداش چنان خدمات و جانفشانی که چشم انواع عنایت
داشت سرگزانی فرمودن و باعث شتمانت دشمنان گشتن و بگفته
منافقان و اهل عناد جاگیرهای نیازمند را تغییر نمودن و بدان
نا خلف دادن و از سود و از نقصان خود فرق ننمودن و غور و تأمل
را کار نفرمودن بجز ناموافقت ایام خود حمل بر چه توان نمود -
اگرچه شاه ولی عهد را سواي آن مطلب غرضی نبود که بهروجه
غبار ملالی که بسعی واقعه طلبان فتنه جو و کم توجهی نور مستل
بر خاطر پدر جا گرفته بآب اظهار عقیدت شسته گردد و پرده ادب
و آزر از میان برداشته نگردد و کار بیدنامی بغی وزیدن و
نمج کشیها نکشد اما اراده بعضی کوته اندیشان برهمکار که متوسل

ساختن خلاف رای صواب است - و تجویز این مهم را بنام شهریار بنیان آورد - از آنکه می دانست که جنت مکانی شهریار بی اختیار را قابل آن کار نمی داند مقرر نمود که میرزا رستم صفوی که مدت در قندهار کامرانی نموده واقف آن سرزمین است اتالیق و صاحب اختیار شهریار و آن مهم باشد - ازینکه بیگم صاحب خزانه بود و امثال اعتماد الدوله نیز مبلغ کلی بدو بخشیده بودند خود متکفل خرج و سامان یورش و تسخیر قندهار گردید - و جاگیر پنجاب و دیگر اقطاع سیر حاصل شاه جهان را تغییر نموده در تلخواه شهریار مقرر کردند - و فرمان بنام شاهزاده صادر فرمودند که هرچا رسد همان جا توقف نمایند - و کومکین همراه را زود روانه حضور سازد که همراه شهریار مقرر ساخته آید - و برای آوردن متعینه دکن سزا تعیین شدند و شهریار را بمنصب درازده هزاری هشت هزار سرائوزی داده و باتالیقی و هزارلی میرزا رستم صفوی مرز ساختند - و میرزا رستم بدستور برای تهیه بعضی سرانجام روانه گردید - و جنت مکانی اعتقاد (۹۱) خان را در کشمیر گذاشته و کشتوار را از قید خلاص نموده وطن او بدو بخشیده محال زعفران را شکارگاه در سرکار ضبط کرده متوجه لاهور شدند - بعده که فرمان واحد فساد افزا بشاه جهان رسید نهایت آشفتگی خاطر و مگرد گشته افضا خان دیوان خود را با عرضه داشت مشتمل برین مضمون روانه نمود که اگر چه فرزند مرید را چه یارا که در خدمت مرشد و قبل

خود خلاف دستور ادب به اندرز نوشتن خویش را خسرالدنیا
والآخرة سازد اما بران پادشاه جهان و جهانیان و همه عقلا و حکما
ظاهر است که پای غرض و حسد که بمیان آمد پای مردان افلاطون
منش میلغزد تا بزنان که بحکم خدا از حلیه عقل معری و بزبور
رشف و غرض آراسته اند چه رسد * * بیت *

چراغ کذب را کافروزدش زن * بجزاشک دروغش نیست روغن
ازان روغن چراغی چون فروزد * بیک ساعت جهانی را بسوزد

خصوص در مقدمات ملکی و مالی جزئی و کلی بر رای زنان
عمل نمودن نزد عقلا مذموم و شوم است خاصه در حق غلام که
ملک رفته پرفتنه دکن را دو بار بشمشیر اقبال جهانگیری بتسخیر
در آورده خود را گوسفند قربانی تصور نموده در هیچ کار سر از
فرمان نه پیچیده ام و باز سوای فدویت و اطاعت منظور نیست
در پاداش چنان خدمات و جانفشانی که چشم انواع عنایت
داشت سرگرانی فرمودن و باعث شمائت دشمنان گشتن و بگفته
منافقان و اهل عناد جاگیرهای نیازمند را تغییر نمودن و بدان
نا خلف دادن و از سود و از نقصان خود فرق ننمودن و غور و تامل
را کار نفرمودن بجز ناموافقت ایام خود حمل بر چه توان نمود -
اگرچه شاه ولی عهد را سوای آن مطلب غرضی نبود که بهر وجه
غبار مالی که بسعی واقعه طلبان فتنه جو و کم توجهی نور محسن
بر خاطر پدر جا گرفته بآب اظهار عقیدت شسته گردد و پرده ادب
و آزر از میان برداشته نگردد و کار ببدنامی بغي و زبردن و
نمچ کشیها نکشد اما اراده بعضی کوته اندیشان برهمکار که متوسل

ساختن خلاف رای صواب است - و تجویز این مهم را بنام شهریار
به میان آورد - ازانکه می دانست که جنت مکانی شهریار بی اختیار
را قابل آن کار نمی داند مقرر نمود که میروا رستم صفوی که مدت
در قندهار کامرانی نموده واقف آن سرزمین است اتالیق و صاحب
اختیار شهریار و آن مهم باشد - ازینکه بیگم صاحب خزانه بود و
اموال اعتماد الدوله نیز مبلغ کلی بدو بخشیده بودند خود متکفل
خرج و سامان یورش و تسخیر قندهار گردید - و جاگیر پنجاب و
دیگر اقطاع سیر حاصل شاه جهان را تغییر نموده در تمناوه شهریار
مقرر کردند - و فرمان بنام شاهزاده صادر فرمودند که هر جا رسیده
همان جا توقف نمایند - و کومکیان همراه را زود روانه حضور سازند
که همراه شهریار مقرر ساخته آید - و برای آوردن متعین دکن سزاولان
تعیین شدند و شهریار را بمنصب دواړه هزاره هشت هزار سوار
سرافرازی داده و باتالیقی و هزارلی میروا رستم صفوی مرخص
ساختند - و میروا رستم پیشتر برای تهیه بعضی سرانجام روانه لاهور
گردید - و جنت مکانی اعتقاد (94) خان را در کشمیر گذاشته و راجه
کشتوار را از قید خلاص نموده وطن او بدو بخشیده محال زعفران زار و
شکارگاه در سرکار ضبط کرده متوجه لاهور شدند - بعده که فرمان و احکام
فساد افزا بشاه جهان رسید نهایت آشفتہ خاطر و مگر گشته افضل
خان دیوان خود را با عرضه داشت مستعمل برین مضمون روانه حضور
نمود که اگر چه فرزند مرید را چه یارا که در خدمت مرشد و قبله

نظر بر حسن خدمت و اختیار خود و عنایات پادشاه پیش از
رسیدن خبر پذیرائی دریا نام افغان را برای ضبط این محال
تعیین نموده بود و همان برگنه قبل از رسیدن عرضه داشت شاه زاده
بموجب تجویز نور جهان بیگم به تیول شهریار داماد بیگم مقرر
گردیده - و شریف الملک نام از طرف شهریار بآن دیار رفته
بصرف خود آورده بعد رسیدن دریا بر سر داخل و عمل محال
گشت و گوییدال و قتال انچه امید - و تیری از کمان فتنه جوی روزگار
بر چشم شریف الملک رسید - بعد رسیدن خبر خمیر مایه فساد
باءری و نبش بیگم پیش از پیش گردید - ماده اصل نزاع آنکه چون
در حضور حل و عقد امور خلافت با اختیار نوز محال بود از آنکه
حب ریاست بای میشتور مردان را چنان از جاسی برد که پدر
و پسر بر قطع شیر حیات هم دیگر سعی می نمایند و در صورت
وای عهد بودن و روز بروز بر استقلال شاه زاده بلند اقبال افزون
ترین نور متصل بود که بعد واقعه ناگزیر پادشاه در اساس دولت او
اختلال تمام بهم خواهد رسید - و نسا را در باره داماد محبت خاص
می باشد - بدین فکر فاسد افتاد که شهریار را پیش آورده در تربیت
و استقلال او توشه - و تا متدور چنان سعی بکار بود که آشکار سلطنت
در قوای گیرد و دامن دولت کامرانی از چنگ او بیرون نرود - درین
باب جمعی از هواخواهان خود را بوعده رفیق و معارف خود ساخته
در باب مهم قلندشار قسمی خاطر نشان جنت مکانی نمود که
در وجود بودن دیگر نوزندان شاه جهان را از راه در که آنجا نیز مدام
مهم غریب در پیش است طلبیدن و بدین خدمت مامور

از زمینداران این ملک جرمانه گرفته و خس و خاشاک رجود مخالفان را در اندک مدتی رفت و روبا واقعی داده - الحال که این مرید خیرخواه را برای مهم قندهار طلب فرموده اند نظر بر استرضای خاطر عاظم بلا توقف از برهانپور آمده عازم حضور گردید از آنکه لشکر هنوز از یورشهایی پدایی دکن نیامده و ایام بر شکل رسیده و عبور لشکر از گل مالوا درین ایام خالی از کساله نیست در نواح ماند و تا انقضای شدت بارش توقّف نموده همینکه ستاره سهیل طلوع نمود کوچ کوچ خود را میرساند - اما التماس دارد که چون این مهم عمده پیش آمده و با همپوشاه عباس که از شجاعان یکه تاز مشهور است سروکار افتاده کارهای که ازو در تسخیر بعضی بلاد روم و توران و دیگر اطراف بظهور آمده بران شاه جم جاهد پوشیده نیست برای مقابله چنان نهنگ دریای غیرت که همه قشون او جان در رکاب و راه ولی نعمت فدا نمودن سرمایه عبادت می دانند و سر و سامان لائق و سرانجام شایسته و استقلال و اختیار تمام مطلوب است - امید وار است که صوبه پنجاب که سر راه قندهار واقع شده و برای اذوقه ما احتیاج لشکر که پیهم روانه نمایند بودن کسان عقیدت کیش دران ضلع ضرور بجایگزین نیازمند عنایت فرمایند - رسیده بعد عرض حکم شد که از صوبه پنجاب بیشتر مال در اقطاع شاه ولی عهد مقرر نمایند *

درین زمان بدستگیری فلک شعبده باز و روزگار فتنه پرداز رنگ فساد تازه ریخته شد تفصیل این اجمال آنکه چون قبل ازین شاه جهان پرگنه دسمل پور را در جایگزین خود درخواست نموده

سنه ۱۰۳۱ (۳۲۷) محمد جهانگیر بادشاه

ذکر سال هفدهم از جلوس مطابق نهم

جمای الاولی سنه هزار و سی و یک هجری

در آغاز جشن این سال که ماده شورش و فساد بود آصف خان را
از اصل و اضافه شش هزاری شش هزار سوار فرمودند - چهل هزار روپیه
بزیل خان ایلچی ایران مرحمت نمودند - مهابت خان را که از کابل
بحضور رسیده بود باز بکابل مرخص فرمودند - اول اردی بهشت داخل
کشمیر همیشه بهار گردیدند - درین اوان بعرض رسید که شاه ایران
بقصد تسخیر قندهار روانه گشته با قشون مقرری و لشکر کوهکی
خراسان و دیگر اطراف ایران فراهم می آیند - از شنیدن این خبر
فرمان طلب شاه زاده والا نژاد شاه جهان مصحوب زین العابدین
نام بتاکید تمام روانه نمودند - و خبر نزدیک رسیدن شاه عباس
بخراسان و قندهار برای تسخیر پیهم می رسید و قلعه دار قندهار
برای طلب کومک معروض میداشت - تا آنکه خبر ورود شاه
به قندهار و به تسخیر در آوردن قلعه بی آنکه ایام محاصره بامتداد
کشد بعرض رسید - و عرضه داشت شاه جهان در جواب فرمان
مصحوب زین العابدین نیز مشتمل بر اینکه این نیازمند مطابق حکم
و مرضی از کشمیر به برهانپور بطریق یلغار قریب هزار کوه راه در
اندک فرصت طی کرده رسیده با کمی جمعیت با چنان فوجهایی
دکن مقابله و مقاتله نموده در مدت فرصت کم مخالفان را گوشمال
داده ملک یکصد و بیست و پنج کرور دام رفته را بضرب تیغ
جهان ستان و اقبال جهانگیری يتصرف آورده و پنجاه لک روپیه
از نظام الملک بطریق پیشکش سابق بوصول آورده و ده لک روپیه

پادشاه بعد رفتی ایران از قندهار برادران و افغانان و ظهور آمدن کمال خدمت گذاری و مهمانداری از شاه و وقت رخصت همراه دادن قزلباش بسرداری شاهزاده محمد مراد چنانچه بگزارش آمده با پادشاه ایران عهد نموده بودند که بعد مفتوح گردیدن قندهار را تواضع شاه زاده محمد مراد نمایند و باوجود بعد فتح موافق عهد و قرار سپردن قلعه قندهار بمتوسلان شاهزاده بعمل آمد باز بعد از نا همواری قزلباش که برای نگاهداشتن بعضی وابسته‌های همراهان جنت آشیانی در قلعه تا تسخیر کابل مضایقه نمودند - و درین ضمن شاه زاده محمد مراد نیز ودیعت حیات نموده بود امرای هندوستان بدغا و تزویر باز قلعه را از تصرف قزلباش برآوردند و بغض تلانی آن در دل سپه داران ایران جا گرفته بود تکلیف می نمودند - و شاه میخواست تا مقدور برای پارچه کوه درستیها برنجش فوج کشی مبدل نگردد مصحوب ایلمچی موافق قول مشهور کهن سالن ثقه آن عهد کچکول مرصع از مروارید و فیروزه نزد جنت مکانی فرستاده باظهار ابرام امرای خود درخواست قلعه قندهار که ماده نزاع درمیان نباشد نمود - آصف خان و نور جهان در استرضای شاه مصلحت دفع مایه فساد دادند - بعده که جنت مکانی این معنی را بشاه جهان نوشته کفکاش بمیان آورد شاهزاده از راه عقبت بینی آنکه اگر باز دیگر چنین تکلیف بمیان آید تا چند پاس محبت و خاطر داری میتوان نمود جواب نوشت - و مهابت خان نیز درین مشورت پادشاه زاده هم داستان گردید - در جواب شاه معدرت پاس آمیز نوشته روانه ساختند *

عدم آباد گردید. بعوض او جادو راو از سرداران عمده دکن بمدد توفیق بخدمت شاه زاده بلند اقبال ملحق گردیده در زمرة ملازمان سرکار در آمد - اعتماد الدوله پدر نور جهان که از مدت بمرض مرگ مبتلا بود معروض گردید که در حالت نزع است و نور جهان بیگم بی تابى مى نماید - جنت مکانى برای عیادت او قدم رنجه فرمودند - بعد از برخاستن پادشاه آن قدیم الخدمت بی توقف جان شیرین را نثار و پای انداز ولى نعمت نمود - جنت مکانى آب دیده گشته در تسلى نور جهان و دیگر فرزندان او کوشیده تمام متروکه خان مغفور را از خزانه و اسباب تجمل حتی نوبت نواختن حضور به نور جهان بیگم عنایت فرمودند - درین صورت نوبت نور جهان بفاصله نیم ساعت نواخته میشد - جنت مکانى برای سیر و تفرج قلعه مفتوحه کانکوه عنان توجه معطوف داشتند و سیرکنان بریتخانه نظر افتاد که شعله آتش از سر آن بت سر میزد و مسلمان و هندو ضلالت نشان آن مکان از خرق عادت آن بت دانسته فوج فوج بتمشای او مى آمدند - بموجب رهنمائی و خاطر داشت بعضی گمراهان فرمودند که چتر طلا ساخته بر سر او مرتفع سازند - خواجه ابو الحسن از همراه شاه جهان بحضور رسیده بعد ملازمت از انتقال اعتماد الدوله بعطای قلمدان مرصع مفتخر گردید و خطاب قبول نه نمود - خسرو را که همراه شاه زاده شاه جهان داده بودند بقرل عزت خان مولف جهانگیر نامه مسموم نمودند - چون فرمان رواى ایران نظر بر اخلاص و رابطه خاص که با جنت مکانى داشت و امرای شاه برای مهم قندهار باظهار آنکه جنت آشیانی همایون

محمد جهانگیر بادشاه (۳۲۴) سنه ۱۰۳۰

مغنی پیشکن دم ساز گشتند • بهار شعله آواز گشتند
بکهارچ هم نوای تال گردید • صدا در گنبد افلاک پیچید
ز بس رنگین بقل رنگین ادا شد • سرا سر دستها گلدستها شد
چنان نالید هر مطرب ز بیداد • که آمد بند بند نی بفریاد
و جهانی در جوش و خروش آمده لشکر غم و هم را بسزادلی گلبانگ
چنگ و رباب از کوچه و بازار اخراج نمودند • و طرب مستانه وار
بهر محله و خانه در آمده خانه بخانه اسباب شادی و بیغمی آماده
ساخت • • بیت •

طرب می خورد و رودر کوچه کرد • زبد مستی در هر خانه واگرد
چندین هزار خلعت به بی نوایان بی سرو پا رسید و طبق طبق
ز و گوهر بفل اهل طرب گردید تا با امیران و مقربان بازگاه چه رسد
و از شنیدن آواز بزم روح بخش و آواز سرود دلکش حوران روضه
رضوان بنماشا خرامیدند - چون جنت مکانی در ایام انصراف مزاج
با خود عهد نموده بودند که چنانچه در باطن از معتقدان شیخ سلیم
چشتی اند در ظاهر نیز از حلقه بگوشان آن جناب باشند حلقه مروارید
در هر دو گوش انداختند - اکثر امرای حلقه بگوش تبعیت نموده
گوشه های خود را از آویزه مروارید مزین ساختند • • نظم •

اگر شه روز را گوید شب است این

بباید گفت اینک ماه و پروین

سلطان پروین را رخصت بر تعلقه عرو و جاگیر او فرمودند - و در
وسط ماه ابلان متوجه کشف و بهشت نظیر گردیدند - درینوقت بعرض
رسید که راجه جنت سنه کچه راجه از متعینان دکن مسافر آمده

درین ضمن قاسم بیگ فرستاده دارای ایران با نامه محبت افزا و تحف و هدایا که ازان جمله اسپ سر طویل به بابت فتح روم بود رسید و آن اسپ را با اسپان دیگر نیز برای شاه ولی عهد حواله افضل خان نمودند - چون در همین سال در مزاج پادشاه بسبب عارضه کوتاهی دم که بعد از برآمدن کشمیر ظاهر شد بعد معاینه کم گردیده بود باز بمرتبه عود و شدت نموده اختلال احوال بهم رساند که حکمای مزاج دان یونان و تجربه کاران هند در علاج آن عاجز آمدند - و سلطان پرویز از شنیدن آن خود را بی حکم بحضور رسانده مورد اعتراض گردیده بود درین اوان صحت کلی ضمیمه خوشوقتی فتح دکن گشت - و جشن وزن شمسی هرسال که مقرر است در همین ایام اتفاق افتاد - نور جهان بیگ التماس نمود که سرانجام هر سه جشن بعهده این پرستار باشد - بوکلا و متصدیان خود امر نمود که اسباب عیش و شادی چنان موجود نمایند که نزد نکته گیران بزم عشرت هیچ وجه دران نقص راه نیابد و از اثر محبت باطنی و سعی کار پردازان با هوش چندین می عشرت از خمخانه نشاط جوش زد که ازان نشئه فرحت بخش همه ارباب طرب و اهل حاجت و نظارگیان کامیاب و سرمست گشتند و زاهد و فاسق دوش بدوش مدهوش و هم آغوش گردیده رقص مستانه می نمودند

* بیت *

جلاجلای زرین و خوش آهنگ * بپا بستند رقاص گل رنگ
 اصول تال با رقص آشنا شد * زهر سوچنگ و بر ربط در نوا شد
 رباب و عود و زور آمد بآهنگ * جهان از نغمه شد بر مطربان تنگ

بد سرانجام از شکستهای پی در پی لسكر خود شكسته نال شده و بر
 خبر عزيمت افواج بحرامواج بجانب ناسك و ترمك اطلاع يافته
 وكلاي معتبر نزد متصديان شاه زاده جهان ستان فرستاده باظهار
 عجز و انكسار ارزي خجالت و ندامت پيش آمده عذر و شكوه
 اين معني را كه دفعه اول آن حضرت بمهم دكهن توجه فرمودند
 عادل خان را مشمول عواطف و مورد عنايات ساختند و ناصيه اعتبار
 ابن غلام بي اعتبار و بنده خاكسار را قابل جبهه سائي شكر
 عنايات بنده پروري والطاق پادشاهانه ندانستند شفيع جرائم ساخته
 طلب عفو و مرحمت بميان آورد - و التماس نمود كه اگر قلم عفو مرجع
 اين غلام كشيده شود تعهد مي نمايم كه من بعد سر از اطاعت نه
 بپيچم و جريمه گذشته و پيشكش حال و آينده سال بصال حضور
 ارسال دارم بنجاه لك روزه عجله حواله مندهاي پادشاهي
 مي نمايم و نيز مقرر مي نمايم كه محال چهارده پانزده لك روپيه
 جيد سراي ملك مفتوحه سابق متصل سرحد پادشاهي متصديان
 سركار را گذارم و بدرقه همراه داده ذخيره بقلعه احمد آباد رسانم -
 شاه زاده خطا بخش جرم پذير نظر بر خرابي ملك كه گراني غله
 و آفت كاه علاوه آن گشته بود التماسات عنبر بدرجه قبول آوردند -
 افضل خان را با عرضه داشت نقص و عرائض عنبر بحضور روانه
 ساختند - جذت مكاني از مطالعه عرضه داشت گل گل شگفته خاطر
 گشته افضل خان را مع فرمان سراپا عنايت و كللي بابت شاه
 عباس مرخص فرمودند - وقت رخصت افضل خان را خلعت
 مع قلمدان مرصع به نسبت ديواني سركار شاه زاده عنايت نمودند •

و از نظام الملک را که آقای مجبور او بود با خود گرفته اسباب و اثقال
کار آمدنی برداشته پناه بزیر قلعه دولت آباد برده لشکر را برای
مقابله که بطریق قزاقان اطراف لشکر شوخی نمایند و رسد و کپی
نگذارند تعیین نموده و لشکر پادشاهی کهرگی را تاخته عمارات حاکم
نسین را سوخته بعد سه روز متوجه محاصره دولت آباد گردید
آن روز نیز جنگ عظیم با سرداران غنیم روداک و دران رستخیز از عبدالله
خان که با سردار های نامی مقابل افتاد تود نمایان بروی کار آمد -
و دکنی بی شمار علف تیغ بهادران گشتند چون قلعه احمد نگر
بپاوردی خنجر خان قلعه دار با وجود امتداد ایام محاصره بتصرف
دکنیها نیامده بود و درین ایام شوخی زیاده نموده نظر بر آخر
شدن ذخیره عرصه بر قلعه دار تنگ ساخته بودند مصلحت چنان
قرار یافت که فوجهای ظفر انتساب متوجه احمد نگر شده جوهر
حبشی داماد عنبر را که بمحاصره احمد نگر پرداخته بود تنبیه
نموده از حوالی آن ضلع برداشته از ذخیره خاطر جمع کرده عنان
توجه طرف ناسک و سنگنیر که ملک سیر حاصل آباد است معطوف
دارند همین که فوجهای حامین نوز روانه احمد نگر شدند خنجر خان
قلعه دار خبر یافته تقویت بهم رسانده باستعداد تمام از قلعه برآمده
بر جوهر حبشی تاخت آورده قریب درسد و پنجاه نفر را کشته
و زخمی نموده دکنیها را حریمت داده از نواح قلعه برخیزاند -
انواج پادشاهی نزدیک مرثی پنهان گشتن بانه نصف راه
رسیده بر این خبر آگاهی یافتند و چنانچه درین آوان غنیم از اطراف
مرثی پنهان گشتند و نیز بمواج خود همراه

یکی قلزم آهن آمد به موج * نهنگان دران جلوه گر فوج فوج
 بعده که از هر دو طرف تپه‌ریها بر روی کار آمد و پتنگ (؟) را که دکنی
 نامی بود با جمع کثیر کشته گردید و سید علی بارهه و جمشید خان
 حبشی از طرف پادشاهی بکار آمدند و سید مظفر بارهه که آخر بسید
 خان جهان مخاطب گشته میان سادات بارهه علم شهرت برافراخت
 بعد بکار آمدن دو برادر زاده چهار زخم کاری برداشته از اسب
 افتاده عرصه کارزار را گلگون ساخت بعد ازان که مردم بسیار بکار
 آمدند و زخمی شدند دکنیها رو بفرار آوردند یاقوت خان چنانچه
 دستور آن جماعه است در عین فرار باز برگشته از طرف دیگر
 بر عقب فوج پادشاهی تاخت آورده از سرنو تزلزل در فوج
 انداخت و بعد تردد نمایان که پنج نوکر عمده پادشاهی و مردم
 شاه زاده با جمعی از جان بازان دیگر شرط فدویت بتقدیم رساندند
 و از طرف غنیم فیروز خان حبشی که سردار نامی عذر بود با قریب
 هفت صد نفر کشته گردید و خیمه و خرگاه بسیار بتاراج رفت
 و دکنیان هزیمت یافتند همچنان هر روز قتال و جدال در میان بود
 تا آنکه اواخر اردی بهشت بشش کروهی که وکی که بشهر خجسته
 بنیاد اورنگ آباد موسوم گشته رسیدند تمام شب غنیم اطراف لشکر
 شوخی نموده صبحی که سوار شد از هر طرف چندین هزار سوار با سرداران
 نامدار نمودار گشتند و بدستور قزاقان اطراف لشکر حمله آور گشته
 دست برد نموده رو بفرار آورده باز مقابل می شدند - و سر لشکران
 فوج ظفر موج از هر جانب بر آنها تاخته هدف تیر و سنان و علف
 بیع ساخته سر از تن و تن از زمین جدا می ساختند عذر سراسیمه

تعیین نموده بار باب طلب واصل سازند و محصلان گمارند که اسب و بار بردار و یراق هر که ندارد خرید و موجود نماید - و خود بدوالت تا ادای نماز عشا متوجه پرداخت حال سپاه بودند چنانچه در سه روز چهل لک روپیه بلیشکر عائد گردید و سی هزار سوار بسرداری پنج امیر نامدار تجربه کار کارزار دیده مقرر نمودند - سه فوج بسرکردگی عبد الله خان و داراب خان و خواجه ابوالحسن امرای پادشاهی و دو فوج بسرداری راجه بکرماجیت و راجه بیهم نوکران عمده خود قرار دادند و اختیار هفت هزار سوار سرکار شاهزاده و اهتمام تمام فوج بر راجه بکرماجیت فرمودند باز همه را محکوم داراب خان ساختند - و چون در جنگ دکهین تمام شورش و یورش بر چنداول عقب فوج می باشد قرار دادند که هر روز سرداری ازان پنج فوج بنفیت چنداولی نمایند و همه سرداران را بعنایت اسب و فیل و جواهر و خاغت فاخره خوشدل ساخته برای تنبیه و تادیب دکهینان مرخص ساختند بعده که فوجهای ظفر موج از آب تپتی به فاصله چهار پنج کوه ز بهرانپور عبور نمودند در کوچ دویم و سویم یاقوت خان حبشی که سپه سالار نامدار عنبر گفته می شد با فوج جنگی سنگین ناگهانی بر چنداول که نویت خواجه ابوالحسن بود تاخت آورده بمرتبه بشوخی قدم جرات پیش گذاشت که تنزل تام در تمام لشکر انداخت - بارجو سه چند بودن فوج مخالف خواجه ابوالحسن با ملازمان رزم جو استقامت ورزیده چنان داد تهوری داد که قریب پانصد نفر دکهینی کشته شدند و بسیاری زخمی و اسیر گردیدند و یاقوت خان رو بهویمت آورد و غنیمت

سنه ۱۰۳۰

(۳۱۵)

محمد جهانگیر بادشاه

گذرانند و غنیمت و اسیر زیاده بدست مردم پادشاهی افتاد چون
شاه والا قدر را جنت مکانی در جشن وزن سال گره سال بیست و چهار
بتکلف تمام شراب خورانده بود بعده که درین سال که سی و یک
سال نهال عمر شریف در گلشن جهانبنانی نشو و نما پذیرفته بود کنار
آب چنبل شرف نزول واقع شد بسنت جد خود فردوس مکانی بابر
پادشاه که روز مقابله رانا سانکا از شراب و دیگر منهیات توبه نموده بود
شاه بلند اقبال نیز بصدق باطن بقصد فتح دکن با خدا عهد نمودند
که دیگر لب بشراب نیالایند و ظرف طلای مرصع کارخانه را شکستن
فرمودند و حکم شد که بمستحقاق رسانند و شرابها را در آب چنبل
* بیت *

بریزند *

حبذا شاهي که در عهد شباب * شد ز توبه همچو پیران کامیاب
الحق اگر ملاحظه احوال سلاطین سلف نمایند نهایت توفیق بود که
با نشئه جوانی و چنان ریاست و کامرانی و دستگاه عیش از خمار
روز جزا اندیشیده از سرمایه نقد نشاط بگذرد *

القصة که مضرب خیام نصرت انجام نزدیک شادی آباد قلعه
ماندو شد عرضه داشت خان خانان و داراب خان و سپه سالاران
دکن رسید که فوج دکن زیاده از شصت هزار سوار با سرداران
عمده حوالی برهان پور بطریق محاصره انتشار دارد بعضی مقریان
رکاب التماس نمودند که اکثر کومکیان و جمعیت پادشاهی و مردم
سرکار برای سرانجام سفر عقب مانده اند چند روز این طرف آب
حوالی قلعه توقف نمودن تا فراهم آوردن لشکر صلاح دولت است -
آن شاه ذوی الاقبال نا شنیده انگاشته یا شانزده هزار سوار که در رکاب

دعوی عاشق بیچاره بجائی نرسد

بلا امهال خود را میان همان آب انداخته چنان مفقود الاثر گردید که بعده وارثان او چند نفر دریا نور را اجوره داده دوسه کروزه دریا را جست جو نمودند هر دو طالب و مطلوب که جان براه جانان داده بودند دست در بغل همدیگر برآمدند •

دیگر در جهانگیر نامه درج است که یکی از قوم آهنگر نزد جنت مکانی آمده بظهار عاشقی نریکی از هم قوم خود و تن فدا داد او استغاثه نمود فرمودند که آن زن را حاضر نمایند بعده بعاشق او گفتند اگر در دعوی عشق ثانی خود را ازین بلندی که ارتفاع زیاده از جرأت جستن آدم است بیفداز و آن عقل باخته بلا تعلل خود را انداخته جان عزیز بباد داد •

دیگر آنکه شیرینی را با گوسفند یلک قفس ساخته نزد پادشاه آوردند که آن را نخورده بود فرمودند که بصورت آن دیگر گوسفند در قفس اندازند شیر او را بلا فرصت پاره پاره نموده خون آن آشامید - ازین مقوله در جهانگیر نامه تالیف خود بسیار نوشته اند که قلم را از گزارش آن باز داشته تقریر دیگر سوانح می پردازد •

از وقائع مالوا بعرض رسید که فوج دهکندیهای بد عاقبت از آب نرودا عبور نموده داخل ملک مالوا شده خرابی تاخت و تاراج می نمودند - از شنیدن خبر نزدیک رسیدن لشکر شاهزاده جهان و جهانیان که خواجه ابوالحسن را با پنجم هزار سوار برای تنبیه آنها بطریق هراول تعیین نموده بودند چون بخت خویش برگشته دهند و ابوالحسن پاشنه کوب تعاقب نموده از آب

سنة ۱۰۳۰ (۳۱۵)
گذرانند و غنیمت و اسیر زیاده بدست مردم پادشاهی افتاد چون
شاه والا قدر را جنت مکانی در جشن وزن سال گره سال بدست و چهار
بنکلف تمام شراب خورانده بود بعده که درین سال که سی و یک
سال نهال عمر شریف در گلشن جهان بنایی نشو و نما پذیرفته بود کنار
آب چنبل شرف نزول واقع شد بسنت جد خود فردوس مکانی بابر
پادشاه که روز مقابله رانا سانکا از شراب و دیگر منهیات توبه نموده بود
شاه بلند اقبال نیز بصدق باطن بقصد فتح دکن با خدا عهد نمودند
که دیگر لب بشراب نیالایند و ظروف طلایی مرصع کارخانه را شکستن
فرمودند و حکم شد که بمستحقان رسانند و شرابها را در آب چنبل
بریزند * بیت *

ریزنند *
 حتماً شاهی که در عهد شباب * شد ز توبه همچو پیران کامیاب
 الحق اگر ملاحظه احوال سلاطین سلف نمایند نهایت توفیق بود که
 با نشئه جوانی و چنان ریاست و کامرانی و دستگاه عیش از خمار
 روز جزا اندیشیده از سرمایه نقد نشاط بگذرد *
 زان فرصت انجام نزدیک شادی آباد قلعه

جزا اندیشیده از سرمایه نقد نشاط بگذرد *

القصة که مضرب خیام نصرت انجام نزدیک شادی آباد قلعه
ماند و شد عرضه داشت خان خانان و داراب خان و سپه سالاران
دکهن رسید که فوج دکهن زیاده از شصت هزار سوار با سرداران
عمده حوالی برهان پور بطریق محاصره انتشار دارد بعضی مقریان
رکاب التماس نمودند که اکثر کومکیان و جمعیت پادشاهی و مردم
سرکار برای سرانجام سفر عقب مانده اند چند روز این طرف آب
حوالی قلعه توقف نمودن تا فراهم آوردن لشکر صلاح دولت است -
آن شاه ذریه الإقبال نا شنیده انگاشته با شانزده هزار سوار که در رکاب

دعوی عاشق بیچاره بجائی نرسد

بلا امهال خود را میان همان آب انداخته چنان مفقود الاثر گردید که بعده وارثان او چند نفر دریا نورث را اجوره داده دوسه کوزه دریا را جست جو نمودند هر دو طالب و مطلوب که جان براه جانان داده بودند دست در بغل همدیگر بر آمدند •

دیگر در جهانگیر نامه درج است که یکی از قوم آهنگر نزد جنت مکانی آمده بظهار عاشقی نریکی از هم قوم خود و تن ندادن او استغاثه نمود فرمودند که آن زن را حاضر نمایند بعده بعاشق او گفتند اگر در دعوی عشق ثابتی خود را ازین بلندی که ارتفاع زیاده از جرأت جستن آدم است بینداز و آن عقل باخته بلا تعلل خود را انداخته جان عزیز بباد داد •

دیگر آنکه شیرینی را با گوسفند یلک قفس ساخته نزد پادشاه آوردند که آن را نخورده بود فرمودند که بصورت آن دیگر گوسفند در قفس اندازند شیر او را بلا فرصت پاره پاره نموده خون آن آشامید - ازین مقوله در جهانگیر نامه تالیف خود بسیار نوشته اند که قلم را از گزارش آن باز داشته بتحریر دیگر سوانح می پردازد •

از وقائع مالوا بعرض رسید که فوج دکهنیهای بد عاقبت از آب نرودا عبور نموده داخل ملک مالوا شده خرابی تاخت و تاراج می نمودند - از شنیدن خبر نزدیک رسیدن لشکر شاهزاده جهان جهانیان که خواجه ابو الحسن را با پنج هزار سوار برای تنبیه آنها بطریق هراول تعیین نموده بودند چون بخت خویش برگشته و بنهیمت آوردند و ابو الحسن پاشنه کوب تعاقب نموده از آب

نمود تا هفت تير پيهم دنباله دار هسديگر گشته يك جا فرود آمدند -
 ديگر درج نموده كه ازان جماعه شخصي بياضي آورده اوراق يكرنگ
 سفيد نموده بخدمت ما گذراند ما هم كه ملاحظه نموديم همه
 اوراق سفيد نا نوشته بنظر آمدند باز آن بياض از ما گرفته دست بران
 زده بدست ما داد كه تمام ورقهاي آن سرخ بودند دفع ثالث رنگ
 ديگر در نظر ما جلوه گر گرديد همچنان هفت دفع بياض از نزد ما
 گرفته هر بار كه باز بدست ما ميداد رنگ ديگر مشاهده ميكرديم *

از غرائب سوانح يكي از معمو رهاي كنار دريائي شرقي بعرض
 رسيد كه فقيري بر زن هذرتي صاحب جمال مشهور تعلق سرشار
 بهم رساند بمرور ايام در عشق او ترك خور و خواب نموده بدستوري كه
 صبر و قرار و عقل عاشق پيشگان بحال نمي ماند انگشت نما و رسواي
 زن و مرد آن ضلع گرديد بقصد ديدن معشوقه خود مدام بكنار دريا
 كه او براي آب آوردن مي رفت خود را مي رساند تا آنكه روزي
 بكنار دريا رسیده از ديدار محبوب كامياب نگشته لمحّه در انتظار او
 توقف ورزيد دران حالت يكي با او گفت براي شخصي كه آمده
 انتظار ميكشي قبل از آمدن تو براي بردن آب آمده بود پاي
 بلغزيد و در آب فرو رفت و غرق بجزفا گرديد آن عاشق صادق
 بدون آنكه بصدق و كذب ماجرا پردازد بمجرد استفسار مكان و جای
 غرق شدن آن خود را دران دريائي خون خوار انداخته ناپديد گرديد
 و در همان حالت آن زن بر سر همان مكان رسيد و بر حقيقت ثبوت
 دعوي عاشق خود اطلاع يافته از آنكه گفته اند

* بيت *

تا كه از جانب معشوق نباشد كششي

ما رسید که دست و پای ما لرزید و نزدیک بود که قالب از جان
تهی نمائیم ما خبردار شدیم و عقب نگاه کردیم آن طلسم آدم
ممرات را دیدیم که با شمشیر برهنه بر سر ما رسید پدرم که از ضعف
بدری قدم از در بیرون نتوانست گذاشت زیر تیغ بیدریغ آن تمثال
مهییب آمد و منکد یکپای خود بیرون در گذاشته بودم و پای دیگر
اندرون در بود بعد فراغ پدر بر من شمشیر برق کردار انداخت از
ترس جان عجز گنان دست بالا کردم شمشیر او دستم را پراند و
من بیرون در که حد طلسم بود خود را انداختم و آن ستمگر ممکن
خود برگشت و فرنگی که میزبان ما موافق حکم پادشاه خود بود
بعد خاطر جمعی از مهمان کشی امتحان طلسم را با خود گرفته
بالاش پدرم نزد پادشاه برده مجرای انتهای طبیعت طلسمی که
نموده بود یعنی هرگاه با پدر و برادر چنان سلوک نموده دیگری را
چه مجال که درم و دینار ازان مکان بیرون تواند برد نمود و مورد عذایات
پادشاهی گردید و بر دستم درائی مالید که زود بحال آمد و قدری
از خون بهای پدر و برادرم داده مرا بر چهار هندوستان راکب
ساخت - جهاز در مچلی بندر حیدرآباد رسیده لنگر انداخت *

دیگر جنت مکانی در تالیف خود نوشته که روزی جمعی از
بازیگران نیرنگ ساربنگاله بحضور ما بازی می نمودند ازان میان
یکی کمان و هفت تیر در دست گرفته تیر اول که بروی هوا
انداخت تا آن تیر از بلندی سر به نشیب آرد دیگر چنان
بچستی و چالاکي بچله کمان پیوسته از عقب آن روان ساخت که
بیکن تیر دوم در سوفا تیر اول نشست بهمین دستور تیر دیگر روانه

بردارید هر جا که اراده دارید مرخص و روانه خواهم نمود تا آنکه
 التماس رخصت بمیان آوردم و مارا بمکانی بردند که چهار دیواری
 داشت و دو طرف آن دو دروازه مقابل هم نصب نموده بودند و
 برادرم شمشیر درست با چشمهای خون آلوده بر یک در و پدر دیگر
 نموده در کمال هیبت استاده و اندرون حصار جابجا از اقسام جواهر
 تراشیده و تراشیده و طلا و نقره خاک آلوده و صاف نموده بی آنکه
 در صندوق و جایی محفوظ نگاهدارند افتاده آن فرنگی حکیم دست
 ما گرفته همه جا نشان میداد و ترغیب می نمود که التماس شما
 از پسر و برادر خود رخصت حاصل نموده هر چه خواهید و توانید
 و در جیب و بغل و دامن شما گنجد از جواهر و طلا و نقره
 بردارید و سلام و اداع بجا آورده چشم جواب نداشته مرحله پیمای
 منزل مقصود گردید ما گفته او را مقرون بصدق دانسته بخاطر آوردیم
 که چون از دیدار و ملاقات او محروم ماندیم بهتر آنست که مبلغ از
 جواهر و طلا گرفتن و خود را به وطن یا شهر دیگر رساندن و سرمایه
 تنعم همراه بردن غنیمت باید دانست ما هر دو پدر و پسر هر چه
 توانستیم از الماس و یاقوت و زمرد و دیگر جواهر و طلا برداشته دامن
 و جیب و کنار پر ساختیم پدرم در برداشتن طلا بیشتر می کوشید و من
 از فراهم آوردن سنگ ریزه جهد می نمودم بعده که گران بار شده
 مقابل برادر استاده دست بفتح رخصت برداشته از در و اداع
 بی آنکه از جواب و حرکت بوقوع آید شده روانه شدیم همی که ما
 هر دو نزدیک دروازه رسیدیم و یک قدم درون دروازه گذاشته بودیم
 که ناگهان چنان صدای هیبت افزای هوش ربا از عقب سر بگوش

ملاحظه و تأمل بسیار ما هر سه نفر را با مال و آشنائی که داشتیم سالم از آفت برآورده دیگر مردم جهاز را مرخص بتاراج نمودن ساخت و مایان را باعزاز تمام بخانه آورده از اقسام فواکه و اطعمه و اشربه حاضر ساخت هفته در مهمان داری کوشیده بعد از آن روزی برادر مرا از ماجدا نموده بدن او را شست و شوی داده فسون چند برودمیده اطراف او قنات کشیده بتفاوت دو سه ساعت فجرمی پرده از میان برداشته و بروی ما استاده کرده شمشیر سر گردن او زده همان لحظه سر او را بریده بجای تمام چادری میان ما و او حائل ساخت ما که بفریاد و فغان آمدیم بدلداری تمام در تسلی ما کوشیده گفت که این را نکسته ایم بلکه نسبت بشما و دیگر مردم روزگار مدت‌هایی مدید زنده و خزانچی پادشاه خواهد بود و بعد دو سه ساعت فجرمی پرده حائل را از میان برداشته او را زنده و سالم الاعضا بجا نموده باز بدستور اول سر او را از تن بتیغ بیدریغ جدا ساخته و حجاب در میان گرفته بعد زمانی بهین صورت بار اول در نظر ما نمودار ساخت همچنان سه بار بعضی آورد و هر دفعه آنچه در هیبت و صورت اصلی او تغییر بهم میرسید سرخی بود بسیار باثر هیبت و خشم که در چشملهای او شرباز ظاهر میگردد و از مشاهده آن زهره آب میشد بعد از آن او را از پیش منبر در تسلی ما مبالغه زیاده نمود و بار نزد ما نیارزدند شریک لحد او می پرسیدم می گفتند او را خزانچی پادشاه کرده ایم دیگر ملاقات شد با او دست نشوهد داد مگر روز رخصت که شد فرستاد و خاتم بدن که شریک از جنس و جواهر و طلا خواهدید

در جنگ آفت نرسیده جنت مکانی فرمودند پس بعزت دزدی
بریده اند التماس نمود که دستم ازین عیب نیز بری است حکم
نمودند که آنچه بر تو ماجرا گذشت مفصل عرض نما بعد مانده
گردیدن بعرض رساند که اگرچه هرآنچه از نیرنگی روزگار بر من رو
داده قابل آن نیست که در پیشگاه سلاطین مقرون بصدق گردد
مگر آنکه افسانه محض تصور فرمایند اما اطاعت حکم لازم دانسته
بعرض سرگذشت خود مبادرت مینمایم ما سه نفر دو برادر با پدر
بعد از فراغ طواف بیت الله باراد هندوستان راکب جهاز گشتیم
جهاز ما طوفانی شد و چند روز در جهاز بوده به بیم هلاک گرفتار
بودیم در آن حال در بارود خانه آتش افتاد و جمعی از عمله جهاز و
راکبان و همه اسباب و چادرهای کشتی سوختند و چند روز جهاز
بصورت کچول بی نوایان بر روی دریا می گردید و اختیار ناخدا و
معلم سواي آنکه بخدا نالند نماند و امید نجات از آن بلیه نداشتیم تا
آنکه جهاز معیوب در جزیره فرنگ افتاد از آنکه جهاز شکسته شکار
پرتگال می باشد و بتاراج می آرند جمعی از فرنگی بقصد غارت
نمودن بالی جهاز آمدند درین ضمن فرنگی با لباس فاخره و مردم
اعتمادی بر جهاز آمده دیگران را از دست اندازی و تاراج
نمودن مانع آمده از مردم جهاز باظهار لطف و امید نجات
استفسار نمود که میان شما سه چهار نفر از یک قبیله که باهم قرابت
قریبه داشته باشند نشان دهید که می خواهم رعایت درباره آنها
بعمل آریم پدرم ازین نوید مشغوف گشته گفت که ما سه نفرانیم
پدر با دو پسر بریده نبض ما هر سه را حکیمانه بدست گرفته بعد

سوار سرافرازی یافت درین اوان بعرض رسید که در سواد قصبه جالندهر چنان برق بصدای مهیب افتاده که دوارده ذرعه اطراف او اثر سوختگی و حرارت گرمی ظاهر بود و اثر گیاه و سبزه نماند بعد که زمین را شکافتند پارچه آهنی برآمد آنرا حکام سر بهر روانه حضور ساختند - بعد عرض فرمودند که آنرا کار و شمشیر بسازند اما بمرتبه صلب و سخت بود که بعد داخل نمودن سیوم حصه آهن آهنگران باستعمال آوردند و شمشیر که همه آثار و علامت (۹۳) جنوبی ظاهر بود ساخته شد داخل شمشیرهای خاصه نمودند • چون ذکر مقدمه غرائب روزگار بمیان آمده فقره چند از نگاشته جنت مکایی که در جهانگیر نامه تالیف خود بزبان قلم داده اند و خالی از غرائب و شیرینی کلام نیست بتذکار آن می پردازد از آن جمله نقلی از طلسمات فرنگ دران درج فرموده اند که مغلی عراقی تازه از ولایت آمده سرگذشت خود بعرض رساده بود و همان نقل را میرزا اوراق زبانی استاد خود میرسید محمد نام که از فضایی مشهور و مجموعه کمالات صوری و معنوی و ریاضی دان بی مثل و هم تبحر جنت مکایی بود مسموع نموده که از زبانی همان مغل بدستش شنیعه بلا تفاوت نقل می نمودن بلکه در نظم بسته بودند حاصل عثمیه آنکه عراقی یک دست بریده آمده ملازمت نمود از پرمیختگی دست تو در کدام جنگ افتاده عرض نمود که بدستم

بودند و مفتوح نگردیده بود اطاعت امر شاه دین پرور و جنت مکانی
 را بر رعایت ملت و کیش خویش مقدم داشته تردادات نمایان بر روی
 کار آورده بتخانه را خراب و قلعه را مفتوح ساخت - بعرض رسید -
 و راجه را سرک عنایات بی پایان ساختند - زینل خان ایلمچی ایران
 بحضور رسیده ملازمت نموده اسپان و سرورید و تحف دیگر فرستاده
 شاه مع محبت نامه از نظر گذراند - و متصل آن لعلی بوزن دوازده
 مثقال که بر کلگی نصب بود و اسم میرزا الغ و اسم شاه ایران کنده
 بودند از نزد شاه که نظر بر رابطه اخلاص فرستاده بود رسید - فرمودند
 که بران لعل اسم جهانگیر شاه بر کنند - و چون لعل از پیش میرزا
 الغ بر آمد داخل پوشاک خاصه نمودند و پنجاه هزار روپیه به
 ایلمچی مع خلعت و اسب و مریع آلات عنایت فرمودند - درین سال
 نسبت ضبیة نورجهان بیگم که از شیر افغن خان داشت با شاه زاده
 شهریار که آخر ماده فساد روزگار گردید بمیان آمد و شاه زاده بلند
 اقبال شاه جهان را برای گوشمال سرکشان دکن مرخص فرموده یک
 کروڑ روپیه برای خرچ سپاه نقدی و کروڑ دام انعام با دیگر انعامات
 جواهر و فیل عنایت نمودند و حکم شد که خسرو خسروان مال را
 همراه برده قسمی که خاطر ازو جمع باشد نگاهدارند - و خان جهان
 لودی را صوبه دار ملتان نموده خود متوجه آگره شده عبد العزیز
 خان را قلعه دار قندهار نمودند و وسط اسفندار داخل آگره شدند *
 ذکر سال شانزدهم جلوس مطابق بیست و
 ششم ربیع الثانی سنه هزار و سی و هجری
 درین جشن نیز شاه زاده شهریار بمنصب هشت هزار و چهار هزار

دار الخلافت آگره فرمودند و برای تیاری عمارات سر راه که سابق بگزارش آمده حکم دغام بیوتات لاهور و سرکارداران صادر شد که زر و مصالح جا بجا برسانند - و بنایان چابک دست و معماران با وقوف بر سرکار تعیین نمایند - درین ضمن خبر رسید که زینل خان ایلچی ایران نزدیک رسیده حسام الدین خان را برای مهمانداری مع خلعت و سی هزار روپیه نقد باستقبال او روانه نمودند - بعد از کوچ در منزل دریم و سویم آن قدر برف و باران بسدت متواتر دو سه روز بارید که آدم و اسب و چارپایان بار بردار زیاده از شمار تلف شدند - ازان جمله بابا شیخ نام ابن یمین خدمتکار که افیون خاصه و آبدار خانه باو تعلق داشت ضائع و تلف گردید - از آنجا که کوچ فرمودند مابین راه مکانی که در ایام شاهزادگی مرغوب طبع گشته بود و شکار بسیار در آنجا نموده بودند حکم ساختن عمارات عالی نموده مبلغ یک لک و پنجاه هزار روپیه علی الحساب برای تیاری آن تنخواه نمودند و آن معموره آباد ساخته مسمی بجهانگیر آباد فرمودند - بعد نزول لاهور خبر فرحت اثر فتح قلعه کانگره که سورجمل پسر راجه باسو که خود را راجه باستقلال آن ضلع دانسته باتفاق زمینداران مفسد پیشه پنجاب طریقه سرکشی بدستور آبی خود پیش گرفته برگنات اطراف لاهور را متصرف شده بود و در سال سیزدهم جلوس از احمد آباد شاه ظفر اقبال شاه جهان و راجه بکرماجیت را چنانچه گذشت بدان مهم تسخیر قلعه مذکور مامور نموده بود و راجه بکرماجیت با وجود بودن بتخانه عظیم و شهرت استحکام برج و باره آن که پادشاهان سلف مثل فیروز شاه و عرش آشیانی سعیدها برای تسخیر آن نموده

سنه ۱۰۲۹

(۳۰۵)

مسجد جهانگیر بادشاه

نموده تاخت آورده دست تعدی و غارت بمرتبه دراز ساخته
که تا حوالی برهانپور آبادی نگذاشته و تاراج کنان فوج دکنیان
از آب نریدا عبور نمودند و قلعه احمد نگر را محاصره دارند و شهر
برهانپور در معرض خطر است و داراب خان مع همراهان که مکرر
بر سر مخالفان تاخته بنگاه آنها را تاخت و تاراج نموده منصور
نام حبشی را زخمی نموده دستگیر ساخته بود باز از غلبه آن
تیره بختان که از سوز و ملخ زیاد هجوم آورده اند صرفه در مقابله
ندانسته از گهات رونکهره فرود آمده بمقتضای وقت و صلاح
دوات خواهان در نواح بالا پور توقف نموده در دفع ضرر اعدا
می کوشد و عرضه داشت صوبه دار برهانپور و غیره نیز رسید که عرصه
بر بندهای پادشاهی نهایت تنگ گشته اگر بدستور ایلغار عرش
آشیانی که در نه روز بمدد امرای احمد آباد خود را رسانده سایه
لطف پادشاه یا شاه زاده بلند اقبال عدو مال شاه جهان بر سر
مایان پرتو افکن گردد جان و آبروی بندها محفوظ خواهد ماند والا
فدویان را برسم راجپوتان کار فرمودن و بعد قتل ناموس خود ها را
بدم شمشیر مخالفان دادن ضرور خواهد گردید و بسبب خرابی
ملک از کمی خزانه و عسرت حال سپاه نیز معروض داشته بودند -
بعد عرض همان روز تفریق بیست لک روپیه برخزانده احمد آباد
و مالوا بسبب قرب جوار نموده مصحوب سزاولان شدید تیز گام
احکام بنام متصدیان هر دو صوبه صادر فرمودند و شاه والا قدر شاه
جهان مامور بسر انجام رخصت و روانه شدن دکن بطریق استعجال
گردید - و خود بادشاه اواخر مهر ماه از کشمیر کوچ بطرف لاهور و

همیشه بهار و طراوت سبزه کنار و دیگر خصوصیات آن سرزمین که
پنداری قطعه ایست از بهشت برین و در اکثر ایام در و بام و دشت
و خانه آن مکان جنت نشان پر از اقسام گل و ریحان و انهار روان
و تالابهای روح پرور که اطراف آن تا نظر کار بکند انواع گل هر فصل
جلوه گر است چنانچه عرفی گفته

• بیت •

هر سوخته جانی که بدشیر در آید

گر مرغ کباب است که با بال و پر آید

• طغرا گوید •

دشت سبز و کوه سبز و نام سبز و خانه سبز

باز از نوشد کدوی باده در میخانه سبز

آتش این سرزمین از بس بهار آلوده است

از هوای شعله میگردن پر پر اوانه سبز

و عده گاه جوش ریحان است اینجا دور نیست

گر نماید در نظر پشت لب پیدمانه سبز

در همان ایام گشت لاله زار و سیر سبزه شاهزاده شجاع در چهار سالگی

از بلندی که نه درع ارتفاع داشت افتاد از آنکه حافظ حقیقی همه

جا و در همه وقت نگاهبان اطفال معصوم و کلان می باشد بالایی

بالست و ندهای فراش خانه رسیده از آفت صدمه محفوظ ماند

لیکها صدقه بفقرا رساندند و هموزن شاهزاده اشرفی و رو به تصدق

نمودند - درین اوان از واقعه دکن بعرض رسید که سیدی عنبر

بد اختر از شنیدن توجه پادشاه سمت کشمیر قرار و عهد اطاعت

را فراموش ساخته بر ملک قدیم و جدید پادشاهی لنگر کسی

فیل سواری پادشاه استاده دست بدعا و ثنا برداشته بودند اثر
بوی رخت بدن آنها بمشام جنت مکانی رسید و نفرت تمام نموده
فرمودند این چه بوست درانوقت یکی از امرای گستاخ که عقب
نشسته مکس میزد عرض نمود که بوی حوران بهشت روی
زمین حضرت است - اگرچه مردم آن گل زمین به حدت فهم و ذکا
و جوهر رشادت آراسته اند اما خهیر سرشت آن جماعه چنان از روز
ازل از شرارت مخمر گردیده که برالسنة خاص و عام ضرب المثل
گشته و هرکه بر احوال سکنه آنجا که در زمان سابق نسبت
بخاندان سلاطین و همدیگر چه شعلهای فساد و عناد افروخته اند
از روی توازیخ اطلاع حاصل نموده در زمان حال مشاهده مینماید
و هرکرا بدین طائفه سرور کار افتاده میداند که درین گروه شرارت و
غیرت و مروت بچه مرتبت است مگر بطریق قدرت که نیک و بد
در همه قوم یافتنه می شود - و در اقبال نامه درج است میرزا حیدر
که در عهد عرش آشیدانی حاکم کشمیر بود سواری اسپ کلان و بنای
عبارات دلنشین و اکثر وضع معقول دران شهر رواج داده و پیوند دادن
اشجار میوه دار در کشمیر و تمام هندوستان نبود محمد قلی افشار
داروغه باغات کشمیر در عهد عرش آشیدانی اول نهال شاه آلو از کابل
طلبیده پیوند نموده بآب و هوای آنجا موافق آمد از ان ایام رواج یافت
و سال بسال در همه بلاد هندوستان ازین پیوند میوه های شاداب و
شیرین بالیده گردیدند الا درخت انبه را پیوند نتوانستند نمود اگرچه
کشمیرند مردم واقع شده و در مذمت راه دشوار گذار سرایا نشیب و
فرار او نیز بسیار مبالغه نموده اند اما آنچه از خوبیهای آب و هوای

از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند چکها را مغلوب و اخراج ساخته راجه را مقید نموده بحضور آورده مجبورس ساختند و جذت مکانی بعد رسیدن کشمیر سیر سبزه گلزار آنجا نموده بر سر تالاب قل نزول فرمودند - در اقبال نامه درج است که طول صوبه کشمیر پنجاه و شش کوه و عرض بیست و هفت کوه جریبی است متصل بیستر آنجا برنج و زعفران است و غذای بیشتر مردم آنجا برنج گنده است نخود اول سال خوب می شود و سال دیگر که همان نخود را بکارند ریزه و کم حاصل میگردد و سال سیوم بصورت مرنک بر می آید و در زمان سابق در آنجا اسپ کلان و گاو و گاو میش که یاب بود و طعام تازه در آنجا خوردن کم رواج دارد صبح که می پزند شام بخرچ می آرند و آخر روز که پخته می شود صبح بصرف می آید و نمک در طعام انداختن بمرتبه کم رواج یافته که در چهره زنان و مردان آنها نیز اثر نمک پیدا نیست و زن و مرد گرفته پشمین می پوشند خصوص زنان آنجا که سالها کت را بدستور زنار برهمنان اریخود جدا نمی سازند و غریب حکایت نمایند بارجود وفور آب که در هر محله نهر آب جاریست زن و مرد آنجا کم اتفاق می افتد که غسل جنابت هم نمایند و از بعضی رخت بدن عورت کثیف وضع و شریف آنجا از هر جا بگذرد کسی که تازه از پهلوئی آنها بگذرد نفرت تمام حاصل می نماید گویند چون جنت مکانی اکثر میفرمودند که کشمیر در فلامو سلطنت ما بهشت روی زمین است و هر سال اکثر برای سیر کشمیر تشریف می بردند روزی وقت گذشتن از رسته بازار کشمیر که زنهای آنجا هر دو طرف

سنه ۱۰۲۹

(۳۰۳)

محمد جهانگیر بادشاه

قیل سواری پادشاه استاده دست بدعا و ثنا برداشته بودند اثر
بوی رخت بدن آنها بمشام جنت مکانی رسید و نفرت تمام نموده
فرمودند این چه بوست درانوقت یکی از امرای گستاخ که عقب
نشسته مکس میزد عرض نمود که بوی حوران بهشت روی
زمین حضرت است - اگرچه مردم آن گل زمین به حدت فهم و ذکا
و جوهر رشادت آراسته اند اما خیر سرشت آن جماعه چنان از روز
ازل از شرارت مخمر گردیده که برالسنه خاص و عام ضرب المثل
گشته و هرکه بر احوال سکنه آنجا که در زمان سابق نسبت
بخاندان سلاطین و همدیگر چه شعلهای فساد و عناد افروخته اند
از روی توازیخ اطلاع حاصل نموده در زمان حال مشاهده مینمایند
و هرکرا بدین طائفه سروکار افتاده میداند که درین گروه شرارت و
غیرت و مروت بچه مرتبت است مگر بطریق قدرت که نیک و بد
در همه قوم یافتن می شود - و در اقبال نامه درج است میرزا حیدر
که در عهد عرش آشیانی حاکم کشمیر بود سواری اسپ کلان و بنای
عبارات دلنشین و اکثر وضع معقول دران شهر رواج داده و پیوند دادن
اشجار میوه دار در کشمیر و تمام هندوستان نبود محمد قلی افشار
داروغه باغات کشمیر در عهد عرش آشیانی اول نهال شاه آواز کابل
طلبیده پیوند نموده بآب و هوای آنجا موافق آمد از ان ایام رواج یافت
و سال بسال در همه بلاد هندوستان ازین پیوند میوه های شاداب و
شیرین بالیده گردیدند الا درخت انبه را پیوند نتوانستند نمود اگرچه
کشمیر بد مردم واقع شده و در مذمت راه دشوار گذار سراپا نشیب و
فراز او نیز بسیار مبالغه نموده اند اما آنچه از خوبیهای آب و هوای

از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند چکها را مغلوب و اخراج
 ساخته راجه را مقید نمود به حضور آورده محبوس ساختند و جذت
 مکانی بعد رسیدن کشمیر سیر سبزه گلزار آنجا نمود بر سر تالاب دل
 نزول فرمودند - در اقبال نامه درج است که طول صوبه کشمیر پنجاه
 و شش کوه و عرض بیست و هفت کوه جریبی است محصول
 بیشتر آنجا برنج و زعفران است و غذای بیشتر مردم آنجا برنج گند
 است نخود اول سال خوب می شود و سال دیگر که همان نخود را
 بکارند ریزه و کم حاصل میگردد و سال سیوم بصورت مرنگ بر
 می آید و در زمان سابق در آنجا اسپ کلان و گاو و گاو میش
 کمیناب بود و طعام تازه در آنجا خوردن کم رواج دارد صبح که می
 بزدند شام بخرچ می آرند و آخر روز که پخته می شود صبح
 بصرف می آید و نمک در طعام انداختن بمرتبه کم رواج یافته که
 در چهره زنان و مردان آنها نیز اثر نمک پیدا نیست و زن و مرد
 کمره پشمین می پوشند خصوص زنان آنجا که سالها کمره را بدستور
 زنا برهمنان ارخود جدا نمی سازند و غریب حکایت نمایند بارجود
 وفور آب که در هر محله نهر آب جاریست زن و مرد آنجا کم اتفاق
 می افتد که غسل جنابت هم نمایند و از بعضی رخت بدن
 عورت کثیف وضع و شریف آنجا از هر جا بگذرد کسی که تازه از
 پهلوی آنها بگذرد نفرت تمام حاصل می نماید گویند چون جنت
 مکانی اکثر میفرمودند که کشمیر در فلامو سلطنت ما بهشت روی
 زمین است و هر سال اکثر برای سیر کشمیر تشریف می بردند
 روزی وقت گذشتن از رسته بازار کشمیر که زنهای آنجا هر دو طرف

بغیر از آصف خان که بامعروف چند بپایند دیگران را نگذازد - معتمد خان آدم جلد برای منع برداشتن خیمه خود از منزل روانه نموده گفت که اگر روانه شده باشند هر جا در راه آدم در خورد همانجا خیمه نصب نمایند چون خیمه را مردم او بار نموده روانه شده بودند مابین منزل بر بلندی استاده نمودند و پادشاه که بانور جهان متوجه منزل گشتند برف و باران گنده بهار و وزیدن باد گزنده شروع شد و بعد رصاعقه بشدت تمام بصدا آمده جنت مکانی را نیدوق ساخت - درین ضمن بمرد طالع معتمد خان خیمه او نمایان گردید پادشاه غنیمت دانسته با محل خاص دران خیمه فرود آمدند معتمد خان رسیده تسلیمات عنایات و آداب نثار بتقدیم رسانده ماحضری که توانست حاضر ساخت - شب آنجا بسر برده وقت کوچ خلعت خاصه که در بدن مبارک بود باضافه پانصدی مرحمت فرمودند - و حکم نمودند که مابین راه کشمیر در هر منزل عمارت مختصر که در وقت ضروری بکار آید بسازند - معماران چابک دست و کارداران با وقوف بگرد آوری مصالح و تیاری آن پرداختند - درینولا بعرض رسید که جمعی از قوم چگان کشمیر که خود را وارث ملک و از وزیرزادهای آن سرزمین می گیرند و همیشه ماده فساد و آشوب بوده اند باتفاق راجه کشتوار سر از اطاعت مال گذاری پیچیده طریقه سرکشی و مفسدي اختیار نموده با منصوبان پادشاهی شوخی زیاده بکار بردند - دلاور خان را با ده هزار سوار برای تنبیه و گوشمال آن فرقه بد سگال تعیین فرمودند و بعد محاربات که توده مردانه و جنگ رستمانه از مردم پادشاهی بظهور آمد و جمع کثیر

نداده آمده ملازمت نمود اگر بتجریز تقدیم حسن خدمت خان عالم که در سفارت ایران بعمل آورده و عنایات شاه ایران که در حق او بظهور آمده مفصل پردازم بطول کلام منجر می گردد حاصل سخن بمنوبه شاه ایران را فریفته گردانی و جوهر رشادت و حسن خدمت خود ساخته بود که در خلا و ملا شاه بدون او آرام نداشت و اگر او بمجرای شاه برای موانع ضروری نمیتوانست رسید خود بدیدن خان عالم قدم رنجه می نمود و وقت برآمدن و رخصت از اصفهان شاه بمشایعت برآمد بعد ملازمت مورد عنایات گردید از اصل و اضافه تسایم پنج هزاری فرمودند - بعد ازان که بمنزل بابا حسن ابدال رسیدند بسبب تنگی و نشیب راه حکم فرمودند که سولی نورجهان بیگم باقی خدمه میل باتمام بهیذر درانجا چندروز توقف نمایند - درینوقت مهابت خان بتخدمت مرجوعه مرخص گردید - چون خبر رفتن رانای چنور بدار البوار رسید خلعت ماتمی مع خطاب رانائی برای پسر رانا مرحمت فرمودند - برای جشن کنار آب (۹۲) مرحمت افزای مقام شد *

ذکر سوانح سال پانزدهم از جلوس مطابق پانزدهم

ربیع الثانی سنه هزار و بیست و نه هجری

چون آغاز سال جلوس جشن موافق سرانجام سفر نموده بعد دو سه مقام کوچ فرمودند نظر بر راهای قلب و کم عرض بودن راه بمعتمد خان مولف اقبال نامه اهتمام راه فرموده حکم نمودند که

خیر و برکت بود بر خلاف زمان حال که کار ابنای روزگار بجائی رسیده که همگی همت بر انهدام بنای دولت و بیداد دادن آبروی همدیگر می گمارند و از باب مکنت و ثروت ابواب خیر و احسان بر روی از باب حاجت بمرتبه مسدود ساخته اند که برای کشیدن تمام نعمتهای الهی طرف خود و خوراشیدن دلهای مستعاجان حکم تیشه بهم رسانده - لهذا اشجار میوه دار باغات و درختان سایه افکن راه که از سعی نیک فرجامان ساف پرورش یافته و باعث آرام مسافریں و متروکین و زینت قصبات و دیهات و حوالی معمورها بوده از شر ظلم حکام بد عاقبت و اره ستم لشکریان همه را بشرچ عمارت و مطبخ و چهار پا درآوردند - نام و نشان درخت در اکثر راه و اطراف آبادی نمانده همپنان سنگ و خشت سرا و مقبرها و مساجدیکه تعمیر طلبند برای نیکنامی و استحکام بنای سرای آخرت خود تیمنا و تبرکا برده بشرچ حمام و عمارات نواحداث که از زاندرخته ظلم و رشوت رو باتمام نیآورده خراب میگردد آورده صرف مینمایند - درین سال برای سیر و تفرج کشمیر بهشت نظیر رایت توجه برافراشتند بمتنهر که رسیدند شاه زاده پرویز را بصوبه اله آبک رخصت فرمودند - بالتماس خان اعظم خسرو را از حبس برآورده بطریق نظر بند برای آمدن به میرا ماذون ساختند بعده که بلاهور شرف نزول واقع شد بسبب نزدیک رسیدن موسم بهار و سیر گلزار کشمیر بدین آنکه تفرج باغات و عمارات لاهور نمایند در اواخر همین ماه الهی از لاهور کوچ فرمودند درین اوان خان عالم که با یلچی گری ایران رفته بود و به ازو هیچ یلچی خدمت مامور را سرانجام

داده الملك روپيه جواهر نساي نقد و جنس ديگر پيشکش نمود .
 و درين ايام خبر واقعه شهنواز خان که در شروع بهار جواني از
 مرمر اجل خزاني و سموم تموز ناگهاني نهل حیات او از پا در
 آمد بعرض رسيد بر جواني و شجاعت و کاردني او افسوس
 فرموده بچاي او داراب خان برادر خورد او را از اصل و اضافه
 پنجبزي نموده بصوبه داري خاندیس و برار سرافرازی بخشيدند .
 درين ولا شاهزاده پرويز از اله آباد آمده شرف قدمبوس دريانت
 هشتاد فيل و یک لک روپيه گذراند و خان دروان از کبر سن
 استعفاي منصب و خدمت نموده هفتاد و پنجبزار روپيه برگشته
 خوش آب در وجه خرچ ساليانگه او مقرر فرمودند . و در همين
 سال که مراد از سنه هزار و بيست و هشت [۱۰۲۸] باشد حکم
 فرمودند که مابين راه از لاهور تا تعاقه سرحد مالوا بقاصله یک کوره
 جريدي یک ميل و مابين دو ميل یک چاه بسازند و همه جا
 دو رسنه درختان سايه دار بکشانند و به زمينداران و حکام احکام
 تربيت اشجار صادر فرمودند . هر جا محال خالصه بود براي ساختن
 سرا حکم نمودند و بامرا حکم فرمودند که در تعلقه محال جاگیر خود
 هر مکاني که قابل سرا ساختن باشد براي نزول مسافرين و مقرردين
 سراي پخته و مسجد و چاه بسازند که براي آرام مسافران و سياحان
 ربح مسکون بکار آيد . و اکثر جاگیر داران عمده بموجب اشاره پادشاه
 و هم چشمی یکديگر بنای خير احداث سرا مابين هر چهار پنج کوره
 گذاشتند . بدیده تامل غور بايد نمود که چون دران ايام فرخنده انجام
 نيست انام بر اجراي امور اخروي متصرف ميگردید موافق همان

زمینداران مفسده پیشه آن ضلع و متمدنان آن ملک که کراس و
 بواس خوانند و گولیان کنار دریای مہی و سامرمتی که همیشه
 قطاع الطریق شیوہ آن گروہ ضال بندسگال بودہ تعین و مرخص
 فرمودند و راجہ بکرماجیت کارفرمای شاهزادہ بلند اقبال را مع
 شہباز لودی و جمعی از اسرا برای تسخیر قلعہ کانکرہ کہ ذکر آن
 بگزارش خواهد آمد تعیین نمودند و خود جنت مکاتی اوآخر
 شہریوز کہ فوج پنجاب از قطرہ فشانی رو بکمی آورد متوجہ
 دارالخلافہ آگرہ شدند - درین سال ستارہ دنبالہ دار کہ سر او بصورت
 عمود می نمود در آسمان قریب دو سہ ہفتہ نمودار بود - و در ہمین
 ایام راجہ سورجمل پسر راجہ باسو کہ ذکر آن مفصل قابل تحریر
 نمیداند بغی و زبیدہ چند گاہ مادہ شورش و فساد بود بعد لشکر کشیہا
 و شہادت سید صفی بارہہ با جمعی از سادات دفع آن فتنہ
 گردید چون مابین راہ خبر امتداد شدت و با در آگرہ بعرض رسید
 رایت توجہ طرف فتح پور معطوف داشتہ چند گاہ دران مکان
 میمنت نشان توقف نمودند - درین اوان خان خانان سپہ سالار از
 دکن آمدہ شرف اندوز ملازمت گردید و تسلیم منصب ہفت
 ہزاری کہ لغایت آن سال بہ ہیچ امیر این مراتب در تیمور بہ عطا
 نشدہ بود فرمودند از جملہ چہار لک روپیہ نقد و جنس پیشکش
 یک لک و پنجاہ ہزار روپیہ جواہر و غیرہ قبول نمودند •
 ذکر سوانح سال چہار دہم از جارس مطابق چہارم
 ربیع الثانی سنہ ہزار و بیست و ہشت ہجری
 سرانجام جشن این سال شاہ بلند اقبال شاہ جہان ترتیب

زینک بهم رسانده صاحب مدار دولت او گردیده بود بعده که سلطنت
 بسلطان محمد برادر زاده او انتقال نمود نقس میر جمله در
 عهد او مراقبت نمود و نزد عادل خان بلجاپور رفت آنجا نیز
 بسبب مرگ او صحبت گرم نشد بعده بایران رفته ملازمت
 شاه عباس نمود باوجود گذراندن جواهر و دیگر تحف هندوستان
 که از لک روپیه قیمت آن زیاده بود از طرف شاه نفعی که آبروی
 او ازان حاصل گردد عائد حل او نشد بنابراین بامید تمام رو بدین
 درگاه که ملجای بزرگان هفت اقلیم است آورده بمشور رسیده
 شرف اندوز ملازمت گردید - نه راس اسپ عراقی و نه تفوز زربفت
 و دو انگشتری یاقوت مع تحف دیگر مجموع قیمت پنجاه هزار
 روپیه گدازده موزن عنایات بی پایان گردید - درین اوان نیز یک دهه
 که اصل درود است یعنی از آنجا راه مالوا و گجرات جدا میشود
 رسیده چند مقام نموده بشکار فیلان حکم فرمودند - درین ایام خجسته
 فرجام در مقام مبارک منزل ولادت با سعادت گوهر افسر خلافت
 محمد اوزنگ زیب پانزدهم ذی قعدة یازدهم دی ماه الهی سنه
 هزار بیست و هفت هجری در طالع میزان اتفاق افتاد - و در صد
 و بیست و هفت فیل قراولان پادشاهی و شاه باند اقبال شکار
 نموده آورده از نظر گذراندند - و از رسیدن خبر حدت وبا و شدت طاعون
 که در آگره هنوز تخفیف نیافته باز با احمد آباد مراجعت فرمودند -
 و صوبه گجرات که در عهد عرش آشیاپی در تیول جنت مکانی
 مقرر بود در جاگیر شاه جهان مقرر گردید و شاه کسور ستان سه فوج
 بسرداری دلاوران رزم جو و بهادران آتش خو برای تنبیه و گوشمال

سنه ۱۰۲۷

(۲۹۵)

محمد جهانگیر پادشاه

مقابل آن معموره نیست - خصوص از وفور آرزائی اکثر اشیای
ماکولات و فواکه و بهم رسیدن انواع و اقسام اقمشه نفیسه و تحف
غریبه بربلاک ایران و توران و امصار جهان فخر تمام دارد و هر سال
تجار لکها خرید از هر یک جنس ادنی و اعلی آنجا نموده باطراف
واکناف هفت افلیم می برند - خربزه گرمه هفت ماه دران شهر
می باشد در شیرینی و شادابی چهار قسم گرمه بهم میرسد که هر قسم
آن یک دو ماه بوفور می ماند ازان جمله نزدیک شروع بر شکل قسمی
از گرمه بی بازار می آید که ناشپاتی نامند بیشتر بترکیب امروزی میان
سبز میباشد در شیرینی و شادابی و لطافت مثل آن در هیچ شهر
دیگر شنیده و دیده نشده بلکه جمعی که انصاف دارند و طرفداری
وطن نمی نمایند از زبان آنها مسموع گردید که در ولایت ایران و
توران نیز به ازان گرمه بهم نمی رسد - القصه جنت مکانی باوجود
رسیدن موسم بهار و لاله زار که در احمد آباد لاله و کوکنار هزاره بسیار
بوفور و کلان و بالیده می شود از احمد آباد متوجه مالوا گردیدند
و راجه جام که از سرکشان آن ضاع گفته می شد از سعی و هیت
شمشیر منصوبان شاه زاده بلند اقبال بعد کوچ سر راه رسیده مع
پیشکش ملازمت نمود *

ذکر سال سیزدهم از جلوس مطابق بیست و سوم

ربیع الاول سنه هزار و بیست و هفت هجری

در جشن آغاز این سال آصف خان را هزار سوار اضافه عنایت

فرمودند - و در همین اوان میر جمله عرف میر محمد امین که در
اول سفر از عراق آمده نزد قطب الملک گلکنده ملازم گشته اعتبار

درآمد - فیلی بود از فیلهایی سر حلقه عادل شاه مسمی به سرپاک
 که در حضور مبصران لک روپیه قیمت نمودند و چنان فیل
 در فیلهخانه سرکار نبود بسیار پسند و مرغوب طبع افتاد - خود بدولت
 برو سوار شده اندرون غسلخانه برده در همان مکان (و برو چند روز بستی
 فرمودند - و دولت روپیه از نقد و جواهر برای نور جهان و دوسه لک
 روپیه برای دیگر میگمان رسمیات ارمغان از طرف شاه جهان به میان
 آمد - و نور جهان بیگم جشن فتح دکن بآئین بندی که بایست نموده
 قریب سه لک روپیه جواهر و دیگر اشیای نفیس مع توره خلعت
 بشاهنشاه شاه جهان از طرف خود رعایت و تواضع نمود - و صوبه
 داری کابل به همدت خان مرحمت فرمودند - بعده عنان توجه
 طرف سیر و شکار فیان احمد آباد معطوف داشتند و تفرج کنان و
 صید افغان تا بندر کهنبایت رسیده بر چهار سوار شده سیر دریا
 نمودند ده روز در کهنبایت تشریف داشته متوجه احمد آباد شده
 زیارت بزرگان نمودند - چون بعرض رسید که قوم سیوره که قوم بقال
 معتقد آنها اند بیشتر با زنان مردان خود بدفعای می نمایند
 فرمودند که از شهر اخراج نمایند بعد یک و نیم ماه که در حوالی
 احمد آباد توقف واقع شد بسبب ناموافقیت آب و هوا که چند
 روز افسراف مزاج پادشاه رو داد خاطر اشرف از هوای احمد آباد
 نفرت گرفت و بطبع مبارک پسند نیفتاد - و چنانچه مولف اقبال
 نامه از راه مزاج گوئی مکرر مذمت شهر احمد آباد زیاده از حد
 نوشت - و الا شهر احمد آباد شهر است که نزد مردم صاحب طبع
 با سلیقه بعد شاه جهان آباد در تمام ممالک محروسه هندوستان

پدر بزرگوار مراجعت فرمودند - و در ماندو شرف اندوز قدم بوس
 گردیدند - وقت ملاقات جنت مکانی بلا اختیار از جای خودش
 برخاسته چند قدم پیش گذاشته آن حاصل حیات خودش را
 تنگ در آغوش کشیده نزدیک خود حکم نشستن فرمودند و خوان
 جواهر و اشرفی بدست خود بر فرق شاه زاده والا نژاد تصدق نموده
 برای مستحقین افشاندند - و از آن روزگرمی بجهت نشستن شاه بلند
 اقبال که لغایت آن سال در دودمان صاحب قران بهیچ یک از فرزندان
 این تفقد مبدول نگردیده مقرر ساختند - و لعل قیمت لك روپیه که
 وقت ولادت جنت مکانی والدۀ عرش آشدائی رونما داده بود و
 مدت مدید از فرق جد و پدر بزرگوار آن شاه زاده ذو القدر اعتبار
 آن می افزود بدست خود با دو سرورید کلان آبدار بر سر شاه زاده
 گذاشته تسایم سی هزاری و خطاب شاهنشاهی شاه جهان ولیعهد
 فرمودند - و شاه زاده نامدار بیست لك روپیه نقد و جواهر و دیگر
 تحف نذر و نیاز و پیشکش از طرف خود گذرانید - بعد از آن
 پیشکشهای عادل شاه و قطب الملک از نظر گذشت - بعد از آن
 بهرجی زمیندار بکلانه که از سعی فرستادهای شاه جهان در رکاب
 عالی آمده بود با مبلغ نقد و جنس ملازمت نمود - خلعت و
 جواهر و فیل عنایت نمودند - بعده پیشکش زمینداران چاذۀ و
 گوزنانه که تعلقه صوبۀ برار بود فیل و سه لك روپیه بعرض رسید - از
 جمله پیشکشهای والیان بیجاپور و حیدرآباد مع آنچیز بفرستادهای
 شاه جهان رعایت نموده بودند و برای شاه زادهای جوان بخت ارسال
 گشته بود مجموع قریب پنجاه لك روپیه نقد و جنس بقیمت

نمودند و فرمانی که بنام عادل خان صادر شد این بیت از زاده طبع خود فرشتند •

• بیت •
 شدی از التماس شاه خرم • بفرزندی ما مشهور عالم
 بعد رسیدن فرمان به عادل خان یک لک و پنجاه هزار هون و دولک روپیه را جواهر و پنجاه فیل و پنجاه اسب عراقی و عربی که مجموع پانزده لک روپیه نقد و جنس باشد همراه افضل خان و راجه بکرماجیت روانه حضور نمود - و سواي نقد و جنسی که خفیه و آشکارا در ایام مهماندایی تواضع فرستاد های شاه زاده نموده بود بهر یک دولک روپیه وقت رخصت به افضل خان و راجه بکرماجیت رعایت نمود - و راجه بکرماجیت آن دولک روپیه را یک لعل بوزن سی و هفت مثقال که در بندر گرهه نزد فرنگی بود خریده از طرف خود برای شاهزاده خرم آورد - و افضل خان نیز از جمله زر که باو رعایت نمودند مبلغی را جواهر و تحف آن دیار برای سرکار خرید نمود - و از نزد قطب المملک نیز بهمین دستور و بهمین کمیت نقد و جنس که بقیمت پانزده لک روپیه میسرند رسیدند - و چون بکرماجیت وقت آمدن از بیجاپور به بندر و بست قلعه احمد نگر پرداخته تار رسیدن قلعه دار از حضور کسان معتمد خود در قلعه گذاشته بود جانشینان را بضبط نواح و قلعه داری احمد نگر تعیین فرمودند - بعد از فراغ و خاطر جمععی از بندر و بست دکن که جا بجا حکام معامله فهم جز رس تعیین کردند خان خانان را صوبه دار برهان پور و برار مقرر کرده شاه نواز خان را با دو هزار سوار برای ضبط ملک مفتوحه الایالات نظام الملکی منصوب ساخته خود بقصد ملازمت

آورده بعد تقدیم مهمان داری قبول. اطاعت امر و واپس سپردن
بعضی محال که بخطا کاری از تصرف ملازمان بی جوهر پادشاهی
برآورده بود نمود و بعنبر نیز در باب انقیاد حکم آنچه باید نوشت و او
در سرانجام روانه ساختن پیشکش نقد و جواهر و قیل و اسب
و دیگر تحف فراخور حال خود و درگاه است - و نیز معروض گردید
که صبیحه میرزا شاه نواز خان بن خان خانان را شاه والا قدر بموجب
حکم بعقد خود در آوردند - از رسیدن هر دو مزد و فرحت افزا
جنت مکانی را سرور تمام رودان •

ذکر سال دوازدهم جلوس مطابق دوازدهم

ربیع الاول سنه هزار و بیست و شش هجری

در آغاز این سال سید عبد الله خان بارهه مع عرضه داشت
شاه خرم مشتمل بر مزد آنکه از اقبال عدو مال بی زوال جهانگیری
عادل خان و عنبر و دیگر سرکشان دکن حلقه عبودیت و اطاعت
درگوش پند نیرش انداخته بر قبول عذر تقصیرات گذشته التماس
دارند و کلید قلعه احمد نگر و قلعهایی دیگر که عنبر متصرف
شده بود فرستاده بتصرف بند های والا وا گذاشتند و ولایت از
دست رفته باز بتصرف اولیای دولت روز افزون درآمد و مفسدانی
که دم استکبار میزدند از روی عجز و نیاز باظهار انکسار باج سپار
و خراج گذار گشتند شرف اندرز ملازمت گردید - جنت مکانی را
نهایت فرح و انبساط روی داد و حکم نواختن نثاره شادیانه فرمودند -
و سید عبد الله خان را مخاطب به سیف خان نموده برای شاهزاده
تعل نیش بها که مدتها زینت افزای افسر فرق مبارک بود عنایت

بخشش وقتی استاده دیدند و نور محل را دور لرزان و ترسان و گریزان
در یافتند بر رانی کلان آفرین گویان تنگ در آغوش شفقت گرفته
ازان روز بر مهربانی او افزوده و نور جهان بیگم را تشنیه نموده در باره
او کم توجه گردیدند - والده نور جهان که در فراست و عقل میان زنان
ممتاز بود به تدبیر و تمهید و سعی بسیار تقریبی به میان آورده قول
حضرت امیر المومنین مرتضی علی علیه السلام را که از جمله
صفات حمیده برای مردان نیک شمرده بدان ستایش نمایند و در
ماده زنان عیب شمارند شجاعت و سخاوت است خاطر نشان
جذبت مکانی نموده باز بدستور سابق بر نور جهان مهربان ساخت -
و ازان روز نور جهان بیگم از راه جوهر غیرت بفکر استعمال بندرق
افتاده در الدک مدت مشق آن را بجائی رساند که چهار شیرو قوی
هیكل را از پا در آورد - و در همین اوان از عرضه داشت شاه خرم و
واقعۀ دکن عرض رسید که شاه بلند اقبال شاه خرم قبل از رسیدن
بآب نرود؛ علامی افضل خان را و راجه بکرماجیت را همراه وکلاهی
نظام الملکی و عادل خانی که بحضور رسیده همراه شاه خرم همراکاب
بودند بطریق سفارت با نشان فرمان نوید نزول کوکبه کواکب شمار
ظفر اقبال و تهدید و وعده و وعید نزد ملک عنبر و عادل خان روانه
نموده دران درج فرمودند •

• بیت •

در شعله ز یلک شمع دارم بچنگ • یکی نور صلح و یکی نار جنگ
بود نور صلح شبستان فروز • وکی نار جنگم بو، خانه سوز
و فرمودند که هر دو اول نزد عادل خان روند عادل خان بعد نزدیک
رسیدن افضل خان و راجه بکرماجیت استقبال نموده بآزار تمام بشهر

مجبور ساخت باوجودیکه پدر از شفقت پدری پسر را در تقصیر که از بی سعادت‌ی ازو سرزد وقت خوردن معاف نموده قلم عفو بوجرائم او کشیده بود - پادشاه حق آگاه فرمود قبر آن ملعون را شکافته استخوان او برآورده در دریا بیندازند قدیمی ریزه استخوان برآمد - درین ایام برای شکار مع محل تشریف بردند چهار شیر در باره بعرض رسید نور جهان التماس نمود که شکار هر چهار شیر بمن وا گذارند و هر چهار شیر را بگوله تفنگ بی خطا پیهم زد در انعام آن پونچھی الماس قیمت لک روپیہ عطا فرمودند - گویند قبل ازین شکار بیک دو سال روزی در شکار گاه که محل قدیم و نور محل را همراه داشتند و شیر قوی جمه را قراولان در احاطه باره در آورده بودند قبل از آنکه متوجه زدن شیر شوند بر پادشاه خواب معتاد غلبه نمود و باستراحت پرداختند بندوق خامه با نقیله روشن نزدیک مسند خاص گذاشته بودند و هر دو محل با دوسه خواص برسم پرستاران اطراف پادشاه نگاه میداشتند درین ضمن شیر از میان باره غریو کزان بر آمد از آنکه در زمان قدیم تقید تمام بود که پردگیان حرم و پرستاران خاص سلاطین هندوستان استعمال سواری اسب و انداختن تیر و تفنگ می نمودند و نور جهان بیگم درین فن عاری بود همینکه شیر از دور در نظر محل کلان در آمد بندوق را همچنان با جامکی روشن بر داشته بر روی سینه گذاشته ماشه خوابانده چنان بر پیشادی شیر زد که شیر ابر صفت بغرش آمده یک نیزه بالا جسته بر زمین غلطید و از آواز تفنگ و غریدن شیر پادشاه از خواب بیدار گشته شیر را بدان حال افتاده و رانی را با بندوق

یا در چشم معیوب و کور میشد یا شل و لنگ میگردد و الا گنگ
 میگشت یا عقل زائل می گردید - درین سال شاه زاده خرم را
 بیست هزاری نموده ملقب بشاه خرم ساخته مامور بهم دکن
 فرمودند و وقت رخصت دولک روپیه را مرمع آلات سوای عنایات
 دیگر عطا نمودند ازان جمله پرتله الماس و شمشیر از غنائم فتح
 احمد نگر که بتصرف عرش آشیانی آمده بود و بجنّت مکانی
 بخشیده بودند تیمنا بدست خود برکه مرشاه زاده خرم بستند و
 عبد الله خان فیروز جنگ را بنا جمعی از امرای دیگر در رکاب شاه
 زاده مقرر و تعیین فرمودند و شاه زاده پرویز را از دکن بحضور نارسیده
 صوبه دار اله آباد ساختند - درین اوان رای صواب نما برین قرار
 گرفت که برای پشت گرمی و تقویت شاه زاده خود متوجه
 مالوا شدند و در ماه ذی قعدة رایت توجه بدان طرف برافراشتند
 چون بتعلقه رانا رسیدند رانا شرف اندوز ملازمت گردیده پنج زنجیر
 فیل و بیست و پنج اسپ با تحف دیگر بیشکش گذراند از انجمله
 سه اسپ قبول نموده باقی بدر بخشیدند و بعد عطای فیل و
 اسپ و خلعت مرخص ساختند نبیره او در رکاب معادت مع
 هزار سوار همراه گردید بعد که رایت ظفر آیت به چاندور افتاد
 از زبانی کهن سالن آنجا بعرض رسید که پسر ناخلف غیاث الدین
 نصیر الدین نام که از کوتاهی سخن بتحریر بر احوال او نپرداخت
 از فرما رزایان مالوا پدر هشتاد ساله خود را بسبب کبر سن و امتداد
 انتظار مردن سه بار عمدا مسموم ساخت بعد علاج کارگر نیفتاد
 دفعه چهارم صریح پدر را اطلاع داده در خوردن زهر و علاج نمودن

از میان برخاست و تا هفت سال کم و زیاد که گاه شدت مینمود
و بعضی سال تخفیف می یافت اثر را با ماند و در خانه که اثر
این بلیه آسمانی و علامت غضب ربانی ظاهر می شد اول موشهای
نیم مرده از بالای گوشه و کنار بام یا از سوراخ آن خانه برآمده
رو بروی صاحب خانه چرخ زده می مردند و مقرر است که در
هر شهری که مردم آنجا از شأمت افعال خود بدین بلا مبتلا شدند
جنس موش خورک و کلان در آن شهر اصلا نمی ماند و اقل مدت
این مرض هفت هشت پهر و بیشتر در سه چهار روز فارغ می سازد
و کم اتفاق می افتد که زیاده از سیزده روز بکشد هر که این سیزده
روز منحوسه میگذراند امید نجات ازین بلا بهم می رسد و تا مردن
موش در خانه آشکارا نمی شد و اثر طاعون ظاهر نمی گردید و بیشتر
این آفت جان ستان بر هند و کنیز و غلام و مردم نامراد رو می داد
شاید سبب این از غذایی ثقیل که هند و بیچاره نامرادان بی
بضاعت میخورند در آن قوم زیاده رو میداده است آنچه از علامت
و سبب امتداد ایام این قهر الهی مولف اقبال ناصه زبان داده
بلا تفاوت کم و زیاد مخور اوراق در ایامیکه خلد مکان بدکن نزل میفرمودند
مشاهده نمود که از سنه هزار و نود و هفت در آنگه دکن هرگز
اثر وبا در آن دیار شنیده نشده بود شروع نمود تا هشت سال در برهانپور
و خجسته بنیاد و بیجاپور و بندر سورت عالمی باین آفت بباد فنا
رفت عجب حکمت آلهی مشاهده می شد هر چند کمتر کسی بعد
از بر آوردن طاعون جانبر می گردید اما از هزار یک دوزنده مینماند
می بایست که عضوی از اعضای بدن او ناقص گردد مثلاً یک چشم

عرض شه نواز خان و یاقوت خان مع هفت امیران امور عیالات
پادشاهی گردیدند •

ذکر سال یازدهم جلوس مطابق غره

ربیع الاول سنه هزار و بیست و پنج هجری

در جشن آغاز این سال آصف خان که چهار هزار و دو هزار
سوار برد باضافه هزار و هزار سوار و عطای نقاره سرافرازی
یانت و شاهزاده خرم بمزده تولد تازه نهالی گلش سلطنت
سلطان شجاع سرسبزی و خرمی پذیرفت - درین روزها از
عرضه داشت واقعه نگار احمد آباد بعرض رسید که عبد الله خان
صوبه دار برای نوشتن روی داد واقعی خانه زاد را بخفت از
خانه پیاده طلبیده اهانت تمام رسانده حکم شد که دیانت خان
رفته عبد الله خان را پیاده از شهر بر آورده بعده بر اسپ سوار
ساخته بحضور بیارد و از صوبه داری معزول نمودند عبد الله خان
از شنیدن خبر وهیبت جهانگیری قبل از رسیدن حکم و سزاوار
پیاده از احمد آباد برآمده روانه حضور گردید و همه جا پیاده طی
منازل می نمود تا دیانت خان در راه بار رسید و بزور سوار نمود و
بعد رسیدن حضور بی منصب ساخته از مجرا ممنوع فرمودند
بعد از چند روز بالتماس شاهزاده خرم تقصیر معاف نمودند - درین
سال مرض وبا و طاعون که از پنجاب شروع شده تا دهلی و آگره
انتشار یافت هر روز در هر شهری بل در هر محله چندین هزار قالب
از جان تهی می گردید و کار بجائی رسید که فرصت کفن و دفن
نماد و از آنکه گفته اند که مرکب انبوه جشنی است پرسیه و ماتم

اسپی که به دلیل فرو میرفت راکب آن خلاصی خود را که میسر می آمد از عطیه آلهی میدادست و هر تیری که با اسبان کچی و تازی میرسید برقص درآمده از چهار پا شدن سوار خود را زیر در پا می مالید و هر فوجی که از عقب بمدد دکنیها میرسید از ملاحظه پامال گشتن فوج پیش آهنگ چون بخت خویش بر میگشت و ازین طرف بهادران اسپ برداشته از بالای سر و سینه و مرده و زنده نیم جان که بالای هم افتاده بودند میگذاشتند تا همه فوج پادشاهی شمشیرها علم کرده نعره زنان بر تباهی زدهای ناله برآمدن عنبر برگشته اختر مضطر گشته باوجود کشته و زخمی شدن بیشتر از همراهان و دلاوران فوج با جلالت ذاتی که داشت خود را با جمعی از همدمان جانباز مقابل فوج فیروزی اثر رساند و عجب زد و خورد و غریب رستخیز بمیان آمد و چون کوه بالای سپاه ثبات قدم ورزیده دان تهوری و دلاوری داده بمرتبه کوشش نمود که تزلزل تمام در لشکر مغلان راه یافت و نزدیک بود که چنان فتح نمایان به هزیمت مبدل گردد شه نواز خان و یاقوت خان چون سیل روان خود را مقابل عنبر رسانده بحملهای رستمانه آن بالای سیاه را از پیش رو برداشتند و عنبر ناچار فرار اختیار نموده تا دولت آباد بند نگردید و اسپ و فیل بسیار با سه صد شتر پرازبان و بار و کارخانجات او با غنیمت بیشمار بدست بهادران افتاد و صدای کوس و کرنای فتح در فوج شه نواز خان بلند گردید و لشکر پادشاهی تعاقب و تاراج کنان تاکه رکی که الحال به خجسته بنیاد اورنگ آباد موسوم گشته رسیده بعد از سه روز از تاخت و غارت نمودن مامون ساختند و بعد

های جان ستان آتش چشم لشکر حریف توانند گرفت جایجا
نصب کرده علم مقابله بر افراشت و دکنیان بدروز دو روز در تدبیر
آرایش فوج و توپخانه و آراستن فیلان مست و پیراستن و استمالت
جوانان جنگ پرست گذرانده روز سیوم همین که تیغ دودمه افتاب
از غلاف مشرق بر آمده شعله افروز کوه و دشت گردید سپاه سرخ و
سیاه زیاده از شمار مور و ملخ که اکثر غرق آهن باحر بهای فیل
افکن بودند از دامن صحرای خونبار نمودار گشتند بعده که جلو ریز
نزدیک ناله خون خوار رسیدند ازین طرف جوانان شیر نبرد یا تیر
و کمان و هنان جان ستان مقابل حبشیهای تیره روز استقامت
ورزیده شروع به تیر باران جگرو زدن و زدن بانهای جان سوز نمودند و
به پشت گرمی آنها بر قندازان بی خطا بانداختن تفنگ شعله
افروز پرداختند و از آن طرف نیز بان زیاده از شمار در هوا بغرش
در آمد و از بسیاری غبار سم اسپان و دود توپ خانه مابین آسمان
و زمین حجاب و پرده حائل چشم مبارزان جنگ جو و بهادران
شعله خو گردید *

دولشکر بهم در کشیدند کوس * چو شطرنج از عاج و از آبنوس
و بمدد باد هر تیری که از کمان قضا از طرف مغلیه جدا میشد نصیب
جان حبشی و دکنیها می گردید و از ضرب گوله و تفنگ و دودمه
بان بسیاری از سران سرو پا می باختند و در نشیب و فراز و تنگی
راه خنان گار بران اهل فیلان تفک گردید که سوار و پیاده بی شمار
بالای هم قطار بر قطار افتاد و هر که از آب جدا نمی گردید سوای آنکه
اجل دستگیری او می نمود فریاد رس دیگر بدان او نمی رسید و پای

شادیا نه نمود و بتمیله سواری پی کار آن سینه روی اجل گرفته با لشکر و توپخانه که با خود موجود داشت پا برکاب قتح و نصرت در آورد و محل دارخان و یاقوت خان و دانش خان و دلاور خان را با جمعی دیگر از امرای نظام الملکی و خانه زادان کارطلب رزم افروز و توپخانه دشمن سوز بطریق هراول مقابل افواجی که از طرف عنبر در محالات چون مور و ملخ پراکنده بودند و تحصیل زراز پرگنات پادشاهی می نمودند تعیین فرمودند و دکهنیان از هر طرف فراهم آمده باستقبال فوج پادشاهی پرداختند بمجرد مقابله و مقاتله هزیمت در فوج دکهن افتاد از شنیدن این خبر اخگر غیرت در سینه و جان عنبر بد اختر شعله ور گردید و خود با دبدبه و شان تمام با لشکر آراسته و فیلان جنگی و توپخانه آتش بار و پیاده بیشمار بقصد مقابل فوج ظفر موج شه نواز خان از دولت آباد برآمد و هر دو طرف با سپاه رزم پرست دامن همّت بر کمر عزیمت بسته مقابل هم دیگر چون سیلاب دامن کوه منی شتافتند تا آنکه همه فوج ملوک عنبر باهم پیوسته بفاصله شش کوه که ناله قلب در میان حائل بود فوجها مقابل هم رسیدند یاقوت خان که از شیردلان آن بیسه و واقف کار آن ضلع بود و بر اطوار پیکار دکهنیان اطلاع داشت پیش آهنگی نموده میدان جنگ جائی قرارداد که سر راه ناله پر گل ولای کم عرض بر غنیم گرفت و جمعی بر قندازان حکم انداز و تیراندازان قدر انداز و بهادران جانباز و دلاوران یکه تاز اطراف روزبری ناله مقرر نمود و عقب آن جماعه فوج کومک که به پشت گرمی هم دیگر از گولهای سوزان و بانهای آتش نشان و شمشیر

مقتول بقتل رساند سورج سنگه که با وکیل محبت وافر داشت
 دعویمه می نمود تا آنکه کشن سنگه با کرن نام برادرزاده خود و جمعی
 از راجپوتان بر سر خانه گویند داس که در پناه سورج سنگه می بود
 آمد بعد بلند شدن شور و هنگامه دار و گیر که هنوز کشن در جست و
 جوی گویند داس بود گویند داس دران غلبه هجوم غیر معلوم کشته
 گردید سورج سنگه ازان غوغا خبردار گشته از خانه شمشیر گرفته برآمد
 و باتفاق جمعی راجپوتان بر سر کشن سنگه که پیاده شده ترو و جست و
 جوی مقتول نا معلوم می نمود رنخت و کشن سنگه و رانا کرن و
 جمعی کثیر را کشت و بقیه السیف کشن سنگه جنگ گزان
 اران مکان برآمده بطریق استغاثیان روانه بارگاه شدند و راجه
 سورج سنگه تعاقب آن جماعه نموده تا بدر دولتخانه رساند و فتنه و
 غوغای عظیم پیدش روی جهور که برخاست و چند راجپوت دران
 میدان مقابل پادشاه کشته شدند بعد سعی بسیار دفع فساد گردید .
 در اواخر این سال مرده فتح خان خانان که شه نواز خان پسر او
 عنبر را شکست عظیم داد بمسامع عالی رسید مجملی ازان بزبان
 خامه شیرین بیان میدهد در ایامی که شه نواز خان در بالا پور
 برار از طرف خان خانان بسر فوجی قیام داشت یاقوت خان و
 جمعی از امرای دکن از عنبر که دران ایام تسلط فساد و غلبه او
 زیاده از حد بود رنجیده و برگشته نزد شه نواز خان آمدند و راهنمای
 مقابله عنبر گردیدند و شه نواز خان از آمدن آنها نهایت مسرور و
 مشغوف گشته برای مزید اعتبار آن بی همتان و رساندن صدای
 مرده تقویت بگوش فدویان دور و نزدیک درگاه والا حکم نواختن

در تیموریه مخصوص باعتماد الدوله واقع شد و اعتقاد خان پسر
 اعتماد الدوله سه لک روپیه را جواهر و دیگر جنس نذر گذراند
 لک روپیه جواهر قبول افتاد و بخطاب آصف خان سربلندی داده
 تسلیم چهارهزاری دو هزار سوار فرمودند - کزن پسر رانا را پنج هزار
 نمودند درین سال در گلشن نونال سلطنت شاه زاده خرم از صیبه
 آصف خان فرزندی بعرضه وجود آمد مسمی بدارا شکوه ساختند -
 در همین ایام از واقعه کشمیر بعرض رسید که حافظ نام را از منزویان
 کشمیر که از چهل سال در عبادت خانه بتلاوت کلام الله و ادای صوم
 و صلوٰه بسر برده بود چون روز موعود سفر آخرت او نزدیک رسید
 بقاضی زاده آنجا که از مریدان عقیدتمند او بود خبر نمود که فردا
 بعد از نماز جعه لبیک حق را اجابت خواهم نمود باید که شما
 بدر حجه حاضر شده تاحجّه خود را نشود قدم جرأت در خانقاه
 نگذارانید و کلام الله که تلاوت مینمایم هدیه نموده با هرچه در کلبه من
 بیابید فروخته خرج کفن و دفن نموده و آنچه بماند در راه
 خدا تصدق نمایید روز جمعه که قاضی زاده بموجب وعده رسید
 حجه را بسته یافت بعد از ساعتی خود را شد و آن مسافر را
 طریقت را بر سجاده نشسته تکیه نموده بخدا وصل شده یافتند
 آری دنیا از مردان خدا خالی نیست - از غرائب آن سال آنکه
 کشته شدن کش سنگه خالوی شاه زاده خرم است تفصیل این
 این اجمال آنکه گویند داس نام وکیل صاحب مدار راجه سورج سنگه
 گربال داس نام برادر زاده راجه را بسبب نزاع دنیای دون کشته
 بود کش سنگه برادر زاده میخواست گویند داس وکیل را عوض قصاص

و ادا های نفاق آمیز از سرزد که مغضوب گردید و مقید نموده بحضور نوشت بعد رسیدن حکم طلب او همراه مهابت خان روانه ساختند و بحضور که رسید در قلعه گوالیار محبوس فرمودند - حاصل کلام شاه زاده خرم با وجود عدم موافقت آب و هوا که بسیاری از مردم لشکر و نوکران نامی تلف و بیمار گشتند چنان عرصه زندگانی بر رانا و کارپردازان و سرداران او تنگ نمود که پیغام عجز و التماس امان بمیان آورده اول خالوی خود را فرستاده شفیع جرائم ساخت بعده خود آمده برخلاف طریقه جد و آبا که هرگز ملازمت پادشاه و پادشاه زاده ها نه نموده اند ملازمت نموده هفت فیل با پیشکش دیگر گذراند - شاه زاده خلعت و شمشیر مرصع و دو فیل و پنجاه اسب و صد و بیست خلعت بهمرهان او عطا نموده مرخص بخانه او ساختند - بعد ازان او رانا کرن پسر کلان صاحب تیکه را با تحف و پیشکش در رکاب شاه زاده بوالا خدمت پادشاه روانه نمود بعد رسیدن حضور شاه زاده را که دو ازده هزاری بود شش هزاری چهار هزار سوار اضافه مرحمت فرمودند - و همه همراهان از عطای اضافه معزز گشتند و کرن نیز مورد عنایات بی پایان پادشاهی گردید *

ذکر سال دهم شمسی از جلوس و جشن نوروز جهان افروز مطابق

نوزدهم (۹۱) صفر المظفر سنه هزار و بیست و چار هجری.

اعتماد الدوله را درین جشن شش هزاری نموده بعطای نقاره که در حضور می نواخته باشد - بلند آوازه ساختند این عنایت

و بعد هزیمت پسر او میان دره و مکان قلبی که سه طرف آن کوه واقع شده شهر آباد نموده و دو تالاب با صفا و وسعت متصل آن آبادی ساخته و ازان سال تا زمان حال سلسله رانا ترک ماندن قلعه چتر نموده در اینجا سکونت ورزیده بود گذاشته رو بکوهستان دشوار گذار پیر از اشجار دیگر بطریق فرار آورده شاه زاده خود را بادینور رسانده چهار فوج اطراف ملک او تعیین نمودند و شش تپانه برای بند و بست ملک و رسیدن رسد مقرر ساختند و محمد تقی بخشی را مکرر با سرداران رانا کارزار صعب بمیان آمد مخصوص بر سر مسمار ساختن بتخانها که ازان گروه داد دلیری و تهری بظهور آمد بمرتبه پای ضلالت قائم نمودند که جمع کثیر از هر دو طرف کشته و شهید گردیدند - و پیهم پسر ارشد رانا شبی با فوج کوه نورد جهان آشوب بطریق شب خون بر فوج هراول تاخت آورد و دران شب نیز از محمد تقی و همراهان او تردد نمایان بظهور آمد و بمرتبه قدم همت استوار نموده جوهر سردی و پردای بروی کار آوردند که بیشتر از راجپوتان کشته و زخمی گردیدند و در همین هنگامه عبد الله خان فیروز جنگ و دلاور خان کاکر کومکي احمد آباد رسیدند و تقویت بر لشکر اسلام افزود و خان اعظم عرف میرزا عزیز را که نظر بر قدیم خدمت و حقوق سابق و رسوخیت او نموده صاحب حل و عقد کنکاش شاه زاده مقرر نموده بودند بعده که کار از فوج کشی بصلح و رجوع رانا منجر گردید با وجود قرب مسافت با جمعیت قلیل رسید و روز ملازمت قانون عقیدت و بندگی را خارج آهنگ ساخته بمرتبه بد نواخت

هزار سوار نمودند و بموجب التماس همشیرها و بیگمان خسرو را مازون
 بمیچرا ساخته بودند و بطریق نظر بند آمد و رفت می نمود از
 ملاحظه بعضی اطوار مذموم او که اکثر مغموم بخدمت پدر می آمد
 باز محبوس ساختند - درین سال همایون خان نو نهال زهره خصال
 گلشن شاهزاده خرم از صبیغه آصف خان در چمن نشات بجلوه درآمد
 و مسمی بجهان آرا بیگم گردید میرزا قندهاری را که صوبه دار پتنه
 نموده بودند جمع کثیر از مردم تعلقه صوبه او بحضور آمده استغاثه
 ظلم و تعدی او نمودند از پتنه معزول ساخته طلب حضور فرمودند
 بعد رسیدن حضور حکم شد که اول بدلا سلی دادخواهان پرواز
 بعده ملازمت نماید - عبد الله خان صوبه دار احمد آباد را بتاکید
 فرمان صادر شد که خود را نزد شاهزاده خرم بکومک برساند و
 بعضی کومکیان دکن نیز مامور گشتند که با فوج شایسته با لشکر
 شاهزاده ملحق گردند جمله بیست هزار سوار همراه شاهزاده
 نامدار عالی قدر تعیین گشتند و شاهزاده بعد داخل شدن بحد
 تعلقه رانا محمد تقی بخشی خود را که آخر بشاه قلی خان
 مخاطب گردید با پنج هزار سوار بطریق هراول مرخص فرمودند که
 هر جا قصبه و معموره ملک رانا باشد بتاخت و تاراج آرد و بت
 خانه هر جا یابد مسمار سازد و خود همه جا در استیصال منصوبان
 رانا کوشیده مردم خود نشانده کوهایی فلک رفعت را که ملجای
 کفار بود بزیبرسم موکب نصرت اعتصام درآورد - از آنکه رانا جایی حاکم
 نشین خرد را که مراد از ادیپور باشد و بنا کرده ادیسنکه پسر رانا
 سانگا بهد که با فردوس مکانی بابر پادشاه با لک سوار مقابله نموده بود

است این بیت بدو نسبت میدهند

کاکلت را من زمستی رشته جان گفته ام

مست بودم زمین سبب حرف پریشان گفته ام

ازین مقوله لالی آبدار بسیار سفته *

ذکر سال هشتم شمسی از جلوس مطابق بیست

و هشتم محرم الحرام سنه هزار و بیست و دو هجری

درین جشن جهان افروز حکم شد که دو مسجر نقره بوزن

صد و بیست من که مراد از هر من سی آثار شاه جهانی باشد

تیار ساخته یکی را مطلا نموده هریکی را برای ایستادن امیران

در دیوان خاص و عام موافق پایه و اعتبار نصب و مقرر نمایند -

درین سال از غرائب روزگار جفت شدن شیر و یوز نو و ماده

یهمدیگر و بچه آوردن که هرگز شیر و یوز خانگی بچه نیاروده بعرض

رسید - درین اوقات جنّت مکانی متوجه مهم رانا گشته بعد نزدیک

رسیدن بنسوح رانا رایت ظفر آیت جانب اجمیر برافراشته

شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را که هشت هزار بود از اصل

واضافه دوازده هزار شش هزار سوار نموده خان اعظم را که در

مالوا صوبه دار بود باتالیقی مقرر کرده با امرای دیگر و مبارز پیشگان

کار طلب برای گوشمال رانای چتر مرخص ساختند *

ذکر سال نهم شمسی از جلوس مطابق نهم

صفر المظفر سنه هزار و بیست و سه هجری

در جشن آغاز این سال اعتماد الدوله را از اصل اضافه پنجهزاری

دو هزار سوار فرمودند و اعتماد خان پسر اعتماد الدوله را سه هزار

عزیز بردند و در دولت آباد مقید گشته بعد چند روز درگذشت -
و مخالفان تا سرحد بکلانه تعاتب لشکر بشوخی تمام نموده برگشتند
و سرداران برهانپور اگرچه بموجب حکم از شنیدن خبر روانه شدن
عبد الله خان از راه برار عازم دولت آباد گردیده بودند اما از حسد
آنکه آنها نیز دران مهم برفاقت عبد الله خان راضی نبودند و
عبد الله خان چنانچه بایست در خبر کردن نپرداخته بود لنگروار
کوچ مقام کفان می رفتند از شنیدن این خبر مراجعت نموده
خود را بخدمت شاه زاده پرویز رساندند *

برعلا ظاهر است که هرچند رای پادشاه صائب بود اگر
سرداران هر دو طرف اتفاق بی نفاق را کار می فرمودند اغلب
که کار پیش می بردند اما از رشک و عدم اتفاق نوکران نتیجه
برعکس بخشید - چون این خبر ملالت اثر بحضور رسید باز
انفصال استیصال عزیز بد خصال منحصر در فرستادن خان خانان
دانسته اوزا با خواجه ابوالحسن برای مهم دکن تعیین و مقرر
فرمودند - درین ضمن خبر فوت آصف خان جعفر (بیگ) و میر
غازی قلعه دار قندهار بعرض رسید و میرزا رستم بصوبه داری تهنه
مامور گردید - و در همین اوان شادی طوبی پادشاه زاده خرم که
با صبیغه اعتقان خان پسر اعتقاد الدوله منعقد گشت بمیان آمد -
و در همین سال واقعه سلطان سلیم بیگ که احوال او مکرر بزبان
قلم آمده روداد و باعث ملال خاطر جنت مکانی گردید - گویند
سلطان سلیم بیگ که بانواع صفات آراسته بود طبع موزون نیز
داشت از جمله اشعار آبدار که قابل درج سفینهای صاحب طبعان

آن جماعه مي افتاد و گوش و بيني زن و مرد لشکر پادشاهي بریده
 سر مي دادند و روز بروز غلبه لشکر ملک غنبر مي افزود و مثل مور
 و ملخ فراهم آمده قوت مي گرفتند و چیره مي گشتند - و کار بنجائي
 رسيد که نصف لشکر عبد الله خان بمعرض تلف آمد - و بني آنکه کار
 لجنک صف کشد بيشتر مردم از گوشه و کنار فرار اختيار نمودند و
 روزي نبود که کومک ملک غنبر نميرسد - و چشم زخم تازه بفوج پادشاهی
 نرسانند تا آنکه عبد الله خان عاجز آمده از همراهان صلاح کار پرسيد
 هواخواهان مصلحت دادند که طرف احمد آباد مراجعت نموده
 باز ديگر با لشکر مستعد و توپخانه سگنين و فيلان جنگي ببايد آمد
 و تلافی برزوی کار بايد آورد - لهذا ناچار قرار بمراجعت دادند و
 لشکر هزارل نزديک بدوات آباد رسیده برگرديد - چون ملاحظه
 تعاقب نمودن دکهنيا که شهرت تمام دارد در دلها راه یافته بود
 علي مردان نام را که از صف آرايان مشهور گفته مي شد با فوج
 شايسته چندال نمودند - و دکهنياي بد سگال از هر طرف فوج
 فوج نمايان گردیده زور مي آوردند همين که فوج علي مردان
 بمقابل آنها مي پرداختند فرار مي نمودند - و باز غافل
 از طرف ديگر نمودار می گشتند - و گاه بيگاه غافل و ناگاه
 بر بهير تاخته بغارت مي بردند - و در مقابل کار بر لشکر
 تنگ مي آوردند و در شبهای تاربان پيشمار از يمين و يسار
 فوج می انداختند - آخر کار روزي ده دوازده هزار سوار بر علي
 مردان تاخته از چهار طرف او را بميان گرفتند - و علي مردان بعد
 نزود نمايان زخمهاي کاري برداشته دستگیر گردید - نزد ملک

اما چون میان امرا و نوکران اتفاقی که اتفاق را داران رکار نفرمایند خیال محال و فکر باطل بود بیده که عبد الله خان بموجب حکم خود را بطریق استعجال بتعلقه حد ناسک و گلشن آباد رساند و از راه غرور شجاعت که مال آن خفت و ندامت است خواست که بلا رفانت و شراکت خان جهان فتح آن مهم بنام او باشد و صرفه در خبر نمودن و طلب فوج و سرداران برهان پور ندید خلاف حکم و تدبیر پادشاه قصد آن نمود که فقط بنام او کوس شهرت تسخیر ملک نظام المکی بلند آوازه گردد با یارده هزار سوار که اکثر از بهادران رزم آزما و دلاران ثبرد دیده بودند و هریکی از جماعه داران خود را از شیر ژریان روزگار می شمرد جلو ریز متوجه استیصال عنبر بد خصل گردید - ملک عنبر خبر یافته از عبد الله خان که فی الواقع از سپه سالاران فتح نصیب نامدار گفته می شد - حساب برداشته لشکر بحساب با توپخانه عظیم که بسبب قوف و جوار کله پوشان فرنگ دران دیار زیاده از هندوستان مصالح توپ و تفنگ رواج یافته بود چندین هزار بان آتش نشان مقابل عبد الله خان تعیین نمود - و دکنیهایی قزاق پدشه یک تاز خوش اسبه باستقبال فوج پادشاهی شتافته غافل چهار پنجم گروهی لشکر رسیده شروع بزدن کبی و تاخترن اطراف فوج عبد الله خان نمودند و موافق دستور دکنیان که تن بجنگ صف نداده جنگ بگیریز و قزاقی می نمایند اکثر اوقات از میمن و یسار لشکر در آمده دست برد نمایان می نمودند - و از چهار پانی کبی هرچه می یافتند بتاراج می بردند - و آدم بسبار بقتل می رساندند و شتران پراز بار قطار قطار وقت کوچ بدست

جن و انس معطر میگردد قیمت عطر خوب جهانگیری تا اوائل
 به خلد مکانی عالمگیر محرر اوراق تا هشتاد روپیه توله یاد دارد
 که الحال بهشت و نور روپیه توله رسیده - درین سال عرضه داشت
 اسلام خان صوبه دار بنگاله و نوشته واقعه نثار که با سر عثمان مقتول
 مفسد مشهور فرستاده بود رسید که اسلام خان و شجاع خان بر سر
 عثمان باغی پیشه که چندین امیر عمده ازو هزینهت یافته بودند
 شتافته بعد چند دفعه جنگ و مقابله که شجاع خان را با فیل
 مست مقابل شدن و کارزار نمودن و زخم کاری برداشتن اتفاق
 افتاد و بیشتر از ملازمان عمده پادشاهی بکار آمدند و لشکر هزینهت
 یافته بود بمدد طالع و اقبال بی زوال جهانگیری غالب آمده
 بذات واحد هر دو بهادر صفر او را بقتل رسانده سر او را با سرهای
 جمعی از همراهان او بحضور ارسال داشته اند - ازین خبر جنت
 مکانی مشغوف خاطر گشته اسلام خان را که پنجهزاری بود
 شش هزاری ساخته بر مراتب دیگر امرا افزودند و شجاع خان
 بخطاب رستم خان معزز گردید و به همراهان اضافها مرحمت فرمودند
 و بنام عبد الله خان بتجدید حکم بتأکید رفت که از راه کنار کوکن و
 وناسک داخل دکن شده باتفاق راجه رامداس بروز و تاریخ
 معین که در همان روز و تاریخ بامیر الامرا خان جهان و میرزا رستم و
 راجه مانسنگه که سابق صوبه دار باستقلال دکن و بمهم عنبر
 حبشی نظام المکی مامور بودند رسیده که با توپخانه و مصالح
 خود ها را مقابل عنبر رسانند و باتفاق بلانفاق به تنبیه دکنیهایی
 بد سرشت پردازند و از هر دو طرف با لشکر عظیم بر سر خصم تازند

حلقه نقره در انداخته در همان شکارگاه سردادند. درین سال فرمودند که شبیه پادشاه را بر پارچه طلا بوزن یک توله مسکوک ساخته طرف دیگر صورت شیر که مرکوب آفتاب باشد نمایان نموده بامرای مقرب و فدویان خاص دهند که باغزار بر سر دستار یا روی سینه بجای حرز جان نگاه منی داشته باشند. و بصوبه داران اطراف احکام صادر شد که امرا در جهز که نه نشینند و وقت نشستن دیوان فیل و اسب از نظر نگذرانند و فیل بچنگ نیندازند و بنوکران پادشاهی تکلیف چوکی نمایند و ملازمان خود را خطاب دهند و بنمیاست بریدن گوش و بینی و کور نمودن چشم اقدام نمایند و هرگاه بنوکران خود و ملازمان پادشاهی فیل و اسب انعام نمایند کجک برگردن و جلو بر دوش نگذارند و حکمی و سندی که بنام بندهای پادشاه نویسند بر روی کاغذ مهر نمایند و وقت بر آمدن و نشستن نقاره نزنند و جلای اسب از پارچه سرخ نسازند و اسبها را بوته نقاشی نمایند این همه نسق جفت مکانیست که از آن بعضی تا حال بحال مانده *

ذکر سال هفتم از جلوس و جشن نوروز جهان افروز مطابق شانزدهم محرم الحرام سنه هزار و بیست و یک هجری در شروع جشن نکست افروز این نوروز و سال جلوس والده نورجهان عطرگلاب بتصرف طبع خود کشیده گذراند پسند نموده بنام فامی خود مسمی بعطرجهانگیری ساخته ماله مروارید بقیمت سی هزار روپیه انعام فرمودند. فی الواقع عجب تصرف بجا نموده که هیچ بنوی خوش بدان نمی رسد و از شمیم روح پرور آن مشام ملک

هول هجوان گذراندیم قیامت معلوم

اما مد حیف بآن همه عقل و دانائی بعد از آنکه دختر خود را که از شیر افکن داشت بعقد شهریار پسر جهانگیر بادشاه در آورده نظم بر محبتی که زنان را بسبب دختران با داماد می باشد و حسد غرض آلود آنها که پایی شیر مردان ازان می لغزد برای پیش آوردن شهریار بی عیار مقابل اختیار شاهزاده ولی عهد ذوالاقتدار چنانچه مفصل بگزارش خواهد آمد در افتادگی و در هم اندازی نموده نظر بر مال کار بر هم خوردن سلطنت و خلل ملک و مال و حال بادشاه و رعایا نکرده زنبور خانه هندوستان را بشورش در آورد و مثل مهابت خان را که با او و برادر او نزاع دینی و ملکی داشت آن قدر قوت بخشید که آنچه ازو نسبت بجنّت مکانی و خود او رسید بر محل باحاطه بیان خواهد در آمد *

سر رشته سخن را باز بدست آورده بتحریر اهل مطلب می پردازد که درین سال از رسیدن اخبار فساد افزای دکن عبد الله خان را که بصوبه داری احمد آباد سر افزای یافته حکم شد که او خود را از راه ناسک و ترمک برای کومک خان جهان و تنبیه سرکشان دکن رساند و رامداس کچهواکه را از روی عنایت خاص قلعه رنتهنپور و خلعت مرحمت نموده برفاقت عبد الله خان کومک مهم دکن بطریق یلغار مرخص فرمودند - درین ایام همراه خادمان محل بشکار قمرغه برآمده شش صد و چهل آهو زنده گرفته ازان جمله چهار صد آهو بفتح پور فرستادند که در میدان چوگان بازی سر دهند و از آب و دانه آنها خبر بگیرند و صد آهو را

می نمود در نظر بادشاه در آمد و بسیار مغرور طبع گردید و
پسند نموده از خان سامان استفسار فرمودند که چند زربفت
بخرج در آمده و هر جل بچه مبلغ تیار شده خانسامان بعرض
رساند که جلها تیار از محل خاص بر آمده از نور جهان پرسیدند که
شما چندین زربفتهای تحفه برای جل فیضان بریده اید در جواب
گفت خیر اصلا زربفت برای این کار بقطع در نیامده خریطهایی
عرائض امرا که میرسید و جمع شده بود متفرقه ازان بهره بخشیده
می شد ازان چندان تمتع حاصل نمی نمود در اینجا بصرف در آوردم -
و با این همه تعلقی که پادشاه باو داشت چنان خود را در دل
او روز بروز جا میداد و مزاج شوهر را در اطاعت و فرمان برداری
و تبعیت امرو نهی می آورد که هرگز خلاف مرضی جنت
مکانی بظهور نیامده و کاری که باعث بدنامی پادشاه باشد
از و سرنزد - گویند طبع موزن داشت - در زبانها شهرت دارد که
روزی پادشاه جامه که تکه لعل بی بها داشت پوشیده بود
نور جهان بدیده این شعر از زاده طبع خواند • • بیت •

ترا نه تکه لعل است بر قبای حریر

شده است قطره خون منت گریبان گیر

نور جهان بیگم مخفی تخصیص میکرد این دو بیت نیز به بیگم
نسبت میدهند • • بیت •

دل بصورت ندیم تا شده سیرت معلوم

بفدای عشقم و هفتاد و دو ملت معلوم

زاهدان هول قیامت مفلک در دل ما

هول هجران گذراندیم قیامت معلوم
اما مد حیف بآن همه عقل و دانائی بعد از آنکه دختر خود را که
از شیر افکن داشت بعقد شهریار پسر جهان گیر پادشاه در آورده نظر
بر محبتی که زنان را بسبب دختران با داماد می باشد و حسد
غرض آلود آنها که پای شیر مردان ازان می لغزد برای پدش آوردن
شهریار بی عیار مقابل اختیار شاهزاده ولی عهد ذوالاقتدار چنانچه
مفصل بگزارش خواهد آمد در افتادگی و در هم اندازی نموده
نظر بر مال کار برهم خوردن سلطنت و خلل ملک و مال و حال
پادشاه و رعایا نکرده زنبور خانه هندوستان را بشویش در آورد و
مثل مهابت خان را که با او و برادر او نزع دینی و ملکی داشت
آن قدر قوت بخشید که آنچه ازو نسبت بجنت مکانی و خود او
رسید بر محل باحاطه بیان خواهد در آمد *

سر رشته سخن را باز بدست آورده بتحریر اصل مطلب
می پردازد که درین سال از رسیدن اخبار فساد افزای دکهن عبد الله
خان را که بصوبه داری احمد آباد سر افزای یافته حکم شد که او
خود را از راه ناسک و ترمک برای کومک خان جهان و تنبیه
سرکشان دکهن رساند و رامداس کچهواکه را از روی عنایت
خاص قلعه رنتهنپور و خلعت مرحمت نموده برفاقت عبد الله
خان کومک مهم دکهن بطریق یلغار مرخص فرمودند - درین ایام
همراه خادمان محل بشکار قمرغه برآمده شش صد و چهل آهو
زنده گرفته ازان جمله چهار صد آهو بفتح پور فرستادند که در میدان
چوگان بازی سر دهند و از آب و دانه آنها خبر بگیرند و صد آهو را

می نمود در نظر پادشاه درآمد و بسیار مرغوب طبع گردید و پسند نموده از خان سامان استفسار فرمودند که چند زربفت بخرج درآمده و هر جل بچه مبلغ تیار شده خانسامان بعرض رساند که جلها تیار از محل خاص برآمده از نورجهان پرسیدند که شما چندین زربفتهای تحفه برای جل نیدان بریده اید در جواب گفت خیر اصلاً زربفت برای این کار بقطع در نیامده خربطهایی عرائض امرا که میرسید و جمع شده بود متفرقه ازان بهره بخشیده می شد ازان چندان تمتع حاصل نمی نمود درینجا بصرف درآردم و با این همه تعلقی که پادشاه باو داشت چنان خود را در دل او روز بروز جا میداد و مزاج شوهر را در اطاعت و فرمان برداری و تبعیت امر و نهی می آورد که هرگز خلاف مرضی جنت مکانی بظهور نیامده و کاری که باعث بدنامی پادشاه باشد از و سرنزد - گویند طبع موزن داشت - در زبانها شهرت دارد که روزی پادشاه جامه که تکه لعل بی بها داشت پوشیده بود نورجهان بدیده این شعر از زاده طبع خواند • بیت •

ترا نه تکه لعل است بر قبای حریر

شده است قطره خون منت گریبان گیر

نورجهان بیگم مخفی تخلص میکرد این دو بیت نیز به بیگم نسبت میدهند • بیت •

دل بصورت ندهم تا شده سیرت معلوم

بند عشقم و هفتاد و دو ملت معلوم

زاهدان هزل قیامت مفکن در دل ما

سنه ۱۰۲۰

(۲۶۹)

محمد جهانگیر بادشاه

جوهر زشد و صاحب تصرف بود اقسام زیور و لباس زنان هند که
در محل بادشاهی و امرای مغلیه تا حال رواج دارد همه وضع کرده
است زیور و پیرایه سابق که بسیار کلفت و بدنما بود منسوخ
ساخت مگر در بعضی بلاد دور دست میان شیخ زاده‌ها و افغانه
مانده - چاندنی که نفس الامر عجیب فرش عیب پوش خانه
نامرادان و گرد پوش فرش دولت‌مندان است و در شبهای مهتاب
نمود بخاص دارد وضع کرده و دیگر بعضی عطرها کم بها که برای
بعضی جهانگیری بگردیده و دیگر بعضی عطرها کم بها که برای
مردم نامرد بر آرد قصر او و مادر اوست - اقسام جنس بادله
که قسم سنگین آنرا بنام پادشاه و کارخانه موسوم ساخت و جنس
سبک که ازان تمام خلعت عروس و داماد مردم نامرد به پانزده
ویست روپیه تمام شود از راه دانی بنام خود نور محلی وضع نمود -
و دیگر تصرفهای بجای او که برای او و برای شاه و گدا بکار آید زیاده
از آنست که بتفصیل آن توان پرداخت - حاصل کلام اکثر لذات
هندوستان را او بعرضه نمود آورده و بمرتبه فیض رسان بود که هر سال
جمع کثیر از مغلان بی سروسامان را روانه ولایت و مکه معظمه و کربلا
و نجف اشرف می ساخت و چندین هزار دختر بی پدر و بیوهای
بیکس را چهار و دیگر اخراجات از سرکار خود داده کندها می نمود
بآن همه فیض رسانی و همتی که داشت بمرتبه که بانو بود که
روزی وقت گذشتن فیلان از نظر جاهای فیلان از زربفتهای ولایتی
بسیار تحفه خوش بوته که همه دال و گل بریده بودند و هر گل
از آن غیر مکرر بنظر جلوه میداد و از دیدن آن چشم خیرگی

طلب نورجهان بحضور نمودند بعد رسیدن نورجهان بحضور که قبل از ورود حکم متصدیان بنگاله مجبور ساخته روانه نموده بودند جنت مکانی خواهش مواصبت و مذاکمت او بمیان آوردند نورجهان باظهار شکوه و دعوی خرن شوهر استادگی زیاده نمود و پادشاه بغضب گشته بدعوی کشته شدن کوکه نورجهان را در جرگه کنیزان مغضوبه در آورده محبت را بغضب مبدل ساخته در خدمت سلطان سلیمه بیگم مادر نسبتی خود سپردند بعد یک دو سال که میان طالب و مطلوب بنا خوشی و ناکامی گذشت باز بمردن طالع نورجهان در ریاض محبت جانان نسیم مودت وزید و از سرتو روزی در نظر مهر اثر جنت مکانی جلوه گر گردید و نهال پژمرده عشق کهنه سرسبزی و خرمی تازه پذیرفت و اختر اوج طالع از مشرق آید سرزد و موافق حکم شرع بعقد در آورده جشن ملوکانه نموده اول بنور محل ملقب ساختند باز بنورجهان پادشاه بیگم مخاطب نموده بر همه حجله نشینان سراچه عصمت و پردگیان حجله عفت امتیاز بخشیدند و رفته رفته تمام مهمان سلطنت بدست و اختیار او دانه شریک سکه بدین سجع ساختند

• بیت •

بحکم شاه جهانگیر باقت صد زیور • بغام نورجهان پادشاه بیگم زر
و سواي احکام شرع و عدالت در همه کار و بار و امور ملکی و مالی
بدون مصلحت از کار فرما نمی گردیدند و دمی و لمحّه از خود
جدانّه نموده وقت دیوان و سواری قیل عقب پرده بلافاصله باخود
می نشانیدند و فی الواقع عجب زن عالمه و فیض رسان و مجموعه

کلمه و کلام مملکت انجام نگشته دانست که سوای کشتن و کشته شدن جان بآبرو و بدر بردن محال است نیمچه که زیر آستین حمائل داشت کشیده بر شکم قطب الدین خان زد که با رده های شکم از اسپ پائین انداخت خواست که بدر رود کشمیری از همراهان مقتول خود را برسانده زخم شمشیر بر او رساند شیر افکن خان بعد برداشتن زخم کاری کار او را بساخت و ملازمان دیگر قطب الدین خان برو هجوم آورده بزخمهای پیاپی کار او ساختند - و بر روایت دیگر شیر افکن خان هر چند زخمهای کاری جان ستان بار رسیده بود با نیم نفسی که آن شیر باقی داشت بتقویت غیرت بقصد کشتن زن و خوشدامن از آن انبوه اسپ تاخته بدر رفته تا بدر خانه زنده رسید مادر نورجان که عاقله باهوش بود نظر برینکه شیر افکن خان مظلوم از جهان رود و آلوده خون ناحق زن و مادر زن نگردد در خانه بر روی او بست و فریاد و شیون آغاز نمود که نور جهان از شنیدن کشته شدن شوهر خود را بچاه انداخته جان داد ترا اندرون آمدن مصلحت نیست بیرون بجای زخمها باید پرداخت شیر افکن خان از شنیدن حادثه زن بر رفته جاودانی شتافت - بر عقلا ظاهر است که اگر این حکایت تدبیر مادر نور جهان مقرون بصدق است هر چند بحسب ظاهر بینان نظر بر وفاداری خلاف پاس غیرت واقع شده اما از زاوه عقل و شرع که هیچ وجه ریختن خون زن جائز نبود و رفتن شیر افکن خان مظلوم از جهان بمراتب به از ظالم رفتن در دم واپسین بسیار تدبیر بجای بود که بکار برد - بعده بعرض جنت مکانی رسید برگشته شدن کرکه که یادگار حضرت شیخ سلیم نیز بود بسیار متالم گشتند و حکم

احوال او گذشته تفقد زیاده باحوال او نموده غائبانه در زمرة ملازمان پادشاهی در آورد و بعد رسیدن حضور منظور نظر عرش آشیانی گردید و نسبت صبیح غیاث بیگ بحکم پادشاه عدالت اساس در همان نودی باو مقرر نموده مخاطب بشیرافکن خان ساخته جاگیر صوبه بنگاله با تعلق خدمت آن طرف عطا فرمودند - و در مهم رانا چند گاه در رکاب جنت مکانی بوده بجایگزین مرخص گردید - بعد از آنکه جنت مکانی سریر آرای هند گردیدند قطب الدین خان کولکناش کوکه را صوبه دار بنگاله نموده وقت رخصت در خلوت چند کلمه درماده شیرافکن خان ارشاد فرمودند - شیرافکن خان از نوشته وکیل بر مضمون حکم از روی قیاس آنکه بوی عشق و مشق پنهان نمی ماند اطلاع یافته از راه غیرت همان روز بواقع نگار گفت من از امروز نوکر پادشاه نیستم و بحسب ظاهر ترک یراق بستن نمود بعده که قطب الدین خان به بنگاله رسید و مکرر مردم و نوشته برای طلب شیرافکن خان فرستاد او در آمدن تعلل و تجاهر ورزید تا آنکه قطب الدین خان خود را بتقریب ضرور طرف جاگیر و تعلق شیرافکن خان رساند و پیغام ملاقات نمود شیرافکن خان جریده با بکتر و شد شیرزیر نیمه آستین حمل کرده با معدود چند نزه قطب الدین خان رسید بعد ملاقات و احوال پرسید قطب الدین خان هر چند خواست پیغامهایی فاضل طبع شیرافکن خان را بزبان ملائم ادا نماید ملائم خاطر او نیفتاد و گفت و شنید کنایه آمیز و پند و فصاحت فساد انگیز مشتمل بر اطاعت امر پادشاهان بمیان آمد که بتوضیح آن قلم را رنجه نداشتن اولی آن بهادر شیر دل متحمل

او ملازمت فرموده در زمرد ملازمان پادشاه فلک جاهد در آورد و روز
 بنروز از مدد طالع و جوهر ذاتی رشد ایشان بر مراتب منصب و عزت و جاهد
 آنها موافق رتبه و پایه آن ایام می افزودند و زن قافله باشی که مبادون
 بآمدن درون محل گشته بود همراه والدۀ حقیقی نور جهان در محل
 آمد و رفت می نمود و روزهای جشن و نوروز از مجرای بیگمان و
 دیگر خدمۀ محل کامیاب مزید عزت و آبرو و عطای نقد و
 جنس زیور می گردید - بعده که نور جهان بحد رشد و بلوغ رسید
 و آثار جوهر عقل و فهم ضمیمه حسن روز افزودن ظاهر گردیدگاه گاه نگاه
 مهر افزای دلربا میان جنت مکانی و آن حجله آرای عزو ناز
 مشاطگی می نمود میل خاطر مبارک طرف او زیاده می گشت
 و تخم محبت نور جهان در دل آن خدیو جهان می کاشت تا روزی
 در گوشه و کنار محل وقت خلوت یافته بطریق ملاءبۀ دست آن
 سرمایه رعنائی گرفته بکنار لطف کشیدند نور جهان خود را کنار
 کشیده نزد بیگمان شکوه نمود و منہیان محل بعرض عرش آشیانی
 که در عدالت گستری بی همتای عصر بود رساندند از راه حزم و
 پاس ناموس زیردستان بر جنت مکانی بید ماغی نموده بوالیان
 نور جهان فرمودند که آن گوهر ناسفته بی بها را بعقد ازدواج احدي
 در آرند غیاث بیگت بعرض رساند که ما بندها را در بارۀ خانه
 زادن چه اختیار است تا آنکه علی قلی نام ترک استجلو که سفره
 چي شاه طهماسب صفوی بود و از حسب آب خورد بهندوستان
 رسیده در ملتان بخدمت خان خانان پیوسته خدمت می نمود
 چون جوان سپاهی کار طلب صاحب جوهر بود خان خانان متوجه

طفل بگوش یکی از ملازمان ملک مسعود نام قافله باشی رسید
و برداشته نزد قافله سالار آورد بمجرد دیدن روی آن طفل حق سبحانه
تعالی مهر او در دل قافله باشی انداخت و رغبت تمام به پرورش
او نمود از آنکه فرزند نداشت بفرزندی خود برداشت و از اینکه
خلاف قافله هندوستان در قافله ایران بودن زن کم اتفاق می افتد
برای مرضعه او که جست و جو نمودند سواهی مادر او نیافتند چون
بعد طلوع اختر با سعادت او از مطلع امید وصال والدین بفرج
و شادی مبدل گردید و نجوستان هبوط بسعادت شرف تبدیل
یافت والدۀ او را باعزاز طلب داشته برای هر یکی مدد سواهی
و رخت نموده در احترام آنها کوشیده بوعدهای نیک انجام خورشومت
ساختند و بدستور دایه خانۀ بزرگان طفل نیک اختر را بجهت شیر
خوراندن بکنار او سپرده اطعمه و اشربه فراخور حال آنها مقرر نمودند
بعده ملک مسعود که در خدمت عرش آشیانی روشناسی و آمو
داشت همیشه از ایران تکیف و هدایا آورده شرف اندوز ملازمت
میگردید بدستور همیشه بعد رسیدن دارالخلافت سعادت جنبه
سانی آن آستان ابد بنیاد حاصل کرده ارمغان راه آورد را گذراند
عرش آشیانی فرمودند که این دفعه خلاف سالهای دیگر تحفه
قابل سرکار ما نیارند در جواب التماس نمود که کدام تحفه نزد ما
کریاس فرزشان لائق این درگاه آسمان بارگاه میتواند بود اما درین
سفر دوازه خواهر بی بهایی خجاندار آورده ام اگر نظر تربیت
بر آنها افتد تا حال چنان ارمغان از ایران و توران به هندوستان
برای پادشاهان سلف نیامده بعده غیث بیگ را با ابوالحسن پسر

درین ایام عشرت انجام خواستگاری نورجهان بیگم بمیان آمد اگرچه
 شرح ابتدا و انتهای آن در گزارش بعضی مقدمات بتقاضای ایام و
 پاس ادب و رعایت هر دو طرف چون مولف جهانگیرنامه را کوتاهی
 قلم کار فرمودن ضرور بود ترانه این نغمه در پردۀ مختلف بقانون دیگر
 نواخته اما بر مسود اوراق آنچه بعد تحقیق قریب بصدق ظاهر گشته
 و آنچه در تاریخ منهج الصادقین که مولف او محمد صادق تبریزی
 نوکر شجاع بود و بدستور سیر تالیف نموده بمطالعه درآمده باحاطه
 تحریر می آرد - گویند غیاث بیگ ولد خواجه محمد طهرانی که از
 اعیان آن دیار بود و در عهد شاه طهماسب حکومت خراسان داشته
 ثانیاً باقی دار سرکار شاه گشته بود و از صدمات دیگر حوادث لیل و نهار
 کار او بکمال عسرت کشید و دل از وطن برداشته با دو دختر و یک
 پسر همراه قافله هند در عهد عرش آشیانی عازم هندوستان گردید
 مابین راه بار دیگر بروز حادثه روداد که آنچه داشت و نداشت
 بناد فنا رفت و تفرقه بحال او بجائی رسید که میان پنجه و شش نفر
 در اشتر سواری و بار بردارد داشتند که به نوبت سوار می شدند چون زن غیاث
 بیگ حامله بود رعایت او در سوار نمودن زیاد می نمودند چون نزدیک
 قلندهار رسیدند نورجهان در چنان ساعت محمود و طالع مسعود مولود
 گردید که همان روز رنج عسرت والدین براحات عیش مبدل گشت یعنی
 چون بعد تولد قادر بر غم خواری او نبودند و از کمال عسرت و تعب
 و مشقت راه شیر در پستان مادر او آنقدر که برای غذایی او کفایت
 نماید بهم رسیدن متعذر می نمود دختر را در پارچه پیچیده بحفاظت
 بر حق سپرده وقت شب در قافله انداختند هنگام کوچ آواز گریه

هشتمین جشن انگیر بادشاه (۲۶۲۰) سنه ۱۰۲۰

همراهان از خان خانان صورت انفصال یافتن متعذر می نمایند و افواج بادشاهی مکرر از لشکر ملک عنبرهزیست یافته و خان خانان بسال تباہ ببرهانپور خود را رسانده و احمد نگر که در عهد عرش آشیانی بعد لشکر کشیها بتسخیر در آمده بود باز بتصرف دکنیهها رفت - درین ضمن عرضداشت خان جهان لودی که در خدمت جنت مکانی از ایام شاه زادگی قرب و اعتبار زیاده داشت مستعمل بر التماس و درخواست سرلشکران مهم دکن بتعهد آنکه در مدت دو سال در استبصال سرداران بد سگال دکن سعی جمیده بظهور آرد بعرض رسید خان خانان را طلب حضور نموده خان جهان لودی را بجای او مقرر فرمودند باز خان اعظم را برفاقت خان عالم و نرد خان مع سی هزار سوار بطریق کومک بمهم دکن مامور نمودند *

ذکر سال ششم جلوس مطابق پنجم

محرم سنه هزار و بهشت هجری

در آغاز این سال یادگار علی ایلچی ایران با اسپان و تحف و نامه محبت آمیز مشتمل بر پرستش عرش آشیانی و تهنیت سلطنت و عذر تاخیر تکریر نامه بسبب پیش آمدن مهم آذربایجان و شروان رسید و یک روبیه نقد و پنجاه هزار روبیه را جواهر آلات و طلا آلات مع اسب با ساز مرصع و خلعت عنایت فرمودند - درین حال خبر حادثه که از طرف تاختر حداد بد نهای با جمعی از افغانه بر کابل و تردد صوبه دار که بتکریر تفصیل ان نمی پردازد بظهور آمد معروض گردید - قلیچ خان را بصوبه داری کابل مقرر فرمودند *

تجارت و بعد عنایات و مهمان نوازی شاه که خاصه آن برگزیده
 خاندان رسالت است بمرد سپاه برای تصرف ملک رفته موروثی
 او تکلیف فرمود درین ضمن نوشتجات بعضی امرای منافق و
 سرکرده از بیکان مشتمل بر طایب او و اظهار اطاعت و وفایت خود نزد
 اوسید ولی محمد خان فریفته نوشته های غدر آمیز آنها گردیده محتاج
 بکرفتن و برون کومک نگشته بلکه لشکر قزلباش را مصل دانسته باز
 مقابل امام قلی خان به کشش شاهباز تقدیر شرافت و باندک
 زرد خورد که بیهان آمد گرفتار سرپیچ اجل گردید - درین سال از نوشته
 اخبار نویسان پتینه معروض گردید که در ایام حکومت افضل خان
 قطب نام مجهول فقیری در پتینه خود را به سلطان خسرو شهرت
 داده علم فساد بر افراخته جمعی را از واقعه طالبان سرکار و او باشان
 مادر آراز پدر بیزار فراهم آورده در فرصتی که افضل خان از پتینه
 طرف جاگیر رفته بود و بنارسی نام نائب افضل خان و غیاث بیگ
 دیوان در شهر بودند غافل با جمعی انبوه خود را بقلعه رسانده
 در آنان را با قلعه دار کشته قلعه را بتصرف در آورد بنارسی و غیاث
 بیگ تاب مقاومت نیارده خود را بافضل خان رساندند بعده مع
 فوج بمقابل خسرو جعلی رسیده بعد محاربات و مقابله که بمیان
 آمد آن فقیر دستگیر گردید و بجزای اعمال رسید حکم فرمودند که
 بنارسی و غیاث بیگ را مسلسل نموده لباس عورات پوشانیده
 سروریش تراشیده بر خر سوار کرده از پتینه تا حضور تشهیر کنان
 بیاوند و افضل خان را بعطای اضافه سر بلندی بخشیدند - درین ایام
 از واقعه دکن بغرض رسید که مهم دکن بسبب نفاق و حسد

معاف فرموده بصوبه احمد آباد مرخص فرمودند *

ذکر سال چهارم شمسی از جلوس مطابق

چهاردهم ذی الحجه سنه هزار و هفتده هجری

شاه زاده پرویز را بصوبه داری و مهم دکن باتالیقی سیف خان و قوج شایسته مامور و مرخص فرمودند خان خاتان را و سیف خان باره را همراه او مقبر ساختند و بیست لک روپیه مدد خرج داده فیل و در صد اسب و دیگر جواهر آلات مرحمت نمودند و چون مهابت خان در مهم رانا کاري ساخت طلب حضور نموده عبد الله خان را بران مهم مامور فرموده مورد عنایات بی پایان ساختند - میرزا برخوردار، خاف میرزا عبد الرحیم که از خانه زادان موروثی بود بخطاب خان عالم سرافرازی یافت - اسلام خان را بصوبه بنگاله مرخص فرمودند - درین ایام صبیّه میرزا مظفر حسین که بواسطه چهارم نبیره زاده شاه اسمعیل صفوی می شد بعقد شاه زاده خرم در آوردند و از ان سال رابطه نسبت و خویشی صوری ضمیمه خلت و مواصالت معنوی پادشاه ایران گردید اما ثمر نتایج بعرض ظهور نیامد *

ذکر سال پنجم شمسی از جلوس مطابق

چهارم ذی الحجه سنه هزار و هجده هجری

در شروع این سال حکم شد که نقاره بر سر پاینده سه هزار و پانصدی مرحمت می شده باشد - درین اوان بعرض رسید که ولی محمد خان والی توران از جور امام فلی خان که فی الواقع از اثر ظلم خود او بر عایا بود بخدمت زبده دردمان مصطفوی شاه عباس صفوی

ذکر سوانح سال سیوم شمسی از جلوس

مطابق دویم ذیحجه سنه هزار شانزده هجری

در آغاز جشن سال سیوم جلوس که شرف نزول در حوالی
 اگره واقع شد امرای دور و نزدیک شرف اندوز ملازمت گشتند بعد
 داخل شدن حکم شد که جشن شروع سال سیوم جلوس و نوروز که بنای
 جشن سوم سال غره فروردی روز نوروز عالم افروز که ابتدای سال شمسی
 و سرمایۀ بهار عیش و کامرانی است باشادی طوی مبارک خود
 که با صالحه بانوبخت قاسم خان عرب مقرر شده بود ضمیمه هم سازند
 آنچه عطای اضافه و نقد و جنس به شاه زاده و امرا و صلحا و فضلا
 و شعرا و اهل نشاط دران بزم بخرج آمد و خرمن خرمن و دامن
 دامن زر سرخ و سفید بارباب حاجت رسید اگر خواهد بتحریر
 تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار باز می ماند - آن نوعروس سراجۀ
 عفت را بیادشاه محل ملقب ساخته بر دیگر پرورگیان حرم امتیاز
 بخشیدند و خان خانان عرف میرزا عبد الرحیم را بیایۀ پنج هزار
 پنج هزار سوار رسانده بمهم دکن مامور و مرخص فرمودند - و جمعی
 از امرای دیگر را باد و زده هزار سوار همراه او تعیین نمودند و ده لک
 روپیه با فیل و عنایات دیگر عطا فرمودند - و مهابت خان را سه
 هزار دو هزار سوار و نقاره مرحمت نموده بمهم رانای چتور
 برنات دیگر امرا رخصت نمودند - و دختر راجه جگت سنگه
 پسر راجه مانسنگه را بعقد ازدواج در آوردند - از جمله آنچه راجه در
 چهار دختر خود داد سه لک روپیه مرورید و شصت فیل بود -
 و تقصیر خان اعظم کوکۀ عرش آشیانی را بالتماس شاه زاده خرم

دار الخلافت آگره گردیدند - درین ضمن خبر واقعه میرزا شاه رخ صوبه دار مالوا که از بنی اعمام جنت مکانی می شد رسید - در اثنای راه عجب بلیه ناگهانی بر جمعی از هواخواهان خسرو از شامت نفس او گذشت تفصیل این اجمال آنکه نورالدین محمد و حکیم ابو الفتح و میرزا محمد ازبک و بداع بیگ ترکمان با هندوی صاحب مدار اعتبار خان که خسرو در قید و اختیار او بود همدم و همراه گشته با هم عهد و پیمان بسته اتفاق نمودند که خسرو را از قید بر آرند و قریب چهار صد نفر اجل رسیده دیگر را که داخل جلوی رکاب بودند و با هندوی مذکور توسل داشتند با خود همدستان نمودند و قرار دادند که وقت سواری قابورا کار فرموده قصد پادشاه نموده خسرو را بسطنت بردارند و ندانستند

* ع *

نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها
از اتفاقات یکی از آن جماعه را رنجشی با همدمان بمیان آمد و نزد شاه زاده خرم آمده بر حقیقت کار آگاهی داد و شاه زاده بعرض رساند و در همان ساعت آصف خان نیز اطلاع یافته معروض داشت و مقوی قول و اظهار شاه زاده گردید حکم طلب غمدهلی آن جماعه نمودند ازان جمله میرزا محمد ازبک و بداع بیگ را بوعده و وعید تهدید آمیز تسلی عهد امان جان داده بر تعداد اسامی آن بدمالان واقف گشته همه را بردار جزا کشیدند - و شاه بیگ خان قلعه دار معزول قندهار آمده ملازمت نمود - بخطاب خاندوران و صوبه داری کابل و تنبیه افغانان سرکش اطراف آن حدود سرافرازی داده مریخص فرمودند *

درآورد؛ از روی غضب بدست خان اعظم دادند - و فرمودند که با آواز بلند بخواند - از شنیدن آن امرای یمین و بسارلعن و طعن بسیار برو فرمودند - هر چند از ظهور این تقصیر قابل سیاست بود اما نظر بر حقوق او و مادر او که الطاف عرش آشیانی درباره آن بی ادب مبذول می گردید و زیاده از فرزندان می خواستند و ناز و هرزه گویی او را شنیده ناشنیده می انگاشتند بعزل منصب و جایگزین معاتب ساخته در قلعه حبس فرموده جان بخشی نمودند *

فکر سوانح سال دوم شمسی از جلوس مطابق

بیست دوم ذی قعدة سنه هزار و پانزده هجری

در جشن آغاز سال دوم از جلوس شاه زاده خرم بلند اقبال را به تسلیم عطای منصب هشت هزار و علم و نقاره و دیگر لوازم آن سرسبز و خرم ساختند و آصف خان را خلعت و زرات و قلمدان مرصع مرحمت فرمودند و خواجه ابوالحسن را بموجب التماس آصف خان به پیشکامی وزارت مقرر فرمودند و رأیت توجه طرف کابل برافراشتند و تفرج کزان و شکار افغان وسط ماه صفر المظفر سنه هزار و پانزده [۱۰۱۵] در باغ متصل کابل شرف نزل فرمودند بعد سیر و انقضای چند روز باغی باسم جهان آرا در آن مکان فیض نشان احداث نمودند - درین ایام خبر کشته شدن قطب الدین خان کولتاش و شیر افغان از دست یکدیگر در بنگاله که مجمعی از تفصیل آن در اوراق آینده بر محل در ذکر نور محل بزبان خامه صدق بیان خواهد داد رسید و باعث ملال خاطر گردید - در شروع سال هزار و شانزده [۱۰۱۶] از کابل متوجه

خانانی برای مردم نامی صاحب پایت و مکنت رواج زیاد یافت
اما باز تا سنه بیست و پنج جلوس خلد مکانی محمد اورنگ
زیب مطابق سال هزار و نود و یک [۱۰۹۱] که اعتبار منصب
و خطاب و عطای توبت و طوغ و علم و دیگر لوازم جهانبنانی
فی الجمله مانده بود و بدین مرتبه خانانی از رتبه نیفتاده بود که
بدون قرب روشناسی و استعداد کمال صوری و معنوی بخطاب
سرافرازی یابند - بعده که خلد مکانی بمهم استیصال کفار بد کردار
دکهن متوجه گردیده بخجسته بنیاد تشریف آوردند برای جذب قلوب
مرهغه و دکهنیان چنانچه انشاء الله تعالی مفصل بزبان خامه تیز
رفقار داده خواهد شد در همه مراتب و اعتبار دولت هندوستان
خلل پذیرفت - خصوص نسقی که در پیش نیارندن افغانان و
راجهوت و کشمیری از نفروندن خدمات عمده و نیفزودن برپایه
منصب داشتن نمائند - و در ایام سلطنت خلد منزل بهادر شاه کار
بجائی رسید که درین محل بتحریر تفصیل آن نیرداختن اولی -
و بآئی این داستان بر مکان خود گزارش خواهد یافت - سر رشته
سخن را باز بزبان قلم میدهد که درین ایام بعرض رسید که حسن
خان شاملو حاکم هرات از شنیدن واقعه عرش آشیانی و آشوب
خسرو بی حکم شاه عباس بلا توقف خود را ببلااد گرم سیر رسانده
بعضی جاها را تاخته بقندهار رسیده محاصره نموده - و شاه بیگ
خان قلعدار بمذافع (۹۰) پرداخته - از شنیدن این خبر میر غازی را

بود درین اران رسیده ملازمت نمود - و دران مکن که خسرو از مقابل شیخ فرید هزیمت یافته بود فرمودند که قصبه آباد نموده مسعی فرید آباد سازند - اگرچه شیخ فرید را قبل از مهم خسرو بخطاب مرتضی خان سربلندی داده بودند اما چون از قبول آن بعدر آنکه از من خدمت قابل عنایت خطاب بظهور نیامده ابا مینمود بعد از فتح که مورد عنایات دیگر نیز گردید آداب تسلیمات خطاب بقدم میرساند •

برارباب هوش مخفی نمائند که درزمان سلاطین سلف هندوستان اراذل عهد عرش آشیتای خطابی خانی و تبدیل اسم با لفظ خان بسیار کم اتفاق می افتاد مگر جمعی که از اولاد و احفاد سلاطین بودند بکلمه میوزا که بر سر اسم یا آخر اسم در دفاتر ثبت میکردید بر دیگر امرا فخر می نمودند - بعد بر هم رسانیدن تسلط افغانان که با وجود بر افتادن دولت آنها و بعضی بحسب خانی قومیت که عطای منصب پادشاهی با آن ضم میکردید بر دیگران تفاخر مینمودند - عرش آشیتای پیشقرو از عدد نوکران مقرب را بعطای خانی بر دیگران امتیاز بخشیدند فرمودند که افغانان را بدون آنکه از طرف پادشاه مستطاب به حال غارت خالی نه فرستاده باشند - و اکثر مثل شیخ فیضی و شیخ ابو فضل و میر شری و دیگر از اهل فضل و کمال را بکمال رتبه امتیاز و مقرب مستطاب نشان نگردیدند - و بعضی با وجود رسیدن به پادشاهی دولت بدین آمده آری آنها کردند نمایان در ... از اسم میرزا لفظ نشان کنی دادند - بمورد ... از نامی شاه جهان پادشاه خطاب

نام توشکچی خبر دستگیر شدن آن بد فرجام بعرض رسید بخطاب
خوش خبر خان و دیگر عنایات سرافرازی بخشیدند *
سلخ محرم سنه هزار و پانزده [۱۰۱۵] امیر الامرا عرف محمد
شریف پسر خواجه عبد الصمد شریف قلم برای آوردن خسرو مامور
گردیده بطریق استعجال رفته اورا با همراهان بحضور آورد - بعده که آن
سرگشتگان بادیۀ ناکامی مسلسل با طوق و زنجیر از نظر گذشتند -
فرمودند که عبد الرحیم را در پوست خرو حسن بیگ را در پوست
گاو کشیده هر دو را با دیگر متابعان بر خرو واژگون سوار نمایند
و در نظر تماشاگران تشهیر دهند - حسن بیگ در پوست گاو چهار
پهر نگذشته قالب از جان تهی نمود - و عبد الرحیم هشت پهر
زنده مانده وقت گرداندن از راه غلبه جوع و بیغیرتی خیار از
بازاریان گدائی نموده گرفته میخورد - و فرمودند که از دروازه باغ
میرزا کامران تا در قلعه لاهور دو رسته نخل دار نشانده از وجوه
همراهان خسرو بارور سازند - بعده که دارها نصب نموده آن جماعه
بد انجام را بر سردارها جلوه گرا ساختند حکم شد که خسرو را بر فیل
با طوق نشانده از میان دارهای سرسرخ بگذرانند - و نقیدان دست
راست و چپ فریاد می زدند که امرا مجرا می نمایند *
بعد این فتح چون خواهش سیرکابل در خاطر جا گرفته بود وجدائی
شاهزاده والا کهر محمد خرم ناگوار می نمود حکم طلب شاهزاده بلذ
اقبال همراه خدمتۀ الزمانی سلطان سلیمه بیگم که شاهزاده عالی نژاد
را بفرزند بی برداشته بود فرمودند - و سلطان پرویز را که بمهم رانای
چطور مرخص فرموده بودند و بعد فتور خسرو طلب حضور گشته

از اطلاع هزیمت آن خسران مآل بطریق یلغار جریده خود را به مرتضی خان رسانده سرور عنایات ساخته شب در خیمه او گذراندند و راجه باسورا که از زمینداران عمده آن طرف بود بتعاضب خسرو مامور فرمودند - و خسرو بعد کنگش از همراهان که افغانان مصلحت مراجعت آگره و بهار میدادند و حسن بیگ صلاح رفتن طرف شرقی خلاف رای ضائب دانسته تکلیف روانه شدن سمت کابل نموده امیدوار بها میداد و میگفت چهار لک رویه در قلعه رهتاس بادپگر سرانجام ضروری موجود دارم پیشکش مینمایم - خسرو آن خزانه را دم نقد دانسته بمصلحت حسن بیگ همدستان گردید و ازین معنی افغانان که ماده فساد این کار بودند در ظهور خلاف خواهش آنها ترک رفاقت نمودند و تفرقه تمام بحال خسرو راه یافت - بعده که باب چناب رسید چون حکم سر راه گرفتن بر خسرو بحکم همه طرف و معبرها رسیده بود وقت گذشتن از آب زمینداران آنجا مانع ملاحان گردیدند و ملاحان تن باطاعت خسرو نداده گریختند - همراهان خسرو بعد تگ و دو بسیار کشتی که ملاحان آن غافل بودند بهرسانده ملاحان را مجبور ساخته خسرو را باجمعی از خاصان بران سوار نمودند - ملاحان کشتی را عمدا بر سر تاپوی ریگ برده خود را بدریا انداخته بدر رفتند - خسرو خسران مآل سراسیمه و حیران گشته در گرداب تفکر افتاد چون خیز بمیز ابوالقاسم تمکین و هلال خان خواجه سرا که در گجرات لاهور بودند رسید بلا توقف شنافته خسرو را باحسن بیگ و عبد الرحیم و دیگر همراهان مقید ساخته بحضور معروض داشتند - زبانی شمسی

رفاقت نمود هر جا می رسیدند از مال تجار و مسافریں و متروکین و از محصول و خزانة محال پادشاهی و زراعت رعایا تاراج نموده متصرف شده و از تیر آة مظلومان اصلا اندیشه ننموده دیهات را

• بیت •

می سوختند

آتش سوزان نکند باسپند • آنچه کند دود دل دردمند

دلدار خان صوبه دار لاهور که روانة درگاه والاشده بود از شنیدن بغی خسرو

مراجعت نموده بمحافظت برج و باره پرداخت - و عبد الرحیم

دیوان لاهور که او نیز قصد حضور نموده روانه شده بود در راه به خسرو

در خورد و ادرا بافسون از راه برده رفیق طریق گمراهی ساخت

و او از شومی طالع یا خسرو رفاقت نموده مخاطب بمملک الوزرا

گشته دیوان آن برگشته ایام بد فرجام گردید - چون مرتضی خان

پاشنه کوب می آمد خسرو بعد رسیدن نزدیک لاهور که دروازه قلعه

بر روی خود بسته یافت باوجود فراهم آمدن ده دوازده هزار سوار که

واقعہ طلبان هرزه کار و فتنه جوین اطراف روزگار با او ملحق شد بودند

دست و پا باخته دوسه روز دست و پای لا حاصل زده از ملاحظه

مال کار نائده در محاصره ندیده بمقابله مرتضی خان پرداخت

و باندک زده خوردی پای ثباتش از جا رفت - و دران معرکه

از سادات باره سید جلال و غیره هفتاد نفر لشکر پادشاهی بکار

آمدند - و قریب و چهار صد نفر از فوج خسرو کشته و زخمی

گردیدند - و بعد هزیمت یافتن خسرو پالکی سوانی او با صندوقچه

جواهر که زاد راحله او همان بود بدست مرتضی خان افتاد و

بخدمت جنت مکانی باعرضه فتح ارسال داشت پادشاه بعد

جهانبانی داشته بود درینولا هشتم ذی الحجه سنه احدی جلوس
اول شب باتفاق و رفاقت جمعی از قلعه ارک اگره برآمده متوجه
سمت پنجاب و لاهور گردید - بعد عرض نظر بر پیش بینی که زود
شعله این فتنه را فرو باید نشاند خود بدولت رایست ظفر اثر بتعاقب
او برداشتند - شیخ فرید بخاری مدیر بخشی را که مخاطب به مرتضی
خان ساخته بودند همان ساعت بطریق هراول مرخص فرمودند -
و شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را با شیخ علاء الدین نبیرد شیخ
سلیم که کرکه پادشاه می شد و بخطاب کرکلتاش خانی سرافرازی
یافته بود و اعتماد الدوله عرف غیاث بیگ طهرانی را که ذکر او
مفصل بزبان قلم خواهد داد و جمعی دیگر را در دار الخلافت گذاشته
نهم شهر مذکور بقصد تعاقب خسرو کوچ فرمودند - و در همان روز
میرزا حسن (۸۷) پسر میرزا شاه رخ که شریک مصلحت و رفیق او
گشته بود بسبب عقب ماندن گرفتار پنجه اجل گردید - حضرت
هشکون خرب گرفتند - و حسن بیگ بدخشی که خمیر این جماعه
از بیونائی سرور شده اند (۸۸) بموجب حکم از لاهور عازم حضور بود
با خسرو در خورده به بمحض تکلیف سمرقندی با سه صد (۸۹) سوار

(۸۷) در دو نسخه اصل و تاریخ تذکره السلاطین چغتای حسن

و در دیگر نسخ حسین نوشته •

(۸۸) این عبارت فقط در یک نسخه است •

(۸۹) در تذکره السلاطین چغتای نوشته که حسن بیگ با چهار صد

پانصد کس بدخشیان از کابل عازم ملازمت بود الخ

پرویز را با تالیفی آصف خان بهم رازای چتر که در عهد عرش
آشیانی خود باین خدمت مامور گشته بسبب بعضی موانع در
عقد تعویق افتاده بود مامور ساختند - و شمشیر و خنجر مرصع و اسب
وفیل و خلعت انعام نموده فرمودند که محمد اکبر بادشاه غازی را
عرش آشیانی مینورشته باشند - و حکم شد که جا بجا در بلاد و مجال
عمده تعلقه حکام احکام و فرامین منع شراب و میزبوری و راهداری
و دیگر ابوابی که حکام در دست بتعدی می گرفتند و قطع شجر حیات
دزدان و قطاع الطريق و غور رسی مظلومان و زیرستان صادر فرمودند -
و حکم شد هر جا که مسافرتاجر و مقیم مالدار فوت شود و وارث او حاضر
نداشد مال او را امانت نگاهدارند و در صورت مفقود الاثر بودن وارث
مال ترکه یت را صرف تعمیر و احداث مساجد و پل و مدرسه و
سرای نمایند - در جهانگیر نامه که جنت مکانی خود تالیف نموده
بزبان قلم داده که اگرچه طبع ما رغبت و میل بشراب دارد و خود
هم میخوریم اما در منع آن تاکید زیاد نموده ایم و بدین تقریب
کیف شراب را بر دیگر کیفیات ترجیح داده چند فقره نوشته اند *

آغاز سال اول جلوس مطابق غره فروردی موافق
یازدهم ذی قعدة سنه یکهزار و چهارده هجری

در اول سال جلوس و جشن نوروز عالم افروز نذر و پیشکش امرا
معاف فرمودند - و خرمن خرمن زر و جواهر و انعام و بخشش در آمد -
و در شروع این سال خسرو بدمال که از بدو حال در خدمت
پدر بزرگوار چنانچه بگذاشت آمده بی ادبیا ازو سوزده و در ایام
عارضه سفر آخرت عرش آشیانی بخیال و آرزوی خام ادعای

میرزا امینا که از ابتدای ولادت تا ده سال از جلوس تالیف نموده و تقریباً در آن اکثر بذکر جهانگیر پادشاه نیز پرداخته بخاطر آورده موافق عقل ناقص خویش بطریق اختصار خروشه چینی نموده باحاطه تذکار می آرد - امید که اگر اختلافی بنظر مطالعه کنندگان در آید بعد عیب پوشی خصه رسد زبان طعن دراز ننمایند *

اول حکمی که از عدالت پروری نمودند این بود که بعد جلوس فرمودن از چهار من طلا زنجیر عدالت بسازند و در آن شصت زنگ نصب نمایند یک سر او به شاه برج قلعه اکبر آباد و سر دیگر بر میلی که کنار در یا برای همین کار نصب نموده بودند قائم کنند و ندا نمودند که هر مظلومی که دست او بدامن طرفداران ظالمان نرسد بلا واسطه دست دادخواهی بران زنجیر زده صدای ناله و فریاد ستم بدستداری زنگ بگوش آن پادشاه عدالت پزوه رساند - و در ابتدای سلطنت میرزا خان را که در ایام شاهزادگی دیوان بود خطاب وزیر الملک عزایت فرمودند و غیاث بیگ را مخاطب باعتماد الدوله ساختند - و آصف خان عرف محمد جعفر برادر زاده غیاث الدین که در ابتدا از ایران آمده در عهد محمد اکبر پادشاه دویستی شده قبول نموده به بنگاله رفته باز بامداد طالع و یادری بخت و رشادت ذاتی بپایه وزارت رسیده مخاطب باصف خان گردیده بود از صوبه بهار آمده شرف اندوز ملازمت گردید - و شیخ فرید بخشی را که اصل از سادات بود نیز بخشی نمودند - و راجه مان سنگه را صوبه داری بنگاله فرمودند - و دلاور خان افغان را حکومت لاهور آرزائی داشتند و سلطان

جوان شد بار دیگر عالم پیر * بعهد شاه نورالدین جهان گیر
 بگیتی فتنها در خواب ازو شد * گل باغ بقا سیراب ازو شد
 بر ضمیر منیر دانشوران نکته سنج خورده گیر ظاهر باد که چون
 موافق اقبال نامه معتمد خان و میرزا کامگار مخاطب به عزت خان
 برادر زاده عبد الله خان که هر دو بزرگوار بتذکار احوال آن شهریار
 سمند تیز رفتار خامه را بر صفحه بیان بچولان در آورده اند و آنچه
 حضرت شاهنشاهی جهانگیر واقعات سلطنت خود را قلم بند
 نموده اند در چندین مقدمه در هر سه تالیف مختلف بنظر مسود
 اوراق در آمده و باهم موافقت نمی نمود و سواي آن میرزا عابد نام
 درویش صاحب کمال منزوی معمر که در اکثر صفات اسم با مسمی
 مشاهده شد بموجب اظهار او که همراه والدۀ خود در صغرس با اعتماد
 الدوله پدر نورجهان بیگم وقت آمدن از ایران هم سفر بوده و ایام
 شباب در رکاب ظفر انتساب صرف نموده و بعد از انتقال سلطنت دل
 از آرایش روزگار کنده در بندر سورت انزوا اختیار کرده بود در سنه هزار
 و صد و هفت [۱۱۰۷] هجری که باوجود زیاده از صد و پنج سال از مرحله
 عمر او طی شده بود تفاوت چندان در هواس خمسۀ او ظاهر نمی
 گردید و بر صدق اقوال و راستی کلام افعال و اطوار آن پیر و حق شهادت
 میدادند - با جامع این اوراق رابطۀ و داد بهمرسانده بود اکثر سرگذشت
 عهد آن پادشاه عادل باذل خصوص از مادۀ نزاع صاحب مدار
 آن سلطنت و منجر گردیدن به بی ادبی که از نوکر ناحق شناس
 مهابت خان بظهور آمد آنچه ازو مسموع نموده راوی ثقۀ دانسته
 بصندوق حافظه سپرده با مضمون هر سه جهانگیر نامه و شاهجهان نامه

ساختند - و در همین سال خجسته مآل دختر خواجه حسن ولد زین خان برای آن شاهزاده عالی نژاد خواستند - و او اخر سال بفرخی و فیروزی ازان حبله نشین سراچه عز و ناز پشروی مولود گشت سلطان پرویز موسوم گردید - و در سنه هزار [۱۰۰۰] هجری بتاریخ سلخ شهر ربیع الثاني بعد انقضای پنج ساعت شب پنجشنبه بطالع مبارک میزان که بحساب اختر شناسان هند سنبله بود در دار الخلافت لاهور اختر سعادت اثر برج سلطنت و کامرانی از بطن صبیغه راجه اودی سنگه عرصه زمین را منور ساخت - حضرت عرش آشیانی آن تازه نهال گلشن سلطنت را سلطان خرم مسمی ساخته بفرزندی خود نسبت بدیگر فرزندان امتیاز بخشیدند *

نغمه سرایان بزم اخبار جهانگیری چنین روایت کنند که ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر پادشاه عرف شاهزاده محمد سلیم که (در شهوار لجه اکبر) تاریخ ولادت او سابق (۸۶) بزبان قلم داده در سال هزار و چهارده [۱۰۱۴] روز پنجشنبه بیستم جمادی الثاني که سی و هشت سال از نشو و نماي نهال عمر شریف او در گلشن کامرانی و جهانبنایی گذشته بود در دار الخلافت آگره براورنگ جهانبنایی جلوس نمود - و خطبه جهانگیری بر منابر قلمرو سواد اعظم هند بنام نامی او خواندند - و ز سرخ و سفید از میمنت اسم آن زبده دودمان صاحبقران سرخ روئی تاره بهمرساند و ملقب بنورالدین جهانگیر گردید • بیت •

محمد جهانگیر بادشاه

خواجه معین الدین چشتی باجه میر تشریف بردند - و سیکری را مسمی
بفتح پور ساخته شهر عظیم آباد نمودند - و مسجد عالی آسمان رفعت
در آن مکان میمنت نشان بنا نهادند - چنانچه سابق نیز بدکردار آمده -
بعد سپردن آن نو باوه جاه و جلال بمکتب مولانا میر کلان هراتی را
بمعلمی و قطب الدین خان آتکه را باتالیقی مقرر فرمودند - بعد از
چند گاه میرزا جان پسر بیدم خان باین خدمت سعادت اندرز
گردید - و چون شاهزاده قدم مبارک بسال هشتم گذاشت منصب
ده هزاری پنج هزار سوار عنایت فرمودند - و بعده که پانزده سال از نشو
ونمای نهال عمر شریف در گلشن جاه و جلال گذشت صبیغه راجه
بهگون داس را که از راجهای نامدار دیار هند گفته میشد برای
شاهزاده جوان بخت خواستگاری نمودند - و خود بدولت و اقبال
شاهزاده جوان طوی بخانه راجه تشریف آرزانی فرموده آن بانوی حجله
در جشن طوی بخانه راجه تشریف آردند بدولت خانه ابد پیوند درآوردند - و در هفده
عصمت را بعقد درآورده بدولت خانه ابد پیوند درآوردند - و در هفده
سالگی که سنه نهصد و نود و چهار [۹۹۴] باشد دختر فرخنده
اختر راجه اودی سنگه پسر راجه مالدیو که در حسب و نسب و
دولت مورثی بر همه راجهای عالی تبار افتخار داشت بعقد آن
گوهر بحر سلطنت و جهان بانوی نیز در آورده خود بذات شریف
و همه حجله نشینان سراچه عصمت رونق افزای خانه و کاشانه
راجه گردیدند - و بخور رتبه و دستور سریر آریان هند لوازم شادی
بتقدیم رساندند - و همدرین سال فرخنده فال از دختر راجه بهگون داس
صبیه بوجود آمد موسوم بسطان بیگم گشت - و در سنه نهصد و نود
و هفت [۹۹۷] از همان محل پسری متولد گردید موسوم بخسرو

ذکر سلطنت جنت مکانی ابو المظفر نور الدین
محمد جهانگیر پادشاه که بواسطهٔ بهم بامیر تیمور
صاحبقران غازی میرسد

مورخان صداقت بیان سلف در ذکر سلطنت جهانگیر پادشاه
چنان روایت نمایند که چون عمر محمد اکبر پادشاه به بیست و
شش سال رسید حق تعالی فرزندی کرامت نمود در خدمت حقائق
و معارف آگاه حضرت شیخ سلیم ساکن سیکری که از درویشان
صاحب حال بود رفته بعد التماس فاتحه درخواست فرزند نموده بودند
بعد از آنکه آثار حمل بیکی از حجله نشینان سراچه عصمت ظاهر
گردید او را در سیکری بخانه شیخ فرستاده چشم براه عطیه الهی
بودند - بعده که نور صبح ولادت آن فرو نهال گلشن اقبال هفدهم ربیع الاول
سنه نهصد و هفتاد و هفت [۹۷۷] بطالع بیست درجه میزان از
مطاع فضل ایزد منان بر ساخت جهان جهانگیر گردید - عرش آشیانی
در آگره بدین نوید روح پرور مبشر گشته خود را بسیکری بخدمت
شیخ رسانده بعد تقدیم شکر توجهات باطنی آن برگزیده زمان و زمین
و رساندن خرمن خرمن زر بمستحقان و خادمان درگاه مولود مسعود
را موافق قراری که در خدمت شیخ نموده بودند بهم اسمی شیخ
بسلطان محمد سلیم مرسوم ساختند - و تاریخ ولادت با سعادت او (گوهر
درج اکبرشاهی) یافتند - و موافق نذری که نموده بودند پیاده بزیارت درگاه

سنه ۱۰۱۴ (۲۴۳) محمد اکبر پادشاه

میر حیدر معنائی در فن شعر و تاریخ موشگافی مینمود از
جمله اشعار اوست * رباعی *

زاهد نکند گنه که قهاری تو * ما غرق گناهیم که غفاری تو
او قهارت خواند و ما غفارت * یارب بکدام نام خوشداری تو

در وقت وفات محمد اکبر پادشاه زیاده از پنجم هزار فیل که گاه قریب
شش هزار میرسید در فیل خانه او موجود بود و دوازده هزار اسب
در طوبله و هزار یوز در چیتة خانه داشت اما گویند هر چند
خواست هزار چیتة شود میسر نمی آمد یک دو یوز را
آفت میرسید و بعد وفات او که عرض خزانه گرفتند ده کروور روپیه را
اشرفی یازده ماشه و سیزده ماشه و چهارده ماشه سوای اشرفیهای
کلان که از صد توله تا پانصد توله هزار اشرفی در خزانه موجود بود
و دو صد و هفتاد و دو من طلای غیر مسکوک و سه صد و هفتاد من
نقره و یک من جواهر خاصه که قیمت آن از سه کروور روپیه تجاوز
نموده بود برآمد. دالک میوزة جابجا نشانندن. تصرف اوست *

مور را مغز سلیمان رسد از حشمت ما

میر فتح الله شیرازی از وطن بخد مت پادشاه رسیده بسبب
رشد کمالات صوری و معنوی کار او بجائی رسید که بتفقیح معاملات
دیوانی مامور گردیده از جمله مشاهیر گشت •

ملا عراقی مشهدی از مستعدان و شعرای مشهور گفته میسند
قریب یک لک و بیست هزار بیت مثنوی دارد از جمله اشعار
اوست •

شوری شد و از خواب عدم دیده کشودیم

دیدیم که باقی است شب فتنه غنودیم

قاسم کاهی که صد و بیست سال عمر بود این بیت از جمله
دیوان مشهور اوست •

چون سایه هم رهیم به رسو روان شوی • باشد که رفته رفته بکار آشنای شوی
خواجه حسن هروی که از صاحب کمالن و مقربان پادشاه بود
از زاده طبع اوست •

محبتی که مرا با تو هست می خواهم

همین تو دانی و من دانم و خدا داند

سید محمد جامه باف از سادات ستوده صفات و صاحب طبع
بود در رباعی شهرت داشت •

آن روز که آتش محبت انروخت

عاشق روش سوز ز معشوق آموخت

از جانب دروست سرزد این سوز و گداز

تا در نکرفت شمع پروانه نسوخت

در فراهم آوردن مال دنیا کار او بجائی رسید که بعد واقعه او سه کرور روپیه نقد سوانی املاک و اقسام جنس از خانه او برآمد *

الحال بذکر شعراي آن عهد زبان قلم را شاداب می سازد *

عرفی شیرازی آن قدر طبع رسا داشت که در شروع ایام شباب از تحصیل علم و درس اکثر کتب متداوله فارغ شده قبل از آنکه بحسب تکلیف شرعی رسد اشعار رنگین و قصیده های برجسته میگفت تا آنکه ابنای زمان برو حسد بردند و در پی خفت او شدند لهذا ترک وطن مالوف نموده عازم هندوستان گردیده سعادت ملازمت پادشاه حاصل نمود و در اندک مدت چنان مقرب و معزز گردید که آنچه مشهور است فیضی و ابو الفضل در عالم هم چشمی حسد برده او را مسموم ساختند از جمله اشعار او که در حمد گفته * بیت *

ای نه فلک زخوشه صنع تو دانم * در قصر کبریای تو عرش آشیانم
در تنگنای کوچه شهر جلال تو * وسعت گه زمانه کمین گاه خانم
نه توسن سپهر سراسیمه در درت * تا حکمتت گرفته بکف تازیانم
ذات تو قادر است بایجاد هر محال * الا بآفریدن چون خود یگانم

شیخ مبارک ناگوری و هردو فرزند ارشد او که از صاحب کمالان آن عهد بودند ذکر آنها مکرر بزبان قلم جاری گشته خصوص فیضی که خطاب ملک الشعرا یافته بود در اکثر علم کتاب تالیف نموده و تفسیر کلام الله بی نقط نوشته و در اخلاق هم نسخه بی نقط یادگار گذاشته از اشعار اوست *

* بیت *

نظر فیض چو بر خاک نشینان فکنم

محدثان مشهور بود بکعبه الله رفته بعد ادای حج واجب مدت مدید محض برای تحقیق صحت احادیث در آن مکان بسر برده صد کتاب از همه علوم ثقلی و نقلی تالیف فرموده خصوص شرح مشکوٰۃ و تاریخ مدینه که در آن ذکر حضرت ائمه طاهرین و ظلم و تعدی مخالفین باظهار کمال حسن عقیدت نموده و تکمیل الایمان که مشتمل است بر ذکر عقائد از تالیفهای مشهور آن واصل بالله زیاده از صد سال مرحله عمر طی نموده تا اواخر عهد جهانگیر پادشاه بود - در صلاح و تقوی که لازمه علم با عمل است ممتاز بوده در ادای فرغ و سنی تا دم واپسین دقیقه فرو گذاشت نمود گویند بعد مراجعت از کعبه الله اکثر بر زبان صداقت بیان او جاری میگردد که تا به بیت الله رفته مدتی مقیم گشته صرف اوقات برای تحقیقات احادیث نمود ندانستم که بیشتر احادیث مشهور وضعی است - مقبره ایشان در دهلی نزدیک مزار حضرت خواجه قطب الدین واقع شده *

دیگر از واصلان حضرت خواجه باقی بالله در آن عهد از مقتدای زمان بوده صفات ذاتی و کسبی و خوارق ایشان زیاده ازان است که بزبان قلم داده شود - اکثر درانرا گذرانده با مخلوق کم میچو شیدند و از اکثر علوم عقلی و نقلی بهره تام داشتند نزدیک کپته شاه جهان آباد متصل قدم حضرت رسول که سابق درانجا آبادی نبود خانقاه همانجا بود آسوده اند *

ملا عبد الله سلطان پوری که از فضلی مشهور بود بخطاب مخدم الملکی در لباس سرخ پوشی میان دیگر مشایخ امتیاز یافته

از ارسال تحف و هدایای گران بها باو سلوک مرعی می داشتند -
و تا حرم سرا در خلوت و وقت آرام در خلوتخانه راه داشت و از
امرای باره که در عهد محمد اکبر پادشاه بامارت رسیدند سید محمود
خان است که به پایتخت چهار هزار می رسید و سید احمد برادر او
بمنصب سه هزار می سرفرازی یافت *

اگر خواهد بذکر اولیا و مشایخ واصل بالله و فضلا و مستعدان
و شاعران ایران و توران که در آن عهد از شهرت کمال دوستی و گنج
نشینی آن پادشاه دریا دل جمع آمده بودند پردازد نسخه علیحده
رتب گردد اما بتذکار اسم بعضی از مشایخ و صاحب کمال
و شعری مشهور می پردازد *

حضرت شیخ سلیم سیکری قدس الله سره که از مشایخ صاحب
ریاضت آن وقت بود کرامات و خوارق بسیار پادشاه مشاهده
نموده بودند مدت در مکه معظمه و مدینه منوره بسر بزرگ بیست
و چهار حج گزارده اکثر ملجای دردمندان و مستمندان محتاج بوده -
ذکر سپردن والده ماجده جهانگیر بعد ظاهر شدن اثر حمل که ثمر
شجر دعای شیخ بود در خدمت و خانه آن برگزیده حضرت حق
سابق مجمل بزبان قلم جاری گشته باز بتقریب باحاطه بیان خواهد
نزد آمد - چنانچه اسم پادشاهزاده محمد سلیم تیمنا بهم اسمی شیخ
گذاشته شده و شهر فتح پور بسبب ارادت پادشاه در خدمت شیخ
آباد گشته - در سنه نهصد و هفتاد و نه [۹۷۹] برحمت حق

پدر است *

شیخ عبدالحق دهلوی از افضل الفضلای آن عهد و از

- [۷] هفتم شجاع خان •
- [۸] هشتم رسول خان که اول نوکر بیرم خان بود بعده در جرگه
بند های پادشاهی در آمده بدین پایه ارجمندی یافت •
- [۹] نهم شهاب الدین احمد خان •
- [۱۰] دهم مهدی قاسم خان •
- [۱۱] یازدهم راجه بهگوان داس ولد بهارمل •
- [۱۲] دوازدهم راجه مان سنگه که صبیّه او بیجانگیر منسوب
گردیده بود •

سوائی امرای چهار هزاری که تعداد آن بچهارده پانزده می رسید
عبد المجید آصف خان را که ابتدا داخل اهل قلم بود اگرچه
بلا قید منصب در جرگه امرای عظام نوشته اما صاحب بیست
هزار سوار بزبان قلم داده - دیگر شیخ ابوالفضل و شیخ فیضی که
از مستعدان نادر العصر آن عهد بودند و سکندر خان از یک
و عبد الله خان از یک و محمد مراد خان و شاه بداغ خان و مظفر
خان که بپایه وزارت رسید و پیر محمد خان را که اول نوکر بیرم
خان بود بعده در زمره امرای مقرب در آمد بلا قید مراتب
و منصب از جمله امرای کبار و مقربان گستاخ بتعداد در آورده -
و راجه بیدربل هر چند پایه او از دو هزار تجارز ننمود اما از آنکه
در لطیفه گوئی و عقل و فراست و خاضرجوایی و موزونی طبع
نسبت بر شعرا و مستعدان هند گوی سبقت می ربود بمرتبه
در دل بادشاه جانی گرفته بود که در ماه و سال لکها از نقد و جواهر
در وجه انعام بدر رعایت می فرمودند و همه امرای دور و نزدیک

محمد اکبر پادشاه

نظام الدین هروی که در جرگه بخشیان محمد اکبر پادشاه
در آمده بود تاریخی مشتمل بر ذکر تعداد سلاطین بیست و یک
صوبه دکن تالیف نموده مسمی بتاریخ نظامی ساخته - در آن تا سنه
سی و هفت بدکر محمد اکبر پرداخته - اکثر در ذکر سلاطین دکن

کلام او محل اعتماد را ننشاید - و سواي قول محمد قاسم فرشته هیچ
مورخی بدکر سلاطین دکن پرداخته که در صحت کلام اعتبار داشته
باشد - اما چون نظام الدین عمر در رکاب و بندگي محمد اکبر
پادشاه صرف نموده قول او در ذکر سوانح سلطنت عرش آشیانی
اعتبار تمام دارد - آنچه بتعداد امرای پنجهزاری که معراج دولت
آن عهد بود پرداخته تا سال سی و هشت دوازده نفر بشمار آورده
چنانچه بتفصیل ذیل بنکارش می آید *

[۱] اول میرزا شاه رخ بن میرزا ابراهیم که از بنی اعمام
پادشاه میشد *

[۲] دوم میرزا رستم قندهاری که از جمله برادران پادشاه صفوی
ایران می شود بسبب مخالفت برادر و تسلط ازبکان در قندهار
استقامت نتوانست ورزید و رو بدین درگاه عالم پناه آورده در جرگه
امرای پنجهزاری منسلک گردید *

[۳] سوم بیرم خان وکیل السلطنت مخاطب بخان خانان
و عمو جان گردیده باز مغضوب گشته بدرجه شهادت رسید *

[۴] چهارم سعید خان برادرزاده جهانگیر قلی خان *

[۵] پنجم خان جهان خواهرزاده بیرم خان *

[۶] ششم امین خان گوکا *

نفرموده شفقت مله رحم از دست نداد - و از مفاتیح شمشیر آن
 گیتی ستان که بر قلعه های آسمان رفعت هندوستان صدای اذان بگوش
 پیروان دین رسیده - و اکثر بلاد شرقی و جنوبی و شمالی و صوبه
 مالوه و احمد آباد و کشمیر و غیره از ترددات نمایان او که از صدیقی
 باحاطه تحریر آمده مفتوح گشته و بتسخیر در آمده - و راجه های سرکش
 و رایه های خود رای چتور و جوده پور را در رتبه بندگی و اطاعت
 خود در آورده مطیع و منقاد ساخته - و چندین افغانان جهالت کیش
 بداندیش که بدعوی ارث ملک ماده فتنه و فساد گشته از هر طرف
 علم سرکشی بر افراشته بودند و دم استقلال میزدند همه را بزور
 بازوی اقبال بخاک ادبار انگذده خرمن هستی شان را بباد فنا در
 داد - و از جمله بناهای عالی که در بلاد هندوستان یادگار گذاشته یکی
 قلعه اکبر آباد است که با عمارات و بناوات دیگر آن شهر را از سر نو
 رونق بخشیده - دویم قلعه اله آباد که با گردون ابد بنیاد هم اساس
 است - دیگر مسجد عالی فتحپور است که عمارت های دیگر بنا
 گذاشته است - و در تمام سواد اعظم هندوستان عمارات عالی و
 لباسهای فاخره و منازل خوش و بساتین دلکش و دیگر مایحتاج
 لذت زندگانی در عهد آن واضع آئین دولت و بانی نسق سلطنت
 رواج گرفت - و چندان مردم صاحب کمال و مستعد از شعرا و فضلا
 و حکمای ذو فنون از ترک و تاجیک و عرب و عجم با آوازه وسعت
 خلق و کرم و صیت غریب نوازی و هنر پروری آن خسرو انجم چشم
 در پای تخت هندوستان فراهم آمده بودند که در هیچ وقتی از
 واقعات پادشاهان سلف هند شنیده نشد *

در حالت احتضار پدر بزرگوار سعادت همدی دم واپسین دریافتند -
و بر سر دروازه‌های قلعه و مداخل و مخارج شهر مردم معتمد خود
تعیین نمودند - و شاه زاده خرم را که چهارده سال از عمر شریف آن
نونهال سلطنت در گلشن جهانبنایی نشو و نما پذیرفته بود از طرف
استقلال و ثبات قدم در خدمتگاری جد و الاقدر آفرین گفتند - در نیم
شب چهارشنبه دوازدهم جمادی الاخری سنه هزار و چهارده هجری
روح پر فتوح عرش آشیانی از قفس تنگ فزایی عالم فانی
بدار القراز پرواز نمود

• بیت •
جهان چیست بگذر ز نیرنگ او • رهائی بچنگ آر از چنگ او
مقیمی نه بیند درین باغ کس • تماشا کند هر یکی یک نفس
پنجاه و یک سال و دو ماه سلطنت نمود •

پادشاهی بود با دان و عدل در کمال هوشیاری و تهوری فتح
نصیب که چندین بار با صد در صد سوار بطریق یلغار چنانچه
بنگارش آمده مسافت بعیده را طی نموده بر صف بیست هزار
وسی هزار (۸۵) زده فتح یافته و دانائی و حوصله و بردباری
از آن معلوم می توان نمود که با چنان فرزند تند مزاج بعد بغی
ورزیدن چنین سلوکهایی با تدبیر بکار برد که مکرر مرغ رمیده
قفس شکسته را باز بی آورد لشکر کشی و آدم کشی بدام
خود آورد - و باوجود از میرزایان بنی اعمام آن همه شوخی و نمک
حرامی در بغی ورزیدن بظهور آمد باز طریقه جلالت را کار

از طرف پدر عالیقدر و خود هر چند ترغیب بر آمدن از قلعه نمود
و الحاح و مبالغه بسیار بدستوری که مادران را مهر در حق فرزندان
می باشد فرمود موثر نیفتاد - و بخد مت والدین جواب صریح داد
که تا اثر حیات شاه بابا باقی است دست از قدم جد والا قدر
برنخواهم داشت - آن حجله نشین پرده عصمت ناچار فرزند را در
کنف حافظ حقیقی گذاشته مراجعت نمود - و آخر ظاهر شد که بر
نیامدن شاهزاده بلند اقبال از قلعه - متض حکمت الهی بود چا
که کسان خان اعظم و مانسنگه مسامح و مکمل بطریق جاسوس متفرق
بر سردروازهای قلعه انتظار برآمدن نوبهال سلطنت می کشیدند
که هر وجه بدست آرند - تا آنکه مرتضی خان بخاری که بنشی پادشاه
و از خیر اندیشان شاهنشاهی بود امرای بسیار باو گردیدگی داشتند
با جمعی از دلدار پيشگان بمدد رفاقت آن شاه زاده رای عهد کمر
بستند - و میان لوکران خان اعظم نیز تفرقه اختلاف و نفاق افتاد و
طرف داری آن طرف منجر بر اجه مانسنگه گردید - و خسرو بدمال
که از ابتدا با پدر نزاع ورزیده گستاخانه سلوک می نمود لغایت
آنروز هزار روبیه یومیه که سال سه لک و شصت هزار روبیه باشد
می یافت - و لشکر خانگی که مصالح آن فکر فاسد او تواند شد
نداشت و بعضی بندهای خیر خواه صلاح دولت درین دانستند که
راجه مانسنگه را به پیغامهای وعده و وعید نهانیده فی الحال صوبه
داری بنگاله بدستور سابق بر او مقرر و مسلم داشته همان روز خلعت
داده رخصت نمودند - و شاهنشاهی بعد خاطر جمعی از شر اعدا
روزی که شب دیگر آن روز وداع عرش آشیانی بود بقلعه آمده

سنه ۱۰۱۴

(۲۳۳)

محمد اکبر بادشاه

مي افزود و معالجات سود نمي بخشيد تا اثر زوال آفتاب حيات
هويدا گرديد - چون خسرو که دخترخان اعظم کوکلتاش باو منصوب بود
و همشیره زاده راجه مان سنگه مي شد و هر دو امير که صاحب
فوج بودند مربي او گفته مي شدند بخيال محال باطل آنکه چون
شاهنشاهي شاه زاده سليم چند روز پا از جاده اطاعت بيرون گذاشته
طريقه بغي اختيار نموده بود خسرو را بسلطنت بايد بر داشت و
وارث تاج و تخت را بدست آورده مکهول و محبوس بايد ساخت -
ايجادند - چون جمعيت شاهنشاهي دران روزها طرف احمد آباد و
ديگر اقطاع متفرق گشته بودند نظر برينکه هر دو مدعي دولت از
اعظم امرا و ارباب حل عقد امور جهان ستاني بودند از راه احتياط
و تقاضای وقت شاهزاده ولي عهد از بيمار داری و خدمتگاري پدر
والا قدر دست کشيده ترک آمد و شد نموده بيرون قلعه در حويلي خود
خانه نشين شدند و در همه باب شرط هوشياري در دفع شر اعدا بکار
می بردند - و شاه زاده خرم با دل قوي کمر خدمتگاري جد والا مقام
بسته اصلا از کيد به اندیشان نفاق کيش وسواس بخاطر راه نميداد -
و شاهنشاهی از راه مهر پدري درين ماده دغدغه تمام بخاطر آورده
بفرزند دلبد پيغام ميدادند که بودن آن نور حدقه ميان اهل نفاق
خلاف رأي صائب است - صلاح حال درين است که خود را از ان
بهر خطر بکنار کشيده نزد اين جانب رساند - آن نونهال حديقه
جهانباني در جواب پيام ميدادند که تا دم واپسين از پرستاری و
تيمار داری جد بزرگوار دست نخواهم برداشت تا آنکه والده ماجده
سلطان خرم براي فهمانیدن و بر آوردن فرزند کامگار ازان تهلكه رفت

خود ساخت - عرش آشیانی که اثر خون نیز از دور مشاهده نموده بودند برهم خاطر گشته سلطان خرم را نزد شاهزاده محمد سلیم فرستادند و فرمودند نزد شاه بهائی خود رفته بگویند که شاه بابا می فرماید که هر دو فیل و فیلبانان از شما اند این همه طرفداری جانور برپاس ادب ما و آدم سرکار رجحان دان از چه راه است - شاه زاده بلند اقبال بخدمت پدر عالیقدر رفته پیغام جد والا مقام و کلمات التیام آمیز باکین خردمندان گزارش نمود - و شاهنشاهی نیز در جواب بآداب تمام عذر خواسته باظهار قسم سر مبارک گفتند که مرا ازین ادای پوج خبر نبود و راضی برین جرأت بیجای آنها نبودم - شاه زاده خرم به بشاشت و خرمی و شگفته روی تمام بخدمت جد والا مقام رفته در دفع ماده ملال فساد انگیز کوشیده باصلاح گفت و گو از طرف پدر عالیقدر و از جانب خود بی تقصیری شاهنشاهی را بزبان عذر بیان بعرض رساندند •

درین ایام از واقعه دکن معروض گردید که شاه زاده دانیال که تازه نهال جویدار سلطنت بود زیاده از یک سال با عروس عیش و کامرانی که تازه بعقد در آورده بود هم آغوش نبوده از سرمر باد اجل بروضه جاودانی شتافت عرش آشیانی را از شنیدن این حادثه جانگاہ ناگاه و واقعه غم فزایی ناگهانی که در اندک ایام چنان دو سرو روان گلشن جهانبنایی از پا در آمدند و در عین شباب و جوانی ازین دار فانی بصد حسرت و ناکامی رخت هستی بر بستند غم و الم زیاد رو داد و عارضه جسمانی علاوه آلام روحانی گردید و روز بروز بر شدت حرارت تب و مرض مرگ که انبیا و اولیا و شاه و گدا ازان ناگزیرند

فیللی که اثر مغلوب گردیدن او ظاهر شود کومک او نماید - و این
فیل کومکی و چرخي و لوهه لنگر وضع کرده و اختراع محمد اکبر پادشاه
است - وقت رو برو بر آمدن فیلان خود در جهرو که نشسته سلطان
خرم را که بمسبب بزد داشتن بفرزندی و مشاهده کمال شعور و عقل
خدا داد از مغرس کمتر از خود جدا می نمودند نزد خویش
جا دادند و شاهنشاهی شاهزاده سلیم و خسرو اذن خواسته برای
تماشای فیلان بر اسپان باد پیمای برق کردار سوار شده استاند چون
فیلان گردون شکوه کوه پیکر بحرکت آمده آهنگ جنگ نمودند در
نظر تماشاگران از جنبش هر دو کوه آسمان شکوه زمین به تزلزل
* بیت *

در آمد *

در کوه آهني از جای جنبید * زمین گفتی ز سر تا پای لرزید
بعده از چند کله که بر همدیگر زدند اثر غلبه فیل شاهنشاهی ظاهر
گردید فیلبان پادشاهی فیل خاصه رن تهمن را بموجب ضابطه
مقرری خواست بمدد فیل خسرو رساند جمعی از نوکران هوا خواه
هرزه خوانان و شاگرد پیشه فیل خانه شاهنشاهی آواز ممانعت
باند کرده شروع بزدن سنگ و کلوخ طرف فیلبان پادشاهی نمودند
و سنگی بر پیشانی فیلبان رسید و قطرات خون بر پیشانی او ظاهر
گردید خسرو بدمال که مدام در بدخواهی پدر میکوشید باتفاق
و اشاره فتنه جوین بدسگال از میان آن همه کثرت هجوم و ازدحام عام
خود را بخندمت عرش آشیانی رسانده زبان بشکوه نیمز فساد آمیز
گستاخی مردم پدر نسبت فیلان پادشاهی کشود و گله زیاده
نمود و مجروح گردیدن مهابت پادشاه را بآب و تاب شاهد مقال

آغوش شفق گرفتہ رقت بهیار نمودند - و الماس قیمت لک روپہ با پیشکشہای دیگر قبول افتادہ دست شہزادہ گرفتہ متوجہ حرم سرا شدہ کلمات عذاب شفق آمیز بمیان آوردند - و فرمودند کہ از افراط بادہ پیمائی و اثر رهنمونی ہمراہان بد عاقبت خلل در دماغ و مزاج شما راہ یافتہ بہتر آنست کہ چند گاہ در خلوت خانہ بآرام بسر برند تا حکما بعلاج مزاج برہم خوردہ آن فرزند پردازند - بعد منزوی فرمودن والد ہا و ہم شیر ہا آمدہ بصیقل دلبری و پنذ و نصائح مشفقانہ و امیدوار زود مطلق العنان گردانیدن زنگ ملال آن شہزادہ ذو الاقبال میزدودند - تا آنکہ باز شفق پدري و شفاعت و کفالت والدہ ماجدہ باعث زود بر آمدن بذروہ اوج جہ و جلال از ہائہ کدورت انزوا گردید - و روز بروز بر عنایات و الطاف بالمشافہہ و غائبانہ افزودہ غبار ملال از چہرہ حال فرزند کامکار پاک نمودند - و خاطر وحشت گرفتہ و دل رمیدہ بی آرام جگر گوشہ را بقدرای انواع تدبیر حکیمانہ باصلاح آوردند - روزی بستمب التماس و آرزوی سلاطین نامدار قرار جنگ فیلان عفریت نژاد بمیان آمد - شاہ زادہ محمد سلیم کہ بعد ولی عہدی ملقب بہ شہنشاہی گستہ بود فیلی داشت گران بار نام کہ در نمو و تنومندی و جنگ ضرب المثل شدہ بود و خسرو را نیز فیل کویہ پیکر آپروپ نام قوی ہیکل بود کہ در روز مقابلہ خصم و معرکہ جنگ ہم سزک او ہیچ فیل نمی توانست شد فرمودند کہ آن ہر دو فیل کویہ شکوہ را با ہم در جنگ اندازند - و رن تہمن نام قیل خاصہ سرکار را کہ از فیلان نامی گفتہ می شد و ہیچ فیل ہم تہنہ او نمی شد مقرر کردند کہ ہر

مریم مکاني که از چندگاه بغراضه جسماني مبتلا بودند و اخبار ناملائم شاهزاده نامدار علاوه مکرره روحاني گشته بود و راضي بحرکت پادشاه بآن موافق نبودند بعرض رسيد - اول تمارض دانسته شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را که در استرغاي جد بزرگوار و همواری دفع بدنامي پدر ذوالاقتدار همواره مي کوشيد مامور فرمودند که نزد جدۀ ماجده رفته بعد حصول سعادت عيادت بر احوال کم و زياد گردیدن مرض واقعي مطلع گردیده آمده بعرض رساند - سلطان خرم بخد مت مریم مکاني رفته بعد در يافت احوال موافق مرضي جدۀ مکرمه آمده بعرض رساند که اگر خواهند ثواب دیدار واپسين دريابند و خوشنودي حضرت مریم مکاني حاصل نمايند صلاح نیک عاقبتی دارين دارين است که بر سربالين آن سرمايۀ سعادت هردو جهان حاضر شوند - عرش آشياني بقصد طواف کعبۀ مزارات مراجعت فرمودند و دیدار دم آخريں والدۀ ماجده در يافتند - و همان روز واقعه مغفورۀ مرحومه شد - ملول خاطر گشته سر و ريش و بروت تراشيدۀ تغيير لباس داده دو روز در ماتم مانده روز سوم تبديل زخت نمودند - و امراي که در ريش تراشي و تغيير لباس رفاقت نموده بودند بهمه خلعت عنایت فرمودند - بعده که اين خبر ملال اثر بشاهزاده سليم رسيد از شنيدن خبر هولناک و قصد پدر و غم واقعه جدۀ که بزي ولي نعمت علاوه الم جدائي آن نورديده گردیده براهنمائي هدايت ازلي باراده و شهرت پرسۀ جدۀ و التماس عفو جرائم متوجه حضور شدند - بعد رسيدن بخد مت پدر عاليقدر و حصول سعادت قدمبروس عرش آشياني فرزند دلبنده بجان پيوند را در

مقید ساخته آوردند - فرمودند که هر روز را روزی شاهزاده پوست بکشد
ازین ماجرا در حالت بعرض عرش آشیانی رسید - علاوه اینکه هر روز از
زبانی جاگیرداران آن نواح نالش تعدی شاه زاده معروض میگردد
بنهایت بخاطر پادشاه که اصلا طبع مبارک برچنان سیاست
و ظلم راضی نبود نهایت گرانی نمود و فرمودند سبحان الله ما هرگز
بپوست کندن گوسفند مذبح بخضور خود راضی نشدیم نمیدانیم فرزند
ما بدین مرتبه سختی قلب از چه راه بهمرساند - درین ضمن واسوختهایی
بیداد ناراج و تغییر نمودن جاگیر بعرض رساندند که در عالم افراط
شراب خانه خراب که انیون با او ضم ساخته اند و مداومت می
نمایند چنین افعال از نتایج آنست و در وقت حکم احدی را مجال و
یاری عرض نمی باشد بعده بخاطر عاظر خطور نمود که خود بدولت
متوجه اله آباد گشته فرزند دلپذیر خود را بوسیله پند و دلجوئی
باعزاز همراه گرفته بیازند بدین قصد در سنه هزار و درازده [۱۰۱۲]
از دارالخلافه اکبر آباد برآمده برکشتی سوار شدند - از اتفاقات کشتی
بالای تبه ریگ آمده نشست چند آنکه ملاحان تردد و سعی نمودند
فائده نداد تا آنکه کشتی دیگر آوردند و بران راکب گشته در منزل
پیش خانه تشریف آورده نزول فرمودند و این معنی نزد اهل
شگون میمون نمود و در همان شب و روز دیگر تا هشت نه پهر بمرتبه
باران بشدت نازل گردید که خیمههایی نصب شده بر روی آب حباب وار
نمودار گشتند و سوای خیمههایی درلخانه و پیشخانه امرا دیگر
هیچ جا در خورد و کلان استوار نماد و جمعی که از شهر برنیامده
بودند قادر بر برآمدن نگردیدند - درین ضمن خبر رو بشدت آوردن مرض

و فتنه جوینان واقعه طلب در عرض رساندن و شعله افروزی هنگامه
فساد تقصیر نمی نمودند - و پادشاه شنیده ناشنیده می انگاشتند -
و عبد الله خان که نواخته و پیش آورد شاهزاده والا نژاد بود چون
گاه گاه در خلوت کلمات نصیحت آمیز بر زبان از راه عقیدت خاص
می آورد مفید نمی افتاد - وقت یافته برخاسته بخدمت پادشاه
ازانه گردید - در همین آوان چون والده خسرو که همشیره راجه مانسنگه
می شد سودای مزاج بهم رسانده بود و از اداهای خارج و اطوار ناهموار
خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد
خرم کلان بود و نظر بر عنایات و توجهات جد بزرگوار و پدر نامدار
که نسبت بخسرو در حق آن غرّه جاه و جلال زیاده مبدول میگردد
از راه حسد برخود هموار نمی توانست بود و در خدمت پدر
گستاخانه و بی ادبانه سلوک می نمود - و عند الفرض بخدمت
جد بزرگوار طریقه غمازی از طرف شاهنشاهی بکار برده شعله افروزی
ناک می نمود و مادر او در منع آن می کوشید و فائده نمی بخشید
علاوه مرض سودا گردیده بود - درین آوان روزی خود را از غصه اطوار
آن فرزند بد عاقبت از افیون مسموم ساخت - و برخاسته رفتن
عبد الله خان و واقعه والده خسرو معا بعرض شاهزاده نامدار رسید
و باعث الم خاطر گردید - و در همان ایام کدورت اثر یکی از واقعه نگاران
حضور شاهزاده را با یکی از خاصان امرد که خالی از وجاهت
هم نبود و منظور نظر عالی بود تعلق سرشار روداد او را از راه
برده با خود گرفته بطریق فرار راه دکن اختیار نمود - بعد عرض مردم
برای گرفته آوردن هر دو تبه کار تعیین گردیدند از چهار پنج منزلی

است - و بر عالمی ظاهر و هود است که مهم رانا بآن وسعت ملک و جبال قلب بدون زر و لشکر و سرانجام تو بخانه خاطر خواه که در چهار طرف مارای او محاصره نمایند صورت گرفتن متعذر - و هر بار سماجت و لجاجت بکار بردن باعث ملال - خاطر اشرف و خفت خود گردیدنست لهذا اراده و التماس دارد که این مرید را چندگاه بجایگزین مرخص فرمایند که در آنجا رفته بمصالح و سرانجام فراهم آوردن آن کوشیده بخاطر جمع در تقدیم خدمت ماموره پردازد - بعد عرض بخت النساء بیگم عه شاهزاده بلند اقبال را با یک در امیر محرم مامور فرمودند که رفته بتسلیم آن دره التاج پردازد - فائده مرتب نشد - و هر چند آن حجله نشین سراق جاه و جلال در دلاسا و فهمانیدن برادر زاده بهانه جو کوشید بجای نرسید - ناچار آن پادشاه افلاطون منش نظر بر پاس خاطر آن گوهر بحر سلطنت طوعا و کرها برفتن اله آباد مرخص ساختند و از فتح پور کوچ نموده کوچ بکوچ بکوچه و شان خسروانه متوجه اله آباد شدند - هر چند بعضی هواخواهان ظاهر بین مصلحت خام عدم تقاضای وقت بمیان آوردند عرش آشیانی گوش بحرف بر همکاران نداده بلکه از راه اظهار کمال عنایات و شفقت موافق ایام زمستان و تقاضای سال برای آن تازه نهال گلشن عزو ناز نیمه آستین پوست روباه سفید که خالی از ندرت و تحفگی نبود با تحف دیگر پیهم برای دفع توهم شاهزاده جوان بخت روانه فرمودند - در جواب عرضداشت متضمن بر شکر عنایات عطیه مرشد و قباء بنوشتند - و بعد رسیدن بسرحد اله آباد بهمان رویه سابق بتغییر نمودن جایگزینان عهده حضور پرداختند -

گرفته دیده هجران دیده را از دیدار فرزند روشن ساختند - و رقت زیاده نمودند - از جمله پیشکش و نثار هزار مهر و هفت فیل قبول فرمودند و بعطای فیل و اقسام جواهر و مرصع آلات معزز ساختند - و دستار از فرق مبارک برداشته بر سر فرزند جگر پیوند گذاشته فرق اعتبار آن دیده را بر آسمان برین رساندند - و از سرنویند وای عهدی بالاستقلال وین را سامعه افروز عالمیان ساخته حکم بلند نمودن آواز شاد یانه رموده از صدای کوس عشرت افزا گوش بوهنگاران منافع و هوا خواهان موافق پر ساختند - و بعد جشن و بزم بهجت افروز بانقضای چند روز مهم رانا بدستور سابق بنام آن زبده دودمان سلطنت مقرر فرمودند - و روز دهم سه مرتبه جمععی از امرای نامدار تعیین کردند - بعده که در فتح پور نزول واقع شد برای رسیدن خزانه و لشکری که همراه حکم شده بود چند روز مقام ضرور گردید و از تعامل متصدیان در سرانجام مطالب تاخیر رو داد و این معنی باز از سرنو ماده برهم خوردن مزاج و آشفتگی خاطر آن درة التاج گشت - و بخندمت بادشاه معروض داشتند که هرگاه متصدیان سرکار در سربراه نمودن و سرانجام دادن مصالح ضروری مهم تکامل ورزیدند و این مرید که حکم آن مرشد و قبله را بجای حکم خدا میداند بموجب فرموده برآمده چند روز در انتظار بگذراند و اثری از سرانجام دام و درم بر روی کار نیامد تقصیر غلام چیست - و بتجقیق فدوی عقیدت آئین رسید که مکرر بسماحت درخواست مطالب ضروری و شکوه متصدیان دولت مدار و کار پردازان کفایت شعار بمیان آوردن خود اسبک و بی اعتبار ساختن و بر سر چاه زبان هرزه در ایان انداختن

برای تسلی و هدایت و دلجوئی فرزند ارجمند مع قیل خاصه
فتح لشکر نام مشهور و خلعت و جواهر و دیگر تحف روانه ساختند
و بهم از ارسال انواع اقمشه و ماکولات و ملبوسات بطریق هدیه آن
نور حدقه سلطنت را یاد و شاد می فرمودند و بمرهم لطف و
عذایت و درای اقسام تدبیر دل رسیده فرزند را حکیمانه تداوی
می نمودند - چون بیگم نزدیک رسید آن دره القاج بکوبه و دبده
تمام برآمده آداب فرزند بیجا آورده - و بیگم به پیغام التیام آمیز و
افسانه و افسون مثبت انگیز از زبان پادشاه بذوازش خطا بخشی
و جرم پوشی امیدوار ساخته زنگ کدورت و سواس از دل پرهراس
آن سلطنت اساس بصیقل بند و وعظ زدودند - و آن نیر سپهر جاه
را با خود گرفته عازم حضور گشتند - از تکلیف شاه زاده والا مقام قرار
چنان دادند که روز ملازمت حضرت مریم مکانی جدّه ماجده
باتفاق خدیجه الزمانی سلیمه سلطان بیگم که دستگیری هر دو جدّه
و مادر مهربان عذر خواه عصیان و جرائم باشد در پای عرش
آشیانی اندازند - و در باب عفو تقصیرات که عرضه داشت نمودند درجه
پذیرائی یافت - و بعد رسیدن نزدیک دار الخلافت حضرت مریم
مکانی والدّه عرش آشیانی یک منزل زفته آن گوهر درج صاحبقرانی
را تنگ در آغوس شفقت گرفته بهزاران اعزاز برفاقت مهد علیا
بخانه خود آوردند - و بعد آن عرش آشیانی همانجا تشریف بردند
و جدّه ماجده برخاسته برفاقت خدیجه الزمانی سر شاهزاده والا
گهر عالیقدر بر قدم مبارک پدر بزرگوار انداختند - پادشاه بکمال لطف
و شفقت سر فرزند عزیز تر از دل و جان را برداشته تا مدت در بغل

محالات امرای حضور بعمل می آوردند *

درین اوان خبر روانه شدن شیخ ابوالفضل از دکن بموجب حکم عرش آشیانی بقصد حضور از ربانی منہیان ظاهر گردید - از آنکه از مدت آن شاهزاده ذوالاقتدار را از بعضی اطوار ناهموار

آن صاحب مدار اکثره و ناخوشی تمام در خاطر راه یافته بود - و گاه گاه در خلوت می فرمودند که هر دو برادر پدرم را از راه برده اند

و میدانست که بعد رسیدن حضور در ماده آن سزاوار افسر و تاج و طریقہ بد خواهی بظہور خواهد آورد راجہ نرسنگ راو کہ وطن

نزدیک گوالیار داشت بشہرت رخصت وطن مرخص فرمودہ نفیہ اشارہ نمودند کہ خود را قبل از رسیدن او رساندہ سر راہ برو گرفته

بخیبر برو تاختمہ در قطع شجر حیات آن دہر پرست کوشد و راجہ موافق ارشاد و حکم بعمل آورده بطریق ایلغار بوطن قبل از نزدیک

رسیدن او رسیدہ بر قابوی وقت خود را غافل بر سر او رساندہ کار او را ساخته نام او از صفحہ دہر و جماعہ دہر پرستان برداشت - جنت

مکانی در جہانگیر نامہ کہ خود بتحریر سوانح ایام فرمانروائی خویش پرداختہ اند بزبان خامہ دادہ اند کہ چون آن مقتدای

ملحدان باعث بدنامی نام نامی عرش آشیانی گشتہ بود کار او را بدان تدبیر ساختم *

القصہ بعد عرض ہرچند در خدمت عرش آشیانی گرانی نمود افسوس زیادہ نمودند - اما در ظاہر تحمل را کار فرمودہ

برہمنی رای عقدہ کشا خدیجۃ الزمانی مہد علیا سلیمہ سلطان بیگم را کہ درد انائی و کاروانی و سخن سنجی سحر آفرین بود

طرف اله آباد معطوف ساخته و سوسه دیگر بالکل بنحاطر نیارده
هرگاه نقش توهم از دل آن فرزند شسته و رفته گردد بملازمت
شناد - چون شاهزاده بعد نزول فرمان سرا پا لطف و شفقت بر
مضمون اطلاع یافتند و باقی متردد خاطر گشته بآن شان و دبدبه
بخدمت ولی نعمت رفتن و با آن همه لطف فرزند نوازی که در
چنان حالت از هیچ پادشاهی و هیچ پدری در حق فرزند بظهور
نیامده خلاف حکم بعمل آوردن نشان بی سعادت بی دانسته در اتاوه
توقف نمودند - و عرضداشتی مشتمل بر عذر آنکه مرا بجز اراده
قدم بوسی و آرزوی ملازمت اندیشه دیگر که بر دل و زبان بدگویان
واقع طلب گذشته نبود الحال که چنان حکم رسیده اطاعت امر
نمودن واجب دانسته چند روز از خدمت خداوند و مرشد و قبله
خود جدا ماندن ضرور و لازم گردید - و کوس مراجعت بطرف اله آباد
بلند آوازه ساخت - و دران زردی از روی کمال لطف و رای صائب
و فرزند نوازی برخلاف دیگر سلاطین فرمان عطای صوبه بنگاله و
آدیسه بطریق اقطاع و صوبه داری بالاستقلال بنام شاهزاده والا قدر
صادر فرموده برفق و مدارا دران درج نمودند که همه جا مردم خود
را تعیین نموده بضبط و نسق ملک بنحاطر جمعی پرهیزد - و سوسه و
دغدغه خلاف مرضی از دل بر آرد - شاهزاده شکر آن عنایات و عذر
عدم قبول تعیین مردم خود بحضور معروض داشته سرداران و جمعیت
از خود جدا نمودن مصلحت کار ندانستند - و در اله آباد چند گاه
توقف فرموده آنچه دستور سلاطین و فرمان روایان می باشد در عطا
نمودن بمنصب و اضاف و خطاب و نقازه و جاگیر مقرر نمودن

که باشاره عرش آشیانی فرستاده بود گذراند معینا مبلغی کلی
از جاگیر او بوصول آوردند - و بهر هفته بیل هر روز خبرهای ناخوش
و عرضه داشتہای فتنه افزای اطراف بعرض عرش آشیانی
می رسید و امرای حضور که جاگیر در صوبه بهار داشتند خصوص
آصف خان نالاش زیاده می نمودند و سخنان هرزه و کلمات فساد
افزا بعرض می رساندند - و عرش آشیانی در جواب آنها سواي
کلمه لطف آمیز و محبت و شفقت افزا در ماده فرزند
جمند بر زبان نمی آوردند - بعد از آنکه فریاد از حد در
گذشت و خبر قصد کوچ از آثار بعرض رسید خلل عظیم
در بند و بست سلطنت بهم رسید و عالمی در رجا و بیم
سرگردان کار و بار خود گردید - و عرش آشیانی را خوشوقتی دیدار
راحت آثار نور الابصار بوحشت و سوسه چگونگی مآل کار خود و
آن سرمایه عمر و زندگانی مبدل گشت - فرمان قضا جریان بدین
مضمون بنام آن قرۃ العین صادر فرمودند که اگرچه اشتیاق دیدار آن
فرزند کامگار زیاده ازان ست که بتحریر آرد اما آمدن فرزند بدیدن
پدر مشتاق بدین حشمت و شکوه بر خاطر محبت اثر شاق و ناگوار
می نماید اگر مطلب از نمودن تجمل و غرض از عرض لشکر و سپاه
است مجرای آن فرزند ارجمند بظهور آمد - مناسب آن ست که
مردم زیاده را بجایگزین مرخص ساخته بدستور مقرری جریده رسیده
دیدہ رمد دیده و دل جرمان کشیده پدر را منور و خورسند سازد - و اگر
از هرزه درائی بدخواهان و سواسی و توهمی که ازان اصلا بنسبت
آن فرزند سعادت مند در دل ما راه نیافته بخاطر رسیده عنان مراجعت

و سرور موافق مضمون فرمان ارشاد و پیغام نمودند - بعد رسیدن محمد شریف شرط استقبال و تعظیم بجا آورده فرمان را گرفتند و بمطالعه مضمون قصد احرام حضور و قدمبوس بخاطر آورده با همدمان همراز مصلحت بمیان آوردند - آخر از بد مددی و مشورت برهمکاران ظاهر بین جرأت بر اقدام و رفتن حضور نمودند - و محمد شریف را آخر مرخص نساخته نزد خود نگاهداشته وکیل السلطنت خود ساختند - باز که بتازگی حقیقت سلوک آن نوباره گلسن سلطنت با محمد شریف بعرض رسید عرش آشیانی باوجود نزدیک اتمام رسیدن مهم دکن که اگر چندگاه دیگر در آن ضلع رایست ظفرائری می افراشتند اکثر قلاع و بلاد نظام الملکی و عادلشاهی بتسخیر می آمد خان خاندان و شیخ ابو الفضل را در برهانپور گذاشته کوچ بکوچ متوجه دارالخلافه آگره گشتند - از شنیدن توجه عرش آشیانی باگروه زیاده از سابق بغراهم آوردن فوج و ترتیب لشکر پرداخته خواجه عبد الله را خطاب عبد الله خان مع اضافه نمایان عطا فرمودند - همچنین اکثر از نوکران خود را که آثار شجاعت و کارطلبی آنها بود اضافه خطاب و جاگیر عطا نموده برهمدیگر امتیاز بخشیدند - بعد که عرش آشیانی اواخر سنه هزار و ده هجری [۱۰۱۰] در دارالخلافه نزول فرمودند شاهزاده باسی چهل هزار سوار و مصالح کارزار باشتهار ملازمت پدر بزرگوار عنان توجه طرف دارالخلافه معطوف داشتند - و در راه جاگیر بسیاری از امرای حضور بتاراج در آوردند - چون بجایگز آصف خان رسیده در آناه شرف نزول فرمودند وکیل آصف خان لعل گران بها فرستاده آصف خان مع عرضه داشت

بملازمان سرکار خود مع اضافه و خطاب عطا فرمودند - و همه جا حکام خود مقرر و منصوب نمودند - و صوبه بهار را بشیخ جیون کوکه خود با خطاب قطب الدین خان مرحمت فرمودند - و سرکار جنابور بلعل بیگ (۸۳) عنایت فرموده سرکار کالپی را بتم بهادر (۸۴) مرحمت نمودند - و سی لک روپیه نقد از خزانه پادشاهی که موجود بود بتصرف خود در آوردند - چون این خبر از نوشته اخبار نویسان و زبانی منبیهان بعرض عرش آشیانی رسید و در تمام اردو خیمه بخیمه انتشار یافت و زبان زد خاص و عام گردید و متواتر بعرض عالی رسید - درین ضمن خبر انتقال پادشاه زاده دانیال که با عروس جهان بکام دل همبستر نگشته بصد حسرت ازین جهان فانی رحلت نمود نیز بعرض رسید - پادشاه از راه فرط محبت که از ابتدا نسبت بهمم فرزندان بآن ثمر شجر خلافت زیاده داشتند، خصوص از داغ فرزندان دیگر بانواع غم و الم مبتلا گردیده بودند براه نمائی عقل حوصله بردباری کار فرموده گوش بر حرف بر همکاران واقعه طلب و هرزه درایان سرایا مطلب نه نموده از جا در نیامده از راه لطف و شفقت پدرانه فرمان عنایت آمیز نوشته مصحوب محمد شریف پسر خواجه عبد الصمد شیرین قلم که با پادشاه زاده همدرس بود و باهم همبازی بودند روانه نموده زبانی نیز کلمات لطف آمیز و نصیحت مملو از اظهار شفقت و محبت و اشتیاق دیدار و طلب حضور بکمال شفقت

بتصرف خود در آورده بفراهم آوردن خزانة پردازند کردن موقع
خواهد بود - بتقاضای ایام شیباب و مصلحت خام احباب راجه مانسنگه
را خلعت و اسب عطا فرموده طرف تعلقه او مرخص ساخته مهم
رانا را موقوف داشته عازم آگره گردیدند - همه جا محال پادشاهی و
جاگیر داران را بتصرف آورده نزدیک قلعه آگره رسیده شرف نزول
فرمودند - قلیچ خان حارس قلعه که در تدبیر و منصوبه مشهور بود از
قلعه برآمده مع نذر و پیشکش و اظهار عقیدت و اطاعت و فدویت
ملازمت نمود - و آنچه شرط رای صائب بود بکار برده خود را چنان
خیر خواه پادشاهزاده را نمود و برهنائی دفع بد نامی شاهنشاهی
پرداخت که هر چند بدخواهان هر دو دولت در مقید ساختن قلیچ
خان و تعیین نمودن قلعه دار دیگر بجهت شدند شاهزاده بدان مصلحت
هم داستان نشده او را خلعت بحال داشتن قلعه داری از طرف
خود عطا فرموده بقلعه باز مرخص ساختند - و فرمودند که از
هر طرف به بند و بست قلعه پردازد - و مریم مکانی والدۀ ماجدۀ
عرش آشیانی که پادشاهزاده را زیاده از فرزند ارجمند خود دوست
می داشتند از شنیدن اغوای برهمکاران و بحال ماندن مزاج
پادشاه زاده بقصد بند و نصیحت آن زببندۀ سرور و انسر از قلعه
برآمدند - شاهنشاهی برین معنی اطلاع یافته از راه خجالت و ادب
بر کشتی نشسته با جمعی از مردم خاص راه اله آبک اختیار نموده
لشکر را برای خشکی روانه فرموده ملاحان را بعطای انعام سرگرم کشتی
راندن ساختند - و مریم مکانی آزرده خاطر گشته بقلعه مراجعت
نمودند - و شاهنشاهی باله آبک رسیده همه محال پادشاهی را

فرمودند - و صوبه بنگاله را که از راجه مانسنگه تغییر نموده بودند بدستور سابق بحال فرموده چنان مقرر فرمودند که راجه خود در خدمت شاهنشاهی بتقدیم خدمت پادشاهی نکوشد - و چگت سنگه پسر کلان خود را یا هر کرا مناسب داند به نیابت بنگاله روانه سازد - و بعد رسیدن بحوالی اجمیر خود شاهنشاهی بسیر و شکار آن دیار مشغول گشته فوج دریا موج را برای تنبیه و گوشمال رانای بدسگال روانه فرمودند - و رانا از وصول موکب و دیدن لشکر فیروزی اثر مکن خود را گذاشته چند محال پادشاهی را تاخت و تاراج نمود - چون از هر چهار طرف فوج هامون نورد نبرد آزما باطراف آن تبه کار درآمدند عقل و هوش باخته سراسیمه کار خود گشته بجمال دشوار گذار خود پناه برد - و بهادران یکه تاز داخل ملک او گشته هر جا اثر آبادی یافتند زیر سم اسبان پایمال ساختند - و در گردآوری و اسیری مال و عیال کفار پرداختند - و چندین هزار برده هندو نژاد آن بد مال در تصرف غازیان درآمدند - درین حال خبر شورش و فتنه زمینداران طرف بنگاله و غلبه مفسدان آن ضلع و شکست یافتن نائب راجه مانسنگه بعرض شاهنشاهی رسید - شاهزاده کنکاش قصد توجه بنگاله با امیران همراه در میان آوردند - بعضی امیران فتنه جو و واقعه طلبان هرزه گو مصلحت دادند که درین وقت که پادشاه بمهم دکن پرداخته اند و مسافت بعید و چند صوبه عقب گذاشته منصوبه عظیم در پیش دارند اگر راجه مانسنگه را برای نسق بنگاله مرخص ساخته خود بنده جوهر غیرت و برش تیغ شجاعت متوجه سمت آگزه شده برگزانت و محال سیر حاصل خالصه و جاگیر داران آن ضلع را

عروس مامور نموده روانه فرمودند *

درین ضمن خبر شورش پادشاهزاده محمد سلیم بعرض رسید - انتظار آمدن دختر عادل شاه نکشیده نظر بردفع فساد سلطنت عروس و ملک نوبتصرف درآمده جنوبی را به شاهزاده دانیال با تالیقی خان خانان سپرده در دکن گذاشته رایت مراجعت بفتح و نصرت طرف اگره برافراشتند *

برارباب خرد پوشیده نمانه که ذکر بگی درزیدن جنت مکانی جهانگیر پادشاه در ایام شاهزادگی محمد قاسم فرشته و دیگر مورخان که هم عهد جنت مکانی بودند در رعایت ملاحظه آن پادشاه با اشاره اکتفا نموده مفصل بزبان قلم نداده اند - اما میرزا کامگار مخاطب بغیرت خان برادرزاده حمید الله خان که بتحریر احوال جنت مکانی کمیت خامه بچولان در آورده و نسبت بمعتمد خان در راست نویسی کوتاهی قلم را کمتر کار فرموده شمه از ایام بگی نمودن شاهزاده محمد سلیم باحاطه بیان آورده است - مجمل ازان می نگار - که بعده که در سنه هزار و هشت هجری [۱۰۰۸] رایت ظفر اثر عرش آشیانی برای تسخیر دکن برافراشتند پادشاهزاده محمد سلیم را مخاطب به شاهنشاهی ساخته تسلیم ولی عهد فرموده صوبه اجمیر را در قبول آن پادشاهزاده والا کهر عطا نموده بمهم استیصال وانای چنور نامزد فرموده راجه مانسنگه خسرو پور پادشاهزاده و شاه قلی خان که از امرای کار طلب نامدار بودند با امرای رزم آزمای دیگر در رکاب پادشاهزاده تعیین نموده بعنایت فیل و جواهر و لک اشرافی مفتخر ساخته رخصت

بصورت فیل ساختند - و این معنی نظر بر حسن عقیدت که در باره
 پیز خود داشتند باعث حوصله باختن سلطان بهادر گردید - و در دخیل
 غله که باقی مانده بود دواب کرم افتاد - و تعفن بمرتبه گرفت
 که خوردن آن بر چار پایان دشوار گردید تا بآن مهله چه رسد - و خبر
 نزدیک رسیدن تسخیر قلعه احمد نگر بسعی و تردد خان خانان
 نیز انتشار یافت - بهادر دل باخته سراسیمه کار و بار گشته بعد عهد
 امان قلعه را بتصرف اولیای دولت قاهره در آورد - و خزائن و فائز
 بسیار سواي دولت فاروقیه بابت عهد آسا اهیر که بانی قلعه
 آسیر بود و ذکر او در سلطنت فاروقیان بگزارش در آمده زیر خاک
 مدفون بر آمد - و اقمشه و تحف بی شمار بضبط سرکار در آمد - و
 شاهزاده دانیال و خان خانان که بعد ترددات نمایان و کوشش
 و کشش بسیار کار بر چاند بی بی تنگ ساختند در اکبر نامه و
 تاریخ فرشته بشرح و بسط درج است - و بروایتی چاند بی بی
 بعد از ملاحظه آنکه کار از دست رفته بتدبیری در هلاک خود
 کوشید که احادی واقعی بر احوال او مطلع نگردید - و اقوال مختلف
 درین باب زبان زد کهن سالن دکن گردیده بود - قلعه بتصرف
 پادشاهی در آوردند و بحضور سراپا سرور رسیده بعطای اضافه وفیل
 و جواهر مفتخر گردیدند - و از انتشار اخبار وزیدن نسیم فتح و فیروزی
 چغنه در اطراف قلمرو هندوستان خصوص دکن ابراهیم عادل شاه
 والی بیجاپور عریضه تهنیت و پیشکش مع التماس قبول بیگم
 سلطان دختر برای شاه زاده دانیال با فراوان مال بحضور ارسال
 داشت بشرف قبول در آمد و جمال الدین حسین را برای آوردن

بزدن کهي و شوخي نمودن بر بهير لشکر شروع نمودند و چاند
بي بي به بندر بست برج و باره و گرد آوري آلات جنگ و جذب
قلوب سپاه و فراهم آوردن ذخيره آنچه شرط تردد و سرداري است
بعمل می آورد - و عرش آشياني بعد نزديک رسيدن به برهان پور
امرای قلعه کشاي کار طلب را براي محاصره و پيش بردن مورچال
جا بجا مقرر فرمودند - و آنچه تردد در تسخير قلعه از بهادران جان نثار
بظهور آمده و لشکر فاروقي هر آنچه در محافظت قلعه و از تاختهاي
بهادرانه بر افواج پادشاهي چنانچه طريقه دلوران بانام و ننگ است
کوشيدند درين اوراق بتذکار آن مفصل پرداختن از سر رشته اختصار
بيرون افتادن است - اگرچه درالسنه شهرت تمام دارد که چهار پنج
سال ايام محاصره بامتداد کشيد اما آنچه از تواريخ بتحقيق پيوسته
در اوائل سنه هزار و هشت [۱۰۰۸] بمحاصره پرداختند و در
آغاز سال هزار و دوازده [۱۰۱۲] قلعه بتسخير در آمد - گویند که
در دریای تبتي متصل شهر برهانپور پارچه سنگ کلان بود بعده
که بفرموده حضرت شيخ برهان الدین که از بزرگان دین آن عهد بودند
بزرگان فاروقي بنای آبادي شهر برهان پور بنام آن پیر دین گذاشتند
شيخ فرمودند که تا اين پارچه سنگ بصورت اصل خواهد بود
ملک بتصرف شما خواهد ماند همین که اين سنگ بصورت فيل
تبدیل خواهد یافت قلعه و سلطنت اين ولايت از سلطنت شما بيرون
خواهد رفت - عرش آشياني بعد امتداد ايام محاصره که شهر بتصرف
آمده و قلعه مانده بود برگرفته مقتدای فاروقيها مطلع شده فرمودند تا
سنگ تراشان چابک دست دست بدست آن پارچه سنگ را تراشیده

در بندوبست مردم پادشاهی انداختند - و شیر خواجه که جاگیردار
 عمده گفته میشد بعد محاربه شکست فاحش یافته بحدوث تاراج
 رفت - و متواتر خبرهای آشوب دکن بعرض می رسید - و باعث ملال
 خاطر عرش آشیانی میگردد - تا آنکه باز خان خانان را باضافه خلعت
 و دیگر عنایات سرفرازی بخشیده جانان بیگم دختر او را بعقد شاهزاده
 دانیال در آورده هر دو را باتفاق بی نفاق رفیق ساخته صاحب اختیار
 نسق ملک و مهم دکن نموده روانه فرمودند - و سال دیگر که سال هزار
 و هفت هجری [۱۰۰۷] باشد انتظام مهام اطراف آگره و دهلی و
 پنجاب و مهم با رانای چتور بشاهزاده محمد سلیم مقرر و منصوب
 نموده خود با هشتاد هزار سوار رایت ظفر پیکر برای تسخیر دکن
 برافراشتند - و چون بعد کشته شدن راجی علی خان فاروقی والی
 برهان پور از بهادر دل (۸۳) پسر او نسبت بخد متگاری و اطاعت که از
 پدر او بظهور آمد کوتاهی ظاهر گردید بخاطر رسید که تا قلعه آسیر و
 ملک خاندیس باحاطه تسخیر نیاید و بدون آنکه این پارچه سنگ را
 از میان برداریم بر صوبجات دیگر کمر بهستن خلاف رای سلیم است -
 لهذا بشاهزاده دانیال و خان خانان فرمان صادر شد که خود را زود
 باحمد نگر رسانده بتسخیر آن پردازند - که ما بدولت متوجه تسخیر
 قلعه آسیر میگردیم - خان خانان در رکاب شاهزاده بموجب حکم بپای
 قلعه احمد نگر رسیده به پیش بردن مورچال و کندن نقب و بستن
 دمدمه پرداخت و دکنیان از اطراف مثل مور و ملخ فراهم آمده

چشم دکنیان است و سهیل خان نیز بر کمیت فوج مغلان اطلاع
 نیافته - بر خصم تیره روز در تاخت سبقت باید ورزید - و فرمود که
 صدای کوس رزم با نعره های جانگداز جوانان نبرد جو بلند سازند -
 تکبیر گویان جلو ریز بر سر خصم تاخته در حمله اول فوج سهیل
 خان را از پیش برداشته بتعاقب پرداختند - و بزخم های بدیم که
 بسهیل خان رسید از اسب سرنگون افتاد - و هوا خواهان آن
 بد خواه سپر اجل او گشته نیم مرده او را برداشته از معرکه بدر بردند -
 و مغلیه دست از تعاقب برنداشتند - و از کشتن پست ها ساختند -
 و دکنیان آنچه بقاراج متصرف شده بودند از راه نیل بمعاملگی
 مضاعف آن واپس داده حتی بجان مضایقه روانداشتند - و خان خاندان
 با آواز فتح و نصرت بکمال سرخروئی خود را بخدمت شاهزاده
 محمد مراد رساند - و مورد آفرین و عنایات گردید - بعد از چند روز از
 شعله افروزی آتش حسد محمد صادق خان شاهزاده را با خان خاندان
 ملال خاطر بهم رسید - بحضور معروض داشت - بجای خان خاندان
 سید یوسف خان مشهدی و شیخ ابو الفضل تعیین گردیدند -
 خان خاندان بحضور رسیده بسبب رعایت خاطر شاهزاده چند روز
 مصلحت مغضوب بود - و سید یوسف خان و شیخ ابو الفضل باظهار
 حسن تردد قلعه پرفال و کبیرله و کاریل تعلقه نظام الملک بتسخیر
 در آوردند - و مورد تحسین و آفرین گردیدند - و در همان اوان بتقاضای
 مهمان کشی چرچ نیلگون سونونهال شاهزاده محمد مراد بباد صرصر
 اجل از پا در آمد - و دکنیان از اطراف زور و هجوم آورده اکثر پرگنات
 و قلعات تازه بتصرف آورده را باز متصرف شدند - و خلل تمام

بدستور شادپایان فتح بلند سازند - بعده که شروع بنواختن
 شادپایان نمودند صدای فرحت افزای آن بگوش مغلان و دیگر
 همراهان فوج پادشاهی که در گوشه و کنار غار و مغاک برای
 بسر بردن شب تار بامید صبح نجات پناه برده بودند رسیده جان
 تازه در قالب آن دل و جان باختگان دمید - و جمعی که بذات
 النعش وار متفرق بودند مانند خورشید پرورین فراهم آمده بهوای
 صدای نقاره جوق جوق روانه شده بخدمت خان خانان رسیدند -
 بعد رسیدن آن جماعه باز خان خانان اشاره ببلند ساختن آواز
 کوس و کرنای شادی نمود بار دیگر دسته از سواران برهنمونی آن
 صدای روح پرور فرحت افزا خود را در خدمت آن سپه سالار
 رساندند - همچنان هر بار جمعی که میرسیدند غرش کوس و نفیر بلند
 آوازه گشته در گوش دکهنیان حکم هزار پا بهم رساند و عذاب روح آن
 جماعت میگردد - و برای مغلیه سرمایه سرور و شادی گشته رهبری
 بخدمت خان خانان می نمود - چنانچه تا بنزدیک رسیدن اثر صبح
 یازده دفعه تفسیر آیه *نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ* بگوش دل باختگان آن
 تیه سرگردانی رسید - و نقیبان سپهیل خان نیز بفراخ نعره و بانگ
 رحشت افزا فوج ابدتر متفرقه خود را می خواندند و دکهنیان از
 شنیدن آواز دهل فتح مغلان و صدای توهم افزای مردم خود متوهم
 گردیده تا مقدور گوشه و کنار اشجار پناه خود قرار میدادند معه
 قریب دوازده هزار سوار نزد سپهیل خان فراهم آمدند - و نزدیک
 خان خانان قریب چهار هزار سوار مغلیه جمع شدند - خان خانان
 مصلحت دران دانست که هنوز تاریکی همرنگ حبشیان حائل

آوردن صندوقهاي سقرات گرفته سرخ و سبز پراز اشرفی بتعاقب.
مغلان و شتران کارخانجات شتافتند - و سهیل خان با جمعی که با او
بودند بخاطر جمعی فتح نمایان خود را پرباده غرور نخوت ساخته
بعد غروب آفتاب در کنار رود خانه که مقابل توپخانه گوله رس بود
بی اطلاع حال خانجنان برای پایان رساندن شب و فراهم نیامدن
فوج در تاریکی بدرون مشعل فرود آمد و خان خانان نظر بر توکل
حق از انجا حرکت نمودن مصلحت ندانسته آن شب را شب یلداي
نا امید دانسته در انتظار صبح امید بی آنکه بر احوال خصم اطلاع
داشته باشد لنگر اقامت انداخته ازابهای توپخانه را برای احتیاط
بجای مورچال قرار داد از اتفاقات مدد طالع اکبری چند مشعل
روشن نموده نزد سهیل خان آوردند خان خانان از روشنائی
مشعلها و بنظر آمدن کثرت ازدحام دانست که سهیل زحل سیرت
در مقابل آن شیر معرکه شجاعت جا گرفته چون اکثر توپ و
و زنبورک پراز باروت و گوله بود فرمود که دو دهکله را طرف آن
سید اختر مائل ساخته مجرا بسته آتش دهند هنرمندان آن فن
بعلامت روشنائی که نشان غروب کوکب سهیل بود آتش دادن
توپها شروع نمودند همینکه چند گوله جان ستان ناگهان بی در پی
در مجمع دکهنیان عقل و هوش باخته رسید یک دو نفر را
قالب تهی و بی سرو پا ساخت تزلزل تمام در جمیعت آنها
راه یافت - و بفکر تبدیل مکان روشنائی صبح امید را بتاریکی
شام مایوسی مبدل ساختند - خان خانان از اثر راه یافتن
توهم در دل مخالفان بنقارچیان فرمود که صدای نقاره و کرنا

مع فوج شصت هزار سوار و توپخانه عظیم که از ابتدای بنای رواج توپخانه دکن زیاده بر بلاد دیگر هندوستان بود از احمد نگر گذشته می آید. خان خانان باتفاق راجی علیخان و راجه رامچند و دیگر امرای رزم آزمای کار طلب و بیست هزار سوار برای مقابله فوج دکن از شاه زاده مرخص گشته متوجه پیکار و کارزار با سپیل خان گردید. و از آب گنگ که بزبان هندی گنگا زبان زد مردم دکن است گذشته نزدیک ناندیر کار بمقابله و مقاتله افتاد. و زن و خورج غریب بمیان آمد. و محاربه صعب روداد. و مکرر هراول هر دو طرف غالب و مغلوب گشته از آنکه راجی علی خان و رام چند در ابتدای یورش فرصت خالی نمودن توپخانه نداده فوج سپیل خان را برداشته بودند. و دکنیان فوج پادشاهی را بطریق فرار طرف خود بمکان دشوار گذار گذاشته باز برگشته از اطراف در آمده تا آخر روز جنگ را قائم داشتند. تا آنکه راجی علیخان و راجه رام چند با دوسه ار سوار بیکار آمدند. و مغلان بسیار کشته و زخمی گردیدند. و دکنیان باده نیز سینه را سپر بلا ساخته ببادیه عدم شتافتند. آخر هزیمت بلشکر خان خانان افتاد و کار بجائی رسید که خان خانان با چند سوار معدود و نقارچیان نزدیک توپخانه خصم که در یورش اول بتصرف خود آورده بودند استقامت ورزیده قریب غروب آفتاب فرود آمد. بآتی فوج مغلیه باهتمام فرار اختیار نمود و سرکشان قطار قطار شتر و استرو گاو پر از بار پیش گرفتند. و اکثری بسبب انتشار خبر خانههای اینها دران بود پیش گرفتند. و اکثری بسبب انتشار خبر کشته شدن خان خانان ترک رفاقت سردار نموده بطمع بدست

رسید - بنابراین قلع گاه و غله در لشکر بمربته شد که اسپان و بار بردار
 بسیار تلف شدند - و امرای چاند بی بی نیز تنگ آمده صلاح صلح
 میدادند - لهذا طرفین بمصالح راضی گشته پیام الصلح خیر بمیان
 آوردند - و قرار یافت که شاهزاده دست از مزاحمت و محاصره قلعه
 احمد نگر و دولت آباد و نواح آن بردارد و بتصرف چاند بی بی
 و بهادر شاه نبیره برهان نظام شاه وا گذارد - و صوبه برار با بعضی
 پرگنات احمد آباد بیدر تعلق بیاد شاهزاده محمد مراد پذیرد - و نظر
 بر دفعه وقت ایجاب و قبول طرفین منعقد گردید - و شاهزاده محمد
 مراد و خان خانان رایت توجه طرف برار برافراشته بدانجا رسیده
 قصبه شاه پور آباد نموده عجالة پای تخت خود ساخته پرگنات بجاگیر
 امرای تفخواه کرده جهت آرام گرفتن بسپاه و چهار پا فرستادن اطراف
 بمفاصله نزدیک پرداختند - و مصلحت نمودند که دختر راجی علیخان
 برهانیپوری بعقد شاهزاده محمد مراد درآوردند - از آنکه از طرف صلح
 دکنیان خاطر جمعی که باید حاصل نموده بود بلکه خبر رسیدن
 سهیل خان حبشی با لشکر گران شهرت تمام داشت در استمالت
 و خاطر جوئی راجی علی خان نهایت می کوشیدند - و با سه
 چهار هزار سوار نزد خود طلبیده در همه باب رعایت خاطر او مرعی
 میداشتند - و چون پادشاه زاده را با شهباز خان کمبو نائب صوبه دار
 مالوا که بطریق کومک با خود آورده بودند بر سر منح تاراج شهر
 احمد نگر در ایام پیغام صلح رجش بمیان آمده بود - او بی رخصت
 شاهزاده بر سر تعلقه خود برخاسته رفت - و در همین آوان بتحقیق
 پیوست که سهیل خان باتفاق امرای بیجا پور و چاند بی بی

و ریش زر و وعده و وعید از زن و مرد کار گرفته بجلدی و چاپکی
تمام رخنه حصار را بند نموده توپهای خورن بران گذاشته سد راه آمد
و شد و حائل آمدن لشکر گردید - و مغلان و بهادران رخنه جو با وجود
حملهای پدایی و یورشهای بی صرفه که آدم بسیار بکار آمدند و راه
در آمدن و دخول نیافتند بعد تردد تمام روز بمکانهای خود شتافتند
و همین که خسرو انجم سپاه پناه بحصار نیلگون گردون برو چاند بی بی
بلکاران و بیلداران جلد دست با مزدور بسیار در پای دیوار بر سرکار
آورده خود بر اسب سوار شده مشعل بسیار روشن ساخته از خشت
و گل و چونه و سنگ و لاش مرد ها هر چه بدست می آمد تا اثر
ظاهر شدن سفیده صبح در برداشتن دیوار و استحکام آن می کوشید و
زر در دست و دامن مزدوران بطریق انعام می پاشید - و همان شب
دیوار پنجاه درعه که از سه و چهار درعه عرض کم نخواهد بود و سه
درعه بلند نمود - و بهمین دستور تردداتی که از آن زن سرا پا تدبیر
در محافظت قلعه و دفع شر خصمان بظهور آمده درین اوراق مختصر
بتحریر آن نمیتوان پرداخت - گویند چند روز که برو عرصه امید نجات
تنگ گردید و اثر رسیدن کومک اطراف ظاهر نشد و غله و دیگر ذخیره
قلعه رو با تمام آورد فرمود که گولهای نقره در توپ پر نموده بلشکر

پادشاهی اندازند *

درین ضمن خبر روانه شدن سهیل خان حبشی نائب
عادل شاه با هفتاد هزار سوار از بیجاپور انتشار یافت - و راه رسیدن
سد لشکر پادشاهی بند گردید - و گاه و هیمة دران نواح نماند -
و کهی دور دست از آفت دست اندازی زمینداران و دکنیان نمی

توپهای پیاپی و شبها فرستادن لشکر برای شبخون و خراب نمودن دمدمه و نقب کمی نمی نمود - و آخر کار بسعی بسیار مورچال و نقب باروت زیر دیوار و برج قلعه رسید و مبلغ خطیر بران خرج گردید - آن شیرزن با تدبیر بذیری عقل خبر داری بتلاش جاسوسان با هوش از مکان اندرون و بیرون نقب خبر یافته قبل از روز یورش مردان کاری متلاشی را فرمود که از اندرون بقیاس مقابل تا جایی رساندن باروت شکافته خریطهای باروت در نقب بدست آوردند و برای احتیاط آن قدر مسک و کوزههای آب ریخته که بجای شراره آتش آب ازان طرف جوشید - و در تلاش سراغ دیگر نقب و سوراخها بودند - درین ضمن شاهزاده و خان خانان بقصد پرانیدن برج و یورش نمودن بانواع و مبارزان قلعه کشا سوار شده فرمودند که در نقبها آتش زنند زیر دوجی که باروت بقدر پنجاه گز در طول دیوار برید دران هنگامه دارو گیر بلند شدن دود و برخاستن صدای زلزله افزا و باریدن سنگ و آدم مرده که مثل کبوتر با آسمان رفته معلق زنان فروه می آمدند دلاوران کار طلب در انتظار پریدن برج و دیوار دیگر مستعد یورش بودند و از درنگرفتن آتش بنقبهای دیگر بصیرت افتاده در یورش چستی و چابکی که بایست بکار نتوانستند برد - درین فرصت آن زن مرد سیرت بدستور مردان نبرد دید که تجربه کار برقه پوشیده شمشیر حمائل نموده و شمشیر دیگر بدست گرفته برق کردار با مصالح تخته و چوب و بانس و سبدهای پراز گل و خریطهای کلان که همه را در عالم احتیاط موجود نموده چشم بزرراه وقت بود بپای دیوار از پا در آمده رسیده بزبان خوش

دولت آباد رسیده بود بخدمت شاهزاده رسیده ملتق گردید - و منجیو
و بعضی رفقای او که عرائض مشتمل بر طلب شاهزاده و خان خانان
فرستاده بودند بتسلی و استمالت چاند بی بی دختر نظام الملک
که فی الحقیقت در آن ایام همان وارث ملک بود و در تدبیر و رای
صائب و سخاوت و شجاعت و عصمت در میان زنان نادره زمان
گفته می شد پشیمان از نفاق ورزیدن و طلبیدن شاهزاده گشته
باتفاق چاند بی بی بگری آوری مصالح جنگ و فراهم آوردن ذخیره
قلعه و تسخیر قلوب امرا و زمینداران نواح پرداختند - و باز مصلحت
کار قرار بر آن یافت که چاند بی بی در احمد نگر استقامت ورزیده
در محافظت قلعه دولت آباد و احمد نگر کمر سعی بندد - و باتفاق
امرای عقیدت کیش در استحکام برج و باره پردازد - و منجیو احمد
نام مجهول النسب را که برای نام وارث ملک قرار نموده بود
برداشته بسرحد بیجاپور رفته با میجاپوری اتفاق نموده بعد گرد آوری
لشکر برای مقابله فوج پادشاهی تردد زیاده نمود - ازین خبر
خان خانان با قول (۸۲) خود آمده بمحاصره قلعه احمد نگر پرداخت -
و چاند بی بی مردانه وار کمر همت بسته مصور گردیده چنانچه
باید در دفع ضرر قلعه و در سرانجام و اهتمام کارزار می کوشید - و هر
تدبیری که لشکر پادشاهی در پیش بردن مورد چال و کندن نقب
و بستن دمدمه بخرج مبلغهای گلی می نمودند چاند بی بی
در مقابل و برابر آن چنان تردد بر روی کار می آورد که از زن

و درین سال سنه هزار و چهار [۱۰۰۴] (81) مرده رسیدن میرزا رستم بن سلطان حسین نبیره شاه اسمعیل صفوی حاکم قندهار که بسبب هجوم و فساد مخالفان اطراف و اعتراض شاه ایران تنگ آمده بود با کلید قلعه معروض گردید - و بعد رسیدن حضور و دریافت سعادت ملازمت بمنصب پنجهزاری که معراج پایه دولت آن عهد بود و عطای حکومت ملتان و دیگر عنایات معزز و مفتخر ساختند *

و در همان سال خان خانان را مع فوج شاهزاده دانیال و دیگر امیران کار طلب نامی برای تسخیر دکن مرخص فرمودند - بعده که خان خانان بماندو رسید خبر مردن برهان شاه نظام الملک و لشکر کشی عادل شاه بیجا پور باحمد نگر و کشته شدن پسر برهان شاه و سر بر آردن میان منجو نام که امیر صاحب مدار نظام الملک گشته بود و رسیدن عریضه او بخدمت شاهزاده محمد مراد در احمد آباد مشتمل بر التماس طلب برای تسخیر دکن و روانه شدن شاهزاده محمد مراد از احمد آباد بطریق استعجال بدکن در لشکر خان خانان انتشار یافت - و متصل آن نوشتجات میان منجو و دیگر حکام برهان پور و درار متضمن بر تاکید زود رسیدن بقام خان خانان نیز رسید - و خان خانان خود را بسرعت تمام به برهان پور رسانیده راجی خان والی اسیر را با خود رفیق ساخته تا رسیدن شاهزاده محمد مراد که با بیست هزار سوار نزدیک

چنان گستاخانه بزبان قلم داده افتراي محض خواهد بود اما از مضمون خطي که آن بي سعادت از احمد آباد بوالی برهان پور در ماده عرش آشياني نوشته بود و بعد تسخير قلعه امير (اسير) کتبخانه حاکم برهان پور باموال ديگر بضبط در آمده - و در سنه اول جلوس جنت مکاني جهانگیر بادشاه آن نوشته همچنان به هر و خط خان مردود از میان کتبخانه مذکور بر آمده از نظر جهانگیر پادشاه گذشت - بعد مطالعه که همه مضمون مملو از کلمات لغو و فقرات لا يعنني نسبت بعرش آشياني بود بدست خان اعظم دادند و فرمودند که بلند بخواند - و آن کم سعادت بي حجابانه با آواز بلند خواند و سامعان حضور برولعن و طعن نمودند - جنت مکاني فرمودند که اگر نسبت حق شیر با عرش آشياني در میان نمي بود سزاور قتل بودي - و اکثفا بعزل منصب او نموده حکم فرستادن قلعه نمودند - در جهانگیر نامه تالیف کامگار بیگ مخاطب بغیرت خان مفصل بدین ذکر پرداخته *

القصة بعد رفتن خان اعظم به بیت الله شاهزاده محمد مراد را با تالیقی صادق محمد خان صاحب مدار صوبه احمد آباد فرمودند - و مالوا را بشاه رخ میرزا عنایت نمودند - و شهباز خان را به نیابت او روانه ساختند - درین اوان باز خبر فساد و غلبه افغانان روشنائی بعرض رسید و آصف خان عرف میرزا محمد جعفر را برای تنبیه آن جماعت بد عاقبت مرخص فرمودند - و از توده آصف خان که محاربات صعب در میان آمد در اندک فرصت چهار صد پانصد سر و اسیران آن قوم بحضور رسیدند *

و اطفال بپند که بنیاد است که از اینجا چهارات بهمه نثار تردد مینمایند
آمده راکب جهاز گشته روانه کعبه الله گردید - بعده که بعرض عرش
آشینایی رسید فرمان استمالت نصیحت آمیز باین مضمون
نوشتند که بی حصول رضای دو کعبه دل بکعبه سنگ و گل رفتن
خلاف شرط عقل و رای اسلام است - خان اعظم در جواب گستاخانه
معروض داشته و اصلا پاس ادب و حق نمک را منظور نداشته پادشاه
را متهم بدعوی نبوت نموده فقرات لغو دران درج نموده که بتحریر
و تفصیل آن نپرداختن اولی - و مبالغه بدین مرتبه نموده که چون
شما را بدخواهان دین و دولت از راه راست برده بدنام راه بدعاقبتی
ساخته اند و نمیدانند که کدام پادشاه دعوی نبوت نموده مگر مثل
کلام الله برای شما نازل گشته یا معجزه مثل شق القمر از شما واقع
شده یا مثل چهار یار باصفا دارید که خود را متهم بدین بدنامی
ساخته اید - بنابراین که عزیز کوکه نسبت بهمه خبر خواهان دیگر که
فی الحقیقه بدخواه آن جنابند فدویت دارد رو به بیت الله آورده
بدین قصد که آنجا مقیم گشته برای شما دعای رجعت براه راست
نماید - امیدوارم که مناجات این عاصی بدرگاه قاضی الحاجات اثر
بخشیده شمارا براه مستقیم باز آرد - و نیز در تاریخ بدوانی نوشته که
خان اعظم بعد رفتن بکعبه متبرکه که ارسلوک شریف بآنجای استقامت
نقوانست ورزید باز او بدین جناب خطا بخش و جرم پذیر رجوع
آورده در ریش تراشی و سجد و درهمه باب متابعت نموده - اگرچه
بر عقلا ظاهر و هربدا است که مقدمه دعوی نبوت درهمه صورت
خواه در ماده از عرش آشینایی و خواه نسبت بخان اعظم که آن

سنه ۱۰۰۱

(۲۰۱)

محمد اکبر پادشاه

پادشاه گردیده مطیع و منقاد خود ساختند - و مزاج عرش آشنایانی
را نیز در بعضی مقدمات چنان از راه برده بودند که در زبانها
بمرتبه اتم متهم می ساختند - و چون خان اعظم کوکلتاش آنکه که
اصل اسم او میرزا عزیز بود - و در نظم و نثر و اکثر علم از دانشوران و
صاحب کمالن مشهور آن عهد گفته می شد و در خدمت عرش
آشنایانی از راه قرب مادر که مریضه پادشاه بود نهایت کستخانه
سلوک می نمود - و در ریش تراشیدن و سجده نمودن خلاف
امرای دیگر که اطاعت امر می نمودند بعمل نیارده ریش را
دراز گذاشته بود - و مدام با مقرران حضور خصوص با شیخ ابوالفضل
و شیخ فیضی درین ماده نزاع دینی داشت - لهذا هر دو برادر و
مقرران دیگر مانند او در حضور مصلحت ندانسته تجویز صوبه
داری احمد آباک بعد تسخیر آن بمیان آورده او را از پادشاه جدا ساخته
بودند - بعد انقضای چند سال بموجب درخواست والد او فرمان
طلب او از راه کمال لطف بدین مضمون صادر شد که چون والد شما
خواهش ملاقات شما زیاده از حد دارد باید که نائب در احمد آباک
گذاشته زود خود را بحضور سراپا سرور رسانند - خان اعظم چون سر
از اطاعت امر پیچیده بود در رفتن حضور دفعیه می نمود - باز فرمان
اعتراض آمیز بدین مضمون صادر فرمودند که مگر ریش شما
سنگین مینماید که در آمدن بخدمت هر دو قبله خود تعلل می ورزید
بعد ورود فرمان ثانی خان اعظم که از مدت بهانه طلب بود بعضی
پرگنه و مکانهای مفسد پیشه را تاخت و تاراج نموده مبلغی کلی
از نقد و جنس بدست آورده طلب سپاه را مغرور ساخته با عیال

قرری که شیخ ابو الفضل و شبنم فیضی در خدمت پادشاه داشتند سرکار همبزمی واقع می شد - و شیخ مبارک جوایی صحبت دانشوران بوده ارا آنها گرمی بازار خود میدانست از اثر صحبت که با فضایی ایوان سوای ملا عرفی که در همان ایام از شیراز رسیده با وجود آغاز بهار شباب در فن شعر و مداحی پادشاه و گفتن فصائد و اشعار رنگین و دیگر همه کمالات مرتبه تمام شهرت یافت و نزد پادشاه معزز گردید و باعث رشک هر دو برادر گشت و میان همدیگر سوء مزاج بهمرسید - گویند روزی عرفی وارد خانه ابو الفضل گردید و ابو الفضل فلم در دست گرفته در تحریر دیباجه قرآن که می خواست بلا نقط تصنیف نماید ببحر فکر فرو رفته بود عرفی پرسید که مخدوم در چه فکری در جواب گفت می خواهم که اسم پدر خود بی نقط ظاهر نمایم عرفی گفت حاجت فکر نیست بزبان اصل خود مبارک بنویسید - این معنی بر طبع ابو الفضل نهایت گرادی نمود - باز روزی عرفی برای عیادت فیضی رفته بود نزدیک خوابگاه او سگ بچه چذد دید که فلادهای زربفت با زنجیر طلا در گردن داشتند پرسید که مخدوم زادهها بچه اسم موسومند فیضی گفت با اسم عرفی در جواب از زبان عرفی برآمد مبارک باشد - گویند عرفی در عین شباب بهار جوانی که سال عمر او از بیست تجاوز نذوده بود مسموم گردید که با او موافقت نبفتاد میداشت - مبل بمذهب تسبیح بهمرساند - و با آنها اظهار همرنگی می نمود بعد چند گاه رغبت تمام بمطالعه کتب حکما بهمرسانده رفته رفته از مجتهدان و پیش قدمان دهریه گردید و پسران او راهنمای اکثر مقربان

از گفته حرف آنها نباید رنجید - و از آنکه از طرف نجابت ما گفتگو دارند دل بتشویش نباید نمود - در ایامی که والد من ودیعت حیات نمود من بسجده تمیز نرسیده بودم والدۀ من مرا در سایه عواطف یکی از سادات ذوالاحترام در کمال عسرت پرورش میداد - و در تربیت من از طرف درس علمی و دیگر تادیب کمال سعی بکار میبرد - از آنکه پدرم مرا حسب فرمودۀ بزرگی موسوم بمبارک ساخته بود روزی یکی از همسایهای حسد پیشۀ آن سید والا نژاد که غمخواری و تیمارداری می نمود مادر مرا بکلمات درشت رنجانیده مرا بعدم نجابت مطعون نمود - والدۀ ام گریه کنان نزد آن سید والا مقام که از حسب و نسب پدرم اطلاع داشت رفته نالاش تعدی او نمود - و آن (سید) او را زجر و توبیخ تمام فرمود - الحال الحمد لله که حق سبحانه تعالی ما و شمارا از فضل بی پایان خویش در سایه لطف و کرم پادشاه عادل و باذل فخر زمین و زمین بدین رتبه و پایه رسانده که فضایی عصر از راه همچشمی حسد میدارند و رشک میبرند - بعد اتمام این مضمون از ابتدای احوال شینخ مبارک می نویسد که در ابتدا بمرتبه از متکلمین صلاح شعار بود و از وجه و سماع انکار داشت از خانه که دران می ماند در صورت شنیدن صوت سرود و نغمۀ خانه همسایه اجتناب می نمود - و دران خانه ادای صلوة و توقف جائز نمی دانست - بعد چند گاه میل بتصوف بهم رسانده دم از وحدت وجود میزد - و کار بجائی رسید که لمحۀ بی غنا نبود - و چون دران ایام ابتدای آمد آمد فضلا و دانشمندان و سخن وران ایران و عروج دولت صاحب کمالن هر دیار بود - و آنها را باهم بسبب

مقربان خلوت و امام عرش آشیانی و فاضل مقرری بود -
 ظاهراً در عقائده دینی باتفاق دیگر فضلاء آن عهد با شیخ فیضی و
 شیخ ابو الفضل پسران شیخ مبارک که از مقربان و محرمان خاص
 عرش آشیانی گفته می شدند اختلاف بهم رسانده بود - لهذا درباره
 هر دو برادر و جمعی که از جمله پیش آورد های آنها بودند و نزد
 پادشاه قرب و راه حرف زدن داشتند بعضی مذكرات خلاف
 عقیده اسلام بزبان داده - همچنان نسبت به بندگان عرش آشیانی
 نیز در چندین مقدمات کلمات نا گفتنی و نا نوشتنی در از قبول
 عقل نوشته خواهد عشر عشیر آنها بتذکار در آورد از پاس ادب
 دور میداند اما از آنکه نقل کفر کفر نمی باشد چندین فقرات از
 نکاشته عبد القادر بزبان خامه میدهد - اولاً چون عقلای آن عهد
 همیشه در مجالس و مخاطب فیضی و ابو الفضل را مطعون
 خلاف طریقه متشرعین و پیروان دین می ساختند و بسبب اسم
 پدر آنها که مبارک نام داشت طعن عدم نجابت نیز می نمودند
 مضمون خطی که مبارک به پسران خود نوشته و از روی نصیحت
 کلمه چند دران درج نموده چون نقل آن خالی از طول کلام نیست
 خلاصه آنها می نگارد - بابای من از فضلاء این عهد که همه جو
 فروش گندم نما اند و دین را بدینا فروخته تهمت آن بر ما بسته اند

ندارد بعد تجسس و تفحص بسیار آنچه از انتخاب تواریخ بدآورنی
 و غیره بر آورده بطریق آنکه نقل کفر کفر نمی باشد فقره چند بزبان
 خامه صدق بیان میدهد •

محمد اکبر پادشاه

بر محاربه خان خابان و خان اعظم می نمود آخر اسیر سر پنجه
خان اعظم گردید و چون دانست که بخواری زاری پا مال مکافات
کردار خواهد گردید حربۀ پنهانی بهم رسانده وقت رفتن جای ضرور
بدست خویش خود را هلاک ساخت - بعرض رسید - و معا مزۀ
فتح اودیسه و دیگر بعضی نواح بنگاله که مانده بود از روی عرضه
داشت راجه مان سنگه با صد و بیست زنجیر فیل فرستاده او معروض
گردیده باعث تفریح طبع عرش آشیانی گشت *

(۸۰) اگر چه عبد القادر مولف تاریخ بداونی که مدتی از

(۸۰) در یک نسخه بعوض این عبارت این چنین نوشته که -

شیخ عبد القادر بداونی که امام محمد اکبر پادشاه گفته می شد
در تاریخ بداونی تالیف خود چندین جا فقرات چند در حق محمد
اکبر پادشاه نوشته که از ان صریح بوی تعصب و غرض نفسانی بمشام
اهل خود می رسد چنانچه بعد فوت او مضمون تاریخ بداونی
بعرض جنت مکانی جهانگیر پادشاه رسید و حکم مقید ساختن
پسر او و تاراج نمودن خانه فرمودند و با وجود از صحافان مچلکی
این معنی گرفتند که خرید و فروخت تاریخ بداونی نمایند
زیاده از همه بداونی در دار الخلافه نزد صحافان یافته می شود
و از شهرت این غضب سلطان قاسم فرشته و شیخ نور الحق دهلوی
مولف تاریخ زبده و غیره که سه مولف در شروع عهد جهانگیر
شم عهد بوده اند اصلاً قلم را بذاکر این مقدمه آشنا نساخته اند
اما مسود اوراق که سوای حق گوئی کار برضا جوئی میر و وزیر

مروخصی فرمودند و خود بدولت بلاهور تشریف آوردند .
 بعد از آنکه عرش آشیانی از تسخیر بنگاله و مالوا و احمد آباد و
 کشمیر و بهکروسند و اکثر زمینداران و راجهائی نامدار هند خاطر جمعی
 حاصل نمودند از سر نو بفکر تسخیر دکن افتادند - اول چهار ایلچی
 با وقار فهمیده کار همه زبان آشنا نزد والی برهانپور و برار و بیدر و
 احمد نگر روانه ساخته کلمات چند از روی نصیحت وعده و وعید آمیز
 نوشته پیغام نمودند - از آن جمله شبخ فیضی که علامه دیران عهد بود
 هر چند آنچه شرط تبلیغ رسالت بود بتقدیم رساند مفید نیفتاد - و
 بار دیگر فرستادهها جواب ناکامی شنیده مراجعت نمودند *

درین ضمن ظهور پیوست که یادگار میرزا که دختر یکی از زمینداران
 کشمیر را که صاحب فتن و ماده فساد بود بعقد خود در آورده علم بغی
 بر افراشت - و امرای که بر وفات او تکیه ندادند یا قاضی آنجا فتیل
 و اسیر ساخته - شیخ فرید بخسبی که از اولاد جعفر کذاب و بسادات
 رضوی زبان زد و از شیاعان مشهور بود برای تادیب او رخصت
 فرمودند - و او رفته بعد قتال و جدال غالب آمده یادگار میرزا را
 مقتول ساخته - سر او را بحضور فرستاد عرش آشیانی بار دیگر برای
 سیرگل و لاله بهار کشمیر بهشت نظیر تشریف برده حکومت آنجا را
 از سر نو بسید یوسف خان مسهدی مرحمت نموده بعد فراغ
 تنبیه بعضی مفسدان و بند و بست اطراف طرف قلعه رهناس
 تعلقه پنجاب رایت ظفر آیت بر افراشتند *

درین آوان خبر کشته شدن مظفر خان عرف سلطان مظفر گجراتی
 که بعد چندین مقابله و کارزار که هر بار فرار اختیار نموده باز اقدام

کابل مرخص نمودند - و بعد رسیدن خبر بندگان و بست کشمیر در سینه
نهمصد و نود و هفت [۹۹۷] خود بدولت برای سیر و تفرج لاله زار
و شکار آن سرزمین همیشه بهار متوجه شدند *

و درین سال خبر فوت راجه تودرمل که مدارالمهام ملکی و
مالی بود و کاردانی و بندوبستی که او در هندوستان نموده بر صفحه
روزگار و دفاتر لیل و نهار یادگار مانده و سابق بگزارش آمده بعرض
رسید - باعث ملال خاطر مبارک گردید * (۷۹)

چون بسبب مراجعت خان اعظم از برار و دکن بی نیل
مقصود او را از احمد آباد معزول فرموده بودند درینو باز بحکومت
احمد آباد مقرر فرمودند و مخاطب بکوکلتاش خان نمودند - و

کابل را بمحمد قاسم خان ارزانی داشتند - و شهاب الدین خان را
حاکم مالوا ساختند - و خان اعظم با فرج شایسته برای تسخیر و
تادیب راجه جونه گده که مکرر برو فوج رفته بود و سر باطاعت فرو
نمی آورد و دم از ابا الملکی میزد رفته بعد محاربات صعب و کارزار
رستمانه و کوشش و کشش بسیار مغلوب و منکوب ساخته آن ملک

را که کنار دریای شور واقع است بتصرف پادشاهی در آورد *

چون مردم کشمیر را که مدام ماده شورش بوده اند با سید
یوسف خان موافقت نیفتاد میرزا یادگار را بحکومت آنجا

و مغضوب پادشاه گردیدند (و از مقولات راجه بیربل است که روزی محمد اکبر پادشاه تار یکی قبر یاد زمره اندیشه می نمود - راجه مزبور با وجود بودن قوم برهمین گفت در زمینی که جسد مبارک پرنور سرور کائنات مدفون باشد دران زمین تاریکی چرا خواهد بود) (۷۸) •

بعده راجه تودرمل را با لشکر گران برای تدارک و تلافی آن و تنبیه مفسدان مرخص فرمودند - و راجه تودرمل بعد رسیدن آنجا تدبیرات بکار برده و قلعهها ساخته بمور ایام از اتمام مهم سرخ روی بروی کار آورد - عرش آشیتانی خواستند که بقصد تسخیر کشمیر خود بدولت متوجه شوند - محمد قاسم خان کابلی را با فوج شایسته بطریق هراول مرخص فرمودند - بعد رسیدن محمد قاسم خان طالع او یاری نمود که قبل از رسیدن او میان سلطان زادهای کشمیر و زمینداران آن دیار که همیشه آن ملک ماده شورش و نزاع بوده نفاق و نزاع تمام بمیان آمد و بیشتر از زمینداران تن دار بمحمد قاسم خان رجوع آورده مع فوج خود بدو پیوسته بی قتال و جدال کشمیر را بتصرف ملازمان پادشاهی در آوردند - و اقبال اکبری باستقبال شتافته کار خود ساخت - اما بسبب نزاع اعیان کشمیر بعد تسخیر با محمد قاسم خان موافقت نیفتاد و بند و بست نتوانست نمود و بیشتری از مردم کشمیر بحضور باستغاثه آمدند - بنابران حکومت آنجا را بسید یوسف خان مشهدی که دختر میرزا

از امرای تجربه کار مع فوج ده هزار سوار و پیداده کارزار دیدند
 نبرد آزما بطریق سردار مستقل علاحدہ بمدد زین خان و شیخ
 فیضی مرخص ساختند - از آنکه بیربل در فن شعر هندی و لطیفه
 گوئی و مشیر بودن در امور ملکی و دانی در خدمت عرش
 آشیانی بسیار معزز بود و کمتر بر جدائی او از رکاب راضی می شدند
 و سرانجام آن مهم را موقوف برفتن او دانسته بودند وقت رخصت
 از راه کمال لطف دست بردوش او گذاشته تاکید بزرگ مراجعت نمودن
 بعد فراغ تذبیه آن جماعه بدسگال فرمودند - بعده که بیربل بدان مکان
 رسید در ابتدا ترددات نمایان و سعی جمیل او در تذبیه و تادیب
 آن جماعه بد عافیت بظهور آمد و جمع کثیر از ان مفسدان را قتل و
 اسیر ساخت و مکتبهای فلب آنها را بتاخت و تاراج درآورد - اما از آنکه
 مقابل غرور او نظر بردانی خود داشت در تقدیر چنان رفته بود که
 چشم زخمی که در تمام ایام سلطنت عرش آشیانی فرسیده بود بلکه
 کمتر در محاربات رو داده که از جمله چهل پنجاه هزار نفر سوار و
 پیاده یک متنفس جانبر نگردیدند بر او گذشت - یعنی در عین
 ایام کوشش در بای کوتل کوهی که در دوشوار گذار بر از سنگهای
 رها هموار نزدیک آن واقع شده بود جاسوسان خبر آوردند که اعدایان
 جمعیت فراهم آورده قصد شب خون بر موج پادشاهی دارند -
 بیربل بعد شنیدن این خبر می آنکه همراهان دور و نزدیک خبر کنند
 و پایی مشورت بمیان آرد بقصد آنکه این سه چهار گروه در دوشوار
 را طی نموده از آن مکان که ملاحظه شب خون زدن بود برآید آخر
 روز با لشکر و بهیر کوچ نمود - از اتفاقات یکی از افغانان جلد رو که

محمد اکبر پادشاه

فن چار دانگ میدانستند مبتلا ساخته هم آغوش مرگ نموده
چنانچه افلاطون و دیگر حکمای کامل عیار باآوار اسهال و هر مرضی
که در علاج آن خود را سر آمد روزگار می شمردند در گذشتند -
وراجه بیربل (۷۶) که از جمله مقربان عمده محمد اکبر پادشاه
صاحب السیف و القلم گفته می شد و در فهم و فراست و دانائی
و رای صائب و بزرگ گوئی و حاضر جوابی نادر العصر آن عهد خود
را میگرفت و عمری در پست و بلند تجارب روزگار بسر برده بود -
در سنه هزار و یک [۱۰۰۱] (۷۷) مطابق آغاز سال سی و یک
جلوس غریب حادثه و چشم زخم برفوج عرش آشیانی که
بمرداری راجه بیربل تعیین گشته بود رسید - مجمل از تفصیل آن
در گزارش می آرد که بعده که زین خان و شیخ فیضی برای تنبیه
افغانان روشنائی تعیین گردیدند هر چند شرط سعی و تردد بتقدیم
رساندند بسبب کثرت افغانان که از مرور ملخ زیاده بودند فائده
مرتب نشد - بعده کنور مان سنگه را با لشکر تازه بدان مهم
مرخص ساختند و روز بروز مقدمه فساد آن قوم زیاد میگردد -
تا آنکه راجه بیربل همراه سعید خان کهکر و فتح الله مخاطب
بحکیم ابو الفتح که او هم از دانشمندان روزگار گفته می شد و جمعی

(۷۶) در نسخ موجوده بیربل و بیربر هر دو نوشته و در تاریخ

فرشته و اکبرنامه بیربل و در منتخب التواریخ بداونی و بعض نسخ

آئین اکبر بیربر نوشته *

(۷۷) بداونی و فرشته تاریخ قتل بیربل ماه صفر سنه ۹۹۴ گفته *

متوجه سمت جنوب گردند - درین ضمن خبر شورش افغانان
 روشنائی که نزدیک کوه‌های پشاور با حکام پادشاهی به شوخی پیش
 آمده قطاع‌الطریق و راهزنی اختیار نموده بودند - و خبر فساد
 کشمیر که در ذکر صوبه و سلاطین کشمیر مفصل درج گشته بعرض
 رسید - و معا بظهور پیوست که والیان توران بقصد تسخیر کابل کمر
 بسته لشکر کشی نموده اند بسبب تواتر رسیدن اخبار ناملائم متوجه
 پنجاب شدند - و میرزا شاه رخ را با امرای عقیدت کیش دیگر
 برای تسخیر کشمیر که بیشتر ماده فساد اطراف همان بود
 مرخص فرمودند - و زین خان کوکه را با شیخ فیضی که از مقربان
 خاص بود برای تنبیه افغانان مرخص نمودند - میرزا شاه رخ
 که بکشمیر رسید محاصره و محاربه آنجا بامتداد کشید و ایام برف
 و شدت سرما رسید و لشکر هندوستان تاب شداوند ایام یخ و برف
 نیاورده بسیاری تلف شدند - لهذا میرزا شاه رخ بدون حکم صلاح دولت
 و رفاه حال مسلمانان دران دانست که قرار صلح بدین شرط بمیان
 آورد که محصول دار الضرب و زعفران که عمده حاصل آن سرزمین
 است در سرکار پادشاهی بضبط درآید و لشکر دست از محاصره
 بر دارد - بعد عرض خلاف مرضی بظهور آمد و میرزا شاه رخ مورد
 اعتراض گردید - درین ضمن میرزا سلیمان جد میرزا شاه رخ بحضور
 رسیده در جرگه مصاحبان و مقربان گشته شفیع نا کرده کاری میرزا
 شاه رخ گردید *

و از آنکه حکیم علی الاطلاق در هر عهده از حکمای مشهور
 کمالان مغرور آن عصر را بهمان بلا که خود را دران

سلیمان بنی عم عرش آشیانی که در بدخشان فرمانروائی می نمود
از تسلط اوزبکان و رفتن بدخشان بتصرف عبد الله خان اوزبک
بخدمت عرش آشیانی رسیده در جرگه امرای ذوالاقتدار در آمد *

و در همان سال (۷۵) جشن طوبی شاهزاده محمد سلیم
با دختر راجه بیگوان داس ضمیمه جشن نوروزی عالم افروز گردیده
بود که خبر واقعه میرزا محمد حکیم از کابل رسید و کنور مان سنگه
ولد راجه بیگوان داس بحکومت کابل سر بلندی یافت *

بر طالبان اخبار دیر کهن ظاهر و هویداست که تمام نسق و
تسخیر هندوستان عشرت نشان یعنی بعضی بلاد دکن و
صوبه احمد آباد و مالوا و بهار و کشمیر و بیشتر ولایت شرقی و
قلعجات تعلقه زمینداران با نام و نشان خصوص اطاعت راجهای
نامدار که حلقه اخلاص بگوش نمودن و بندگی و سر افکندگی
بدین مرتبه اختیار کردن که با وجود کمال تعصب که هر قومی را
با مخالفان ملت خود می باشد دختران خود را مسلمان نموده
داخل پرستاران خاندان دودمان صاحب قران ساختن و بدان
مفتخر گردیدن و بخدمات مامور گشتن و رسیدن صاحب کمان
ایران و توران و روم و در جرگه جان نثاران این سلسله عالیه داخل
گردیدن و هندوستان را زینت تغییر و تبدیل از وضع سابق دادن
مخصوص عهد سلطنت عرش آشیانی بود *

القصه میخواستند که خود عرش آشیانی بقصد تسخیر دکن

آخر ظفر خان بی پروبال گردیده چند بار آواره داشت ادبار بود -
 و میرزا خان بحضور رسیده مورد عنایات بی پایان و مخاطب
 بشان خاتان گشته باز برای دایع فتنه و استیصال ظفر خان مرخص
 گردید - و در سنه نهصد و نود و سه [۹۹۳] امیران عمده دکن مثل
 برهان الملك و شاه فتح الله شیرازی بحضور رسیده سعادت اندوز ملازمت
 گردیده در جرگه بلدهای پادشاهی در آمدند - و ره نمونی تسخیر
 دکن نمودند - شاه فتح الله مخاطب نه عضد الدوله گشته مامور گردید
 که باحمد آباد نزد خان اعظم اتکه رفته باتفاق بتسخیر برهابور
 و برار پردازند و برهان الملك را نیز بمنصب عمده و عطای فیل و
 جواهر مفتخر ساخته با عضد الدوله و خان اعظم رفیق ساختند - بعد
 رسیدن هر دو امیر باحمد آباد خان اعظم بتهیه و سرانجام مهم دکن
 پرداخته مصلحت دران دانستند که اول به تسخیر برار که دران
 ایام بتصرف نظام الملك بود پردازند - بعده که به ایرج پور که حاکم
 نشین آن صوبه است رسیدند - هنوز به بندوبست آن ملک پرداخته
 بودند و چند روز توقف درانجا واقع شده بود که فوج نظام الملك
 بسرداری راجی خان و دیگر امرای برار و برهان پور از دو طرف
 رسیده چون مور و ملخ هجوم آوردند - و خان اعظم تاب مقاومت
 دران ملک نیارزیده صرفه در مقابله و مقاتله با آنها ندانسته بدار و مدار
 پایی اقامت ازانجا کشیده قسمی که انتشار فرار ظاهر کار بمیان
 نیاید بشهرت رسیدن خبر فساد احمد آباد براه سلطان پور و دربار خود
 را باز بر سر تعلقه خویش برساند •

در سال نهصد و نود و چهار [۹۹۴] میرزا شاه رخ نبیره مبرزا

عظیم در صوبه احمد آباد برپا گردید - آخر میرزا عبد الرحیم ولد
 بیوم خان مخاطب بمیرزا خان را بدان مهم مامور فرمودند - و در سده
 نصد و نود و دو [۹۹۲] با گجراتیان و ظفر خان مبارکات
 معب و کارزار صف بمیان آمد و چندین هزار سرو و سردار بزیارت
 آمدند - و بعد کوشش و کشش بسیار که از طرفین بظهور آمد نسیم
 نصرت بر لشکر میرزا خان وزید - و ظفر خان خود را طرف جونه گره
 و جام رسانده بفکر خام فراهم آوردن لشکر از سر نو افتاده فساد تازه
 دران ضلع برپا نمود - میرزا خان با فوج شایسته بآن صوب شتافته بعد
 تردد نمایان ظفر خان را از انجا بدر ساخت - و بار دیگر آن سرمایه فساد
 با لشکر زیاد سر از بهرونج بر آورده با قطب الدین خان جاگیردار
 حاکم بروده و بهرونج مقابله نموده غالب آمده قطب الدین خان را
 کشته فوج او را غارت نموده خزانه که دران هر دو محال موجود بود
 بدست آورده و مبلغی از تجار و صرافان نقد و جنس بطریق قرض
 بزرگ گرفته سی هزار سوار فراهم آورده بقصد مقابله میرزا خان
 متوجه احمد آباد گردید - میرزا خان ده گروهی احمد آباد برآمده
 با او مبارزه نمود - و دار و گیر غریب زد و خورد عجیب رو داد -
 و سه هزار آدم از هر دو طرف دران کارزار کشته و زخمی گردیدند - آخر
 فتح نصیب میرزا خان گردید - ظفر خان باز طرف جام شتافت و میرزا
 خان همچنان خود را به بروده و بهرونج رسانده منصوبان ظفر خان را
 اخراج و تاراج نموده عمال پادشاهی دران محل مقرر کرده با احمد
 آباد مراجعت نمود - و بار سیوم و چهارم نیز میان ظفر خان و میرزا
 خان مقابله و مقاتله رو داد - و هر بار ظفر نصیب میرزا خان گردید -

سهو و خطای بنده گرش نیست اعتبار

معنی لطف و رحمت پروردگار چیست

قبول افتاد - وقت ملازمت نظر ترحم و عنایات بحال او دریغ
نداشته متوجه هند و سده گردیدند - بعد از آنکه نزدیک آب
نیلاب مضرب خیام گردید فرمودند - که قلعه در آنجا بنا نمایند
و مسمی به انگ سارند - بعده که در سنه نهصد و نود و یک
[۹۹۱] آن قلعه مرتب گردید و پادشاه بلاهور شرف نزل فرموده
بودند قلعه داری آنجا بر اجه بهگوان داس عنایت فرمودند و متوجه
فتح پور گردیدند - بعد داخل شدن فتح پور در مزاج عرش آشیانی
انحراف تمام رو داد - و ماده فتنه و فساد واقع طلبان گردید - و
برای تسلی و رفع گفت و گوی بیخوصلگان با وجود اثر تکسر و
نقاخت اکثر دیوان میفرمودند - و چون خورد بسبب عارضه بدنی
مهم بنگاله نتوانستند نمود و دیگری را سزاوار این کار عمده ندانستند
شهباز خان کنبو را که در قید بود نظر بر جوهر ذاتی او از قید
بر آورده بعد عنایات سلطانی برای دفع فساد بلاد شرقی روانه
بنگاله ساختند •

چون ظفر خان گجراتی در ابتدای سال فتح احمد آباد
شرف اندوز ملازمت گشته بعطای منصب عمده و جاگیر لائق
سرافرازی یافته بود آخر باغرای فتنه جوین بدعاقبت گریخته طرف
احمد آباد رفته علم بغی بر افراشت - و روز بروز ماده خلل ملک
و خرابی حال رعایا میگراید - و بامداد نفاق حکام معزول و منصوب
که بتحریر و تفصیل آن نمی پردازد مهم او بامتداد کشید - و آشوب

پادشاه سمت بنگاله و مهم ولایت شرقی برهنمائی بعضی
 گمراهان واقع طالب بگرد آوری لشکر پرداخته خود را برای تسخیر
 لاهور طرف پنجاب رسانده و بسیاری از زمینداران و هنگامه طلبان
 بد عاقبت با اوزبیک گشته خلل عظیم در اطراف لاهور انداخته
 اند - لهذا رایت ظفر آیت بدان سو برافراشتند - همین که خبر
 رسیدن پدش خانۀ پادشاه گیتی ستان بهانی پت بمیرزا محمد حکیم
 رسید - سراسیمه وار بدستور سابق راه کابل اختیار نمود - بعده که
 سرحد مضرب خیام گردید شاه منصور حاکم سرهند را که در طلبیدن
 میرزا محمد حکیم هم داستان بود مقید ساخته فرمودند که منصور
 وار بر سردار عبرت جلوۀ گرسازند - و شاه زاده محمد مراد را هراول
 ساخته بقصد گوشمال میرزا محمد حکیم متوجه کابل شدند - نزدیک
 کابل که رسیدند فریدون خان ناگهان بر سر اردوی شاهزاده تاخته
 تفرقه تمام بحال سپاه و مردم بازار که ازین حادثه غافل بودند
 رساند و مال و متاع بسیار بغارت رفت - و در همان گرمی شاه زاده
 بر محمد حکیم خود را رسانده معرکه قتال و جدال بیاراست - و آدم
 بسیار از طرفین کشته و زخمی شدند - آخر نسیم فتح بر لشکر شاهزاده
 محمد مراد وزید - و میرزا محمد حکیم فرار نموده پناه بکوهستان کابل
 برد - و عرش آشیانی بعد شنیدن مرده فتح بکابل تشریف برده
 اعیان و بزرگان شهر را اعزاز و اکرام تمام فرمودند و رعایتها نمودند -
 میرزا محمد حکیم عریضۀ مشتمل بر اظهار ندامت و التماس عفو
 جرائم مصحوب ایلمچی فهمیده بنخدمت عرش آشیانی فرستاده
 مضمون این بیت بعرض رساند

* بیت *

و جمعی را مطیع و منقاد ساختند و بیشتر از توابع ملک شرقی را بتسخیر و تصرف اولیای دولت در آوردند - و بامداد تدبیر و طالع اکبری خطبه و سکه بنام نامی خود نموده خان جهان را بحکومت بنگاله مقرر فرموده بفتح پور مراجعت نمودند *

درین آوان والی برهان پور مظفر میرزا را با گلرخ بیگم والده او مقید ساخته مع تحف و هدایای دیگر همراه ایلچی زبان دان قاعده فهم بحضور فرستاد - پادشاه از راه فضل و عنایت مظفر میرزا را بانواع رعایت نوازش فرموده بهمسری شاهزاده خام دختر خود معزز و مفتخر ساختند *

درین سال از غیب در فراش خانه فتح پور آتش افتاد و چنان شعله ور گردید که هرچند سقایان و عمله کارخانجات برای فرو نشاندن آن دست و پا زدند - فائده نه بخشید - و تا دوسه روز میسوخت - و اموال چندین لک روپیه تلف گردید - و بحکم تلف المال خلف العمر شکر سلامتی خود بجا آوردند *

و درسنه نهصد و هشتاد و هشت [۹۸۸] خبر فوت خان جهان بعرض رسید و متواتر بظهور پیوست که بعد واقعه خان جهان فساد عظیم در ملک نو تسخیر در آمده بنگاله برخاسته - خواستند که متوجه بلاد شرقی و دفع فساد ینگاله گردند - درین ضمن خبر فرحت اثر تسخیر قلعه بهکر در سنه هفده جلوس بعرض رسید - و بشگون نیک گرفتند *

و در همین آوان از نوشتجات کابل و اخبار نویسان شمالی بوضوح پیوست که میرزا محمد حکیم از شنیدن تشریف بردن

پادشاه سمت بنگاله و مهم ولایت شرقی برهنمائی بعضی
گمراهان واقع. طالب بگرو آوری لشکر پرداخته خود را برای تسخیر
لاهور طرف پنجاب رسانده و بسیاری از زمینداران و هنگامه طلبان
بد عاقبت با اورنقی گشته خلل عظیم در اطراف لاهور انداخته
اند - لهذا رایت ظفر آیت بدان سو برافراشتند - همین که خبر
رسیدن پیش خانه پادشاه گیتی ستان بهانی پت بمیرزا محمد حکیم
رسید - سراسیمه وار بدستور سابق راه کابل اختیار نمود - بعد که
سرهند مضرب خیام گردید شاه منصور حاکم سرهند را که در طلبیدن
میرزا محمد حکیم هم داستان بود مقید ساخته فرمودند که منصور
وار بر سردار عبرت جلوه گر سازند - و شاه زاده محمد مراد را هراول
ساخته بقصد گوشمال میرزا محمد حکیم متوجه کابل شدند - نزدیک
کابل که رسیدند فریدون خان ناگهان بر سر اردوی شاهزاده تاخته
تفرقه تمام بحال سپاه و مردم بازار که ازین حادثه غافل بودند
رساند و مال و متاع بسیار بغارت رفت - و در همان گرمی شاه زاده
بر محمد حکیم خود را رسانده معرکه قتال و جدال بیاراست - و آدم
بسیار از طرفین کشته و زخمی شدند - آخر نسیم فتح بر لشکر شاهزاده
محمد مراد وزید - و میرزا محمد حکیم فرار نموده پناه بکوهستان کابل
برد - و عرش آشیانی بعد شنیدن مژده فتح بکابل تشریف برده
اعیان و بزرگان شهر را اعزاز و اکرام تمام فرمودند و رعایتها نمودند -
میرزا محمد حکیم عریضه مشتمل بر اظهار ندامت و التماس عفو
جرائم مصحوب ایلمچی فهمیده بخدمت عرش آشیانی فرستاده
مضمون این بیت بعرض رساند

* بیت *

و جمعی را مطیع و منقاد ساختند و بیشتر از توابع ملک شرقی را بتسخیر و تصرف اولیای دولت در آوردند - و بامداد تدبیر و طالع اکبری خطبه و سکه بنام نامی خود نموده خان جهان را بحکومت بنگاله مقرر فرموده بفتح پور مراجعت نمودند *

درین آوان والی برهان پور مظفر میرزا را با گلرخ بیگم والدۀ او مقید ساخته مع تحف و هدایای دیگر همراه ایلچی زبان دان قاعده فهم بحضور فرستاد - پادشاه از راه فضل و عنایت مظفر میرزا را بانواع رعایت نوازش فرموده بهمسری شاهزاده خانم دختر خود معزز و مفتخر ساختند *

درین سال از غیب در فراش خانۀ فتح پور آتش افتاد و چنان شعله ور گردید که هرچند سقایان و عملۀ کارخانجات برای فرو نشاندن آن دست و پا زدند - فائده نه بخشید - و تا دوسه روز میسوخت - و اموال چندین لک روپیه تلف گردید - و بحکم تلف المال خلف العمر شکر سلامتی خود بجا آوردند *

و درسنه نهصد و هشتاد و هشت [۹۸۸] خبر فوت خان جهان بعرض رسید و متواتر بظهور پیوست که بعد واقعۀ خان جهان فساد عظیم در ملک نو تسخیر در آمدۀ بنگاله برخاسته - خواستند که متوجه بلاد شرقی و دفع فساد بنگاله گردند - درین ضمن خبر فرحت اثر تسخیر قلعه بهکر در سنه هفده جلوس بعرض رسید - و بشگون نیک گرفتند *

و در همین آوان از نوشتجات کابل و اخبار نویسان شمالی بوضوح پیوست که میرزا محمد حکیم از شنیدن تشریف بردن

عرش آشیانی پرداخت - درین گرمی دار و گیر راجه جی سنگ
 که خود را بمدد عرش آشیانی رسانده بود باندک دار و گیر
 که بمیان آمد راجه نامی با چند نفر رکاب بکار آمد و اختیار
 الملك گرفتار چنگ اجل گردید و تمام فوج و بهیر گجراتیان
 و میرزا بغارت تاراجیان و بهادران پادشاهی درآمدند - و خان اعظم
 بملازمت عرش آشیانی رسید - و سعادت قدمبوس حاصل نموده
 شکر چنان فتح که کمتری از پادشاهان را روداده باشد بجا آورده
 بتقدیم آداب تهنیت پرداخت - و دیگر امرای عظام رکاب تسلیمات
 مبارک باد بجا آوردند و نثار گزاندند - اگرچه عرش آشیانی
 بر قطع شجر حیات میرزا راضی نبودند اما راجه رام سنگ راضی
 بنگاه داشتن ماده فساد نگردیده بقتل او مبادرت نمود - و خان اعظم
 را بدستور سابق در احمد آباد گذاشته متوجه آگره شدند *

بعد آرام گرفتن چند روز رایت ظفر پیکر طرف ملک شرقی
 برافراشتند - و بعد رسیدن بنواح حاجی پور پشته ترددات فوج کشی و
 کارزار و محاربات رستمانه آنچه در تسخیر آن ولایت ازان پادشاه گیتی
 ستان که قلم ابطال برد استان رستم و اسفندیار می کشید بظهور آمد -
 و افغانان سور و لودی و نیازی بسیار را علف تیغ ساختند - اگر خواهد
 مجمل از تفصیل آن بگزارش آرد از سر رشته اختصار نویسی بیرون
 می افتد - هرکه خواهد که اطلاع یابد باکبر نامه و تاریخ فرشته
 رجوع نماید *

حاصل کلام در سنه نهصد و هشتاد و چهار [۹۸۴] بعد قلع
 ریشه فساد مدعیان خاندان این دودمان بعضی را بجزا و سزا برساندند

جلوه گر گردید - دل باختن هراس گشته عنان از معرکه گردانیده
 پا فوج خود رو بفرار گذاشت - و بهادران فوج پادشاهی بتعاقب
 پرداختند - در اثنای آن حال که گرم گریختن بود - اسب محمد حسین
 میرزا سکندری خورده افتاد - و بدست مردم پادشاهی مقید گردید -
 و بخدمت عرش آشیانی حاضر آوردند - چند نمدازی که در گرفتن
 و آوردن او باهم دعوی سبقت می نمودند - میان آنها گفتگو بنزاع
 انجامید - پادشاه از پرسید که راست بگو ترا که گرفته میرزا در جواب
 گفت راست این است هیچ کدام مرد آن نبودند که مرا بگیرند
 مگر کفران نعمت ورزیدن من و اقبال پادشاهی مرا دستگیر ساخت -
 و دران حالت که غلبه فوج میرزا ظاهر گردیده بود و پادشاه از فوج
 برآمده بمیرزا تاخته هزیمت داده بود تا گرفتار شده آمدن او
 عرش آشبانی برای دفع کسل یلغار و قرون ده روز در زیر سایه
 درخت آرام گرفتند - در لشکر اختیار الملک خبر مغلوب گشتن
 فوج پادشاه انتشار یافت - اختیار الملک بسبب تمام مکان خود را
 گذاشته بقصد مقابله و غارت فوج پادشاه و مدد لشکر خود، معذنی اجل
 خویش و اقبال پادشاه جلو ریز وقتی خود را رساند که تمام فوج
 عقب میرزا تاخته بود - و عرش آشیانی با دو صد و سه صد سوار
 زیر درخت سایه دار با دل بیدار در راحت بودند - از رسیدن اختیار
 الملک پادشاه خبردار گردیده مستعد مقابله گشته نقارچیان را
 که دل و دست آنها را کار رفته بود - بنواختن شادیاده فتح مأمور
 ساختند - و خان اعظم که با فوج خود در شهر محصور بود -
 باستعجال تمام برآمده از عقب اختیار الملک رسیده بکارزار و مدد

یابی او گرفتار گردید - چنانچه انشاء الله تعالی مفصل
در خرامه در آمد * ع * بین تفاوت از کجا است تا کجا
نصه محمد حسین میرزا و امیران گجرات از چنین ایلغار نمودن
مدار انگشت حیرت بنددان گزیده حوصله باختند - و چنان
گردید که اختیار الملك بطریق فوج یلتمش با پنج هزار
نزدیک بدر از شهر که خان اعظم از احمد آباد برآمده بدمه
تفراند رسید مستعد باشد باز هر طرف که ضرورت اند خود را
و محمد حسین میرزا با هفده هیزده هزار سوار خود و اختیار
ت و ده هزار پدانه تیر انداز و برقدار حکم انداز بمقابل پادشاه
و فوجها بحرکت آمده باستقبال پادشاه شتافته اطراف فوج
نمی فرو گرفتند - و کوس و کرنای رزم و هلی و هوی دلیران
آواز گردید - و زده و خورده غریب بمیان آمد - و بهادران جانباز
یک تاز با وجود چنان متحدگی و کمال مسامت بعبده از
نی لشکر خصم اندیشه بدل راه نداده داد تهریزی میدادند * نظم *
به جنگ را تنگ بسته میان * بگردن برآورده گرز و سنان
خون آب داده همه تیغ را * سنان بر جگر درخته میخ را
که نثر غلبه فوج مخالفان ظاهر گردید - و چندین از امیران
سایه شرط جان نثاری بتقدیم رساندند - و بسیاری گلگونه
نرمی زخمی نمایان حاصل نموده - و نزدیک بود که چشم
بفرج پادشاه در استقبال رسد - عرش آشیانی یا خاعان جان نثار
وزیر آرق لب فوج ظفر موج برآمده چون فیل کوه زبا بر محمد حسین
و ...

دروغ - خبرداران ما میست روز است که پادشاه را در قلع پور بلا خبر اراده کوچ گذاشته آمده اند - سوار خان اعظم در جواب گفت آری چنانست که می گویند - اما امروز نه روز است که پادشاه شتر سواره از قلع پور بدین سمت ابلاغ نموده با شتر سواران یک تار بهادر انتخابی خود را رسانده •

بر منصف پدشگان با هوش ظاهر است که هیچ پادشاه بدین جرأت و این یاروی طالع و مدد اقبال عدو مال نبود که باوجود تحقیق خبر فوجهای سنگین مخالف و میسر داشت که آنکه اگر خواهد بالک سوار و چهار پنجه هزار فیل که همیشه در فیلیخانه سرکار موجود می بودند متوجه کارزار گردد - این همه جرأت نماید - که هر جا با چهل پنجاه هزار سوار کارزار باید نمود با جمعیت معدود که آنها نیز بسبب یلغار شب و روز و بیدار خوابی با کلفت و کسل تمام خمار آلود بیداری رسید باشند که ادنی فوجدار پرگه از عهد مقابله و پیکار او تواند برآمد چنان تهوری را کار فرماید - و بر عالمی ظاهر است که وقت اراده توجه پادشاهان از شهر بشهر دوسه ماه خبر کوچ و برآمدن پیشخان و تیاری کارخانجات شهر بشهر انتشار می یابد و آن خسرو گیتی ستان بدان چستی و چالاکي خویش را رساند که قبل از رسیدن خبر خود را با دوسه صد سوار برساند - برخلاف فرخ سیر پادشاه که باوجود فراهم آوردن هفتاد و هشتاد هزار سوار و جمع نمودن همه امیران ایران و توران و راجهای نامدار و سالار بکار بردن منصوبه و تدبیر از عهد یک نوکر نتوانست برآمد :

شما پیشتر خواهیم رسید اما تا مقدور شما هم خود را زود تر برسانید -
 از عقب بعد چند روز خود بدوالت از فتح پور با چهار صد پانصد سوار
 انتخابی یک تاز بهادر که پیشتر از امرای جان نثار و خانه زادان
 تجربه کار کارزار دیده بودند برشتوان ماده سوار نموده و خود
 پاره راه بر اسپ و پیشتر بر بهل و شتر سواری فرموده شب و روز
 طی مسافت نموده چهل روزه راه را که پادشاهان در سه ماه و
 چهار ماه قطع نتوانند نمود در نه روز طی فرموده بحوالی احمد آباد
 رسیدند - مابین راه هرجا که با امرا و لشکری که سابق مرخص
 فرموده بودند ملاقات می شد آنها باظهار خجالت غرق عرق
 انفعال گردیده برکاب می پیوستند - و باز تا احمد آباد در ایلغار
 بهم رکابی آن پادشاه در افتد از نتوانستند رسید - و روزی که کار بمقابله
 و مقاتله افتاد زیاده از سه هزار سوار در رکاب نبودند چون در همان
 دوسه روز جاسوسان اختیار الملک پادشاه را در فتحپور گذشته بی اثر
 خبر حرکت کوچ آمده بودند بعد که آثار گرد فوج همربکان
 عرش آشیانی و غلغلۀ رسیدن لشکر تازه بگوشها رسید یکی از سواران
 فوج مخالف که برای آب دادن اسپ خود کنار آب متصل
 دروازه شهر آمده بود و در همان آن از سواران خان اعظم صوبه دار
 محصور برای آب خوراندن اسپ کنار آب آمد سوار اختیار الملک
 ازین سوار استفسار نمود که کدام سردار تعیین کرده پادشاه شما تازه
 رسیده - آن سوار در جواب گفت که جلال الدین محمد اکبر پادشاه
 غازی خود بدوالت و اقبال رسیده اند - سوار آن طرف که بروایت
 بعضی مورخین محمد حسین میرزا خود بود بدو گفت زهی لاف

اقبال اکبری پسر خود را همراه گرفته از راه بکلانه طرف دکن فرار نمود -
 قلعه بندر مذکور بتصرف پادشاه گیتی ستان در آمد - (عجب قلعه
 گرفت) تاریخ آن یافتند درین ضمن میرزایان فرصت یافته پترن را
 محاصره نموده حال بر سید احمد خان تدبیر آوردند - و همین که تیغ
 آفتاب گیتی ستان از افق مشرق سر بر آورده بود آوازه رسیدن پادشاه
 ذو الاقبال انتشار یافت - دست از محاصره برداشته سایه وار از گرد
 احاطه آن دیار معدوم الوجود گشته آواره دکن گشتند - و عرش آشیانی
 خان اعظم را بصوبه داری احمد آباد با دیگر حکام تجربه کار کار دیده
 رعیت پرور در احمد آباد گذاشته در سنه نهضت و هشتاد و یک
 [۹۸۱] متوجه آگره گردیدند - و فوج برای تسخیر بهکرتعین
 فرمودند - و ابراهیم حسین (۷۴) میرزا خود را به پنجاب رسانده
 چند روز ماده فساد گردیده بزرگی از دست بلوچان کشته شد -
 و سر او بحضور رسید - فرمودند بر دروازه آگره آویزند - و در همان روزها
 مسعود میرزا گرفتار شده آمده در قلعه گوالیار مقید گردید *
 در بن اوان که پادشاه در فتحپور تشریف داشتند بعرض رسید که
 اختیارالملک گجراتی باتفاق محمد حسین (میرزا) لشکر فراهم آورده آمده
 احمد آباد را محاصره نموده است - عرش آشیانی ابتداء چند هزار
 سوار انتخابی همراه امرای عقیدت نشان رزم آزما پیشتر بطریق
 هراول رخصت فرموده بتاکید اکید بهریک فرمودند که اگر چه ما از

(۷۴) در نسخه ابراهیم بیگ میرزا نوشته لیکن آن صحیح

مورد عنایات بی پایان و مخاطب بظفر خان گردید - بعده دیگر برادران سلطان مظفر که همه از سلاطین زادهای احمد آباد بودند سعادت قدمبوس حاصل کردند و سجدات شکر نزول قدم میمنت لزوم بآن سمت بجا آوردند - و بی آنکه کار بخون ریزی و فوج کشی انجامد ملک بتصرف آن گیتی ستان در آمده امیران عقیدت آئین جبین سای تهنیت گردیدند - و از جمله میرزایان هنگامه طالب بغی پیشه که آواره سمت بهرونچ و کهنایت بودند از شنیدن آواره فتح اقبال اکبری سراسیمه کاروبار گشته میخواستند که فرار نمایند - عرش آشیانی مطابق رویه یکه تازی بطریق ایلغار بر سر میرزایان که قریب هزار و پانصد سوار داشتند از آنکه همراه عرش آشیانی زیاده از دو صد سوار نرسیده بود میرزایان بشوخی و جرأت تمام اقدام بر مقابله نمودند و در مکان قلب سر راه پادشاه گرفتند و کارزار سخت و دار و گیر غریب بمیان آمد و بمرتبه جنگ مغالبه گردید که از سیف و سنان کار بمشت و گریبان رسید - و هیچ نمانده بود که چشم زخم بدشمنان آن جناب رسد - و مکرر حملهای مخالفان را بشجاعت ذاتی رد فرمودند - و راجه بهگوان داس که از عقب رسیده رفیق جانفشانی گشته بود بعد تردد بهادرانه با چنده راجپوت بکار آمد - و پادشاه خود دو ترکش تیر بدست مبارک خالی نمودند - آخر کار نسیم فتح و فیروزی باقبال اکبری همعنان گردیده بر فوج پادشاه وزید - و ابراهیم میرزا و محمد حسین میرزا رو بفراگذاشتند - چون قلعه بندر سورت در تعلقه گل رخ بیگم دختر میرزا کامران بود عنان توجه طرف بندر سورت معطوف داشتند - گلرخ بیگم از شنیدن خبر دبدبه

برهم خورده ملک صاحب ندارد و هر دو میرزای باغی پیشه که از صدمات فوج پادشاهی این طرف آواره شده اند در بهرونج و اطراف احمد آباد باتفاق بعضی مفسدان واقعه طلب علم بغی برافراشته اند باندک توجه و تعین فوج این ملک بتصرف اولیای دولت خواهد آمد بعد عرض پیر محمد خان اتکه را بانوج شایسته پیشتر مقدمه الجیش مرخص فرمودند - چون بر سرحد راجه سروهی رسید راجه آنجا یکی از راجپوتان چرب زبان تهور نشان را بطریق رساندن پیغام و اظهار بعضی مطالب ضروری و عجز حال خود فرستاد - و او در وقت ادای پیغام جمدهر از نیام کشیده بر شکم خان مذکور رساند همزمان پیر محمد خان بر سر او ریخته دست بدست بسزای کردار او رساندند - و پیر محمد خان اگرچه با وجود رسیدن زخم کاری جابر گردید اما از الم زخم که بعد مدت التیام پذیرفت جرأت بر رفتن احمد آباد ننموده بخدمت پادشاه مراجعت نمود - و عرش آشیانی خود بدولت و اقبال عدو مال عنان عزیمت طرف گجرات معطوف داشتند - دو سه منزل طی نموده بودند که بمزده ولادت نونهال گلشن سلطنت پادشاه زاده دانیال مبشر گردیده نفال نیک گرفتند - و در سنه نهصد و هفتاد و نه [۹۷۹] بقصبه پتن احمد آباد رسیده حاکم آنجا را مستمال ساخته بی تردد تیرو سنان از تصرف گجراتیان بر آورده سید احمد خان را که از سادات باره بود فوجداری آنجا داده رایت ظفر آیت طرف احمد آباد برداشتند و نزدیک احمد آباد رسیدند - سلطان مظفر باستقبال شتافته شرف اندوز ملازمت گشته

محمد اکبر پادشاه

تحتی که حضرت فردوس مکانی را با رانا سانکا دران مکان میمنت
 نشان رو داده بود مسمی بفتح پور ساخته مشتبّه برونق خلد برین
 آباد نمودند - و عمارات عالی گذاشتند - چون قلعه کالینجر که شیر شاه
 در هوای تسخیر آن سوخته در حالت نزاع بمراک دل رسیده مفتوح
 ساخته بود - و باز کفار بدعوی ارث بتصرف خود آورده بودند -
 عرش آشیانی همین که اراده تسخیر آن قلعه در دل راه دادند - راجه
 رامچند که دران قلعه حاکم مستقل بود کلید قلعه را مع دیگر
 هدایا پیشکش فرستاده مبارک باد ولادت پادشاهزاده معروض
 داشت - و در همان زودی از مژده روح پور تولد فرزند دیگر که
 مسمی بسطان محمد - مراک ساختند کل عیش و نشاط در چمن
 مراک شگفته گردید - و باز از سر صدق و صفا باجمیر تشریف برده
 زیارت نموده زر وافر بخادمان وضعیفان و ارباب حاجت رساندند -
 و فرمودند که حصاری از گچ و سنگ گرد آن مزار سازند - راجه کلیان مل
 حاکم بیکانیر و چندر سین والد مالدیو آمده مع انواع تحف
 ملازمت نمودند - و دختر کلیان مل از جمله پیشکش داخل
 پرستاران خاص سراق جاه و جلال گردید - درین اوان از نوشته
 اعتماد خان وزیر سلطان مظفر گجراتی که اکثر نظر بند (؟) و امیر
 صاحب مدار می بود و آخر با یکی ازان هر دو ساخته در دفع
 امیر دویم کوشیده فی الجمله در سلطنت اختیار بهمرساند معین
 در سلطنت و ملک خلل باقی ست و در حقیقت ملک گجرات
 بتصرف امرا در آمده چنانچه در ذکر حاکمان احمد آباد مفصل
 بگزارش در آمده و نسق سلطنت احمد آید بسبب نفاق امرا

رسیدن فوج طرف مالوا میرزایان دست و پایي لحاصل زده هزیمت یافته راه خاندیس اختیار نمودند - و عرش آشیانی بعد فراغ زیارت حضرت خواجه معین الدین چشتی قدس سره و رساندن فیض بساکنان و خادمان آن مکان فیض نشان و تقدیم فاتحه و التماس فرزند طرف آگره متوجه شده و بسیکری هفده هیزنه کروهی آگره که رسیدند بخدمت حضرت شیخ محمد سلیم چشتی که از مردمان والا مقام آنجا بود رفته درخواست فاتحه برای طلب فرزند نموده ذنر نمودند که اگر خدا بدین امید کامیاب سازد هم اسم شیخ نمایند - و در همان زودی بمزده حمل و بارور گشتن فخل مراد مبشر گردیدند - و آن حجله نشین سراچه عصمت را که اثر ثمر آرزو در بطن او ظاهر گشته بود اراده مزید حسن عقیدت همراه پرد گیان حضرت شیخ نگاه داشتند - بعده که بمزده ولادت با سعادت آن نور حدیقه سلطنت و نور حدیقه خلافت که هفدهم ربیع الاول سنه نهصد و هفتاد و هفت [۹۷۷] بطالع میزان از مطلع فضل یزد منان بر ساحت زمین جهانگیر گردیده کامروا گشتند بطریق استعجال خود را بخدمت شیخ سلیم رسانده بعد تقدیم شکر توجهات باطنی آن قدوس زمان خرمن خرمن و دامن دامن زر بمستحقان و خادمان آن سرزمین رسانده مولود مسعود را بسلطان سلیم موسوم ساختند - و تاریخ ولادت آن فونهل گلشن جهانبانی و گوهر دج اکبرشاهی (در شوار لجه اکبر) یافتند - و پیاده بزیارت درگاه حضرت خواجه معین الدین چشتی باجمیر که صد و بیست و ... دارد تشریف بردند - و قصبه سیکری را بسبب

اصل ندارد - بهر حال از زمیندار عمده در هندوستان نیست - از جمله نوکران موروثی رانا که وطن در همان سرزمین از قدیم الایام دارند سید علی و سید ولی نام بسیاریند که خود را سید میدانند - و قتیکه از آنها ارکان دین و مذاهب پرسند سواي نام رانا و ملت رانا نمی دانند - و هرگاه رانا ازین جهان انتقال نموده بمکان اصل خود شتابد و خواهد که پسر او بجای او قائم مقام گردد - یکی از جماعه کوه نشینان سر و پا برهنه که گویند خزانه رانا از قرنهای کرسی بکری حواله آن جماعه است که در جنگل مدفون دارند و هیچ احدی را بران مکان اطلاع نمی دهند و هر سال و ماه و بروایتی هر روز بران خزانه مدفون می افزایند او آمده سر انگشت خود را بکاره شگاف می نماید و قطره خون آن انگشت بر پیشانی آن وارث ملک می مالند - بعد ازان ارکان دولت آداب مبارک باد بجا می آرند - و آنها با پادشاهان نسبت دختر نمی نمایند *

القصة بعد فراغ تسخیر قلعه چتور در سنه سیزده جلوس متوجه تسخیر قلعه رنتهپور تعلقه سورجن حاکم آنجا گردیدند - بعد که بمحاصره رنتهپور پرداختند باوجود در همین اوان خبر رسید که میرزایان باغی پیشه از احمد آباد باز برگشته طرف مالوا آمده تاخت و تاراج می نمایند اصلاً متوجه دفع فساد مالوا نگشته دست از محاصره برداشتند - و راجه سورجن حاکم قلعه مغلوب هراس گشته فرار نمود - بعده قلیچ خان اندجانی و غیاث الدین علی نخشبی را مع فوج شایسته برای تنبیه و دفع فتنه میرزایان باغی تعیین فرمودند و خود متوجه اجمیر شدند - بعده

گویند دران روز آنچه بشمار آمدند ده هزار آدم از زن و مرد هندو و مسلمین. علف تیغ گشتند - و حکومت آنجا را باصف خان مقرر فرمودند - و بعد آن لغایت حال آن قلعه ویران مطلق مانده و رانا و دیگران وطن خود در همان کوهستان قرار داده آبادی بیاسم آدیپور آباد ساخته می بود - مسود اوراق در ایامی که همراه خلیفه سلطان شاهزاده ایران بطریق مهمان وار رفیق بود وارد ملک او گردید و بحسب تکلیف رانا برای ضیافت چند مقام نمودن اتفاق افتاد و با نوکران عمده رانا که برای استقبال و رساندن تا سرحد بانسلف و هدایای مرسوله رانا آمده بودند از روی غور بحقیقت را رسیده و از اطوار مذمومه آنها واقف گشته - ملک وسیع پر حاصل که در طول از هشتاد کروه زیاده و در عرض کم از هفتاد کروه جریبی نشواهد بود - و جمع آن سوای مداخل سائر و راهداری و ابواب فروری فوجداری و غیره که این هم مبلغ کلی می شود از محصول مال نقد فقط از کرور روپیه تجاوز مداخل دارد - و نوکران عمده او که در سال بیست هزار و سی هزار تا پنجاه هزار روپیه مقرری دارند آنها را باصلاح آن جماعه بیست هزار و سی هزار موافق همان مواجب می یابند - سده و چهار صد سوار همراه هر یک از آنها تعیناتند - و در همان پرگانات که تنخواه نموده اند می باشند - در سال یکبار دو بار روز دسره یا شادی برای سلام رانا میروند - یا باستقبال و مشایعت پادشاهزاده یا امیرنامی که ازان راه عبور نمایند تعیین می گردیدند - گویند رانا خود را از اولاد نوشیروان میگیرد که بمزور ایام آتش پرستی آنها به بت پرستی مبدل گردیده اما

رانا گردیدند - همین که رایت ظفر اثر نزدیک سرحد تعلقه رانا رسید رانا که بعد هزیمت دو لک سوار و پیاده از مقابل ده دوازده هزار سوار چغته هزیمت یافته مغلوب هراس گشته بر فرزندانش خود قسم گذاشته بود که بر روی دردمان صاحبقران شمشیر نکشند خود بعیال و اطفال خویش برآمده طرف کوشستان قلب که الحال بآبادی آدیپور موسوم گشته و مسکن اولاد آن رانا قرار یافته پناه برده - و جیپال (73) نام برادر صاحب مدار خود را با دیپال نام برادر او و هشت هزار سوار جراز و ذخیره بسیار و آلات حرب مع کارخانجات در قلعه گذاشت - و کار محاصره و پیدش بردن مورچال و بستن دمدمه انجامید - و ایام محاصره بامتداد کشید و چندین دفعه در یورش و بر آمدن راجپوتان بقصد شب خون بر مورچال پایی جدال و قتل میان آمد و آدم بی شمار از هر دو طرف گشته و شهید گردیدند و از ابتدای محاصره تا روز پرائیدن دیوار و برج یک طرف قلعه پانزده امیر نامی با جمع کثیر بدرجه شهادت رسیدند - در آخر یورش جیپال از گولہ بندیق پادشاه بقول مشهور گشته گردید - و برادر او دیپال نام ناچار گشته دست از جان و مال و عیال شسته باتفاق همه راجپوتان شروع ببحور نمودن زنان و فرزندان نموده چهار پنج هزار بل زیاده زن و مرد زیر تیغ آورده از قلعه برآمده بمقابلہ و مقاتله پرداخت - و جنگ عظیم در پیوست - و از راجپوتان همراه او بیشتری طعمه تیغ و تیرو سنان معلان دلاوران چغته گردیدند •

قصبات صوبه مالوا را بتاخت و تصرف آورده در میان هم قسمت
برادرانه نمودند - عرش آشیانی از شنیدن خبر این فساد تازه فسخ
اراده توقف پنجاب نموده اول بفکر دفع فتنه و آشوب خان زمان
بد پیمان پرداختن اعم دیگر مهم دانسته مساوت بعیده را بطریق
ایلتغاطی نمودند - که قبل از انتشار یافتن خبر حرکت آن پادشاه
گیقی ستان بر سر آن خفتگان بادیه غفلت رسید و خان زمان اجل
فاگهان بچشم عبرت بین مشاهده نمود - از آنکه راه فرار و در التماس
عفو تقصیر بر روی خود مسدود یافت بجز آنکه در مکافات نمک
بحرامی خود را بدم تیغ و سنان دهد چاره کار دیگر ندانست - و
بعد کوشش حاصل طعمه شمشیر و هدف تیر بهادران رکاب گردید -
و بهادر خان که زنده دستگیر شده بود به برادر خود پیوست - آری
که کرد که نیافت - و که کاشت که ندرود - سرهای باغی پیشگان
مقتول را بطریق هدیه برای میوزایان که تازه بعرضه بغی آمده بودند
روانه فرمودند - و اکثر همراهان هر دو بردار را که بقید در آمده بودند
حکم فرمودند - که بر پای فیل بسته تشهیر نمایند تا بسرداران خود
واصل گردند و تاریخ این فتح (مبارک فتح اکبر) یافته اند *

بعد فراغ استیصال مدعیان دولت سمت شرقی متوجه تنبیه
میوزایان باغی گردیدند - در همان زودی از هیبت اقبال اکبری
میوزا الخ بیگ که در بغی ورزیدن پیش قدم دیگر میوزایان بود
بساط حیات در نوردید - و دیگران تاب صدمات بهادران رکاب
نیارده آواره طرف احمد آباد و گجرات و خاندیس گشتند - و
عرش آشیانی در سنه درآورده جلوس متوجه تسخیر چتور و تنبیه

را مخاطب به منعم خان ساخته و بر مراتب منصب او افزوده
 جمعی از مردم کار طلب تجربه کار همراه او داده برای بند و بست
 آگه مقرر و مرخص نمودند - و مهم خان زمان را موقوف بر وقت
 دیگر داشته متوجه پنجاب شدند - و بطریق ایلغار همینکه نزدیک
 سرهند رسیدند میرزا محمد حکیم بمجروح آوازه ورود رایات ظفر آیات
 تاب مقاومت نیاورده سراسیمه کار و بار نا کرده کاری خود گشته
 ناچار راه فرار طرف کابل اختیار نمود - از اتفاقات از مردمان بدخشان
 هیچ کدام در کابل نبودند و جمعیت هم موافق مقابله و محصور
 گردیدن در قلعه نبود - میرزا محمد حکیم بلا تردد تیغ و سنان ملک
 از دست زفته خود را متصرف گردید *

عرش آشیانی از شنیدن خبر مراجعت میرزا محمد حکیم
 میخواستند چند روز به بند و بست پنجاب و تسلی دل الم خورده مردم
 آنجا پرداخته متوجه تنبیه خان زمان گردند درین ضمن خبر آشوب
 تازه طرف مالوا بعرض رسید مجمعی از تفصیل آن بزبان خامه
 میدهد که محمد حسین میرزا و مسعود میرزا که با محمد سلطان
 و میرزا محمد زمان چهار برادر می شدند و با خاندان صاحبقران
 رشته بنی اعمام ذوی الارحام میروسانند چنانچه بغی ورزیدن محمد
 سلطان و میرزا محمد زمان در ذکر سلطنت فردوس مکانی و جنت
 آشیانی باحاطه تحریر آمده و مکرر قلم عفو بر جریده اعمال آنها
 کشیده شده بود درین ایام از شنیدن هنگامه اطراف شرقی و کابل
 بالغ بیگ میرزا و شاه میرزا که آنها نیز از همان سلسله صاحب
 داعیه بودند همدستان گشته مع پسران بغی ورزیده فتنه عظیم برپا نموده

جان بسلامت از دست او بدر بردن غنیمت دانسته خود را بکوهستان آن سرزمین رساند - بعده بگرد آوری لشکر پرداخته بر سر میرزا سلطان آمده کابل را متصرف گردید - میرزا سلطان خود را نزد میرزا سلیمان رساند فوج همراه گرفته برای تسخیر کابل بار دیگر کمر همت بست و نزدیک رسیده بمحاصره کابل پرداخت - و میرزا محمد حکیم از استحکام مورچاں و برج و باره و گرد آوری ذخیره خاطر جمع نموده محصور گردید - و در دفع فتنه میرزایان بدخشان می کوشید - و حقیقت بهم محصور معروض داشت - و بعد رسیدن خبرهایی ملال اثر عرش آشیانی فریدون خان کابلی را که خالوی میرزا محمد حکیم می شد باموج حاکم پنجاب و امیران دیگر را بمردن میرزا محمد حکیم روانه ساخته بودند - و تا رسیدن فریدون خان میرزا محمد حکیم تاب مقاومت در کابل نیارده خود را قبل از رسیدن فریدون خان بنیلاب رساند - بعده که فوج کومکي بدو پیوستند فریدون خان مصلحت داد که پادشاه بمهم خان زمان در اطراف بهار پابند گردید و شما هم وارث ملکید تقاضای وقت و غیرت آنست که باتفاق کمر همت بسته ملک پنجاب را متصرف شویم و سرهند را حد خود ساریم و آینده چشم بر راه عطیه الهی باشیم - کابل که ملک مورثی شماست کجا می رود - و میرزا محمد حکیم بازی و فریب آن الله و فریب خورده روانه لاهور گردید - حاکم پنجاب باتفاق کومکیان محصور گردیده سراز اطاعت پچید - و اکثر همراهان فریدون خان ازو جدا شده رفاقت حاکم پنجاب اختیار نمودند - و فساد عظیم علاوه شورش شرقی گردید - بعده که مجددا خبر ایر، واقعات بعرش آشیانی رسید عبد الرحیم بن یحیی خان

اقبال اکبري با جمعيت قليل که قابل ذکر نيست غافل بر سر آن
 مدھوشان بادۀ غفلت رسيدند - و آن تيره بختان که مست نشاي
 غرور بودند بي ادبانه بمقابله شتافتند - بعد زد و خورد که بميان آمد
 از مدۀ مدد طالع آن خسرو سکندر فرچنان مغلوب هراس گرديدند
 که التماس عفو تقصير را ميانجي قرار صلح ساخته والدۀ خود را
 براي شفاعت بخدمت پادشاه فرستاده شعلۀ آتش غضب را فرو
 نشاندند - و بتقاضای وقت خطا بخشي را که خاصۀ خاندان صاحبقران
 است کار فرموده تقصير هر دو برادر را مع آن ملک بطريق اقطاع
 به مادر خان زمان بخشيدند - و مقرر شد که مادر او در حضور
 باشد - وقت مراجعت عرش آشياني هنوز به جونيور نرسيدۀ بودند
 که خبر فساد هر دو بدنهاد رسيد فرمودند که والدۀ او را محبوس وار
 حوالۀ حاکم جونيور نمايند - چون درين ايام خبرهاي ناخوش از کابل
 و اطراف پنجاب ميرسيد تنبيه آنها را موقوف بروقت ديگر داشته
 متوجه آگرۀ گشتند - خان زمان خود را بجونيور رسانده با حاکم
 آنجا محاربه نموده غالب آمده جونيور را با والدۀ خود بتصرف
 آورده حاکم آنجا را عرض والدۀ خود مقيد ساخت - عرش آشياني
 از شنيدن جرأت و شوخي آن خيره چشمان بد عاقبت باز متوجه
 جونيور گشتند - درين اوان خبرهاي موخش کابل پيهم رسيد *
 حايل کلام ملالت انجام سوانح اينکه بعده که ميوزا سليمان از
 شنيدن استيلاي ابوالمعالي خود را به کابل رسانده ابوالمعالي را
 کشت و کابل را بتصرف خود آورده سکه و خطبه بنام خود نموده
 ميوزا سلطان را در کابل گذاشت و ميوزا محمد حکيم بتقاضاي وقت

بزبان خامه داده هرچند که هردو برادر در همه باب وضع امیران
 اختیار نموده بودند اما از آنکه پادشاه در حق امرای ازبکيه
 بدگمان و کم توجه شده بودند و از بعضی اطوار سابق خان زمان که
 بگزارش آمده شکای بودند و مکرر میفرمودند که این از نسل
 شیبانی خان ازبک که فخر خود مینمایند آنچه از شیبانی خان
 و دیگر از بکل نفردوس مکایی الم و تصدیعات رسیده باید که اصل
 قوم ازبک را از قلم رو خود اخراج نماییم و این معنی روز بروز ماده
 نزاع و فساد هردو برادر که در مهم شرقی مامور بودند میگردد
 تا آتش فتنه بالا گردید و باتفاق سکندر خان و ابراهیم خان ازبک
 چندی دیگر از نملک بحرامان او باش وضع را با خود متفق ساخته
 سی هزار سوار توران و افغان فراهم آورده حق احسان و نمک ولنی
 نعمت را فراموش ساخته طرف بلاد شرقی علم بغی برافراشته
 صریح طلب مخالفت نواخته خلل تمام در ملک انداختند - و پادشاه
 بسبب موانع چند که ذکر آن منافی اختصار نویسی میگردد
 اخبار موحدش را شنیده نا شنیده می انگاشتند - و تا خاطر جمعی
 از دفع بعضی ماده فساد دیگر اغماض میفرمودند تا آنکه قابوی
 وقت را از دست نداده بعدم شهرت مهم که گوشمال آن فتنه پزوهان
 را قابل فوج کشتی و گرد آوری لشکر ندانستند به شهرت شکار فرمودند
 که سرانجام چند روزه بردارند - و با جمعی از امرای مخصوص و فدویان
 جان نثار که در رکاب سیر و شکار می بودند طرف رخنه شرقی
 متوجه شدند - و تفرج گدان و صید امکان عیان توجه جانب صوبه
 بهار معطوف داشته یکبار بدستور مقرری ایلغار نموده بهمعنائی

پادشاه گردید و حکومت مالوا را بقرا بهادر داده با گره تشریف آوردند *
چون قلعه آگره ساخته سکندر لودی که از عهد او بر آبادی
آگره افزوده پای تخت خود گردانید بعده تا تیاری قلعه شاه جهان
آباد تخت گاه پادشاه دهلی گردیده بود از سنگ و خشت و آهک تیار
کرده بودند - عرش آشیانی در سال یازده جلوس که سنه نهصد و هفتاد
و سه [۹۷۳] (۷۲) هجری باشد شروع به بنای قلعه از سنگ سرخ
و مسجد عالی از سنگ منمر و عمارت دلنشین دیگر نمودند و در سنه
نهصد و هشتاد [۹۸۰] رو باتمام آورد و یاهار خود گذاشتند بیست
لک روپیه بخرچ آن در آمده و سه هزار درعه دوره قلعه و ارتفاع
سی درعه و عرض دیوار حصار ده درعه و عرض خندق سی درعه و
عمق دوازده درعه سکندری واقع شده اگرچه در السنه کهن سالن
شهرت تمام دارد که اکبر آباد موسوم از عهد عرش آشیانی گشته اما
آنچه از تاریخ شاه جهان نامه تالیف میرزا امینا ظاهر گشت تا
عهد جلوس اعلی حضرت با گره زبان زد بود صاحب قران ثانی
مسمی باکبر آباد ساختند - درین ایام عبد الله خان اوزبک در مالوا
ماده فساد و بغی گردید بعده که فوجها برو تعیین فرمودند تمام شهر
و قصبات را که لکها مال تجارت در آنجا موجود بود و تیار می شد
تاخت و تاراج نموده طرف احمد آباد فرار نمود از انتشار این
خبر بعضی واقعه طلبان حرام خوار دیگر سرمایه شورش گشتند
خصوص خان زمان و بهادر خان که حسب و نسب هردو سابق

همشیره خود را بجمع او در آورد - و آن بی سعادت مادر زن خود را که
 دخیل امور ملک رانی بود بتدبیر بد عاقبتی بکشت و زمام
 اختیار سلطنت آنجا را از طرف میرزا محمد حکیم بدست خود آورد
 و در فکر و منصوبه بر انداختن میرزا محمد حکیم نیز بود میرزا
 سلیمان برین قصه اطلاع یافته خود را از بدخشان بکابل رسانده
 ابوالمعالی را بعد از جنگ بدست آورده در مکافات اعمال او بقتل
 رساند - عرش آشیانی برین خبر اطلاع یافته شکر دفع شر او بجا آورده
 فرمودند - که کرد که نیافت - درین ایام فولاد (۷۱) نام غلام میرزا
 شرف الدین حسین وقت سواری پادشاه که از شکار گاه مراجعت
 نموده بودند از میان کمین گاه از دحام عام تیری بر کمان بهاده به پادشاه
 رساند که ثلث تیر در شانه مبارک جا گرفت و قبل از برآوردن تیر
 آن تیر انداز خطا کار گرفتار آمد و بجزای کردار رسید گویند بعد
 دستگیر شدن او بعضی هواخواهان بعرض رساندند که اول ازو تحقیق
 باید کرد که این فعل شنیع ازو بگفته و راهنمایی که بعمل آمده
 در جواب فرمودند که در صورت تحقیق و استفسار مبادا از راه عداوت
 بدروغ نام یکی از خانه زادان عقیدت کیش ما گرفته مارا در حق او
 بد مظنه سازد حکم نمودند که فرصت حرف زدن نداده بقتل رسانند -
 و پادشاه بعد حصول صحت از آن زخم خود بدولت متوجه تسخیر
 بلاد جنوبی گردیدند و بعد رسیدن سرحد برهانپور میران مبارک شاه
 دختر خود را مع دیگر تحف و هدایا پیشکش گذرانیده مورد مرحمت

بي فائده بهر يك دم آب و دنوان

برپيوسته جدل گشتند با هم دنوان

با آنكه كسى ز خوان او سير نخورد

يك كس نگرفت عبرت از وضع جهان

و در اندك فرصتي مدعيان بيرم خان بمراد دل نرسیده بدو رسیده‌اند *

درين اوان خبر فساد شاه ابوالمعالي رسيد اگر خواهد سوانح او را

مفصل برنگرد از ادعائي اختصار نويسي باز می ماند مجمل

بتحریر می آرد كه شاه ابوالمعالي از سلسله سلاطين صاحب داعيه

بود و نزد جنت آشياني آمده بپايه امارت رسیده فكر فساد داشت

بيرم خان از اراده او كه بزيست كرداري مركزز خاطر داشت او را

آماده شورش دانسته مقيد ساخته در محافظت او مي كوشيد

تا قابو يافته از حبس گريخته بعد فتنه انگيزي و فساد زياد باظهار

ندامت رخصت كعبه الله گرفته رفته باز به هندوستان آمده متوسل

ببعضي مقربان خصوص شرف الدين حسين گشته در جرگه امرا

درآمده بار ديگر سرمايه فساد گرديد - باوجود مكر از سر تقصير او

گذشتند هر بار شرف ملازمت حاصل كرده از سرنو هفتمه فساد

می ورزید تا آخر كار كار بجائي رساند كه دوسه امير نامي را بحيله

و غدار كشته خود را به پنجاب رسانده چند گاه ماده شورش بود - بعده

كه افواج برو تعين گشتند از انجا فرار نموده خود را به كابل بخدمت

ميرزا محمد حكيم برادر عرش آشياني رسانده قسمي جوهر ذاتي

ضميمه اخلاص بظهور آورد كه شاهزاده را فريخته رشادت و حسن

عقيدت خود ساخت و ميرزا محمد حكيم بليحكم عرش آشياني

رشته اخوت می افزود که بفکر بر انداختن نخل حیات او بدستور
 بیرم خان افتاد - هر چند بآتش زنه حقد و حسد سعی و تدبیرها
 بکار برد مفید نیفتاد - روزی در خلوت وقتی که خان اعظم تلاوت قرآن
 می نمود قاصو یافته فرصت وقت را غنیمت دانسته به بهانه
 تعظیم نه نمودن اول زبان بپرخاش کشاد بعهده غافل بضرب شمشیر
 کار او تمام ساخت چون خانه که خان اعظم در آن کشته شد نزدیک
 محفل و خوانگاه خاص واقع شده بود و قاتل بغرور مستی و قرب و
 جوانی اصلا متنبه ازان فعل شنیع نگشته همانجا استاده ماند و
 چهارطرف اندرون و بیرون محفل آواز گریه و صدای فتنه آمیز بلند گردید
 وقت آرام عرش آشیانی خبر بگوش مبارک رسید بر قصه اطلاع
 یافته شمشیر در دست گرفته غضب آلود بر آمدند خان اعظم را
 کشته افتاده مشاهده نموده ادهم خان را مخاطب بعتاب ساخته
 شمشیر از غلاف نیمکش بر آورده اشاره بقاتل نموده سبب این فعل
 شنیع استفسار فرمودند آن اجل رسیده خون گرفته ندانست که
 چه عذر گوید و بی ادبانه هردو دست پادشاه باظهار رسوخیت
 گرفته شروع بقصه پر غصه گریه آلود نمود - عرش آشیانی دستهای
 خود را از دست آن بدینست جدا ساخته دو سیلی فائم چنان بر روی
 او زدند که بیخود شده افتاد بعهده فرمودند که او را بسته بالای بام
 برده دو باره پائین انداختند و بجزای اعمال او رساندند - و بمکانات
 حسد سابق و لاحق کار او ساخت و ماهم آنکه نیز از غصه هردو
 قاتل و مقتول زنجور گشته چهل روز ازان واقع نگذشته که ازین جهان

بادشاه را بر هم آمی ساختند - بعده که پیر محمد خان قدم در آب نرودا
داشته از صدمات غلبه فوج باز بهادر در سنه هفت جلوس غرق
خزفنا گردید و کمتر کسی از همراهان او نجات یافت و باز بهادر با استقلال
تمام آمده بمکان حاکم نشین خود رسیده از سرنوبه بند و بست ملک
رفته خود پرداخت - عرش آشیانی بعد از شنیدن این خبر بیدماغ
گشته عبد الله خان اوزبک را برای تنبیه باز بهادر مع بهادران دیگر
و فوج و سرانجام شایسته مرخص فرمودند - و بعد رسیدن عبد الله
خان باز بهادر بگود آوری فوج و تهیه جنگ پرداخته حرکت
مذبوحی نموده آخر جنگ فرار اختیار نموده خود را بهمان کوهستان
بیجاگیر رساند (70) و عبد الله خان تا ماند و تعاقب نموده قلعه
ماند و را نیز بعد محاصره چند روز بدست آورده قلعه دار تعیین نموده
بر زمین مراجعت فرموده عرضه داشت فتح مع کلید قلعه ماند و
بخصوص ارسال داشت و مورد آفرین و عنایات بی پایان گردید *

درین اوان ایلیچی طهماس صفوی شاه ایران با نامه نامی
بر اظهار محبت موروثی و عذر کدورت قندهار که بسبب نوکران
نا دولت خواه طرفین بمیان آمده بود و تحفه های ایران رسید روز
ملازمت دولت رویه نقد مع جواهر و خلعت و اسب با ساز
موضع ایلیچی عنایت نمودند *

بعد ازان که شمس الدین کوکه در وکالت و امور ملکی صاحب
اقدار گردید رشک و حسد آن روز بروز چنان در ادهم خان با وجود

(70) در تاریخ فرشته نوشته که بکوهستان کمبل میر گریخت *

باز کار به پیکار کشید برادر مالدیوزن و اطفال را زیر تیغ آورده با پانصد سوار بر آمده جنگ بهادرانه نموده علف تیغ و هدف تیرو سنان دلاوران چغته گردید و سر مقتولان با فتح نامه بحضور رسید و شرف الدین حسین مورد عنایات بی پایان گردید .

باز بهادر که از مالوا فرار نموده خود را به پناه کوهستان بیجاگیر که سابق از توابع مالوا بود و الحال از عهد اعلی حضرت شاهجهان تعلق بصوبه خاندیس گرفته رسانده چندگاه مانده بعضی از عیال و قدری مال که با خود برده بود دران کوه جایی قلب گذاشته خود را نزد حاکم برهانپور برای درخواست کمک و فراهم آوردن جمعیت رساند . پیر محمد خان خبر یافته با فوج خود شتافته بعد سعی بسیار مال و عیال باز بهادر را بدست آورده همچنان به برهانپور تاخت آورد . بار بهادر باتفاق فوج فرمان رومی برهانپور که مدد حاکم برار نیز رسیده بود مقابل پیر محمد خان برآمد و هفت هشت گروهی برهانپور جنگ در پیوست . ارانکه از عدم سلوک و سختی پیر محمد خان همراهان او بدل و جان رنجیده خاطر بودند بجنگ دل ندادند . و باز بهادر از هر طرف که باز صفت حمله می نمود سوار و پیاده فوج خصم را کنجشک واری می ربود . تا آنکه شکست فاحش در لشکر پیر محمد خان راه یافت . و تمام کارخانجات پادشاهی که همراه او بود بتاراج رفت . و مردم بسیار کشته و زخمی گردیدند و پیر محمد خان دست و پا باخته رو بهزیمت آورده تا کنار آب نربدا غنا نکشید و از اطراف بهیلان و مفسدان آن سر زمین بمدد باز بهادر رسیده بر فوج مغلوب تاخته سوار را پیاده و

که بر راجه بهاریمل (68) که از راجهای نامدار و صاحب فوج بود و جد و آباي او سر اطاعت پادشاهان سلف هذد فرود نیاورده بودند افواج ظفر امواج تعین نماید راجه از شنیدن دبدبه اقبال عدو مال اکثری وکیل معتبر صاحب اختیار را بخدمت ارکان دولت فرستاده و حلقه اطاعت بگوش پند نیوش کشیده دختر خود را مع پیشکشهای لائق گذراند و از قبول آمد بر آبروی او افزود - بعده شرف الدین حسین را برای گوشمال راجه مالدیو و تسخیر ملک او که مراد از جد و آباي جسونت باشند و از قدیم الایام منجمله راجهای با نام و نشان هندوستان گفته می شدند و بسلاطین دهلی رجوع نمی آوردند و باستظهار سه قلعه جود پور و میرته (69) و سامان از سرکشان مغرور مشهور بودند مرخص فرمودند - شرف الدین حسین بعد رسیدن نزدیک بقلعه جود پور که بالای دامن کوه واقع است و محصور گردیدن راجه به پیش بردن مورچال و دواندن نقب پرداخت در محاصره چند روز راجه مالدیو امان خواست و قرار یافت که برادر خورد او برای برآوردن فرزندان و عیال بوعده هفته در قلعه مانده فیلان و آلات حرب و ذخیره بتصرف مردم پادشاه واگذارند - و تا خالی شدن قلعه جود پور راجه بقلعه سامان که در دامن کوه قلب واقع شده رفته بماند بعد بر آمدن راجه میان برادر راجه و شرف الدین حسین بر سر بعضی تکلیفات گفتگو بمیان آمد و

(68) در تاریخ فرشته نامش پورنمل نوشته *

(69) این میرته قلعه ایست میان ناگور و اجمیر *

گرددند جاگیر داران گرفتار و بال آه عیال مزارعان مظلوم گردند اما ظلم و تعدی و بیداد حاکمان از خدای بی خبر بجائی رسیده که اگر خواهد عشر عشیر آن را باحاطه بیان آرد از سر رشته کلام دور می افتد - در صورتیکه یکی از عمال که فی الجمله اندیشه روز جزا داشته باشد و خواهد برخلاف دیگر ظلم پیشگان سختی و تعدی را جزو اعظم شیوه عاملی نداند و ترحمی بر حال رعایا نماید و در پرداخت حال رعیت مال گذار و افزونی محصول سال بسال و نیک عاقبت مال کار خود و فرزندان خود داند - مردم روزگار اود را مطعون ساخته از جمله بیوقوفان نا کرده کار محسوب مینمایند - و اگر خدا نکرده سال را تمام نرساند و تغییر گردید خراب و پامال خرج سه بندی و غیر ذلک گشته بوبال نقصان مایه و شماتت همسایه گرفتار میگردد - چنانچه مکرر بر مسود اوراق گذشته - حق سبحانه و تعالی همه بددهای عاصی را ازین آفت در پناه خود نگاه دارد بحق محمد و آله - دیگر ببايد دانست که کروری که آن نیز وضع کرده تودر مل است مراد ازانست که هرگاه مال یک کرور دام که بقرار دواړه ماه در ضبط خالصه آمد برای تحصیل و گرد آوری مال آن هرکرا مقرر می نمودند به کروری موسوم می کردند - و کروریهای آن عهد همه صاحب فیل و فوج بودند و جمع کثیر را بفیض می رساندند - سر رشته سخن از کجا بکجا انجامید *

الفصل عرش آشیانی که روز بروز آواره گیتی ستایی او در ممالك محروسه هندوستان زبان زد هر برنا و بدرگودیده بود میشود استند

فناده باشد که در آن نیز دهارة و دستور العمل مقرر کرده زر نقد
 پیشگی برای خرج قلعه رانی که آنرا تقاضای نامند دهانیدن موضوع
 اوست - که یادگار گذاشته - اما بر عقلای باهوش تجربه کار ظاهر است
 که الحال موافق تقاضای وضع روزگار طریقه غور امور ملکی و رعیت
 پروزی و آبادی ملک و افزونی محصول از میان برخاسته و عمل
 اجازه دار که مبلغها خرج دربار داده بر سر محاللات میروند و باعث
 وبال حال رعایای مال گذار میگردند و آنها را اصلاً نظر بر آبادی
 ملک و خرابی حال رعایا نیست و از آنکه اعتماد بر بحال ماندن
 سال دیگر بلکه تمام سال ندارند هر دو حصه محصول را فروخته
 میگیرند - و زهی خدا ترسی که بر همین ظلم اکتفا نموده کار بفروختن کاو
 و اراکه که مدار قلعه رانی برانست نرساند - و باز بخرچ دربار و سه بندی
 و نقصان تعهدی که نموده وفا ننماید بهیاط باقی مانده رعایا را
 حتی اشجار میوه دار و زمین ملکی و مواریثی آنها را بفروش
 نیارد و تاخت و تاراج مفسدان آن نواح علاوه ویرانی ملک
 و خرابی حال رعایا میگردند - از آنست که ده کروه بیست کروه زمین
 نامزروع افتاده بجای زراعت اشجار خار دار دامنگیر مسافران و
 نشتر جگر جاگیر داران بی سرو پایه است بسیار پرگنه و قصبجات
 سیر حاصل بمرتبه خراب و ویران از تعدی حکام بد انجام گردیده
 که بیشه شیر و مسکن سباع گشته - و آنقدر دیهات خرابه محض و
 بی چراغ شد که نام آبادی راهها برخاسته - اگرچه از شامت
 نفس و رعایا و تقاضای ایام بد فرجام که روز بروز ملک
 زیاده ازین خراب شود و رعایا پامال جور و جفای عمال بد مال

چهل دام موافق نرخ مس آن وقت و اجوره سکه پل سیاه که مراد از یلک فلوس باشد مقرر کرده در تنخواه ملازمان پادشاهی جاری ساخت - و موافق همان جمع کل دیهات و قصبجات و پرگانات در دفتر ثبت نمود - این را عمل نقد جمعبندی نامید و بنای وصول محصول وضع دیگر برپای گذاشت - یعنی جنس حبوبات خربق و ربیع که از آب باران بعمل آید آن را بالمناصفه نصف سالم برای صاحب زراعت و نصف باقی در سرکار پادشاهی بضبط درآید مقرر نمود و هر جنسی که از حبوبات و بقولات و نیشکرو افیون و زرد چوب و غیره محتاج بآب چاه گردد که دران خرچ رعیت زیاده می شود ربع هر یک قطعه بر اخراجات و خرید و فروخت آن گرفته جنس غله را سیوم حصه و باقی جنس نیشکرو غیره که آنرا جنس اعلی نامند و خرچ آب چاه و نگاهبانی زراعت و درو نمودن نسبت بغله زیاد دارد بتفاوت چهارم و پنجم و ششم و هفتم حصه برای سرکار قرار داده باقی بکسب مزارعان مقرر نمود - و همچنین اگر خواهند محصول هر جنس واحد نیشکرو غیره نقد بگیرند موافق بهر چه هر جنسی را فی تنکه (بیگه) که مراد از سه هزار و شش صد درعه شاه جهانی مطابق حاصل زمان حال است که آن نیز موافق درع آن عهد وضع کرده اوست زر نقد در دستور العمل ثبت نموده که آن را دهاره و دستور العمل راجه تودرمل نامند و لغایت حال در دفاتر قانون گریان همه صوبجات ثبت و جاریست - و رعایای سقیم حال را برای برداشتن زمین بلیخیر که مراد از اراضی نامزروع باشد و زمینیه که بعد از غش از ظلم مفسدان اطراف و حکام ظلم پیشه بدنام

راهان مقتول خود محسوب نمود - چون این خبر از زبان منتهیان
رض رسید دانستند که خلاف داب ازو بظهور آمده - بشهرت قصد
نکار سمت کالپی برآمده بهمان طریق ایلغار خود را نزدیک لشکر
خان زمان رساندند - خان زمان اطلاع یافته ناچار باستقبال شتافته
از نیلان و دیگر غنیمت آنچه دران جنگ یافته بود پیشکش نمود - و
وکالت به خان اعظم مرحمت فرمودند - (۶۷) و تودر مل که در پیشکاری
وزارت مامور بود بندوبست و پرداخت ملکی که در مقدمات
مالی ازو بظهور آمده بر السنه خاص و عام هندوستان تا آخر زمان
ضرب المثل و مشیر کار و بار دیوانیان و امنای بیست و دو صوبه
خواهد بود چند کلمه ازان بزبان خامه صدق بیان میدهد - در سواد
اعظم هند مدار کار و بار و خرید و فروخت و جمع بندی محال و
تحصیل مال و علوفه نوکران راجها و پادشاهان بر پل سیاه بحساب
تنکه بود اگرچه زرسفید مسکوک می شد که آنرا تنکه نقره می
نامیدند اما مخصوص انعام ایلچیان و مطربان بود و رائج عام
نبود و بجای نقره فروخته می شد - تودر مل که از قوم کهتریان
بخطاب راجه میان همقومان سر بلندی و امتیاز یافت بنای
منصب و نوکری پادشاهی برین گذاشت که موافق وصول تنکه
از دیهات و مواضعات سکه روپیه بمقدار یازده ماشه قرار داد فی روپیه

(۶۷) عبارتني که ازین جا تا آخر سطر ۲۰ صفحه ۱۵۸ مرقوم
است سیوای دو نسخه اصل در دیگر هیچ نسخه اصل یا دیگر
تواریخ مذکور نیست و نه مناسبتی بمقام دارد *

متصرف شدن آن همه زر و مال و جنس وافر اطلاع یافته خود متوجه تسخیر همان قلعه که ادهم خان روانه گردیده بود گشتند و بطریق ایلغار با چهار صد پانصد سوار مسافت یکماهه پادشاهان که اول ایلغار عرش آشیانی همان بود در کمتر از هفته طی نموده نزدیک قلعه کاکرون رسیدند - قلعه دار مع کلید برآمده ملازمت نمود و لکن در اینجا توقف ورزیده ماحضری که قلعه دار حاضر ساخت تذازل نموده بعظای منصب و خلعت او را سر بلندی داده همچنان جلو ریز خود را بادهم خان که هنوز در راه بود رساندند - و ادهم خان نظر بر بحال ماندن آبرو همه غنائم از نظر گذراند و ترسان و لرزان به معذرت پرداخت و قلم عفو بر جرائم او کشیده خلعت عطا نموده پیر محمد خانرا حکومت مالوا عنایت کرده باگروه مراجعت فرمودند *

درین ضمن خبر رسید که شیرخان پسر عدلی شاه که درین مدت مفقود الاثر بود سی هزار سوار فراهم آورده بملک شرقی درآمده ماده فساد و آشوب آن ضاع گردید - خان زمان و بهادر خان برادر او برای دفع آن فتنه مامور و مرخص گردیدند - بعد رسیدن بمقابل فوج افغانان که جنگ عظیم در پیوسته دران مصاف ترددات نمایان از هر دو برادر بظهور آمد و جمعی کثیر با مردم نامی از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند - شیرخان هزیمت یافت و فیلان پراز خزانه و مال و اقمشه وافر از هر جنس بدست خان زمان آمد - و وقت ارسال داشتن عرضه داشت فتح اصلا از ذکر غنائم دران دریغ نه نمود و همه را عوض خون بهائی

نام که به طبیعت پدمنی بزبان خاص و عام موصوف بود و اشعار هندي بمضمون نازك ادا خوب میگفت و معشوقه او گفته مي شد مشغول بود - وقتي از خواب غفلت بيدار گردید که کار از دست رفته بود - و با چندي از ناموس و جواهر بحالیکه قادر بر همراه بردن روپ متي نگردید طرف جنگل سرکار بیجاگیر (66) که کوهها و مکانهای قلب دارد و دران ایام داخل سرحد مالوا بود فرار نمود - و ادهم خان بی آنکه کار بکارزار افتد تمام خزانه و فیلان و اسبان و اسباب تجمل و مغذیهای حور لقا بدست آورد و بر احوال روپ متي اطلاع یافته رغبت ملاقات او بهم رساند و تکلیف وصال آن صاحب جمال بهیان آورد و روپ متي که عفت ضمیمه صفات دیگر داشت در ابتدا تا مقدور بعذر و جواب ملائم و نا ملائم پیش آمده میخواست که دفعیه نماید آخر کار دانست که بدون اطاعت امر چاره نیست باظهار عجز و سلوک مهلت یک روز خواسته غسل نموده بتجدید رخت و زیب و زینت و بانواع عطریات خود را معطر ساخته شهرت ملاقات ادهم خان پرداخت - باختلاف روایات حاصل کلام آنکه قبل از آنکه دست تصرف احدی بدامن او رسد خود را مسموم ساخت - و ادهم خان از جمله اموال چند فیل برای پادشاه روانه ساخته باقی در تصرف خود داشته بقصد تسخیر باقی قلاع آن حدود روانه گردید - عرش آشیانی بر

(66) در یک نسخه اصل بیجاگیر و در منتخب التواریخ بداونی

بیجاگیره و در تاریخ فرشته بیجانگر نوشته •

داشت و از اکثر علم با خبر بود خصوص در علم موسیقي موشکافی می نمود اگرچه بیروم خان بسبب رشک حاسدان که روز بروز بعات مزید اختیار سلطنت در چشم همپسمن تنگ چشم خار حسد می خلیلد و کار به تعصب و نزاع می انجامید و خونهایی ناحق که لازم ملزوم مکنت و ثروت می باشد علاوه مکافات اعمال او گردید و پنداشت که در مقابل پاداش سیاست از اثر آه مظلومان قرب سلاطین آخر کار خود می سازد متهم به بغی ورزیدن گردید - اما بر عقلایی ناموس خصوص که تاریخ طبقات اکبری از روی غور بمطالعه در آورده و از حسن عقیدت و ارادت که ترکان در حق ولی نعمت دارند واقف است میداند که ازین سلسله نمک حرامی کم بظهور آمده - ظاهر است که خلاف عقیده بعضی که او را از اهل بغی می شمارند ارین تهمت بوی و پاک بود و از طرف پادشاه نیز در ماده او قصوری راه نیافته آری معاندان کار خود ساختند و در اندک فرصت همه بمکافات اعمال رسیدند چنانچه عنقریب باحاطه تحریر می آید *

القصه در سنه نهصد و هفتاد و شش [۹۷۶] (65) ادهم خان را برفاقت پیر محمد خان برای تسخیر مالوا تعین فرمودند و باز بهادر فرمان روابی مالوا که در عیاشی و فراهم آوردن اسباب عشرت شهرت تمام دارد و از خبر آمد آمد فوج پادشاه گیتی ستان باوجود آگاهی یافتن چنانچه در خلوت نشاط با روپ مزی

متوجه آگره گشتند و بیرم خان در سنه نهصد و هفتاد و چهار [۹۷۴] (64) مع فرزندان و معدود چند که همدان رفقت نمودند متوجه کعبه مقصود گردیده بعده که به بندر کهنابیت تعلقه احمد آباد رسید و در آنجا چند مقام اتفاق افتاد مبارک خان نام افغان که در جنگ هیمون پدر او از دست بیرم خان کشته گشته بود بر همنوی معاندان خود را رسانده رفیق راه گردیده انتظار فرصت می کشید غافل خود را بر بیرم خان رسانده بیک زخم کار او ساخت و افغانان دیگر که در گوشه و کنار مددگار او بودند بر سر خیمه و خانه او ریخته آنچه یافتند بغارت بردند و در وقت دم واپسین همین کلمه بعد ادای کلمه شهادت بر زبان او جاری گشت که صد شکر در راه وای نعمت در سفر بیت الله بدرجه شهادت رسیدم - تاریخ کشته شدن او (شهید شد محمد بیرم) یافته اند و میرزا عبد الرحیم پسر چهار ساله بیرم خان و سلیمه سلطان بیگم و دیگر متعلقان با احمد آباد آمده بمدد بدرقه حاکم آنجا بحضور رسیدند و سلیمه سلطان بیگم را که شمه از اوصاف او بزبان قلم جاری گشته عرش آشیانی در حباله نکاح خود در آوردند *

بیرم خان از اولاد علی شیر ترکمان بهار لوئی مشهور بود جد و آباء او پرورده نمک خاندان امیر تیمور بودند و خود خدمت سه پادشاه ازان دودمان نموده در شجاعت و سخاوت و اجرای امور ریاست ضرب المثل آن عهد گفته می شد و طبع موزون

درد آلود بگریست - آن زنده دودمان صاحب قران نیز برقت سر
 او را از راه لطف بدست مبارک برداشته دست شفقت به پشت
 او گذاشته خلعت خاصه مرحمت فرموده بزبان دربار گفتند که
 حق خدمت موزنی تو برماست اگر باز اراده نوکری داری سرکار
 کالهی و چندیری در اقطاع تو مقرر می نمایم و در صورتیکه در حضور
 باشی در همه باب از احوال تو غافل نخواهم بود و غم خواری
 خواهم نمود و اگر اراده بیت الله داری بعزت و آبروی تمام روانه
 خواهم ساخت - بیرم خان در جواب التماس نمود که الحمد لله
 آنچه انتهای آرزوی انسان میباشد در بندگی حضرت فردوس
 مکانی و جنت آشیانی و در رکاب سعادت بعرض ظهور آمده و
 درین تازگی همین مراد دل و مرکوز خاطر بود که بعد دریافت
 تجدید سعادت قدس بوس در حصول عفو جرائم رخصت کعبه الله
 حاصل نمایم نمیدانم که شکر این نعمت که بخواهش دل رسیدم
 بچه زبان و چه سان بجا آرم و مضمون این بیت بعرض رساند

• بیت •

ز آنجا که لطف شامل خلق کریم تست

جرم نکرده عفو کن و ماحدا مپرس

امیدوارم که محض از فضل بی پایان قلم عفو جرائم و صفحه
 اعمال این سیه نامه تبه کار کسیده بمدد بدرقه فاتحه رخصت
 بیت الله مرحمت فرمایند - و پنجاه هزار روبیه مدد خرج راه مع
 دیگر لوازم سفر از روی لطف عنایت فرموده مرخص ساختند - عرش
 اغ بند و بست اطراف و تنبیه بعضی مفسدان

هر جانب که بتوقع ملاقات و استفسار مصلحت رو می آورد ازو
رو می تافتند شمس الدین خان نیز به تبعیت همدمان حضور
سوی آنکه با بیرم خان پرخاش نماید و بزبان شمشیر حرف زند
صرفه کار ندانست

بهر خدا چون کسی افتاد * همه عالمش پای بر سر نهند
چوبیند که اقبال دستش گرفت * ستایش کزان دست بر سر نهند
تا آنکه با فوج خان اعظم در ظاهر قصبه ماحی بجواره مقابل
نمودن ضرورت افتاد با وجودیکه جمعی از همردان که بر آنها وقت کار
اعتماد بود جدائی اختیار نمودند دولت بیگ که آنقدر تیر روی
ترکش فوج بیرم خان بود با بعضی مردم مشهور دیگر کشته گردید
خان اعظم را هزیمت داد و بیرم خان باز با فوج ولی نعمت
مقابل و محاربه نمودن صلاح کار ندانسته طرف کوه سواک روانه
گردید عرش آشیانی بعد از شنیدن هزیمت اعظم خان بتحریر
بعضی مقربان متوجه لاهور گردیدند - درین اوان منعم خان از کابل
بحضور رسیده بمراتب و خطاب خان خانان سرافرازی یافت و
بقصد تنبیه بیرم خان متوجه لکھی جنگل گشتند - چون داخل
کوهستان شدند زمینداران آن زمین بید بیرم خان فراهم آمده
با فوج هرول پادشاه طرح جنگ دادااختند - بیرم خان چون دید که
در هر صورت با ولی نعمت سواهی اطاعت مزود هر دو جهان گردیدن
است زمینداران را ازان قصد فاسد مانع آمده و امان خواسته هر
دو دست خود بسته دستار ندامت در گردن انداخته در خدمت
پادشاه حاضر آمده سر بیای عرش آشیانی گذاشت و بهای و هوی

گر قبول افتد زهی عزو شرف

و الاسرداري فوج سواى ملاى خارجي که از نمک پروردهاي نمک
بصرام و اخراجي فدويست بدیگریکی از بندهای درگاه والا مقرر
شود - از رسیدن عرضه داشت و اطلاع بر مضمون رقت فرموده
پیر محمد خان را طلب حضور فرمودند و شمس الدین خان را
بخان اعظم مخاطب ساخته بودند حاکم لاهور مقرر کرده وقت
رخصت خفیه فرمودند که اگر اثر نافرمانی در بیوم خان مشاهده
نمایند دفع فتنه او نیز بعهده خود داند اما چون ایام برگشتگی
طالع و انتهای دولت بیوم خان که هر کمال را زوال است رسیده
بود هر طرف که روی می آورد اگر همه برادر حقیقی و فرزند
صلبی او بود از روی می تافت چندان مکروه خاطر و غبار ملال
از طرف همدان و محرمان و هم زمان قدیم بار می رسید و
بد مددی چندان از دوستان نامی مشاهده می نمود که اگر خواهد
موافق قول مورخین سلف عشری اران بر صفحه ببن آرد باعث
ملال طبع مطالعه کنندگان میگردد - آنچه اسباب زیاده نژد درویش
محمد خواجه و شیر محمد خواجه فرستاده بود که بروقت بکار آید تا
وقت حادثه بتاراج تاراجیان در نیاید و برای همان یاران قدیم
بماند کار بآئین برسانند که بآنها تواضع نموده خود را و آنها را
از بدنامی زبانها نجات دهد بلکه نزد هر کدام که برای طلب
بعضی اشیای ضروری یکی از محرمان را فرستاد در جرگه مجرمان
آورده مقید ساختند و انکار امانت نمودند و عهده داران اسباب
را از میان برداشتند که نام و نشان اران در میان نمانده

جان و آبرو شروع بنگاه داشت سپاه نموده بفراهم آوردن جمعیت پرداخت و بقصد راه قندهار راه پنجاب اختیار نمود و بعد رسیدن پیر محمد خان نزدیک سرهند آنقدر شکوه پیرم خان و اراده بغی او بخدمت عرش آشیانی نوشت که آزرده گی خاطر اشرف یکی بده منجر گردید بعده که عرصه بر پیرم خان تنگ گردید بخدمت پادشاه معروض داشت متضمن براینکه چون بموجب اظهار و آرزوی حاسدان حقوق خدمت دیرینه سه واسطه آن دودمان پامال تهمت کفران نعمت در خدمت ولی نعمت گردیده و بمعاندان در حال دانستن خون رافضی فتوی داده اند برای محافظت جان که در همه مذهب واجب است می خواهم بخدمت و وفات چندی خود را ازین بلیه نجات دهم و هم بدین هیئت که باظهار اهل غرض اسباب بغی آماده میدانند در خدمت آن خداوند هرچند نفس الامرار اراده بیست الله باشد آمدن کفر میدانم و بر عالمی ظاهر است که در خاندان ما ترکان نمک بحرامی بظهور نیامده و لهذا راه مشهد اختیار نموده ام که بعد طواف روضه امام رضا علیه السلام و عتبات نجف اشرف و کربلا و خواندن فاتحه دران مکانهای شریف برای بقای عمر و سلطنت ولی نعمت از سزنا احرام کعبه الله بخدمت التماس آنست که اگر بنده را در جرگه نمک بحرامان واجب القتل میدانند یکی از بندهای بی نام و نشان را تعیین فرمایند که سر پیرم را بریده بر سر ستان جلوه دهان برای تنبیه و عبرت دیگر بدخواهان دولت بحضور بیازد

نمایید - خان خانان از شنیدن آن پیغام و استماع احکام اطاعت امر
 نموده علم و نقاره و فیلان و اسبان زیاده مع اسباب تجمل و امارت
 مصحوب حسین قلی بیگ نوکر معتمد خود روانه درگاه معلی
 نمود و خود بسرانجام بیت الله پرداخت و بعضی اسباب زیادتیا
 نزد درویش محمد اوزمک که از خویشان خان زمان و دست گرفته
 بیرم خان بود و شیر محمد خواجه که او نیز دم از پرورش احسان
 خان معزی الیه میزد فرستاده راه کعبه الله اختیار نمود هر منزلی که
 میرسید از تاخت زمینداران و حکام که متوسل بمعاندان آن
 خان نیک فرجام بودند تصدیع و هرج زیاده میکشید تا آنکه متواتر
 خبر رسید که مخالفان باشاره مدعیان کمر بر اراده هلاک او بسته اند
 و اکثر همراهان نیز ترک رفاقت او نمودند - ازین وسواس که دامن
 گیر او گردید از منزل سانگیر می گروهی دار الخلافت مراجعت
 نمود و بدین بدنامی که بحسب دل بستگی دنیا نسخ اراده حم
 نموده زیاده مطعون زبان هرزه درایان گشته نمی دانست که مآل کار
 بکجا منجر خواهد گشت - درین فرصت ملا پیر محمد بموجب نوشته
 همدان خود را برکاب عرش آشیانی رسانده از سرنو عطای خطاب
 و اضافه منصب و فیل و نقاره سرامازی یافت و برفاقت دیگر
 امیران برای تنبیه بیرم خان نامزد فرمودند بیرم خان که
 مکرر اراده سفر بیت الله نموده راه نیافته بقدم برگشتگی ایام
 مراجعت نموده متوجه پنجاب گشته بود که از راه قندهار و مشهد
 مقدس بعد زیارت مرقد حضرت امام رضا و نجف اشرف عازم
 بیت الله گردد از شنیدن تعیین ملا پیر محمد ناچار برای محافظت

خان خانان بمبئی دشمنان چنان از بام افتاد که بگوش خاص و نام رسید - و ذکر این بمقال در السنه دوست و بیگانه بگفتگو درآمد و سرگوشیها بذکر علانیه منجر گردید - و ایام کامرانی بدشمن کامی مبدل گشت - و توجهات و عنایات پادشاه رو بتنزل گذاشت - و بعد تشریف آوردن عرش آشپانی باکره خان خانان برای دفع غبار ملال ولی نعمت تسخیر مالوا را پیش نهاد خاطر بلا مدد و رفعت دیگری نموده از پادشاه رخصت حاصل کرده بآن سمت لشکرکشی نمود و مبلغ کلی بخرج در آورد اما از بد مددی ایام و معاندان بد فرجام که بزمینداران اطراف آن مرز و بوم از زبان پادشاه خفیه احکام نوشته برهم کار گشتند فائده بظهور نیامد - باز بقصد تسخیر ماک شرقی مهم بنگاله بعهده خود گرفت باوجود سعی و تردد نمایان از ناموافقت امیران دور و نزدیک کاری ساخته نشد بلکه بدنامی دیگر که هرجا میبود عمدا کار سرکار را برهم میسازد عائد و علاوه گفتگویی سابق گردید و بهر کاری که اقدام می نمود بهیچ وجه روی بهبود بنظر نمی آمد تا آنکه اراده بیت الله را وسیله رستگاری از زبان بد گوین ساختن التماس رخصت بمیان آورد درجه قبول افتاد و مرخص ساخته میر عبد اللطیف قزوینی استاذ خود را نزد خان خانان فرستاده پیغام دادند که اولاً تقاضای ایام سن و ذوق سیر و شکار و عدم تجربه کار رجوع مدار سلطنت بآن خان بابا واگذار شده بودیم الحال می خواهیم که خود بدولت متوجه کارهای خلق و سلطنت گردیم دوم شمارا هم که احرام کعبه الله بسته اید ادای حج بجهات واجب و لازم گردیده باید که دست از علائق دنیا کوتاه

آن حضرت عارضهٔ بدنی بهم رسانده اند اگر بطریق عیادت عنان
توجه بدان طرف معطوف دارند بجاست پادشاه متوجه دهلی
گردیدند شهاب الدین خان خوش ماهم آنکه که در دهلی حاکم بود
باستقبال برآمده بعد ملازمت و ایثار و نیاز بجا آوردن ترسان و لرزان
باتفاق دیگر همدمان اشک ریزان بعرض رساندند که خان خانان توجه
حضرت بدلی بالتماس ما دانسته مثل مصاحب خان و دیگران
کار ما را خواهد ساخت - لهذا التماس رخصت کعبه الله داریم و در
مزاج عرش آشیانی اگرچه ازین کلمات خانه برانداز نگرانی بهم رسید
اما باز از راه لطف فرمودند بخان بابا بنویسند که ما بقلعهٔ دهلی
بعیادت مریم مکانی باختیار و ارادهٔ خود آمدیم ظن تکلیف این
معنی بر دیگران نبرند - بعده در خلوت شهاب الدین خان برفاقت
دم کشان بعضی مقدمات ساخته و پرداختهٔ خود را با دیگر مذکورات
وقوعی و غیر وقوعی درهم بافته باقسام قسم در مادهٔ خان خانان
مع تمهیدات چند که ازان بوی نفاق و مخالفت او بمسام اهل خرد
رسد بگذرانند شهادت دوسه رفیق همدم قسمی خاطر نشان عرش
آشیانی نمودند که خاطر پادشاه را بالکل از طرف خان خانان منصرف
ساختند - و کار بجائی رساندند که بعد ورود فرمان خان خانان در جواب
عرش آشیانی بعنوان معذرت بیاد نمودن قسم مغلظه و همراه دادن
کلام الله مصحوب حاجی محمد خان و دو نفر معتمد دیگر و زنانی
آنها پیغام دادن که ارین مقوله که بعرض رسانده اند اصلاً بخاطر عاجز
راه نیافته عرض داشت نمود - قبول نیفتاد بلکه حاملان عریضه
و مصحف مقید و متبوس گردیدند - و صدای طشت بدناسی

نمود - خان زمان بنامید خطا بخشي بذات خود فوج کشي براي
تنبیه آن سرکشان نمود و جنگهای صعب رو داد باوجود افغانان
زیاده مثل مور و ملخ بدعوي ارت سلطنت سور فراهم آمدند
هر طرف که می تاخت از کشتهها پشتها میساخت - تا آنکه چند
افغان نامي را از پا در آورد و تا کنار گنگ باب ضرب شمشیر
گرد ري مخالفان را شست و شوداده بتصرف قلمرو عرش آشیانی
در آورد - و هم چنان در تنبیه و تادیب میواتیان که همیشه مفسدی
و سرکشي پیشه آنها بود و استیصال دیگر سرکشان نواح دهلي و آگره
کوشیده در سعی و تدد جانفشانی خود را معاف نمیداشت - تا آنکه
از سرنو خان خانان مور عذایات بي پایان گردید - اما معاندان و
حاسدان شب و روز در فکر بر انداختن اعتبار و دولت خان خانان و
ریختن آبروی او بودند و هر هفته و ماه تمهید تازه بروی کار می
آوردند - و آمد و رفت رسائل شاه ایران مصحوب تجار مع تحف و
هدایا گوش زد پادشاه می نمودند - تا آنکه ماهم اتکه و ادهم خان
کوکه و احمد خان داماد اتکه باهم همدم و همراز گشته بخدمت حضرت
شاه غوث رجوع آورده او را نیز بر بعضی قبائج خان خانان که ساخته
و پرداخته آنها بود اطلاع داده شریک و معاون خود ساختند -
درین اوان چنان مقرر شد که خان خانان را برای انتظام امور
ملکي و مالی در آگره گذاشته عرش آشیانی تهیه شکار چند روزه
گرفته جانب سکندره برآمدند - و صید افغانان و تفرج کنان کنار آب
جمنا می رفتند - تا بسکندر آباد از توابع دهلی رسیدند - درین ضمن
ادهم خان و ماهم اتکه بعرض رساندند که حضرت مزیم مکانی والدۀ

پیر محمد خان که بمرض بغض و حسد دائم گرفتار بود و کمتر کسی را بی آبرو ریختن بشانۀ او راه بود اتفاقاً مریض گردید خان خانان برای عیادت بشانۀ او رفت از دربانان باظهار خبر نمودن ادای خلاف داب بظهور آمد خان خانان آزرده خاطر گردیده خواست که برگردد پیر محمد خان خبر یافته برآمده، بمعذرت پیش آمده گفت که دربانان نواب را نشناختند خان خانان در جواب گفت تا حال که شما مرا نشناخته اید بر چویداران شما چه تقصیر لازم توان نمود - معذرا زیاده از یک در آدم همراه خان خانان اندرون رفتن نتوانست و این ناخوشی علاوه غبار خاطر سابق و لاحق گردید - و کار بجائی کشید که ملا پیر محمد را بی منصب ساخته چند گاه در قلعه بیانه محبوس نمود آخر بالتماس بعضی روانۀ کعبه الله ساخت - و بجای ملا پیر محمد حاجی محمد خان سیستانی را مورد عنایات پادشاهی گردانیده استاذ عرش آشیانی مقرر نمود *

درین ایام چون مهم تسخیر قلعه گوالیار که بعد از تصرف حضرت فردوس مکنی از دست افغانه بار بتصرف راجۀ موروثی آن قلعه درآمده بود پیش آمد و مکرر فوجها تعین گردید کاری نساختند خان خانان برلی رفع مثل خاطر پادشاه اهتمام تسخیر قلعه مذکور بی آنکه دیگری رفیق گردد و خزانه پادشاهی بخروج آید بعهده خرد گرفته بیلی قلعه رفتۀ تردد و سعی نمایان بکار برده بپامردی عیش و ضربت شمشیر آن قلعه را بتصرف اولیای دولت در آورد - هر چند در جنگ شرقی که از فساد و فوج کشی افغانان فتنه - دستۀ بیت و خیم میرفتن آنصوب اقدام نمی توانست

برای رفاقت و رساندن شاهم بیگ همراه آمده بودند در آن فضا
 رفیق گردیدند - و بفرموده شاهم بیگ عبد الرحمن را گرفته بسته
 بیحرمت ساختند - و موید بیگ که بقولی پدر عبد الرحمن و
 برادری برادر کلان او بود خبر یافته با جمع کثیر از اوباشان بر سر
 شاهم بیگ آمد و جنگ در گرفت و بزخم تیر اجل شاهم بیگ
 کشته گردید و عبد الرحمن و موید بیگ جان سلامت بدر برده
 خود را به پناه ملا پیر محمد که بخطاب پیر محمد خان سرافرازی
 یافته بود برسانند خان زمان که سوخته آتش فراق یار مقتول
 گردید سرشته عقل و دور اندیشی از دست داده بقصد کشتن هر دو
 برادر روانه گشت - موید بیگ از شنیدن آن باستصواب پیر محمد خان
 که قبائح خان زمان را از خان خانان جدا نمی دانست بآب و تاب
 تمام بعرض پادشاه رساند و خان زمان را خان خانان نزد خود طلبیده
 در دفع کوشید و در همان ایام از در هم اندازی غمازان فتنه جواز
 صاحب بیگ خان ولد خواجه کلان که بسبب قرب موروثی
 خود در خدمت پادشاه و ادعای حقوق سابق سراطاعت بنحان خانان
 فرو نمی آورد نسبت با خان خانان ادا های خارج سرزد و
 خان خانان متحمل آن نتوانست گردید و به پیروی نفس اماره
 بر قتل مصاحب بیگ خان مبادرت نمود این همه اسباب علاوه
 بر بیادمانی و سرمایه نزاع امرای دیگر گردید و بر خاطر عرش آشیانی
 نیز گرانی نمود * که باشاه خویشی ندارد کسی
 خطر هاست در قرب شاهان بسی *
 بعده که از دهلی با گره تشریف آورده به نسق اطراف پراختند

لولی نیز الفت بنهایت بهم رسید - از آنکه بوی عشق و مشک پنهان نمی توان نمود و عشق این طائفه که خانه برانداز چندین هزار خانه اند سواي ندامت و بدنامي و پشیماني ثمره دیگر بار نمی آرد خان زمان بر ناز و نیاز هر دو معشوق بی باک اطلاع یافته از آنکه در خاطر داری شاهم بیگ نهایت می کوشید آن آرام دل را بدل و جان تواضع این آرام دل خود نمود - شاهم بیگ بعد وصال چند روزه بدعوي معشوقی شیوه عاشقی را موافق حوصله خود و حال و جمال خویش ندیده بعد الرحمن که او را نیز نظر رغبت بآن آرام دلها بوده بخشید - و عبد الرحمن آرام دل را نکاح خود در آورده بعد ان شاهم بیگ مربی او گشته حکومت جاگیر او گرفته روانه ساخته بود - درینوا که شاهم بیگ مهمان او وارد گردید آن ملعونه که آخر کار چنین الفتها آماده انواع فساد دینی و جانی میگردد از گوشه در و بام باشاره حاجب و ابرو و گوشه چشم پیام محبت دیرینه بمیان آورده خود را آراسته بعشوه و دلربائی جلوه داد - چون بی حکم عبد الرحمن بمجلس حاضر شدن او متعذر بود باشاره و راهنمایی آن یار قدیم شاهم بیگ باظهار محبت زنجیره باف و بی تکلفی که میان یاران همدم فارغ از رعایت شریعت و غیرت می باشد تکلیف طلبیدن آرام دل دران بزم بمیان آورد - عبد الرحمن از قبول ابا نمود - شاهم بیگ بر سماجت برافزود - چون سر خوشی شراب خانه خراب نیز سزاول آن تکلیف بود بگفتگوی ناملایم انجامید و زبانها بر طعن بیوفائی مقابل چندان احسانهای ابله فریب دراز گردید و کار به برآمدن شمشیر از غلاف کشید - چون سواران خان زمان

زمان عقل از دست رفت و او بمرتبه مفتون و واله او گشت که اکثر
 نواضع و سلوک که مخصوص سلاطین است نسبت او بجا می آورد
 و در خلوت او را بر میسند نشانده خود دست بسته ایستاده شده
 شاهم می گفت - محرم این راز بوساطت ملا پیر محمد که
 مدام رخنه جوی زشتی افعال خان خانان و متوسلان او بود به پادشاه
 رساندند - و حکم طلب و اخراج شاهم بیگ شرف نفاق یافت - و
 بر خان زمان دل بداغ فراق او مبتلا ساختن دشوار گردید و بدفعه
 و رفع آن گفت و گو می کشید - و نصیحت خان خانان درین ماده
 نفع نمی بخشید - تا آنکه بتحریک ملا پیر محمد لشکر بر خان زمان
 تعیین گردید و خان زمان براه نمائی خان خانان نظر بر مال کار آن
 تبه کار را از خانه بر آورده برج علی نوکر عمده خود را برای رفع
 آن فساد و رسوائی و التماس عفو تقصیر در خدمت پادشاه نزد
 ملا پیر محمد فرستاده شفیع خود ساخت - ملا پیر محمد بدون عرض
 حقت زیاده بحال برج علی رسانده از بالای برج عمارت خود بزریر
 انداخت - و شاهم بیگ از خان زمان رخصت حاصل نموده خود را
 بجایگیر و تعلق حکومت غبد الرحمن نام که از جمله همدان و هم زبان
 و دست گرفته شاهم بیگ بود رساند - و او باستقبال و تهیه ضیانت
 و مهمان داری که بسته سرگرم تردد گردیده شاهم بیگ را باعزاز
 تمام در خانه فرو آورد - و در ایامی که شاهم بیگ با خان زمان نزد
 محبت می باخت با عبد الرحمن نیز سرگرم نشاط و الفت بود -
 با خان زمان لولی داشت آرام دل نام که با او هم محبت تمام بهم
 رسانده لمحله بی او دل او آرام نمی گرفت - میان شاهم بیگ و آن

جلا وطن شده و بروایت بعضی مورخین ملا پیر محمد شروانی نیست بهر حال ابتداء آمده مزد خان خانان نوکر گشته داروغه کتابخانه گردید و در سفر ایران وفات نموده بدستگیری خان خانان در جرگه بندهای پادشاهی بنایه امارت رسیده بود با مدعیان خان خانان همدم و شریک شعله افروزی گشته ازین نسبت تازه که با وجود اختلاف مذهب بمیان آمده کلمات نامناسب بهم زبانی دیگران بر زبان می آورد *

درین حال گل تازه دیگر شگفت چون خالی از غرائب نیست به تفصیل آن قلم را رنجه میدارد شاهم بیگ نام جوان ساده روی بود که خالی از ملاحظت نبود چند روز در آغاز خوبی و جوانی منظور نظر جنت آشیانی گشته در ملک خواصان در آمده مورد عنایات گردیده بود - بعده که حسن صورت او بزرگتری سیرت زبان زد خاص و عام گردید حکم اخراج او فرموده بودند - درینولا خان رمان که با وجود از طرف پدر به شیبانی خان از بک پادشاه توران میرسید و از طرف مادر نسبت او بشروانی عراق منسوب میگردد که در وقت تاخت خراسان بقید یکی از اولاد شیبانی خان در آمده بود و در شجاعت سر آمد تهور پیشگام آن عهد گفته می شد خانخانان متوجه تربیت و پیش آوردن او گردیده به پایه امیرالامرا رسانیده بود برخلاف رویه خان خانان که در همه مذهب میجوئید چندان طرفداری مذهب امامیه داشت که در مجلس او اصلا تقیه نمود - بدام عشق شاهم بیگ گرفتار گردید و روز بروز محبت و الفت او برو زیاد می گشت تا اختیار

هنود و مسلمانان گردیدند - و نزدیک بود که تزلزل در خیمه ناموس
این بنده بی تقصیر راه یابد - بعد عرض رسیدن بعضی مقربان
فتنه جو شعله افروزی عداوت بدین مضمون نمودند که در مقابل
آن همه بذل و فضل پادشاه بدین مرتبه سوی ظن بردن نه شرط
عقیدت و نمک خواری است - عرش آشیانی اصلاً بخاطر نیابورده
شمش الدین خان نام امیر نامی را برای تسلی خان خانان باظهار
تکرار قسم که اتفاقی فیل بآن طرف آمده مع فیل بانان هرچه
خواهند بدان سزا رسانند فرستادند - و بعد نزول رایات بدلهای که
اکثر از روی لطف و دلبری و خاطر جوئی و خوشی خان خانان توجه
مبدول می فرمودند برای مزید تسلی و رفع ماده ملال نسبت (63)
سلیمه سلطان بیگم که خواهرزاده حضرت جنت آشیانی می شد و
بحسن صورت و سیرت و صفات حمیده چند که از احاطه تحریر بیرون
است و موزنی طبع موصوف بود با خان خانان مقرر کرده بعقد
ازدواج او در آوردند - این معنی زیاده از سابق بر خویشان و امرای
چغته ناگوار نمود و مزید ماده رشک گردید - خصوص ملا پیر محمد
نام شروانی که از فضایی کهن سال دکنی بود و ذکر او در سلطنت
نظام شاهي بگزارش آمده و در عهد حضرت فردوس مکانی بسبب
رواج مذهب تشیع میان نظام شاهیه براه نمائی شاه مظاهر دکنی

(63) در تاریخ فرشته نوشته که در موضع جالندر ازدواج سلیمه
سلطان بیگم دختر میزرا نور الدین محمد خواهرزاده همایون پادشاه
به پیرم خان بجکم اکبر پادشاه واقع شد *

آشیانی اصلا گوش بحرف آنها نمی نمودند - هم چنان در مجالس و محافل هرجا جمعی فراهم می آمدند مضمون همین شکره را مجلس می ساختند - تا آنکه خیمه بخیمه و قهوه خانها این حکایت شکایت آمیز لبریز دوست و بیگانه گردید - و شجره مغلونه حسد و غیبت را بآبیاری غمازی و فحاشی که گل سرسبد شیطان رجیم است پرورش میدادند - آخر بوسیله هنگامه طلبان هرزه درای بگوش خان خانان رسید و باعث عالم عالم کدورت خاطر عقیدت اثر او گردید - از اتفاقات در همان ایام عارضه بدنی علاوه الم روحانی او گشت و چند روز بنحدمت پادشاه حاضر نتوانست شد - و در همین اوان حکم فیل بچنگ انداختن فرمودند - بعده که فیلان کوه پیکر عفریت هیکل چند کله بر یکدیگر زدند فیل مغلوب که باختیار فیلبان نمانده بود هزیمت یافته روبره بازار و خیسهایی خان خانان شد - و از صدمه گریختن آن فیل و دیدن فیل غالب بقصد تعاقب او و هجوم تماشاگران بجان و مال مردم بازار آفت پامال و دست برد تازاجیان رسید - و غلغله و هنگامه غریب برپا گردید - و نزدیک بود که آسیب بخیمه خوابگاه خان خانان رسد ازین معنی گرانی تمام بشماره خان خانان روداد - و بگمان ظن بد که آن نیز از فتوح توهم حسد و وسوسه ابلیس پرفتن ویران کن خان و مان کهن است بحکم پادشاه و اشاره و مصلحت معاندان دانست - و بپاهم آغا پیغام داد که نمی دانم در عقیدت و سوختن و فدویت من چه خلل زده یافته که بصریح بت خواندن دولت پادشاه اشاره و حکم بکشتن فیل شرف بفرموده باعث آزار و حیرانی چندین

درین ضمن خبر مصاف نمودن خضر خواجه خان حاکم لاهور که با حضرت جنت آشیانی خویشی وصلت نیز داشت با سکندر شاه و هزیمت یافتن بعرض رسید و علاوه بیدماغی قندهار گردید - پادشاه خود بقصد گوشمال آن افغانان بدمال عنان توجه طرف لاهور معطوف داشتند - سکندر شاه سراسیمه کار و بار خود گشته پناه بقلعه مال [مان] کورت احداث کرده سلیم شاه برده محصور گردید - و فوجهای منصور رسیده بر محاصره قلعه پرداختند - امتداد محاصره بشش ماه کشید و مردم بسیار از طرفین کشته و زخمی گردیدند و ذخیره قلعه رو باتمام آورد - بعده سکندر شاه بعجز آمده التماس صلح و عفو تقصیر بدین شرط بمیان آورد که عبد الرحمن پسر کلان او با فیلان و آلات حرب و دیگر آنچه قابل نذر و ایثار باشد در رکاب آمده نوکری و جان فشانی نماید - و سکندر امان جان یافته رخصت بنگاله یابد - التماس او بدرجه قبول افتاد - بعده که روز بروز اختیار نظم و نسق سلطنت بقبضه اقتدار خان خانان میگردد و آن قدر در مزاج عرش آشیانی جا کرده بود که بشکار رفتن و در شکار گاه بودن و اندرون محل تشریف بردن بی صلاح و استمزاج خان خانان صورت نمی گرفت - این معنی ماده مزید عناد و حسد معاندان و هم چشمان تنگ چشم می گشت - و شهاب الدین خان و احمد خان نیشاپوری و ادهم خان که پسر و خویشان ماهم آغا می شدند باتفاق بعضی امرای مقرب چغته همدم و همراز گشته هرگاه پادشاه را که ایام شروع شباب بود تنها می یافتند کلمات عداوت آمیز و فتنه انگیز بانواع دلائل گوش زد می نمودند - و عرش

رسیده بود و هیمنون با جمعی از بهادران همدم و دلارزان همقدم از
فوج خود برآمده خواست یکه تاز تا قلب گاه فوج منصور بتابد - و
علم شهرت این فتح برافرازد - و غلغله عظیم در فوج مغلان برخاست -
خان خانان مقابل حمله او تاخت - و زد و خورد غریب بمیان آمد -
ناگهان از خانه کمان اقبال تیموریه تیر جان ستان بحدقه چشم آن
خیره چشم رسید همان لحظه اسیر سر پنجه نبرد گاه چغته گردید - و
افغانان و راجپوتان و میواتیان رو بفرار گذاشتند - و تمام فیلان و خزانه
و جواهرخانه و دیگر اقسام مال و عیال بدست مغلان افتاد - و فیلان
و توپ خانه بضبط سرکار در آمد باقی بغازیان معاف فرمودند - و
خان خانان هیمنون را دست بسته آورده نزد عرش آشیانی حاضر
ساخته التماس نمود که بدست مبارک بقصد اجر غزا شمشیری
بر فرق نجس آن کافر زنند - بعده خان خانان کار آن اجل رسیده را
باتمام رساند - و فرمودند که سر او را بریده به کابل روانه نمایند - و جسد
پلید او بدروازه دهلی برده آویزند بعد این فتح نمایان صدای کوس
شادی بلند آوازه ساخته در پانی پت مقام نموده به تداوی مرهم
لطف زخمیها پرداخته اکثر بندها را بعطای اضافه و خلعت و خطاب
نواخته جابجا فوجها را برای ضبط ملک و مال و استیصال افغانان
بدسگال تعیین فرمودند *

درین اوان خبر رسید که لشکر شاه اسمعیل بر سر قندهار آمده ،
بدعوی تلافی آنکه امرای همایون قلعه را بموجب قرار و عهد تراض
نموده باز گرفته بودند در محاصره چند روز بتصرف خود آوردند -
این نزاع اول است که بر سر قندهار میان شاه ایران و پادشاه هند رو داد *

ت آشیانی با جمعیت لک سوار و هزار و پانصد فیل باستقبال
 رم پنجاب بود از شنیدن توجه پادشاه سمت دهلی چند سردار
 می کارزار دیده رزم آزمای را با بیست هزار سوار بطریق هراول
 قابل فوج پادشاه گیتی ستان مرخص ساخت - هر دو فوج نزدیک
 انی پت مقابل بهم رسیدند و جنگ عظیم در پیوست - بعد
 و کشش طرفین فتح نصیب خان زمان گردید - و فوج
 لغغان هزیمت یافته بغارت رفتند - و فیل و اسب بی شمار بدست
 مغلان افتاد همین که خبر بهیمون رسید هراس تمام در دل او و فوج
 اوزاره یافت و به آراستگی تمام که قریب پانصد فیل مست جنگی
 انتخابی را پیش رو داده با توپخانه جهان آشوب که عقب آن هر
 طرف که نظر کار میکرد جوق بر جوق فوج مسلح زره پوش دوش
 بدوش زینت افزای فوج بودند ترتیب لشکر نموده متوجه مقابله
 خان خانان که هراول لشکر عرش آشیانی بود گردید - و ازان طرف
 بهادران ایوان و توران و نام آوران با حربهای جان ستان بیمین و
 بنار و یلتمش و قول جابجا مقرر گشته از روی صدق و صفا نقدهای
 جان را برای نثار راه ولی نعمت بر کف اخلاص گذاشته تکبیر گوین
 از هر طرف حمله آور گردیدند - و مبارزان صف ربا و دلوران نبرد آرما
 اسپان بجولان در آوردند و افغانان جلالت نشان نیز خود نمایندهای
 مرد ربا بروی کار آوردند و نائره قتال و جدال اشتعال گرفت * نظم *
 و ترغیدن زننده پیلان مست * گره در گلوی هزاران شکست
 در آمد بغزیدن آواز کوس * فلک بر دهان دهن داد بوس
 بعد کوشش و سیار و کشش بی شمار که کار به هزیمت لشکر چغته

گشته بود روزی که پادشاه بشکار رفته بودند بخدومت خان خانان رسید - خان خانان بحضور خود راه نداده بی آنکه بیادشاه اطلاع دهد و استمزاج حاصل نماید فرمود تردی بیگ را گردن زنید * نظم * کسی را که دیدی تو در جنگ پشت

بکش گر عدو در مصافش نکست

و این معنی باعث کمال نسق و توهم خاطر چغته و دیگر امرای هند و عجم گردید - اگرچه بعد مزاجعت پادشاه خان خانان عذر خواه این جرأت گشته التماس نمود که نظر بر حلم و خداترسی آن حضرت که اغلب چنین تقصیر عمد او خواهند بخشید درین آشوب که کار سلطنت به سیاست رونق میگیرد صلاح دولت درین دانستم که او را بسزا رسام - عرش آشیانی خان خانان را در بغل شفقت گرفته آفرین گفته و تحسین نموده فرمودند که مکرر گفته ایم اختیار اختیار شماست - از هیچ طرف و هیچ ممراندیشه در دل راه ندهید و گفته و اظهار جاسدان صاحب غرض را بخاطر نیارید و این مصراع خواندند * ع * درست کود دوست شود هر دو جهان دشمن گیر

اما ازین جرأت خان خانان بردیگر امرا و مقربان پادشاهی خصوص ماهم آغا که انکه و مرضعه (؟) پادشاه بود گوارا نه نمود و تنم حسد این در مرضعه دل پرنفاق کاشتند - بعده خضر خواجه را که از اولاد سلاطین کاشغر بود حاکم پنجاب نموده متوجه بمقابل هیمن گشتند و بعد رسیدن سرهند خان زمان را که بخطاب امیر الامرا سرافرازی یافته بود با فوج خان خانان و دیگر امرا هراول نموده پیشتر رخصت فرمودند - و هیمن که بعد تسخیر دهلی و هزیمت دادن منصوبان

درین ضمن از نوشتجات کابل بوضوح بدوست که میرزا
 یمان پتی عم عرش آشیانی از بدخشان با لشکر گران برای
 متیر کابل رسیده بود منعم خان حاکم کابل بعد از امتداد
 محاصره که مکرر از قلعه کابل برآمده دست برد نمایان بر فوج
 خصم نموده تسلط خود ظاهر ساخت - آخر کار نظر بر تقاضای
 وقت بلطائف الحیل با میرزا سلیمان پیش آمده اورا راضی بدین
 ساخت که سکه و خطبه بنام او باشد و او به بدخشان مراجعت
 نماید - عرش آشیانی با وجود هنوز بمن حد بلوغ نرسیده بود
 ازین هجوم آلام اخبار ناخوش ذره الم بشاطر نیارزده بسیر و شکار و
 بیکار خصم مشغول بودند - و باز روزی از سرفرو خان خاتان را در خلوت
 طلبیده فرمودند که ما شما را بجای عموی مهربان میدانیم - و در
 سلطنت اختیار اختیار شماست - و قسم بروج پدر بزرگوار و سر
 ببارک خود داده فرمودند که در همه امور جزئی و کلی متضمن بر
 صلاح دولت و سلطنت در بخشیدن زرو ملک و اجرای سیاست
 محتاج به پرسیدن ما و اذن حاصل نمودن نگشته در اجرای کار
 ملکی و مالی بکوشید - و در همان اوان که امرا سر رشته کار از دست
 داده از ملاحظه وضع روزگار و بدیم رسیدن اخبار کدورت افزا بفکرهای
 دور از انداز کار افتاده بودند و صلاح کار و مصلحت نیک درین
 می دانستند که بدستور عرش [فردوس] مکانی طرف کابل رفته بعد
 مراجع گرفتن سلطنت و فراهم آوردن لشکر متوجه تسخیر هند باید گردید
 و خان خاتان بدین مصلحت تن نمیداد - درین حال تردید بیگ
 که از دهر هزیمت یافته باعث استقلال هیومن گشته روانه حضور

و تردی بیگ خان حاکم دهلی نیز از شنیدن خبر هیمون بفرز
گردد آردی کومکی که در اطراف بودند پرداخت و در قلعه دهلی
هم اگر محصور گردیده در پناه شهر پناه رعایا را بمدافعه آسیب خصم
مامور می نمود و بحضور عرضه داشت ارسال میداشت تا رسیدن
جواب با کومک استقامت می توانست ورزید - اضطراب نموده
بمقابله هیمون برآمده جنگ می صرفه نمود - و باندک زد و خوردی
که بمیان آمد هزیمت یافته راه اردوی معلی پیش گرفت - و هیمون
دهلی را بتصرف در آورده در قلعه و اطراف حکام و عمال تعیین
نمود - و روزی که باگه رسید پنجاه هزار سوار با او بودند - بعد تسخیر
دهلی قریب لک سوار فراهم آمدند و بقصد مقابله محمد اکبر
پادشاه که بعد ازین بعرش آشیانی بذکر خواهد در آمد روانه سمت
پنجاب گردید - و در همان حالت که خبر هیمون در لشکر عرش آشیانی
انتشار یافت معا خبر رسید که خان زمان حاکم میرتبه که از امرای
عمده و متوسلان خان خانان بابا بود از شنیدن هزیمت حکام هر دو
پای تخت و تسلط هیمون تاب استقامت نیاورده روانه حضور گردید -
با وجود پیهم رسیدن اخبار موحش اول به تنبیه افواج سکندر شاه
که اطراف پنجاب سربفساد برداشته بودند پرداخته خواستند
باستیصال راجه رامچند نگر کوت که از سرکشان مشهور آن صوبه بود
متوجه شوند - راجه مذکور نظر بر بهبود کار و عاقبت بینی خود و
ملک و رعایای خویش نموده رجوع بخان خانان آورده بحضور رسیده
ملازمت نمود - و بعنایات همان ملک و قلعه موروثی خود و دیگر
نوازشات سرباندی یافت *

فرستاده دران براي منع بعضي محصولات نامشروع که در ايام سابق
ميگرفتند درج نمود - چون هنوز سلطنت جنت آشياني که از سرنو
بتصرف ملازمان چغته در آمد مزاج نگرفته بود و مردم هنگامه طلب
وزمينداران افساد پيشه گفت و گو داشتند که ازین ساري بي ثبات
بعالم بقا شتافتند - افغانان خاندان لودی و سور و نيازی که میان
هم مخالفت داشتند و از هر گوشه و کنار اطراف شرقي طبل
سرکشی بلند آوازه ساخته علم سلطنت برافراخته خود را فرمان
فرمای مستقل می دانستند - و سواي صوبه پنجاب منصوبان
جنت آشياني استقلال بهم نرسانده بودند از هر طرف هنگامه فوج
کشي و شورش و حرکت اقواچ انتشار يافت - ابو المعالي که از
سادات مشهور ترند و از مهربان چغته بود از مشاهده اختلال انتقال
سلطنت بفکر فاسد افتاد - خان خانان براراده او اطلاع يافته او را
مقيد ساخته حواله کوتوال نمود - ابو المعالي قابو يافته گريخت -
کوتوال از ملاحظه باز پرس آن خود را هلاک ساخت *

و قبل از آنکه از استیصال سکندر شاه خاطر جمعي حاصل شود
خبر رسيد که هيمنون بقال وزير و صاحب مدار عدلي شاه باگرة
رسیده آگرة را بی محاصره و جنگ متصرف گردید - و سکندر
خان حاکم آگرة از خيبر آمد آمد هيمنون تاب مقاومت نياورده
از قلعه برآمد و بعده که فوج هيمنون تعاقب نمود برگشته بمقابله
و مقاتله پرداخت و قريب دوسه هزار کس از جمله فوج و بهير
و ديگر همراهان بقتل رسيدند و زخمي گشتند و در دريا وقت
فرار غرق شدند - سکندر خان با معدود چند خود را بدلهي رساند

صاحب طالع و دیگر نظرات سعد سعدین و نیرین از خانه دهم ریاست و یازدهم زینت افزای وقت بودند سریر آرای هند گردیدند و منابر عرش پایه مساجد از اسم نامی شریف سرفختر بر اوج برین رسانیدند

• بیت •

خطیب چرخ را گونا بشنوند خطبه بر منبر

بنام خسرو غازي جلال الدین شه اکبر

و امرای ذوالاقتدار آداب تهنیت و ایثار بجا آورده بعزایات اغاثهای نمایان و خطابات مفتخر و معزز گردیدند - اگر خواهد سوانح پنجاه و یک سال آن پادشاه سکندر اقبال مفصل بزبان خامه دهد در جلد کامل علیحدّه نگنجد هر که خواهد بر احوال آن خسرو گیتی ستان اطلاع واقعی یابد رجوع بکبر نامه و تاریخ بداونی عبدالقادر نماید - اما از واقعات عمده ملکی و مالی فقره چند بطریق انتخاب از تاریخ فرشته و تواریخ معتبر دیگر بتحریر می آرد - خان خانان بیرم خان که حقوق خدمت سه واسطه آن دودمان خصوص رفافت سفر ایران و مقابله و مقاتله در حربهای معرب بر حضرت جنت آشیانی ثابت گشته بود بموجب وصیت والد بزرگوار منصب و کالت ضمیمه اتالیقی و سپه سالاری عطا فرموده خطاب خان بابا را بر القاب و عزایات دیگر افزودن و فرمودند که اختیار سلطنت و بندوبست عزل و نصب حکومت و ایالت و امارت بلاد و کشتی و بستن و بخشیدن خیر خواهان و بدخواهان این دولت ابد پیوند بعهده خود شناخته از احدی و سواس در دل خود راه ندهند - خان خانان در ابتدای سلطنت فرامین انتظام و نسق سلطنت بدلهی و اگره و هم جا

قائم بود اما از آنکه میرزا کامران با جنت آشیانی نزاع ملکی داشت و حضرت را میل محبت اهل بیت رسول الله نسبت جد و آبای بزرگوار خصوص امیر تیمور صاحبقران موافق عقیدت مشایخ سلف و واصلان حق بافراط بود و میرزا کامران طرف داری اعتقاد بعضی متکلمین متاخرین متعصب می نمود و خلاف مرضی حضرت بظهور می آمد برفاتت بیروم خان کلمات مطایبه آمیز در مقابل مکالمه میرزا کامران گفته می شد چنانچه در ایام اواخر شورش شیر شاه که جنت آشیانی به پنجاه تشریف آورده بودند وقت سواری همراه میرزا کامران بر قبرستانی عبور افتاد سگی را دیدند که بر سر قبر بول می نمود میرزا کامران را نظر بران سگ افتاد متوجه طرف جنت آشیانی شده گفت که ظاهر این ست که قبر انضی بود حضرت در جواب تبسم کنان فرمودند که آری آن سگ سنی است - و سوای آن اختیار زمام سلطنت بیشتر به بیروم خان و دیگر مردم ایران که همیشه در ایام سلف پادشاهان هند و دکن دخیل امور سلطنت بوده اند داده بودند - و نسبت خاندان این دودمان عالی نسب با سادات مشهده مقدس و دیگر مردم آن مرز و بوم می رسید این معنی نیز بر اکثر چغته و میرزا کامران گوارا نمی گردید حضرت را بطرف داری امامیه نسبت می دادند - و مجموعه ایام سلطنت بیست و پنج سال و عمر شریفش پنجاه و یک سال بود •

• بیت •

بدنیا دل نه بدند هر که مرد است • که دنیا سر بسراوده و در است

عمرش بمغرب زوال فرورفت و طائر همایون بال روحش از قفس
تن باشیانه جنت پرواز نموده بمکان اصل پیوست و تاریخ وفاتش
(همایون پادشاه از بام افتاد) یافتند - در دهلي مدفون نمودند *

گویند بمرتبهٔ بصلاح و تقدیم او امر و مناهي الهي مي پرداخت

که بی رضوان خدای عزوجل بر زبان جاری نمی ساخت - و در صوم
و صلوة و فرض و سنن و تلاوت قرآن تقید تمام داشت - با علما و شعرا

صحبت داشتن و مباحثه نمودن دوست داشته فراخور حال هریک
رعایت می نمودند - و طبع موزون داشت که در ایامی که بیرم خان
را در قلعه قندهار نگاه داشته کابل را مکرر گرفته و استیصال برادران
بدمال کوشیده چند بیتی که از راه توجه باطنی به بیرم خان نوشت

بطریق یادگار آن پادشاه عالی تبار بزبان قلم میدهد * بیت *

باز فتحی ز غیب روی نمود * که دل دوستان ازان بکشد
شکر الله که باز شادانیم * بر رخ یار و دوست خندانیم

دوستان را بگام دل دیدیم * میوهٔ باغ فتح را چیدیم
روز نوروز بیرم است امروز * دل احباب بیغم است امروز

شاد بادا همیشه خاطر یار * غم نگردد بگرد یار و دیار
همه اسباب عیش آماده است * دل بفکر وصال افتاده است

گوش خرم شود ز گفتارت * دیده روشن شود ز دیدارت
در حریم حضور شاد بهم * به نشینیم خرم و بیغم

بعد ازین فکر کار هند کنیم * عزم تسخیر ملک سده کنیم
در تاریخ فرشته مذکور است که هر چند بر عالمیان ظاهر است که

حضرت جنت آشیانی برویهٔ مذهب برحق امام اعظم رحمه الله

فرمودند - بعد مقابله و مقاتله که از امرای نبرد آزمای چغته جانفشانیها
 بظهور آمد و چندین هزار سربى سرگردیدند نسیم فتح و فیروزى بر لشکر
 جنت آشیانی وزید و افغان بیشمار گرفتار پنجگه اجل گردیدند - و
 سکندر شاه هزیمت یافته با بقية السیف بکوهستان سواک گریخت
 و همیون از شنیدن آواز فتنه چغته عنان عزیمت طرف شرفی
 تافت - و بیرم خان تاریخ این فتح را (شمشیر همایون) یافت - و
 جنت آشیانی شاهزاده محمد اکبر را باتالیقی خان خانان یار وفادار
 برای تعاقب سکندر بد اختر و دیگر افغانان طرف لکپی جنگل
 تعیین فرموده خود بهمرکابی فتح و نصرت متوجه دهلی گردیدند -
 و در ماه رمضان المبارک سنه نهصد و شصت و سه [۱۹۳] (61)
 داخل دهلی گردیده به نسق ملک برهم خورده پرداختند - و
 ابوالمعالي را حکومت پنجاب و سکندر خان [اوزبک] را ایالت
 آگره عنایت فرموده روانه ساختند - و علی قای را برای بند و بست
 سنبهل و میرتبه مقرر فرمودند - و به تودی بیگ خان خلعت
 حکومت دهلی مرحمت فرموده می خواستند که خود بدولت
 متوجه آگره شوند - از بد مددی فلک ناپایدار بتاریخ پنجم ربیع الاول
 سنه مذکور (62) از بائی بام کیوتر خانه که وقت فرود آمدن متوجه
 شنیدن اذان گردیده بودند پا بدر رفت و از بائی زینهای بلند
 افتادند و یازدهم ماه مزبور وقت غروب آفتاب جهانداب آفتاب

(61) الصمیم شصت و دو *

(62) سنه نهصد و شصت و سه *

روانه شدن همیون صاحب مدار عدلی با لک سوار و دو هزار فیل
 می رسید اصلاً اندیشه از بسیاری لشکر خصم بخاطر راه نداده مابین
 راه ملتان و پنجاب قلعه رهناس بنا کرده شیر شاه را با دیپال پور
 و دیگر بلاد که امرای افغانان با لشکر زیاد سد راه گردیده بودند
 مفتوح ساخته افغانان بسیار را بقتل آوردند - و لاهور که نزول رانیات
 ظفر آیات گردید خبر رسید که تاتار خان و هیبت خان با سی و چهل
 هزار سوار تعیین کرده سکندر شاه با استقبال می آیند - بحسب التماس
 بیرم خان خود در لاهور توقف فرموده دفع آنها را به بیرم خان
 فرمودند - و بیرم خان نزدیک باب بجواره (60) بان تیره
 بختان که از شجاعان نامی بودند مقابل شده با وجود کمال قلت
 لشکر چنان تدبیر و شجاعت را کار فرمود که از اقبال و طالع همایون
 بعضی شب خون زدند که دیگر امیران را خبر ندموده با نوکران خود
 بر سر آن جماعه تاخته ترودهای نمایان بر روی کار آورد هزیمت
 فاحش در لشکر افغانه افتاد و فیل واسپ و اسباب بسیار بدست
 چغنه آمد - بعد فتح و نصرت مراجعت نموده بخطاب خان خانان
 یار وفادار سرفرازی یافت - باز خبر رسیدن سکندر شاه با هشتاد هزار
 سوار و فیلان بیدمار انتشار گرفت حضرت جنت آشیانی خود
 بدوالت از لاهور برآمده شاهزاده اکبر را که دوازده سال از عمر آن
 نونهال گلشن عز و اقبال نشو و نما پذیرفته با تالیقی و هراولی بیرم خان
 بمقابل سکندر شاه که به سهند رسیده سد سکندر گردیده بود تعیین

کعبه خواست - میرزا همدال که بتعاقب میرزا کامران مامور گشته باز برگشته بر حضرت شهبختون زده بود مقید [مقتول] گردید - و میرزا عسکری قبل از محلول گردیدن میرزا کامران برخصت جنت آشیانی روانه بیت الله گردیده مابین راه شام و مدینه فوت گشت - و میرزا کامران نیز بعد از طواف بدو پیوست - و از میرزا کامران ابوالقاسم نام پسر و سه دختر ماندند که از آن یکی را به فخرالدین مشهدی و دو دختر دیگر را به بنی اعمام خود دادند - و از میرزا عسکری دختری مانده بود که بعقد سید یوسف مشهدی در آمد *

حاصل کلام بعد از دفع برادران و بند و بست ملک موروثی سمت کابل اگرچه متواتر خبر فوت سلیم شاه و اختلاف سلطنت میان افغانه و برهم خوردن نسق هندوستان و تسلط عیمون بر همه افغانه رسید اما جنت آشیانی دو دفعه طرف بلخ و سیستان و کشمیر تشریف فرموده جنگهای رستمانه که مکرر بدست مبارک شمسیر بر مخالفان زدند نمودند و خود زخم برداشته باز طرف کابل توجه نمودند - و بسبب نمایی حاسدان نسبت به بیرم خان بطریق دریافتن صدق مقال غمازان طرف قندهار تشریف برده او را ازین تهمت بری یافته بموجب درخواست بیرم خان را در رکاب آوردند *

چون بتفصیل آن پرداختن از سر رشته اختصار باز می ماند بر سر مدعای اصل می پردازد - که در سنه نهصد و شصت و دو [۹۹۲] شاهزاده محمد حکیم میرزا را با منعم خان در کابل گذاشته متوجه تسخیر دهایی گردیدند - چون نزدیک پنجاب رسیدند از پانزده هزار سوار زیاده در رکاب همایون نبود - باوجودیکه خبر سکندر شاه و خبر

جنت آشیانی در سنه نهصد و پنجاه و سه [۹۵۳] (۵۸) بفتح و
فیروزی داخل قلعه کابل گشته بعد حصول نعمت دیدار شاهزاده محمد
اکبر و تقدیم شکر الهی بکند و بسات قلعه نموده محله علی خان (۵۹)
را در خدمت شاهزاده گذاشته در همان سال بقصد تسخیر بدخشان
و دیگر بلاد موافقی در آمدند - میرزا کامران که اول پناه بافغانان
برده به بی آبرویی از آنجا برگشته به بیکر نزد شاه حسین بنی عم
رفته بود - از شنیدن متوجه شدن جنت آشیانی طرف بدخشان
باز لشکر فراهم آورده بطریق یلغار آخر شب های تار خود را بیای
حصار کابل رسانده انتظار صبح می کشید وقت وا نمودن دروازه
قابوی فرصت یافته داخل قلعه گردید و چند امیران جنت
آشیانی را بقتل رساند و باریگر جنت آشیانی تشریف آورده در
محاصره چند روز قلعه را از تصرف او برآوردند همین دستور سه دفعه دیگر
بدستاری و مدد میرزا عسکری و دیگر میرزایان در غیبت جنت
آشیانی به تسخیر کابل پرداخته فرار می نمود باوجود مکر از راه صلح
وندامت مطیع گشته بعد عفو جرائم جاگیر و آبرو یافته باز بمرکز پیش
آمده فرار نموده بقاراج زمینداران رفته ریش تراشیده گریخته بود آخر
نفرات گردیده محمول گردید و در سنه نهصد و شصت [۹۶۰] رخصت

(۵۸) در تاریخ فرشته نوشته که قلعه کابل دهم رمضان المبارک
سنه ۹۵۲ فتح شده و ماده تاریخ درین مصرعه آورده
بی جنگ گرفت ملک کابل از وی
(۵۹) در تاریخ فرشته محمد علی طغانی نوشته *

محمد همایون بادشاه (۱۲۰) سنه ۹۵۳ ثانیاً

با کوبه و دبدبه بتواع گرم سیرسیده قلاع آنجا را بتصرف آوردند و قندهار را بعد محاصره شش ماه که میرزا عسکری آنجا بود اوائل ماه رمضان سنه نهصد و پنجاه و دو [۹۵۲] فتح نموده موافق قرار داد بمردم شاهزاده محمد مراد سپردند - بعد از روانه شدن از آنجا خبر واقعه شاهزاده محمد مراد که دوساله بود انتشار یافت - بعضی مردم قلعه جو مصلحت چنان دادند که تا فتح کابل مال و عیال ما در قندهار باشد و سردار و قلعه دار قزلباش باظهار آنکه الحال که قلعه حواله ما شده بدون حکم شاه احدی را در قلعه جا نمیدهم راضی بنگاه داشتن اطفال و ائقال همراهان رکاب نشدند - و این معنی بر مزاج اشرف و امیران همراه گرانی نمود - و بیرم خان و دیگر امرای رکاب با هم مصلحت نموده چنان قرار دادند که بهر وجهی که دانند قلعه را باز بتصرف خود در آرند - آخر کار قرار مصلحت بران یافت که جمعی از مردم هند و مغلیه همراه شتران گاه و هیمة داخل قلعه شدند - و پشترهای گاه بر سر گرفته چند روز آمد و شد نمودند - بعده روزی اسلحه درمیان پستارها پنهان ساخته داخل قلعه شدند - غافل دست اسلحه برده دروازه بانان را بقتل آورده دروازه بر روی لشکر که نزدیک قلعه بود را نمودند - قلعه دار هم ازین تمهید جان بازان خبردار گشته صرفه در جنگ ندیده از قلعه برآمده راه عراق پیش گرفت - و جنت آشیانی قندهار را به بیوم خان سپرده متوجه کابل شدند بعد نزول ریات حوالی قلعه میرزا کامران جان بسلامت بردن غنیمت دانسته بغزنین گریخت و میرزا هندال که بسعادت قدمبوس رسیده بود بتعاقب او مامور گردید -

غازی این پناهی طبع زاک همایون پادشاه را نزد شاه خواندند * بیت *

مائیم ز جان بنده اولاد علی

هستیم همیشه شان با یاک علی

چون سرولایت ز علی ظاهر شد

کردیم همیشه و رک خود ناد علی

و نیز تقریباً مذکور نمودند که ابتداء بظاهر علت غائی ماده عناد

بعضی امرای چغته و نفاق برادران خصوصاً میرزا کامران همین

بود که پادشاه اختیار سلطنت باهل ایران داده در اظهار محبت

اهل بیت افراط می نمودند - و باعث تقویت مذهب تشیع

میگردیدند - و بعد از تقدیم ضیافت در خور حالت سلاطین

و شاهان که در اکبر نامه بشرح و بسط مذکور است شاهزاده

محمد مراد را باتابگی بداغ خان قاچار و سرداران نامدار دیگر

وده هزار سوار قزلباش سوای کومکي خراسان و صحرا نشینان

که موافق رویه ایران چون خدمتکار و عهده دار منازل آنجا را

پیاپی طی نمی توانند نمود همراه اکثر سوار فرار خور حالت عوض

پیاپی سوار می باشد - قریب به سی هزار سوار جمعیت فراهم

آورده - بود و دیگر سرانجامی که لازم سفر در خور حالت و شان

هر دو طرف بود موجود نموده خود مشایعت بجا آورده مرخص

ساختند - جنت آشیانی وقت رخصت قرار چنان دادند که بعد

فتح قندهار را بشاهزاده محمد مراد تواضع نمایند - و از راه تبریز و

مشهد مقدس شده زیارت مزار شاه صفوی نموده و سعادت طواف روضه

امام علی موسی رضا علیه السلام و دیگر اولاد امجاد نبوی حاصل کرد

[۹۵۱] با شاه ملاقات فرمودند و بکمال گرمی و تپاک ظاهری و باطنی فراخور حال مهمان شرائط میزبانی بعمل آمد - گویند در مدت ملاقات از ملاحظه اثر انفعال از احوال افغانان بد مال حرفی بزران شاه نگذشت هرگاه خود جنت آشیانی ذکر سرگذشت یمیان می آوردند شاه بانواع تسلی پیش آمده نمیگذاشت که ازان ذکر کلام و کلمه ملال اثر بر زبان جاری گردد - مگر روزی شاه بتقریب استفسار سبب برهمزدگی ملک نمود - جنت آشیانی در جواب گفتند که نفاق برادران علاوه همه سرگردانی و قوت دشمن گردیده - در انوقت بهرام میرزا برادر شاه بدستور بزرگان ایران که برادر خور و پسر خدمت والدین و مهمان سعادت دو جهان میداند طشت و آفتابه گرفته خدمت مینمود - بعد قراغ برخلاف دستور هند دست بسته می ایستاد - شاه اشاره به بهرام میرزا نموده گفت که طریقه و آداب سلوک با برادران و فرزندان نه چنانست که شما می نمایند - جنت آشیانی تصدیق قول شاه نمودند - این معنی بخاطر بهرام میرزا پاره گرانی نمود و در وقت مصلحت سرانجام مدد کلمه و کلام حرف بی مددی باظهار مخالفت مذهب نسبت بجنت آشیانی بزران می آورد - نزدیک بود که ماده انحراف مزاج شاه گردد اما جنت آشیانی طریقه ملایمت و فروتنی با همه اعیان شاه از دست نمیداد - و سلطان بیگم خواهر شاه و قاضی جهان و حکیم نورالدین در تسلی و تقدیم خیر خواهی جنت آشیانی و رفع وسوسه بغایت میکوشیدند و روزی در خلوت بتقریب اظهار قریب بحسبیت اهل بیت نسبت بهمه خاندان امیر تیمور صاحبقران

سنه ۹۵۱ ثانیاً

(۱۱۷)

محمد سیر

که داخل گرم سیر خراسان است رسیده از انجا
بسرحد سیستان در قطعه نمیقّه محبت اثر باظهار کمال شوق و اشاره از احوال پرمال
و اراده خود بخط خویش نوشته پیهم مصحوب قاصد و همراه بیرم
خان نزد شاه طهاس صفوی روانه ساختند - احمد سلطان شاملو
حاکم سیستان خبر یافته بی آنکه حکم شاه باو برسد برادر خود
را با بارخانه و دیگر سرانجام شکار و فواکه آن فصل باستقبال
فرستاده خود نیز با تهیه ضیافت بخدمت محمد همایون پادشاه
شناخت - و شاه مهمان نواز بعد از رسیدن بیرم خان و بمطالعه در
آردن خط آب دیده گشته بمهمان داری بیرم خان پرداخته باظهار

* بیت *

شوق تمام بدین مضمون جواب نامه نوشت

همای اوج سعادت بدام ما افتد * اگر ترا گذری بر مقام ما افتد
و اظهار شوق زیاده نوشته از حضور امرای قاعده دان برای مهمان
داری تعیین نموده فرمود که در هر منزلی سر راه از ماکولات و فواکه
و ملبوسات و اهل نغمه و اسباب عیش و آنچه ما بحتاج بنرم
سلاطین میباشد با اسپان عراقی و جواهر سرانجام ضیافت و پیشکش
موجود نمایند - حتی که سوی نغمه سریان خوش آواز از امر و اناث
ایران سازنده و مغنیان هند باهتسام تمام در هر منزلی حاضر و
مهیّا و تیار نمودند - چون بهرات رسیدند سلطان محمد میرزا پسر کلان
شاه طهاس با شرف الدین اتالیق و دیگر امرای استقبال رسیده در
لوازم تعظیم و تکریم و سرانجام لازم و ملزوم سلطنت کمی نه نمود -
و جنت آشنایی سیر باغات و تفرج آب و هوای آن دیار که بر
طبع اشرف بسیار مزائق آمده نموده در سنه نهصد و پنجاه و یک

نکر متوجه شدن محمد همایون پادشاه بعد از
هزیمت یافتن از افغانان از نفاق انگیزی
برادران و در قتل طرف ایران نرزد زبده دودمان
مصطفوی شاه طهماسب (57) صفوی

چون جنت آشدانی محمد همایون پادشاه را از ناسواقت ایام و
شرعی نفاق برادران بد فرجام چشم زخمی عظیم در ایام تسلط
شیر شاه چنانچه بزبان خامه داده رسید - با جمعیت معدود
که همه جا شیر شاه تعاقب کنان می آمد متوجه پنجاب شده
طرف کپور رفته ماکر محمد اکبر را که از خاندان احمد جام
قدس سره بود بعقد در آورده عازم پنجاب گردید - بعد رسیدن لاهور
بصلحت نفاق آمیز میوزا کامران از راه سند و کپور متوجه
اندلس و سمت قندهار گشتند و قصد داشتند که چون میوزا عسکری
قندهار است اگر برخلاف آنچه گذشته نفاق را بهمدی
کامران باتفاق مبدل سازد باز لشکر فراهم آورده فکر استیصال
بدسگال نموده آید - بعد که نزدیک قندهار شرف نزول

اتظاع و منصب و خطاب گفتگوی عقاب آمیز بمیان آمد - رویه عذاب و نفاق منجر گردید - و خبر رسیدن محمد همایون پادشاه بهمعنائی ظفر و نصرت به پنجاب و گریختن تاتار خان از قلعه رهناس و حرکت نمودن هیمنون از طرف عدلی برای تسخیر دهلی چنانچه باحاطه بیان می آید زبان زد هربنا و پیر گردید - و معا عرائض امرای پنجاب مشتمل بر رسیدن فوج مغلان و متصرف شدن تا سهرند و گریختن افغانان به پناه زمینداران لکنی جنگل رسید - و سکندر شاه با چهل هزار سوار تاتار خان را و هیبت خان را برای سد راه چفته تعیین نمود و بعده بمقابل شدن فوجها تاتار خان شکست فاحش یافته فیل و اسب و آبرو باخته تا دهلی بند نگردید - و سکندر شاه با رجود علم غلبه محمد همایون و نفاق قوم خود هشتاد هزار سوار را همراه گرفته با فیلان و توپخانه بی شمار متوجه مغلان گردید باقی احوال بر محل بذکر خواهد در آمد *

ذکر سلطنت سکندر شاه سوز در سلطنت شیر شاه

سکندر شاه سوز بعدی قلم و غنچه بکمال سرور و نور سوز بجا آورد -
و امرای سوز همگی را فراخم آوردند گفت که بزرگان گفته اند
دولت از اتفاق خیزد و بی دولتی از اتفاق - سلطان بهلول لودی
و شیر شاه با اتفاق برادران به سلطنت دهلوی رسیدند * بیست *

موزچگان را چو بود اتفاق * شیرزبان را بدر آورد پوست
سلطان ابراهیم لودی و دهلوی بر خلاف رویه بزرگان به مقامات بد سلوکی
و نفاق روزیدن با برادران ملک و سلطنت را از دست دادند - الس
من خود را قابل سلطنت ندانسته التماس دارم که هرگز شما
قابل این کار ندانسته باشید اختیار نمایند - مرا رفیق اطاعت دانید -
والا درین وقت که همایون پادشاه با لشکر جوار خونخوار و قزلباش
رسیده ملک از دست رفته خود را متصرف شده تا کابل از سر نو
به تسخیر در آورده - بعد فراخ استیصال برادران متوجه دهلوی خواهد
گردید - سلطنت به نفاق مانده خرابی خاندان لودی و سوز خواهد
گشت - و بیخ و بنیاد افانده ازین دیار کنده خواهد شد - همه امرا
با اتفاق قصبه بمیان آورده باظهار رضامندی و اطاعت عهد و پیمان
نموده سکندر شاه را که پسر عموی شیر شاه می شد بر تخت نشانده
لوازم تهنیت و نثار بجا آوردند - اما در همان هفته بر سر مقرر شدن

بکناری کشیده چشم بر راه عطیه الهی بود - سلطان ابراهیم بعد
 محاربه بر لشکر سکندر شاه غالب آمده هزیمت داد و لشکر
 بر سر بهیر و خیمه هزیمت یافتها رسیده بقاراج و غارت پرداختند -
 و سکندر شاه غافل از جای خود حرکت نموده از یک جانب بابراهیم
 خان در آمد و لشکر هزیمت خورده نیز خبر یافته خود را از طرف
 دیگر مخالف رسانده تا خبردار شدن ابراهیم خان ائانه سلطنت
 او را با سپاه او برهم زدند و مردم بسیار را بقتل آورده هزیمت دادند -
 ابراهیم خان طرف سنبل گریخت و سلطان سکندر متوجه دهلی
 و آگره گردید و با فتح و نصرت علم فرمان دهلی برافراشت *

درین اوان خبر آمدن همایون پادشاه از طرف ایران و محاصره
 کابل و تنبیه برادران که بمدد خامه تیز رفتار به تسطیر آن خواهد
 پرداخت زبان زد خواص و عوام گردید - و هر طرف فتنه تازه برپا شد
 و سلطان ابراهیم از هیمن که درین وقت با لشکر فراوان متوجه دهلی
 از طرف عدلی گشته بود اول دفع سلطان ابراهیم را اهم دانسته محاربه
 نموده هزیمت یافته خود را به بیانه رساند - و هیمن آمده سه ماه بیانه
 را محاصره نمود - درین ضمن محمد خان سوز حاکم بنگاله را هوس
 دعوی ملک گیری بخاطر رسید بر سر عدلی آمده به تسخیر
 آن حدود پرداخت - و هیمن ارشیدن آن ترک محاصره کرده خود
 را بجنگ محمد خان رساند - و سلطان ابراهیم تعاقب هیمن نموده
 هزیمت یافت بعده بر سر راجه رامچند والی تپتیه رفته بعد جنگ
 گرفتار گردیده ببادیه عدم شتامت - باقی ذکر عدلی بتحریر خواهد

محمد همایون و عدلی شاه

امیر فهمیده کار نزد من بفرستی بعضی کلمات بآنها گفته و شنیده
عهدها از طرفین بمیان آر و بواسطت آنها خود را بملازمت رسانده
المشافه معذرت بخواهد - عدلی بیخبر از بازی روزگار امیران نامی
مذکور را که ارکان سلطنت او بودند نزد او فرستاد ابراهیم خان که
نسبت بعدلی در وقار و سلوک و پرداخت حال امرا و رعایا نیکنام
بود امرا را بزبان خوش وعدهای تلافی عهد عدلی از خود
ساخت و استقلال سلطنت بهم رساند و عدلی برناموافقت ایام
خود اطلاع یافته راه چنار بطریق فرار اختیار نمود - و بهمان حدود اکتفا
کرده فروکش ساخت - و ابراهیم خان خود را به سلطان ابراهیم
شهرت داده به فسق سلطنت پرداخت - احمد خان سور حاکم پنجاب
که خواهر دریم عدلی در خانه او بود برین خبر اطلاع یافته خود را
از هم زلف خود کم ندانسته باتفاق هیبت خان و تاتار خان و دیگر
امرا خود را سکندر شاه ملقب ساخته با ده هزار سوار از لاهور متوجه
آگره گردید - ابراهیم خان که کمال استقلال و تجمل بهم رسانده بود
با پنجاه شصت (۵۶) امیر و هفتاد هزار سوار و دبدبه پادشاهی
مقابل او روان شد سکندر شاه از راه صلح پیغام نمود که سمت پنجاب
را با او گذاشته باقی دیار هند خود داشته باشد سلطان ابراهیم از
غرور بسیاری سپاه و امرا قبول نمود و کار بمقابله و مقاتله انجامید -
سکندر شاه علم و علامت همراه خود با امیران دیگر که سر از فوج مقابل
ساخته بود داده خود را با جمعی از جانبازان همراز همراه خود

پرداخت عدلی برخاسته خود را بتیوم سرا رساند بعده که سکندر خان چند امیر نامدار را از پا در آورد و غوغای عظیم برخاست از دست ابراهیم خان سور شوهر خواهر عدلی مکان اصلی خود شتافت و شاه محمد خرملي را دولت خان لوهاني (۵۵) بکشت تاج خان کراني که از امرای عمده بود ازین هنگامه بیدماغ گشته از همان میانس برآمده نقاره زنان راه بنگاله و چنار اختیار نمود باوجود تعاقب نمودن عدلی مال و متاع و خزانه وافر باقیلان بسیار که در محلات خالصه و خاصه عدلی بود متصرف گردید - آخر هیمون خود را باو رسانده مغلوب ساخت *

درین ضمن ابراهیم خان یزنه عادل خان نیز اراده بغی نمود و عدلی اطلاع یافته میخواست که کار او را بسازد زن او که خواهر عدلی باشد اطلاع یافته او را خبردار ساخت و ابراهیم خان جلایه طبل مخالفت زده لشکر فراهم آورده طرف بیانه که حکومت موروثی آنجا داشت رفته بتاخت و تاراج پرداخته جیسی خان را که بچنگ او تعیین شده بود شکست داده بر سر دھلی آمده به تسخیر درآورد و سکه و خطبه بنام خود نموده متوجه تسخیر آگره گردیده اکثر بلاد آنطرف را بتصرف خود آورد - و عدلی که متوجه مقابله و دفع ابراهیم خان گردیده بود بعد نزدیک رسیدن ابراهیم خان بصلح و موافقت پیش آمده پیغام داد که اگر اعظم همايون و بهار خان سرواني و حسین خان جلواني را با چند

و کنار بحر فهای خفت آمیز زبان زد بی باکان گردید - و نسق و رونق
پادشاهی نماند - و فتنه خوابیده از سر نو بیدار گشت - و امرا سر از
اطاعت او پیچیده بطبل مخالفت نواختن پرداختند *

روزی در قلعه گوالیار دیوان نموده بعد مدت بر آمده نشسته
فییر و تبدیل جاگیرات و خدمات برهنمونی هیمون می نمود -
لارین و لا فرمود که قنوج را از شاه محمد خرملی (۵۴) تغییر
نموده به سرمست خان سربنی که از افغانان سگ فروش مشهور
شده بود بدهند سکندر خان بن شاه محمد که جوان شجاع و بی
باك بود گفت کار ما بجائی رسید که جاگیر ما را بسربنیان سگ فروش
بدهند چون گفت و گوبلند گردید پدر او که مرد هموار بیمار بود
پسر را از تندی مانع آمد او در جواب پدر زبان طعن بیغیرتی
که او را در زمان شیر شاه در قفس مقید کرده بودند دراز نمود
سرمست خان که خود را در قوی هیکلی و پرکلی از دلاوران
روزگار محسوب مینمود مستانه و از روی غرور برخاسته بازوی
سکندر خان را گرفته به نصیحت مشفقانه پدرانه پیش آمده
میخواست که او را بگیرد سکندر خان پیش دستی نموده بکاری که در
کمر داشت او را بیک زخم از پا در آورد و کار چند کس دیگر که در آن
گرمی باعانت مقتول و منع او پرداختند نیز بساخت و طرف عدایی

(۵۴) در جمله نسخ اصل خرملی نوشته اما در تاریخ داودی
و خلاصه التواریخ هند و منتخب التواریخ بدادونی و طبقات اکبر
شاهی قرملی و در تاریخ فرشته قرملی نوشته

نفس در آینه آهنی کند تاثیر

سختن نمی شنوی ظالم این چه سنگ دلیست

مبارز خان سنگ دل آن طفل را بکشت و خود را بمحمد شاه عادل مخاطب ساخته بر تخت دهلی جلوس نمود - عوام الناس بآثر آنکه عادل را بارتکاب آن خون بیگناه هیچ نسبت نبود به عدلی شاه زبان زد ساختند - و از آنکه بشهوت پرستی و عشرت و غبت تمام داشت و خود هم جوهر قابل سلطنت نداشت مردم ارذل بی استعداد را بدش آورد - هیمرون (35) نام قوم بقال ساکن قصبه ریواری که شهنه بازار بود بمدد طالع و تقاضای گردون دوز پرور وزیر صاحب مدار و مدار علیه مستقل عدلی گردید و خود باپری بیکران دل آرام بشرب مدام و شنیدن نغمه که همه خانه برانداز جان و ایمانند مشغول گشته چند گاه بتقلید صاحب همتان اوباش وضع گشته دیگ همت بیجا بجوش آورده زر وافر بمغنیان و مردم بی سروپا می بخشید و تیرهایی بیکان را از یک توله طلا ساخته وقت سواری بخانهایی مردم انداخته حکم نموده بود هر که آنرا می آورد ثلثان قیمت آنرا بدو میداد - و ظریفان خوش طبع هند باوجود انواع رعایت که در حق مسخره پیشگان بزرگ گوی می نمود عدلی را باند دهلی که بزبان هندی کور باشد نظر بر کارهای بی موقع او که کور باطنان مینمایند مبدل ساخته می گفتند - تا آنکه در نظر افغانان و همقومان او را وقار و اعتبار و بردباری سلطنت نماند و در هر گوشه

ذکر سلطنت مبارز خان که بعدال پادشاه عرف

عدلی شاه مرسوم گردید

گرفتند سلیم شاه از پی بی بانی (52) نام منکوحه پسری داشت
فیروز خان نام - و مبارز خان نام که برادرزاده شیرشاه و برادر زن
سلیم شاه می شد صاحب داعیه بود سلیم شاه از وضع او واقف شده
اکثر در خلوت بزن خود میگفت که اگر پسر خود را دوست میداری
و حیات و سلطنت او را میخواهی رضا ده که برادر ترا از میان
بردارم و اگر محبت برادرت بر فرزندان غالب است اختیار داری - زن
برادر خود را از آن سوی ظن بری دانسته راضی نمیگردید - بعد وفات
سلیم شاه امرا بموجب ولی عهد بودن فیروز خان را بر تخت نشاندند -
بعد در روز مبارز خان با اخوان بقصد قتل فیروز خان بمحل درآمد
مادر فیروز خان اطلاع یافته نزد برادر آمده هر چند بالاحاج و زاری
شفیع پسر گشته می گفت که مرا با پسر بگذار که بدیار دور دست
رویم و الا بفرما زنده مقید ساخته نگاه دارند و آن قدر گریه نمود که از
اشک او دامن مبارز خان تر گردید اما فائده نه بخشید * شعر *

(52) درین نام بسیار اختلاف است در تاریخ داودی ماهی
در تاریخ فرشته بایی در طبقات اکبر شاهي و منتخب التواریخ بانی
و در یک نسخه اصل مانعی و در دیگر بانی نوشته والله اعلم به *

که بعد از مراجعت جنت آشیانی از ایران تا کابل هزیمت یافته بود چنانچه انشاء الله العزیز باحاطه قلم خواهد درآمد پناه بسلیم شاه آورد و سواي آبرو باختن و خفت فائده ندیده از اینجا نیز فرار نمود - و سلیم شاه طرف دهلي روانه گردید - و خواص خان چون از طرف سلیم شاه که دران ایام بقتل و قید اکثر امرا میگوشتند متوهم بوده پناه بتاج خان حاکم سنبل برد - و تاج خان سر او را بغدر بریده نزد سلیم شاه فرستاد و خواص خان را در دهلي آورده مدفون ساختند - و از اولیا محسوب مینمایند - و بعد قتل خواص خان دنبل بسیار در نشستگاه سلیم شاه درآمد و دیگر عارضات دني علاوه آن گردید تا ازین دار فنا رخت هستي بربست - نه سال سلطنت نمود - مابین دوسرا از سراهي شیر شاه سراي دیگر ساخته بدستور پدر طعام پخته و خام مقرر نموده بود

• بیت •

درین زمانه بهار و خزان هم آغوش است

زمانه جام بدست و جنازه بردوش است

(۱۰۵) محمد همایون و سلیم شاه

خواص خان با جمعی از امرا طرف پنجاب رفته علم بغی برافراخته بود سلیم شاه بدلهای آمده قلعه تعمیر کرده محمد همایون پادشاه را از سرنو از گچ و سنگ ساخته متوجه لاهور گردید - خواص خان با اعظم همایون و لشکری که مضاعف فوج اسلام شاه بود آمده بمقابله پرداخت - آخر خواص خان جنگ نا نموده طرح داده هزیمت نمود - اما دیگر نیازیان بعد حرکت مذبح شکست یافته متفرق شدند - اعظم همایون ازان میان بشهرت صلیح و ملازمت باده کس از لشکر خود جدا شده خود را بسلیم شاه رسانده قصد نمود که حربه بر سلیم شاه انداخته کار او را بسازد - آخر کاری نساخته خود زخم برداشته بدر رفت - و سلیم شاه عقب نیازیان فوج تعیین نموده باگروه مراجعت نمود - و از انجا بگوالیار آمد - و روزی عثمان نام بحضور سلیم شاه آمده شمشیری بر شجاع خان که امیر نامی بود بسبب عداوت قدیم انداخته بدر رفت - شجاع خان پاشا سلیم شاه دانسته از گوالیار برخاسته به مالوه رفت - سلیم شاه تا ماند و تعاقب نمود و با شجاع خان و اعظم همایون و عیسی خان قریب بیست هزار سوار فراهم آورده بعد محاصره و محاربه نیازیان هزیمت یافتند - و مادر و عیال اعظم همایون اسیر گردیدند - و نیازیان طرف پنجاب آمده باز پناه به کهکران بردند - سلیم شاه بآن طرف آمده دوسال با کهکران و نیازیان مقابله داشت و نیازیان باز هزیمت یافته پناه بحاکم کشمیر بردند و اعظم همایون و سعید خان و شهباز خان بقتل رسیدند حاکم کشمیر سرهای آنها را نزد سلیم شاه فرستاد و سلیم شاه مراجعت نمود - دارین اوان میرزا کامران

در اظهار تپاک امتیاز زیاد نسبت به برادر بزرگ با کلمات عذ خواهی غدر آمیز بمیان آورده تا اگر همراه بودن تکلیف نمود - و روز داخل شدن قلعه اگر هر چند تمهید آنچنان بود که زیاده از سه چهار نفر همراه برادر نگذارند اما امیران همراه او بزور بازو و پهلو با جمع کثیر رفاقت نمودند - اسلام شاه چون دید که تمهید پیش نرفت برای دفع ظن بچاپلوسی در آمده گفت بنابر ضرورت تا امروز افاغنه را باخود رام ساخته نگاهداشتن الحال تخت و لشکر را بتومی سپارم و دست او را گرفته بزور بر تخت نشاند - عادل خان که در اصل عیاش بی جوهر بود اراده رو به بازی برادر را دریافته قبول نکرده از تخت برخاست - و اسلام شاه را بر تخت نشانده اول خود سلام مبارک باد بجا آورد - و امرا از سرفرو بفرموده عادل خان شروط ایثار و نثار سلطنت بعمل آوردند - درین حین عیسی خان و خواص خان باسلام شاه عرض نموده جاگیر بیانه برای عادل خان مقرر کرده رخصت او حاصل نمودند - و عیسی خان و خواص خان همراه او مقرر شدند - بعد دو ماه غازی نام را با زنجیر طلا برای مقید ساختن عادل خان تعیین کرد و خواص خان مطلع شده غازی را گرفته همان زنجیر در پای او انداخته بمقتور روانه نمود - بعد میان هر دو برادر و امیران نزاع ظاهری و باطنی بطول انجامید و مکرر بمباره و صلح منجر گردید - و باوجود عادل خان شکست یافته طرف پتفه رفته چند گاه مفقود الاثر گشت - میان امرای همراه او که رفاقت عادل خان میسر نیامد و اسلام شاه جنگ و نزاع باقی بود - اگرچه تحریر تفصیل آن بطول کلام منجر میگردد اما مجمل این ذکر آنکه چون

ذکر سلطنت اسلام شاه عرف سلیم شاه از سلسله شیر شاه

در وقتی که شیر شاه رخت هستی ازین سرای فانی بر بست
عادل خان پسر کلان او که ولی عهد بود در حضور نبود - در قلعه
انتنبور قیام داشت - امیران از ملاحظه فساد اهل عناد جلال خان
را که نزدیک توابع پتینه بود بیلغار طلب داشته بر تخت نشاندند -
و مخاطب باسلام شاه که از کثرت استعمال زبان افغانان بسلیم
شاه معروف گردیده ساختند - و اسلام شاه بعادل خان برادر بزرگ
عریضه مشتمل بر تعزیت و اظهار عذر آنکه بسبب تجویز
امرا که شما در دست بودید مرا طلبیده بر تخت نشاندند
ناچار قبول نمودم - خود را زود برسانید و مرا مطیع خود دانید -
فرستاد - و خود متوجه آگره گردید - و باز خطی به برادر کلان متضمن
بر انتظار مقدم شریف نوشت - عادل خان به قطب خان و عیسی
خان نیازی امرای حضور خطی نوشت که در آمدن من چه
مصلحت میداند و به جلال خان نیز پیغام داد که اگر سه چهار امرای
معتبر آمده مرا تسلی داده ببرند باعث رفع وسواس خواهد گردید -
اسلام شاه چهار امیر حضور را نزد عادل خان روانه نمود - آنها نزد او رسیده
قرار و عهد نمودند که بعد ملاقات روز دویم رخصت او را با جاگیر هر
مکانی که خواهد بگیرند - بعد ملاقات که سر راه واقع شد جلال خان

و ترغيب اخفای خبر خود و جهد در کار تسخير مي نمود - تا آنکه آخر روز دوازدهم ربيع الاول سنه نهصد و پنجاه و دو [۹۵۲] خبر فتح قلعه شنیده و ديعت حیات نمود . * بيت *

برو از خانه گردون بدر و نان مطالب

کين سیه کاسه بآخر بکشد مهمان را

سواي ايام خروج و سلطنت ملک شرقي پنج سال سلطنت هندوستان نمود - میان قوم خود در عقل و رای صائب و شجاعت امتیاز تمام داشت - آثار خیر بسیار گذاشته - گویند مابین راه بنگاله و تا اکبر آباد و مانند و سَنَد که مسافت بعید است برای مسافران مسجد و چاه بشته ساخته و در مساجد مرقن و جاروب کش بمدد وظیفه مقر نمود - و در سراها طعام بشته و خام برای مسافرين و مقربین مسلمین و عفو قرار داده جهت بخشن آن غلامان و نوکران نگاه داشته بود - گویند آش پزنان سرایي هندی که به بهنیزه و بهنیزاری زبان زده مردم هند گردیده اند از اولن شتابان مانده اند - و مقربان و مقربان سرایي و سرایي بومی زده و سینه اخیلر مختلفه روزگار بدر و در بطریق شاک تر عفو است - و مریض زده نشسته عیوه دوز و در حلقان سینه دوز بومی اند - مقربان نشسته شهرت زنده می شود داده بود (ز کس سرایي و مریض زده اند)

محمد همایون و شیر شاه
گیر و متفرق شدن لشکر جلال خان جلوانی که بشجاعت و جلالت
شهرت داشت از راه دور رسیده جلورینز خود را بر سر راجپوتان زده
هزیمت داد و فتح نصیب شیر شاه گردید - چون در مازوار سوای
باجری دیگر جنس غله کم میشود شیر شاه بعد فتح مکرر می گفت
که برای مشت باجری ملک بدست آورده هندوستان را بباد داده
بودیم - و راجه مازوار را که غدر شیر خان و نمک حالای امرایی
خود یقین گردید افسوس بسیار خورد - اما باز بر تصرف ملک
قادر نگردید *

شیر شاه بعد تسخیر مازوار و نسق آن جا بقصد تصرف قلعه
چتر لشکر کشی نمود آخر کار بمصالحه دارومدار کرده سکه و خطبه
بنام خود قرار داده ملک برانای آنجا واگذار شده بر سر قلعه کالنجر
آمد - و راجه آنجا از شنیدن بدعهدی و غدر که با راجه پورنمل
و دیگران از افغانان بعمل آمده بود محصور گردیده بجنگ پیش
آمد و محاصره بامتداد کشید - روزی که کار بمردم قلعه تنگ گردید و
امید فتح بصبح و شام انجامید و شیر شاه بر سر باروت خانه ایستاده
تردن نموده حقه های آتش بار در اندرون قلعه می انداخت از
اتفاقات و اثر قسم کلام ربانی که مکرر با جنت آشیانی در میان
داده مرتکب خلاف آن گردیده بود یک حقه بر دیوار قلعه خورده
برگشته میان باروت خانه و دیگر حقه ها افتاد و در چشم برهم زد
شیر شاه از صدمه آتش با چند امیر نامی دیگر سوخته گردید - چون
پاره از اثر حیات بی ثبات مانده بود هر نفسی که می گذشت از
دم واپسین غنیمت دانسته خود را بمورچال رسانده لشکر را تاکید

یك چهار هزار راجپوت و فیلان مستعد جنگ شده اول زن و اطفال را كشته خیمه و خورگاه و همه مال و اتمشه را سوخته بهیئت مجموعی خود را بر سر شیر شاه زده چنان جنگ رستمانه نمود كه خرمین ۸۵۰ چندین هزار راجپوت و افغانان بباد فنا رفت - و مكر كار بهزیمت شیر شاه انجامید و فیلهای كوه پیکرازا در آمدند آخر كار طعمه شمشیر افغانان گردیدند *

بعده شیر شاه كه با گره آمده بقصد تسخیر مازوار روانه شد چون نزدیک راجه مالدیو راجه مازوار كه پنجاه هزار سوار راجپوت داشت رسید تا يك ماه در سرحد اجمیر جنگ و مقابله روداد - بعده از طرفین آدم بسیار بكار آمدند و فتح آن دیار دشوار می نمود باتفاق زمینداران دیگر آن حدود كه با راجه مالدیو كه به غصب آن ملك را از جد و آباي آنها متصرف گشته بود عداوت باطنی داشتند خطوط هندوی مشتمل بر اظهار ساخت و خصوصیت بنام امرای مالدیو نوشته چنان تمهید بكار بردند كه خطها بدست راجه آمد و راجه از امرای خود بدگمان شده در فكر فرار افتاد - درین ضمن گویند نام امیر نامی راجه كه يك خط بنام او نیز بود و محرک پیش بودن راجه نیش از همه او میگشت و این معنی زیاده ماده رسواس راجه می گردید از راه اظهار عقیدت و اثبات تمهید شیرخان با وجود فرار اختیار نمودن راجه مقابل افاغنه آمده چنان جنگ بی سردار نمود كه چندین هزار تن را بی سر و سردار ساخت - و در هزیمت دادن لشكر شیر شاه كه مكر پس پا شده بار مقابل نمودند هیچ نمائده بود كه دران محل گرمی دارو

محمد همایون و شیر شاه

نام را که در السنه بقاضی فضیحت زبان زد بود بجای خضر خان
منصب ساخت در سن نهصد و چهل و نه [۹۴۹] باگرة آمده از
بند و بست آنجا فارغ شده سکه و خطبه بنام خود نموده متوجه
تسخیر مالوه گردید و گوالیار رسید - ابو القاسم قلعه دار منصوب کرد و جنت
آشيانی و شجاع خان (51) امیر شیر شاه که بقصد تسخیر و محاصره
گوالیار پیشتر رسیده بود آمده شیر شاه را دیدند - و بعد تصرف گوالیار
چون بمرح مالوه رسید ملو خان حاکم مالوه از راه اطاعت باستقبال
آمده بعد تسخیر مالوه فراری گردید - و شیر شاه حاجی خان را در
مالوه گذاشته خود متوجه قلعه رنجهنبور گشت - و ملو خان باز با
لشکر بر سر حاجی خان آمده مالوه را به تصرف خود در آورد - و
شیر شاه قلعه رنجهنبور را از منصوبان سلطان محمود بصلح گرفته خود را
باگرة رسانید - بعد انقضای یک سال در آگرة خبر رسید که پورنمل نام
راجپوت بدعوی ارث علم بغی در نواح قلعه رای سین برافراشته و دو
هزار دختر ناریده و رسیده هند و مسلمان را قاص نموده داخل محل
خود ساخته شیر شاه بقصد تنبیه او روانه گشته قلعه رای سین را محاصره
نمود - هر چند خوانست بران قلعه پورنمل دست نیافت - آخر چاره
کار داران دین که بقول و عهد و آمان قلعه را ازو گرفته بفتوای فضلا
بر سر پورنمل تاخت - با وجودیکه پورنمل نظر بر عهد و پیمان غافل بود

(51) در یک نسخه اصل و تاریخ فرشته شجاعت خان و در
باقی نسخ اصل و تاریخ داودی و طبقات اکبر شاهي شجاع خان
نورشته و هو الصحيح *

بگریز نهاد و چنان قلعه به چنین غدر و حمن تدبیر سراپا تدویر
بی‌تردد جنگ بچنگ افانده در آمد - و بعد از چندین کارزار که با
جنت آشیانی و امرای نامدار چفته نمود دفعهٔ حادثهٔ عظیم
بران صاحب دیهیم یعنی جنت آشیانی که ذکر آن گذشت روداد
که قلم سوخته زبان را بتکرار تذکار آن آشنا نمودن خالی از اثر ملال
ندانسته بحاصل کلام حادثات آسانی می‌پردازد - که جنت آشیانی
بعد شکست مرهٔ اخروی ارادهٔ پنجاب و کابل پیش گرفتند و شیر
شاه بطریق مشایعت تا لاهور تعاقب نمود - بعد که حضرت جنت
آشیانی راه سند اختیار نمودند شیر شاه به بندوبست آن ملک
پرداخت و اکثر افغانان بلوچ آن نواح آمده بسیر شاه رفیق گردیدند -
و بعد ملاحظهٔ آن سرزمین قلعهٔ رهناس (49) را درانجا احداث
نموده خواص خان و هیبت خان نیاری را آنجا گذاشته طرف دهلی
مراجعت نمود - می‌خواست که به تسخیر و نسق آگره و توابع آن
پردازد درین ضمن خبر شنید که خضر خان منصوب کرده او که در بنگاله
گذاشته بود دختر پادشاه بنگاله را بعقد خود در آورده طریقهٔ سلوک
سلاطین اختیار نموده - دفع آن مادهٔ فساد را براراده دیگر مقدم داشته
بآن طرف شتامت - بعد استیصال خضر خان قاضی فضیلت (50)

(49) این رهناس غیر اول است چه رهناس اول قریب سه‌سرام
بوده است و رهناس ثانی در پنجاب غربی دریای جیلم می‌باشد *
(50) در یک نسخه اصل و تاریخ فرشته نامش قاضی فضل‌نوشته
اما در طبقات اکبر شاهی نامش قاضی فضیلت نوشته *

پیشه می باشد ترتیب داده در هر دولی دو جوان امرک بلباس
 زنان و در چند دولی پیرزalan سال خورده و عمر باخته با رخت
 و زیور باشتهار مادر و جد و عمه که در صورت تفحص پرده از
 روی کار بر نخیزد نشاند و زیر پای هر جوان تیغهای آبدار گذاشته
 با گاوران و کهاران و مزدورهای پراز بار و خریطهای زر که در نظرهای
 طامعان نمایان و فی الحقیقت همه مصالح جنگ و قلعه گیری بود
 پیش و پس دولیها جلوه داده داخل قلعه نمود و خود بشهرت
 رسانیدن عورات و رخصت شدن از دروازه ها با چندی از سواران
 پیکار جوی کار آزموده بوسر دروازه رسید و بعد تجسس چند دولی
 پیرزalan و جوانان ساده رو در بانان را برعایت سابق و لاحق راضی
 ساخت که دیگر با دولیها کج و کاوش زیاد نمایند و همین که دولیها
 داخل دروازه دویم شدند جوانان ساده پرکار با حربهای پیکار باتفاق
 کهاران که اکثر از افغانان یکم بهادر بودند و حملان بار با چوبهای
 که در دست داشتند بر دروازه بانان ریخته و کشته در چشم برهم زدن
 دروازه را بتصرف آورده بروی چشم براهان مژده فتح الباب
 و نمودند - و شیرخان که از موافق افتادن تقدیر با تدبیر در جامه
 خوشوقتی نمی گنجید نقاره زنان داخل قلعه گردید و باتفاق
 شمشیرکشان بجان راجپوتهای غافل افتاده بکشتن و بستن پرداختند
 حتی پیرزalan آنها زیاده از بعضی مردان جوان شرط رفاقت و تردد
 بجا آوردند - راجه بعد خرابی بصره از مال کار آگهی یافته سوی آنکه
 بوسیله فرار جان بسلامت بود دیگر چاره کار ندیده سراسیمه و از
 اتسوس کنان از راه غیر متعارف با چند هوا خواه بدر رفته

نیامده بود برهنمائی تدبیر بخاطر آورده براجه هوکسن نام که حاکم
مروثی آن قلعه فلک رفعت گفته میشد پیغام داد که بر من مغلیه
زور آوردند و اگر این ملک متصرف خاندان امیر تیمور در آید قلعه
در تصرف تو ماندن محال است مرا چنان در خیال رسیده که چون
مامنی برای نگاهداشتن ناموس و خزانه ندارم میبخواهم که اگر
تو فرزندان و عیال مرا با زنی که همراهِ بردن خلاف رای صواب
است در قلعه جا دهی بخاطر جمعی بمقابل مغلان رفته شرفتنه
آنها را از تعلقه ملک خود و تو دفع نمایم در صورت غالب آمدن
قبا باقی عمر مرهون احسان تو خواهم بود و اگر قضیه قسم دیگر
بود داد مال و عیال من از دست تصرف و ملکیت و عبدیت چفته
محفوظ خواهد ماند و ناموس و مال مرا از خود تصور نموده در
ظل عطوفت خود نگاه خواهی داشت - راجه اول از قبول ابا نموده
آخر بطمع زر و مال که وصال جان و خاتمان چندین هزار خاندان
کهن سال گردیده بغیر از اطاعت شیر خان صرفه کار خود ندانسته
فریفته و در او گشته بفرستادن قبائل و اسباب و مال زیادتی ماذون
ساخت *

بدوژد طمع دیده هوشمند * در آرد طمع مرغ و ماهی به بند
شیر خان بعد تر فرستادن اقسام تحف و هدایا برای هر یکی از
کارپردازان راجه حقی در زمان باظهار آبکه مهم صعب در پیش دارم
تمیذاقم برای کار میوه بزرگ شرم و ناموس مرا در حیات و بعد
ممنوع تر خدمت خود دانند امیدوار بهای زیاده داده هزار دولی به
تیمور ... که بی بی سوزی محبت خاص و خواص و شایرد

حمود رساندند چون فائز قتل از هر دو طرف شعله آذر گردید شیرخان خدمت جنت آشیانی باظهار حق نمک و عبودیت موروثی فردوس مکانی پیغام داد که وقت جنگ بعد دست و پا زدن خود را بکنار کشیده باعث هزیمت و شکست فوج افاغنه خواهم گردید و مطابق آن بعمل آرد - و سلطان محمود غارت خورده همه اسباب ریاست عاریتی برباک داده خود را به پناه زمیندار بیشه رسانده در گوشه منزوی گردید هوس سلطنت از دل بیرون نموده در اندک مدتی رخت هستی از دار فانی بر بست - و جنت آشیانی متوجه آگره شده میرزا هندی (۴۸) بیگ را که از دوستان شیرخان گفته می شد و در مصلحت جنگ و هزیمت دادن شریک بود به موجب قرار برای سپردن قلعه چنار نزد شیرخان فرستاد چنانچه در محل خود بقید تحریر آمده بعد رغدر آمیز جواب شنیده مراجعت نمود جنت آشیانی خود متوجه تسخیر قلعه چنار شدند شیرخان عرصه داشت مشتمل بر اظهار حقوق طرفین همراه قطب خان پسر خود فرستاد چنانچه بتحریر آورده چون رفتن حضرت طرف احمد آباد ضرور گردید شیرخان عرصه فرصت بهمد موافقت ایام خالی دیده از سرنو با حکام بنگاله و بهار جنگها پیاپی نموده سلطان محمود بنگالی را با دیگر سرداران آن طرف زخمی ساخته هزیمت داده اکثر اطراف شرقی را بتصرف خود در آرد - درین ضمن فتح قلعه رهتاس را که بتصرف هیچ پادشاه دهایی و بنگاله

گردید و غلبه عشق تاج خان چندان بر رشک پسران حاسد افزود که یکی از پسران او بر سر لاد ملک رفته زخم شمشیر برو رساند اگرچه کارگر نیامد اما شور و غوغا از چهار طرف محل برخاست و تاج خان غضب آلود خود را مقابل پسر رسانید خواست که شمشیر بروی حواله نماید رحم پدری مابین آمد و پسر بد عاقبت سبقت نموده بصره پیاپی شمشیر کار پدر را تا آخر رسانید شیرخان که در آن ایام طالع او در اوج بود پسرهای تاج خان را بصلاح میرزا احمد ترکمان خالوی لاد ملک مقید ساخته آن ضیعفه را بعد انقضای عدت بعد خود در آورد و هرچه در ملک شوهر سابق او بود و آنچه در قلعه از اسباب سلطنت بدست آمد با کلیدهای قلعه چنان بتصرف و اختیار خود در آورد و درین آوان سلطان محمود پسر سلطان سکندر که همراه فوج راناسانکا بچنگ فردوس مکانی رفته هزیمت یافته مدتی سرگردان آن دیار بود بعضی افغانان علی رغم شیرخان باتفاق زمینداران عمده آن حدرد او را بمدد زر و سرانجام داعیه سلطنت و لشکر تقویت داده بهادشاهی بالاستقلال برداشته تمام صوبه بنگاله و بهار بتصرف آوردند - بعد تقسیم ولایت بنام امیران که شیرخان نیز بتقاضای قابوی وقت رفاقت سلطان محمود رفته بود بعضی مجال صوبه بهار را در اقطاع او مقور نموده عهد نامه نوشته دادند که بعد تسخیر جونپور که در تصرف چغته آمده بود صوبه بهار بالتام تعلق بسیرخان داشته باشد - باتفاق بجونپور رفته امرای جنت آشیانی را هزیمت داده تا کهنه بتصرف در آوردند - جنت آشیانی از شنیدن غلبه افغانه طرف بهار از کالنجر خود را بمقابله سلطان

افتاد - و قوت تمام در سرانجام مهمان ملکی بهم رساند - و در شجاعت و رشادت بموافقت طالع زبان زد خاص و عام گردید - جمعی از لוחانیان که مقرب موروثی جلال خان بودند با شیرخان عداوت جنسی بهم رسانده در فکر قطع رشته حیات او افتادند - و گوش جلال خان را نیز از طرف بدبهای شیرخان پر نموده خواستند با خود رفیق نمایند - شیرخان مطلع گشته آنچه آنها در حق او اندیشیده بودند خواست در باره آنها بعمل آرد نزاع چنان بطول انجامید که درین اوراق بتحریر آن قلم را رنجه داشتن از سر رشته اختصار دور افتادن است - حاصل کلام باوجودیکه در برانداختن شیرخان جلال خان و جمعی کارفرمایان و امیران بهار و بنگاله اتفاق نمودند بعد مغلوب و متعصب گشتن شیرخان در قلعه گلی که خود ساخته بود بیدگ و تمهید و تدبیر که همه جا تقدیر بآن موافقت مینمود به دشمنان غالب آمده و اکثری کشته شدند و جلال خان بکمال پریشانی و بی سامانی هزیمت یافت - و باردیگر خزانه و جواهر و فیل و اسب بی شمار بدست شیرخان افتاد و سلطنت بهار و بعضی توابع آن طرف باستقلال نصیب او گردید *

از مدد طالع او روایت می کنند که دران ایام تاج خان نامی از طرف سلطان ابراهیم قلعه دار چنار بود زنی داشت از قوم ترکمان لاد ملک (۴۷) نام اگرچه عقیمه بود اما تاج خان را بمرتبه با او موافقت و محبت بود که باعث خسد ورنجیدن پسران

فمود (45) و ذکر آن نزد پادشاه بمیان آمد در آنوقت محمد خان و جمعی که ازو شکایت داشتند حاضر بودند این معنی را بر بی ادبی و متمدنی و اوباش وضعی شیرخان با مذکورات دیگر خاطرنشان نمودند - حکم شد که از لُسکر اخراج نماید شیرخان اطلاع یافته همان شب از لُسکر فرار نموده بجایگیر خود آمده بسطغان جنید مرئی خود معذرت برخاسته آمدن خود نرشته با تحف و هدایای آن مکان ارسال داشته در دفع قتنه کوشید و بخدمت سلطان محمد باز حاضر گشته شرائط خدمت بجا آورد تا آنکه سلطان محمد فوت شد بموجب وصیت و حسن خدمت زمام اختیار دولت جلال خان بمادر ادبی بی دود (46) و شیر خان تعلق گرفت و در اندک فرصت مادر جلال خان نیز برحمت بحق پیوست و شیرخان صاحب اختیار بالاستقلال گردید - درین ضمن میان والی بنگاله و حاکم بهار نزاع بهم رسید و کار بقتال انجامید - شیرخان بعد تردد نمایان فتح یافت و فیلان و خزانه و جواهر و امرو لازمه تجمل و سلطنت که از حساب بیرون بود بدست شیرخان

(45) در جمله نسخ اصل همچنین است اما معنی مستقیم نیست لهذا آنچه که در تاریخ فرشته نوشته نوشته می شود - روزی در مجلس فردوسمکایی بر سفره طبق ماهیچه پیش شبرخان نهاده بودند او در خوردن آن خود را عاجز یافته ماهیچه را بروی نان برآورده و بکار ریزه ریزه ساخته باز در کاسه کرد و از قاشق خوردن گرفت *

(46) فرشته نام مادر جلال خان لادو ملکه نوشته *

محمد همایون و شیر شاه

که محبوبه حسن بود برای فرستادن پسر خود و تغییر نمودن فرید
بجد گردید - حسن با وجود عام آنکه طالبیدن فرید از جاگیر باعث
چندین مفسده و نقصان مالی خواهد بود خاطر داری کنیز ضرر
دانسته بدفعیه میگرداند - فرید این معنی را دریافته مصالحت در
استعفای آن عهده دید - و حسن سلیمان را بران عمل مقرر نمود
و بدلائی فرید پرداخت - فرید آزرده خاطر گشته بار دیگر از پدر
جدا شده بخدمت دولتمهان که از امرای سلطان ابراهیم بود رفته
نوکری شده بعد ظاهر ساختن حسن خدمت شکوه کم توجهی
پدر بسبب مادر میان آورد و هر چند که خواست که جاگیر پدر را
بتصرف خود در آورد در حیات حسن میسر نیامد - بعد وفات او
دولتمهان سعی نموده جاگیر پدر او را بلا شرکت برادران در جاگیر او
مقرر نمود - و فرید بر سر جاگیر رفته پرداخت و استمالت حال
رعایا قیام نموده سلیمان را با توابع او از اینجا اخراج ساخت - سلیمان
هر چند مربی و وسیله بهم رسانده سعی نمود بر آوردن جاگیر از تصرف
فرید در عهد سلطان ابراهیم میسر نیامد - بعده که خبر کشورستانی
محمد بابر پادشاه پرتو روز عرصه اطراف هند گشت و سلطنت افغانه
بافغان کشی مبدل گردید فرید از راه دور اندیشی و مقدمه تمهید
کار و ملاحظه اعیار بخدمت بهادر خان کوهانی که خود را سلطان
محمد مخاطب ساخته در صوبه بهار علم سلطنت برافراشته بود
رفته نوکری شد - و روز بروز جوهر شجاعت و کار دانی او ظاهر میگردد -
و بغیض و رعایتها میرسید - تا روزی سلطان محمد را در شکار مقابله
یا شیری اتفاق افتاد و هیچ نموده بود که در پنجه قهر شیر

ساخته برگزیده سهرانو و خواص پور از توابع رهناس در جاگیر او
منجمله اقطاع خود مقرر نمود - چون فرید و نظام دو پسر حسن از
زن اصیل افغان بودند و پنج پسر دیگر که سلیمان کلان تر آنها گفته
می شد از کنیزان بودند - از آن جمله مادر سلیمان را بسیار می خواست
و بسبب محبت آن کنیز که مادر سلیمان باشد فرید را به نسبت
پسران کنیز کم میخواست - فرید از غیرت ذاتی که در ابتدای نشوونمای
شباب داشت ترک رفاقت پدر نموده نزد جمال خان رفته بسر
می برد - هر چند پدر بجمال خان و فرید خط برای طلب او نوشته
فرستاد فرید نفرت و در پی خواندن و نوشتن بلا سعی پدر اوقات
صرف مینمود - تا آنکه چند نسیه در صرف و نحو و فقه خوانده در
قوم بی سوادان خود افضل الفضای افغانان مشهور گردید - بعد جوان
شدن پدر بر حسن صفات او مطلع شده خود آمده باعزاز تمام برداشته
هر دو جاگیر خود را باز سپرد - فرید گفت باین شرط بر جاگیر میروم
که رعایت طرف رعیت و مقدم پروری را بر طرفداری همقومان ظالم
مقدم خواهم داشت - و بجایگزین رفته بانواع تدبیر و حسن انتظام
پرداخت که زمین نامزروع اصلاً نگذاشت - و رعایا را از ضرر شرطالمان
مامون نگاه داشت و میل و حیف بدنی و مالی بر آنها روا نداشت -
از کثرت زراعت و استمالت زیردستان و استیصال زبردستان چنان
در آبادی قصبه و دیهات و رضامندی سکنه کوشید که محصول یکی
بده رسید - و حسن از حسن تردد و کاردانی و رعیت پروری او بسیار
مشغوف گردید - اما از آنکه محبت باقراط زرو زنان رهناس ایمان
و خایه بر انداز خویشان و برادران و فرزندان گفته اند مادر سلیمان

محمد همایون و شیر شاه

از صدمات افغانان بد عاقبت سرخجالت برابر چشم همچشمان بآب
 فرو برده باز سر بر نیار دارند - حضرت بالای فیل و پروایتی بعد تردد بر اسب
 رستمانه در دفع ضرر شر آن تیره بختان کوشیده خود را بآب رسانده
 از شدت آب و صدمه موج از اسب جدا شده باز بدست یاری یکی
 از نوکران میرزا کامران شمس الدین نام که آخر خطاب خان اعظم
 یافت از آب عبور نمودند - و جمعی از یک بهادران که بزور بازاری
 شنواری خود و اسب تعاقب پادشاه را از دست نداده بودند و
 اجل دامنگیر آنها نتوانست گردید خود را بحضرت جنت آشیانی
 رساندند - و باقی مال و عیال و خیمه و اسباب بدست آن جماعه
 افتاد و ناموس همه بقید افغانان بد مال در آمدند و قیدامت روز
 محشر آشکار گردید *

ذکر خروج و سلطنت فرید خان سور که آخر

مخاطب بشیر شاه گردید و بسطه و اسطه سلطنت نمود

موافق قول مورخین سلف چند فقره از حسب و نسب و سبب
 خروج شیر شاه بزبان خامه تیز رفتار دامن لازم دانسته مجمل
 بمعرض بیان می آرد نام شیر شاه فرید و نام پدر او حسن بود از
 افغانان زده گفته می شوند و با سور همقومند - در عهد سلطان بهلول
 حسن از وطن بهند آمده چند سال در حصار فیروزه و چند گاه
 در نازول بسر برده آخر در عهد سلطان سکندر لودی در جونپور نوکو
 جمال خان که از امرای سکندر بود گردید - و روز بروز از حسن تردد بز
 مراتب و اعتبار و علوفه او می افزود تا آنکه جماعه دار پانصد سوا

سد راه لشکر پادشاهی گردید در ماه درانجا توقف واقع شد -
 درینوقت محمد سلطان میرزا با فرزندان جمعی را که از همراگان میرزا
 کامران طوعاً و کرهاً مانده بودند باخود گرفته قدم برای بیوفائی
 بدستور معمول خود گذاشته باعث رخنه اتفاق لشکر گردید - و اراک
 حادثه اول باعث باختن دل بیدلان گردیده بود رفتن آن جماعه را
 رهنمائی خود دانسته وقت یافته و غافل ساخته از هر کنج و کنار
 لشکر فوج موج برخاسته می رفتند - زیاده از دو حصه لشکر خالی از
 سپاه گردید - و از اتفاقات شومی ایام باران بی هنگام بمرتبہ بشدت تمام
 باریدن گرفت که در تمام لشکر برابر کف دست جائی بی آب نماند
 و برای تیمم مریضان جنس خاک بهم رسیدن اعتبار اجزای کیمیا
 پیدا نمود - و بعد عرض رسیدن حکم تبدیل مکان صادر شد - لشکریان
 خیمها را کندن و از آب و گل و لا کشیدن و ترو خشک اسباب فراهم
 آوردن شروع نموده هریکی بشغل کاری در مانده سراسیمه وضع روزگار
 بودند - درین حال خبر رسید که لشکر شیروخان ده دوازده هزار سوار
 از دو طرف نمایان گردید و هیچ یک آن قدر فرصت نیافت که
 دست ازان برده کسیده بدستگیری یراق بپاس جان و آبروی خود
 توان پرداخت - پدر پسر شیرخواره را در آب گذاشته خود را به پست
 اسپ بی زمین رساندن از عطیة الهی میدادست و مادر متحمل
 طفل شیرخواره که از گهواره برآرد نتوانست گردید بدستور سابق بل
 بدتر ازان وضع و شریف راه صحرا و کوه و غارها اختیار نمودند و
 تا آب گنگا که سه کروزه ازان مکان مسافت داشت رسیدن بسیاری
 از تیغ بیدریغ ظالمان بخدا رسیدند - از جمله بقية السیف جمعی

مصلحت بد را از دست نمیداد تا آنکه شش ماه در ایام مصلحت
 منقضي گردید و میرزا کامران صریح رخصت لاهور باتفاق خواجه
 کلان نام که از امراراده قدیم چغته و همراه فردوس مکانی مدتها بود
 بمیان آورد - هرچند که حضرت میگفتند این وقت اتفاق است باید
 که به پشت گرمی با هم باشی تا کار شیرخان را نسازیم بهیچ کار
 دیگر نپردازیم فائده نداد - ناچار حضرت مرخص ساختند - اگرچه قرار
 یافت که خواجه کلان با جمعی دیگر از امرای میرزا کامران در رکاب
 باشد اما میرزا کامران به بهانه مشایعت و رفتن بجایگیر و از آنجا
 سامان نموده مراجعت نمودن اکثر مردمان خود را بلکه بعضی از
 نمک بحرامان پادشاه را با خویش رفیق ساخته روانه لاهور گردید -
 شیرخان که نفاق برادران را در چنان وقت از مدد طالع خود
 میدانست باردیگر لشکر و مصالح جنگ فراهم آرد تا کنار آب
 گنگ رسیده قطب خان را با لشکر فراوان از آب گنگ گذرانیده
 برای تاخت و تاراج و تصرف ملک این طرف روانه نمود - حضرت
 از رسیدن خبر طغیان باغیان ناصر میرزا و سلطان سکندر را با قاسم
 حسین که از امرای قدیم نامدار بودند برای دفع فتنه تعیین فرمودند -
 بعد رسیدن فوج بمقابل همدیگر نسیم فتح بر لشکر چغته وزیر
 و افغانان بسیار با قطب خان بقتل رسیدند - و بعد رسیدن سر قطب
 خان با گره فرمودند که بر سر دروازه آگره بیاویزند - جنت آشیانی
 خود بموجب اشاره و طلب قاسم حسین با یک سوار متوجه
 دفع فتنه افغانان گردیدند - چون شیرخان با پنجاه هزار سوار
 از افغانان جنگ جو سر راه جای قلب و غارهای تنگ گرفته

گرفته بود جنت آشیانی چارناجار قرار بوان دادند که آسیب بر آب زده با باقی لشکر از آب گنگ عبور نمایند - افغانان بی رحم از عقب رسیده از غنی و فقیر هر کرامی یافتند می کشتند و غارت می نمودند و نمونه روز محشر پیدا بود چندین هزار مرد و زن از صغیر و کبیر و سوار و پیاده اکثر از پاس آبرو و ناموس خود را بآب زده غرق دریای غیرت گردیدند - ازان جمله آنچه از مردم نامی که بشمار آمدند بقول صحیح مورخین هفت هشت هزار از مغل سرداری محمد زمان میرزا که همه از اثر شومی افعال او بود از جمله شهدای غریق محسوب گردیدند - و جنت آشیانی بمعاننت یکی از سقایان که دو بار از شدت تشنگی آب و خدمات لشکریان هزیمت خورده از اسب جدا شدند و باز برآمده بساحل نجات رسیدند و جمعی که ازان تهلکه جان بر شده بودند بحضرت پیوستند با رختی که در بدن بود متوجه اگره شدند چون نزدیک اگره رسیدند میرزا کامران باوجود آن حال و کمی جمعیت با جنت آشیانی تاب مقاومت نیارورده طرف الور که میرزا هندال را پیشتر بآن سمت روانه ساخته بود فرار نمود و آن طرفها بسبب غلبه و استیلائی شرقیان استقامت نتوانستند ورزید هر دو برادر بهزاران ندامت و شرمساری بامید شفاعت بملازمت پادشاه شتافتند و جهانگیر بیگ و دیگر امرا که در بنگاله بودند از شرافاغنه جلو ریز خود را باگروه رساندند بعده شروع در مشورت و کنگایش نموده هر روز و هر شب مجلسی منعقد میکردند باوجودیکه میرزا کامران را داخل مصلحت ساخته از خود محسوب می نمودند او نفاق را از دست نداده طرف

مصلحت بد را از دست نמידاد تا آنکه شش ماه در ایام مصلحت
منقضي گردید و میرزا کامران صریح رخصت لاهور بانفاق خواجه
کلان نام که از امراراده قدیم چغته و همواه فردوس مکانی مدتها بود
بمیان آورد - هرچند که حضرت میگفتند این وقت اتفاق است باید
که به پشت گرمی با هم باشی تا کار شیرخان را نسازیم بهیچ کار
دیگر نپردازیم فائده نداد - ناچار حضرت مرخص ساختند - اگرچه قرار
یافت که خواجه کلان با جمعی دیگر از امرای میرزا کامران در رکاب
باشد اما میرزا کامران به بهانه مشایعت و رفتن بجاکیر و از انجا
سامان نموده مراجعت نمودن اکثر مردمان خود را بلکه بعضی از
نمک بحرامان پادشاه را با خویش رفیق ساخته روانه لاهور گردید -
شیرخان که نفاق برادران را در چنان وقت از مدد طالع خود
میدانست باردیگر لشکر و مصالح جنگ فراهم آورده تا کنار آب
گنگ رسیده قطب خان را با لشکر فراوان از آب گنگ گذرانیده
برای تاخت و تاراج و تصرف ملک این طرف روانه نمود - حضرت
از رسیدن خبر طغیان باغیان ناصر میرزا و سلطان سکندر را با قاسم
حسین که از امرای قدیم نامدار بودند برای دفع فتنه تعیین فرمودند -
بعد رسیدن فوج بمقابل همدیگر نسیم فتح بر لشکر چغته وزید
و افغانان بسیار با قطب خان بقتل رسیدند - و بعد رسیدن سر قطب
خان با گره فرمودند که بر سر دروازه آگره بیابازند - جنت آشیانی
خود بموجب اشاره و طلب قاسم حسین با لک سوار متوجه
دفع فتنه افغانان گردیدند - چون شیرخان با پنجاه هزار سوار
از افغانان جنگ جو سر راه جای قلب و غارهای تنگ گرفته

گرفته بود جنت آشیانی چارناچار قرار برون دادند که اسپ بر آب زده با باقی لشکر از آب گدگ عبور نمایند - افغانان بی رحم از عقب رسیده از غنی و فقیر هر کرامی یافتند می کشتند و غارت می نمودند و نمونه روز مشرپیدا بود چندین هزار مرد و زن از صغیر و کبیر و سوار و پیاده اکثر از پاس آبرو و ناموس خود را بآب زده غرق دریای غیرت گردیدند - ازان جمله آنچه از مردم نامی که بشمار آمدند بقول صحیح مورخین هفت هشت هزار از مغل بسرداری محمد زمان میرزا که همه از اثر شومی افعال او بود از جمله شهدای غریق محسوب گردیدند - و جنت آشیانی بمعانته یکی از سقایان که دو بار از شدت تشنگی آب و خدمات لشکریان هزیمت خورده از اسپ جدا شدند و بار بر آمده بساحل نجات رسیدند و جمعی که ازان تهلکه جان بر شده بودند بحضرت پیوستند با رختی که در بدن بود متوجه اگره شدند چون نزدیک اگره رسیدند میرزا کامران باوجود آن حال و کمی جمعیت با جنت آشیانی تاب مقاومت نیارده طرف الور که میرزا همدال را پیشتر بآن سمت روانه ساخته بود فرار نمود و آن طرفها بسبب غلبه و استیلائی شرقیان استقامت نتوانستند ورزید هر دو برادر بهزاران ندامت و شرمساری بامید شفاعت بملازمت پادشاه شتافتند و جهاگیر بیگ و دیگر امرا که در بنگاله بودند از شرافاغنه جلو ریز خود را باگره رساندند بعده شروع در مشورت و کفکایش نموده هر روز و هر شب مجلسی منعقد میکردند باوجودیکه میرزا کامران را داخل مصلحت ساخته از خود محسوب می نمودند او نفاق را از دست نداده طرف

محمّد همایون پادشاه

قبول افتاد و متوجه آگره گردید و آنجا رسیده طبل مخالفت را بدای
سلطنت بلند آوازه ساخته پرده از روی کار برداشت حضرت جنت
آشیانی مکرر خطوط شفقت آمیز مشتمل بر طرز مشفقانه که وقت
نفاق نیست باید که اتفاق نموده شرشیر خان را از میان بدو ابریم
بعده در آنچه رضامندی برادران باشد موافق تقدیر الهی بظهور خواهد
آمد - فرستاد - اما فائده نداد و هر دو برادر در موافقت میان هم
به مخالفت جنت آشیانی سعی بلیغ می نمودند - درین هنگامه
شیرخان شیخ خلیل نام درویشی را که سرید او بود برای مصالحه
بخدمت جنت آشیانی روانه ساخت و از راه مکر و کید التماس
نمود که ولایت شرقی تا قلعه رهناس اگر در انعام نوکر خود عنایت
فرمایند شرطی می نمایم که زیاده طلبی ننموده از اطاعت سر نه پیچم -
جنت آشیانی با وجود دانستن غدر او بتقاضای وقت قبول فرمودند
و نیز مقرر شد که خطبه و سکه ملک شرقی بنام حضرت باشد و
قسم کلام الله را در میان ضامن آورد و قرار یافت که جنت آشیانی
از کنار دریا طرف آگره کوچ فرمایند - همه چغته و مغلیه از فکر دغا بازی
آن افغانان غافل گشته در تهیه بار نمودن بودند شیرخان بهیر خود
را طرف بتکاله روانه ساخته بشهرت کوچ خود اراده قدسبوس تنها و
خبریده بمیان آورد و یکبار غافل بر سر لشکر رسیده دست بقتل و غارت
دراز نهوده فرصت بهلی از یکدیگر نداده تا بفکر صف آرائی و
مقابله پرداختن چه رسد و تمام فیل خانه پر از بار جواهر و خزانه و
دیگر اسباب سلطنت و خیمه و خرگاه بدست آورد چون پیش رو را
شیرخان بندداشت و گذرهای آب را نیز بانواع تدبیر و پیش بندی

برای بید و بست توقف نمودند - از ناموانقت هوا آدم و چهار پای بسیار تلف شدند - و بیماری عجب میان لشکر افتاده - درین حین خبر رسید که میرزا همدال که بهم محمد سلطان تعیین گردیده بود دست از تعاقب مخالف برداشته خود بمخالفت پرداخته باگرو رفته علم بغی افراشته شیخ بهلول را که از مقربان و هوا خواهان حضرت بود کشته خطبه بنام خود خوانده عازم تسخیر دهلی گردید - از شنیدن این خبر کلفت اثر حضرت جهانگیر بیگ را مع ابراهیم بیگ که هردو امیر نامی بودند در بنگاله مقابل مفسدان آن ضلع گذاشته خود متوجه آگرو شدند - در اثنای راه محمد زمان میرزا که رفیق و راه نمایی سلطان بهادر گردیده بود بامید عفو تقصیرات آمده شرف اندوز ملازمت گردید - و شیرخان از هنگام مخالفت میرزا همدال و بی سامانی لشکر اطلاع یافته با سامان تمام خود را سر راه لشکر پادشاهی رساند - و جای قلب و تنگ حائل گردیده سه ماه حضرت را معطل نگاه داشته در تاختن اطراف فوج و زدن کهی تقصیر نمود - درین ضمن میرزا کامران خبر یافته باراد تسخیر دهلی بشهرت معاونت پادشاه از پنجاب کوچ نموده کوچ بکوچ خود را بدیلی رساند و میرزا همدال هم با میرزا کامران هم عهد و پیمان شده باتفاق بمحاصره و تردد و تسخیر پرداختند فخرالدین کوتوال از قلعه برآمده بمخدمت میرزا کامران رسیده التماس نمود که چون پای تخت آگرو مقرر شده اول آنرا بتصرف آورده اسم بنده را که خانه زاک همه آن جناب است از بدنامی نمک بحرامان برآورند و الا این تیغ و این سر - میرزا کامران را عذر او که حسابی بود

در نواح رهناس گدھے شوخی از حد گذرانده بود روانه بنگاله گشت -
 جنت آشیانی فرمت را غنیمت دانسته خود بدولت متوجه
 تسخیر قلعه چنار گردیدند - غازي خان ضابط چنار شرط فلعداړي
 چنان بظهور آورد که امتداد محاصره بشش ماه انجامیده - و جنت
 آشیانی از طرف دریا و از طرف قلعه که راه تردد یافتند از کشتیها و دیگر
 مصالح و دمدمه سرکوب ساخته بزرگتر و تدبیر آن قلعه را بتصرف
 در آوردند - درین ضمن سلطان محمود حاکم بنگاله از دست افغانه
 زخمی گشته خود را در پناه جنت آشیانی رسانده برای توجه آنطرف
 التماس عجز آمیز از حد گذرانید - حضرت متوجه بنگاله گردیدند -
 شیرخان برین معنی اطلاع یافته جلال خان نام پسر خود را برای
 محافظت و ممانعت راه و گدھی که مابین هر راه در مکان قلب که
 دوطرف آن دریای خونخوار و دوطرف پر از اشجار خاردار بود روانه
 نمود - حضرت جهانگیر بیگ را با چند امیر نامی برای تسخیر گدھی
 و صاف نمودن راه تعیین نمودند - جهانگیر بیگ آنجا نرسیده بود که
 جلال خان بر سر او رسیده لشکر او را غارت نمود - جهانگیر بیگ خود
 بکمال پریشانی و زخمی باز روی حضرت رسید - بعده جنت
 آشیانی خود را بگدھی رسانیده بتنبیه افغانه پرداختند - و جلال خان
 مقاومت نتوانست ورزید - و هزیمت یافت - حضرت بفرار
 خاطر از اطراف جنگل و گدھی عبور فرمودند - از شنیدن این خبر
 شیرخان مضطر گشته مع خزانه تازه که از بنگاله بتصرف در آورده
 بود طرف چهارکهند و کوهستان آن ضلع روانه شد - حضرت ولایت
 گورکھ پور که حاکم نشین بنگاله بود به تسخیر آورده سه چهار ماه در آنجا

اطراف احمد آباد که از هر طرفی با غوغای عام جلوه گر گردیدند رسید - و یادگار ناصر میرزا حاکم پتن و قاسم سلطان نائب بهرونج از جاهای خود بیجا شده بمیرزا عسکری آمده پیوستند - و از نا موافقت امیران که یکی از آنها نزد سلطان بهادر بدیودمن رفته ترفیب نموده بوسر میرزا عسکری آورد و از میرزا عسکری هم اثر نفاق ظاهر شد - و در احمد آباد بفکر نگی و خروج افتاد چون پیش برهن منصوبه خاطر او میسر نیامد از اینجا فرار نموده طرف بیدانه و آگره روانه گردید - و حضرت جنت آشیانی خبر یافته بکوچه های متواتر خود را جریده باگره رساندند - و میرزا عسکری نظر بر مآل کار خویش نموده باتفاق و شفاعت ناصر میرزا عذر خواه گشته ملازمت نمود - و تدریج بیگ قلعه دار چانپانیرو دیگر منصوبان احمد آباد خود را ترسان و هراسان بمحضر رساندند - و چنان ملک احمد آباد و مالوه که بچندین سعی و جفا بدست آمده بود بار زیگان رفت - هر طرف خلل عظیم بهمرسید - حضرت جنت آشیانی که مزاج شریف از برهم زدگی ملوک که ناموافقت آب و هوا علاوه آن گردید بحال نماد - برهنمونی بعضی بدخواهان بمیل فرمودن افیون معتاد شدند - و از اثر بیدماغی که اکثر در خلوت عشرت بسر برده دیوان نمی نمودند در فساد سلطنت افزود و ماده مزید عذاب مخالفان گردید *

درین ضمن خبر رسید که سلطان جنید برلاس که در بندوبست سمت شرقی و دفع شرافغانان از تردد خوب بظهور می آمد مرحله بیابانی سفر آخرت گردید - و شیرخان که قدم از اندازه ادب پیش گذاشته

وزائن واسپ بار بردار در سرکار بضبط در آمد که بلاشکریان تقسیم نمودند - و در هر خیمه و خانه ازان خزانه نصیبي رسید - و بعد از جنگهای دیگر که متواتر با صاحب مداران ملک روداک بر همه فتح و نصرت یافته داخل احمد آباد شهر است از بلاد مشهور هندوستان که اولاً فی الواقع احمد آباد شهر و فراخی رسته و بازار و زمین ریک که هر چند بآبادی و رنگینی شهر و فراخی رسته و بازار و زمین ریک که هر چند دو ماه و سه ماه باران ببارد اثر گل و لا ظاهر نمی شود به ازو در هند شهری دیگر دیده و شنیده نشده - دیگر هر سال چندین لک روپیه از همه جنس قماش زری و آبریشمی و سوت ساده آن شهر به بنادر و شهرهای اطراف هفت اقلیم میروند - و هفت ماه را در آن شهر خربزه گرمه چهار قسم بهم می رسد که از انجمله یک جنس آن مسمی بنشپاتی گجرات قریب یک و نیم ماه می ماند هر که ازان خورده از راه انصاف گفته که به ازین گرمه در هیچ ملکی از ایران و توران خورده و دیده نشده *

بعده حضرت احمد آباد را بمیرزا عسکری سپرده و بابا بیگ را در قلعه چانپانیر و ناصر میرزا را در پتن و قاسم بیگ را در سرکار بهرنج با فوج شایسته گذاشته متوجه تسخیر قلعه آسیر برهان پور که از قلعه های مشهور خاندیس و پای تخت پادشاهان آنجا بوده شدند - سه چهار منزل کوچ نفرموده بودند که عرائض والیان دکن برهان نظام شاه احمد نگر و عماد شاه برار مشتمل بر اظهار عبودیت و اطاعت مع تهنیت احمد آباد و تحف رسید - هنوز عرائض بمطالعه در نیامده بود که خبر مراجعت سلطان بهادر و سلاطین دیگر مع افواج

لشکر پادشاهی می انداخت - لشکر چفته بعده که در مقابل تردد
و جان فشانی او متردد و معطل گشت حضرت جنت آشیانی از
اثر باطن بزرگان دین و طبیعت بزرگان خود بدستوری که حضرت
فردوس مکانی دفعه دوم قلعه سمرقند را برور بارو تسخیر ساخته بودند
از طرفی که دران قلعه غله ذخیره شب و روز قانو یافته بریسمان
بالا می کشیدند راه تحقیق نموده تهری و دللاری که سر بازان صائب
رای و قوی دل آفرین گویند بکار برده میخهای کلان قابل زینه و
کمند بستم ساخته در شب ماهتاب از دو سه طرف لشکر خود را
مامور به یورش نمود - و خود برفاقت سه صد نفر که در فدویت و
جلادت آن جماعه حرف نبود میخها را راست و چپ قائم نموده
اول سی نفر جانباز که یکی از ایشان بیرم خان بود بدستباری کمد
همت و سر بازی اندرون قلعه غامل در آمده خلل عظیم در اندرون
درازده قلعه انداخته دروازه بانان را کشته دروازه را بتصرف خود
در آورد و حضرت را اندرون قلعه گرفته باتفاق تکبیر گویان لشکر
خود را خبردار ساخته در فتح بروی آنها کشادند - و تا طلوع
آفتاب قلعه بآن بند و بستم و خبرداری را بدین تدبیر سرداری
مفترج ساختند - السق که از پادشاهان بذات خویش چنین
جرأت کمال غرابت دارد - نظر بر قدردانی و حق شناسی اختیار
خیان را با مال و عیال مامور ساخته باقی همه را بقتل آوردند *

گویند آن قدر خزانه و جواهر و اقمسه و اسلحه و ذخیره ماکولات
و مصالح حرب برآمد که باوجود بتازاج رفتن چندین هزار بسته
انواع اقمسه و تحف و اسباب تجمل چندان صندوق در و دفائن

از انجا هم گریزان شده از دیو من (۴۴) قلعه فرنگیهای کنار دریا که
محصول و مال آن سرزمین مع اختیار حکومت آن ضلع که درین
ایام کوکن نظام شاهي خوانند بآنها تعلق داشت سر بر آورد - و
حضرت از شهرت آنکه خزانه چندین پادشاه در قلعه ارک چانپانیور
موجود است خود را بار دیگر به چانپانیور رسانده بمحاصره پرداخت -
اختیار خان قلعه در چنانچه شرط جانفشانی بدهای جان نثار می
باشد و قابل تحریر تواریخ توان گفت بعمل آورد - وجنگهای مردانه
نمود - و محاصره بامتداد کشید - هر چند که آن قلعه کاتب حروف
در اوائل عهد خلد منزل شاه عالم بهادر در انجا تعلقه مالی و
قلعه داری داشت آنچه ملاحظه نمود قابل محاصره سلاطین نبود -
اما از بسکه اختیار خان بشرف ملازمت نرسیده بی ادبانه بکمال
رشادت و اظهار پاس نمک خواری سلطان بهادر بضبط و احتیاط برج
وباره پرداخته هر شب چندین هزار حقه آتشی و گوله زنبورک طرف

(۴۴) بهادر شاه گجراتی آن خبر شنیده خود را بشهر کمبایت
رسانید و چون پادشاه عنان عزیمت بدان جانب نیز پیچید بهادر شاه
مضطرب شده بطرف جزیره دیو گریزان گشت - تاریخ فرشته *
سلطان بکنبایت رسیده بجانب دیپ شتافت - اکبر نامه *
سلطان بهادر چون بکنبایت رسید اسپان ماده شده را با اسپان
تازه تبدیل نموده ببندر دیو رفت - طبقات اکبر شاهي *
در مروت اسکندری نام این جزیره دیو نوشته - و الصحیح
کنذات و دیو *

طریقه قدردانی سلاطین است فرمودند - که وقت هزیمت سلطان بهادرچه قسم خود را سپو بلای او ساخته سپرداری سلطان بهادر می نمود - و بسیار تردد تدبیرآمیز دران جنگ نمود تا خود زخمهای کاری برداشته سلطان بهادر را از معرکه سرباران بسلامت برآورد *

گویند دران حرب حضرت جنت آشیانی بنفس نفیس بدو دست خود شمشیر میزد - و ازانکه بهادری ارثی و کسبی داشت اسپ خود را قدم بقدم اسپ مخالف چنان رسانیده بود که یکمزد در آمدن دشمن کار باز بچه بیش نبود - دران حال آن نمک بسلال با سعادت مقابل آمده چنانچه طریقه نوکران جان نثار می باشد به تیغ و دست و زبان حائل گشته بمعذرت بزرگانه دافع بلای آقا گردید - زهی سعادت نوکری که از زبان چنان قدردانی چنین حرف انصاف در عالم عداوت جانی و ملکی و مالی بسنود *

الحاصل قلعه ماندو را بیکی از امرا سپرده عقب مدعی مغلوب روانه شدند - سلطان بهادر بعد رسیدن نزدیک احمد آباد که یک دو روز در پناه حصار محمود آباد توقف ورزید چنان عرصه برو تنگ گردید که باز وقت گریختن از حصار محمود آباد که درازده کروهی احمد آباد است رو و جواهری که بر اسپان توانستند گرفت با زن و عیال که ردیف خود نمودند با خود گرفته داخل احمد آباد شد - حضرت اول اطراف چانپانیر و محمود آباد تاراج فرموده آنجا را پشواچه برلاس سپرده متوجه احمد آیاد شدند - و سلطان بهادر

محمد همایون بادشاه

آخر شب با چند هزار سوار و والیان برهانپور و مالوا و دیگر شریکان
آن فتنه سوار شده طرف شادی آباد ماند و گریخت - لشکر جنت
آشیانی خبر یافته برای تاراج نمودن باقی فوج و بهیر مخالفان
بتعاقب پرداخته تا قلعه ماند و هرگز یافتند کشتند - و اسپ و یراق
اورا متصرف شدند *

گویند سلطان بهادر طوطی داشت که قفس طلا برای او
ساخته از خود جدا نمی نمود - از آنکه شکست سلطان بهادر
بسبب ساخت رومیخان با چغته شد و سلطان وقت فرار
طوطی را همراه نتوانست برد بعده که قفس طوطی را همراه اموال
ضبطی نزد همایون آوردند و پادشاه به طوطی همکلام شد - در حالتی
که رومیخان نمک حرام نیز به پادشاه پیوسته حاضر بود طوطی
بدین مقال گویا گردید - بهت پایی رومیخان نمک حرام - همایون
پادشاه تعجب نموده به رومیخان گفت اگر آدم می بود زبان او
می بریدم چه کنم که جانور است - بعده سلطان بهادر در ماند و
حصاری گردیده بعد از محاصره نمودن چند روز بالای قلعه برآمدن
مردان کار آزما از آنجا نیز با جمعیت قلیل که متاع کثیر در قلعه
گذاشت راه احمد آباد پای تخت خود اختیار نمود و از جمله امیران
و لشکریان مغلوب که عقب مانده بودند حیدر خان که امیر الامرای
احمد آباد مرد فاضل بود زخمی گردیده گرفتار گردید - حضرت
چون از مکرر بهادرها دیده بودند و آثار حسن عقیدت به ولی
نعمت خود بخود از مشاهده فرمودند اورا معزز و مقرب ساخته
در سلک امرای نامدار در آوردند - و مکرر بزبان در بیان چنانچه

فنده نامزد نمودند - از رسیدن خبر فوج چغته لشکر افغانه جنگ
 فائز شده هزینه است اختیار نمودند - و تاتار خان من سلطان علاء الدین
 که سر لشکر بود فرار نتوانست نمود - بعد مقابله مغلوب و مقتول
 گردید - و میرزا همدال قلعه بیانه را باز بتصرف اولیای دولت
 قاهره در آورد - و سلطان بهادر یار دیگر بر سر چتر خود را رسانده
 محاصره نمود بعد مکالمه بی ادبانه غائبانه که در رسل و رسائل با
 همایون پادشاه در باب طرفداری رانا بمیان آمد ترک تحریر آن
 اولی - قلعه را مفتوح ساخته بار متوجه دهلی گردید - جنت آشیانی
 نیز باستقبال آن بدسگال بر آمده به مندسور رسیدند - علامات مقابل
 بر آمدن همدیگر یکدیگر ظاهر گردید - و هر دو طرف بکندن خندقها
 و بستن مورچال و نصب نمودن توپخانه و تعیین نمودن فوج جا بجا
 بپردازیدند - چون سرانجام آتشباری چنانچه انشاء الله تعالی در
 ذکر سلطان بهادر مفصل بزبان قلم تیز رفتار خواهد در آمد - طرف
 گجراتیان زیاده بود و پناه قلب داشتند - جنت آشیانی صلاح کار
 درین دیدند که طرح جنگ نینداخته با رومی خان میر آتش
 سلطان بهادر که سرفوج و هراول لشکر احمد آباد بود ساختند و رو میخان
 به سلطان بهادر چنان مصلحت داد که خندق کنده محصور گردیده جنگ
 نباید نمود پادشاه لشکر چغته را با چند هزار سوار و در سه سر از فوج
 برادران مقرر کرده فرمودند که از چهار طرف بطریق قزاقان بر سر آن جماعه
 و کهی و رسد آنها تا خمت آرند - و چنان عرصه بران لشکر تنگ آوردند که
 قسطنطنیه و کاه در لشکر گجراتیان پدید آمد - و آدم و چار پای بسیار
 شدند - سلطان بهادر چار ناچار قرار بر فرار داده وقت سه بهار

بچفته اراده فاسد بخاطر آورده مکرر گرفتار قهر سلطانی گردید - باز قسم
 کلام الله را کفیل ساخته از رویه و کردار باز نیامد - آخر کار همراه محمد
 سلطان دخترزاده سلطان حسین میرزا بایقوره که باو همدم آن کار بود
 مقید گردید و بمکحول ساختن هر دو امیر امر فرمودند - شخصیکه بدین
 کار مامور بود رعایت محمد سلطان نموده وقت میل کشیدن پرده بصارت
 را بحال داشته - محمد زمان را نیز معیوب واقعی نساخت و در قلعه
 بیانه محبوس گردیدند - بعده هر دو بمردم قلعه ساخته از قلعه برآمده
 محمد زمان جانب احمد آباد گجرات و دویمی طرف قنوج سر
 برآورده لشکر فراهم ساخته علم بغی برافراشتند - و بعضی ازان حدود
 شرقی و احمد آباد را متصرف گردیدند - جنت آشیانی را طرف
 گجرات متوجه شدن ضرور شد و سلطان بهادر حاکم گجرات برهنمائی
 تدبیر محمد زمان بقصد تسخیر قلعه چتور روانه گشت - رانا بکرماجیت
 حاکم چتور از جناب حضرت کمک دفع شر خود طلبید - جنت
 آشیانی باوجود متوجه شدن آن طرف از سبب بعضی موانع بمدد
 رانا نپرداختند و بنوشتن تهدید نامه نصائح آمیز بسطان بهادر اکتفا
 نمودند - اما بمهم احمد آباد هم چندان نپرداخته مراجعت فرمودند
 و رانا بهر وجه که دانست سلطان بهادر را از پای قلعه برداشت -
 و سلطان بهادر محمد زمان را و سلطان علاء الدین لودی را که او نیز
 پناه باو یرده بود مقرر ساخته با هر دو لشکر همراه داده برای
 تسخیر دهلی روانه نمود - و هر دو با چهل هزار سوار بر قلعه بیانه
 آمده بتصرف در آوردند - و تا میدان آگه جولانگاه اسپان ساختند
 حضرت میرزا هندال را با امرای نامدار و لشکر زیاد برای دفع آن

اختیار آن مملکت با دیگر عنایات مشفقانه که از راه اغماص
 ناشنیده بعمل آمده بود رسید مراجعت نمود اما آخر در کفران
 نعمت تقصیر نمود - و جنت آشیانی بقصد تسخیر قلعه کالنجر
 که اراده تنبیه افغانه خاندان لودی دران ضمنا بود توجه فرمودند -
 بعد رسیدن و محاصره نمودن از شنیدن تسلط یافتن افغانان طرف
 جونپور بتقاضای وقت با راجه کالنجر برگرفتن پیشکش صلح نموده
 عازم جونپور گشته افغانان آن ضلع را گوشمال واقعی داده آن ملک را
 بسطان جنید بدستور سابق بحال داشته باگه تشریف آوردند -
 و جشن جلوس و طوی قسمی ترتیب دادند که در مقابل آرایش
 آن بزم که رشک افزای ارم گردیده بود زبان طعن پری رویان آن بهشت
 مثال بر حوران روضه رضوان درار گردید - و چندین هزار کس ارعطای
 بیل و اسپ و جواهر و خلعت و دیگر عنایات سلطانی بهره مند
 گردیدند - بعد فراغ مجلس نشاط به شیر شاه که طرف بهار طریقه
 سرکسان اختیار نموده باوجود صریح طبل مخالفت نواختن بحسب
 ظاهر دم از اطاعت چغته میزد مصلحه بیغام دست برداشتن از قلعه
 چنار نمودند - شیرخان بعدر نامسموع قبول نمود - لهذا متوجه
 آنصوب گردیدند *

چون خبر فساد سلطان بهادر گجراتی درین ضمن بسمع مبارک
 رسید با شیر شاه مصالحه بشرط همراه بردن پسر او قطب خان که
 شرف اندوز ملازمت گردیده بود نموده مراجعت فرمودند - و تا باگه
 فرسیده قطب خان برخاسته رفت و محمد زمان میرزا نبیره سلطان
 حسین میوزا بایقره که بنی عم گفته می شد باتفاق بعضی امرای

بخشان بود ساخته - در آن هفت مجلس مختلف الملون باسم ایام
 هفته و اختیاری که بآن روز منسوب باشد ترتیب داده - در هر روزی
 که دیوان می نمود بزرگ ستاره همان روز لباس خود و سلاطین
 زاده ها و امیران قرار داده و پوشیده بغرش همان رنگ زینت افزای آن
 بزم بهشت سرشت میگردیدند - اگرچه بعد جلوس از راه عدل و
 انصاف ملک را به برادران تقسیم نموده پنجاب را بسبب قرب جوار
 کابل بمیرزا کامران مرحمت فرموده ضمیمه حکومت سابق و لاحق
 ساخت - و بمیرزا همدال که در حضور بود ولایت میوات آرزائی
 داشت - و طرف سنبه را با توابع و لواحق آن حدود بمیرزا
 عسکری واگذاشت - اما برادران از راه ناسپاسی و کفران نعمت که
 لایق دیگر احفاد و اولاد سلسله تیموریه گردیدند سراز اطاعت
 پیچیده از ابتدای سلطنت طریقه ناموافقت و مخالفت با برادر
 بزرگوار و معاونت با شیرشاه که از ایام عهد حضرت فردوس مکانی
 در صوبه بنگاله و بهار سراز اطاعت پیچیده بود - و ذکر آن من اوله
 آلی آخره بطریق اجمال باحاطه بیان خواهد در آمد - اختیار
 نمودند - اولاً میرزا کامران که از سرهند تا قندهار مع توابع او که در حیات
 پدر هم در تصرف داشت و جنت آشیانی (۴۳) پیشاور و لغمان را
 بران اضافه تجویز باسم او نموده بودند - قبل از تیار شدن فرمان و احکام
 خبر رسید که میرزا کامران بشهرت تهنیت و تعزیت بجا آوردن از
 کابل برآمده متوجه سمت پنجاب و دهلی گردید - بعده که احکام

ذکر سلطنت خلاصهٔ خاندان تیموریه صاحبقران
 غازي محمد همایون پادشاه که بواسطهٔ هفتم بامیر
 تیمور میرسد از اول جلوس تا متوجه شدن طرف
 ایران نزد شاه طهماسب (42) صفوی از تسلط
 شیرخان افغان و نفاق برادران و مراجعت نمودن
 از آنجا بحصول مقصود

طوطی همایون بال شیرین مقال آشیانهٔ اخبار سلاطین جنت
 نشان چنین نقل می نماید - که جنت آشیانی محمد همایون پادشاه
 غازي که در سنه نهصد و سی و هفت [۹۳۷] جلوه افروز تبت
 هندوستان بهشت نشان گردید - پادشاهی بود بحسن اخلاق و
 لطف طبع موصوف و بعیش و نشاط مشغوف - و از علم ریاضی
 خاصهٔ نجوم و حساب بهرهٔ تمام داشت - صورت کرهٔ آسمان که دران
 گردش فلک و سیر سبعةٔ سیاره و مکان بروج و ثبقات نمایان و

(42) در اکبرنامه و طبقات اکبرشاهی و تاریخ فرشته طهماسب نوشته *

صادق یک نفس ازان قافله جان برنگردید - مگردو نفر که از
کاروان رسیده با نیم جان ماندند - و ازانها برحقیقت ملک آن
عه مطلع گردیدند - و فردوس مکانی تا بهم رساندن و طلبیدن وارثان
زبردست و دینار ازان متصرف نشده متروکه را بتمامه بوارثان مال
اند - و ازین مقوله دیگر محمد او بسیار مسموع گردیده *

دیگر از جمله اوصاف حق شناسی و خدا ترسی آن پادشاه عدالت اساس نقل می نمایند که در ایام شروع شهاب و افراط تجرع شراب که این هژدوسگر علاوه مستی ریاست و حکم رانی بود و بسبب مزاج نگرتن سلطنت بزر احتیاج اتم داشت بخبر آوردند که از ملک خطا کارانی از خطا نمودن راه بیادینه سر بر آورد که هیچ یکی از ذی حیات را چاشت و شام میسر نشتد - و بعد انقضای شام برف باریدن و باد سرد وزیدن شروع نمود - و از صدای رعد که علاوه برودت زمین و یخ چال گردیده تا نفس زدن

را بشصت جریب قرار داده بود هر کدام شصت گز سکندری و در دهلی دیار معمول و در مالوه نود طناب شصت گزی و در گجرات کروه گاو بر گذارند یعنی مسافتی که بانگ گاو بزمان آرامش رسد و انرا کار آگاهان به پنجاه جریب قیاس کنند و در بنگاله کروه دهپده ان قدر راه که تیز گامان بیلک نفس زدن پسرند برخی برانکه برگ سبز بر سر داشته بشتابند جزدانکه خشک گردد *

و آنچه که تاریخ فرشته نوشته این است - و طناب پیمایش که در سفرها و شکارها از عقب زمین را بمورد مبرند در هندوستان از مختصرات آن شهنشاه بی نظیر است صد طناب را یک طناب کرده است و هر طنابی چهل گز و هر گزی نه مش است مستوی الخلقه و گز سکندری که پیشتر در هند رواج داشت متروک گشته گز بابری تا اوایل عهد نور الدین محمد جهانگیر پادشاه در جمیع قلمرو

دانست که مراکز از کوه جریبی که بکوه پشته که در همدان نزد
گردیده دود (49) جریب است و هر جریب چهل گز است
و هرگز نه مشیت مستوی القامة - و کوه عرفی اگرچه در همدان
مختلف موافق هر شهر و مکان شهرت دارد چنانچه کوه
صوبه مالوه و بعضی سرحد های راجپوتان از کوه جریب کم
نمی باشد بلکه زیاده می توان گفت - اما کوه ملک دکن
تا برهان پور و احمد آبک و اگر تا تعلقه پنجاب بلکه سرحد کابل
سه صد و چهارده (40) جریب است کسری کم و زیاده پا و کم دو کوه
عرفی یک کوه جریبی باشد (41) مسود اوراق مکرر بشمار قدم
و ریسمان پیموده *

(39) ن - یکصد *

(40) ن - شصت و دو *

(41) از اینجا که درین مقام اصل نسخ منتخب الباب هفتم باشم
مختلف اند و معنی مستقیم نمی شود لهذا آنچه که در آئین
اکبری مندرج است خلاصه آن را در ذیل می نگارم - آئین کوه -
راه پیموه و اندازه گرفتن سرمایه آبادی روزگار گیتی خداوند فراوان
توجه بر گمارد و مسافت ها را بر سنجید و بکوه اندازه برگزید و انرا
بصد طناب و سخت هر کدام پنجاه گز الهی و نیز بیست و چهار صد پانس
از بر گذراند هر یک دوازده و نیم گز هر دو پنج هزار گز باز کرده
هرگاه چالش شود احیاط مندان بدان پانس پیمایش نمایند و
بدین بانی دوازده و مشرف رشته شماره دوازده گیرند شیر خان کوه

آگره عارضه بدني بشدت تمام رو داد هر چند بدعا و دروا تداري نمودند فائده نمي بخشيد - تا روزي مير ابو البقا نام که از فضاي روزگار مي شمرند گفت که چون تصدق رد اجل معلق مي نمايد اگر از جنس گران بها که ازو عزيز تر چيزي ديگر نباشد براي فرزند تصدق نمايند اغلب که خدا تعالي شفا بخشد چنانچه قرار مصلحتها بران يافت که الماس بيش بها بابت جواهرخانه سلطان علاءالدين که روز فتح آگره بدست پادشاه زاده همايون آمده بود چنانچه در ذکر تسخير آگره بزبان قلم داده که آن پارچه الماس را بخدمت پدر بزرگوار گذراند و پادشاه همان الماس را با دولت تلکه لقره و عذايات ديگر عطا فرموده بودند همان جواهر را بفروخت درآورده به مستحقان رساند - بابر پادشاه فرمودند آن پارچه سنگ در مقابل جان من و فرزند من عزيز تر نيست و منکه بعد از همايون جان خود را از همه چيز عزيز تر ميدانم چرا عوض آن پارچه سنگ تصدق فرزند گرامي خود نمايم که در درگاه کبرائي قبول افتد *

بيت *

به پيش نقد جان گوهر چه باشد * نثار دوست باشد هر چه باشد و بخلوت رفته درين ماده بخدا نالیده باز نزد فرزند ار جان عزيز تر آمده سه کرت گرد او گردیده گفتند که برداشتم برداشتم برداشتم - همان روز اثر صحت در مزاج همايون ظاهر گرديد و محمد بابر پادشاه را عارضه جسماني روداد تا شفقار گرديدند *

گويند کشيدن جزيب وقت سوايي پادشاهان و اميران سلاطين نشان از اختراع فردوس مکاني است - براي تعيين کوره در سفر و شکار که کميت مناسبت معلوم گردد وضع نموده * ببايد

محمد بابر پادشاه

و مخالفت مخالفان آن نواح بتواتر می‌رسید و برای استیصال
مفسدان آنجا امرا بدیم تعیین می‌گردیدند زیاده انحراف مزاج
شریف روداد - و چون مرض بامتداد انجامید بتبیه سفر آخرت
پرواخته شاه زاده همایون میرزا را ولای عهد فرمودند - و بعد فراغ
وفیت در سنه نهصد و سی و هفت [۹۳۷] بمکان فردوس
اعلی شتافتند سی و هشت سال زینت بخش تاج و تخت بودند
و پنجاه سال از مرحله عمر گرامی طی نمودند *

* بیت *

جهان ای پسر ملک جاوید نیست
ز دنیا وفاداری امید نیست

باتفاق منصفان روزگار مثل محمد بابر پادشاه غازی أَنَارَ اللّٰه بَرَهَانَه

در شجاعت و سخاوت و مروت و حمیت وحدت جوهر و خطا بخشی
و جرم پوشی در میان پادشاهان سلف کمتر در تاریخ سلاطین بنظر
آمده - با وجود چنین تقصیرات عناد آمیز و اداهای فتنه انگیز که
قصدا از امرا و خویشان دور و نزدیک سر میزد و مکرر باعث قصد
ذات مبارک گردیدند هرگاه روی انابت بآن درگاه می آوردند برخلاف
دیگر سلاطین عرب و عجم و هند جرم کرده را ناکرده و شنیده را ناشنیده
می انگاشتند - و در علم فقه و انشا و نظم فارسی و ترکی مهارت تمام
داشتند که بزبان ترکی تاریخ احوال خود نوشته یادگار گذاشته اند
نزد صاحب طبعان اعتبار تمام دارد - و در ادای صوم و صلوة و دیگر امور
الهی بسیار موافق بودند (بهشت روزی باد) ترجمه فردوس مکانی
تاریخ وفات است *

گویند چون محمد همایون را بعد از رسیدن بسنبهیل از نواح

بدولت سیر عمارات و باغات و مساجد گوالیار و دیگر مکانها نموده
 بر سر مرز بزرگان و سلاطین سر راه فاتحه خوانده با گره تشریف آوردند *
 در همان ایام خواند میر مورخ حبیب السیر و ملا شمس
 الدین معنائی از هرات آمده شرف اندوز ملازمت گردیدند -
 و در همین آوان عریضه نظام الملک ببحری والی احمد نگر با تحف
 و هدایا با مشتمل تهنیت فتوحات سابق و لاحق رسید - و درین
 آوان خبر بغی سلطان محمود نبیر سلطان بهلول لودی در صوبه
 بهار و فساد بلوچان در ملتان معا معروض گردید - حضرت دفع فتنه
 شرقی را که منبع فساد بهر ماه و حال بود بر تنبیه مفسدان ملتان
 مقدم داشته عنان توجه طرف ولایت بهار معطوف داشتند - سلطان
 محمود از شنیدن خبر دبدبگ چغته سراسیمه گشته چند روز مفقود
 الاثر گردیده باز جمعیت فراهم آورده وقت عبور فرمودن از آب گنگ
 آمده شوخی زیاده نمود - عسکری میرزا را برای دفع او مامور نموده
 بخود از دریا عبور فرمودند - و افغانان بعد دست و پا زدن لا حاصل
 قرار نمودند - چون موسم برسات رسید و ناموافقت هوا در مزاج
 پادشاه راه یافت نصرت شاه را که از عمده افغانه بود بعد تسلیمات
 عفو تقصیرات خود کفیل دفع آن ملاعنه گردیده مفتخر از
 عنایات ساخته خود بدولت متوجه آگره شدند - و همایون میرزا را که
 بموجب حکم از کابل بقصبه سنبل رسیده عارضه بدئی بشدت
 تمام که بامتداد کشید بهمرسانده بود از جاذبه مهر پدري طلب
 حضور نمودند *

و درین ایام ذوالحجّه که خبر برشم شدن نسق طرف بدخشان

هدایا و فتح نامه روانه کابل ساختند - و بعضی افغانه که مستوجب
تنبیه گشته بودند بسزای کردار خود رسیدند - و محمد سلطان را برای
بند و بست لکنو (۳۸) مرخص نموده با گره تشریف برده باز بلا فاصله
فرست برای تنبیه راجه میدنی رای زمیدار چندیری توجه فرموده
در محاصره چند روز معدود قلعه چندیری را بعد قول جان بخشی
او بتصرف آوردند - اما چون راجپوتان وقت بر آمدن از قلعه بچنگ
اقدام نمودند سه چهار هزار نفر بقتل رسیدند - و میدنی رای پناه
بقلعه ارک برده از زن و فرزندان و وابسته های صغیر و کبیر قریب هزار
کس را بدستور راجهای سلف علف تیغ ساخته خود را نیز بهمراهان
خود رساند - و باقی زمیداران و رایان آن حدود باطاعت درآمدند -
و مساجد و خانقاه که جای پایگاه اسپان و گاوران کافران گشته بود همه
را صاف و تعمیر نموده موزن و جاروب کش مقرر فرمودند - و در
چندیری و رتنه پور و سارنگپور و رایسین قلعه دار و حکام خدا ترس
رعیت پرور منصوب ساختند (فتح دار الحرب) ماده تاریخ از نظر
گذشت چون پسند افتاد از چالاکی طبع مبارک بدیهه بنظم آوردند
بود چندی مقام چندیری * پیر ز کفار شوم دار الحرب
فتح کردم بحرب قلعه او * گشت تاریخ فتح دار الحرب
و حکومت و ایالت کل آن ضلع را باحمد شاه که حق اثری داشت
و در کارزارها تردد واقعی نموده بود مرحمت فرمودند - بعده خود

(۳۸) در تاریخ فرشته نوشته - محمد سلطان میوزا بدفع فتنه
بین افغان به قنوج رفت و بین افغان بجانب خیر اباد گریخت *

گویند قومیت رانای چتور بر همه راجپوتان هند فوقیت دارد - و بقول مشهور خود را از سلسله نوشیروان عادل میشمارد - و بهمین سبب با وجودیکه همه راجپوتان نامدار هندوستان بر اچه و رای ملقبند - خاندان چتوری به رانا و دیوان خود را مخاطب ساخته از بزرگی لفظ راجه نکت و عار می نمایند و بعد از هزیمت از فردوس مکانی باز از اولاد رانا لغایت حال که سنه هزار و یکصد و بیست و هشت [۱۱۲۸] باشد هیچکس مقابله با سلاطین تیموریه نکرده بمقابعت و مطاوعت بسر می بردند - اما مکرر اوراق که در آن ملک وارد شده از دیوان و عهدهای رانا تحقیق نموده آنها خود را از اولاد نوشیروان نمی شمارند - و در عهد پادشاه جم جاهد ملانگ سپاه گردن و قار خورشید اشتها ر قمر صورت مشغول سیرت عطار خلعت مریخ عولت کبوان رفعت ناهید منزلت محمد شاه پادشاه غازی دام سلطنته که هزاران هزاران گرامی فدای نام نامیش باد آنها بذات خود شمشیر بر روی دودمان آن خاندان نکشیده هرگاه بر و لشکر کشی شده خود دفعیه نموده طرفی از اطراف خود برخاسته میروند - بهر حال سر رشته سخن را از دست نداده بتحریر باقی ماجرای سلطنت می پردازند - که بعد فتح پادشاه اسلام از نفرت تعفن اجساد اهل غدا از اینجا زود کوچ فرموده شکار گزین بقصد تنبیه میواتیان طرف میوات متوجه شدند ناهر خان میواتی پسر حسن خان با جمعی از توابعان مع پیشکش ملازمت نمود و آن ولایت را بحسین تیمور خان که بخطاب بهادری سرافرازی داشت عنایت فرمودند و شاهزاده همایون میرزا را به

شهادت رسیدند پادشاه کشورستان از قلب لشکر بترکت آمدند و بهادران چغته جلو ریز بر سر کافران تاختند - آواز تکبیر غازیان چنان دران دشت پر وحشت پیچید که پنداشتی زمین و آسمان لرزید - و در اول حمله تیر اندازان بیخطا حسن خان میواتی که از پیش قدمان آن اهل خونی و از شیر نبران آن مرز و بوم شوم بود با جمعی از سربازان شیر نبرد کشته شد و غلغلۀ هزیمت در صف برهم خوردۀ مخالفان افتاد و چندین هزار سوار لشکر کافران سرودست و پا برباد داده با دل باختگان دیگر در گریختن و بالای هم افتادن سبقت از همدیگر می بردند - و خود را هزیمت یافته بمدد همراهان هواخواه که در هردم و قدم جان خود را سپر ساخته بطریق نثار و نیاز بر قدم غازیان جانباز گذاشته بلا گردان سر و جان رانا میگردیدند تا رانا از جنگ جنگ بهادران چغته رهائی یافته با دل باخته اسپ تاخته جان سلامت بیرون بود - و جمعی از افغانان مغلوب گشته عقب پشته کشتهای خویش با تن و جان سراپا ریش ردیف و هم آغوش همقدمان سر باخته پیش گشته جانبر گردیدند - و از هر طرف علمهای درخشان چون آفتاب از کسوف برآمده برق زنان بچندین زبان ندای *تَصْرُ مِنَ اللَّهِ وَ قَتْلُ قَرِيبٍ* در شش جهت و چهار طرف هندوستان در دادند - و شاهزادهای ثابت قدم و سلاطین بنی عم و امیران محترم تسلیمات فتح موافق داب هندوستان و آداب دانان ایران و تواران بجا آورده نثار گذراندند - و (فتح بادشاه اسلام) تاریخ این فتح یافتند و بعد این فتح حضرت خود را در خطبه بغازی ملقب ساختند *

که آفتاب در خانه سلطنت و مشتری در بیت رجا و امید بنظرات
 مسعود پرتو نور افکنده بودند پای مبارک بروکاب فتح و نصرت
 گذاشته فوج دریا موج را مقابل بد مآلان بحرکت در آوردند - و هر دو
 فوج مانند سیلاب خون موج زنان بمقابله و مقاتله پرداخته چون
 ظلمت و نور فرقه ناری و ناجی باهم آمیخته ندای پر بشاشت
 فتح و نصرت طرف اسلام بگوش هوش خاص و عام طرفین میرساندند
 و فیلان کوه پیکر جنگی در مقابل شیر شکاران فیل افکن چنان
 تزلزل انداختند که گوئی کوهایی سیاه عالی از جا بحرکت آمدند
 ز غریدن ژنده پیدان مست
 گره در گلی هزبران شکست

و صدای نثار خانه رومی و هندی و آواز کوس و کرنای حربی
 و نعرهای زهره شکاف اهل مصاف در زمین و آسمان پیچید -
 و چندین هزار تن بی سرگردید - و عاشقان نام و فنگ آن جنگ را
 تماشا و سیر عروسی پنداشته چشم و گوش هوش را مع جان نثار
 هر نظاره آن می نمودند - خصوص معرکه آریان عرب و عجم و سپه
 سالاران ایران و توران آن نزم رزم را باری عرب و عجم تصور نموده چشم
 از چشم همچشمان نبرد برنداشته رنگین ساختن جولان گاه را عین
 سرخ روئی خود دانسته برهمدیگر سبقت نموده سر مخالفان را بجای
 گوی میدان از یک دیگر می ربودند - بعد ملاحظه غلبه کفار که
 نزدیک بود در لشکر چفته هزیمت افتد و فوج حسن خان میواتی
 هراول که با ده دوازده هزار سوار و جمعی از راجپوتان خیره سر جرار
 بسوخی تمام حمله آور گردیدند - و جمعی از بهادران چفته بدرجه

نیزول اجال فرمودند - آن روز جوانان یکه تاز بهادر خوش اسپه
 ریق تفرج و سیر لشکر مخالفان رفته هرطرف تاخته چند
 جدا ساخته بشکار بند اسپان آویخته برسم ارمغان نزد سرداران
 دادند - روز دیگر همین که تیغ دو دمه آفتاب جهانتاب از نیام افق و
 رق سر بر آورد کوچ فرموده یک کوه پیش رفته جای نزول رایات
 فر آیات مقرر فرمودند و هنوز سایه نخلهای علم روشنی افزای چشم
 بجایه‌دان نگردیده بود و شتران و فیلان از فرود آوردن بارها آسوده نگشته
 بودند که گرد تیره سپاه مخالفان برگشته روزگار و نشان فیلان شیرشکار
 و شعشعه برق آتشبار تیغ نبرد آزمایان معاندان نمایان گردید - ازین طرف
 برنگار بشاهزاده محمد همایون میرزا با جمعی از بهادران قوی دل
 و امیران لشکر گسل که یمین و یسار آن نام آوران صف شکن صف
 بصف آراستند تعیین نمودند - و جرنغار بسید خواجه و جمعی از
 امیران بلند پایه که در یسار و یمینش محمد سلطان میرزا و دیگر
 نامداران زینت بخش بزم رزم گشتند مقرر فرمودند - و چند هزار
 سوار با یکی از دلاوران شیرشکار برای مدد هرطرفی که احتیاج
 افتد نامزد گردیدند - و کشور ستانی خود بدولت چون آفتاب عالم تاب
 روز شرف در قلب لشکر جا گرفته جلوه افروز معرکه کارزار گشتند و
 هرطرف چندین هزار مقربان جان فشان که بتعداد اسم آنها پرداختن
 تحصیل حاصل است نقد های جان را برطبق کف دست نهاده
 بجهت نثار و ایثار قدم و سم مرکب همایون بطریق نذر تهنیت
 نینما زینت افزای فوج ظفر موج گردیدند - و باقی افواج را جا بجا

وچندان از كثرت و غلبه كفار اظهار ساخت كه باعث مزيد تشویش
 دلهاي دل باختگان گردید - حضرت فردوس مكاني همه سلاطين و
 امري صاحب راي را براي كنگش جمع ساخته از هريك براي
 دریافت حوصله مصلحت كار استفسار مینمودند - راي اكثر بمراجعت
 طرف پنجاب و كابل قرار یافت و هريكي دليل و برهان عقلي و
 نقلي ميگذرانیدند - و فردوس مكاني فرمودند زهي غيرت دين
 اسلام كه ملك باين سعي باز گرفته را از ترس كفار گذاشته فرار اختيار
 بايد نمود دل بر حصول ثواب درجه شهادت بايد بست اگر بر كفار
 غالب آمدیم غازي ايم و الا به از شهادت رتبه نمی باشد - از جمله
 شهیدان سرگذشته گفته و شمرده شویم بهتر است از آنكه در سرگذشتهای
 تواریخ سلاطين گذشته منجمه گریختهای دست كافران خوانده
 شویم - چون این كلمات غیوت افزا موثر دلهاي دل باختگان و فدویان
 ایران و توران گردید آن جهاد را سرمایه طاعت و اعتقاد دانسته در
 نثار نمودن جان و كشتن كافران بهزاران زبان عهد و پیمان بمیان
 آورده مسمه‌های شدید با كلام الهی كفیل ساختند - پس دراهمنائی
 شیخ زین الدین صدر از شرف خمرو همه منهیات الهی حتی ریش
 تراشی كه برای شان شجاعت طریقه موروثی پادشاه بود توبه
 نصوح نمودند *

دهم جمادی الاولی سنه نهصد و سی و سه [۹۳۳] روز نوروز
 سلطانی فوجها را آراسته بهمه پدش قدمان و سپه سالاران تهور بیشه
 آنچه ارشاد و تعلیم فرمودن بود بتاكید اكید و وعده و وعید فرموده خدا
 خدمت . . . یان نموده سه كره كه خصم بود یک كره پدش

شهرت آمدن سواری زنان وقت شب برای مفتوح ساختن دروازه
 که قرار داده بود بعد از انقضای نصف شب که مور و مار از
 خارخار تردد آسوده بودند از دروازه که آدمهای رحمن داد (۳۷) مقرر
 نموده بودند جمع کثیر از بهادران جان باز کار آزموده داخل قلعه شده
 بعضی از دریانان مخالف را کشته دروازه را بلا تردد خاطر بر روی
 باقی لشکر را نمودند هنوز نور نیر اعظم پرتو افکن در دیوارها نگریده بود
 که بر سر تاتار خان غاغل از نیرنگی فلک غدار رسیدند و لشکریان
 با بوق و کرنا نقره زنان چهار طرف قلعه جلوه گر گردیدند چون
 تاتار خان دید که قلعه از دست رفت و جان و آبرو میبرد بفریاد الامان
 الامان در آمده بخوشی و ناخوشی کلید خزائن و دفائن حواله
 رحمن داد نموده معذرت زیاده خواسته قلعه دار جدید را شفیع
 نافرمانی سابق ساخته خود با فتح نامه و راضی نامه روانه درگاه
 والا گردید - بعد رسیدن تاتار خان بحضور خبر نزدیک رسیدن رانای
 چتر انتشار یافت - و غلبه اتفاق آن گروه شوم بمرتبه زبان زد خاص
 و عام گردید که تفرقه تمام در دل بهادران کهن سال راه یافت - و
 کشورستانی اصلاً اندیشه را بخود راه نداده متوجه استیصال خصم
 بد سگال گردیده باطراف توابع بیانه پیشخانه برآورده خود هم نزول
 رایات فرموده قراولان برای خبر مخالفان روانه نمودند - عبد العزیز
 نام که با جمعی بقراولی رفته بود بیشتر از آنها کشته شدند و
 عبد العزیز خود زخمی گشته با چند سوار غارت شده برگشته آمد

دست از محاصره برداشته دو سه منزل دور رفته سر راه لشکر رانا نشست و تاتار خان از عهد و پیمان پشیمان گردیده اطاعت نمود و رحمن داد را تردد خاطر روی داد حقائق آگاه شیخ محمد غوث که از درویشان حقیقت نشان و دانشمندان آن زمان و متوطن گوالپار بود برحمن داد پیغام فرستاد که بهر وجه که دانی و توانی از قلعه دار بحسن سلوک رخصت آمدن قلعه حاصل کرد، خود را تا اینجا برسان رحمن داد به تاتار خان پیغام نمود که من از شب خون و شرکافران مامون نیستم و دو کلمه ضروری زبانی بالمشاهده گفتن و شنیدن لازم میدانم تا خاطر جمعی از کافران حاصل نمایم اگر مرا با چند خدمتگار بی اسلحه بطریق مهمان طلب نمایند خالی از طریقه مرورت نخواهد بود تاتار خان قبول نموده مرخص ساخت بعد از داخل شدن قلعه و دیدن تاتار خان و بمیان آوردن کلمه و کلام موجب افزا برای زیارت بزرگان مرده و زنده رخصت حاصل نموده بخدمت حضرت شیخ محمد غوث رسیده براه نمائی حضرت شیخ بتاتار خان التماس نمود که تمام لشکر و سلاح دار بیرون قلعه باشند تا دفع شرکفار بعضی از وابستگان که حکم ناموس میدارند اگر در قلعه در آیند و یک آدم من در دروازه قلعه باشد که غیری داخل مردم من نتواند شد و چند دولی را با چند خدمتگار شناخته راه بدهند الاکرام بالاتمام بعمل خواهد آمد تاتار خان غافل از بازی روزگار گشته ماذون ساخت چون در همه دروازه از معتقدان و مریدان شیخ قیام داشتند و آنها را خفیه بانواع رعایت امیدوار ساخته راضی گردانیده بود بدستاورز پروانگی و احتیاط عدم

پيشه و سرگروهان و واقعه طلبان کوتاه اندیشه قرييب دولك
سوار راجپوت و افغانان و ديگر دلاوران كوه نبرد صحرا گردان ديار و دو
هزار فيل جنگي مست كوه پيكرو توپخانه جمع ساخته از مكانهاي
خود با همه مصالح جنگ بركت آمدند - و آوازه اجتماع آن قوم
باگري رسیده نقل نقل برنا و پيرهر بزم و رزم گردید - قبل از افواه
این خبر وحشت افزا بسبب اختلاف آب و تبديل هوا كه در چهار
عنصر صغیر و كبیر خاص و عام مغلیه راه یافته بود - و بمزاج كمتر
كسی موافقت نمود بانواع مرض مبتلا شده بودند - جمعی از سلاطین
زادها و امرای گستاخ در خلوت بتقریبهای موجه برای مراجعت
طرف كابل بدستور سابق التماس نمودند - فردوس مكاني جمله
حرفهای مردم بی سرو پا لغو دانسته شنیده ناشنیده پنداشته
قابل جواب ندانستند - و درین ضمن بعضی افغانان قابوچی و میواتیان
بد اصل كه بتقاضای وقت گردیده بودند برخاسته باوطان خود رفتند -
و جمعی راه لشكر مخالفان اختیار نمودند درین آوان خبر رسید كه
راجه منكت رای بدعوی ارث گوالیار قابوی وقت از دست نداده
باتفاق خان جهان نام بندیله بقصد تسخیر قلعه مذکور خود را رسانیده
بمحاصره قلعه پرداخت و تاتار خان قلعه داركه از جمله نوكران سلطان
ابراهیم بود باستحكام قلعه پرداخته چون در خود طافوت نگاهداشتن
قلعه نیانت بخدمت حضرت فردوس مكاني عرضداشت نمود
كه اگر یکی از بندهای پادشاهی برسد قلعه حواله او نموده شود بعد
عرض بر حرم دادخان حكم شد كه رفته قلعه را بتصرف اولیای دولت
در آورد همینكه راجه منكت رای خبر آمدن كرمك چغته شنیده

در اطراف سواد اعظم هند طبل سلطنت خاندان تیموریّه نواخته شد
 [هندیان] دانستند که اگر این مرز و بوم در قبضه اقتدار چفته ماند
 عرصه زندگی بر همه رایان و افغانه صاحب داعیه با نام و ننگ
 تنگ خواهد گردید و در ملل و بتخانهای ایشان خلل و شکست
 راه تمام خواهد یافت راجهای اطراف و سرگروهان خاندان لودی
 که طرف شرقی پنجاب دست از سلطنت ارثی کوتاه نه نموده
 بودند و گردن کشان میواتی و دیگر زمینداران مفسد پیشه بنامه
 و بیغام التیام آمیز و پیام رقت انگیز اتفاق نموده از نزدیک و دور
 خود را رسانده نزد رانا سانگا و راجه چتور استغاثه نمودند - که اگر این
 بلاد در تصرف اولاد و احفاد امیر تیمور صاحب قران قرنهای مانند اول
 اسم و نام و نشان بتان مایان از صفحه روزگار محو خواهد گردید - و در
 بنای ملت بی مدار ما بخنها که آنرا هیچ وجه علاج نتوان نمود
 بهم خواهد رسید - دردم در ملک موروثی و ملک جد و آبائی ما
 بمرتبه دست تعدی و تصرف مغلان دراز خواهد گردید که ما را
 محکوم و مملوک خود خواهند ساخت - بلکه کار بجای خواهد کشید
 که ادنی سوغات و هدیه مغلان بی بضاعت برای مردم وطن خود
 پسران و دختران و زنان زمینداران عمده ایزدیار خواهد بود - پس
 تقاضای غیرت و پاس حمیت ملت آنست که ماهمه نفاق را
 باتفاق بدل ساخته کمر همت بر بسته تا مال داریم درس کار نثار
 نمائیم - بعده جان را تصدق آبروی خود و دردمان راجهای عالی
 قبار و سلاطین نامدار گذشته و حال سازیم - بعد ازان رانا همه
 رایان و سلاطین زادهای با اسم و نشان و سرکردگان مفسد

دویم سیر قلعه و باغات اندرون عمارات آن نموده زیارت آسودگان مقابر
و مشایخ نمودند - بعد مقام ده روز متوجه آگره شدند - چون قلعه آگره
را مردم راجه بکرماجیت راجه گوالیار که روز جنگ رفاقت سلطان
ابراهیم نموده داشتند و قبل از نزول رایات حضرت در تصرف خود
شاهزاده همایون در آورده بود الماس بوزن هشت مثقال بابت
جواهر خانه سلطان علاء الدین خلجی که از تسخیر دکن بدست
او آمده بود شاهزاده محمد همایون بطریق شگون روز داخل شدن
قلعه آگره گذراند - بعد از قبول فرمودن و تحقیق نمودن وزن و قیمت
که جوهریان از تعیین قیمت آن عاجز آمدند باز بشاهزاده محمد
همایون مع سه لک و پنجاه هزار تنگه نقره رائج الوقت و یک
خزانة سر بسته شمار نیامده عنایت فرمودند - و سلطان محمد میرزا
را دولت تنگه نقره با جواهر آلات دیگر بخشیدند - و بعد عرض خزانة
حکم فرمودند که برای سادات و فضایی مکه متبرکه و مدینه منوره
و کربلا معلی و نجف اشرف و مشهد مقدس و دیگر بزرگان
اطراف اقالیم سبعة زر حصه رسد مرسول دارند - و برای هر یک از مردم
کابل از مرد و زن همقوم و بیگانه و بنده و آزاد و فقیر و غنی یک
شاه رخی که وزن یک مثقال نقره باشد بسر شمار فرستاده فدویان
دور و نزدیک و مستحقان هر مرزو بوم را از یاک بود انعام و الطاف
یاد و شاد فرمودند - و به نسق و بند و بست ملک برهم خورده پر
نقده پرداختند و هر طرف فوج تعیین نمودند - و برای آن
شرقی و دیگر بلاد دور دست افوا
آن خفای از طول کلام ندانسته

و فوج افغانه که از سور و صلح زیاده بودند بچنین حملهای جلوریز نمودند که نزدیک بود اثر زلزله عظیم بر روی زمین پدید آید و از طلوع آفتاب جهانتاب تا نصف نهار چندین هزار سوار تن بهادران جدا گشته گوی و از زیر سم اسپ چوگان بازان میدان کارزار غلطان مینمود آخر کار صیت فتح و فیروزی لشکر چخته مابین ارض و سما پیچیده سامعه افروز برنا و پیر نبردگاه گردید - و از سلطان ابراهیم که با راجه بکرماجیت و پنجهزار سوار افغان یک کل زمین را رنگین ساخته نقد حیات را بر باد فنا داده بودند - تا مدت خبر تحقیق نمی یافتند و جوانان نیز جلو ریز تعاتب افغانه و فوج هزیمت خورده نموده دست از جنگ برنداشته هر طرف پشتهای کشته می ساختند - تا آنکه سر سلطان ابراهیم شاه از نظر پادشاه گذشت - و بهادران دست از عنان بار داشتند - گویند پانزده و شانزده هزار افغانان و راجپوت و میواتی و دیگر قوم دران جنگ بچنگ اجل و تیغ بیدریغ گرفتار آمدند - و بعد بلند گردیدن ندای فتح سلاطین بلند اقتدار و امیران نامدار آداب تهنیت بجا آوردند - و همان روز با وجود کوفته و مانده شدن طالبان نام و ندک آن جنگ برای تسخیر آگره و ضبط خزانه و جواهر دهلی و اطراف دیگر تعیین گردیدند - و شاهزاده همایون میوزا بهمرکابی ظفر و نصرت خود را باگره بطریق استعجال رساند - و - حضرت فردوس مکانی بهمعنای تاییدات ربانی بفرخی و فیروزی سه شنبه دوازدهم رجب سنه نهصد و سی و دو [۹۳۲] بدلهی شرف نزول فرمودند - و شیخ زمین الدین صدر را امر شد که خطبه نعام نامی کشور ستانی ظهیر الدین محمد بابر پادشاه خواند - و روز

و بعد فراغ استیصال بد مآلان و تبدیل و منصوب ساختن حکام
حق شناس عدالت اساس باستیصال سلطان ابراهیم بد سنگل
متوجه شده از سرهند کوچ فرمودند - باوجودی که بعد رسیدن
هر دو لشکر مقابل همدیگر فوج کشور ستانی از دهم حصه لشکر
عده بیش نبود و همراهان نیک اندیش مصلحت جنگ نداده
ترغیب و التماس مراجعت بدستور سابق می نمودند - کشور ستانی
بقدرت قوت حوصله و شجاعت ذاتی و ارثی توکل را کار فرموده
فوجها را آراست - و امیران مصاف دیده نبرد آزما را همراه همایون
میرزا در میمنه مقرر نموده جمعی از دلیران نامی کارزار دیده را
بمرداری محمد سلطان میرزا بر میسر تعیین فرمودند - و بهمین دستور
باقی اطراف فوج بمردان کار آزموده جا بجا سپردند - و از هر دو طرف
افواج دریا امواج بآب تیغ نبرد آزمایان یجانبش و جوش و خروش
در آمدند - و کوس تهوری از هر طرف و شش جهت بلند آوازه
گشت - و نعرهای تیغ بازان جان باز زینت افروز بزم رزم گردید -
و هر طرفی که نظر کار میکرد سواي فواره زدن خون جان بازان قوی
دل که باعث تقویت دل همدیگر میکردند چیزی دیگر در
مردمك دیده غدربان جلوه نمیداد و از گرد سم اسپان دلاوران و حمله
فیلان صف ربا شب از روز فرق نمی گردید
زسم ستوران دران پهن دشت * زمین شش شد و آسمان گشت هشت
پدر در مقابل پسر به حائل ساختن سپر نپرداخته حربه بر پسر
مادت نفس واپسین پنداشته رو نمی پیچید * ع *
پدر با پسر کین بر آراسته

در یافتند - دولتشان بی دولت با اتفاق پسران بی سعادت با وجود مکرر فرستادن عریضه با چهل هزار سوار بر سر راه حضرت گستاخانه پیش آمده هزیمت یافته بقلعه ملوت در آمده محصور گردیده بزهار در آمد و بشفاعت مقرران بملازمت رسیده دو شمشیر که همیشه می بست هر دو را در گردن انداخته سر تسلیم بر قدم مبارک گذاشت - و قلم عفو بر جوارم او کشیده گشت - چون خلایق بر سر عیال و ناموس افغانه و تاراج مال ریخته داخل قلعه گردیده ممنوع نمی شدند حضرت از راه ترحم خود بنفس نفیس سواری فرموده بتدبیه لشکر پرداخته باعث مامون شدن ناموس آنجماعه عقل و هوش باخته گردیدند - و مال و اسباب و کتاب بسیار سوی آنکه بدست تاراجیان افتاد در سرکار ضبط آمد - و پاره جواهر و کتاب برای خاصه نگاهداشته بانفی بشاهزاده همایون بخشیدند و برای میرزا کامران فرستادند - غازبخان که خود را طرف کوه رسانده بود از اینجا روانه دهلی گردید و دولتخان که از همه طرف رانده شده بود و عرض مرگ گشته ببادیه عدم شتافت •

گرفتند روزی که از آب سند عبور فرمودند عرض لشکر ده هزار سوار بعرض مبارک رسید - و جاسوسان خبر روانگی سلطان ابراهیم با لک سوار و فیلان جنگی مست بی شمار اردهلی و رسیدن به پانیپت که اردهلی چهل کوه مابین سرهند و دهلی واقع شده رساندند - و تا رسیدن کشورستانی بسرهند جمعی از سرکشان در تلافی اعمال بممر پنجه شاهین اجل گرفتار آمدند - و بعضی صد پیشوایانی استغفار کنان بملازمت آمده حاضر گردیدند

تسخیر دهلی با سلطان علاء الدین اتفاق نموده اطاعت نامه بمهر قضا و اکابران درست ساخته امرای مغلیه را شفیع خود گردانیده لشکر عظیم فراهم آورده همراه پسران خود در رکاب سلطان علاء الدین داده روانه دهلی ساخت - و خود دولتخان و غازخان در پنجاب ماندند - و سلطان علاء الدین بر سر سلطان ابراهیم رفته بعد مکر جنگ نمودن و شبخون زدن شکست و هزیمت عظیم یافت - چنانچه سابق در ذکر سلطنت لودیها و خاتمۀ جلد اول باحاطۀ تحریر در آمده - و دولتخان از طرف فتنه انگیزی علاء الدین مایوس گردیده باز عریضه بخدمت حضرت برای التماس توجه رایات طرف دهلی روانه نمود *

توجه فردوس مکانی بابا پادشاه به هندوستان دفعه پنجم و با ابراهیم لودی فرمانروای هندوستان

مصاف کردن و رایات فتح افراشتن

مره آخری که دفعه پنجم باشد کشور ستانی در سنه نهصد و سی [۹۳۰] (36) روز جمعه غره صفر المظفر بقصد تسخیر هندوستان به معنائی فوج فتح و ظفر از کابل کوچ فرمودند - و در همان روزها پادشاهزاده محمد همایون از بدخشان و خواجه کلان بیگ از غزنین رسیده سعادت قدمبوس حاصل نموده در رکاب رفیق شدند - بعد گذشتن از سیال کوت سلطان علاء الدین ملازمت نموده مورد عنایات گردید - چون نزدیک لاهور نزول فرمودند اکثر منصوبان آن ضلع شرف ملازمت

فردوس مگانی از خارج نیز تحقیق صدق کلام او نموده دولت خان و غازی خان را مقید ساخته باز بتقاضای وقت و مصلحت عفو تقصیر او نموده قصبه سلطان پور را که بنا کرده او بود با دیگر توابع آن در جاگیر پدر و پسر مقرر فرمودند - و آن هر دو بی دولت خان بعد از رخصت یافتن بر سر جاگیر رفته از اینجا سرانجام سرکشی باخود برداشته باطراف کوه شتافتند - بعد عرض رسیدن آن اقطاع بدلاور خان که در رکاب مانده بود بلا شرکت مرحمت گردید - و بسبب خلل دولت خان بی دولت و موانع دیگر از سرهند بلاهور مراجعت فرمودند و از اینجا بکابل تشریف فرمودن ضرور گردید - چون دران سفر سلطان علاءالدین برادر سلطان ابراهیم شرق ملازمت حاصل کرده بود دیپالپور را به سلطان علاءالدین و باباقشه و لاهور را به میر عبد العزیز و سیال کوت را به خسرو کولکناش خان عنایت فرمودند - بعد مراجعت حضرت دولت خان و غازی خان بهروجیه که توانستند دلاور خان را بدست آورده بانواع عقوبت مقید ساخته جاگیر سلطان پور را بتصرف خود آوردند - و با لشکر زیاد بر سر سلطان علاءالدین رفته بعد جنگ هزیمت دادند - سلطان علاءالدین خود را نزد حضرت بکابل رسانده حکم مدد و اعانت و رفاقت خود برای تسخیر دهلی بنام امرای مغل آورد - و دولت خان بعد هزیمت دادن سلطان علاءالدین بر سر حاکم و امرای لاهور لشکر کسیده شکست فاحش یافت - درین ضمن فوج تعیین کرده سلطان ابراهیم برای تنبیه دولت خان رسید - و دولت خان سردار فوج را بتدبیر و چاپلوسی از خود ساخته لشکر او را متفرق گردانیده از شتادن رسیدن فرمان معارفت سلطان علاءالدین برای

پرتو رایت ظفر اثر انداخته - درین سفر بعضی بیدولتان که
بواهننای افغانان از جاده اطاعت انحراف ورزیده بودند بقتل
رسیدند و جمعی کثیر اسیر گردیدند - و خوابی بسیار که بملک
مال و رعایا رسیده بود به تسلی آنها پرداخته از سرنو مفتاد و مطیع
ساختند - و بقصد تمسخر قندهار ضرورت مراجعت اتفاق افتاد -
و قریب چهار سال در امتداد مسامره قندهار و موانعات دیگر دران
سمت منقضی گردید - درین اوقات مکرر نوشته دولتخان لودی
مصحوب دولت خواهان معتبر مشتمل بر اظهار برهم خوردن سلطنت
هند و التماس نزول قندرم بآن طرف می رسید *

دفعه چهارم در سنه نهمصد و سی [۹۳۰] بهمرگابی فتح
و نصرت برآمده بملک کپکران عنان توجه معطوف داشتند - بعد
رسیدن نزدیک لاهور بهار خان و مبارک خان لودی با جمعی دیگر
افغانان بقدم جرأت بی ادبی استقبال نموده بجزای کردن خود
رسیده باعث تاراج و غارت رفتن و سوختن بازار و شهر لاهور گردیدند -
همچنان سرکشان دیپال پورا را بسزا رسانده قتل عام فرمودند -
درین ضمن دولتخان لودی که از سلطان ابراهیم فرار اختیار نموده
باعث طلب حضرت گردیده بود با غازی خان و دلاور خان پسران
شرف اندوز ملازمت گشته بعرض رساند که طرف تهازه جمعی
از افغانه بسرگروهی اسمعیل جلوانی جمع آمده اراده فاسد دارند
اگر فوجی بر آنها تعیین گردد بهتر است - حضرت در تهیه مقرر نمودن
فوج بودند دران حین دلاور خان پسر دولتخان خفیه بعرض رسانید
که پدر و برادر از راه غدر اراده متفرق ساختن لشکر حضرت دارند و

رسیده مسرک عزم تسخیر دهلی گردید •
 در اوراق اخبار ملوک هند و عجم چنین مرقوم قلم فرخنده
 رقم گشته که فردوس مکانی کشور ستانی قبل ازین چهار دفعه
 بقصد تسخیر هندوستان که تفصیل بیان آن درین مکان بطول کلام
 منجر میگردد متوجه گردیدند - و چند فقره بر سیل اجمال بزبان
 خامه میدهد •

اول دفعه در سنه نهصد و بیست و پنج (۹۲۵) تا دریای
 اتک و بعضی سرحد پنجاب رسیده به تنبیه کبکرا و دیگر
 مفسدان آن ضلع پرداخته - از آنکه قبل ازین هم اکثر مکان آن طرف
 در تصرف امیر تیمور صاحبقران غازی در آمده بود از سر نو بنسج
 آن پرداختند و حکام منصوب ساختند - از شنیدن اخبار فساد آمیز
 طرف ولایت گرم سیر بکابل مراجعت نمودند و در همین سفر خبر
 بهجت اثر مرده تولد فرزند سعادت مند مبشر گردیده چون عازم
 تسخیر هند بودند پغال مبارک گرفته منسی به هندال میزرا ساختند •
 باز دوم تالاور و ملتان و سرهند متوجه شده مابین راه چندین
 سرکشان افغان و دیگر مفسدان را مقتول و اسیر ساخته سی هزار
 غلام و کنیز و چهار صد هزار شاه رخی بوزن یک مثقال برضامندی
 زمینداران و ارباب ضیاع و عقار میالات و پرگنات از محصول مال
 بتصرف آورده بسبب رسیدن خبرهای مختلف سنت کابل و آن
 دیار عنان توجه بآنطرف معطوف ساختند - و تنبیه مفسدان
 انضاع و تعمیر قلعه و عمارتهای ویران و دلهای شکسته نمودند •
 در سنه نهصد و بیست و شش [۹۲۶] تا سرهند

و عرصه زندگانی چنان بر پادشاه تلخ گشت که بشرح آن نپرداختن
اولی در تاریخ رشیدی تالیف میرزا حیدر نوشته که در ابتدا مردم
سمرقند و حصار از مرده فتح و نزول قدوم فردوس مکانی مباحثات
و خوشوقتی می نمودند بعده که بابر پادشاه در مقابل احسان شاه
اسمعیل باظهار محبت خاندان صفوی خواست خود را و سپاه را
بلباس شاه ایران و قزلباش ملبس و مقطع نماید حکم نمود که
همه تاج سرخ بر سر زنند - و اعیان و شرفای سمرقند و بخارا ازین معنی
نهایت رنجیده خاطر گشته راضی نگشتند که سپاه تاج بصورت قضیب
الحمار بر سر زنند - و کلمات لا یعنی دیگر ازین مقوله که درج نموده
بند کر آن نمی پردازد - و بعد آن بابر پادشاه صلاح در بودن آنجا ندیده
دل از ملک و ملک موروثی کنده با جمعی از هوا خواهان خود را
بکابل رساندند - سلطان ناصر میرزا که از بنی اعمام پادشاه می باشد
و در کابل حکومت داشت باستقبال برآمده پادشاه را بکابل آورده
باظهار کمال اخلاص و اطاعت کمر خمدگاری بر بست - و پادشاه
ازو نهایت راضی گشته حکومت غزنین بدو عطا فرموده روانه
ساختند - و به تنبیه افغانان یوسف زئی با قلت جمعیت متوجه
شده قریب سه هزار افغان را بقتل آورده زن و مرد بسیار اسیر
کرده آن ولایت را بتصرف آورده بخواجه کلان عنایت فرمودند *
درین حال متواتر خبر فوت سلطان سکندر لودی و قائم مقام او گشتن
اطان ابراهیم و برپا شدن فتنه و نفاق برادران و امیران و برهم
خوردن بند و بست و نظام هند با نوشته دولت خان که یکی از
امرای باوقار افغانیه بود مشتمل بر سخن سلوک سلطان ابراهیم

ساخته دست یافته همه را بقتل آوردند مولانا بیونائی (35) شاعر که از مشاهیر آن عصر بود میان آن جماعه بی اطلاع احوال بزوال پنجه شهباز اجل گرفتار گردید - فردوس مکانی بعد این فتح نمایان باتفاق نجم ثانی که بعد آن ظفر خود را رستم ثانی وقت دانسته بفکر استیصال باقی ازبکیه و تسخیر بلاد دیگر بوده بپیچدوان رفته قلعه را محاصره کردند - سلاطین ازبکیه بالتمام فراهم آمده از ملاحظه نام و ننگ بیگ و مقابله لشکر ایران و توران کمر انتقام بر لشکر آن زده سلاطین انام بر بستند - که بعد دار و گیر مردانه طرفین چنین آتش در کاسه قزلباش نمودند که نجم ثانی با همه لشکر خود نقد جان را بتصدق عارفان نثار راه هردو ولی نعمت نمود - و حضرات که اکثر ازبکیه همراه رفاعت آنطرف نمودند با فوج معدود خود را بحصار شادمان رساندند - درین حال پر ملال مغلان که سر آن ماده فساد یادگار میرزا و نظر میرزا و میرایوب و میر محمد بودند اتفاق نموده وقت شب با فوج عظیم غافل بر سر پادشاه تاختند - و شروع بکشتن و غارت نمودن نموده هرچه یافتند بتاراج بردند - و جمعی کثیر کشته و زخمی گردیدند - و عرصه تود بر پادشاه چنان تنگ گردید که بارخت شب خواب فرصت کفش پوشیدن نیافته از خانه برآمده خود را اندرون ارک حصار رساندند و دیگر تدارک آن نتوانستند نمود - و روز بروز بر تسلط مغلان می افزود تا تمام حصار بتصرف آنجماعه در آمد - و بلیه قحط که نمونه عذاب الهی است علاوه آن گردید -

بتصرف در آرد و جمعیت شصت هزار سوار ظاهر ضمیمه جمعیت
باطن فردوس مکانی گردید و عازم بخارا گشتند - و ازبکان را که
بسراری و سلطنت عبد الله خان بخارا را متصرف بودند بخواری
تمام بدر و اخراج فرموده جمعی را قتل و اسیر ساخته متوجه سمرقند
گشته بخارا را نیز به تسخیر آورده شهر و منابر آنجا را بسکه و خطبه
نام گرامی خود معزز گردانیدند - و بناصر میرزا حکومت کابل مرحمت
فرمودند - و سرداران شاه اسمعیل را فراخور حال هریک معزز
و مبالغه نموده ترخیص ساختند - و هشت ماه زمستان و بهار در آن مکان
فیض نشان بعیش و شکار گذرانده کامرانی مینمودند - درین ضمن
خبر رسیدن ازبکان پیش از شمار مور و ملخ که از اطراف فراهم آمده
تیمور سلطان را که مکرر از گریختهای خاندان امیر تیمور صاحبقران
بود بجای شیدانی خان سلطان قرار داده متوجه تسخیر بخارا شده
بودند رسید - فردوس مکانی تعاقب نموده نزدیک بخارا بایشان
رسیده علم مقابله بر افراخت و بسبب غلبه هجوم آن قوم شوم
شکست فاحش یافته باز بسمرقند شتافته آنجا هم از انتشار مخالفان
قرار نگرفته بحصار شادمان (34) رفت - درین آوان نجم ثانی اصفهانی
منسوب کرده شاه اسمعیل با فوج سنگین قزلباش رسید و فردوس
مکانی با او ملاقات نموده بمدد قزلباش بخیال تسخیر قلعه افراس
افتاده از تصرف ازبکیه بر آورده ازبکان را که جمعیت از پانزده هزار
سوار زیاده داشتند و سرکرده آنها عبد الله خان بود مغلوب و محصور

(34) در تاریخ فرشته بحصار و شادمان رفت - (اصحیح بحصار شادمان)

رشدی باز مطلقه ساخته بعقد دیگری در آورده بخفت و بی اعتباری نگاه میداشت و بعد کشتن شیبانی خان شاه اسمعیل رسم پسه و خدمت کاری که لائق خاندان طرفین بود بعمل آورده باعزاز و اکرام مع بدرقه روانه ساخته اظهار اتحاد موروثی بجا آورده بود رسید - و آن حضرت نیز تهنیت و مبارک باد فتح که قبل ازان در تهیه فرستادن آن بودند نوشته با تحف و هدایا موافق شان شاهان همراه خان میرزا داده روانه ساخته در عالم اظهار یگانگی و دوستی اشاره برای کومک فرستادن نمودند - و خود باز متوجه حصار گشته اول کار بمسب قلت جمعیت خود و هجرم و غلبه فراهم آمدن ازبکيه صرقه در جنگ و محاصره حصار ندیده خود را بمکن قلب رسانیده باز فرصت وقت یافته بدع مدبران پرداخته در هر طرفه از کشته پشته ساخته ازبکيه را هزیمت داده سلطان میرزا و مهدی سلطان بنی اعمام را که اسیر آن جماعه بودند خلاص ساخت - و خان میرزا با فوج فرستاده شاه اسمعیل بسرداری احمد سلطان صفوی که از خاندان سلاطین بهادر نامدار بود و علی خان استجلو که در شجاعت از ارمن مشهور بود و شاه رخ خان افشار (۳۳) که پنجه شیران روزگار از افشار دست او عاجز بودند برسیده بعزایات معزز گردیدند - و باتفاق کومکیان جان نثار حصار و قندز و بقلان

(۳۳) در تاریخ فرشته نوشته - درین اثنا احمد سلطان و صفوی علی و علی قلی خان استاجلو و شاه رخ خان افشار از جانب شاه اسمعیل صفوی بمدد رسیدند •

سوار که اکثر از سلاطین زادهای نامدار و امیرای ذوالاقتدار بودند
 پناه بخاردیواری که برای چارپایان و چاروایان دهاقین و مسافرتین
 می سازند برده بعد محاصره به پشت گرمی همدیگر حرکت
 مذبحی نموده طعمه شمشیر قزلباشان خون آشام گردیدند و قریب
 هزار نفر از یک با زن و فرزند بسیار اسیر و دستگیر شدند *
 بعده شاه بهرات آمده چون حکم اجرای مذهب تشیع نموده
 و اکابر آنها اطاعت نمی نمودند لهذا خطیب مسجد جامع هرات
 را با شیخ الاسلام بقتل رسانیده - درینوقت خان میرزا (31) بنی عم
 فردوس مکانی که در بدخشان بود بر خبر فتح شاه اسمعیل اطلاع یافته
 بخدمت فردوس مکانی نوشته مشتمل بر اشارت پر بشارت فرحت
 اثر فتح خلاصه خاندان خیرالبشر و استیصال آن عدوی بد اختر فرستاد
 و اشاره ترغیب بطلب پادشاه نمود - و فردوس مکانی خود را بخان
 میرزا رساند و خواست که باتفاق خان میرزا خود را بحصار (32) رساند -
 چون از یکن قبل از رسیدن فردوس مکانی خبر یافته به بند و بست
 حصار پرداخته بودند کاری ساخته نشد - درین ضمن محبت نامه
 فرحت افزای شاه اسمعیل مشتمل بر اشارت فتح که بر هر دو ما برادر
 خصوص بران زبده دودمان امیر تیمور صاحبقران مبارک باد مع خانه
 زک بیگم همشیره بابر پادشاه که در محاصره و فتور سمرقند بدست
 شیبانی خان افتاده بودند و بعقد خود در آورده بقول صاحب

(31) در اکبر نامه خان میرزا و در تاریخ فرشته جان میرزا نوشته *

(32) در تاریخ فرشته خضار نوشته *

جهان و فقر هر دو سرمایه فخر و متروکه آبا و اجداد ماست ترا با ما همسری نمودن نه سزااست - و اگر سلطنت بارت بودی از پیشدادیان و کیانیان و چنگیزیان نتوانمیرسید و چرخه و دوکی با قدری پنبه فرستاد که یا در گوشه خمول نهسته بکاري که قابل تست مشغول باش یا در بزم رزم آمده حاضر شو تا دو کلمه از زبان دودم ذو الفقار حیدر کرار در معرکه کارزار گفتگو نمایم • مصرعه •

به بینیم کز ما بلندی کراست

و مارا رسیده دان و از عقب نامه بلا توقف وسعت فرصت به مخالف نداده سوار شده منصوبان غصبی شیبانی خان را از سر راه تا جنگ گاه برداشته خود را مقابل آن برگشته بخت رساند - اگرچه در تاریخ فرشته درج است که همراه شیبانی خان از ملک سوار کم نبود اما صاحب رشیدی نوشته که چون گمان رسیدن شاه ایران نداشت و فوج خود را برای ضبط ملک خراسان جا بجا تعیین نموده بود و وقت مقابله پادشاه زیاده از بیست و بدج هزار سوار نمانده بود و همراهان همراز مصیبت جنگ دران روز نمیدادند - شیبانی خان از راه غرور و امید رسیدن فوج متفرقه بیست و نهم شعبان بهمرکابی اجل باستیصال شاه اسمعیل شتافت - و بی آنکه از طرفی نامداری بعرضه کارزار آمده باظهار تهوری پردازد همین که از دور پرتو شعاع تیغ برق موج فوج جان نازان صفوی موج زن گردید شیبانی خان رو بفرار نهاد و آزرکیه ثبات قدم از دست داده رو بهزیمت آوردند - و قزلباش تعاقب نموده بدستیاری شمشیر آبدار هر طرف بیدین و یسار تاخته از کشته پشته ساختند - قریب پانصد

اتفاق افتاد و هر یکی را بشمشیر آبدار و نیزه مرگ گذار و تیر شیر شکار و گرز فیل افکار پی هم بطریق قطار بدار البوار فرستاد - و چون این پنج بهادران نامی که بانی فساد و باعث ثبات قدم همدان و همزمان دیگر بودند کشته گشتند هزینهت شامل آن طبقه بدمال گردید - و عبد الرزاق بجاذبه حب ریاست پنج روزه که مکرر آماده ماده فساد گردیده بود گرفتار پنجه اجل گشت *

چون ولایت خسرو شاه بدست ازبکان افتاد و مردم بدخشان اطاعت ایشان نه نمودند در هر گوشه و کنار سرداری علم شاهی برافراخت زیر نام مجبهر النسیبی در بغی و زیددن قوی تر از اکثر سلاطین آن طرف گردید - ذکر باتمی سرکشان را سرمایه ملل طول کلام دانسته باختصار می پردازد که کار بجائی رسید که شیبانی خان خود را با فوج زیاده از قیاس که از اطراف ماوراء النهر فراهم آورده بود بسوحد قلمرو زبده دودمان مصطفوی و برگزیده خاندان مرتضوی شاه اسمعیل صفوی رساند - و ازبکان دست تطاول دراز نموده متعرض حال و مال و عیال سادات و قزلباش و رعایا گردیدند شاه اسمعیل اطلاع یافته ایلچی زبان فهم آداب دان نزد شیبانی خان فرستاده پیغام التیام پذیر نصیحت آمیز مشتمل بر منع اراده فساد و مردم آزاری نموده مع مکتوب محبت اسلوب ارسال داشت - شیبانی خان از غرور مستی ریاست در جواب نوشت که ادعای جهانداری ترا نمی رسد خصوصا باما که سلطنت مزوئی داریم و عصا و کچکولی فرستاد که از ارت پدرت این است - شاه اسمعیل در جواب نوشت که چون سلطنت هر د

همین سال (29) خبر شورش افغانان میمندی پیهم رسید و حضرت متوجه تنبیه آن فرقه بدسگال گردیدند درین حالت مغلیه ازبکيه فرصت هنگامه تازه یافته در غیبت پادشاه عبد الرزاق بن الغ بیگ را بدعوی ارث خسرو شاه از راه برده در کابل بسلطنت برداشته چهار پنجهزار سوار فراهم آوردند - روزی که خبر آشوب ازبکيه در لشکر پادشاه انتشار یافت چنان هنگامه تفرقه در فوج روداد که اکثر از همراهان و لشکریان و ندیمان بعدر غدر آمیز خبر گرفتن فرزندان راه کابل اختیار نمودند - و کار بجائی رسید که زیاده از پانصد سوار در رکاب پادشاه نماند و بازارها بتاراج رفت باوجود چنان برهم خوردن فوج و قلمت جمعیت اصلا تفرقه در حوصله آن کوه تمکین و وقار راه نیافت و همت بر دفع آن مایه فساد بسته خود را به پیکار آن تیره بختان تبه کار رسانده چندان شمشیرزد که خط بطلان بر صفحه قصه کارنامه‌ای رستم داستان کشیدند - و بنفس نفیس خود بعد چندین حمله مرد آزما که در برابر بهادران صف ربا مقابله افتاده بود یکبار بغتة و معاً با پنج پهلوان نامدار که هریک را معرکه آرای رزم اسفندیار و افراسیاب توان شمرد - و تفصیل آن امرا این است علی بیگ شب کور و محمد علی شیبانی و نظر بهادر ازبک و یعقوب بیگ شیرجنگ و عبدالله صف شکی (30) مقابل شدن و کار زار نمودن

(29) (الصمیم ۹۱۴ •)

(30) در تاریخ فرشته این نامها بدین تفصیل است علی شب کور - علی سیدستانی - نظر بهادر ازبک - یعقوب نیز چنگ - ازبک بهادر •

شمشیر بهادران کشورستانی خود را بزمین داور رساندند - فردوس مکانی بفتح و نصرت داخل قلعه شدند و اواخر سنه نهصد و

هشت [۹۰۸] (۲۸) قلعه گردون شکوه قندهار بتصرف اولیای

این دردمان در آمد و خزائن و تحف و مصالح جنگ قابل رکاب ظفر انتساب آنچه بود بتصرف آورده زر نقد بهمرهان جان نثار انعام

و تقسیم فرمودند - و قلعه را بناصر میرزا که از غزنین برای رفاقت خود را برکاب رسانیده بود تسلیم نمودند - شیبانی خان بعد از خبر

تسخیر قندهار بعد مراجعت حضرت شاهنشاه خبر یافته با فوج تسخیر قندهار بعد مراجعت حضرت ناصر میرزا بسبب عدم

خود شنافته بمحاصره قلعه قندهار پرداخت تمام شدن مصالح جنگ تنگ آمده حقیقت

فخیره و نفاق همراهان و تمام شدن مصالح جنگ تنگ آمده حقیقت بخدمت پادشاه معروض داشت و بعد دریافت مرضی که سفر

خراسان ضرور و منظور نظر بود دست از قلعه برداشته خود را بحضور

رسانید - چون شیبانی خان بعد تسخیر قندهار طرف خراسان

شناخت شاه بیگ و محمد بیگ خود را رسانیده بمحاصره قلعه

پرداخته در اندک فرصت بتصرف خود در آوردند *

در همین ایام فرخنده انجام که فردوس مکانی برای سرانجام

ضروری بکابل تشریف آورده بودند شاهزاده همایون در طالع

محمود و ساعت همایون از نهانخانه عدم بعمره و جوهر قدم

گذاشت - و تاریخ ولادت با سعادت (شاه فیروز قدر) که مراد

از سنه نهصد و سیزده [۹۱۳] هجری باشد یافته اند - و در

را بجهانگیر میرزا که درین مدت شداؤد سفر شرط رفاقت بجا آورده بود فرمودند - و بعد رسیدن جهانگیر میرزا بغزنین چون انحراف مزاج بطبع مبارک پادشاه راه یافته بود و درین ضمن خبرهای موحش بی اصل بجهانگیر میرزا رسید - بدون تحقیق خود را از غزنین بطریق ابلغار بکابل رساند - و این معنی خلاف مرضی فردوس مکانی بظهور آمد - و باز مامور برفتن تعلقه مامور خود گردید - در همین آوان از رسیدن خبرهای مختلف فساد انگیز از طرف خراسان که بتحریر تفصیل آن پرداختن از سر رشته اختصار دور افتادن است توجه پادشاه بان بلاد با لشکری که با خود توانستند برد ضرور گردید - و در همان ایام خبر رحلت میرزا جهانگیر ازین کلفت سرای فانی بروضة جاردانی بازار اسهال رسید - و ناصر میرزا برادر خود را که در بدخشان گذاشته بودند و دران زردی از شیبانی خان شکست یافته بخدمت حضرت رسیده بود بایالت غزنین مقرر و مرخص فرمودند - درین آوان شاه بیگ و محمد بیگ که هر دو برادر از امرا و منصوب کرده ارغون در قندهار بودند - از استیلاي آذربیکه و تسلط شیبانی خان تنگ آمده بحضرت پیغام توجه آنطرف و سپردن قلعه بسواب قرب جوار نمودند - فردوس مکانی تشریف بردن سمت خراسان را بعد فراغ تسخیر قلعه قندهار قرار داده متوجه آن صواب گشتند - چون نزدیک بقندهار رسیدند آن هر دو برادر از اراده خود پشیمان شدند - کار بنزاع و محاصره انجامید - محصوران از قلعه بر آمده بعد مقابله و مقاتله که جمعی کثیر از طرفین گشته و زخمی گردیدند هر دو برادر هزیمت خورده باز خود را بقلعه رساندن نتوانستند - و از صدمه

نامرا و ارکان دولت او که ازو آزرده خاطر بودند و در خدمت
رس مکانی اظهار عداوت او و اراده جانفشانی خود می نمودند
خند قصد مقید ساختن میزبان نمودند. و آن برگشته طالع وقتی
بزدار گشت که کار از دست رفته بود. و سوای آنکه فرار نماید یا
رفتار آید چاره کار ندانست. ناچار دست از همه خان و مان شسته
دل از ملک و مال و عیال برداشته با چند نفر معدود آواره دشت
ناگهی گردید. پادشاه عدو مال که دران ایام در کمال بیسامانی
بود فضل الهی را شامل حال خود دانسته آنچه از خزانه و جواهر
و طریقه اسبان و اسباب قابل همراه برداشتن بود بتصرف آورد. و سه
چهار هزار مغل خسرو شاهي شرف اندوز رکاب سعادت گشتند. و
از انجا متوجه کابل شدند. چون نزدیک بحوالی کابل مضرب خیام
ظفر اعتصام گردید محمد مقیم نام داماد الغ بیگ میرزا عموی
حضرت که بدعوی ارث کابل را بتصرف آورده حکومت آنجا می
نمود. بعد شنیدن خبر نزول رایات فتح آیات حصار شده چند روز
دست و پای لاحاصل زده باز امان خواسته بامید عفو تقصیر قلعه
را بملازمان حضرت کشور ستانی سپرد. چون ویرانی و پردشانی زیاده
بحال رعایا و سکنه آن ملک راه یافته بود بتعمیر شهر و دلهای شکسته
و آبادی ملک پرداخته * و در همان ایام که سال نهصد و یازده [۹۱۱]
هجری باشد حضرت مزیم مکانی مهرنگار خانم (۲۷) والدۀ ماجدۀ
پادشاه بروغۀ جاردانی شناخت. و درین سال حکومت غزنین

و چندین دفعه با خصم کارزار صعب روداد - و تصدیقات زیاده که اگر بگزارش تفصیل آن پردازد بطول کلام ملالت انجام منجر میگردد کشیدند - تا آنکه سلطان محمود خان و سلطان احمد خان مقید گردیدند - و شکست فاحش بحال ملازمان پادشاه عائد گردید - و تاشکند نیز مع اسباب و ائقال هر دو برادر بتصرف شیبانی خان در آمد - و فردوس مکانی خود را به مغلستان رساند - و شیبانی خان نظر بر حقوق قدیم که وقتی نوکرو محکوم پدر هر دو برادر بود آنها را مرخص نموده ملک را نیز بآنها سپرد - و حضرت تصدیق زیاده از صدمات حوادث لیل و نهار روزگار مردم آزار - که اگر خواهند بتفصیل آن اطلاع یابند رجوع به بابر نامه نمایند - کشیدند - بعد کنکاش از هوا خواهان بارادۀ تسخیر هندوستان متوجه کابل گردیدند - چون عبور بسرخد بدخشان که تعلق بخسرو شاه بدخواه این خاندان داشت افتاد - و چون در ایام تفرقه سابق باتفاق تقاضای ایام عبور آن خسرو عالی مقام بتعلقه خسرو شاه عاقبت تباہ افتاده بود اصلاً متوجه حال خدمت گذاری و مهمانداری نگشته بلکه برخلاف دای بزرگان نیک سرشت عاقبت اندیش بارادۀ بداندیشی و قصد فاسد کمر بست - فردوس مکانی بر مافی الضمیر او اطلاع یافته بتدبیر از چنگ او نجات یافتن ضمیمت دانست - این دفعه که باز بحسب اتفاق مهمان آن مجموعه نفاق گردید - اگرچه این دفعه ضرورت و مصلحت خسرو شاه مع تابعان بحسب ظاهر باظهار امید عفو تقصیرات گذشته کمر خدمت گذاری بر بسته در خدمت حاضر گشت - امه آثار بغض باطنی او که از چین جبین او هویدا

که فردوس مکانی برای طلب کومک باطراف نزد سلاطین خراسان و تندز و مغلستان نوشته فائده مترتب نگردید - و عرصه بمرتبه تنگ گردید که ناچار نظر بر حفظ جان با خصم بدسگال بدین صورت که خانه زاد بیگم همشیره خود را بتصرف او بطریق فدیه وا گذارند صلح نمود - چون خاله خانه زاد بیگم در حباله نکاح شیبانی خان بود اورا مطلقه ساخته خانه زاد بیگم را بعقد در آورد که آخر اورا هم بروایت تاریخ رشیدی بعد تولد یکتا فرزند از وسواس طرفداری برادر طلاق داده - بهر حال در اوائل سنه نهصد و هفت [۹۰۷] وقت نیم شب برفاقت خواجه ابوالکلام و غیره که زیاده از صد نفر رفیق نشدند از قلعه برآمدند و به امداد بدزقه توکل الهی و بقدم سعی بادیه پیمایی راه تاشکند گردیدند - و همشیره حضرت با بعضی پرورگیان عصمت که حافظ حقیقی نگاهبان آنها بود همراه نتوانستند گرفت همانجا ماندند و بتصرف شیبانی خان در آمدند - و میرزا جهانگیر برین ماجرا اطلاع یافته جریده خود را بخدمت برادر رسانید - و احمد تنبل رفاقت نمود - و فردوس مکانی بتاشکند رسیده مهمان سلطان محمود خان گردیدند - و میزبان بعد تقدیم ضیافت مکان برای ماندن و موضع گردیدند - و میزبان خاص تا گذراندن زمستان بجهت پادشاه مقرر نمود - و حضرت بتقاضای وقت خدمت درانجا بسر برده درخواست استمداد نمود - سلطان محمود خان باتفاق برادر بطریق کومکیان خدمت کنان بقصد تسخیر فرغانه که در تصرف احمد تنبل بود آمده محاصره نمودند - احمد تنبل از اطاعت سرپیچیده بمدافعه و مقابله پرداخت - درین حالت شیبانی خان خود را رساند و جنگ عظیم در پیوست -

که همیشه شامل حال دردمان امیر تیمور صاحبقران گردیده و تا
در آخر زبان زد خواهد گردید - بعده شیبانی خان در گرد آوری
سپاه و فکر تلافي هرطرف مي شتافت و قابوي تدارک نمی یافت -
فردوس مکاني نیز در تدبير بر آوردن آن مداندیش از مادرء القهر
بود تا قدری از لشکر متفرق گشته خود و جمعی از کومکيان
اطراف فراهم آورده با شیبانی خان که او هم اول زمستان با لشکر
جنگی خود را برای تسخیر و خرابی نواحی سمرقند رسانیده
بود مقابله و مقاتله نمودند - چون مردم کومکی استقامت
نورزیدند و مغلان رکاب بیشتري طریقه قدیم را کار فرمودند و تفرقه
تمام در لشکر حضرت راه یافت کار بجائی رسید که تا رسیدن
پادشاه بدروازه قلعه زیاده از پانزده شانزده نفر در رکاب نماندند و
با همان معدود چند داخل سمرقند شدند و هفت نفر امیر عمده و
و جمعی کثیر از همراهم دران کارزار بگمار آمدند - و شیبانی خان از
تعاقب دست بر نداشته با مصالح قلعه گیری خود را رسانیده
بمساعره قلعه سمرقند پرداخت و هر روز نائز قتال و جدال و یورش بمیان
آمده و راه رسید غله بقلعه ممدود گردید - و چهار ماه امتداد محاصره
کشید - و آنچه ذخیره در قلعه بود باخر رسید - خصوص کاه و دانه
چهارپا که از سابق در قلعه نبوده قدری که مانده بود زود رو باتمام
آورد - تنگی ذخیره بجائی کشید که پر کاه بوزن زعفران بهمرسیدن
متعذر گردید و قرص نانی بجایی میسر نمی آمد - اکثر اسبان را مذبح
ساخته بگوشت آن قوت لایموت خود می ساختند - و گوشت حلال
و حرام فرق نمانده بدان طعام نمودن غنیمت میدانستند - و هرچند

تفصیل برآمده بدروازہ فیروز رسیدہ بفیروزی داخل قلعہ گردیدہ
 قصد ترخان را کہ نگہبان دروازہ بود با ہمراہان او کہ با خواب مرگ
 ہم آغوش بودند اکثریرا درجامہ خواب کشتند - باقی رفتای جانسپار
 را کہ برق کرداری ہی ہم رسیدند و یکی را ازانہا ضرر جانی و آفت بدنی
 نرسید - از راہ دروازہ اندرون طلبیدہ باتفاق بشہر درآمدہ بقتل اوز بکان
 اجل رسیدہ بیخبر پرداختند - مردم شہر ازین خبر و ازین مژدہ
 فرجت افزای ناگہانی مبشر گشتند - و سروش فتح غبی بگوش
 ہمدیگر رساندند - از ہر طرف کوچہ و بازار ہواخاہان جان نثار کہ چشم
 بر راہ این مژدہ روح پرور بودند گروہ گروہ و جوق جوق رسیدہ بپادشاہ
 پیوستہ رفیق گشتند - و شریک فتح و کشتن مخالفان دولت گشتند -
 خان وفا میرزا (۲۶) قلعدار ازین بلیہ ناگہانی و آفت آسمانی
 خبردار گشتہ با جبعی از ازبکان خود را از قلعہ بیرون رسانیدہ مرحلہ
 پیمای دشت ناکامی گردیدہ نزد شیبانی خان کہ دران نزدیکی
 بود رسیدہ بران ماجرا اطلاع داد - او با ہفت ہشت ہزار سوار جرار
 بقصد تسخیر و محاصرہ قلعہ رسیدہ بعدہ کہ دانست کہ کار از دست
 رفتہ و مردم قلعہ و شہر ہمہ ہواخواہ پادشاہ اند دست از محاصرہ
 برداشتہ مراجعت نمود - و اعیان و اکابران سمرقند سعادت اندوز
 ملازمت حضرت کشور ستانی گردیدند *
 بر ضمیر دانشمندان انصاف پذیر ظاہر است کہ چنین
 تسخیر بدین تدبیر بموافقت تقدیر محض از تاییدات ربانیدست

میرزا جهانگیر قرب زیاده بهرسانیده باعث ماده فساد و عذاب
از سرفوگردید - درین ضمن از اثر باطن حضرت یاجل طبعی درگذشت -
و در همین اوان خبر رسید که شیبانی خان (۲۵) که از بنی
انعام پادشاه از فرمانروایان بعضی بلاد توران و مدعی دولت
این دردمان ابد بنیاد و وقتی در جرگه نوکران جد فردوس مکانی
بود بخارا را به تسخیر در آورده سمرقند را نیز به تحریک مادر سلطانعلی
حاکم آنجا بتصرف خود آورد - حضرت فردوس مکانی از راه ترس
جوهر خداداد و تدبیر صائب که همه جا و همه وقت خاصه این
خاندان خلافت نشان است بمخاطر آوردند که هنوز نسق شیبانی
بخان در سمرقند مزاج نگرفته و دل مردم آنجا باو الفت ندیده
نخود را گرم و گیرا باید رسانید - کمر همت برین عزیمت مردانه
یسته با جمعی از رفقای وفادار جان نثار که دران راز همدم و محرم
جانباز یکه تاز بودند انتخاب نموده از راه دشوار گذار غیر مشهور
براهنمائی رهبران واقف کار مرحله پیمای گردیده بطریق ایلغار بعد
ضائع گشتن اسب و آدم بسیار که وقت نزدیک رسیدن بتحصار
سمرقند از خطرات و ناهمواری راه زیاده از دوپست و چهل نفر
در رکاب ظفر انتساب نموده بودند خود را نزدیک قلعه سمرقند
رسانیده از روی کمال احتیاط در آخر شبهای تار بدر حصار رسیده
قابوی وقت یافته آخر بر فراغت هشتاد نفر شیر نبرد کوه نورد بمدد
زین و کمند و فضل ربانی جانبازی نمود از طرف غار عاشقان بالای

کوشیده اوقات و آدم ضائع ساخته مایوس گشته مراجعت نمودند -
و بعد ازان مکرر میان احمد تنبل و فوج فردوس مکانی کارزار
صعب روی داد و بریکدیگر غالب و مغلوب گردیدند - درین ضمن خبر
رسیدن سلطان محمد میرزا با هفت هزار سوار جرار بکمک میرزا
جهانگیر آمدن و قلعه کاسان (۲۴) را محاصره نمودن انتشار یافت - از
شنیدن این خبر فردوس مکانی با وجود شدت سرما که قطرات مطرات
زنجیره بند منجمد گردیده میبارید متوجه آنطرف شده لشکر کمکی
را هزیمت دادند - و عالی دروست و قنبرعلی که بموافقت وضع روزگار
دل و زبان شان موافقت نمی نمود بمیان آمده قرار صلح بدین شرط
درمیان آوردند که ولایت اندجان و توابع او را بحضرت کشورستانی
تعلق پذیرد - و از آب خجند تا اخسی بمیرزا جهانگیر وا گذارند -
پادشاه بدین مصالحه بشرطیکه ازین پیمان نگذرند راضی شدند - و
میرزا جهانگیر و احمد تنبل آمده فردوس مکانی را دیدند - و اسیران
هر دو طرف آزاد گشتند - و چون علیدوست از راه قرب و عنایات پادشاه
خود را باخته با امرا و دیگر همچشمان خلاف قاعده سلوک مرعی
داشت - و اکثر اوزرنجیده جدا شده بودند - و نزدیک خلل عظیم
در جمعیت ظاهر و باطن پادشاه روی دهد - و این معنی بر حضرت
پادشاه ظاهر گشت - و از راه خطا بخشی بلاضرر جانی و مالی
علیدوست را مرخص و از خود جدا ساختند - و آن حق ناشناس
به اساس بقاعده اول خون را نزد احمد تنبل رسانیده در خدمت

همان فرصت به مدد اقبال تیموری و تفرقه اعدا دار الملک
 فرغانه بتصرف اولیای دولت روز افزون آورده متوجه اخسی
 گشتند - بعد محاصره چند روز اوزن حسن امان خواسته آواره
 دشت ادبار گردید - دیگر همراهان او بوسیله پذیرفتن تقصیرات مع
 اسباب و عیال شرف اندوز ملازمت گشته عرق بختالت و ندامت
 یاستین عفو پاك نمودند - و درین اوان اکثر امرا و همراهان رکاب که
 سوخته بیداد قازاق آنجماعه نمک حرام بودند بعرض رساندند - که
 اکثر اموال و اسباب دولت خواهان را بعد تسخیر قلعه اندجان و
 بقتل آوردن قاضی آنجماعه متصرف شده اند و با خود دارند - اگر
 بجان امان یافته اند در مسترد ساختن مال غصب چه عذر دارند -
 فرمودند که هر کس هر چه از اموال خود هرجا بشناسد بشرط
 اثبات شرعی و عرفی بستانند - مغلان الرمن حکم اطلاع یافته از سرنو
 آورده گشته شر از اطاعت تافته نفاق ورزیده باتفاق احمد تنبل
 بیجا انگیز میوزا پیوسته باز دیگر علم شورش افراشته متوجه تسخیر
 اندجان گردیدند - قاسم قرچین (۲۳) را برای تنبیه آنجماعه مقرر و
 معین فرمودند بعد جنگ که مکرر نائز قتال بمیان آمد قاسم قوجین
 هزیمت یافت - و اکثر امرا و نزدیکان پادشاه نقد جان خود را برطبق
 اخلاص گذاشته نثار کار ولی نعمت نمودند - و بعضی زخمی گشته
 اسیر گردیدند - و احمد تنبل را تقویت تمام حاصل گردید - و سعی
 تمام در تسخیر اندجان بکار برد اما فائده نداد - و یکماه در محاصره

نموده کمر خد متگاري بسته کلید قلعه را سپرده باعزاز تمام داخل
 قلعه ساخت - و عذر گذشته خواست - و باتفاق بعضي از هوا خواهان
 قلعه جانب ديگر و حصار اطراف نيز بتصرف فردوس مكاني در آمد -
 و جهانگير ميرزا خبر يافته با وزن حسن و احمد تنبل و ديگر امرا
 خود را بقصد تسخير قلعه مرغاب رسانيد - و بعد محاصره جمعي را
 از افواج بطريق طليعه براي دفع مدد فوج فردوس مكاني كه از
 اطراف خود را نتوانند رسانيد با فوج مقرر تعيين نموده - از اتفاقات
 سلطان محمود ميرزا از شنيدن اين خبر نظر بر حقوق قديم خود را
 بمدد پادشاه رسانيد و با فوج طلایه جهانگير ميرزا مقابله افتاد و مردم
 جهانگير ميرزا مغلوب گشته هزيمت يافتند و بباديه عدم پيوستند
 چنانچه زياده از هفت هشت نفر جانبر نگرديدند - و ديگر بعضي
 از فوج ميرزا جهانگير خود را بفردوس مكاني رساندند - و اين معني
 باعث تفرقه باقي فوج جهانگير ميرزا گرديد - و دست از محاصره
 برداشته طرف اندجان مراجعت نمود - ناصر بيگ را كه وقت
 عزيمت قلعه مرغاب قلعه دار اندجان كرده در انجا گذاشته بودند
 از شنيدن خبر مراجعت جهانگير ميرزا بناكامي در ممانعت
 داخل شدن برروي ميرزا بست - و عرض داشت بخدمت پادشاه
 مشتمل بر طلب و سپردن قلعه ارسال داشت - فردوس مكاني
 بسرعت تمام خود را رسانيد و بلا ممانعت بفتح و فيروزي داخل
 قلعه اندجان شدند - مدعيان بد انجام نظير مشاهده اقبال پادشاه
 خجسته فرجام هريكي بطرفي فرار اختيار نمودند - و ناصر بيگ
 و ديگر هوا خواهان همراه او را مورد عنايات ساختند - و در

آنطرف نمیتوانستند پرداخت - بعد صبح مزاج که از سمرقند متوجه
اندجان شدند در کوچ منزل اول روز اطلاع یافتند - که از انتشار اخبار
شدت عارضه بدنی پادشاه و غلبه جهانگیر میرزا قلعه اندجان از
تصرف قلعه دار برآورده مولانا قاضی را بقتل رسانیده سکه و خطبه
بنام جهانگیر میرزا نمودند - و علی دوست بحیله اظهار موافقت جان
بدر برده خود را بقلعه مرغاب که آن نیز تعلق بدو داشت رسانیده
در آنجا خطبه جهانگیر میرزا بقاضای وقت خواند - و درین فتور سمرقند
نیز از دست تصرف پادشاه رفت - و همراهان رکاب نیز با جهانگیر میرزا
ساخته بمرتبه سنگ تفرقه در جمعیت فردوس مکانی انداختند که
زیاده از دوست سوار همراه پادشاه نماند - ناچار متوجه خجند شدند
و بصلاح و موافقت محمد حسین کورگان کاشغری روزی چند در
حوالی خجند ایام زمستان بسر بردند - بعد اگرچه جمعیت ظاهر
فراهم آورده خود را به ایلاق رسانیده دو قلعه بتدبیر و زور بازو
برفات محمد حسین بدست آوردند - اما چون خرج لا بدی
زیاده از مداخل داشتند و از عهده مواجب سپاه بر نمی آمدند
جمعیت باطنی حاصل نگردید - و فائده بحال پادشاه عائد نگشت -
بلکه زیاده باعث تشویش خاطر گردید - سرانجام پیش رفتن و
اسباب توقف ورزیدن و استقامت کردن میسر نمی آمد - درین
حالت عریضه علی دوست طفائی از قلعه مرغاب مشتمل بر اظهار
خجالت از دست دادن قلعه اندجان و تکلیف طلب پادشاه برای
سپردن قلعه مرغاب رسید - و پادشاه شکر عطیه غیبی بجا آورده متوجه
مرغاب گردیدند - علی دوست که در انتظار روز میسرمد استقبال

قلعه سمرقند بعد ثور در بسیار آخر بصلح بدست آمد چیزی از غنائم و تاراج دست خوش سپاه نگزیدند عذر پریشانی و بیسامانی را دست آویز ساخته از پادشاه جدا گشته متفرق گشتند - حتی آنکه بعضی از مردم عمده نیز مثل احمد قنبل که نسبت بهمه زیاده در باره او رعایت بعمل آمده بود و ابراهیم بیگ (21) و جانعلی بیگ که از امرای نامی بودند از خدمت پادشاه جدا گشته نزد اوزن حسن که حاکم بعضی تعلقه آن ضلع بود و با فردوس مکانی نزاع صورتی داشت رفته باهم اتفاق نموده ماده فساد گردیدند - و جهانگیر میرزا برادر پادشاه را از راه برده بسلطنت برداشتند - و فردوس مکانی پیغام نمودند که جهانگیر میرزا را نیز در ملک ارث و در سلطنت حق ثابت است - الحال که سمرقند بتصرف شما در آمده ولایت اندجان را بمیرزا جهانگیر وا گذارند - بعد شنیدن جواب خلاف مدعا مدعی ملک و دولت گشته صریح طبل مخالفت کوفته در رکاب جهانگیر میرزا متوجه اندجان شدند - پادشاه تونون (22) خواجه را که برای نصیحت و معقول نمودن آنها فرستاده بود بقتل رساندند - و علی دوست قلعه دار اندجان باتفاق مولانا قاضی باستحکام قلعه پرداخته عریضه مشتمل بر طلب کمک فرستاده پادشاه را مخبر ساخت - از اتفاقات دران ایام انحراف مزاج فردوس مکانی بمرتبه روی داد که قادر بر تکلم نبودند - لهذا بفکر کمک و توجه

(21) در تاریخ فرشته ابراهیم چک نوشته *

(22) در تاریخ فرشته التون خواجه نوشته *

تنگ گردید - مولانا قاضی که از نبائر شیخ برهان الدین و از اعیان اندجان بود باتفاق و صلاح و صواب دید دیگر امرا پادشاه را از فرغانه باند جان بردند - چون هنوز سلطنت مزاح نگرفته بود اکثر نوکران نفاق ورزیده بودند - صرفه در جنگ صف ندانسته نظر بر تایید الهی محصور گردیده بمحافظت برج و باره پرداختند - و هر دو مدعی دولت بمده نفاق انگیزی دیگر مخالفان به محاصره اندجان لگراقامت انداختند - و بعد تردد طرفین که ایام محاصره بامتداد کشید هر چند مکرر پای صلح میان آمد امرای سلطان احمد مرزا راضی نشدند تا آنکه بمدد طالع فردوس مکانی در لشکر سمرقندیان و بای اسپان و چارایان افتاده طویله طویله اسب سقط شدند - و لشکریان مضطرب گشته بشرط چند مصالحه نموده هر دو مدعی دولت (۲۰) دست از محاصره برداشتند - و در همان زودی سلطان احمد میرزا ازین سرای بی ثبات رخت حیات بر بست - و پادشاه فرصت وقت را از دست نداده علی دوست طغائی را قلعدار اندجان ساخت و بفکر تدبیر تسخیر سمرقند کمر همت بست - بعد مقابله و مقاتله چند که با سمرقندیان روی داد آخر باتفاق و سعی همراهان و فاکیش از مدد فضل الهی بلا تردد سیف و سنان که اگر بتفصیل آن پردازد از سرشته اختصار دور می افتد بطریق مصالحه سمرقند را نیز بتصرف آورد - و جمعی که دران تردد رفاقت نموده بودند مراد عنایات گردیدند - اما بسیاری از آزیکن باظهار شکوه آنکه چون

کتم عدم قدیم بعرضه وجود گذاشت چنانچه تاریخ ولادت او که خالی
از غرابت نیست یافته اند (۱۹)

اندر شش محرم زاد آن شه مکرم

تاریخ موادش دان هم در شش محرم

چون میرزا ابوسعید از جمله یازده پسر که داشت چهار پسر را در
زمان حیات در چهار ملک بایالت مقرر ساخته بود - میرزا الغ
بیگ در کابل - و میرزا سلطان احمد در سمرقند - و میرزا سلطان
محمود در حصار قندز و بدخشان - و میرزا عمر شیخ در اندجان
و فرغانه - بعده که میرزا عمر شیخ بسلطنت رسید و دوازده سال نونهال
فخل عمر میرزا محمد بابر در جویدار سلطنت نشو و نما پذیرفت
در زمان حیات پدر بایالت اندجان یافت و در همان سال روح
پر فتوح میرزا عمر شیخ از بالای بام کبوترخانه بعالم بالا پرواز نمود -
بعد از ودیعت والد بزرگوار در سنه نهصد و یک [۹۰۱] میرزا محمد
بابر را - که بعد ازین بفردوس مکانی و کسورستانی و آنچه بزبان خامه
جاری گردد گزارش خواهد پذیرفت - امرای نامدار در فرغانه تاج
اقدار و فرمانروائی بر سر نهاده بظہیر الدین محمد بابر پادشاه
ملقب ساختند - اگرچه آنچه حادثات و واقعات و خطرات که لازم
ملزوم روزگار فتنه انگیز است در مدت سی و سه سال سلطنت
موروثی فرغانه و سمرقند و دیگر بلاد ماوراءالنهر و کابل بران پادشاه

(۱۹) در اکبرنامه نوشته که مولانا حسامی قراقرلی در تاریخ

ولادت اشرف گفته - جویدار شش محرم زاد آن شه مکرم •

ذکر سلطنت فردوس مکانی محمد بابر پادشاه که
بواسطه ششم بامیر تیمور صاحبقران میرسد و بعد
تیمور ابتداء در دهلی علم جهانبانی برافراشت

از گلشن اخبار کشور کشایان هندوستان و عجم چنین نکبت
عزیز شمیم بمشام قلم مشکین رقم رسیده - که از زمان قدیم چنانچه
بزبان خامه داده سلطنت ترکستان که مغولستان نیز خوانند ارت
مغولان که مراد از مغل خان و اولاد او باشد بوده - بعد از تسلط چغتای
که اکثر بلاد ترکستان نیز در تصرف امیر تیمور آمده رشته قرابت و
عداوت که از ایام قدیم میان سلسله مغل خان و چغتای که بنی اعمام
یکدیگرند علاوه هم گردیده بود - بعد از میرزا ابوسعید که بواسطه چهارم
به امیر تیمور میرسد بعد جلوس تخت بر بنی اعمام غالب آمده
پادشاه مستقل گردید - و بامداد پدر یونس خان که سلطنت با استقلال
مغولستان ارتا بدو تعلق داشت و مغلوب برادر بود کوشیده از
خود راضی ساخت - و تکلیف نسبت از سر نو بمیان آورد - یونس
خان نظیر رابطه تجدید اتحاد بسه پسر میرزا ابوسعید سه دختر خود
داد از آن میان مهرنگار خانم (18) که در خانه میرزا عمر شیخ بود
ازو میرزا محمد بابر در سنه هشتصد و هشتاد و هشت [۸۸۸] از

(18) در تاریخ فرشته و اکبرنامه نامش قتل نگر خان نوشته •

نه سال از مرحله حیات بی ثبات طی نموده در سنه هشتصد و نه و نه [۸۹۹] که بیست و شش سال سرپر آرائی نمود روزی برپام کبوتو خانه برآمده تفرج طیران کبوتران می نمود دران حالت آن عمارت که منهدم گشته بحکم خدای لم یزل باعث زوال والی ملک گشته بود از پا در آمد - و از صدمه انهدام آن بنای سمیت نهاد روح پاک آن عالی نژاد بعالم قدس پرواز نمود - چهار فرزند نامدار ازو ماندند میرزا محمد بابر و میرزا جهانگیر و غیره که ذکر هر یک ضمناً در سلطنت فردوس مکانی بابر پادشاه بزبان قلم خواهد آمد * بیت *

جهان و کار جهان جمله هیچ در هیچ است
 هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق

ابوسعید بود از سلطان احمد میرزا و سلطان محمد مرزا و سلطان محمود
 میرزا خورد تر - و از سلطان مراد میرزا و الخ بیگ میرزا و سلطان خلیل
 میرزا و سلطان شاه رخ میرزا کلان تر - در سال هشتصد و شصت [۸۶۰] -
 در سمرقند تولد یافته - سلطان ابوسعید میرزا ابتداءً کابل را بمیرزا ارزانی
 داشته بابایی کابلی را که از امرای صاحب اقتدار بود اتالیق و
 صاحب مدار او ساخته رخصت فرمود - باز در جشن شادی خطبه
 میرزایان نزد خود طلبداشته او را کدخدا ساخت - ولایت اندجان
 و اورجند و غیره که سرحد مغلستان بود بآن مرد مک دیده خود
 مقرر نمود - و یکی از امرای جهان دیده کار آزموده را اتالیق او ساخت -
 و میرزا در بندوبست و نسق ولایت اندجان و اورجند بمرتبه جهد
 بکار برد که سپاه مغول را مجال عبور از آن حدود نبود - و یونس خان
 که پادشاه ترکستان بود چون میان اولاد چغتای او فساد ملکی و
 شمشیرکشی بهمرسیده مدتی غالب و مغلوب همدیگر میگردیدند -
 هر چند انواع حیل و تدبیر و جرأتها بکار برد - بر ولایت متعلقه عمر
 شیخ میرزا دست نیافت - بعد از واقعه ناگزیر در در سال هشتصد
 و هفتاد و سه [۸۷۳] در اندجان که پای تخت فرغانه است بر تخت
 جلوس نموده تاشکند و شاهرخیه و بهرام (۱۷) را بتصرف خود آورد -
 و میرزا بسیار پاک طینت و نیک سرشت و نکته سنج و کمال دوست
 بود - باشعرا صحبت میداشت - و در رسوم ملک داری و آباد کاری
 و رعیت پروری و معدلت گستری او را یگانه آن عهد میگردند - سی و

حال لزج دست، ابو سعید میرزا گرفته بمیرزا الخ بیگ سپرد و سفارش
 داده نمود لاجرم سلطان ابو سعید میرزا که دائم در سایه عطوفت میرزا
 الخ بیگ کامیاب لشاط میبود و از روی اخلاص خدمت می نمود
 روزی یکی از مقربان میرزا الخ بیگ را گفت که عم زاده شما بسیار
 از روی ارادت و عقیدت خدمت مینماید - میرزا در جواب گفت
 خدمت ما نمیکند آداب جهانبانی و ملک داری از صحبت
 ما کسب مینماید - چنانچه آخر بظهور آمد - و آخر سلطان محمد
 میرزا جهان را پدر و نمود

چنین است گردیدن روزگار • سبک سیر بد عهد نا پایدار
 چهارم سلطان ابو سعید میرزا نور الله مرقد • ابو سعید میرزا خلف
 اصدق میرزا سلطان محمد که در سنه هشتصد و سی [۸۳۰] از بهل خانه
 عدم قدم بعرض وجود گذاشت - بروقت در بیت را خروج کرده برادر
 میرزا شاه رخ و بنی اعدام غائب آمد - و در سن هشتصد و پنجاه
 و پنج [۸۵۵] بر تخت عروسی جلوس نموده تمام ملایز و تنه و
 بشخصی و بخل و غریب در تصرف خون در آورده - و بر توکل و
 سستی اعتماد داشت و نیز دست بدمت - نشسته ملایم و متواضع
 توتخو سطرت بر مملکت شرق و نیز تمت و تمت در چهل
 و ست سستی بر آفرین حرم سرکه این مرقوم حرم آفرین
 همیشه تحسیر حرم مرقوم شده و مرقوم حرم مرقوم حرم

حرم مرقوم حرم مرقوم حرم مرقوم حرم

حرم مرقوم حرم مرقوم حرم مرقوم حرم

حرم مرقوم حرم مرقوم حرم مرقوم حرم

ابابکر پسر کلان خود را در آنجا گذاشته خود در تبریز که آب و هوای
آنجا بمنزاج او موافقت کرده بود بسر میبرد - بعد از وفات صاحب
قران ابابکر میرزا در آذر بایجان سکه و خطبه بنام پدر نمود و میرزا
میران شاه در عین شباب و کامرانی که چهل و یک سال نهال
عمر او در جویبار فرمان دهی نشو و نما پذیرفته بود در جنگ
یوسف (۱۶) ترکمان حوالی سرو رود تبریز جهان را وداع نمود * بیت *

نشد سر خوش از جام عشرت کسی

که نا خوش نگشت از خمارش بسی

سوم میرزا سلطان محمد روح الله روحه - بعد از ودیعت حیات

میرزا میران شاه پسر ارشد او میرزا سلطان محمد که با برادر خود

میرزا خلیل نام در سموقند میبود - اگر چه در ایام قبل از رحلت

میرزا میران شاه میرزا الغ بیگ پسر میرزا شاه رخ در امور سلطنت

تسلط زیاده داشت اما چون میرزا شاه رخ متوجه حال میرزا

سلطان محمد برادر زاده خود بود در ایام فرمانروایی سفارش

توجه بحال میرزا سلطان محمد بمیرزا الغ بیگ پسر خود مینمود - و

میرزا الغ بیگ نیز پسر عموی خود را دوست میداشت - لهذا در

تربیت او زیاده میکوشید - و میرزا سلطان محمد را دو پسر نیک

اختر بودند سلطان ابوسعید میرزا و منوچهر میرزا - در ایام مرض

الموت میرزا سلطان محمد که میرزا الغ بیگ بعیادت آمد میرزا در

(۱۶) در جمله نسخ موجوده منتخب اللباب یوسف نوشته اما

جمهور اهل توارینخ او را قرا یوسف نوشته اند *

آباد عالم بقا افراخت - و در خطه دلپذیر سمرقند مدفون گردید *

۱۱ - مزار ای بت چین که چین هم نماند

۱۲ - مدار جهان این چنین هم نماند

۱۳ - نه خم ماند این جانه نقش و نگینش

۱۴ - که نقش نگین بر نگین هم نماند

تاریخ ولادت و سلطنت و وفات آن مغفرت آیات ازین دوبیخت

استاد هریدا است * رباعی

سلطان تیمور (۱۵) آنکه مثل او شاه نبود

در هفتصد و سی و شش آمد بوجود

در هفتصد و هفتاد و یکی کرد جلوس

در هشتصد و هفت کرد عالم پدود

ذکر باقی چهار واسطه تا فردوس مکانی بطریق

کمال اختصار به تذکار می آرد

بعد از امیر تیمور میرزا میران شاه طائب مثنوا که پسر سوم

صاحبقران است - از جهانگیر میرزا و عمر شیخ میرزا خرد تر - و از

میرزا شاه رخ کلان تر - تولد آن گوهر معدن اقبال در سنه هفتصد

و شصت و نه [۷۶۹] واقع شده - در عهد حیات والد بزرگوار بمده

نخوهر رشد و استعداد که ضمیمه وسعت خلق و سخا داشت حکومت

آذربایجان که پای تخت هلاکو بود باستقلال بدو تعلق گرفت - میرزا

آمده و با سرکشان پیشمار و کفاریه کردار در اکثر کارزار مکرر مقابله و مقاتله افتاده و پیوسته علم فتح و نصرت برافراشته - ضرب المثل کهن سالان روزگار و سرمشق سلاطین نامدار است - چنانچه در فرصت سی و شش سال قمری ولایت ماوراءالنهر و خوارزم و ترکستان و عراقین و خراسان و آذربایجان و فارس و مازندران و کرمان و خوزستان و دشت قباچاق و مصر و شام و اکثر بلاد روم و بعضی مرز و بوم هندوستان تا پای تخت دهلی و غیره بضرب شمشیر جهان ستان در تصرف آن خسرو گیتی ستان آمده - و بسیاری از ملوک و سلاطین اطراف را حلقه بگوش کشیده باز از طرف خود ملوک مفتوح را بانها سپرده بجاری ساختن سکه و خطبه اسم خود مامور نموده ملک بخشی را ضمیمه گیتی ستانی ساخته - اگر خواهند که بر باقی احوال آن خسرو ذو الاقبال اطلاع یابند در ظفر نامه درج است * حسن عقیدت و کمال اخلاص که صاحبقران را نسبت با اهل بیت بوده اشهر و اظهرتر از آنست که بشرح و بیان محتاج باشد - چنانچه گویند که این بیت اکثر در زبان او بود

فردا که هر کسی بشفعی زنند دست
مائیم و دست و دامن آل عبا بدست
بعده که سی و شش سال فرمانروائی نموده هفتاد و یکسال از مرحله
عمر شریف طی نمود در مهم ختا سال هشتصد و هفت [۸۰۷]
انحراف مزاج در طبع آن خسرو آفاق گیر بهمرسید - و در بلده افزار که
از سمرقند هفتاد و شش فرسخ است لوای عزیمت به تسخیر وسعت

سبز توابع ماوراء النهر از بطن خاتون سرا پرده عصمت نگینه خاتون
 بیگم اتفاق افتاد - و دوازدهم ماه رمضان المبارک سنه هفتصد و
 هفتاد و یک [۷۷۱] که سی و پنجم سال از مرحله عمر طی نموده بود
 در قبة الاسلام بلخ بر تخت سلطنت جلوس فرمود * نظم *
 چو بر مسند سروری پا نهاد
 فلک داد تخت سلمیان به باد
 کفش بحر و تیغش بکف در ستیز

فهنگی و جوهر درو موج ریز

جلال فضائل - و محاسن خصائل - و علوی همت - و بلندی
 فطرت - و جوهشجاعت و جلالت آن پادشاه گیتی ستان از آفتاب
 جهان تاب روشن تر است - چنانچه یکی از بخششهای آن خسرو
 دریا دل گنج بخش که بر صفت تواریخ ثبت گشته بخشیدن
 سی هزار اسپ است در مجلس واحد - مجمل از ذکر آن مورخان
 صداقت بیان چنان بتحریر بیان آورده اند - که در سال عزیمت
 تسخیر دهلی که بر دریای سند پل بسته با لک سوار از آب عبور
 مینمود - میرزا پیر محمد ولد میرزا جهانگیر نبیره صاحبقران از
 ملتان با عدم سرانجام آمده ملازمت نمود - و بعرض رسید که اسپان
 بی شمار لشکر و طریقه خاص میرزا از ناموافقت آب و هوا تلف
 شده اند و حادثات دیگر علاوه بی سرو سامانی گردیده و اکثر مردم سپاه
 پیاده اند - سی هزار اسپ با اسباب و سرانجام دیگر به میرزا
 رسیده - فرمودند که بلشکر خود قسمت نمایند - و سعی و جهدی
 در

[ذکر امیر تیمور صاحب قران]

فی الجملة کلمة چند از مبدأ زمان ولادت و ایام فرمان روائی و
گیتی ستانی و سال رحلت حضرت خاقان سکندر جاه سلیمان بارگاه
امیر تیمور صاحبقران آنار الله برهانه که سلسله عاقبت بخیر آن
منظور نظر الهی تا زمان قیامت بر صفحه روزگار آبرو بخش
سلطنت باد بگزارش می آرد *

ولادت آن نیر برج سپهر افتد ار که بواسطه هشتم (14) بقراچار نوین
اتالیق جغتای خان از اولاد قاجولی بهادر میرسد - سه شنبه بیست
و پنجم شعبان المعظم سنه هفتصد و سی و شش [۷۳۶] در خطه شهر

(14) در جمله نسخ اصل همچنین هست اما چنانکه در
صفحه ۱۰ سطر ۲ گذشته بواسطه پنجم صحیح باشد زیرا که در جمله
تواریخ نسبت تیمور بدین ترتیب هست - تیمور بن تراغای
بن برکل بن ایلنکر بن ایچل بن قراچار نوین بن سوغوچیچن بن
یرمچی بن قاجولی بن تومن بن بایسنقر بن قایدو بن بوقا
بن بوزنجیر بن الانقوا - لیکن در نسخ حبیب السیر و روضة الصفا
و اکبر نامه و ابو الفدا و ظفر نامه و غیره بسیار تصحیفات درین
نامها واقع شده بدین تفصیل (تراغای - تراغای - طراغای) بن
(برکل - توکل) بن (ایلنکر - ایلنکیر - ایلنکیز) بن (ایچل - ایچل
ایخل - ایچل - ایچل) و اختلافات سوغوچیچن در صفحه نهم
گذشته و قاجولی را بعضی قاجولی نوشته اند *

در میان می آرند - اما اگر مسافر خواهد که زن را با خویش رام و
 راضی ساخته با خود ببرد ممکن نیست - و ورثه زن بزبردستی و
 اعانت حکام مانع می آیند - و اکثر سفید پوست و بی ثبک
 می باشند - و بغیر از موی سر بر تمام بدن و اندام زن و مرد آنها
 موی نمی باشد مگر بر زلف مردان چند موی بر می آیند •
 القصة ملک خراسان و مبارزاه النهر و کابل به چغتایان ارزان
 داشت - که تا زمان حال از فضل ایزد متعال و مدد طالع تیموری
 سر بر ملک پروسعت بهشت نشان هندوستان بنام دودمان آنها
 سر فخر بر آسمان برین می ساید - و منصف پیشگان جهانگرد که
 سیر تواریخ نیز نموده باشند - و طرف تعصب ملت و وطن را
 کار نفرمایند - میدانند که هیچ سلطنتی که نشاط سرشار دولت
 و مکنات و ثروت و استقلال سلطنت از بدین مرتبه باشد - و این همه
 برحم که باوجود وقوع تقصیرات عمد خطا بخشیدن و جرم پوشیدن
 شعار موروثی آن سلسله عالییه عالی نسب گشته بکار برند - و
 کانه هفتاد و سه ملت که از اقالیم سبعة از وضع و شریف بدین
 دولت ابد پیوند رجوع آرند کامیاب و کامروای مقاصد ارجمند گردند -
 به پادشاهی دودمان چغتای خان نمیرسد - و قرعه تقسیم قلمرو
 دشت قبچاق و بلاد چرکس و بلغار بنام جوجی خان افتاد که سلسله
 آن به اوزبک جوجی نیز زبان زد اذ - و در مبارزاه النهر و سرزمین
 توران لغایت حال موافق اقتضای نشیب و فراز زمانه فرمانروائی
 مجمل اراحوال آنها انشاء الله تعالی ضمناً در ذکر
 ش خواهد در آمد •

تموچین بجای پدر و عم قائم مقام گردید - و بموجب ' وصیت پدر
و عمو قراچار نویان را که جد پنجم صاحبقران میشود و ذو الانداز
سلطنت بود برای ' تربیت و آداب جهانداري چنگیز خان بطریق
اتالیق مقرر نمود - * شعر *

قراچار و چنگیز این عم اند * بکشور کشائی قرین هم اند (10)
و در همان ایام که مراد از سن پانصد و هفتاد هجری باشد میان
روس و مغولان نزاع ملکی و اختلاف تمام بمیان آمد - و هر یکی
علم جهانبانی در اطراف ترکستان برافراشت - چنانچه هفتاد
و یک (11) حاکم یم رسیدند - از انجمله اوتگ خان (12)
که بچنگیز خان قرابت قریبه داشت و ابتدا در اعانت و تیمار داری
چنگیز خان میکوشید آخر نظر بر جوهر رشادت چنگیز خان
باغواي دیگر سرکسان در پی قتل چنگیز خان گردید - و چنگیز خان
از ترس مدعیان رو بکوهستان آورد و اوتگ خان تعاقب نمود - و بعد
مبارزات عظیم چنگیز خان فتح یافت - آخر رفته رفته بیاداري اقبال
و مدد طالع بر همه سلاطین غالب آمده خروج نموده علم ظفرو
نصرت اطراف ربع مسکون برافراشت - بعده که ایام رحلت او

(10) این شعر فقط در یک نسخه بود *

(11) در یک نسخه هفتاد و دو نوشته *

(12) در جمله نسخ منتخب اللباب اوتگ نوشته اما در روضة الصفا
اوتگ خان و در ترجمه تاریخ ابوالفدا اوتگ و در حبیب السیر
اوتگ و در مصابف اوتگ نوشته است *

مابین آسمان و زمین نمودار گردید و ستاره‌های دیگر از هویدا شدند
و هر ساعت بر روشنائی آن ستاره‌ها می‌آفزود تا تمام روی زمین
و آسمان را فرو گرفت - برادر دوم نیز همین خواب دید اما نسبت
بخواب برادر کلان انتشار ستاره و روشنائی آن کمتر بود - تعبیر آن بر
زبان معبران چنان جازبی گشت که از اولاد برادر کلان پادشاه
عظیم‌الشان به عرض وجود آید و علم سلطنت و جهانداری در بیشتر
اطراف ربع مسکون برافرازد و فرزندان او سلطنت نمایند - و برادر
دوم که نسبت به برادر کلان کمتر ستاره در نظر او شعله افروز گردیده
بود اولاد او در حکومت و کالت با استقلال از مشاهیر آفاق خواهند
گردید - بعده هر دو برادر با هم عهد و پیمان بستند که سلطنت
نصیب هر کدام گردد زمام اختیار سلطنت و عهده و کالت خود
با اولاد برادر دوم را گذارد - چنانچه در سلطنت چنگیزیان صاحب
مدار آن سلطنت آنها بعرضه ظهور آمده - بعده که نوبت جهانداری
به سوغوچچین (۹) رسید - باو خدا پسری داد که روز تولد آثار
درخشندگی ستاره اقبال هویدا بود - او را مسمی به تموچچین
ساختند - که آخر ملقب بچنگیز خان گردید و در سیزده سالگی پدر
او از جهان ودیعت حیات نمود - و در همان چند روز عم او
سوغوچچین که مدار علیه سلطنت بود جان بجهان آفرین سپرد - و

(۹) در حبیب‌السیر و اکبرنامه و دو نسخه اصل سوغوچچین و در
دیگر نسخه اصل سوکی چچین و در دیگر سوکی چچین و در روضة
الصفا سوغیچین و در ترجمه تاریخ ابوالفدا سوجیچین نوشته *

شجاعیت بی نظیر بود رسید - از اولاد او النقوا نام دختری زهره مثال داشت (۶) در کمال جمال و عفت ناکتخدا (۷) شبی او در حجره خود بر بستر راحت خسپیده بود قبل از آنکه خواب پرو غلبه نماید بحکم و ارادت قادر بیچون روشنائی از در بچه آن حجره بصورت قرص آفتاب ظاهر گشت - و در آن حالت که دهان او را بود دهان او فرو شد - و دختر از مشاهده آن متردد گشته بمادر و همدان خود ظاهر ساخت - و در همان چند روز اثر حمل پرو معلوم گردید - بعد وضع حمل سه پسر آورد یکی از آن هرسه پسر بوزنجراست که جد نهم چنگیز خان است و جد چهاردهم صاحبقران میسود - او خود را بفرزند آفتاب شهرت داده از اسلام رو تافه بآفتاب پرستی پرداخت - بیشتر از سلسله او وکیل مطلق با استقلال پادشاهان آن عهد بودند و بعضی فرمان روایی نموده تا عهد هلاکو علم جهانبانی برافراشتند • نقل می نمایند که از سلسله جد و آبای آن خاندان دو برادر بودند (۸) - برادر کلان در عالم رویا مشاهده نمود که ستاره درخشنده

(۷) النقوا اولاً با پسر عمش کتخدا شده بود و از دو پسر متولد شده یکی بلکدی و دیگری یکجیدی بعد از آن شوهرش وفات یافت سپس واقعه تولد دیگر سه پسر بی پدر بوقوع آمده (شرف - روضه الصفا - حبیب الحیر)

(۸) این دو برادر یکی قبل خان و دیگر قاجولی بهادر پسران قومنه خان بن بایسنقر خان بن قاید خان بن بوقا خان بن بوزنجرا خان بن النقوا اند •

ترکستان در ضلالت ملت مجوسی و آفتاب پرستی افتادند *
 بعد از آنکه فریدون ملک را بهر سه پسر تقسیم نمود ملک
 عراق به ایرج پسر خود و اطراف ما وراء النهر به تور پسر میانی
 داد - و ایرج بسبب حسد و تسلط تور خود را برای اصلاح کار نزد
 تور رساند - و تور او را بقتل رسانید - و منوچهر از اولاد ایرج
 برهنمائی فریدون برای انتقام خون جد کمر بست - و بچندین
 واسطه قوتها شمشیر کین در میان بود - و اسم ایران و توران بر ملک
 عراق و ماوراء النهر بنام ایر و تور بر زبانها جاری گشت - و مادگی
 نزاع ایران و توران از آن عهد در مقدمات ملکی بمیان آمد - چنانچه
 مفصل در شاهنامه فردوسی و تواریخ دیگر درج است *

اما حقیقت هزار و پانصد سال تا تیمور تاش که جد نوزدهم
 امیر تیمور میشود مفصل در هیچ تاریخ بنظر نیامده - بعده
 در دودمان آنها ملت آفتاب پرستی بهمرسید - سبب آن مورخان
 صداقت بیان چنان بزبان خامه داده اند - که چون دران سلسله
 نوبت اقتدار ملک به چولین (6) بهادر پسر یلدوز خان که در

(6) در جمله نسخ منتخب اللباب چولین بهادر را پسر یلدوز خان
 نوشته است اما در حبیب السیر نوشته که آانقوا که مادر بوزنجیر
 خان است و نسب چنگیز خان و امیر تیمور کورکان بدو می پیوندد
 نبیره یلدوز خان است زیرا که الانقوا بروایتی که در مقدمه ظفرنامه
 مسطور است دختر جوینه بود و جوینه بنت یلدوز خان - و در
 اکبرنامه نوشته که جوینه پسر رشید یلدوز خان است *

پدر را باظهار لطف نزد خود جمع ساخته گفت - هر که در قبول اسلام با من موافقت و متابعت نماید شریک دولت و سلطنت من است - و هر که پا از دایره اطاعت و رفاقت من کشیده بملک دیگر رود اختیار دارد - و الا میان من و او بجز شمشیر نخواهد بود - و بسیاری را مسلمان نمود و جمعی را بقتل رسانید - و بعضی ازو جدا شده ترک وطن اختیار نمودند - و هفتاد و یک سال سلطنت نموده در رواج اسلام کوشید - و ملک بسیار سوانی ترکستان در تصرف آورده علم جهانبنایی اطراف و اکناف برافراشت - و در اولاد او یک سلسله بچنگیز خان و صاحبقران (5) می رسد و سلسله دیگر باغریه منتهی میگردد که صاحب مغلستان گفته میشوند - و چهار سردار آغریه در عهد صاحبقران ثانی در جنگ بلخ با چهار پنج هزار خانه دار از مغلستان آمده با پادشاهزاده محمد اوزنگ زبیب ملحق شدند - چنانچه انشاء الله تعالی مفصل بگزارش خواهد در آمد - و سلسله دیگر که از فرزندان مغل خان سلطنت بخاندان آنها بحال مانده بود و تا عهد ابو سعید میرزا زبدۀ خاندان چغتای فرمان روائی ترکستان در اختلال احوال می نمود - یونس خان ست - که از سرنو با چغتای و دودمان امیر تیمور وصلت نموده - سلسله او به چنگیز و چغتای میرسد - بعد از بنای اسلامی که اغز خان گذاشت چند واسطه بران گذشت بار ترکان و فرمانروایان

(5) مراد از صاحبقران امیر تیمور است و از صاحبقران ثانی

شاه جهان بادشاه •

نخواهم گرفت - مادر گفت در عهد پدران تو نام اسلام از نواح
 ترکستان برخاسته - طفل گفت اگر حیات من می خواهی تو خفیه
 مسلمان شو - والدۀ او هوای آنکه پنهانی اقرار بوحدانیت خدا
 و رسالت نبی آن عهد آرند چاره کار ندانسته پسر را شیر داده در
 اخفای آن راز کوشید - چون دران زمان رسم بود که بعد یکسال از
 ولادت طفل اسم مقرر می نمودند - بعد از انقضای سال روزی
 که قبیلۀ مادری و پدری فراهم آمده تجویز اسم بمیان آوردند - بسم
 خدا آن طفل که در گهواره بود بزبان آمده گفت که اسم من اغز (4)
 است - بعده او را به اغز موسوم ساختند - چون بحد بلوغ رسید دو دختر
 عموهای او را برای او خواستند - بسبب اختلاف ملت که هر دو را
 خفیه تکلیف اسلام نمود و قبول نه نمودند با هر دو زن موافقت
 نشد - دختر سوم عموی او که با هم از خرد سالی همراز بودند و
 محبت وافر داشتند بحسب خواهش او بعقد او آوردند - و خفیه
 او را براه راست آورده محبت زیاده بار بهم رسانید - هر دو زن دیگر
 به ورشک برده نزد پدر اغز شکوه و ندامت نموده پرده از روی کار
 برداشتند - آخر کار جنگ صف بمیان آمده پدر و پسر بمبارزه
 پیوستند و آخر پدر کشته گردید - و جهان بگام اغز گشت - و
 ملقب باغز خان گردیده بجای پدر نشست - و تمام قبیلۀ مادر و

(4) در یک نسخه اصل اغز و در باقی نسخ اغر و در روضه الصفا اغور
 و حبیب السیر و اکبرنامه اغور نوشته - و در لغت ترکی نوشته که اوغوز
 نام بادشاهیست و اغر فرقه از اتراک - و غالبا اغز صحیح باشد *

شد - و مغول که بمغول خان بعد جلوس ملقب گردید پادشاه
عظیم الشان گشت - و در رعیت پروری و ملک داری و آبادکاری
نسبت بجهد و آبا ممتاز برآمد - و آبادی مغلستان ازو بنا پذیرفت *
اگرچه از عهد عرش آشیانی اکبر پادشاه اسم مغل بر ترک و تاجیک
عجم حتی سید ایران و توران زبان زد خاص و عام گردید - اما
فی الحقیقت لفظ مغل مخصوص طائفه ترکان همان سلسله و خاندان
مغل خان است - چنانچه در ذکر سلاطین دهلی بتقریب اسم مغل
که در زمان قدیم بواسطه نوشتند مفصل بزبان قلم جاری گشته -
و سلسله اولاد همان مغل خان بچنگیز خان و هلاکو و چغتای و امیر
تیمور که مجمل تفصیل آن بنگارش می آید میرسد - و روز بروز اولاد
مغل خان چنان در کفر ثابت گردیدند که نمی خواستند نام اسلام
بر صفت روزگار بماند - و تا مکانی که سم اسپان آنها میرسید در قلع
و یشه مسلمانان کوتاهی نمی نمودند - هر که تاریخ هرات بمطالعه
در آورده میداند که چند لک مسلمانان الکه خراسان و فوج و سواد
هرات زیر شمشیر قوم مغل آمده *

القصة مغل خان را چهار پسر بودند - بعد از فوت پدر قراخان که از
همه کلان و در ملت پدران قائم بود بجای پدر فرمان روا گردیده - او را
حق سبحانه تعالی بحکم آیه کریمه *يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ* فرزند
ارزانی فرمود در کمال جمال و نیک سرشتی - و آن طفل تا سه روز
شیر مادر و هر دایه که برای او آوردند نخورد - شب چهارم مادر او
که او نیز در غم فرزند ترک خور و آرام نموده بود گریه کنان بشواب رفت -
در خواب دید که میگوید تا شیر مسلمان نباشد پستان بلب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جهان جهان شکر و سپاس - افزون از قیاس - پادشاهی را
 سزاست - که بمقتضای حکمت بالغه وجود جهانداران ذری اقتدار
 را باعث امن و امان عالمیان گردانید * و بآب تیغ گیتی ستان
 تاجداران ذی وقار آتش فساد و فتنه‌های اکناف عالم را فرو نشانید *
 و درود بیکد - و ضلوة لاتعد - مرشاه رسل - خاتم انبیاء مرسل - و
 اولاد و اصحاب کبار او را رواست - که پرتو نور جمال جهان افروز کفر
 سوز او تزلزل در ایوان کسری انداخت - و اوئان و اصنام روی
 زمین را سرنگون ساخت *

چو صیقلش در افواه عالم فکاک * تزلزل در ایوان کسری فکاک
 بلا قامت لات بشکست خورد * به اعزاز دین آب عزّی ببرک
 نه از لات و عزّی بر آورد گرد * که توریت و انجیل منسوخ کرد
 بر طالبان اخبار نو و کهن دیر کهن آباد مخفی نماید - که چون
 جلد ثانی تاریخ منتخب اللباب تألیف خادم آثم محمد هاشم

۶۸۱		احوال قلعه شاهجهان آباد
۶۸۴		لشکر کشی شاه عدلیس بذات خود بر قندهار
۷۳۲		ضوابط بندوبست اراضی دکن
۷۵۰		احوال محمد امین متصدی بندوبست و دیار و زمین او
۷۵۴		ذکر بذای مسجد جامع شاهجهان آباد
۷۶۰		ذکر خاتمه و قلع سلطنت شاهجهان دادشاه

تمام شد

۴۳۵		ذکر تیره بخنی باقی ایام خان جهان لودی
۴۴۴		ذکر قحط سال دهن که بمال غم موموم گردید
۴۵۴		ذکر تنبیه ابدام نام کانرید فرجام
ایضا		ذکر تسخیر قلعه ستونده
۴۵۹		ذکر واقعه ممقاز محل بیگم
۴۶۲		ذکر تعیین افواج برای خرابی ملک بلیچاپور و فتوح قلعبات
۴۶۸		فتح بندر شوکلی و جنگ با فرگیان
۴۷۰		تسخیر قلعه کالنا
۴۷۳		جنگ نمودن بادشاهزاده محمد اورنگ زیب با فیل
		بغارت کردن فتح خان پسر عنبر حبشی و فوج کشی نمودن
۴۷۵		او بر دولت آباد دکن
۴۸۴		جنگ نمودن مراری پندت نوکر عادل خان باخان رمان
۵۰۵		ذکر خرابی نجابت خان در قبول مهم سری نگر
۵۰۶		ذکر مهم چهار جنگه بندبیل
۵۲۳		ذکر سلوک قطب الملک
۵۴۱		کنشدائی شاهزاده اورنگ زیب با دختر شهناز خان
۵۴۴		تنبیه پرتاب سنگه زمیندار شرعی
۵۴۶		بکانه
ایضا		تبت
۵۴۷		رضی
۵۴۸		
ایضا		

- ۳۲۷ یورش شاه ایران بر قندهار
- ۳۲۸ مناقشه نور جهان بیگم با شاهجهان و برپا شدن فساد عظیم
- ۳۳۵ بغارت شاهجهان و فوج کشی او بر جهانگیر بادشاه
- ۳۴۶ احوال قلعه رهنداس بنگاله
- ۳۴۷ سوانحات دکن
- ۳۵۰ احوال سلطان پرویز که بتعاقب شاهجهان رفته
- ۳۵۸ قید کردن صہابت خان جهانگیر بادشا را
- ۳۷۷ ذکر تدابیر نور جهان بیگم در استخلاص جهانگیر بادشاه
- ۳۸۲ رحلت نمودن سلطان پرویز
- ۳۸۳ بقیه احوال صہم دکن
- ۳۸۷ خبر غرق شدن مکرم خان حاکم بنگاله
- ایضا ذکر وفات محمد جهانگیر بادشاه
- ۳۹۰ بر تخت نشستن شهریار در غیبت شاهجهان بخت بیدار
- ۳۹۵ ذکر سلطنت ابو المظفر شہاب الدین شہان جهان بادشاه
- ۴۰۳ تفصیل حاصل ایران و توران و هندوستان
- ۴۰۶ ذکر فراری شدن و بغی ورزیدن نرسنگه دیو بندیلہ
- ۴۱۰ فتح و مسمار نمودن قلعه بامیان کہ بدست ازبکان رفته بود
- ۴۱۱ بغارت کردن خان جهان لودی
- ۴۲۲ ذکر تنبیه افغانان کہ رویہ ملحدان اختیار کرده بودند
- ۴۲۴ بقیه احوال خالص جهان لودی
- ذکر بغارت افغانان خلیلی و مہمند و داود زئی و لودی
- ۴۲۸ و رھبلہ و عمیرہ

- ۲۷۲ ایجاد عطر جهانگیرى
- ۲۷۳ ذکر رسیدن سر عثمان خان از بنگاله
- ۲۸۰ ذکر احازت نواختن نقاره با اعتماد الدوله
- ۲۸۱ ذکر تولد دارا شکوه پسر شاهجهان
- ۲۸۲ ذکر فتح یافتن شهنواز خان بر عنبر
- ۲۸۶ ذکر تولد محمد شجاع پسر شاهزاده شاهجهان
- عزل عبد الله خان صوفه دار احمد آباد بجزم اهانست
- ۲۸۶ اخبار نویسن
- و دا و طاعون عظیم
- ۲۸۸ عذایت شدن خطاب شاه بشاهزاده خرم یعنی شاهجهان
- ۲۸۹ شکار شدن شیر از سمت نورجهان و رانی گلان
- ۲۹۸ وفات شهنواز خان
- حکم تعمیر مساجد و سرای پخته و چاه و غیره در هر منزل ایضا
- ۳۰۱ نزول بادشاه مع نورجهان بیگم بخیمه معتد خان
- ایضا بغارت راجه گشتار و چکان کشمیر و بیان احوال کشمیریان
- ۳۰۴ باز بغارت کردن علیمر محبشی
- ۳۰۸ نقلی عجیب منقول از جهانگیر نامه
- ۳۱۲ نقل باز یگران بنگاله
- ۳۱۳ نقل عشق فقیری بر زن هندوئی
- ۳۱۴ خبر پیرش دکنیان بر مالوا و تنبیه ایشان
- خبر مرض اعتماد الدوله پدر نورجهان بیگم و رفتن بادشاه
- ۳۲۵ و مرگش و وفات اعتماد الدوله

۲۴۲		ذکر میر فتح الله شیرازی
ایضا		ذکر ملا عراقی مشهدی
ایضا		ذکر قاسم کاهی
ایضا		ذکر سید محمد جامه باف
۲۴۳		ذکر میر حیدر معنائی
۲۴۴		ذکر متروکات محمد اکبر بادشاه وقت وفات
۲۴۵		ذکر سلطنت ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر بادشاه
۲۴۶		ذکر ولادت محمد جهانگیر بادشاه
۲۴۷		ذکر کتب که در احوال جهانگیر بادشاه تألیف شده
۲۴۹		ذکر بغارت خسرو
۲۵۳		ذکر گرفتار شدن خسرو و بمیامت رسیدن همسران وی
۲۵۴		بیان رسم دادن خطاب
۲۵۵		تاخت اردن حسن خان شاملو حاکم هرات بر قندهار و
۲۵۶		برخواستن رفتن او از حکم شاه عباس
ایضا		ذکر استعمال لفظ صوبه دار برای عمال
۲۵۸		قضه خان اعظم میرزا عزیز کوکه
۲۵۹		تدبیر بیرون کردن خسرو از قید
۲۶۰		ذکر گنجدهائی جهانگیر بادشاه با دختر قاسم خان عرب
۲۶۳		حکم عنایت نمودن نقاره بام منصب سه هزار و پانصدی
۲۶۸		احوال نور جهان بیگم
۲۷۲		نکته زدن بنام نور جهان بیگم
		ذکر تمناهای جهانگیری که به اراکین سلطنت داده شد

ت یادگار میرزا در کشمیر	۱۹۶
بر کشته شدن مظفر خان والی گجرات	۱۹۶
سخ آریه و دیگر بعضی نواح جنگاله	۱۹۷
مقل قول عبدالقادر بدوانی در حق محمد اکبر بادشاه	ایضا
و هیدن میرزا رحتم مغوی بخندمت اکبر بادشاه	۲۰۴
رفتن خانخانان و شاهزاده دانیال برای تسخیر دکن	ایضا
مراجعت خانخانان از دکن و مقرر شدن یومف خان	۲۱۲
مشهدی و ابوالفضل دران	۲۱۳
باز رفتن خانخانان برای نظم دکن و فتح قلعه احمد نگر	۲۱۶
ذکر بغاوت نمودن شهزاده حلیم یعنی جهانگیر بن اکبر بادشاه	۲۲۳
ذکر کشته شدن ابوالفضل	۲۲۸
ذکر وفات مادر اکبر بادشاه	۲۳۲
ذکر وفات شاهزاده دانیال	ایضا
ذکر وفات محمد اکبر بادشاه	۲۳۷
ذکر تاریخ نظامی و تاریخ فرشته	ایضا
تقریرات منصبداران عهد اکبری	۲۳۹
ذکر شیخ حلیم میگری	ایضا
ذکر شیخ عبدالحق دهلوی	۲۴۰
ذکر خواجه باتی بالله	ایضا
ذکر مراد عبدالله سلطان پوری	۲۴۱
ذکر عرفی شیرازی	۲۴۱
ذکر شیخ مبارک ناکوری	۲۴۱

- حمله پنجم و مصاف کردن با ابراهیم لودی ۴۹
- ذکر فتح دهلی و کشته شدن ابراهیم شاه ۵۲
- جنگ کردن بابر شاه بارانی سبکا و راجه چتور ۵۴
- ذکر آمدن خواند میر صاحب حبیب السیر درهند ۶۴
- ذکر وفات بابر بادشاه
- ذکر سلطنت محمد همایون بادشاه از اول جلوس تا رفتن ایران
نزد شاه طهماسب صفوی از تسلط شیرخان افغان و
- مراجعت نمودن بحصول مقصود ۷۰
- کیفیت مبارکه همایون شاه باسلطان بهادر گجراتی ۷۲
- فوج کشی همایون شاه بر بنگاله
- ذکر سلطنت فرید خان سدرکه آخر مخاطب بشیر شاه شد ۸۷
- جنگ کردن شیر شاه باراجه مالدیو راجه مبارز ۱۰۰
- لشکر کشی شیر شاه بر قلعه چتور و وفات شیر شاه ۱۰۱
- ذکر سلطنت ابراهیم شاه عرف حلیم شاه ۱۰۳
- ذکر سلطنت مبارز خان عادل شاه عرف عدلی ۱۰۷
- ذکر سلطنت سکندر شاه سور
- ذکر متوجه شدن محمد همایون بادشاه بعد از هریمت یافتن
از افغانان از نفاق انگریزی برادران و رفتن طرف ایران
- نزد زنده دردمان مصطفوی شاه طهماسب صفوی ۱۱۵
- ذکر مراجعت همان بادشاه طرف هندوستان و گرفتن آن از
- دست افغانان
- ذکر سلطنت محمد کبر بادشاه

فهرست خصلت اول کتاب منتخب الباب

حمد و نعت

دیباچه

مقدمه در ذکر نسب سلاطین تیموریه

ذکر معلى خان

ذکر سلاطین النقا و شیوع آفتاب پرهیزی در ترکان

ذکر چینگیز خان

ذکر امیر تیمور صاحب

ذکر اولاد تیمور

ذکر سلطنت فردوس مکانی محمد

ذکر وفات مهرنگار خانم مادر محمد بابر

ذکر تولد شاهزاده همایون

ذکر لشکرکشی بابر با شاه بزرگ هندوستان

حمله اول و دوم و سوم بزرگ

حمله چهارم بزرگ

